ΕΥΡΩΠΗ. ΑΣΙΑ. ΛΙΒΥΗ.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ

M Burghers sculp.

D. Fleming Trin Coll. Cant

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ
ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

ΕΙΣ ΑΥΤΗΝ

ΠΑΛΑΙΩΝ ΣΧΟΛΙΑ,

ΚΑΙ

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ.

DIONYSII
ORBIS DESCRIPTIO,

CUM

VETERUM SCHOLIIS,

ET

EUSTATHII COMMENTARIIS.

ACCEDIT

PERIEGESIS PRISCIANI,

CUM NOTIS

ANDREÆ PAPII.

OXONIÆ,

E THEATRO SHELDONIANO,

An. MDCXCVII.

Proſtant apud S. SMITH & B. WALFORD Bibliopolas Londinenſes.

CONTENTA IN HAC EDITIONE.

Quædam de Dionysio, ex Ger. Joan. Vossio.
Textus Dionysii, ad Exemplar H. Stephani Parisiense, A. D. MDLXXVII.
Interpretatio H. Stephani, textui Græco subjuncta.
Glossæ interlineares duorum codicum MSS Dionysii, nunquam antea editæ.
Paraphrasis veteris Scholiastæ, ex codice MS nunc primum eruta.
Eustathii Commentarius, cum duobus codicibus MSS collatus & emendatus.
Variantes lectiones hujus Periegeseos, ex Editione H. Stephani, codicibus MSS sex, aliisque impressis, collectæ.
Notæ in Dionysium & Eustathium.
Supplementum lacunæ in commentariis Eustathii, ex codice MS Bibliothecæ Claromontanæ.
Enumeratio Editionum, & MSS codicum Dionysii & Eustathii.
Periegesis Prisciani, cum notis A. Papii, & variis lectionibus ex duobus codicibus MSS.
Index vocabulorum omnium, quæ in Dionysio reperiuntur.
Index auctorum, qui in commentariis Eustathii citantur.
Quinque Tabulæ Geographicæ de novo delineatæ, & Dionysio ac Eustathio accommodatæ.

DE

DE

DIONYSIO,

EX

GER. JOAN. VOSSIO

DE

HISTORICIS GRAECIS.

AD hæc etiam tempora [Augusti] referri debet Dionysius ille, cujus περιήγησις hodieque extat: quod opus ἰσορικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοί· ut ait [a] Eustathius scholiastes. Idem vixisse ait [b] οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἀνάκτων, atque hoc ipsum de se scribere dicit. Signat vero locum istum;

[c] Ἐκ Διὸς Αὐσονιῆες ἀεὶ μέγα κοιρανέοντες.

Et imprimis versus istos;

[d] Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.

Ubi [e] Eustathius monet, cum Dionysius dicit ἐμῶν ἀνάκτων, satis ostendere, non sub consulibus se ista scribere, sed sub imperatoribus. Quod verum est. Sed, quo sub imperatore, minus liquet. Antoninorum temporibus vixisse, censet Barthius advers. lib. LVIII. cap. V. Atque eos per [f] ἄνακτας

a In epistola commentariis suis præfixa. *b* Ibid. & in commentario ad *v.* CCCL. *c* DIONYS. *v.* LXXVIII. *d* DIONYSIUS *v.* CCCLV. *e* Comment. in *v.* CCCL. *f* *V.* CCCLV. Eum versum de CAIO & LUCIO CAESS. ab Augusto adoptatis intelligit H. VALESIUS in annot. ad AM. MARCELLIN. lib. XXIII. & F. HENR. NORIS in Cenotaph. Pisan. CAII & LUCII CAESS. At JOS. SCALIGER SEVERUM patrem, CARACALLAM & GETAM filios intelligit, ut mox dicetur.

intelligendos putat. Severi temporibus claruiſſe, dicit Salmaſius in Solinum. Imo & Scaliger Euſebianis animadverſionibus ad annum MMCCXV. ubi per ſuos ἄνακτας intelligere ait Severum cum filiis Geta & Caracalla: quos ipſos per *triplicem imperii virtutem* ſignat Tertullianus. Sed ſi, quia ἄνακτας dicit, plures deſignantur; quid prohibet, ut Divos fratres, M. Aurelium & L. Verum, intelligamus? At multo ante vixiſſe putat Euſtathius, nempe ſub Nerone; imo Auguſto, juxta quoſdam: cujus etiam mentionem eidem facere videtur, cum, poſtquam de Parthorum ferocia dixiſſet, addit,

[g] Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπτήχασιν ἀκωκή.

Sane conſules numquam ἄνακτας vocaſſet. Quod vero Parthos, Auſonii domini haſta coactos, ferociam ait depoſuiſſe, id optime convenire Auguſto, oſtendunt iſta verba [h] Tranquilli; *Parthi quoque & Armeniam vindicanti facile ceſſerunt: & ſigna militaria, quæ M. Craſſo, & M. Antonio, ademerant, repoſcenti reddiderunt; obſideſque inſuper obtulerunt: denique, pluribus quondam de regno concertantibus, non niſi ab ipſo electum comprobaverunt.* Quod ſiquis, quia [i] Euſtathius, dubitare videtur, num ſub Nerone, an ſub Auguſto vixerit, eo & ipſe ambigat, ſub utro floruerit: at omnem ſcrupulum tollit, illis temporibus proximus, Plinius Secundus. Ex quo etiam patriam diſcimus fuiſſe Alexandriam, non illam Ægypti, aut Syriæ; ſed oppidum Suſianæ ad ſinum Arabicum, inter Tigrim, & Eulæum fluvium; quod, ut ſæpe nomen mu-

g DIONYS. *v.* MLII. *h* In AUGUSTO cap. XXI. *i* Comm. in *v.* CCCL.

tarit,

tarit, idem Plinius refert. Adſcribam ea ſolum verba, quibus ſub Auguſto claruiſſe, atque Alexandriæ Suſianæ natum eſſe, cognoſcimus. Locus eſt lib. VI. Nat. Hiſt. cap. XXVII. ubi cum de eo Suſianæ [k] oppido egiſſet, ſubjungit iſta; *Hoc in loco genitum eſſe Dionyſium, terrarum orbis recentiſſimum auctorem, conſtat; quem ad commentanda omnia in Orientem præmiſit Divus Auguſtus, ituro in Armeniam, ad Parthicas Arabicaſque res, majore filio.* Quare omnino inanis eſt conjectura Suidæ, cum Dionyſium, ſi vulgata lectio vera eſt, Byzantium fuiſſe arbitratur, propter ea, quæ de fluvio Rheba canit. Sunt vero hæc;

[l] Ἄγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥῆβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροΐησι ῥέεθρον,
Ῥῆβας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
Ῥῆβας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.

Quæ ſic vertit vetus interpres, Rufus Avienus;

-----Propter Bithynia glebam
Exerit. hic late Rhebas extenditur amnis,
Rhebas, cyanei qui disjicit æquora Ponti,
Rhebas, argento ſimilem qui porrigit undam.

Nimirum putavit Suidas, niſi Rhebas patrium ſolum interluiſſet, numquam illuſtri adeo elogio fuiſſe dignaturum. Nondum diſputo, quam validum hoc ſit argumentum. Illud ſolum dico, & Dionyſii, & *Interpretis verba, ſatis oſtendere, Rhebam eſſe Bithyniæ flumen. Atque idem liquet ex ſcholiaſte [m] Euſtathio: imo ex Plinio etiam lib. VI. Nat hiſt. cap. I. Ῥηβαῖον vocat Apollonius in † II.

k Sc. Charace ſeu Alexandria. *l* DIONYS. *v.* DCCXCIII. * RUFI FESTI AVIENI. *m* Comment. in *v.* DCCXCIII. † *V.* DCCXCI.

Αργο-

Ἀργοναυτ. Hodie vero à Græcis *Ribas* nominatur: ut cognoscimus ex doctissimo [n] P. Gillio; qui loca hæc ipse lustravit. Sed si Rhebas Bithyniæ est fluvius, ut ista ostendunt; quomodo Suidas ex eo, quod Dionysius tantopere laudet Rhebam, colligit, eum fuisse Byzantinum? Sic enim scribit; Ὑπολαμβάνω, ὅτι Διονύσιος ὁ περιηγητὴς Βυζάντιος ἐστι, διὰ τὸν ποταμὸν Ῥήβαν. Equidem, quod sentio, dicam. Puto, Suidæ locum corruptum esse, proque Βυζάντιος legendum esse Βιθυνός. Hæc omnino, judicio meo, vera lectio est. Nec propterea persuadere mihi possum, Bithynum fuisse. Nihil enim argumento illo infirmius. Nam potuit egregiam adeo ejus fluminis laudem dare auribus Bithynorum, quod aliquamdiu jucunde apud eos vixisset, aut alia de caussa. Utut est, Plinii verbis omnis de patria scrupulus tollitur. Nam quin idem sit Dionysius, de quo Plinius loquitur, & iste, quem habemus, dubitari non potest propter ea, quæ in laudem Augusti dicit, ut vidimus. Eustathius tamen hoc, quod de patria Dionysii dicebamus, ignorasse videtur. Nam nullam Alexandriæ mentionem facit, dicere contentus, esse genere [o] Afrum. Quod falsum esse contenderem, nisi semper scriptores ἐναντιοφανεῖς conciliare mallem, modo id fieri possit. Fortasse autem Dionysius oriundus quidem ex Africa fuit: sed ortus erat in Susiana.

Porro ex [p] Eustathio discimus, alia etiam huic Dionysio tribui solere; ut λιθιακὰ, ὀρνιθιακὰ, καὶ

[n] Lib. III. de Bosporo Thracio, cap. I. [o] Vide epistolam & comm. EUSTATHII in *v*. VII. ut & Paraphrasin ad *v*. IX. [p] In epistola.

βασσα-

βασσαρικά. Ac idem λιθιακὰ quidem Dionysii hujus esse agnoscit, propter similem stylum: ὀρνιθιακὰ vero à doctioribus tribui dicit Dionysio Philadelphensi, qui διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν Διάκονος vocabatur. Βασσαρικὰ autem, quia stylum habeant incultum, eo indigna esse visa ait, quæ Dionysii hujus crederentur; sed potius adscribenda esse Dionysio Samio. Βασσαρικῶν Dionysii meminit etiam [q] Stephanus in Ethnicis aliquoties. Βασσαρικὰ autem eadem esse, ac Διονυσιακὰ, etiam Suidas auctor est in Σωτήριχος; quem ejusdem tituli, atque argumenti, opus condidisse sub Diocletiano, auctor est ibidem. Appellatio est ex eo, quia βασσάραι, αἱ βάκχαι. Cæterum præter hunc Dionysium περιηγητὴν, quem habemus, fuere etiam alii ejus nominis, qui similiter περιηγήσεις scripserint. Unus Milesius fuit, qui Herodoto ipso antiquior est. Alter, utrum Samius, an Rhodius fuerit, non satis constat. Rhodium vocat Tertullianus libro de anima cap. XLVI. At Samium disertim appellat Eustathius; ut paullo ante vidimus. Credo, cum in Samo esset natus, nihilominus Rhodius dicebatur, quia Rhodi habitaret, atque ibi sacerdos esset Solis, qui Rhodi imprimis colebatur, eo quod in insula hac numquam ita nubilum sit cœlum, quin luce solis perfundatur; ut Solinus dicit cap. XXVII. De hoc Dionysio ita Suidas; Διονύσιος Μουσωνίου, Ῥόδιος, ἢ Σάμιος· ἱστορικός. ἦν δὲ ἱερεὺς τοῦ ἐκεῖσε ἱεροῦ τοῦ Ἡλίου. ἱστορίας τοπικὰς [lege τοπικῆς] βιβλία ἕξ. οἰκουμένης περιήγησιν. ἱστορίας παιδευτικῆς βιβλία ι'. Ex hoc Dio-

[q] In *v*. Βάλιγγα, Γάζος, Δαρσανία, Κάσπειρος, Ὠδόνες. &c.

nysio

nysio censeo esse versus istos, quos Jo. Tzetzes Chil. XII. Histor. CCCCL. in Dionysii περιηγήσει legi scribit;

Τῆς γάρ τοι φιλότητος Αμαζονίδων ἐγένοντο,
Τὼ ποτε δὴ μίχθησαν ἐπ' ἀνδράσι Σαυρομάτῃσι.

Nam in ea quidem Dionysii περιηγήσει, quam habemus, versus hos nullus invenio; sed istos,

-------- [r] Εκ γὰρ ἐκείνης
Ιφθίμης φιλότητος Αμαζονίδων ἐγένοντο,
Τὼ ποτε Σαυρομάτῃσι ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν.

Quemadmodum vero præter Dionysium Alexandrinum duo fuisse [s] Dionysii existimantur, quorum uterque περιήγησιν scripserat: ita præter Dionysium istum περιηγητὴν fuere duo Dionysii, qui Alexandrini non minus vocarentur, sed περιήγησιν scripsisse nusquam, quod scio, dicantur. Eorum unus est Dionysius, cognomento Thrax, qui sub Pompeio Magno docuit; ut superius ostendebamus. Alter fuit Dionysius, Glauci filius, discipulus Chæremonis philosophi, cui etiam Alexandriæ successit, præceptor vero Parthenii Grammatici. Vixit is à Neronis temporibus usque ad Trajanum; præfuit bibliothecis; fuit ab epistolis, & à responsis; & legationes varias obiit. Auctor Suidas.

r DIONYS. v. DCLIV. s Vide MEURSII notas in HELLADII Chrestomath.

EX

EX GER. JOAN. VOSSIO DE POETIS GRAECIS.

Augusti, vel saltem Tiberii temporibus vixerit Dionysius Alexandrinus, cujus hodie habemus περιήγησιν. De eo sic in vita ejus anonymus scholiastes hactenus ineditus; [a] Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γεγονὼς υἱὸς Διονυσίου Αλεξανδρέως. Γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων μετὰ Αὔγουστον Καίσαρα, ἢ ἐπὶ αὐτοῦ. Diximus de eo pluribus in Græcorum Historicorum Historia lib. II. cap. III. ubi de Augusto Plinii verbis firmavimus. in quo si fallimur, proximum esse, ut dicam vixisse sub divis fratribus, M. Aurelio, & L. Vero: ut hos ipsos intellexerit, cum Romam vocat magnam domum suorum dominorum, sive, ut Græce apud eum est, [b] ἀνάκτων. Quomodo consules numquam vocasset. Igitur intelligit imperatores. Sed quos signet, non satis paret. Josephus Scaliger in animadversionibus Eusebianis ad an. MMCCXV. per ἄνακτας signari censet Severum cum filiis, Geta & Caracalla; quos ipsos per *triplicem potestatem* intellexit Tertullia-

a Verba his similia habentur in fine codicis MS LAUD. Διονύσιος ὁ περιηγητὴς γέγονεν υἱὸς Διονυσίου Αλεξανδρέως· γέγονε δὲ ἐπὶ τῶν Ρωμαϊκῶν χρόνων μετὰ Αὔγουστον Καίσαρα, ἢ ἐπὶ αὐτοῦ. φέρονται δὲ αὐτοῦ καὶ ἄλλα συγγράμματα, λιθιακά, ὀρνιθιακά, βασσαρικά. τοῦτο δὲ λέγεται εἶναι τὸ γνήσιον αὐτοῦ ποίημα, καὶ τὰ λιθιακά. &c, Ο γοῦν Διονύσιος οὗτος ἐγένετο κατὰ Νέρωνα τῶν Ρωμαίων βασιλέα. b DIONYS. v. CCCLV.

nus,

nus, libro de Pallio. Sed caussæ nihil video, cur tam sero vixisse credamus, contra veterum omnium opinionem. Nec necesse censeo, ut per ἄνακτας intelligamus Cæsares; cum possit signasse principes imperii Romani: & fortasse cum Augusto Antonium, nondum hostem. Sed si omnino capere placet de iis, qui Cæsares dicerentur, non de Severo & filiis interpretabor, verum divis fratribus, quos dixi. Nam non Severi demum, ac liberorum temporibus claruisse arguit, quod antiquior sit Oppiano, qui Severi ætate floruit. Hoc liquet ex Tzetzæ, vel alterius inedita paraphrasi Oppiani ἰξευτικῶν, sive de aucupio librorum, quæ sic desinunt; Τοσαῦτά μοι, κράτιστε βασιλεῦ, περὶ τῆς βίου καὶ τῆς ἄγρας τῶν ὀρνίθων ἐστὶν εἰπεῖν. Διονύσιος δὲ αὐτὰ παρὰ τοῦ τῆς Λητοῦς Ἀπόλλωνος διδαχθῆναί φησι. *Hæc, optime Imperator, de vita & captura avium, habui dicere. Dionysius vero ait, homines ea esse edoctos ab Apolline, Latonæ filio.* ubi vix alium putem intelligi, quam Dionysium antea memoratum nobis. Quamquam Eustathius tradat ὀρνιθιακὰ, quidem à quibusdam Dionysii τοῦ περιηγητοῦ, ab aliis vero Dionysii Philadelphensis existimari.

David ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ Flemming

ΟΙΚΟΥΜΕΝΗΣ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΣ.

Ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν,
Καὶ ποταμοὺς, πόλιάς τε, καὶ ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα,
Μνήσομαι ὠκεανοῖο βαθυρρόου. ἐν γὰρ ἐκείνῳ
Πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται.
Οὐ μὴν πᾶσα διαπρὸ περίδρομος, ἀλλὰ διαμφὶς
Εὐρυτέρη βεβαυῖα πρὸς ἠελίοιο κελεύθους·
Σφενδόνη εἰοικυῖα. μίαν δέ ἑ καίπερ ἐοῦσαν
Ἄνθρωποι τρισσῇσιν ἐπ' ἠπείροισι δάσαντο·
Πρώτην μὲν οὖν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.

1 INcipiens terram & latum mare canere, 2 & fluvios, urbesque, & hominum nationes quæ præ multitudine vix discerni possunt, 3 mentionem faciam oceani profunde fluentis. illo enim 4 tota tellus, tamquam insula immensa & interminata, est cincta. 5 non tamen tota prorsus rotundum circuitum habens, sed utrimque 6 latior, vergens ad solis vias: 7 fundæ similis. Una autem ipsa quamvis sit, 8 homines tres in continentes partiti sunt: 9 primum quidem Libyam, deinde vero Europam, Asiamque.

Ἀρχόμενος] ἤτοι τὴν ἀρχὴν ποιούμενος. α. Εὐρέα] πλατεῖαν. α. β. Ἀείδειν] ἤτοι ποιητικῶς λέγειν καὶ διηγεῖσθαι. α. Ἄκριτα] διὰ τὸ πλῆθος ἀδιακρίσιτα. α. ἀμέτρητα. β. Φῦλα] γένη. α. β. Ἅτε] καθάπερ. α. Ἀπείριτος] ἄπειρος. α. Ἐστεφάνωται] κεκύκλωται. α. Οὐ μὴν] οὐ μέντοι. α. Διαμφὶς] ἤτοι κατ' ἀμφότερα τὰ μέρη. α. διαμφοτέρωθεν. β. Εἰοικυῖα] ὁμοία οὖσα. α. ὁμοιουμένη. β. Ἐοῦσαν] ὑπάρχουσαν. β. Δάσαντο] ἐμέρισαν. α. ἐμερίσαντο. β.

ΤΑ περὶ τὴν γῆν καὶ τὸν μέγαν πόντον ᾄδειν ἀρχόμενος, καὶ τοὺς ποταμοὺς, καὶ πόλεις, καὶ τῶν ἀνδρῶν τὰ διὰ πλῆθος κρίνεσθαι, ἤγουν χωρίζεσθαι, μὴ δυνάμενα ἔθνη, πρῶτον τοῦ βαθυρρόου ὠκεανοῦ, πόντου, μνείαν ποιήσομαι. καὶ γὰρ ἐκείνῳ, τῷ ὠκεανῷ δηλονότι, ἅπασα ἡ ἄπειρος γῆ ὡς νῆσος περιέχεται. οὐ πᾶσα μὲν ὅλως ὑπάρχει κυκλοτερὴς, ἀλλ' ἀμφοτέρωθεν, ὅ ἐστι δ' ἑκατέρου μέρους, πλατύτερον περιβαίνουσα καὶ περιερχομένη εἰς τὰς τοῦ ἡλίου ὁδοὺς, ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς καὶ δύσιν· ὁμοία καὶ παραπλησία τῇ σφενδόνῃ. μίαν δὲ αὐτὴν καίπερ οὖσαν ἐν τρισσαῖς ἠπείροις οἱ ἄνθρωποι, ἀντὶ τοῦ εἰς τρία μέρη, διεμέρισαν καὶ ἐδάσαντο· πρώτην μὲν τὴν Λιβύην, (προέταξε δὲ ταύτην, διότι καὶ Λίβυς ἦν) μετὰ δὲ ταύτην, τὴν Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν.

Ἀλλ' ἤτοι Λιβύη μὲν ἀπ' Εὐρώπης ἔχει οὖρον
Λοξὸν ἐπὶ γραμμῇσι, Γάδειρά τε καὶ στόμα Νείλου·
Ἔνθα βορειότατος πέλεται μυχὸς Αἰγύπτοιο,
Καὶ τέμενος περίπυστον Ἀμυκλαίοιο Κανώβου.
Εὐρώπην δ' Ἀσίης Τάναϊς διὰ μέσσον ὁρίζει·
(Ὅς ῥά θ' ἑλισσόμενος γαίης διὰ Σαυροματάων,
Σύρεται ἐς Σκυθίην τε καὶ ἐς Μαιῶτιδα λίμνην)
Πρὸς βορέην. νότιον δὲ μεσούρεον Ἑλλήσποντος·
Σῆμα δ' ὑπερτέταται νοτιώτατον ἐς στόμα Νείλου.
Ἄλλοι δ' ἠπείροισι διὰ χθόνα νοσφίζουσιν.

10 Sed certe Libya quidem ab Europa habet terminum 11 obliquum in lineis, Gades & os [ostia] Nili: 12 ubi maxime borealis est recessus Ægypti, 13 & fanum percelebre Amyclæi Canobi. 14 Europam autem ab Asia Tanaïs in medio disterminat: 15 (qui quidem volvens se per terram Sauromatarum, 16 trahitur in Scythiam & in Mæotidem paludem) 17 versus boream. australis autem disterminatio [terminus medius] Hellespontus: 18 sed limes est ultra porrectus magis australis versus os [usque ad os] Nili. 19 Alii autem continentibus terram separant.

Ἀπ' Εὐρώπης] πόῤῥω τῆς Εὐρώπης. β. Τέμενος] ὁ ναός. α. Ἀμυκλαίοιο] τοῦ Λακεδαιμονίου. α. Ὅς] ὅστις Τάναϊς. α. Μεσούρεον] ἤτοι τὸ μέσον ὅρεον. α. Σῆμα] ἤτοι σημεῖον. α. Νοσφίζουσι] διαιροῦσι. α.

ἀλλὰ ἡ μὲν Λιβύη ἄποθεν ἔχει τὸν Εὐρώπης τὸν ὅρον, τουτέστι τὸν χωρισμόν, λοξὸν ἐν ταῖς γραμμαῖς, ὅ ἐστι ταῖς διατυπώσεσιν, (ὡς κολπῶδες καὶ κυρτοειδῆ φαίνεσθαι) τά τε Γάδειρα καὶ τὸ στόμα τοῦ Νείλου. ὅπου βορειότατον ὑπάρχει, τὸ ἔσχατον, μέρος τῆς Αἰγύπτου, καὶ τὸ περίπυστον τέμενος, ὅ ἐστι τὸ ἐξάκουστον χωρίον, τοῦ Λακωνικοῦ Κανώβου. Ὁ δὲ Κάνωβος οὗτος κυβερνήτης ἦν Μενελάου· μετὰ γὰρ τὴν ἅλωσιν Τροίας, Μενελάου περὶ τὰ τῆς Αἰγύπτου μέρη πλανηθέντος, καὶ τοῦ κυβερνήτου αὐτοῦ πληγέντος, διαδέχεται τὴν ναῦν Κάνωβος· ὅστις ναυπηγῶν σκάφη διατρίψας ἐκεῖσε, ὑπὸ ὄφεως δηχθεὶς ἀπέθανεν· ὃν θάψας Μενέλαος πόλιν εἰς ὄνομα αὐτοῦ ἱδρύσατο, ἐάσας τὸ ἀχρειότατον τοῦ στρατοῦ μέρος αὐτοῦ κατοικεῖν. Λιβύη δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ κατάξηρον, οἱονεὶ οὖσα καὶ λιφύη. τὴν δὲ Εὐρώπην καὶ Ἀσίαν ὁ Τάναϊς ποταμὸς μέσον διαχωρίζει (ὅστις δὴ συστρεφόμενος ἐπὶ τῆς Σαυροματῶν τὴν γῆν, σύρεται δὲ πρὸς Σκυθίαν καὶ ἐπὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην) πρὸς βοῤῥᾶν· ὡς μέχρι τοῦ Ἑλλησπόντου τὰ βόρεια καὶ τὰ νότια· τὸ δὲ νότιον μέρος Ἑλλησποντός ἐστι. σῆμα δέ, ὅ ἐστι διαχώρισμα, ὑπερτετάνυσται νοτιώτερον. Ἡρακλεωτικὸν στόμιον. ἄλλοι δὲ πάλιν ταῖς ἠπείροις τὴν γῆν οὕτω διαχωρίζουσιν. Εὐρώπη δὲ ἐκλήθη διὰ τὸ εὖρος, ἤτοι πλάτος· Ἀσία δέ, διὰ τὴν ὑγρασίαν· ἄσις γὰρ λέγεται ἡ ὑγρασία. Ἡράκλειον δὲ στόμα ἐκλήθη, ὅτι ἐπανῆκεν φέρων τὰ χρύσεα μῆλα Ἡρακλῆς· πεζὸς διέβη τὴν Λιβύην ὅπως

τε

Ἰσθμὸς ἄνω τέταταί τις ὑπέρτατος Ἀσίδος αἴης,
Κασπίης τε μεσηγὺ καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης·
Κεῖνον δ' Εὐρώπης Ἀσίης θ' ὅρον ηὐδάξαντο.
Ἄλλος δ' αὖ μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει,
Ἀρραβικοῦ κόλποιο καὶ Αἰγύπτοιο μεσηγύ·
Ὅς ῥά τε νοσφίζει Λιβύην Ἀσιήτιδος αἴης.
Τοῖα μὲν ἀμφ' οὔροισι βροτοὶ διεφημίξαντο.
Πάντῃ δ' ἀκαμάτου φέρεται ῥόος ὠκεανοῖο,
Εἷς μὲν ἐών, πολλῇσι δ' ἐπωνυμίῃσιν ἀρηρώς.
Ἤτοι ὁ μὲν Λοκροῖο παρ' ἐσχατιὴν ζεφύροιο,
Ἄτλας ἑσπέριος κικλήσκεται· αὐτὰρ ὕπερθεν

20 Isthmus sursum porrectus est quidam supremus Asiaticæ terræ, 21 Caspium inter & Euxinum mare. 22 illum autem Europæ Asiæque terminum dixerunt. 23 alius vero longus & immensus in austrum serpit, 24 Arabicum sinum & Ægyptum inter: 25 qui quidem separat Lybiam ab Asiatica terra. 26 Talia sane de terminis mortales vulgarunt. 27 Circumquaque porro infatigati fertur fluxus oceani, 28 unus quidem, sed multis cognominibus instructus. 29 Nempe qui est ad Locri extremitatem zephyri, 30 Atlas [Atlanticus] & occiduus nuncupatur. verum desuper

Ἄνω τέταται] ὑπερτείνεται. α. Μεσηγὺ] μεταξύ. α. Ὅρον] ὁροθεσίαν β. Ηὐδάξαντο] εἶπον. α. ἐκάλεσαν. β. Ἀθέσφατος] πολύς. α. β. Ἕρπει] διέρχεται. α. κλίνει. β. Μεσηγὺ] ἀναμεταξύ. β. Ἀμφ' οὔροισι] περὶ τῶν ὁροθεσιῶν. α. Διεφημίξαντο] εἶπον. α. β. Ὁ] Ῥοῦς. β. Ὕπερθεν] ὑπεράνω. α.

τε αὐτὴν καὶ τὴν Ἀσίαν θεάσηται, εἰς Ἄμμωνος δὲ ναὸν ἧκε καὶ ἐκεῖ μεγαλοπρεπῶς ἔθυσε τῷ Δαίμονι, κἀκεῖθεν διέβη εἰς Αἴγυπτον. ἰσθμός τις ἄνω τέταται, ἀντὶ τοῦ ἐκτέταται, ὑπέρτατος τῆς Ἀσίδος γῆς, ἀναμεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πελάγους καὶ τῆς Κασπίας θαλάσσης. ἰσθμὸς δὲ λέγεται ἡ στενὴ γῆ μεταξὺ δύο θαλασσῶν. ἐκεῖνον δὲ τὸν ἰσθμὸν τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Εὐρώπης ὅρον εἶπαν. ἄλλος δὲ πάλιν ἰσθμὸς μακρὸς καὶ μέγας ἐπὶ τὸν νότον σύρεται, ἐπὶ τοῦ Ἀῤῥαβικοῦ κόλπου, καὶ μεταξὺ τῆς Αἰγύπτου· ὅστις δὴ ἀπὸ τῆς Ἀσιήτιδος γῆς τὴν Λιβύην χωρίζει. τοιαῦτα μὲν περὶ τῶν ὅρων τῆς γῆς οἱ ἄνθρωποι διετάξαντο. πανταχοῦ δὲ τοῦ ἀκαμάτου, ὅ ἐστι τοῦ πολλοῦ, ὠκεανοῦ ὁ ῥοῦς φέρεται· εἷς μὲν ὑπάρχων, πολλαῖς δὲ ἐπωνυμίαις ἡρμοσμένος. ὁ οὖν Εὔξεινος πρότερον Ἄξεινος ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ ὑπὸ λῃστῶν οἰκεῖσθαι καὶ μηδένος ἐκεῖθεν παραβάλλοντος τῶν ξένων· Εὔξεινος νῦν ἐκλήθη κατὰ ἀντίφρασιν· ἤ, ὥς τινές φασιν, Ἡρακλῆς ἐκβαλὼν ἐκεῖθεν τοὺς λῃστάς, φιλοξένους τινὰς κατῴκισεν. καὶ οὗτος μέν, ὁ ὠκεανός, παρὰ τὴν ἐσχατιὰν τοῦ Λοκροῦ ζεφύρου, ἤτοι τοῦ δυτικοῦ, ἢ μᾶλλον τοῦ Ἰταλικοῦ, (καὶ γάρ εἰσιν ἐν Ἰταλίᾳ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί) Ἄτλας καλεῖται ἑσπέριος· ὕπερθεν δὲ

πρὸς

Πρὸς βορέην, ἵνα παῖδες ἀρειμανέων Ἀριμασπῶν,
Πόντον μιν καλέουσι πεπηγότα τε, Κρόνιόν τε·
Ἄλλοι δ' αὖ καὶ νεκρὸν ἐφήμισαν, εἵνεκ' ἀφαυροῦ
Ἠελίου. βράδιον γὰρ ὑπεὶρ ἅλα τήνδε φαείνει,
Αἰεὶ δὲ σκιερῇσι παχύνεται ἐν νεφέλῃσιν.
Αὐτὰρ ὅθι πρώτιστα φαείνεται ἀνθρώποισιν,
Ἠῷον καλέουσι καὶ Ἰνδικὸν οἶδμα θαλάσσης.
Ἀγχι δ' Ἐρυθραῖόν τε καὶ Αἰθιόπειον καλέουσι,
Πρὸς νότον· ἔνθα δὲ πολλὸς ἀοικήτου χθονὸς αὐλῶν
Ἐκτέταται, μαλεροῖσι κεκαυμένος ἠελίοισιν.
Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν,

31 ad boream, ubi pubes Marte furentium Arimaſporum, 32 pontum ipſum vocant congelatumque Saturniumque: 33 ſed alii mortuum quoque dixerunt, propter debilem 34 ſolem. tardius enim ſuper mare hoc lucet, 35 ſemper autem tenebricoſis craſſeſcit in nubibus. 36 At ubi primum apparet hominibus, 37 eoum vocant atque Indicum fluctum maris. 38 prope autem rubrumque ac Æthiopium appellant. 39 ad auſtrum: ubi certe multus non habitatæ terræ tractus 40 extenſus eſt, fervidis uſtus ſolibus. 41 ſic oceanus circumcurrit terram univerſam.

Ἀρειμανέων] πολεμικῶν. α. Μιν] αὐτόν. α. τοῦτον. β. Αὖ] πάλιν. α. β. Νεκρὸν] διὰ τὴν ψυχρότητα. α. Ἐφήμισαν] ἐκάλεσαν. β. Εἵνεκ'] διότι. α. Τήνδε] ταύτην. α. β. Φαείνει] φαίνει. α. λάμπει. β. Παχύνεται] παχεῖα γίνεται. α. Αὐτὰρ ὅθι] ὅπου δέ. α. Φαείνεται] φαίνεται ἀνατολή. α. λάμπει ὁ ἥλιος. β. Ἀγχι] πλησίον. α. Δὲ] Δή. α. Οὕτως] τοῦτον τὸν τρόπον. α. Περιδέδρομε] περιεκύκλωσε. α.

πρὸς βορρᾶν, ὅπου οἱ παῖδες τῶν πολεμιστῶν Ἀριμασπῶν, (οἵπερ εἰσὶν ἔθνος) Κρόνιον καὶ πεπηγότα πόντον, ὅπερ κόλπον, καλοῦσιν· ἄλλοι δὲ τὸν πεπηγότα Κρόνιον, διὰ τὸ ψυχρὸν τοῦ πάγου, ὡς πηγνυμένου αὐτοῦ, καὶ νεκρὸν ἔφησαν, διὰ τὸ ἀσθενὲς τοῦ ἡλίου· βράδιον γὰρ, ἀντὶ τοῦ βραδὺ ἢ ὀλίγον, ὑπεράνω τῆς θαλάσσης ἐκείνης φαείνει, διότι πανταχοῦ ὑπὸ ταῖς κρυεραῖς νεφέλαις παχύνεται καὶ πυκνοῦται. ἐστὶ δὲ τὰ πελάγη ταῦτα. Αἰγυπτιακὸν, Τυρρηνικὸν, Λιβυκὸν, Μυρτῷον, Αἰγύπτιον, Παμφύλιον, Ἰκάριον, Νότιον, Ἑλλήσποντος, Μέλας Κόλπος, Εὔξεινος πόντος, Κασπία, Ἐρυθρά· γίνεται ιγ'. ὅπως τὸ πρῶτον ἐν τῇ ἀνατολῇ ἀνατέλλῃ τοῖς ἀνθρώποις, τὸ πρὸς ἕω μέρος, ἠῷον καὶ Ἰνδικὸν τὸ κῦμα ἐκεῖνο τῆς θαλάσσης καλοῦσι, τουτέστι τὸ μέσον ἐκεῖνο τοῦ ὠκεανοῦ· χωρὶς δὲ τὸ πρὸς νότιον κλίμα, Ἐρυθραῖον καὶ Αἰθιόπιον καλοῦσιν· ὅπου ὁ πολὺς γῆς ἀοικήτου ἐπιμήκης τόπος ἐκτετάνυσται ὑπὸ τοῦ μαλεροῦ, ἤγουν τοῦ θερμαντικοῦ, κεκαυμένος ἡλίου· καὶ γὰρ τὸ πρὸς νότον μέρος Ἐρυθραῖον, καὶ διὰ τοῦτο τὸ ἔθνος ἐκεῖνο Αἰθιόπιον· ὡς παράκειται μακρὸν ἀοίκητα γῆς ἀοικήτου. οὕτω (καθὼς εἴπομεν) περιτρέχει ὁ ὠκεανὸς πᾶσαν τὴν γῆν,

τοιοῦτος

Τόσσος ἐὼν, καὶ τόσσα μετ' ἀνδράσιν οὐνόμαθ' ἕλκων.
Κόλπους δ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται ἔνδοθι βάλλων
Εἰς ἅλα· τυτθοὺς μὲν πλέονας, πίσυρας δὲ μεγίστους.
Ἤτοι μὲν πρώτιστος, ὃς ἑσπερίην ἅλα τίκτει,
Συρόμενος Λιβύηθεν ἔσω Παμφυλίδος αἴης.
Δεύτερος αὖτ' ὀλίγος μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων,
Ὅς τ' ἀποκιδνάμενος Κρονίης ἁλὸς ἐκ βορέαο,
Κασπίῃ αἰπὺ ῥέεθρον ἐπιπροΐησι θαλάσσῃ,
Ἥν τε καὶ Ὑρκανίην ἕτεροι διεφημίξαντο.
Τῶν δ' ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶν ἀπὸ νοτίης ἁλὸς ἄμφω,
Εἷς μὲν ἀνώτερός ἐστι, τὸ Περσικὸν οἶδμα προχεύων,
Ἀντία Κασπίης τετραμμένος ἀμφιτρίτης.
Ἄλλος δ' Ἀρράβικος κυμαίνεται ἐγγύθι κόλπος,

42 tantus, & talia inter homines nomina trahens. 43 ſinus autem hinc inde eructat introrſum mittens 44 in mare: parvos quidem plures, quattuor vero maximos. 45 ſcilicet primus, qui occiduum mare gignit. 46 tractus e Libya intra Pamphylicam terram. 47 ſecundus autem, exiguus quidem, ſed potiſſimus aliorum, 48 qui ſeparatus a Cronio [Saturnio] mari, a borea, 49 Caſpio profundum fluentum intromittit mari; 50 quod etiam Hyrcanium alii nuncuparunt. 51 At aliorum [ſinuum] qui ſunt ab auſtrali mari ambo, 52 unus quidem ſuperior eſt, Perſicum fluctum profundens, 53 contra Caſpium verſus mare: 54 alter vero Arabicus fluctuat juxta ſinus,

Τόσσος ἐὼν] τοσοῦτος ὤν. α. Μετὰ] ἐν. α. Ἕλκων] σύρων. α. Ἔνδοθι] ἐντός. α. β. Ἤτοι] καὶ δή. α. Πρώτιστος] δηλονότι κόλπος. α. Συρόμενος] ἀρχόμενος. α. Ἔσω] μεταξύ. α. Αὖτ'] πάλιν. α. Ἀτὰρ] δέ. α. β. Ἀποκιδνάμενος] σκορπιζόμενος, ἢ μερίζόμενος. α. Αἰπὺ] χαλεπόν. α. Ἐπιπροΐησι] πέμπει. α. β. Ἕτεροι] ἄλλοι τινές. α. Διεφημίξαντο] ὠνόμασαν. α. Τῶν δ' ἄλλων] κόλπων β.

τοιοῦτος ὑπάρχων, καὶ τοσαῦτα ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ὀνόματα ἔχων. κόλπους δὲ ἔνθα καὶ ἔνθεν ἐκβάλλει, ἔσωθεν βάλλων εἰς τὴν θάλασσαν· μικροὺς μὲν πολλοὺς, πίσυρας, ἀντὶ τοῦ τέσσαρας, δὲ μεγίστους. καὶ πρῶτον μὲν, ὅς τις τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν ποιεῖ, συρόμενος ἐκ τῆς Λιβύης ἕως τῆς Παμφυλίδος γῆς. δεύτερον δὲ ὀλίγον μὲν, μικρότερον δηλονότι κόλπον, προφερέστατον δὲ τῶν ἄλλων, ὅ ἐστι μείζονα, ὅς τις ἀπὸ τῆς Κρονίης θαλάσσης ἐκ τοῦ βορρᾶ διασκορπιζόμενος, τῇ Κασπίᾳ τὸ δεινὸν αὐτοῦ ῥεῖθρον ἐπιπέμπει τῇ θαλάσσῃ· ἥν τινα παρέχουσιν τοῦ ὠκεανοῦ καὶ ἄλλοι Ὑρκανίαν εἶπον. τῶν δ' ἄλλων, οἵ τινές εἰσιν ἀπὸ τῆς νοτίας ἀμφότεροι θαλάσσης· εἷς μὲν ἀνώτερος ὑπάρχει, τὸ Περσικὸν κῦμα προχέων, ἐξεναντίας τετραμμένος τῆς Κασπίας θαλάσσης· ἄλλος δὲ πάλιν Ἀρράβικος ἐξογκοῦται καὶ αὔξεται πλησίον,

Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον ὁλκὸν ἑλίσσων.
Τόσσοι μὲν κόλποι βαθυκύμονος ὠκεανοῖο
Οἱ μείζους· ἄλλοι δέ τ' ἀπείρεσιοι γεγάασι.
Νῦν δ' ἁλὸς ἑσπερίης ἐρέω πόρον, ἥ τ' ἐπὶ πάσας
Ηπείρους λοξοῖσιν ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν·
Αλλοτε μὲν νήσοισι περίδρομος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Η ὀρέων ἢ πέζαν ὑποξύουσα πολήων.
Υμεῖς δ', ὦ Μοῦσαι, σκολιὰς ἐνέποιτε κελεύθους,
Αρξάμεναι στοιχηδὸν ἀφ' ἑσπέρου ὠκεανοῖο.
Ενθά τε καὶ στῆλαι περὶ τέρμασιν Ηρακλῆος
Εστᾶσιν (μέγα θαῦμα) παρ' ἐσχατόωντα Γάδειρα,
Μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα πολυσπερέων Ατλάντων·

55 Euxino ponto magis australem sulcum volvens. 56 tot quidem sinus procellosi oceani 57 majores: verum alii etiam innumeri sunt. 58 Nunc autem maris occidui referam meatum, quod ad omnes 59 continentes tortuosis convertitur pelagis: 60 alias quidem insulis circumfluum, alias vero 61 aut montium aut oram subradens urbium. 62 Vos vero, o musæ, difficiles referte vias, 63 auspicatæ ordine ab occiduo oceano. 64 ubi etiam columnæ in finibus Herculis 65 stant (ingens miraculum) ad extremas Gades, 66 alto sub monte [montis cacumine] longe lateque dispersorum Atlantum.

Ολκόν] τὸν πόρον. α. τὸ κῦμα. β. Εσπερίης] τῆς δυτικῆς· α. Αλλοτε μὲν] ποτέ. α. Αλλοτε δ'] ποτέ. α. Αὖτε] πάλιν. α. Πέζαν] τὴν βάσιν. α. Υποξύουσα] ὑποτρέχουσα. α. Σκολιὰς] τὰς διεστραμμένας. α. Μακρὸν ὑπὸ πρηῶνα] ἤτοι ὑπὸ τὴν μεγάλην ἔξοδον, καὶ ἐξοχήν. α.

Τοῦ Εὐξείνου πόντου νοτιώτερον τὸ ῥεῦμα συστρέφων. τοσοῦτοι μὲν τοῦ βαθυρρόου ὠκεανοῦ οἱ μείζονές εἰσι κόλποι· ἄλλοι δὲ πάλιν ἄπειροι καὶ πολλοὶ γεγένηνται. ἀρτίως δὲ τῆς ἑσπερίας θαλάσσης τὸν πόρον λέξω, ἥ τις ἐπὶ πάσας τὰς ἠπείρους, ὅ ἐστιν ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν, λοξοῖσι πελάγεσιν ἐπιστρέφεται, τουτέστι διέρχεται· ἄλλοτε μὲν ταῖς νήσοις οὖσα, δηλονότι ἡ ἑσπέριος θάλασσα, περίδρομος, τουτέστιν κυκλοτερής, ἄλλοτε δὲ ἢ ὀρέων ἢ τὸ τῶν πόλεων κάτω μέρος ὑποξύουσα διέρχεται. ὑμεῖς δέ, ὦ μοῦσαι, τὰς σκολιὰς ὁδούς, οἱονεὶ τὰς δυσχερεῖς καὶ οὐ κατ' εὐθεῖαν ἰούσας, προσείπετε, ἀρξάμεναι κατὰ τάξιν τοῦ δυτικοῦ ὠκεανοῦ. ὅπου καὶ αἱ στῆλαι τοῦ Ηρακλέους, ἤτοι Αβέννα καὶ Αλύβη, παρὰ τοῖς τέρμασι τοῖς καθ' ἡμᾶς θαλάσσης καὶ τῆς ἀρχῆς τοῦ ὠκεανοῦ μέγα ἵστανται θαῦμα, ἐπὶ τὰ ἔσχατα μέρη τῶν Γαδείρων, ὑπὸ τὸν μακρὸν πρηῶνα, ὅ ἐστι ὑπὸ ἐξοχὴν τῶν ἐπὶ πολὺ διηκόντων, ἤτοι τῶν εἰς πολλὰ διεσπαρμένων, Ατλάντων· (ἢ τῶν Ατλάντων, ἢ τῶν ἐνοικούντων) πρηὼν δέ ἐστιν ἡ προβολή, οἱονεὶ προβών. ὁ δὲ Ατλας ὄρος ὢν περὶ τὴν Λιβύην καὶ κίων ἐμυθολογήθη τοῦ οὐρανοῦ, διὰ τὸ ὑπερβάλλον μέγεθος, καὶ Ατλαντικὸν πέλαγος ἐξ αὐτοῦ·

ὅπου

Ηχί τε καὶ χάλκειος ἐς οὐρανὸν ἔδραμε κίων,
Ηλίβατος, πυκινοῖσι καλυπτόμενος νεφέεσσι.
Πόντος μὲν πρώτιστος Ιβηρικὸς ἀρχομένοισιν
Εγκέχυται, ὅς πέρ τε καὶ Εὐρώπης πέλει ἀρχή,
Καὶ Λιβύης. μέσσος γὰρ ἑλίσσεται ἀμφοτέρων.
Στῆλαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα παρὰ πλευρῇσι κέονται,
Η μὲν ἐπ' Εὐρώπην, ἡ δ' ἐς Λιβύην ὁρόωσαι.
Τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, ἔνθα τε γαῖα
Μασσαλίη τετάνυσται, ἐπίστροφον ὅρμον ἔχουσα.
Εξείης δ' ἐπὶ τοῖσι Λιγυστιὰς ἕλκεται ἅλμη.

67 ubi etiam ænea in cœlum excurrit columna, 68 excelsa, densis operta nubibus. 69 Pontus quidem primus Ibericus incipientibus 70 infunditur, qui & Europæ est initium 71 & Libyæ. nam medius volvitur ambarum. 72 Columnæ autem hic & illic ad latera sitæ sunt; 73 una quidem ad Europam, altera vero ad Libyam spectans. 74 Illum autem excipit Gallaticus gurges: ibique terra 75 Massilia extensa est, rotundum [curvum] portum habens. 76 deinceps post hos Ligusticum trahitur salum.

Χάλκειος] χαλκοῦς. α. Εδραμε] φθάνει. α. Πυκινοῖσι] συνεχέσι. α. Καλυπτόμενος] σκεπόμενος. α. Πόντος] κόλπος. α. Αρχομένοισι] ἀρχομένων ἡμῶν. α. Αμφοτέρων] τῶν γαιῶν, τῆς Λιβύης καὶ τῆς Εὐρώπης. α. Μετεκδέχεται] μεταλαμβάνει. α. Ενθα] ὅπου β. Τετάνυσται] ἐξήπλωται. α. Εξείης] μετὰ ταῦτα. α.

ὅπου καὶ ὁ στερεὸς ἀνέδραμεν εἰς τὸν οὐρανὸν ὑψηλὸς κίων, πολλοῖς δὲ ἰσχυροῖς νέφεσι καλυπτόμενος. τὸ δὲ ἀνέδραμε, ποιητικῶς.

——— ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς
Μακράς, αἳ γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν
ἀμφὶς ἔχουσιν.

Ἀρχὴν δὲ ποιουμένοις ἡμῖν τοῦ λέγειν ἔστω τάξις αὕτη. τοῦτο γὰρ συνυπακούεται. πρῶτος μὲν οὖν ὁ Ιβηρικὸς διέρχεται πόντος, ὅς τις καὶ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ὑπάρχει ἀρχή. ὁ γὰρ ἀναμεταξὺ γαιῶν συστρέφεται. αἱ δὲ Ηρακλεωτικαὶ στῆλαι παρὰ ταῖς πλευραῖς αὐτῶν ἐπίκεινται, ἡ μὲν ἐπὶ τὴν Λιβύην, ἡ δὲ ἐπὶ τὴν Εὐρώπην· τὸ δὲ ὁρῶσαι, κατὰ κοινοῦ. οἱ οὖν Ιβηρες ἄποικοι ἐγένοντο ἀπὸ τῆς Εὐρώπης. μετὰ τοῦτον τὸν Ιβηρικὸν δὲ κόλπον διαδέχεται ὁ Γαλατικὸς ῥοῦς, τουτέστιν ἡ Γαλατικὴ θάλασσα, ἣν κατοικοῦσι Κελτογαλάται· (οἱ γὰρ ἐν Ασίᾳ Γαλάται τῶν ἐνταῦθα ἄποικοί εἰσιν, ὥσπερ καὶ οἱ ἐν Ασίᾳ Ιβηροι) ἐν ταύτῃ καὶ ἡ Μασσαλία γῆ ἐκπετάνυσται περιφερῆ λαχοῦσα τὸν ὅρμον. ἐπὶ τούτοις δὲ τοῖς κόλποις ἐφεξῆς καὶ τὸ Λιγυστικὸν πέλαγος ἕλκεται, ὅ ἐστιν ἡ Λιγυστικὴ θάλασσα σύρεται. (Λιγυστικὴ δὲ λέγεται ἀπὸ Λίγυός τινος, Αλεβίωνος ἀδελφοῦ, ὃν ἱστοροῦσιν Ηρακλέα κεκωλυκέναι ἀπάγοντα ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς)

ὅπου

Ενθ' Ἰταλῶν υἷες ἐπ' ἠπείροιο νέμονται,
Ἐκ Διὸς Αὐσονίης αἰὲν μέγα κοιρανέοντες,
Ἀρξάμενοι Βορέηθεν ἔσω λευκὴν ἐπὶ πέτρην,
Ἥ ῥά τε Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωται.
Ἑξείης δ' ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ.
Τῇ δ' ἔπι Σαρδόνιος μορμύρεται ἔγκλυθι πόντος.
Τὸν δὲ μετ' ὠρύεται Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης
Πρὸς νότον· αὐτὰρ ἔπειτα πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο
Κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος· αὐτὰρ ἔνερθεν

77 Ubi Italorum filii in continente habitant, 78 a Jove Ausonii semper longe lateque dominantes, 79 orsi a borea introrsum usque ad Leucopetram, 80 quæ quidem Siciliæ in freto fixa est, 81 deinceps vero in Corsicam eructat salsam aquam: 82 post hanc autem Sardonium murmurat intus mare. 83 Hoc vero excipit Tyrrheni [Thusci] unda maris, 84 versus austrum: at deinceps ad ortum solis, 85 obliquus obvertitur Siculus pontus: cæterum infra

Νέμονται] κατοικοῦσι. α. Κοιρανέοντες] ἄρχοντες. α. βασιλεύοντες. β. Ἀρξάμενοι Βορέηθεν] ἀρχὴν ποιήσαντες ἀπὸ τοῦ Βορέου. α. Ἑξείης] ἐφεξῆς. α. Κύρνον] νῆσον. α. Ἁλμυρὸν ὕδωρ] ἤτοι τὸ Λιγυστικὸν πέλαγος. α. Τῇ] τῇ Κύρνῳ. α. Μορμύρεται] ἦχον ἀναβράζει. α. Τὸν] μετὰ τοῦτον τὸν πόντον. β. Αὐτὰρ] δὲ. α. β. Ῥόος] ὁ ῥοῦς. α. Ἔνερθεν] ὑποκάτω. α.

ὅπου οἱ τῶν Ἰταλῶν υἱοὶ διαπαντὸς ἐπὶ ταῖς ἠπείροις νέμονται, μέγα ἀπὸ τοῦ Διὸς τὸ κράτος ἔχοντες, τὴν τάξιν ἀρξάμενοι ἀπὸ τοῦ βορρᾶ, ἀντὶ τοῦ βορείων μερῶν, ἕως ἐπὶ τὴν λευκὴν πέτραν· ἥτις λευκὴ πέτρα ἐπὶ τοῦ πορθμοῦ ἐστι τῆς Σικελίας. ἄνωθεν καὶ γάρ ἐστιν ἡ λευκὴ πέτρα ἐπὶ τοῦ Σικελικοῦ πελάγους. πορθμίδος δὲ, τῆς αὐτῆς θαλάσσης, οἱονεὶ τῆς μεταξὺ Σικελίας καὶ Ἰταλίας. ἔστι καὶ γὰρ λέγεται πορθμὶς, ἡ στενὴ θάλασσα ἑκατέρωθεν ἔχουσα γῆν, ὥσπερ ἰσθμὸς, ἡ στενὴ γῆ ἡ ἑκατέρωθεν ἔχουσα θάλασσαν. τὸ δὲ Αὐσονίης, ἀπὸ Αὔσονός τινος βασιλέως, (ἐκλήθησαν οἱ Ῥωμαῖοι οὕτως) ὃς ἦν Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης. ἑξῆς πολλὴ κεχυμένη ἡ Λιγυστικὴ θάλασσα (πρὸς γὰρ ἐκείνην καὶ τοῦτο συναπτέον,) τὸ ἁλμυρὸν ὕδωρ προχεῖ, ἐρευγομένης αὐτῆς ἤτοι χωριζομένης Σαρδόνος καὶ Κύρνου. ἐπὶ ταύτην δὲ ὁ Σαρδόνιος πόντος ἀναβράζει, ὅπερ ἐστὶν ἦχον ἀποτελεῖ. μετ' αὐτὸν δηλονότι τὸν κόλπον, τὸ τῆς Τυρσηνίδος κῦμα θαλάσσης. χυματίζεται καὶ ἀνέμαται πρὸς νότον φησὶν, ἐπειδὴ ἀπὸ βορέου εἰς νότον παρατείνεται, οὐκ ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνατολήν· διὰ τοῦτο καὶ πρὸς ἀνατολὰς πάλιν τοῦτό φησι.

Κυρτὸς ἐπιστρέφεται] Σικελὸς ῥόος — πρὸς αὐγὰς ἡλίου, ὁ κυρτωθεὶς ὢν τοῦ πρὸς τὴν Σύρτιν, ἥτις καὶ ἀμπώτις λέγεται· τὸ δὲ Σικελικὸν τοῦτο πέλαγος Ἀδρίαν καλοῦσιν. ὑποκάτωθεν]

Ἐγκέχυται καὶ μέχρι πολυκλύστοιο Παχύνου,
Καὶ Κριοῦ στῆς ἄκρης (ἥτ' εἰς ἅλα πουλὺ νένευκε,
Πάρ θ' ἱερὴν Γόρτυνα, καὶ ἠπειρώτιδα Φαιστὸν,
Προπρηνής, κριοῖο παραυγάζουσα κάρηνον·
Τοὔνεκά μιν καὶ κριοῦ ἐφημίξαντο μέτωπον)
Ναὶ μὴν καὶ πετάννυται Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν.
Κεῖθεν δ' εὐρυνθεῖσα τιταίνεται Ἀδριὰς ἅλμη
Πρὸς Βορέην· αὖθις δὲ πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει,
Ἥν τε καὶ Ἰονίην περιναιέται ηὐδάξαντο.
Διασσὰς δ' ἠπείρους ἀπερεύγεται. ἐς μὲν ἰόντι

86 infusus est, etiam usque ad Pachynum qui multis undis abluitur, 87 atque Cretæum promontorium (quod in mare valde prominet, 88 & juxta sacram Gortynam, ac mediterraneam Phæstum, 89 pronum, arietis assimilans caput. 90 eoque ipsum etiam arietis vulgo dixerunt frontem) 91 quinetiam expansus est Iapygiam ad terram. 92 Inde vero dilatatum protenditur Adrium salum 93 ad boream: sed rursum ad occiduum recessum serpit, 94 quod etiam Ionium accolæ dixerunt. 95 duas vero continentes eructat. intranti quidem

Μέχρι] ἕως. α. Ἄκρης] Δυτικοῦ Κρήτης. α. Κριοῦ στῆς ἄκρης] ἕως δηλονότι. β. Φαιστὸν] πόλιν. α. Ἰηπυγίην] Καλαβρικήν. α. Τιταίνεται] ἐκτείνεται. α. Περιναιέται] οἱ κύκλῳ κατοικοῦντες. α. Ηὐδάξαντο] ὠνόμασαν. α. Ἀπερεύγεται] προχεῖ. β. Ἐς μὲν ἰόντι] τῷ εἰσιόντι. β.

περικέχυται τὸ Σαρδόνιον πέλαγος, (ὅπερ διαιρεῖ τὴν Σικελικὴν θάλασσαν) καὶ μέχρι τοῦ πολυκλύστου Παχύνου, (ὅπερ ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Σικελίας) καὶ τῆς Κρητικῆς ἄκρας· ἥτις καὶ αὐτὴ Κρήτη κατὰ πολὺ εἰς τὴν θάλασσαν νενεύκει, παρά τε τὴν ἱερὰν Γόρτυνα, καὶ τὴν ἐν μέσῳ ἠπείρου κειμένην Φαιστὸν προσνενευκυῖα, καὶ τὴν τοῦ κριοῦ παρεμφαίνουσα κεφαλήν. τὸ γὰρ παραυγάζουσα, ἀντὶ παρομοιοῦσα καὶ ἐμφαίνουσα· αὐγαὶ γὰρ οἱ ὀφθαλμοὶ λέγονται. τούτου χάριν, καὶ διὰ τὴν κροῦσιν καὶ τὴν ὑπήχησιν τῶν ὑδάτων, μέτωπον εἶπον ταύτην κριοῦ ἀληθῶς καὶ γὰρ πετάννυται, ὅ ἐστιν ἐκτείνεται, τὸ Σικελικὸν πέλαγος ἐπὶ τὴν Ἰηπυγίαν γῆν. Ἰηπυγίην δὲ τὴν τῶν Ἰηπύγων φησὶν, (ἀπ' Ἰήπυγος τινὸς) οἵτινές εἰσι καὶ μέρος Καλαβρίας. ἐκεῖθεν πλατυνθεῖσα ἐκτείνεται, ὅ ἐστι σύρεται, ἡ Ἀδριὰς ἅλμη πρὸς βορρᾶν, πάλιν δὲ ἐπὶ τὸν ἑσπέριον σύρει μυχόν. μυχὸν δὲ τὸν ἐνδότατον λέγει τόπον. τὸ δὲ πλατυνθεῖσα, οὐ πρὸς τὰ εἰρημένα, καὶ γὰρ πολὺ ἄλλα πλατύτερα εἶπεν, ἀλλὰ πρὸς τὸν μυχὸν καὶ τὴν ἐπιφερομένην στενότητα, ἥν τινα καὶ Ἀδριάδα οἱ περίοικοι καὶ Ἰονίαν εἶπον ἀπὸ Ἰονός τινος, ἐξ οὗ καὶ πόλιν εἰρῆσθαί φασιν ἀπὸ ὀνόματος ὁ αὐτὸς δὲ καὶ Ἰόνιος Ἀδριάς· υἱὸς γὰρ τοῦ Ἰονίου Ἀδρίας. εἰς δισσὰς δὲ ἠπείρους ἀπερεύγεται, τουτέστιν εἰς δύο τόπους τῆς γῆς ἐμβάλλει εἰσερχο-

Δεξιτερὴν κατὰ χεῖρα φαείνεται Ἰλλυρὶς αἶα,
Δαλματίη δ' ἐφύπερθεν, Ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν.
Σκαιῇ δ' Αὐσονίων παραπέπταται ἄσπετος ἰσθμὸς,
Πουλυτενὴς, τρισσῆσι περίδρομος ἀμφιτρίταις,
Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε, καὶ Ἀδριάδι πληθούσῃ.
Ἡ μία δ' εἰς ἄνεμον τεκμαίρεται ὁλκὸν ἑκάστη·
Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εὖρον.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Σικελῆς χθονὸς ἕλκεται οἶδμα κορύσσων
Πόντος ἔσω Λιβύης, νοτίην ἐπὶ Σύρτιν ἑλίσσων
Τὴν ἑτέρην, ἥν πέρ τε καὶ εὐρυτέρην ἐνέπουσιν·
Ἄλλη δ', ἥ τις ἀφαυρὸν ἔχει πόρον ἔνδον ἐοῦσα,

96 dextram ad manum cernitur Illyris terra, 97 Dalmatia vero supra [ultra,] Martiorum solum virorum. 98 ad lævam vero Ausoniorum expanditur immensus isthmus, 99 longe porrectus, tribus circumfluus maribus, 100 Tyrrheno, [Thusco,] Siculo, atque Adrio adventante. 101 unumquodque autem in ventum dirigit tractum: 102 Tyrrhenum in zephyrum, Siculum notum, Adrium eurum. 103 Porro supra Siculam terram trahitur undam attollens 104 pontus intra Libyam, australem in Syrtim volvens 105 alteram, quam quidem & latiorem vocant. 106 altera vero, parvum habens sinum, quæ intus est,

Σκαιῇ] ἀριστερᾷ. α. Περίδρομος] κυκλοτερής. α. Τεκμαίρεται] νεύει, φαίνει. α. Ὁλκὸν] ῥεῦμα. β. Νοτίην ἐπὶ Σύρτιν] ἔστι γὰρ καὶ ἑτέρα Σύρτις ἐπὶ τὰ δυτικὰ μέρη. β. Σύρτιν] ἔστι Σύρτις ἡ μεγάλη, καὶ ἡ μικρά. α. Εὐρυτέρην] πλατυτέραν. α. Ἀφαυρὸν] πολύν. α. Ἐοῦσα] ὑπάρχουσα. α.

μένῳ μὲν ἴυγος κατὰ τὴν δεξιὰν χεῖρα, ὅ ἐστι κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος, φαίνεται ἡ Ἰλλυρικὴ γῆ· ἡ δὲ Δαλματία, τῶν Ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ πολεμικωτάτων ἀνδρῶν ἡ γῆ, ὑπεράνωθεν τῆς Ἰλλυρίδος γῆς. τὸ δὲ φαίνεται, κατὰ κοινοῦ. ἐν δὲ τῇ σκαιᾷ, δηλονότι χειρὶ, Ῥωμαίων ὁ ἄπλετος ἰσθμὸς, καὶ πολυτελὴς παραπέπταται, οἱονεὶ ἀπλήρωτος, καὶ ἐπιπολὺ ἐκτεταμένη γῆ διατείνεται, (οὐχ ὅτι δὲ ἡ στενὴ Ἰταλία ἐστὶν [ἰσθμὸς λέγεται,] ἀλλ' ὅτι τὸ οἰκούμενον αὐτῆς ὄρειον στενόν ἐστιν) ὑπὸ τριῶν θαλασσῶν περίδρομος οὖσα, τῆς τε Τυρσηνῆς, καὶ Σικελικῆς καὶ τῆς πληθυούσης, ὅ ἐστι τῆς πολλῆς, Ἀδριάδος. ἑκάστη δὲ αὐτῶν εἰς ἄνεμον τὸ ῥεῦμα τεκμαίρεται, οἱονεὶ τελειοῖ, καὶ τὴν κυματώδη κίνησιν ἔχει. καὶ ἡ μὲν μία, δηλονότι ἡ Τυρσηνὴ, νεύει ἐπὶ ζέφυρον· ἡ δὲ Σικελικὴ τὴν ὁρμὴν καὶ τὴν ὁλκὴν ἔχει ἐπὶ νότον· ἡ Ἀδριὰς δὲ, ἐπὶ τὸν εὖρον. ὑπεράνω δὲ τῆς Σικελίας γῆς, ὁ ἀνατολικώτερος Λιβύης ἔσω πόντος τὸ κῦμα κορύσσων καὶ αὔξων ἕλκεται περὶ τὴν ἑτέραν Σύρτιν, τουτέστι τὴν μεγάλην, τὴν νοτίαν, συστρέφει, ἥν τινα καὶ μείζονα λέγουσιν· ἄλλη ἀφαυρὸν, ἤτοι σμικρὸν, ἔχει τὸν πόρον δυτικωτέρα τυγχάνουσα, (ὡς ἔνδον εἶναι

Τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου.
Ὡς οἱ μὲν βοόωσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι.
Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν, Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα
Μακρὸν ἐπ' ἀντολίην, Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου,
Ἣν Κρήτης ἐνέπουσιν ἑώϊον ἔμμεναι ἄκρην.
Δοιαὶ δ' ἑξείης προτέρω φρίσσουσι θάλασσαι,
Ἰσμαρικοῦ πνοιῇσιν ἐλαυνόμεναι Βορέαο,
Ὀρθὸν φυσιόωντος, ἐπεὶ κατεναντία κεῖνται.
Ναῦται δὲ πρώτην, Φαρίην ἅλα κικλήσκουσιν,
Ὕστατον ἐς πρηῶνα τιταινομένην Κασίοιο·
Σιδονίην δ' ἑτέρην, ὅθι τείνεται ἐς μυχὰ γαίης

107 eminus advenientem suscipit æstum maris. 108 ita quidem reboant vorticosi hi duo sinus. 109 E montibus autem Siculis Cretæ expanditur [porrigitur] unda 110 longe in ortum, Salmonium usque ad promontorium, 111 quod dicunt orientale Cretæ esse promontorium. 112 At deinceps duo ulterius intumescunt maria, 113 Ismarici flatibus agitata boreæ, 114 recta spirantis, quandoquidem e regione sita sunt. 115 Nautæ autem primum, Pharium mare appellant, 116 quod in ultimum jugum porrigitur Casii: 117 Sidonium vero alterum, ubi extenditur in secessum terræ,

Τηλόθεν] μακρόθεν. β. Ἀναπέπταται] μεγαθύνεται. α. Ἄχρι] ἕως. β. Καρήνου] ἐξοχῆς. α. Προτέρω] ἔμπροσθεν. α. Ἰσμαρικοῦ Βορέαο] τοῦτον Μάρων λέγει Θρακικόν. α. Φυσιόωντος] βορέου. α. Τιταινομένην] ἐξηπλωμένην. α.

εἶναι αὐτὴν πρὸς τὴν δύσιν) καὶ τὴν πλημμυρίδα τοῦ πόντου, ὅ ἐστι τοῦ Σαρδῴου καὶ τοῦ Τυρρηνικοῦ, πόρρωθεν ἐρχομένην δέχεται. οὕτω μὲν οὗτοι (ὅ, τε τῆς μεγάλης Σύρτιδος καὶ τῆς μικρᾶς δηλονότι) οἱ κόλποι συστρεφόμενοι βοῶσιν. ἀπὸ δὲ τῶν Σικελικῶν ὀρέων (οἱονεὶ τοῖς πλέουσιν ἐκ Σικελίας, διὰ τὸ μηκέτι φαίνεσθαι τὰ τῆς Σικελίας ὄρη) τὸ μακρὸν τῆς Κρήτης ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν διαδέχεται πέλαγος μέχρι τῆς Σαλμωνίδος ἄκρας, ἥν τινα Σαλμωνίδος ἄκραν, ὅ ἐστιν ἀκρωτήριον, ἀνατολικωτέραν πρὸς τὴν Κρήτην λέγουσιν εἶναι· ὁ δὲ κόλπος, δυτικώτερος. δύο δὲ ἐφεξῆς προσωτέρω κυκῶνται, ὅ ἐστιν αὔξονται, πελάγη ὑπὸ ταῖς τοῦ Θρακικοῦ βορρᾶ ἐλαυνόμεναι πνοαῖς, ὀρθὸν φυσῶντος αὐτοῦ, ἐπειδὴ ἐξεναντίας κεῖται αὐτῶν. τὸ δὲ Ἰσμαρικοῦ, ἀντὶ τοῦ Θρακικοῦ· ἡ δὲ Ἴσμαρος πόλις ἐστὶ Θρακικὴ, ἐξ ἧς καὶ τό·

——— ὁ δ' Ἰσμάρῳ ἀμφιβεβήκει.

τὴν δὲ θάλασσαν ταύτην πρώτην Φαρίαν καλοῦσιν, ἐπὶ τὴν ἐσχάτην ἐξοχὴν ἐκτεινομένην τοῦ Κασίου· (πρηῶνα δὲ ὕστατον, τὴν ἐσχάτην λέγουσιν ἐξοχήν. τὸ δὲ Κάσιον τῆς Συρίας ἐκτεινόμενόν ἐστι μέχρι τοῦ Πηλουσίου· τὸ δὲ Πηλούσιον, πρὸς τῇ Σερβωνίδι λίμνῃ) τὴν καὶ ἑτέραν δὲ Σιδονίαν, ὅπου ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ὁ ἄπειρος συρόμενος ἐπὶ τὸν βορρᾶν εἰς μυχὰ γαίης, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν ἐξοχὴν τῆς γῆς. ἢ ἐπὶ τὴν

Ἰσσοῦ ἄχρις πόλιος, Κιλίκων χώρην παραμείβων,
Ἰσσικὸς ἑλκόμενος βορέην ἔπι, κόλπος ἀπείρων.
Οὐ μὴν πολλὸν ἄνευθεν ἰσόδρομος· ἄγχι γὰρ ἤδη
Ὑσπληγγι δνοφερῇ Κιλίκων ἀποπαύεται αἴης·
Τῆμος ἐπὶ ζέφυρον στρεπτὴν ἐπερεύγεται ἅλμην.
Ὡς δ᾽ ὁ δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων,
Νωθὴς, τῷ δ᾽ ὕπο πᾶσα βαρύνεται οὔρεος ἄκρη
Ἐρχομένῳ· τὼς κεῖνος ἑλίσσεται εἰν ἁλὶ κόλπος
Νήχυτος, ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενος προχοῇσι.
Τοῦ μὲν ἐπὶ προχοῇ Παμφύλιοι ἀμφινέμονται,
Ὅσσον ἐπιπροβέβηκε Χελιδονίων ἐπὶ νήσων.

118 Issum ad usque urbem, Cilicum regionem præteriens, 119 Issicus, qui trahitur boream versus, sinus immensus. 120 Non tamen multum procul æqualem cursum habet. jam enim prope 121 Cilicum terram cessat, flexu atro; 122 tum ad zephyrum conversam eructat undam. 123 Ut autem draco horrendus visu volutatur flexuosus repens, 124 tardus, sub hoc autem totum gravatur montis jugum 125 incedente: sic ille volvitur in mari sinus 126 diffusus, hinc & illinc gravatus gurgitibus. 127 Hujus quidem ad gurgitem Pamphylii habitant, 128 quantum progreditur Chelidonias ad insulas.

Ἄχρις] ἕως. β. Πολλὸν] πολύ. α. μακρᾶς. β. Ἄγχι] πλησίον. α. Δνοφερῇ] ὡς ζοφερῇ. α. Τῆμος] ἐκεῖσε. α. Ἐπερεύγεται] ἀποπτύει. α. Ἀγκύλος] στρογγύλος. α. Ἔνθα καὶ ἔνθα] ἔνθα κἀκεῖσε. α. Προχοῇσι] προσύρμασι. α. Ὅσσον] ὁπόσον. α. ἤτοι τόσον. β.

περὶ ἀπλοῦν μέχρι τῆς Ἰσσοῦ πόλεως, τὴν τῶν Κιλίκων χώραν παραμείβων διέρχεται. (μέγαν δὲ αὐτὸν εἶπε κόλπον, διὰ τὸ μὴ ἐπισωρεύθαι αὐτῷ ἕτερον) οὐ πόρρωθεν μὲν κατὰ τὰ ἄνω μέρη ὢν ἰσόδρομος, οὐδὲ διόλου ἐπὶ τῶν βορρᾶν χωρῶν, οὐδὲ ἐπὶ πολὺ τῆς ἀνακλίσεως ἐπ᾽ εὐθείας φερόμενος· πλησίον καὶ γὰρ τῇ δνοφερῇ ὑσπληγγι, τῇ καμπύλῃ μελανθείσῃ, οἱονεὶ τῇ μελαίνῃ αὐτοῦ συστροφῇ, τῆς τῶν Κιλίκων γῆς ἀποπαύεται. (καὶ γὰρ ὕσπληγγα, συστροφὴν λέγει) ἐπειδὴ ὅπου τῇ Κιλικίᾳ ἐπιβάλλει, πάλιν ἐπὶ δύσιν ἀναχωρεῖ, (διὸ καὶ κατὰ τὴν ἕρπυσιν δράκοντι ἀπεικάζεται αὐτὸν, ἐπεὶ μὴ κατ᾽ εὐθὺ φέρεται) ἐπὶ τὸν ζέφυρον, δηλονότι ἐπὶ τὴν Κιλικίαν, τὴν συστροφὴν ποιησάμενος ἐκπτύει τὴν θάλασσαν. καθάπερ δὲ βραδὺς καὶ ἀγκύλος συρόμενος δράκων καταπληκτικοὺς ὀφθαλμοὺς ἔχων συστρέφεται, ὑπὸ τούτου δὲ, δηλονότι ἐρχομένου, ἡ τοῦ ὄρους ἄκρα πᾶσα βαρύνεται· οὕτω καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ὑπὸ ταῖς προχύσεσι βαρυνόμενος πολύχυτος ἐν τῇ θαλάσσῃ ἔνθεν κἀκεῖθεν συστρέφεται. ἐπὶ τούτου μὲν ταῖς προχύσεσι, τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, οἱ Παμφύλιοι κατοικοῦσιν, ἕως ἐπὶ Χελιδονίων νήσων Παμφυλίας, αἵ τινές εἰσι Μελανῆπται, καὶ Γάγαι, καὶ Κορύδαλοι. ἐπὶ

Σῆμα δ᾽ ἔχει ζεφύρου Παταρηΐδα τηλόθεν ἄκρην.
Φράζεο δ᾽ ἐκ κείνου τετραμμένος αὖθις ἐπ᾽ ἄρκτους,
Αἰγαίου πόντοιο πλατὺν πόρον· ἔνθα τε κῦμα
Ῥησσόμενον νήσοισι περιβρέμεται Σποράδεσσιν.
Οὐ γάρ τις κείνῳ ἐναλίγκια κύματ᾽ ὀφέλλει
Ὑψόθι μορμύρων ἕτερος πόρος ἀμφιτρίτης.
Οὖρον δ᾽ ἐς Τένεδον τεκμαίρεται ἐσχατόωσαν,
Ἴμβρον ἔχων ἑτέρωθεν· ὅθεν στενὸς ἔρχεται αὐλὼν,
Συρόμενος βορέηνδε Προποντίδος ἔνδοθι πάσης.
Τῆς δ᾽ ὕπερ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται Ἀσίδος αἴης

129 terminum autem habet zephyri Patareum eminus promontorium. 130 Considera [contemplare] vero ex illo [sinu] conversus rursus ad septemtriones, 131 Ægæi ponti vastum gurgitem: ubi etiam fluctus 132 fractus insulas circumfremit Sporadas. 133 neque enim aliquis illi similes fluctus excitat 134 profunde murmurans alius gurges maris. 135 limitem vero in Tenedum terminat extremum. 136 Imbrum habens altera ex parte, unde arctum exit fretum, 137 quod trahitur boream versus, Propontidem intra totam. 138 Hanc autem supra innumeræ gentes panduntur Asiaticæ terræ

Τηλόθεν] μακρᾶς. α. β. Φράζεο] σκόπει, διανοοῦ. α. Κείνου] Τοῦ [illegible] σικοῦ κόλπου. α. β. Τετραμμένος] συστραφείς. α. Ῥησσόμενον] ἐπιρ[illegible] μενον. α. Περιβρέμεται] ἠχεῖ. α. β. Σποράδεσσιν] ταῖς κειμέναις δι[illegible] σποραῖς. α. Τίς] κόλπος. α. Μορμύρων] κινούμενος. α. Οὖρον] χωρισμόν. α. Τεκμαίρεται] Αἰγαῖος πόντος. β. Εἰς Τένεδον ἐσχατόωσαν] ἕως τῆς Τενέδου ἐσχάτης. α. Συρόμενος] φερόμενος. α. Φῦλα] γένη. α. Τιταίνεται] ἐξαπλοῦται. α.

ἐπὶ δὲ τὴν ἄκραν τῶν Πατάρων (ὁ Λυκίαν καὶ Καρίαν διορίζει ἀκρωτήριον καὶ γάρ ἐστι πλευταῖον σημεῖον) ὁ Ἰσσικὸς κόλπος, ὡς πρὸς τὸν ζέφυρον, κατὰ τὴν δύσιν, πόρρωθεν τὰ Πάταρα ἔχει καὶ τὸ τέλος τοῦ Σιδωνίου πελάγους. ἐξ ἐκείνου οὖν, τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου τῆς Παμφυλίας, πάλιν ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη συστρέφεται. βλέπε οὖν ἀκροατὰ (πρὸς γὰρ ἐκεῖνον ὁ λόγος) καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους τὸν πόρον, ὅπου τὸ κῦμα διαρρησσόμενον ταῖς διεσπαρμέναις νήσοις ποιόν τινα ἦχον ἀποτελεῖ. οὐδαμῶς καὶ γάρ τις ὅμοια κύματα τοῦ Αἰγαίου ἐκείνου πελάγους ἕτερος πόρος τῆς θαλάσσης αὔξει εἰς ὕψος ἀνεγείρων, καὶ κτυπῶν, καὶ ἀναβράζων. τὸν δὲ ὅρον, ὅ ἐστι ὁρισμὸν, αὐτοῦ τὸ Αἰγαῖον δέχεται ὡς τὴν ἐσχάτην Τένεδον, ἀντὶ τοῦ ἕως Τενέδου, τὴν Ἴμβρον εἰς τὸ ἕτερον μέρος ἔχων· καὶ ὅπου, ἀπὸ τῆς Τενέδου, ὁ ἐπιμήκης αὐλὼν πρὸς βορρᾶν συρόμενος ἕως τῆς Προποντίδος ἁπάσης ἔρχεται. ὑπὲρ ἧς, Προποντίδος, πρὸς τὰ νότια μέρη ἄσπετα φῦλα τιταίνεται, οἱονεὶ τὰ πολλὰ ἔθνη ἐπεκτείνεται· ἄπειρα καὶ γάρ ἐστιν ἔθνη τῆς Ἀσίας. ὡς καὶ πλα-

Πρὸς νότον· ἠπείρου γὰρ ἐπὶ πλατὺς ἔρχεται ἰσθμός.
Τῇ δ' ἔπι, Θρηϊκίου στόμα Βοσπόρου, ὅν πάρος Ἰὼ
Ἥρης ἐννεσίῃσιν ἐνήξατο πόρτις ἐοῦσα.
Στεινότατος δὴ κεῖνος ἁπάντων ἔπλετο πορθμὸς
Τῶν ἄλλων, οἵ τ' εἰσὶ πολυκλύστοιο θαλάσσης·
Κυανέας ὅθι μῦθος ἀναιδέας εἰν ἁλὶ πέτρας
Πλαζομένας, καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλῃσι φέρεσθαι.
Ἐκ τοῦ δ' οἰγομένοιο περιπέπταται εὐρύθι Πόντος,
Πολλὸς ἐών, καὶ πολλὸν ἐπ' ἀντολίης μυχὸν ἕρπων.
Τοῦ δ' ἤτοι λοξαὶ μὲν ἐπιτροχάουσι κέλευθοι
Αἰεί, πρὸς βορέην τε καὶ ἀντολίην ὁρόωσαι,

139 ad austrum. continentis enim latus succedit tractus. 140 Hanc item post, Thracii ostium Bospori, quem olim Io 141 Junonis impulsu tranavit, juvenca quum esset. 142 angustissimum sane illud omnium est fretum 143 aliorum quæ sunt undosi maris. 144 Cyaneas ubi fama est impudentes in mari cautes 145 vagantes, cum strepitu [sonitu] in se mutuo incurrere [illidi.] 146 Ex eo autem [Bospori ore] apertus panditur prope Pontus, 147 qui est vastus, & longe in orientis recessum serpit. 148 Hujus autem obliquæ quidem procurrunt viæ 149 semper, ad boream & orientem spectantes:

Γὰρ] ὅτι. β. Πάρος] ἔμπροσθεν. α. Ἰὼ] ἤτοι ἡ Ἰνώ. α. Ἐνήξατο] ἔπλευσε. α. Πόρτις] δάμαλις. α. β. Ἐοῦσα] ὑπάρχουσα. β. Ἔπλετο] ὑπῆρχεν. β. Πολυκλύστοιο] πολυταράχου. β. Μῦθος] λόγος. α. Πλαζομένας] κινουμένας. α. Καναχηδὸν] μετὰ ἤχου. α. Ἐπιτροχάουσι] ἐπιτρέχονται. α.

πλατύτερος ὁ ἰσθμὸς ἐπὶ τὴν ἤπειρον, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν γῆν, διέρχεται. ἐπὶ ταύτῃ δέ, δηλονότι τῇ Προποντίδι, τοῦ θρακικοῦ Βοσπόρου ἐστὶ τὸ στόμα· ὅν τινα ποτέ, βόσπορον, ἡ Ἰὼ τῇ βουλῇ τῆς Ἥρας, ὡς παρ' αὐτῆς ζηλοτυπηθεῖσα, εἰς βοῦν μεταβληθεῖσα ἐνήξατο, ἤτοι ἐκολύμβησεν. ἐκεῖνος δὲ ὁ ἐν τῷ Βοσπόρῳ καὶ ἀναμεταξὺ Χαλκηδόνος καὶ Βυζαντίου πορθμός, ἢ Κικονίου καὶ τοῦ Ἀνάπλου λεγομένου, στενότατος ὑπάρχει περὶ τὰς Κυανέας πέτρας ὑπὲρ τῶν ἄλλων, δηλονότι πορθμῶν, (οἵ τινές εἰσι καὶ ἄλλοι Εὐβοίας καὶ Σικελίας) ὅπου ὁ μῦθος ἐν τῇ θαλάσσῃ τὰς τραχείας πλανωμένας πέτρας μετὰ κτύπου πολλοῦ εἰς ἀλλήλας φέρεσθαι ἔφησεν. ἐκ τούτου δὲ ἀνοιγομένου, δηλονότι τοῦ Βοσπόρου, περιπέπλαται τοῖς αἰθέρσι πόντος, πολὺς ὑπάρχων, καὶ σύρων ἐπὶ τῆς ἀνατολῆς τὸ ἐσώτερον μέρος. τούτου δέ, τοῦ Πόντου, ἀεὶ μὲν καὶ διαπαντὸς λοξαὶ ὁδοὶ ἐπιτρέχουσιν, ὡς πρὸς τὰ ἀνατολικὰ μέρη ποιούμεναι τὴν φοράν, τὴν δὲ ἀνάγνωσιν αὐτῶν πρὸς τὰ βόρεια. Μέσσαι δ'

Μέσσαι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύω ἀνέχουσι κολῶναι·
Ἡ μέν, ὑπερνοτίη, τήν τε κλείουσι Κάραμβιν·
Ἡ δέ, βορειοτέρη, γαίης ὕπερ Εὐρωπείης,
Τήν ῥα περικτίονες κριοῦ καλέουσι μέτωπον.
Αἵ τ' ἄμφω ξυνίασιν ἐναντίαι· οὐ μὲν ἐοῦσαι
Ἐγγύθεν, ἀλλ' ὅσσον ὁλκὰς ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσσῃ.
Ἐκ τοῦ δ' ἂν καὶ πόντον ἴδοις διθάλασσον ἐόντα,
Τόρνῳ ἐειδόμενον περιηγέος ἅμματι τόξου.
Ἀλλ' εἴη νευρῆς σημήια, δεξιὰ Πόντου,
Ἰθὺ διαγραφθέντα· μέσση δέ τοι ἐστὶ Κάραμβις
Γραμμῆς ἐκτὸς ἐοῦσα, καὶ ἐς βορέην ὁρόωσα.
Σῆμα δ' ἔχει κεράων σκαιὸς πόρος, ὅς τ' ἐπὶ δισσὴν

150 media vero hinc & inde duo eminent promontoria. 151 alterum quidem, superaustrale, quod vocant Carambin: 152 alterum autem magis boreale, terram super Europeam, 153 quod quidem accolæ arietis vocant frontem. 154 quæ ambo coeunt adversa: quum tamen non sint 155 vicina, sed quantum [itineris] navis intra tertium diem conficeret. 156 Ex hoc vero & Pontum videas bimarem, 157 ambitu [suo] similem curvi nexui [funi] arcus. 158 Verum fuerint nervi simulacra dexteræ partes Ponti, 159 recta linea delineatæ: at media est Carambis 160 quæ extra lineam est, & in boream spectat. 161 Simulacrum autem [imaginem] cornuum habet sinistra pars alvei, quæ ad duplicem

Ἀνέχουσι] ὑψοῦνται. α. Κολῶναι] ἐξοχαί. α. Τήν ῥα] ταύτην δή. β. Περικτίονες] οἱ ἐπιχώριοι. β. Αἵ τ' ἄμφω] κολῶναι. β. Μὲν] μίαν. α. Διθάλασσον] ἐκ τῆς αἰτίας ταύτης τοῦ κεῖσθαι ἔνθα καὶ ἔνθα. α. Ἅμματι] χοινίῳ. α. Ἐκτὸς] ἔξω. β. Πόρος] κόλπος. α.

δ' ἔνθα καὶ ἔνθα δύω ἀνέχουσι κολῶναι, (δηλονότι δύο ὑψηλοὶ μεσάζουσι τόποι καὶ ἐξέχουσι· καὶ δοκεῖ τισιν, ἐκ τῶν αὐτῶν ὑψηλῶν τόπων καὶ ἐξεχόντων γνωρίζεσθαι τὴν θάλασσαν) ἡ μὲν ὡς πρὸς νότον, ἥν τινα καὶ Κάραμβιν καλοῦσιν· ἡ δὲ πρὸς βορρᾶν ἔγκειται ὑπὲρ Εὐρωπείας γῆς, ἥν τινα οἱ περίοικοι κριοῦ καλοῦσι μέτωπον. αἵ τινες, ἄκραι, ἐναντίαι εἰς ἀλλήλας συνέρχονται· οὐδαμῶς οὖσαι πλησίον ἀλλήλων, ἀλλὰ ὁπόσον ἐστὶν ὁλκάδα, ὅ ἐστι ναῦν, ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας ὁδεῦσαι. ἴδοις ἂν καὶ διθάλασσον ὑπάρχοντα τὸν Πόντον, ἐοικότα τόρνῳ, ἤγουν περιφερείᾳ κυκλοτεροῦς ὁμοιούμενον τόξου. ἅμματι δὲ τοῦ τόξου περιφραστικῶς, τῷ τόξῳ. τὸ δὲ ὅμοιον αὐτοῦ, θεάσῃ τοῦ περιφεροῦς τόξου τῷ τόρνῳ ἐκεῖνον τὸν Πόντον ὁμοιούμενον. περιηγέος δέ, τοῦ περιφεροῦς. καὶ ἅμματι, κυρίως τῇ νευρᾷ. Ἀλλὰ γένοιτο νευρᾶς σημεῖα, πόντου τὰ δεξιὰ κατ' εὐθεῖαν διαγραφέντα· μέση δὲ τῆς διατυπώσεως αὐτῆς ἔξωθεν οὖσα, καὶ ἐπὶ τὸν βορρᾶν ὁρῶσα, ὑπάρχει ἡ Κάραμβις· ὁ δὲ ἀριστερὸς πόρος (δύο καὶ γάρ εἰσι μακροὶ κόλποι) κεράτων ἔχει σημεῖον· ὅστις, πόρος,

Εἱλεῖται στροφάλιγγα, βοὸς κεράεσσιν ἐοικώς.
Τοῦ καὶ πρὸς βορέην Μαιώτιδος ὕδατα λίμνης
Ἐγκέχυται· τὴν μέν τε πέριξ Σκύθαι ἀμφινέμονται,
Ἄνδρες ἀπειρέσιοι· καλέουσι δὲ μητέρα Πόντου.
Ἐκ τῆς γὰρ Πόντοιο τὸ μυρίον ἕλκεται ὕδωρ,
Ὀρθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου· ᾧ πάρα πολλοὶ
Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου.
Τοίη μὲν μορφὴ κυαναυγέος ἀμφιτρίτης.
Νῦν δέ τοι ἠπείρου μυθήσομαι εἶδος ἁπάσης,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδών περ ἔχοις εὔφραστον ὀπωπήν·
Ἐκ τοῦ δ' ἂν γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης,

162 sinuatur flexum, [curvaturam,] arcus cornibus similis. 163 Cujus etiam ad boream [borealem partem] Mæotidis aquæ paludis 164 infusæ sunt. hanc quidem circum Scythæ utrimque habitant, 165 viri innumeri. vocant autem matrem Ponti. 166 ex hac enim Ponti immensa trahitur aqua, 167 recta Cimmerium per Bosporum: apud quem multi 168 Cimmerii habitant, subter frigido pede Tauri. 169 talis quidem forma [est] cœrulei maris. 170 Nunc autem tibi continentis eloquar faciem universæ, 171 ut quamquam non conspicatus, habeas speciem [imaginem] ejus facilem intellectu; [comprehensu] 172 ex hoc autem honorabilis & magis reverendus esse possis,

Ἕλκεται] φέρεται. α. Κυαναυγέος] μελαίνης. α. Οὐκ ἐσιδὼν] οὐ γινώσκων. α. Γεραρὸς] ἔντιμος. α. τιμώμενος. β. Αἰδοιέστερος] Αἰδοῦς ἄξιος. β.

πόρος, ἐπὶ τὴν δευτέραν συστροφὴν κέρασι τόξου ὁμοιούμενος συστρέφεται· οὗτινος, πρὸς, καὶ ἐπὶ τὴν Μαιώτιδα λίμνην πρὸς τὰ βόρεια τὰ ὕδατα περικέχυται· περὶ ταύτην μὲν οἱ Σκύθαι, πολλοὶ καὶ ἄπειροι ἄνδρες, κατοικοῦσι· καλοῦσι δὲ ταύτην, δηλονότι τὴν Μαιώτιδα λίμνην, καὶ μητέρα Πόντου. ἐκ ταύτης καὶ γὰρ διὰ τοῦ Κιμμερίου Βοσπόρου τὸ πολὺ καὶ ἄπειρον ὕδωρ τοῦ Πόντου ὀρθὸν διασύρεται. Παρ' ᾧ τινι, Κιμμερίῳ Βοσπόρῳ, πολλοὶ Κιμμέριοι κατοικοῦσιν, ὑπὸ τῷ ψυχρῷ ποδὶ τοῦ Ταύρου, τουτέστιν εἰς τὸ ἔσχατον καὶ κατώτατον μέρος τοῦ ὑψηλοῦ Ταύρου. πλησίον καὶ γάρ εἰσιν οἱ Κιμμέριοι περὶ τὸν ἰσθμὸν κείμενοι. οὗ ἐστιν ὁ Ταῦρος· ἰσθμὸν δὲ λέγουσι τὸν κατ' ἐνίους διαιροῦντα τῆς Εὐρώπης τὴν Ἀσίαν. ψυχρῷ δὲ, ἐπεὶ ὑψηλόν. τὰ γὰρ ὑψηλὰ, κρυώδη εἰσί. ποδὶ δὲ πάλιν, τῷ κάτω μέρει· ὥστε καὶ,

——— πόδας Ἴδης,

ἀντὶ τοῦ τὰ ἔσχατα μέρη καὶ κάτω τῆς Ἴδης. τοιαύτη μὲν ἡ μορφὴ τῆς μελανιζούσης θαλάσσης· κυανοῦν γὰρ, τὸ μέλαν φαμέν. ἀρτίως δὲ ἁπάσης τῆς γῆς τὴν μορφὴν λέξω, ὅπως εὔφρασιν ὀπωπὴν, τουτέστιν εὔφραστον αἴσθησιν καὶ διασαφηθεῖσαν γνῶσιν, καίπερ μὴ καὶ ἰδὼν, ἔχῃς. ἐκ τούτου γὰρ, τοῦ εἰδέναι σε τῆς ἠπείρου τὰ σχήματα καὶ τὰ μέτρα, ἀνδρὶ

Ἀνδρὶ παρ' ἀγνώσσοντι πιφαυσκόμενος τὰ ἕκαστα.
Ἤτοι μὲν Λιβύη πεπτανυσμένη, ἐς νότον ἕρπει,
Ἐς νότον ἀντολίην τε, τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη,
Ἀρξαμένη πρώτιστα Γαδειρόθεν, ἧχί περ ἄκρη
Εἰς μυχὸν ἐξωσθεῖσα τιταίνεται ὠκεανοῖο·
Οὖρον δ' Ἀρραβίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης
Εὐρύτερον· τόθι γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπήων
Τῶν ἑτέρων, τῶν ἄγχι τιταίνεται οὖδας Ἐρεμβῶν.
Παρδαλέην δέ μιν ἄνδρες ἐπικλείουσιν ὁμοίην.
Ἡ γὰρ διψηρή τε καὶ αὐχμήεσσα τέτυκται,
Τῇ καὶ τῇ κυανῇσι κατάστικτος φολίδεσσιν.

173 homine coram imperito edisserens singula. 174 Nempe Libya quidem extenta ad austrum serpit, 175 ad austrum & ortum, mensulæ forma similis; 176 orsa primum a Gadibus, ubi quidem extrema 177 in secessum acuminata porrigitur oceani: 178 limitem vero, Arabicum terminat prope mare, 179 latiorem. ubi terra nigrorum Æthiopum 180 alterorum, quos juxta porrigitur solum Eremborum. 181 Pelli pantherinæ autem ipsam homines perhibent similem. 182 arida enim & squalida est, 183 hinc & inde nigris distincta squamis.

Πιφαυσκόμενος] διηγούμενος. α. Τὰ] ταῦτα. β. Ἤτοι μὲν Λιβύη] ἀπ' ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ ποιητὴς διηγεῖσθαι πρῶτον τὴν Λιβύην. β. Τετανυσμένη] ἐξηπλωμένη. α. Ἕρπει] βαδίζει. α. Ἄκρη] Δωρική. α. Ἀρραβίης] αὐτῆς Ἐρυθρᾶς. α. Τεκμαίρεται] σφραγίζει. α. Γαῖα] ὑπάρχει. α. Τιταίνεται] ἐκτείνεται. β. Οὖδας Ἐρεμβῶν] ἡ γῆ Μαύρων. α. Μιν] αὐτήν. α. β. Ἡ] ὄντως. α. β. Διψηρή] ἄνικμος. Τῇ καὶ τῇ] ἔνθα καὶ ἔνθα. β. Κατάστικτος] πεποικιλμένη. α.

ἀνδρὶ παρὰ γνώσσοντι, οἱονεὶ παρ' ἐπιστήμονι ἀνδρί, (ἢ μᾶλλον μηδὲν εἰδότι· ἀγνώσσοντι γὰρ, τῷ ἀπείρῳ καὶ ἀνεπιστήμονι καὶ μηδὲν εἰδότι σημαίνει) ἕκαστα πιφασκόμενος, ἀντὶ τοῦ διηγούμενος, γεραρὸς εἴης, ἢ τιμώμενος, καὶ αἰδοιέστερος, τουτέστιν αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἄξιος. Καὶ ἡ μὲν Λιβύη ἐκτεινομένη ἐπὶ τὸν νότον πορεύεται· Φημὶ δὲ ἐπὶ τὴν νοτίαν ἀνατολὴν, (καὶ γάρ ἐστιν ἀνατολὴ νότιος, ὥσπερ καὶ βόρειος ὁμοίως) καὶ ἐπὶ τῆς δύσεως πάλιν οὕτως, ὁμοία καὶ παραπλησία κατὰ τὸ εἶδος τραπεζίῳ, ὅ ἐστι σχῆμα γεωμετρικόν, (τὰ γὰρ τετράπλευρα, ὡς φησιν Εὐκλείδης, τραπέζια καλεῖσθαι) πρότερον ἀπὸ τῶν Γαδείρων ἀρξαμένη, ὅπου ἡ ἄκρα τῆς Λιβύης ἐν τοῖς Γαδείροις ἐξωσθεῖσα ἐκτείνεται μέχρι τοῦ ἐνδοτέρου μέρους ὠκεανοῦ, τὸ δὲ πλατύτερον αὐτῆς ὁρισμὸν τελειοῖ πλησίον τῆς Ἀρραβίας θαλάσσης, ὅπου τῶν ἄλλων Αἰθιόπων ἐστὶν ἡ γῆ· ὧν ἴσασιν, Αἰθιόπων, καὶ ἡ τῶν Ἐρεμβῶν γῆ ἐγγύς ἐστι. διὰ δὲ τὸ πολύχροον καὶ ποικίλον αὐτῆς, οἱ κατοικοῦντες ἄνδρες ἐκεῖσε ὁμοίαν παρδαλέῃ καλοῦσι· διψῶσα καὶ γὰρ ὄντως, καὶ κατάξηρος κατεσκεύασται, ἔνθα κἀκεῖσε ταῖς μελαίναις φολίσι κατάστικτος. κατάστικτον δὲ ἐστὶ

την

Ἀλλ' ἤτοι πυμάτην μὲν ἐπὶ γλωχῖνα νέμονται
Ἀγχοῦ στηλάων, Μαυρούσιος ἔθνεα γαίης.
Τοῖς δ' ἐπὶ δή, Νομάδων παραπέπτανται ἄσπετα φῦλα,
Ἔνθα Μασαισύλιοί τε καὶ ἀγρόνομοι Μασυλῆες
Βόσκονται σὺν παισὶν ἀν' ἤπειρόν τε καὶ ὕλην,
Μαιόμενοι βιότοιο κακὴν καὶ ἀεικέα θήρην.
Οὐ γὰρ γειομόροιο τομὴν ἐδάησαν ἀρότρου,
Κείνοις δ' οὔ ποτε τερπνὸς ἀκούεται ὁλκὸς ἀμάξης,
Οὐ δὲ βοῶν μυκηθμὸς ἐς αὔλιον ἐρχομενάων.
Ἀλλ' αὔτως, ἅτε θῆρες, ἀνὰ δρία βουκολέονται
Νήϊδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο.

184 Verum extremum quidem ad angulum habitant 185 prope columnas [Herculis] Mauritanæ gentes terræ. 186 Post has autem, Nomadum longe lateque dispersæ sunt infinitæ nationes, 187 ubi Masæsyliique & in agris degentes Masylenses 188 pascuntur cum liberis per continentem & silvam, 189 quærentes victus miseram & fœdam venationem [quærentes victum misera & fœda venatione.] 190 non enim terram findentis sulcationem noverunt aratri, 191 illis item numquam jucundus auditur tractus plaustri, 192 neque boum mugitus ad stabulum redeuntium. 193 sed passim, more ferarum, per silvas pascuntur, 194 inscii spicarum, & ignari messis.

Πυμάτην] τελευταίαν. α. Γλωχῖνα] γωνίαν, ἤτοι τὴν ἐξοχήν. α. β. Ἀγχοῦ] πλησίον. α. β. Φῦλα] γένη. β. Ἤπειρον] τὴν γῆν. β. Μαιόμενοι] ψηλαφώμενοι. α. ζητοῦντες. β. Τερπνὸς] ὁ ἐπιχαρής. β. Ἅτε] καθά. α. ὥσπερ. β. Δρία] δρυμούς. α. Βουκολέονται] συστρέφονται. α. Νήϊδες] ἐστερημένοι. α.

πιν αὐτὴν, τὸ πολύχροον καὶ τὸ ποικίλον αὐτῆς δηλῶν. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς παρδάλεως. διάφορος δὲ καὶ πολύχροος ἡ γῆ ἐστι τῆς Λιβύης, καὶ ποικίλλεται ταῖς λεπίσιν ὑπὸ τῆς ξηρασίας· καὶ γάρ ἐστι μελάγγειος, καὶ ψαμμώδης, καὶ αἰγιαλώδης. ἀλλὰ ἐπὶ μὲν τὴν ἐσχάτην γωνίαν τοῦ τετραπλεύρου ἐκείνου σχήματος τῆς Λιβύης γῆς, ἐγγὺς τῶν στηλῶν, οἱ Μαυρούσιοι κατοικοῦσιν. ἐπὶ τούτοις δὲ, τῶν Νομάδων τὰ πολλὰ ἔθνη παρήκει· ὅπου οἱ Μασαισύλιοι, καὶ οἱ ἀγρόνομοι Μασυλῆες σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν καθίζουσι· κατά τε τὴν ἤπειρον ἐκείνην καὶ ὕλην, τὴν ἀπρεπῆ καὶ κακὴν τῆς ζωῆς αὐτῶν θήραν ζητοῦσιν. οὐ γὰρ τοῦ τὴν γῆν τέμνοντος ἀρότρου τομὴν ἔμαθον, τουτέστιν οὐκ ἔμπειροι τῆς ἀροτριᾶν ἐκεῖνοι γεγόνασι· ἐκείνοις δὲ οὐδαμῶς τῆς ἀμάξης ὁ τερπνὸς ὁλκὸς, ὅ ἐστιν ἦχος, ἀκούεται· οὐδὲ ὁ μυκηθμὸς τῶν βοῶν εἰς τὴν ἔπαυλιν ἐρχομένων. ἀλλ' αὔτως, ματαίως, καθάπερ θῆρες, ἐπὶ τὰ δρυοφόρα πεδία καθίζουσι, καὶ ἀμαθεῖς τοῦ θέρους ὄντες πορεύονται.

ἐπὶ

Τοῖς δ' ἔπι Καρχηδὼν πολυήρατον ἀμπέχει ὅρμον,
Καρχηδὼν, Λιβύων μὲν, ἀτὰρ προτέρον Φοινίκων·
Καρχηδὼν, τὴν μῦθος ὑπαὶ βοῒ μετρηθῆναι.
Ἑξείης δ' ἐπὶ Σύρτις ἀγάρροον ὁλκὸν ἑλίσσει
Βαιοτέρη. μετὰ τὴν δὲ πρὸς αὐγὰς ἔρχεται ἄλλη
Ἄσπετος, εὐρυτέρῃσι βαρυνομένη προχοῇσιν·
Ἔνθα κορυσσομένης Τυρσηνίδος ἀμφιτρίτης,
Ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἄμπωτις ξηρῇσιν ἐπιτροχάει ψαμάθοισι.
Τάων δ' ἀμφοτέρων μεσάτη πόλις ἐστήρικται,
Ἣν ῥά τε κικλήσκουσι Νέην πόλιν· ἧς ὑπὲρ αἶαν

195 Post hos autem Carthago perjucundum continet portum; 196 Carthago, Afrorum quidem, prius vero Phœnicum: 197 Carthago, quam fama est sub bove [tergore bovis] dimensam fuisse. 198 Deinceps autem Syrtis rapide fluentem tractum volvit 199 minor. post hanc ad ortum venit alia 200 immensa, amplioribus onerata gurgitibus: 201 ubi intumescente Tyrrheno mari, 202 interdum quidem inundatio excitatur, interdum vero rursus 203 reciprocatio [recessus æstus] siccas currit super arenas. 204 Harum autem ambarum in medio urbs stabilita est, 205 quam appellant Novam urbem; cujus ultra terram

Πολυήρατον] εὐχαρῆ. α. Ἀμπέχει] περιέχει. α. Ὅρμον] ὁρμισμόν. β. Καρχηδὼν] ἐπανάληψις. α. Πρότερον] πρίν. α. Ἑξείης] ἐφεξῆς. α. Ἀγάρροον] μέγαν. α. Ὁλκὸν] ἦχον. α. β. Ἑλίσσει] συστρέφει. α. β. Ἄσπετος] πολλή. α. Προχοῇσιν] προχύσεσι. α. Αὖτε] πάλιν. β. Ἣν ῥα] ἥν τινα δή. β. Κικλήσκουσι] οἱ Ἕλληνες. α.

ἐπὶ τούτοις δὲ, ἡ Καρχηδὼν ἡ πρότερον μὲν οὖσα τῶν Φοινίκων, νῦν δὲ τῶν Λιβύων. ἣν καὶ μυθεύονται ῥινῷ βοὸς μετρηθῆναι. ἡ γὰρ Διδὼ παρὰ τοῦ βασιλέως τῆς Λιβύης Ἰάρβαντος ἐκδιωχθεῖσα, διὰ τὸ μετὰ δόλου τὸν ἄνδρα αὐτῆς παρὰ Πυγμαλίωνος φονευθῆναι, ὡς ἐρῶντος αὐτῆς, ἠξίωσεν αὐτὴν ἀγοράσαι χωρίον, καὶ κατοικίσαι ὅσον ἐπιλαμβάνει ῥινὸς βοός. τυχοῦσα δὲ τῆς αἰτήσεως καὶ λαβοῦσα ῥινὸν, εἰς σμικρὰ διχοτομήσασα διέσπειρεν αὐτὸν, καὶ τὴν γῆν ἔλαβεν, καὶ κτίσασα τὴν τὰ χείρω ῥεύματα ἔχουσαν * ὁλκὸν συστρέφει. μετὰ ταύτην δὲ ἄλλη ἀπλήρωτος καὶ πολὺς ταῖς εὐρυτέραις προχοαῖς καὶ μείζοσιν ὡς ὑπὸ βάρους βαρυνομένη πρὸς αὐγὰς, ἤτοι πρὸς ἀνατολὰς, εὑρίσκεται. ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε δὲ τὴν ἀρχὴν ποιουμένου τοῦ Τυρσηνικοῦ πελάγους, καὶ τῆς θαλάσσης αὐξομένης, ἄλλοτε μὲν πλημμυρὶς ἀνίσταται, ἄλλοτε δὲ ταῖς ξηραῖς ψάμμοις ἡ ἀναρρόφησις καὶ ἀναχώρησις ἐπιτρέχει, ὡς φαίνεσθαι αὐτὴν ὑποχωροῦσαν. μεσάτη δ' ἀμφοτέρων, ἀντὶ τοῦ μέσον τῶν ἀμφοτέρων τούτων, μικρὰ πόλις ἵσταται, Νεάπολις καθ' Ἕλληνας καλουμένη· ἐφ'

ἧς,

Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξεινοι γεγαῶτες·
Ενθά ποτ' αἰολόμητις ἀλώμενος ἤλθεν Οδυσσεύς.
Κεῖνον δ' αὖ περὶ χῶρον ἐρημωθέντα μέλαθρα
Ανδρῶν ἀθρήσειας ἀποφθιμένων Νασαμώνων,
Οὓς Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμή.
Ασβύσται δ' ἐπὶ τοῖσι μεσήπειροι τελέθουσι,
Καὶ τέμενος Λιβυκοῖο θεοῦ, ψαμάθοις ὑπὸ πολλῇ,
Κυρήνη τ' εὔιππος, Αμυκλαίων γένος ἀνδρῶν.
Αγχι δὲ, Μαρμαρίδαι προνενευκότες Αἰγύπτοιο,
Γαίτουλοί τ' ἐφύπερθε, καὶ ἀγχίγυοι Νίγρητες.
Εξείης δ' ἐπὶ τοῖς, Φαυρούσιοι. ὧν ὕπερ αἶαν
Ναίουσιν Γαράμαντες ἀπείριτοι· ἐν δὲ μυχοῖσι

206 Lotophagi habitant, hoſpitales qui ſunt natura: 207 quo olim variis inſtructus conſiliis errans venit Ulyſſes. 208 illam autem rurſus circa regionem deſerta domicilia 209 hominum videas interemtorum Naſamonum. 210 quos Jovem non curantes perdidit Auſonia haſta. 211 Aſbyſtæ autem poſt hos mediterranei ſunt, 212 atque delubrum Libyci dei, arena ſub multa. 213 Cyreneque bonos habens equos, [equites] Amyclæorum [Spartanorum] genus hominum. 214 Juxta autem Marmaridæ vergentes ad Ægyptum, 215 Gætuli item deſuper, & vicini Nigretes. 216 deinceps vero poſt hos Phauruſii. quorum ſupra terram 217 habitant Garamantes innumeri: in ſeceſſibus autem

Λωτοφάγοι] ἔθνος. α. Γεγαῶτες] γεγονότες. α. Ενθα] ἐκεῖ. α. ὅπου β. Αἰολόμητις] ὁ ποικιλόβουλος, ἤτοι ὁ δόλιος. α. Αθρήσειας] ἴδοις, θεάσαις. α. Αὐσονὶς] ἡ Ρωμαϊκή. β. Αἰχμὴ] ἀκή. α. Επὶ τοῖσι] ἀντὶ τοῦ, μετὰ τούτους. α. Προνενευκότες] ἀντὶ τοῦ, κατοικοῦντες. α. Αγχίγυοι] πλησιόχωροι. α. Αἶαν] γῆν. α.

ἧς, ὑπεράνω αὐτῆς, οἱ Λωτοφάγοι κατοικοῦσι, φιλόξενοι. ἐκεῖσε δήποτε πλανώμενος ὁ δόλιος, ἢ ὁ ποικίλος καὶ συνετὸς, βουλευόμενος Οδυσσεὺς ἦλθε. περὶ τὸν τόπον δὲ ἐκεῖνον καὶ τῶν Νασαμώνων ἀνδρῶν τὰ οἰκήματα θεάσῃ ἀφανισθέντα· οὓς τινας μὴ φροντίσαντας τοῦ Διὸς, ἡ τῶν Ρωμαίων αἰχμὴ ἀπώλεσεν· οὗτοι γὰρ κατὰ Ρωμαίων στρατοπεδεύσαντες καὶ ἡττηθέντες, ὡς καὶ τοῦ βασιλέως αὐτῶν, ὑπὸ Σκηπίωνος, ἀναιρεθέντος, μὴ φέροντες τὴν ἧτταν, ἑαυτοὺς ἀνεῖλον. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Ασβύσται μεσήπειροι, ὅ ἐστι μέσον τῆς Λιβύης πάσης ἢ μέσον γῆς ἔχοντες, ὑπάρχουσι· καὶ ὑπὸ τῇ πολλῇ ψάμμῳ τοῦ Λιβυκοῦ θεοῦ τὸ τέμενος, τουτέστι τὸ τοῦ Αμμωνος θεοῦ ἱερόν· καὶ ἡ εὔιππος Κυρήνη, ὅπου τὸ τῶν Λακωνικῶν ἀνδρῶν ἐστι γένος· πλησίον δὲ τῆς Αἰγύπτου καὶ οἱ Μαρμαρίδαι προνενευκότες εἰσίν· ὑπεράνωθεν δὲ πλησίον γῆν κατοικοῦντές εἰσι οἱ Γαίτουλοι. Νίγρητας δὲ εἶπεν αὐτοὺς, ἀπὸ τόπου Νίγρητος. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τούτοις εἰσὶν οἱ Φαυρούσιοι· ὑπὲρ ὧν καὶ οἱ Γαράμαντες πολλοὶ καὶ ἄπειροι κατοικοῦσιν.

Βόσκοντ' ἠπείροιο πανύστατοι Αἰθιοπῆες,
Αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, πυμάτης παρὰ τέμπεα Κέρνης.
Τῶν πάρος αἰθαλέων Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι,
Ενθεν ποτιστοῖο κατέρχεται ὕδατα Νείλου,
Ος δή τοι Λιβύηθεν ἐπ' ἀντολίην πολὺς ἕρπων,
Σῖρις ὑπ' Αἰθιόπων κικλήσκεται· οἱ δὲ Συήνης
Ενναέται στρεφθέντι μετ' οὔνομα Νεῖλον ἔθεντο.
Κεῖθεν δ' ἐς βορέην τετανυσμένος ἄλλυδις ἄλλος
Επτὰ διὰ στομάτων εἰλιγμένος εἰς ἅλα πίπτει,
Υδασι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτοιο.

218 paſcuntur continentis omnium extremi Æthiopes, 219 ipſum ad oceanum. ultimæ prope tempe [loca amœna] Cernæ. 220 Quos ante peruſtorum Blemyum eminent juga, 221 unde pinguiſſimi deſcendunt aquæ Nili, 222 qui quidem e Libya ortum verſus ſpatioſus ſerpens, 223 Siris ab Æthiopibus vocatur: at Syenes 224 incolæ converſo mutarunt nomen Nilum. [converſum aliam in partem nomine mutato appellarunt Nilum.] 225 illinc vero in boream extenſus alibi alius 226 ſeptem per oſtia volutus in mare delabitur, 227 aquis pinguefaciens fertile ſolum Ægypti.

Τέμπεα] ὄρη. α. Κέρνης] τῆς λίμνης. β. Ανέχουσι] ὑψοῦνται. α. Κολῶναι] ἐξοχαί. α. Ερπων] ἀντὶ τοῦ συρόμενος. α. Εθεντο] ἔθηκαν. α. μετεποίησαν. β. Αλλυδις] ἀλλαχοῦ, ὁμοῦ. α. Πίπτει] βάλλει. α.

κατοικοῦσιν. ἐν δὲ τοῖς ἐνδοτάτοις μέρεσι τῆς ἠπείρου πανύσταται, ὅ ἐστιν ἔσχατοι, οἱ Αἰθίοπες κατοικοῦσιν ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ὠκεανοῦ τὰ κοιλώματα θηρῶν (τέμπεα γὰρ τὰ κοιλώματα λέγει) καὶ τῆς ἐσχάτης Κέρνης. ἡ δὲ Κέρνη λίμνη ἐστὶν Αἰθιοπίας. πρὸ τῶν προειρημένων, αἰθαλέων Βλεμύων, δηλονότι Μαύρων ἐθνῶν, τουτέστιν Αἰθιόπων, ἐξέχουσι τὰ ὄρη, τουτέστιν ὑψηλοὶ τόποι· κολώνας δὲ λέγουσι τὰ ὄρη καὶ τοὺς ὑψηλοὺς τόπους. ἀπ' ἐκεῖθεν, τοῦ διοτρεφεστάτου καὶ λιπαρωτάτου Νείλου τὰ ὕδατα κατέρχεται, (λιπαρώτατον δὲ εἶπεν, διὰ τὸ τὴν Αἰγυπτίαν γῆν λιπαρωτάτην ποιεῖν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῆς Λιβύης ξηρᾶς οὔσης αὐτῆς) ὅς τις ἀπὸ τῆς Λιβύης πολὺς κατερχόμενος, Σῖρις ἀπὸ τῶν Αἰθιόπων καλεῖται, διὰ τὸ ἀνέρχεσθαι αὐτὸν τότε καὶ πλημμυρεῖν, ὅταν ἐπιβάλλῃ τοῦ ἄστρου, τουτέστι τοῦ κυνὸς, γίνηται. Σῖρις δὲ λέγεται ὁ ἥλιος, παρὰ τὸ σεσηρέναι καὶ λάμπειν. οἱ δὲ ἐνναέται τῆς Συήνης, ἤτοι οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ Συήνῃ, μεταστρέψαντες τὸ ὄνομα αὐτοῦ, Νεῖλον ἔθεντο. Απὸ τούτων δὲ, ἀπὸ τῶν Βλεμμύων δὲ δηλονότι, ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη ἄλλοθεν, ἀλλαχόσε, ἐκτεινόμενος δι' ἑπτὰ μυῶν οἱονεὶ διὰ δηλῶν καὶ διαφανῶν στομάτων, ἅ καί εἰσι ταῦτα, Ηρακλεωτικὸν, Μενδήσιον, Πηλουσιακὸν, Κανωβικὸν, Θερμουθιακὸν, ἐμπίπτει εἰς τὴν θάλασσαν, τὴν λιπαρὰν γῆν τοῖς ὕδασι τῆς Αἰγύπτου πιαίνων.

Οὐ γάρ τις ποταμῶν ἐναλίγκιος ἔπλετο Νείλῳ,
Οὔτ' ἰλὺν βαλέειν, οὔτε χθονὸς ὄλβον ἀέξειν·
Ὅς ῥά τε καὶ Λιβύην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης,
Ἐς Λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς, Ἀσίδα γαῖαν.
Τῷ πάρα ναιετάουσιν ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν,
Οἳ πρῶτοι βιότοιο διεστήσαντο κελεύθους,
Πρῶτοι δ' ἱμερόεντος ἐπειρήσαντο ἀρότρου,
Καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἡπλώσαντο.
Πρῶτοι δὲ γραμμῇσι πόλον διεμετρήσαντο,
Θυμῷ φρασσάμενοι λοξὸν δρόμον ἠελίοιο.
Τῶν δέ κεν αὐδήσαιμι καὶ αὐτῆς πείρατα γαίης,
Καὶ μορφήν· οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς.

228 non enim quisquam fluviorum par est Nilo, 229 neque ad limum projiciendum, neque ad soli felicitatem [fertilitatem] augendam: 230 qui certe & Libyam dirimit Asiatica ab ora, 231 in Libem [Africum] quidem, Libyam: in ortum vero, Asiaticam terram. 232 Hunc accolunt præclarorum genus hominum, 233 qui primi vitæ distinxerunt vias, 234 primi item optabile experti sunt aratrum, 235 atque semen super rectissimum sulcum posuerunt. 236 primi etiam lineis cœlum dimensi sunt, 237 animo contemplati obliquum cursum solis. 238 horum autem eloquar & ipsius fines terræ, 239 & formam: si quidem non parvum adepta est honorem.

Ποταμῶν] ἄλλων δηλονότι. α. Ἔπλετο] ὑπάρχει. α. Ἀέξειν] αὐξάνειν. α. Ἀποτέμνεται] χωρίζει, διαιρεῖ. α. Αὐγὰς] ἕω, ἤτοι τὴν ἀνατολήν. α. Τῷ] Νείλῳ. α. Ἀριπρεπέων] ἐνδόξων. α. Ἐπειρήσαντο] πεῖραν ἔλαβον. α. Αὔλακος] αὔλαξ, ἡ κατατετμημένη γῆ. α. Γραμμῇσι] διαμετρήσεις. α. Φρασσάμενοι] νοήσαντες. α. διανοησάμενοι. β. Πείρατα] τέλη. α. Ὀλίζονος] Αἰολικόν. α.

ποταμῶν. οὐδαμῶς γάρ τις τῷ Νείλῳ τῶν ποταμῶν ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τυγχάνει, (οὐ κατὰ τὸ μέγεθος δηλονότι, ἀλλὰ κατὰ τὴν αὔξησιν καὶ τὴν ἄρδευσιν) οὔτε πρὸς τὸ βάλλειν τὴν ἰλύν, τουτέστι πρὸς τὸ συρφετώδη χόρτον ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἢ ἐπὶ τὴν γῆν βάλλειν, οὔτε πάλιν τὸν πλοῦτον ἐκείνης τῆς γῆς αὐξῆσαι· ὅς τις δὴ ἀποτέμνει καὶ ἀπὸ τῆς Ἀσίδος γῆς τὴν Λιβύην· παρ' ᾧ τινι καὶ τῶν πλουσίων ἢ εὐκλεῶν ἀνδρῶν, Αἰγυπτίων, τὸ γένος κατοικοῦσι· οἵ τινες καὶ πρῶτοι τοῦ βίου τὰς ὁδοὺς διεστήσαντο, ὅ ἐστι τὴν τέχνην εὗρον· πρῶτοι δὲ καὶ τοῦ ἐπιθυμητοῦ δρόμου [τοῦ ἀρότρου] ἀπόπειραν ἐποιήσαντο, καὶ ὑπεράνω τῆς ἰθυτάτης αὔλακος τὸν σπόρον ἥπλωσαν, ἀντὶ τοῦ ἀροτριάσαντες ἔσπειραν· πρῶτοι δὲ ταῖς γραμμῇσιν, οἱονεὶ τοῖς κύκλοις, τὸν οὐρανὸν διεμέτρησαν, τῷ νοῒ ἢ τῇ ψυχῇ αὐτῶν σκεψάμενοι καὶ βουλευσάμενοι τὸν ἐν τῷ ζωδιακῷ λοξὸν δρόμον τοῦ ἡλίου. ὧν, Αἰθιόπων, καὶ αὐτῶν γῆς τὰ πέρατα καὶ τὴν μορφὴν λέξαιμι.

οὐδὲ

Οὐδὲ μὲν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει. ἀλλά τις ἄλλων
Εὔβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα.
Σχῆμα μὲν οὖν τριοσῇσιν ἐπὶ πλευρῇσι βέβηκεν,
Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας. ὀξὺ δ' ἐπ' ἠῶ,
Ἑλκόμενον καὶ μέχρι βαθυκρήμνοιο Συήνης,
Οὔρεσιν ἀμφοτέροισι περισκεπέεσσιν ἐρυμνόν.
Τῶν μέσα καλλιρόοιο κατέρχεται ὕδατα Νείλου.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν·
Ἡ μὲν ὅσοι Θήβην ἐρικυδέα ναιετάουσι,
Θήβην ὠγυγίην, ἑκατόμπυλον, ἔνθα γεγωνὼς
Μέμνων ἀντέλλουσαν ἑὴν ἀσπάζεται Ἠῶ·
Ὅσσοι θ' ἑπτάπολιν μεσάτην ἤπειρον ἔχουσιν,

240 Neque etiam exigua, quod ad magnitudinem attinet: verum una inter alias 241 bene pascuis instructa & pratis, & eximia omnia producens. 242 Figura igitur tria super latera fixa est, 243 lata quidem ad littora borealia, acuta [arcta] vero ad auroram, 244 quæ trahitur etiam usque ad habentem alta montium præcipitia Syenem, 245 montibus duobus undique tegentibus munita, 246 quos inter pulcriflui descendunt aquæ Nili. 247 atque hanc quidem multi & opulenti homines tenent, 248 & qui Thebas percelebres inhabitant, 249 Thebas priscas centum portas habentes: ubi resonans 250 Memnon exorientem suam salutat Auroram, 251 & qui septem urbes habentem mediam continentem tenent,

Μὲν] μήν. α. Εὔβοτος] καλὰς νομὰς ἔχουσα, εὔτροφος. α. Ἀγλαὰ] λαμπρά. α. Ἑλκόμενον] τὸ σχῆμα. α. Οὔρεσιν] Ἰωνικόν. α. Ἐρυμνὸν] στερεὸν, ὑψηλόν. α. Ὄλβιοι] πλούσιοι. α. Ἔχουσιν] κατοικοῦσι. α. Γεγωνὼς] ὑπηχῶν. α. Ἑπτάπολιν ἤπειρον] τὴν Ἀρκαδίαν λέγει. α.

οὐδὲ γὰρ ὀλίζονος, ἤγουν μικρᾶς, καὶ αὕτη τιμῆς ἔτυχεν· ἀλλ' οὐδὲ κατὰ τὸ μέγεθος ὑπάρχει πάλιν ὀλίγη· ἀλλά τις ἐστὶ καὶ αὕτη τῶν ἄλλων εὔβοτος καὶ εὐλείμων, οἱονεὶ εὔτροφος καὶ καλοὺς λειμῶνας ἔχουσα, τουτέστι παραδείσους, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα. τὸ μὲν οὖν σχῆμα τῆς Αἰγύπτου ἐπὶ τρισσαῖς πλευραῖς βέβηκε, περὶ μὲν τὰς βορεήτιδας ἀκτὰς, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ βόρεια μέρη, πλατύ· ἐπὶ δὲ τὴν ἀνατολὴν, ὀξύ· καὶ μέχρι τῆς βαθεῖς κρημνοὺς ἐχούσης, τουτέστιν ὑψηλοὺς,, Συήνης, ἀμφοτέροις ὄρεσι, τῶν τε Αἰθιοπικῶν καὶ Ἀρραβικῶν, κύκλῳ ἀσφαλῶς περισκεπασμένον. βαθυκρήμνοιο δὲ εἶπε, διὰ τοὺς καταρράκτας. ἐφ' ὧν τινων, ὀρέων δηλονότι, τὰ ὕδατα τοῦ Νείλου μέσον κατέρχεται. καὶ ταύτην μὲν, τὴν Αἴγυπτον, πολλοὶ καὶ εὐδαίμονες ἄνδρες ἔχουσιν. ὅσοι μὲν εἰς τὴν μεγαλόδοξον Θήβην κατοικοῦσι τὴν ἑκατὸν πύλας ἔχουσαν· (ὠγυγίαν δὲ, τὴν ἀρχαίαν φησὶν) ὅπου καὶ ὁ Μέμνων τὴν οἰκείαν μητέρα ἠῶ, ὅ ἐστι τὴν ἡμέραν, (καὶ γὰρ ἀνδριάς τις ἵσταται διά τινος μηχανῆς ἕωθεν φωνῶν, ὡς ἂν τὴν ἰδίαν μητέρα προσαγορεύων) ἀσπάζεται. καὶ ὅσοι τὴν μεσάτην ἑπτάπολιν

ἤπειρον

Ἠδ' ὅσσοι νοτερῇσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι θαλάσσης
Παῤῥαλίην ναίουσιν ἔσω Σερβωνίδος ἄλμης.
Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο, Μακηδόνιον πτολίεθρον,
Ἔνθα Σινωπίταο Διὸς μεγάλοιο μέλαθρον,
Χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. οὐκ ἂν ἐκείνου
Νηὸν ἐν ἀνθρώποισι θεώτερον ἄλλον ἴδοιο,
Οὐδὲ μὲν ἀφνειὴν ἑτέρην πόλιν· ἧχι περ ἄκραι
Φαίνονται σκοπιαὶ Παλληνίδος Εἰδοθεείης.
Τὴν δὲ μετ' ἀντολίηνδε παραὶ Κασιῶτιδα πέτρην

252 & qui uda ad littora maris 253 maritimam incolunt, usque ad Serbonium salum [lacum.] 254 Porro hujus a zephyro [ad zephyrum] Macedonicum oppidum est, 255 ubi Sinopitæ Jovis magni templum, 256 auro pretioso ornatum. haud facile illo 257 templum inter homines divinius aliud videre queas, 258 neque sane æque opulentam aliam urbem: ubi summæ 259 cernuntur speculæ Pallenidis Idotheæ. 260 Hanc vero post, orientem versus; ad Casium montem

Αλμης] λίμνης. β. Μέλαθρον] ἱερὸν, οἴκημα. α. Οὐκ ἂν] οὐ μὴν. α. Θεώτερον] θειότερον. α. Σκοπιαὶ] Φάρος καὶ Ἀντίφαρος. β. Παλληνίδος] τῆς Μακεδονικῆς. α.

ἤπειρον ἔχουσιν· ἑπτάπολιν δὲ λέγουσι τὴν Ἀρκαδίαν, διὰ τὰς παρακειμένας τοῦ Νείλου πόλεις, ἐκ μὲν ἀριστερῶν ἔξ, Μέμφιν, Διόσπολιν, Μέμνονα, Καταῤῥάκτην μικρὸν, Καταῤῥάκτην μέγαν, Συήνην, ἐκ δεξιῶν δὲ τὴν Βαβυλῶνα. καὶ ὅσοι πρὸς τὰ νότια μέρη τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης τὴν Αἰγυπτιακὴν παράλιον κατοικοῦσιν ἕως τῆς Σερβωνίδος λίμνης. ταύτης μὲν πρὸς τὸν ζέφυρον, τὸ Μακεδονικὸν πτολίεθρον κεῖται, τουτέστιν ἡ Ἀλεξάνδρεια πόλις· ὅπου τοῦ Σινωπίτου μεγάλου Διὸς τὰ οἰκήματα τιμήεντι χρυσῷ κεκοσμημένα εἰσί. Σινωπίτου δὲ Διὸς τὰ οἰκήματα, ἀπὸ Σινωπίτου τοῦ πόντου ὅθεν ἠνέχθη τὸ ἄγαλμα, ἤτοι τοῦ Μεμφίτου· Σινώπιον καὶ γὰρ ὄρος ἐστὶν ἐν Μεμφιδίᾳ τοῦ Σεράπιδος ἱερὸν, ἤτοι Διός. οὐδαμῶς ἂν ἐκείνου θαυμασιώτερον ἄλλον ἐν τοῖς ἀνθρώποις θεάσῃ, οὔτε πλουσιωτέραν ἄλλην πόλιν. ὅπου αἱ μακραὶ σκοπιαὶ φαίνονται (ἤγουν ὁ Φάρος καὶ ἀντίφαρος αὐτῆς, * ὅς ἦν τάφος Οσίριδος) τῆς Εἰδοθέας Παλληνίδος, ὅ ἐστιν ἐν Μακεδονίᾳ τιμωμένης· Παλληνίδος δὲ, τῆς Μακεδονίας. τὸ δὲ Εἰδοθεείης, τῆς Εἰδοθέας τοῦ Πρωτέως θυγατρός. καὶ γὰρ ὁ Πρωτεὺς Αἰγύπτιος ἦν, καὶ ἀπῆλθεν εἰς Θρᾴκην· (εἶχε δὲ υἱοὺς ξενοκτονοῦντας. τούτους Ἡρακλῆς ἐφόνευσε) παρακαλέσας δὲ τὸν Ποσειδῶνα, διὰ τῶν ἀδύτων τῆς γῆς ἦλθε καὶ ἔκτισε τὴν Φάρον τὴν νῆσον, (ἡ Εἰδοθέα οὖν θυγάτηρ αὐτοῦ ἦν) καὶ οὔτε γελᾷ διὰ τὰ τέκνα, οὔτε κλαίει, ὡς δαίμων. μετὰ ταύτην, δηλονότι τὴν Αἴγυπτον, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, παρὰ τὴν Κασιῶτιδα πέτραν, τὴν οὕτω καλουμένην πόλιν, τοῦ

Πηλῆος πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσιν
Ἔξοχα ναυτιλίης δεδαημένοι. οὐ μὲν ἐκεῖνοι
Ἀνέρες ἐν Λιβύεσσιν ἀρίθμιοι· ἢ γὰρ ἐς αὐγὰς
Ἑπταπόρου Νείλοιο νενασμένον ἔλλαχον ἄστυ.
Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τήνδε χθόνα ναιετάουσιν·
Οἱ μὲν ἐπ' Ὠκεανῷ, οἱ δ' ἠπείρους ἀνὰ μέσσας·
Οἱ δ' ἀμφ' εὐρείης Τριτωνίδος ὕδατα λίμνης,
Ἥ τε μέση Λιβύης ἀμφέλκεται εὐρέα πόντον.
Τοίη μὲν Λιβύης μορφὴ καὶ σχῆμα τέτυκται.
Εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης ἐθέλεις τύπον, οὔτι σε κεύσω·
Ὡὐτὸς μὲν Λιβύης ῥυσμὸς πέλει, ἀλλὰ μετ' ἄρκτους
Ἐστράπται, καὶ τοῖος ἐπ' ἀντολίην πάλιν ἕρπει,

261 Pelei oppidum cognomine homines tenent 262 egregie navigationis periti, non tamen illi 263 homines inter Afros numerandi [numerati:] siquidem ad orientem 264 septem ostia habentis Nili sitam sortiti sunt urbem. 265 alii item plurimi hanc terram incolunt; 266 alii quidem ad oceanum: alii vero continentes per medias: 267 at alii circum latæ Tritonidis aquas paludis, 268 quæ quidem media Libyæ circumvolvit latum sinum. 269 talis certe Libyæ forma & figura est. 270 quod si etiam Europæ desideres formam, non te celabo. 271 idem sane Libyæ situs est [eadem figura] versũ ad septemtriones 272 versa est: & talis ad orientem rursus serpit,

Πηλῆος πτολίεθρον] τὸ Πηλούσιον ὄρος. α. Δεδαημένοι] εἴδησιν ἔχοντες. α. Ἀρίθμιοι] συναρίθμιοι. α. Ἑπταπόρου] ἑπτὰ στόματα ἔχοντος. α. Νενασμένον] κατῳκισμένον. α. Ἔλλαχον] ἔτυχον. α. Ἥ τε] ἡ Τριτωνίς. α. Ἀμφέλκεται] φέρει. α. Μορφὴ] ἀρχή. α. Σχῆμα] θέσις. α. Ὡὐτὸς] Ἰωνικὸν, ἀντὶ τοῦ αὐτός. α. Ῥυσμὸς] ῥυθμός. α. Ἕρπει] βαδίζει. α.

τοῦ Πηλέως τὴν πόλιν ἐπώνυμον αὐτοῦ καλοῦσι Πηλούσιον, ὡς καὶ δῆλόν ἐστιν, ἥτις τῆς Ἀσίας ἐστὶ πόλις καὶ τῆς Λιβύης· ἣν ἄνδρες κατοικοῦσιν, ἐξόχως τὴν ναυτικὴν μεμαθηκότες. οὐδαμῶς καὶ γάρ εἰσιν οἱ ἄνδρες ἐκεῖνοι τῆς Λιβύης συναρίθμιοι τοῖς Πηλουσιώταις, ἀλλὰ τῆς Ἀσίας καὶ ἔξω τῆς Αἰγύπτου· ὄντως καὶ γὰρ εἰς τὴν ἀνατολὴν, τὸ οἰκούμενον ἄστυ, οἱονεὶ τὴν οἰκουμένην πόλιν, τοῦ ἑπταστόμου Νείλου ἔλαχον. ἄλλοι δὲ πολλοὶ ἐπὶ δὲ τὴν γῆν κατοικοῦσιν· (ὡς τρία γὰρ διαιρεῖται τὸ μέρος τῆς Λιβύης· οὐ τῇ φύσει διαλλάττον, ἀλλὰ τῷ διασχήματι ὡς μεῖζον τὴν οἴκησιν) οἱ μὲν ἐπὶ τοῦ ὠκεανοῦ· οἱ δὲ, ἀνὰ μέσους τοὺς ἠπείρους, ὅ ἐστιν ἀνὰ μέσον τῆς γῆς· οἱ δὲ περὶ τῆς μεγάλης καὶ πλατείας Τριτωνίδος λίμνης· ἥτις μέσον τῆς Λιβύης τὰ κύματα, τὸν πλατὺν αὐτῆς κόλπον, ἀμφέλκεται, οἱονεὶ περισύρεται. τοιαύτη Λιβύης ἡ μορφὴ καὶ τὸ σχῆμά ἐστιν. Ἐὰν δὲ καὶ τὸ τῆς Εὐρώπης * οἷος καὶ τῆς Λιβύης, ἀλλ' οὕτως μὲν ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη ἀντέστραπται, (ὡς βορειοτέραν εἶναι αὐτὴν) καὶ πρὸς τὸν βόρειον ὠκεανὸν κεκύρτωται. καὶ ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν πάλιν σύρεται

Οἷος καὶ νοτίης Λιβύης ἐπὶ τέρμα βέβηκεν.
Ἄμφω δ' ἶσον ἔχουσιν ἐπ' Ἀσίδα νείατον ἴχνος·
Ἡ μὲν πρὸς Βορέην, ἡ δ' ἐς νότον· εἰ δέ κε θείης
Ταύτας ἀμφοτέρας γαῖαν μίαν, ἤ κεν ἐπιπρὸ
Σχῆμα πέλοι κώνου πλευρῆς ἶσον ἀμφοτέρησιν·
Ὀξὺ μὲν ἑσπέριον, πλατὺ δ' ἀντολίην ὑπὸ μέσσην.
Τοὔνεκά μοι τοιοῦτον ἰδὼν πόρον ἀμφοτεράων
Ἠπείρων, ῥέα τέρμα κιχήσεαι Εὐρωπείης.
Τῆς ἤτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα νέμονται,
Ἀγχοῦ στηλάων, μεγαθύμων ἔθνος Ἰβήρων,
Μῆκος ἐπ' ἠπείροιο τετραμμένον, ἧχι Βορείου
Ὠκεανοῦ κέχυται ψυχρὸς ῥόος· ἔνθα Βρετανοί,

273 qualis etiam australis Libyæ ad limitem tendit. 274 ambæ autem æquale habent ad Asiam ultimum vestigium: 275 hæc quidem ad boream, illa vero ad austrum: quod si feceris 276 ex his ambabus terram unam, certe in universum 277 figura fuerit coni, lateribus æqualis ambobus: 278 acuta quidem, occidua, lata vero ortum sub medium. 279 idcirco mihi talem conspicatus tractum ambarum 280 continentium, facile fines invenies Europæ. 281 cujus videlicet extremo sub angulo habitant 282 prope columnas, magnanimorum gens Iberorum, 283 in longitudinem continentis versa: ubi borealis 284 oceani diffusum est frigidum fluentum: ubi Britanni

Οἷος] ὁ ῥυθμός. α. Ἡ μὲν] ἤτοι ἡ Εὐρώπη. α. Ἡ δὲ] ἤτοι ἡ Λιβύη. α. Ὑπὸ Ἐπιπρὸ] δι' ὅλου. α. Κώνου] στροβίλου. α. Τοὔνεκα] διὰ τοῦτο. α. γλωχῖνα] ὑπὸ ἐξοχήν. α. Τετραμμένον] ἐξηπλωμένον.

σύρεται, οἷον καὶ τῆς Λιβύης ἐπὶ τὸ νότιον μέρος τὸ τέλος ἐστίν. ἀμφότεραι δέ, δηλονότι αἱ ἐκτάσεις τῆς τε Ἀσίας καὶ Λιβύης, καὶ τὰ ἔσχατα, οἱονεὶ τὰ τέλη, ἴσα αὐτῶν ἔχουσι, τουτέστιν ἐπ' ἴσης ἀποπληροῦνται· ἡ μὲν πρὸς τὸν Βορρᾶν, ἡ δὲ πρὸς τὸν νότον. ἐὰν δὲ τὰς ἀμφοτέρας ταύτας περιορίσῃς, τῆς τε Ἀσίας καὶ Εὐρώπης, καὶ μίαν θέῃς γῆν, οὕτως ἂν ἐπὶ τούτοις τὸ ἔμπροσθεν σχῆμα κώνου ὑπάρχει, ὡς ἀμφοτέρων ἴσων τῶν πλευρῶν ὄντων. ἐπὶ γὰρ τὸ δυτικόν, ὅθεν τὸ ὀξύ, ἥ τε Λιβύη καὶ Εὐρώπη εἰς τὰς ἀμφοτέρας πλευρὰς δύο συνόψεις κώνου ἀποτελοῦσι· τὸ στενὸν ἐπὶ τὴν δύσιν, τὸ δὲ πλατὺ ἐπὶ τὴν μέσην ἀνατολήν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὰ μεσημβρινά. τούτου χάριν ἂν τῶν ἀμφοτέρων ἰδὼν τὸν πόρον, ῥᾳδίως καὶ εὐκόλως καὶ τῆς Εὐρώπης καταλάβῃς τὸ τέλος. ἧς τινος, Εὐρώπης, κατὰ τὴν ἐσχάτην γωνίαν, πλησίον τῶν στηλῶν, ἐπὶ τὸ τετραμμένον μῆκος, τῶν μεγαλοψύχων Ἰβήρων τὰ ἔθνη κατοικοῦσιν, ὅπου τοῦ Βορείου ὠκεανοῦ ὁ ψυχρὸς ῥοῦς κέχυται· ὅπου οἱ Βρετανοί, καὶ τὰ λευκὰ ἔθνη

Λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν,
Ἑρκυνίου δρυμοῖο παραθρώσκοντες ὀρόγκους.
Ἤπειρον κείνην ἰκέλην ἐνέπουσι βοείῃ.
Τοῖς δ' ἔπι, Πυρρηναῖόν ὄρος καὶ δώματα Κελτῶν,
Ἀγχόθι πηγάων καλλιρρόου Ἠριδανοῖο·
Οὗ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν ἐρημαίην ἀνὰ νύκτα
Ἡλιάδες κώκυσαν, ὀδυρόμεναι Φαέθοντα.
Κεῖθι δὲ Κελτῶν παῖδες ὑφήμενοι αἰγείροισι
Δάκρυ ἀμέργονται χρυσαυγέος ἠλέκτροιο.
Τόν δε μέθ' ἑξείης, Τυρσηνίδος ἤθεα γαίης.

285 albæque gentes habitant Martiorum Germanorum, 286 Hercyniæ silvæ prætersalientes montes [montium juga.] 287 continentem illam similem esse ferunt corio bubulo. 288 post hos autem, Pyrenæus mons & domicilia Celtarum, 289 prope fontes pulcriflui Eridani: 290 cujus olim juxta fluenta tacitam per noctem 291 Heliades fleverunt, lugentes Phaethontem. 292 illic item Celtarum filii sedentes sub alnis 293 lacrimam colligunt aureo colore fulgentis electri. 294 at post hunc deinceps Hetruscæ sedes terræ.

Φῦλα] γένη. α. Νέμονται] κατοικοῦσι. α. Ἀρειμανέων] πολεμικῶν. α. Ἰκέλην] ὁμοίαν κατὰ τὸ σχῆμα. α. Ἐνέπουσι] λέγουσι. β. Βοείῃ] διὰ τὸ ἄνισον, οὐ τὸ μέγα. α. Καλλιρρόου] τοῦ καλῶς ῥέοντος. α. Ἐρημαίην] σκοτεινήν. α. Κώκυσαν] ἔκλαυσαν. β. Ὀδυρόμεναι] κλαίουσαι. α. Ὑφήμενοι] ἐπικαθήμενοι. α. Ἀμέργονται] ἀποσπῶσι. α. Ἠλέκτροιο] τὸ δάκρυον γὰρ τῶν αἰγείρων λέγεται ἤλεκτρον. ἔστι δὲ καὶ τοῦτο ἑλκυστικόν, ὡς ἡ μαγνῆτις, ἄχυρα γὰρ καὶ ξύλον ἕλκει. α.

ἔθνη παρεκτεινόμενα ἐφ' ἕκαστα καθίκουσιν, ἐπὶ τοὺς ὄγκους, ἤγουν ἐπὶ τὰς ἄκρας, δηλονότι ἐπὶ τὰς ἐξοχὰς τῶν ὀρῶν, μέχρι τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ. ὄρος γάρ ἐστι τὸ Ἑρκύνιον. τὴν δὲ γῆν ἐκείνην κατὰ τὸ χρῶμα καὶ τὸ λεῖον, βοείῃ λέγουσιν ὁμοίαν. τὸ δὲ παραθρώσκοντες, κυρίως σημαίνει, τὸ παρατρέχοντες, οἱονεὶ τὸ παρεκτρέχοντες καὶ ἐπεκτεινόμενοι μέχρι τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ, ὡς τὴν συνοίκησιν αὐτῶν ἔχοντες ἐπὶ τοὺς ὀρόγκους, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὰς ἄκρας. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐστι τὸ Πυρηναῖον ὄρος, καὶ τὰ οἰκήματα τῶν Κελτῶν, πλησίον τοῦ καλλιρρόου Ἠριδανοῦ· ἐφ' οὗ ποτε ταῖς προχοαῖς κατὰ τὴν ἐρήμην νύκτα αἱ Ἡλιάδες ἐθρήνησαν κλαίουσαι τὸν Φαέθοντα. καὶ γὰρ οὗτος ἐξ Ἡλίου καὶ Ῥόδης γίνεται. μυθεύεται γὰρ οὕτως, ὅτι ποτὲ ὑπὸ τοῦ πατρὸς Ἡλίου πιστευθεὶς ὁ Φαέθων ἐλάσαι τὸ ἅρμα, ἀτακτότερον αὐτὸ φέρων, ἔκαυσε τὴν γῆν κεκαυμένην· ὀργισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐκεραύνωσεν αὐτόν, καὶ κατηνέχθη εἰς τὸν Ἠριδανόν. αἱ γοῦν ἀδελφαὶ αὐτοῦ κλαίουσαι αὐτόν, μετεπολήθησαν εἰς αἰγείρους, καὶ τὸ καταρρεόμενον παρ' αὐτῶν δάκρυον πήγνυται, ὃ ποιεῖ τὴν ἤλεκτρον. ἐκεῖ δὲ οἱ τῶν Κελτῶν παῖδες ἐπὶ ταῖς αἰγείροις καθεζόμενοι, χρυσαυγὲς ἤλεκτρον τὰ δάκρυα στράγουσι. μετὰ τούτων δέ, ἐφεξῆς ἡ τῆς Τυρσηνίδος ὑπάρχει γῆ. τὸ δὲ ἤθεα γαίης

Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην ἀναφαίνεται Ἄλπιος ἀρχή,
Τῆς διὰ μεσσατίης κατανίσσεται ὕδατα Ῥήνου,
Ὑστάτιον ποτὶ χεῦμα Βορειάδος Ἀμφιτρίτης.
Ῥήνῳ δ' ἑξείης ἐπιτέλλεται ἱερὸς Ἴστρος,
Ἴστρος ἐς ἀντολίην τετραμμένος, ἄγχι θαλάσσης
Εὐξείνου, τόθι πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην,
Πενταπόροις προχοῇσιν ἑλισσόμενος περὶ Πεύκην.
Τοῦ μὲν πρὸς βορέην τετανυσμένα φῦλα νέμονται
Πολλὰ μάλ' ἑξείης, Μαιώτιδος ἐς στόμα λίμνης,
Γερμανοί, Σαρμάται τε, Γέται θ' ἅμα, Βαστέρναι τε·
Δακῶν τ' ἄσπετος αἶα, καὶ ἀλκήεντες Ἀλανοί,
Ταῦροί θ' οἳ ναίουσιν Ἀχιλλῆος δρόμον αἰπύν,
Στεινὸν ὁμοῦ δολιχόν τε, καὶ αὐτῆς ἐς στόμα λίμνης.

295 atque hujus ad orientem apparet Alpis principium, 296 cujus per medium devolvuntur flumina Rheni, 297 extremum ad fluentum borealis maris. 298 post Rhenum autem exoritur immensus Ister, 299 Ister in orientem conversus, prope mare 300 Euxinum, ubi omnem eructat undæ spumam, 301 quinquefluis ostiis labens circum Peucen. 302 Hujus quidem ad boream [borealem partem] porrectæ gentes habitant 303 multæ valde, ordine, Mæotidis usque ad ostium paludis, 304 Germani, Samatæque, Getæque simul, Bastarnæque: 305 & Dacorum immensa tellus, & strenui Alani, 306 Taurique qui habitant Achillis cursum aditu difficilem, 307 angustum simul longumque atque ipsius usque ad ostium paludis.

Κατανίσσεται] καταῤῥεῖ. α. Ῥήνου] ἐσχάτου. α. Ἱερὸς] μέγας. α. Ἱερὸς Ἴστρος] διὰ τὸ μέγεθος. α. Περὶ Πεύκην] γράφεται, παρὰ Λεύκην. α. Ἀλκήεντες] ἰσχυροί. α. β.

γαίης περιφραστικῶς, ἀντὶ τοῦ ἡ γῆ. πρὸς ταύτης δὲ τὴν ἀνατολὴν ἀναφαίνεται ἡ τῆς Ἄλπιος ἀρχή, ὅπερ ἐστὶν ὄρος τῇ Ἰταλίᾳ ὑπερκείμενον. ἐπὶ δὲ τὸ μέσον αὐτῆς, δηλονότι τῆς Τυρσηνίδος γῆς, σύρεται, ὅ ἐστι διέρχεται, τὰ ὕδατα τοῦ Ῥήνου ποταμοῦ, πρὸς τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ βορείου ὠκεανοῦ. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τῷ Ῥήνῳ ἐπιτέλλεται καὶ παρασκευάζεται μέγας Ἴστρος, ὅς τις ἐστὶν ὁ Δανούβιος, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τετραμμένος, πλησίον τοῦ Εὐξείνου πόντου, ὅ ἐστι ἁλὸς, ὅπου τοῦ ὕδατος τὴν ἅπασαν ἄχνην ἐρεύγεται, οἱονεὶ τὸ λεπτότατον τοῦ ὕδατος, ἢ τὸ ὕδωρ, ἐν αὐτῇ βάλλει ταῖς πενταπόροις αὐτοῦ προχοαῖς συστρεφόμενος περὶ τὴν Πεύκην, ἥπερ ἐστὶ νῆσος αὐτὴ καλουμένη· ἣν ὁ Ἴστρος * ἐπὶ μὲν τὸ βόρειον τούτου μέρος πολλὰ λίαν καὶ πάνυ ἐφαπλούμενα κεῖνται δὲ ἔθνη ἕως τοῦ στόματος τῆς Μαιώτιδος λίμνης· Γερμανοί, Σαρμάται, Γέται θ' ὁμοῦ, καὶ Βαστάρναι, καὶ ἡ τῶν Δακῶν πολλὴ καὶ ἀπλήρωτος γῆ, καὶ οἱ δυνατώτεροι Ἀλανοί, καὶ οἱ Ταῦροι, οἵ τινες ἐπὶ τὸν δεινὸν τοῦ Ἀχιλλέως δρόμον, στενὸν ὁμοῦ καὶ μακρὸν, καὶ ἐπ' αὐτῆς τὸ στόμα τῆς λίμνης. Ἀχιλλέως δὲ δρόμος, ὁ τόπος ἁγια-

Τῶν δ' ὕπερ ἐκτέταται πολυΐππων φῦλον Ἀλανῶν.
Ἔνθα Μελάγχλαινοί τε καὶ ἀνέρες ἱππημολγοί,
Νευροί θ', Ἱππόποδές τε, Γελωνοί τ', ἠδ' Ἀγάθυρσοι·
Ἧχι Βορυσθένεος ποταμοῦ τετανυσμένον ὕδωρ
Μίσγεται Εὐξείνῳ, κριοῦ προπάροιθε μετώπου,
Ὀρθὸν ἐπὶ γραμμῇ, κατεναντία Κυανεάων.
Κεῖθι καὶ Ἀλδήσκοιο καὶ ὕδατα Παντικάπαο
Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσσι διάνδιχα μορμύρουσι.
Τῶν δὲ παρὰ προχοῇσι, πεπηγότος ἐγγύθι πόντου,

308 super hos autem porrecta est equis abundantium gens Alanorum: 309 ubi Melanchlænique, & homines qui equos mulgent, 310 Neurique Hippopodesque, Gelonique, atque Agathyrsi. 311 ubi Borysthenis fluvii extensa aqua 312 miscetur Euxino, arietis ante frontem, 313 recta ad lineam, e regione Cyanearum [petrarum.] 314 illic quoque Aldesci & Panticapæ aquæ 315 Ripæis in montibus separatim murmurant. 316 horum item juxta gurgites, glaciale prope mare,

Ἐκτέταται] κέχυται. α. Πολυΐππων] τῶν ἐχόντων πολλοὺς ἵππους. α. Κυανεάων] μελαινῶν πετρῶν. α. Κεῖθι] ὅπου, ἤτοι ἐν τῷ Εὐξείνῳ. α. ἐκεῖθεν. β. Ὕδατα] ὑπάρχουσι. α. Διάνδιχα] κεχωρισμένα. β. Μορμύρουσι] βλύζουσι α. ἀναβράζουσι. β. Τῶν] ποταμῶν. α. Προχοῇσι] ῥεύμασι. α.

ἁγιασθῆναι ἐκλήθη ἀπὸ ποίας δὲ αἰτίας· τῆς γὰρ Ἰφιγενείας ποτὲ ἐν τῇ Αὐλίδι μελλούσης σφαγιασθῆναι τῇ Ἀρτέμιδι, ἀνήρπασεν αὐτὴν ἡ Ἄρτεμις, καὶ ἔπεμψεν εἰς Σκυθίαν· ἐκεῖ ὡς πεμφθείσης αὐτῆς, ἠράσθη παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ ἐδιώχθη μέχρι τινὸς τόπου, ὅθεν ἐκλήθη Ἀχίλλειος ἀπὸ τότε δρόμος. ὑπεράνω δὲ τούτων ἐκτέταται τῶν πολυΐππων Ἀλανῶν τὸ ἔθνος, ὅπου οἱ Μελάγχλαινοι, καὶ οἱ τοὺς ἵππους ἀμέλγοντες ἄνδρες. Μελαγχλαίνους δὲ τὸ ἔθνος ἐκεῖνο ὠνόμασεν, ἢ ἀπὸ τῆς ἐσθῆτος, ἢ ἀπὸ τῆς τροφῆς, ἢ ἀπὸ τοῦ χρώματος. καὶ οἱ ἱππόποδες Νευροί, ἤγουν ταχεῖς ἢ οἱ ἰσχυροὺς πόδας ἔχοντες, καὶ οἱ Γελωνοί, καὶ οἱ Ἀγάθυρσοι· ὅπου τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ τὸ ἐκτεταμένον ὕδωρ ἔμπροσθεν τοῦ κριοῦ μετώπου τῷ Εὐξείνῳ μίσγεται, ὡς γραμμῆς ἴσον ὀρθὸν ἐξεναντίας τῶν Κυανέων, ἤτοι Συμπληγάδων τε πετρῶν. Βορυσθένης δέ, ποταμὸς παρὰ Πόντου· ὅθεν καὶ οἱ Ποντικοί, οἱ Βορυσθενῖται λέγονται, ὡς Μένανδρος διεμέρισεν ὁ Βορυσθενίτης. ἐκεῖθεν δὲ καὶ τοῦ Ἀλδήσκου, καὶ τοῦ Παντικάπου τὰ ὕδατα ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσι κεχωρισμένα ἀπ' ἀλλήλων ἀναβράζουσι. τὸ δὲ Ῥιπαίοις ἐν ὄρεσι, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὰ Ῥίπαια ὄρη ἅ τινά εἰσι τῆς Σκυθίας. Ἀγάθυρσοι δὲ * Γέλωνος υἱὸς Ἡρακλέως, ἀδελφὸς Ἀγαθύρσου, ἐξ ὧν καὶ τὰ ἔθνη εἰλήφασι τὴν ἐπωνυμίαν. παρὰ δὲ τῶν Ῥιπαίων ὀρέων ταῖς προχύσεσι, πλησίον τοῦ πεπηγότος Κρονίου ὠκεανοῦ, τῆς νεκρᾶς ἔτι

Ἡδυφαὴς ἤλεκτρος ἀέξεται, οἷά τις αὐγὴ
Μήνης ἀρχομένης· ἀδάμαντά τε παμφανόωντα
Ἐγγύθεν ἀθρήσαις ὑπὸ ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις.
Ἴστρου μὲν τοσσοίδε βορειότεροι γεγάασι.
Πρὸς δὲ νότον Γέρραι, καὶ Νωρίκι᾽ ἄστε᾽ ἐρυμνά.
Παννόνιοι, Μυσοί τε βορειότεροι Θρηΐκων,
Αὐτοί τε Θρήϊκες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες.
Οἱ μὲν, ἐπὶ πλευρῇσι Προποντίδος ἀμφιτελῆς,
Οἱ δ᾽ ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάρροον, οἱ δ᾽ ὑπὲρ αὐτῆς
Αἰγαίης βαθὺ κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης.
Ἔνθα μελισσοβότοιο κατὰ σκοπιὰς Παλλήνης

317 jucundo nitore lucens electrum nascitur, velut quidam splendor 318 lunæ ineuntis: adamantemque pellucentem 319 in propinquo videas sub frigidis Agathyrsis. 320 Istri sane tot [populi] magis boreales sunt. 321 ad austrum autem, Gerræ, & Noriciæ urbes munitæ: 322 Pannonii, Mysique magis boreales Thracibus, 323 ipsique Thraces immensam terram habentes. 324 Hi quidem ad latera Propontici maris, 325 illi vero super Hellespontum citifluum, reliqui autem super ipsius 326 Ægæi profundam undam multisoni maris 327 ubi apes educantis in montibus [scopulis] Pallenæ

Ἤλεκτρος ἀέξεται] ἡ ἤλεκτρος γὰρ αὕτη αὔξεται, ὅταν ἡ σελήνη αὔξει. α. Οἷα] ὥσπερ. β. Ἀδάμαντα] τὸν λίθον. α. Ἐγγύθεν] πλησίον. β. Ἀθρήσαις] θεάσαις. α. Ἀγαθύρσοις] ἔθνος. α. Ἴστρου] τοῦ ποταμοῦ. α. Γεγάασι] ὑπάρχουσι. α. Ἐρυμνά] ὀχυρά. α. Παννόνιοι] ἔθνος. α. Μυσοὶ] οἱ Βούλγαροι. α. Οἱ μὲν] καθίκουσι. α. Προβολῇσι] ἐξοχαῖς. α. Ἀγάρροον] ἄγαν ῥέοντα. α. Πολυφλοίσβοιο] πολυταράχου. α. ἠχητικῆς. β. Σκοπιὰς] ἐξοχάς. α.

οὕτω καλουμένης θαλάσσης, ὁ ἡδυφαὴς, ὅ ἐστιν ὁ ἡδεῖαν, καὶ καλὴν ἔχουσα τὴν λαμπηδόνα αὔξεται ἤλεκτρος, καθάπερ τις αὐγὴ τῆς σελήνης ἀρχομένης. ὑπὸ δὲ τοῖς ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις (ἅπερ εἰσὶν ἔθνη) πάνυ λάμποντα τὸν ἀδάμαντα ἴδοις πλησίον. τοῦ μὲν Ἴστρου τοσοῦτοι βορειότεροι, τῶν ἤδη προλεχθέντων, εἰσί. πρὸς δὲ τὸν νότον οἱ Γέρραι, καὶ τῶν Νωρικίων τὰ ἀσφαλῆ πολίσματα, διὸ αἱ ἀσφαλεῖς καὶ ἰσχυραὶ πόλεις. τὸ δὲ, Νωρικίων, ὄνομά ἐστι χώρας· οἱ Παννόνιοι, καὶ Βούλγαροὶ βορειότεροι τῶν Θρακῶν· καὶ αὐτοὶ οἱ Θρᾶκες, πολλὴν καὶ ἄπειρον γῆν ἔχοντες. οἱ μὲν ἐπὶ ταῖς πλευραῖς τῆς Προποντίδος θαλάσσης· οἱ δὲ ὑπὲρ τὸν ἄγαν ταχέα ῥεύματα ἔχοντα τὸν Ἑλλήσποντον· οἱ δὲ ὑπὲρ αὐτῆς καὶ βαθέα κύματα, ἤγουν μεγάλα, ἐχούσης Αἰγαίης θαλάσσης. ὅπου κατὰ τὰς σκοπιὰς, ὅ ἐστι τοὺς ὑψηλοὺς τόπους, τῆς μελισσοβότου Παλλήνης, ὅ περ ἐστὶ Θρακικὸν ὄρος, ὁ καλὸς λίθος

ἀστέριος

Φύεται ἀστέριος καλὸς λίθος, οἷά τις ἀστὴρ
Μαρμαίρων, λυχνίς τε πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοίη.
Ἴστρον μὲν ποταμὸν τόσσοι περιναιετάουσι.
Φράζεο δ᾽ Εὐρώπης λοιπὸν πόρον, ὅς τ᾽ ἐπὶ τρισσὴν
Ἐκτέταται κρηπῖδα πρὸς ἠῶ· τὴν μὲν, Ἰβήρων,
Τὴν δὲ, Πανελλήνων, τὴν δ᾽ ἐσθλῶν Αὐσονιήων.
Ἀλλ᾽ ἤτοι πυμάτη μὲν ἀγαυῶν ἐστιν Ἰβήρων,
Γείτων Ὠκεανοῖο πρὸς ἑσπέρου. ἐν δέ οἱ ἄκρη
Στηλάων Ἀλύβη κεῖται μία. τῆς δ᾽ ὑπένερθε
Ταρτησσὸς χαρίεσσα, ῥυηφενέων πέδον ἀνδρῶν,
Κεμψοί θ᾽ οἱ ναίουσιν ὑπαὶ πόδα Πυρρηναῖον.

328 nascitur asterius pulcer lapis, ceu quædam stella 329 splendens, & lychnis flammæ ignis omnino similis. 330 Istrum quidem fluvium tot [populi] circumaccolunt. 331 considera autem Europæ reliquum tractum, qui in triplicem 332 extentus est crepidinem ad orientem: unam quidem, Iberorum: 333 alteram vero, Græcorum: aliam autem, fortium Ausoniorum. 334 verum ultima quidem illustrium est Iberorum, 335 vicina oceano ab occasu: in ea autem promontorium 336 columnarum [Herculis] Alyba sita est una: hancque subter 337 Tartessus amœna, divitiis affluentium solum hominum, 338 Cempsique, qui degunt sub pede Pyrenæo [Pyrenæorum montium.]

Φύεται] ἀναβλαστάνει α. Οἷα] καθά. α. Πάμπαν] παντελῶς, κατὰ πολύ. α. Φράζεο] σκόπει, διανοοῦ. α. Ἐκτέταται] ἐξήπλωται. α. Ἀγαυῶν] λαμπρῶν. α. Οἱ] αὐτῇ. α.

ἀστέριος φαίνεται, ὥσπερ λάμπων ἀστὴρ, καὶ ὁ λυχνίτης ὅμοιος καὶ παραπλήσιος τῇ φλογὶ τοῦ πυρός· καὶ γάρ φασιν αὐτὸν φῶς ἔχειν σεληνιακὸν, συμφθίνειν τε αὐτῇ καὶ αὔξειν, ἀφ᾽ οὗ καὶ σεληνίτην αὐτὸν καλοῦσι. παρὰ μὲν τὸν Ἴστρον ποταμὸν τοσαῦτα ἔθνη καθίκουσι· διὰ γὰρ τὰ περὶ αὐτὸν ἔθνη, τὸ μέγεθος αὐτοῦ ἐδήλωσε. τὸν δὲ λοιπὸν πόρον τῆς Εὐρώπης καλῶς διανοούμενος βλέπε· ὅς τις, δηλονότι πόρος, ἐκ τριγώνου πλευρᾶς πρὸς ἀνατολὴν ἐρχόμενος ἀπὸ τῶν δυτικῶν, καὶ ἐπὶ τὰ ἑῶα ἐκτέταται. κρηπῖδα δὲ λέγει, μέτρον τι ὡρισμένον, ἢ τὴν βάσιν· τὴν μὲν τῶν Ἰβήρων, τὴν δὲ τῶν Ἑλλήνων, τὴν δὲ τῶν ἀγαθῶν Ῥωμαίων. ἀλλ᾽ ἡ ἐσχάτη μὲν τῶν λαμπροτάτων Ἰβήρων, ἡ γειτνιῶσα καὶ πλησιάζουσα τῷ ἑσπερίῳ ὠκεανῷ. ὅπου ἐν τῇ ἄκρᾳ αὐτῶν τῶν Ἡρακλεωτικῶν στηλῶν μία ἐστὶ δὲ Ἀλύβη τοὔνομα καλουμένη. ταύτης ὑπεράνω ἡ χαρίεσσα (ὅ ἐστιν εὐδαίμων) Ταρτησσὸς, τῶν πλουσίων καὶ ῥύδην τὸν πλοῦτον ἐχόντων ἀνδρῶν ἡ γῆ· καὶ οἱ Κεμψοὶ, οἵτινες ἐπὶ τὸν πόδα Πυρηναίου ὄρους καθίκουσιν, ἀρχομένου ἀπὸ τοῦ βορείου ὠκεανοῦ καὶ ἐκδιδομένου, δηλονότι τοῦ Πυρηναίου ὄρους, εἰς τὴν καθ᾽ ἡμᾶς θάλασσαν, καὶ διείργοντος Κελτοὺς καὶ Ἴβηρας. μέσον

Μέσση δ' ἀμφοτέρων παρατέταται Αὐσονὶς αἶα
Πουλυτενής· τὴν μέν τε μέσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει
Ὀρθὸν, ἅτ' ἐκ στάθμης ἰθυμμένον, (οὐκ ἂν ἐκεῖνο
Ἴδρις μωμήσαιτο σοφῆς ὑποεργὸς Ἀθήνης)
Ὅ ῥά τε κικλήσκουσιν Ἀπέννινον. ἐκ δὲ Βορείης
Ἄλπιος ἀρχόμενον Σικελὴν ἐπὶ πορθμίδα λήγει.
Πολλὰ δέ οἱ φῦλ' ἀμφὶς, τά τοι ῥέα πάντ' ἀγορεύσω,
Ἀρξάμενος πλευρῆς ζεφυρίτιδος ἐκ Βορέαο.
Τυῤῥηνοὶ μὲν πρῶτ', ἐπὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν,
Οἵ ποτε Κυλλήνηθεν ἐφ' ἑσπερίην ἅλα βάντες,
Αὐτόθι νηήσαντο σὺν ἀνδράσι Τυῤῥηνοῖσι.
Τοῖς δ' ἔπι, μέρμερον ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων,

339 Media autem ambarum panditur Ausonia tellus, 340 longe extenta: quam quidem mediam mons bifariam secat 341 rectus, velut ab amussi directus, (non illum 342 peritus reprehendere posset doctæ minister Palladis) 343 quem Apenninum vocant. e septemtrionali vero 344 Alpi incipiens, Siculo in freto desinit. 345 multæ autem illi gentes utrimque sunt: quas tibi facile omnes recensebo, 346 orsus a latere occidentali a borea. 347 Tyrrheni quidem primum, post hos autem gentes Pelasgorum, 348 qui quondam e Cyllene in occiduum mare profecti, 349 illic habitarunt cum viris Tyrrhenis. 350 post hos autem, sagax gens illustrium est Latinorum,

Αὐσονὶς αἶα] Ἰταλία. α. Ἄνδιχα τέμνει] διχῶς κόπτει. α. Ἅτ'] καθά. β. Μωμήσαιτο] σκώψει. α. Ἀπέννινον] ὄρος. α. Πορθμίδα] πορθμὶς, ἡ θάλασσα μέση δύο γαιῶν. α. Λήγει] τελευτᾷ. β. Ἀγορεύσω] εἴπω. α. Νηήσαντο] κατῴκησαν. β. Μέρμερον] πολεμικόν. α.

σιν τῶν ἀμφοτέρων, γαιῶν τῶν τε Ἰβήρων, καὶ τῶν Πανελλήνων, παράκειται ἡ ἐπὶ πολὺ ἐκτεταμένη τῶν Ῥωμαίων γῆ. καὶ ταύτην μὲν μέσον διαχωρίζει ὀρθὸν ὄρος, καθάπερ ὑπὸ στάθμης ἰθυνθέν· (ἀδυνάμως ἂν ἐκεῖνο, τὸ ὄρος, σοφὸς, ἐπιστήμων, ἀνὴρ, τῆς σοφῆς Ἀθηνᾶς ὑπηρέτης, ὅ ἐστι τεχνίτης, μέμψοιτο) ὃ καὶ καλοῦσι Ἀπέννινον· ἀπὸ δὲ τῆς βορείας θαλάσσης ὁ Ἄλπιος ἀρχόμενον, ἐπὶ τὴν Σικελικὴν πορθμίδα λήγει. πολλὰ δὲ περὶ αὐτὸ ὑπάρχουσιν ἔθνη. ἅ τινά σοι ῥᾳδίως καὶ εὐκόλως πάντα καταλέξω, ἀπὸ τῆς ζεφυρίτιδος πλευρᾶς, ἤτοι τῆς δυτικῆς Αὐσονίης ἄκρας τοῦ βοῤῥᾶ ἀρξάμενος. Πρῶτον μὲν εἰσὶν οἱ Τυῤῥηνοὶ, μετ' αὐτοὺς δὲ τὰ ἔθνη τῶν Πελασγῶν οἵ τινές ποτε ἀπὸ τῆς Κυλλήνης ἐπὶ τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν ἀναβάντες, ἐνταῦθα κατῴκησαν (ἡ δὲ Κυλλήνη ὄρος ἐστὶν Ἀρκαδίας) σὺν τοῖς Τυῤῥηνοῖς ἀνδράσιν. ἐπὶ τούτοις πάλιν τὸ μερίμνας πολλὰς τοῖς ἐναντίοις παρέχον τῶν λαμπροτάτων Λατίνων τὸ ἔθνος (πλησίον καὶ γάρ εἰσι τῶν Τυῤῥηνῶν)

ἐπίρασιν

Γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον· ἧς διὰ μέσσης
Θύμβρις ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει,
Θύμβρις ἐϋῤῥείτης ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων,
Θύμβρις ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην,
Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων,
Μητέρα πασάων πολίων, ἀφνειὸν ἔδεθλον.
Τῇ δ' ἔπι, Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον· ἧχι μέλαθρον
Ἁγνῆς Παρθενόπης, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις·
Παρθενόπης, ἣν πόντος ἑοῖς ὑπεδέξατο κόλποις.

351 terram incolentes amabilem; quam per mediam 352 Thymbris tractus limpidum fluentum in mare mittit: 353 Thymbris pulcrifluus, fluviorum maxime regalis aliorum, 354 Thymbris qui amabilem secat duas in partes Romam, 355 Romam honorabilem, meorum magnam domum principum [dominorum,] 356 matrem omnium urbium, opulentam sedem. 357 post hanc autem, Campanorum pingue solum: ubi domicilium 358 castæ Parthenopes, spicarum onustum manipulis: 359 Parthenopes, quam pontus suis suscepit sinibus.

Θύμβρις] ποταμὸς περὶ τὴν Καμπανίαν. α. Ἄνδιχα] διχῶς. α. Μέλαθρον] οἴκημα. α. Βεβριθὸς] γέμον. α. Ἀμάλλαις] ἀγκάλαις. α.

ἐπίρασιν καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦσι. τὸ δὲ μέρμερον, ἀντὶ τοῦ πολεμικόν. ἐφ' ἧς γῆς, ἐπὶ τὸ μέσον ὁ Θύμβρις συστρεφόμενος τὸ καθαρὸν αὐτοῦ ῥεῦμα εἰς τὴν θάλασσαν βάλλει· Θύμβρις εὔῤῥειτης, καὶ τῶν ἄλλων ποταμῶν βασιλικώτατος· (τὸ δὲ εὐῤῥείτης, ἀντὶ τοῦ μεγάλα καὶ καθαρὰ ῥεύματα ἔχων) ὅς τις τὴν ἐπιθυμητὴν καὶ τιμίαν Ῥώμην εἰς δύο διαχωρίζει, τῶν ἐμῶν βασιλέων τὸν μέγαν οἶκον, τὴν μητέρα πασῶν τῶν πόλεων, τὸ πλούσιον ἔδαφος. * Ἀρκάδες δὲ, οἱ Πελασγοί. ἐνταῦθα γὰρ Εὔανδρος γενόμενος, θεοφορήτου μητρὸς πειθόμενος θεσπίσμασι, λαόν τε συνήγαγεν ἐκεῖθεν καὶ ἐλθὼν ᾤκησε τὴν Τυῤῥηνίαν, λόφον ἐκεῖ τινα ὀχυρωσάμενος, ἐν ᾧ ᾤκουν. ἀπὸ Πάλλαντος δὲ τοῦ Εὐάνδρου παιδὸς ἐκλήθη Παλάτιον· ὅθεν οἱ Ῥωμαῖοι τοὺς ὀχυρωμένους τόπους κατὰ παραφορὰν τοῦ ἑνὸς λ' καὶ τοῦ ν' Παλάτια φασιν. ἐπὶ ταύτην δὲ, δηλονότι τὴν Ῥώμην, ἡ τῶν Καμπανιῶν ἐστι λιπαρὰ γῆ· (Καμπανοὶ δὲ λέγονται) ἢ ὅτι ἀπὸ τοῦ τόπου ἐν ᾧ τὴν οἴκησιν ἔχουσιν, ἢ ἀπὸ κάμπτου τινὸς) ὅπου τῆς ἁγνῆς Παρθενόπης τὸ ὑπὸ τῶν ἀσταχύων βεβριθὸς ἐστι μέλαθρον, (Παρθενόπη δὲ λέγεται, διὰ τὸ πολλοῖς ὑποπιστεύσασ ἀνδράσι φυλάξαι τὴν παρθενίαν) ἣν πόντος τοῖς ἰδίοις κόλποις ἐδέξατο. μυθεύεται γὰρ ὅτι μία τῶν Σειρήνων ἡ Παρθενόπη οὖσα, ἐπειδὴ μὴ ἴσχυσε διὰ τῆς ᾠδῆς, καὶ τοῦ μέλους ἐκείνου τοὺς περὶ Ὀδυσσέα καταθέλξαι, ἢ ἐκεῖνον αὐτὸν ἀπατῆσαι, ἡνίκα παρέπλευσεν αὐτὴν, ἑαυτὴν κατεκρήμνισεν * ἀπὸ τῆς Φρυγίας· καὶ γὰρ ἐρασθεῖσα ὑπὸ Μητιόχου, εἰς τὴν Καμπανίαν εἰσῆλθε, καὶ ἐκεῖ ᾤκησεν, ἀποτεμοῦσα τὰς ἰδίας τρίχας.

περὶ

Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Σειρηνίδα πέτρην,
φαίνονται προχοαὶ Πευκεντίνου Σιλάροιο.
Ἄγχι δὲ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι ἄνδρες ἔασι,
Τοσσάτιον ναίοντες ὅσον Λευκὴν ἐπὶ πέτρην.
Κεῖθεν δ' ἐς Βορέην Ζεφύρου προφαίνεται ἄκρη.
Τῇ δ' ὕπο Λοκροὶ ἔασιν, ὅσοι προτέροις ἐτέεσσιν
Ἤλθον ἐπ' Αὐσονίην, σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσαις·
Τῶν καὶ νῦν γένος ἐστὶν ἐπὶ προχοῇσιν Ἄληκος.
Τοὺς δὲ μέθ' ἑξείης Μεταπόντιοι. ἐγγύθι δὲ σφῶν
Ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος,
Ναιόμενον χαρίεντος ἐπ' Αἰσάρου προχοῇσιν·

360 ceterum ad austrum, valde multum ultra Sireniam petram, 361 apparent fluenta Peucentini Silari. 362 prope vero Leucani & Brentii [Brutii] viri sunt, 363 tantum incolentes quantum ad Leucopetram. 364 illinc vero ad boream Zephyrium apparet promontorium: 365 sub hoc vero Locri sunt, qui prioribus annis 366 venerunt in Ausoniam, quum rem habuissent cum suis dominabus: 367 quorum etiam hodie genus est ad fluenta Alecis. 368 post hos autem deinceps Metapontii: prope autem ipsos 369 optabile oppidum bene coronatæ [bonis mœnibus munitæ] Crotonis. 370 quod incolitur amœni apud Æsari fluenta:

Προχοαὶ] αἱ ῥοαί. α. Ἔασι] ὑπάρχουσι. α. β. Αὐσονίην] Ἰταλίαν. α. Μιχθέντες] συνδυασθέντες. α. Ἄληκος] τοῦ ποταμοῦ. α. Αἰσάρου] ποταμοῦ. α.

Πρὸς δὲ τὸ νότιον μέρος, ὑπὸ τὴν Σειρηνίδα πέτραν ἀπὸ Σειρηνίδος Παρθενόπης, πλησίον δέ εἰσιν οἱ Λευκανοὶ καὶ οἱ Βρέντιοι ἄνδρες, τοσοῦτον κρατοῦντες καὶ κατοικοῦντες τόπον οἱ Βρέντιοι, ὅσον μέχρι τῆς Λευκῆς πέτρας. ἐκεῖθεν δὲ, ὅ ἐστιν ἀπ' ἐκείνης τῆς γῆς, ἐπὶ τὸν βορρᾶν, τοῦ Ζεφύρου ἡ ἄκρα φαίνεται. ἐπὶ ταύτην οἱ Λοκροὶ κατοικοῦσιν, ἐκεῖνοι ὅσοι προτέροις χρόνοις ἐπὶ τὴν Αὐσονίαν, ἀντὶ τοῦ ἐπὶ τὴν Ῥώμην, παρεγένοντο, ταῖς οἰκείαις δεσποίναις μιγέντες· ὧν τινων καὶ ἀρτίως τὸ γένος ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ Ἄληκος. λέγεται δὲ οὕτως, ὅτι δούλων τῶν Λοκρῶν ποτε ὄντων, καὶ τῶν ἰδίων δεσποινῶν συνουσίᾳ συνελθόντων, καὶ εἰς πόλεμον τῶν δεσποτῶν ἐξελθόντων, ἀκούσαντες ὅτι οἱ δεσπόται αὐτῶν ἐπανέρχονται, φοβηθέντες σὺν ταῖς ἰδίαις δεσποίναις εἰς Ἰταλίαν ἀπὸ Λοκρίδος ἔφυγον τῆς Ἐπικνημίδος. μετὰ τούτους εἰσὶν ἐφεξῆς, τοὺς Λοκροὺς δηλονότι, καὶ οἱ μετὰ πόντον οὕτω καλούμενοι· ἐγγὺς δὲ αὐτῶν τὸ ἐπιθυμητὸν πτολίεθρον κατοικούμενον, ἤγουν ἐπιθυμητὴ καὶ καλὴ καλουμένη πόλις, τοῦ πολυστεφάνου Κρότωνος, ἐπὶ χαρίεντος Αἰσάρου ταῖς προχοαῖς. πολυστεφάνου δὲ εἶπε Κρότωνος, ὅτι πολλοὶ Κροτωνιᾶται τοὺς ἱεροὺς ἀγῶνας νικήσαντες ἐστεφανώθησαν. λέγεται οὖν τὸ μὲν ζῶον, ὁ κρότων, ὀξύτονα·

τὸ

Ἔνθα κεν αἰπὺ ἴδοιο Λακινιάδος δόμον Ἥρης.
Ἔστι δέ τοι κἀκεῖθι, Διὸς μέγα χωσαμένοιο
Δειλαίη Σύβαρις ναέτας στενάχουσα πεσόντας,
Μηναμένους ὑπὲρ αἶσαν ἐπ' Ἀλφειοῦ γεράεσσι.
Σαυνῖται δ' ἐπὶ τοῖσι μέσην χθόνα ναιετάουσι,
Καὶ Μαρσῶν θοὰ φῦλα. Τάρας δ' ἅλος ἐγγύθι κεῖται,
Ἥν ποτ' Ἀμυκλαίων ἐπολίσσατο καρτερὸς Ἄρης.
Ἑξείης δ' ἐπὶ τοῖσι, Καλαβρίδος ἤθεα γαίης,
Φῦλά τ' Ἰηπύγων τεταννυσμένα μέσφ' Ὑρίοιο

371 ubi excelsam videas Laciniæ ædem Junonis. 372 est autem etiam ibi Jove valde irato 373 infelix Sybaris incolas gemens interemtos, 374 qui insanierunt supra modum ob Alphei præmia. 375 Saunitæ [Samnites] vero post hos mediterraneam terram occupant, 376 & Marsorum veloces gentes. Tarentum vero prope mare jacet, 377 quod olim Amyclæorum [Lacedæmoniorum] condidit fortis Mars. 378 at deinceps post hos, Calabricæ sedes terræ, 379 gentesque Iapygum extentæ usque ad Hyrium

Ἴδοιο] ἴδοις. α. Σύβαρις] ὄνομα τόπου. α. Ναέτας] τοὺς ἐγκατοίκους. α. Στενάχουσα] στενάζουσα. α. Γεράεσσι] ἀναθήμασι. α. Τάρας] ὄνομα πόλεως. α. Καλαβρίδος ἤθεα γαίης] ἤτοι, ἡ Καλαβρικὴ χώρα. α.

τὸ δὲ ὄνομα κύριον, βαρύτονον. ἐκεῖσε δὲ τὸ μέγαν ἢ τὸ ὑψηλὸν, τῆς Λακινιάδος Ἥρας, ὅ ἐστι τῆς Σικελικῆς, τὸ οἴκημα θεάσῃ. τὸ δὲ Λακίνιον ὄρος ἐστὶ Κρότωνος, τόπος δὲ τῆς Σικελίας· Αἴσαρος δὲ ἐκλήθη, ἀπὸ Αἰσάρου κυνηγοῦ· καὶ γὰρ οὗτος καταδιώκων ἔλαφον, ἐκείνη οὖν ἐπαφίησιν αὐτὴν κατὰ τοῦ πελάγους, καὶ ἀποπνίγη· ἀπὸ τότε οὖν ἐκλήθη Αἴσαρος πόντος. Ὑπάρχει δὲ κἀκεῖ ἡ ἀπὸ τοῦ Διὸς μεγάλην ὀργὴν δεξαμένη ἀθλία καὶ ταλαίπωρος Σύβαρις τοὺς ἐν αὐτῇ κατοικοῦντας πεσόντας κλαίουσα, διὰ τὸ ἐπὶ τοῖς ἀναθήμασιν, ὑπὲρ τὸ δίκαιον, τοῦ Ἀλφειοῦ μανέντας αἰσχρῶς. ἱστορεῖται καὶ γὰρ ὅτι ποτὲ τὰ ἀναθήματα Συβαρῖται τοῦ Ἀλφειοῦ κεκλοφότες, αἰσχρῶς αὐτὰ χρησάμενοι ἐβεβήλωσαν, οὗτοι δὲ εἰς ἔσχατον τρυφῆς ἐλάσαντες, τοὺς ἵππους μετ' αὐτῶν ὀρχεῖσθαι ἐδίδαξαν· καὶ δὴ Κροτωνιᾶται πρὸς αὐτοὺς συνάψαντες πόλεμον, αὐλοὺς εἰς τὴν μάχην εἶχον· οἱ δὲ τῶν Συβαριτῶν ἵπποι τοὺς αὐλοὺς ἀκούοντες εἰς ὄρχησιν, ὡς ἐξ ἔθους, ἐτράπησαν, καὶ τοὺς ἰδίους δεσπότας κατέβαλον· οἱ δὲ Κροτωνιᾶται πεπτωκότας αὐτοὺς ἀνεῖλον, καὶ ἔρημος γέγονεν ἡ χώρα. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Σαυνῖται τὴν μέσην [γῆν] κατοικοῦσι· καὶ τῶν Μαρσῶν ταχέα ἔθνη· ὑπεράνωθεν δὲ τῆς Συβάρεως κεῖνται οἱ Μαρσοὶ, οἱ δὲ Σαυνῖται πάλιν τοῦ Σιλάριου ποταμοῦ ὑπεράνωθεν. ἡ δὲ Τάρας πλησίον τῆς θαλάσσης κεῖται· ἣν δέ ποτε, Τάραντος πόλιν, ὁ ἰσχυρὸς Ἄρης, ἤγουν ὁ πόλεμος, τῶν Ἀμυκλαίων ἐπόρθησεν. Ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ τούτοις, καὶ τὰ τῆς Καλαβρίδος ἤθεα γαίης, ἀντὶ τοῦ Καλαβρία ὑπάρχει γῆ· καὶ τὰ ἔθνη τῶν Ἰηπύγων μέχρι τῆς

παρα-

Παρραλίας Ὑρίης, τόθι σύρεται Ἀδρίας ἅλμη
Πόντον ἐς ἀγχίπορον Ἀκυλήϊον· ἔνθα νένασται
Ἄστυ Τεργεστραίων, μυχάτοις ἐπὶ πείρασι πόντου.
Τόσσα μὲν Αὐσονίην περιβόσκεται ἔθνεα γαῖαν.
Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς στρεπτὴ παρασύρεται ἅλμη,
Θῖνας ὑποξύουσα Λιβυρνίδας, ἀμφί τ' ἐρυμνὴν
Ὑλλείων χθόνα πᾶσαν ὅση παρακέκλιται ἰσθμῷ,
Βουλιμέων τ' ἀκτάς. ἐπὶ δ' ἄσπετον ὁλκὸν ἄγουσα
Ἰλλυρικὴν περὶ χέρσον ἐλίσσεται, ἄχρι κολώνης,
Οὐρέων τ' ἠλιβάτων, τὰ Κεραύνια κικλήσκουσι.
Κεῖνον δ' ἂν περὶ κόλπον ἴδοις ἐρικυδέα τύμβον,
Τύμβον ὃν Ἁρμονίης Κάδμοιό τε φῆμις ἐνίσπει.

380 maritimam: Hyrium, ubi trahitur Adrium salum 381 mare in finitimum Aquileense: ubi condita est 382 urbs Tegestræorum, intimis in finibus maris. 383 tot quidem Ausoniam circum depascuntur gentes terram. 384 Inde autem ad auroram conversum circumvolvitur salum, 385 littora subradens Liburnica, circumque firmam 386 Hylleorum terram omnem quæcumque adjacet isthmo, 387 Bulimeorumque littora. post vero, immensum tractum ducens 388 Illyricam circum terram volvitur, usque ad jugum, 389 montesque excelsos, quos Ceraunios vocant. 390 Illum autem circa sinum videas insignem tumulum, 391 tumulum quem Harmoniæ Cadmique fama dicit.

Παρασύρεται] γράφεται, ἀποσύρεται. α. Ὑποξύουσα] ὑπολειωμένη. α. Ἐρυμνὴν] ὑψηλήν. α. Παρακέκλιται] πλησιάζει. α. Ὁλκὸν] ῥεῦμα. α. Κολπον] γράφεται, χῶρον. α. Ἐρικυδέα] ἔνδοξον. α. Ἁρμονίης Κάδμοιό τε] ὁ Κάδμος καὶ ἡ Ἁρμονία τὴν Θήβην οἰκοῦντες· ἔτι δὲ πολλὸν γηράσαντες πρὸς τὰ Κεραύνια ὄρη εἰσῆλθον, κἀκεῖσε τὸν θάνατον ἔλαβον, καὶ οἱ οἰκοῦντες ἐκεῖσε τύμβον περικαλλῆ κατεσκεύασαν. α.

παραθαλασσίας τῆς Ὑρίης· (ἡ δὲ Ὕριος πόλις ἐστὶ καλουμένη οὕτως) ὅπου ἡ Ἀδριὰς διασύρεται θάλασσα ἐπὶ τὸν κόλπον· ὅπου κατῴκισται τὸ Ἀκυλήϊον, (ἡ δὲ Ἀκυληΐα, πόλις ἐστὶν ἐπὶ τὸ ἐνδότερον μέρος τοῦ Ἀδρίας) καὶ ἡ τῶν Τεργεστραίων πόλις ἐπὶ τοῖς ἐνδοτάτοις μέρεσιν, ἢ τοῖς κύμασι, τοῦ πόντου. τοσαῦτα περὶ τὴν τῶν Ῥωμαίων γῆν κατοικοῦσιν ἔθνη. ὁ δὲ, Ἀδρίας κόλπος, εἰς αὐτὴν τὴν θάλασσαν ἀπεριάγεται, τῶν Λιβυρνίδων νήσων τοὺς αἰγιαλοὺς ὑποξύουσα περὶ τὴν ἰσχυρὰν, ἢ τὴν ὑψηλὴν, τῶν Ὑλλείων ἅπασαν γῆν, ὁπόσα τῷ ἰσθμῷ πλησίον ἐπίκειται, καὶ τὰς ἀκτὰς τῶν Βουλιμέων· ἀπάγουσα, καὶ ἀπλήρωτον τὴν Ἰλλυρικὴν γῆν περιστρέφεται ἕως τῆς κολώνης, καὶ τῶν ὑψηλῶν ὀρέων, ἅ τινα καλοῦσι Κεραύνια, διὰ τὸ πλῆθος τῶν ἐκεῖσε πιπτόντων κεραυνῶν. περὶ δὲ τὸν κόλπον ἐκεῖνον ἴδοις ἂν καὶ τὸν μεγαλόδοξον τύμβον ἐκεῖνον περιόντα, ὃν ἡ τοῦ Κάδμου καὶ τῆς Ἁρμονίας λέγει φήμη.

ἐκεῖσε

Κεῖθι γὰρ εἰς ὀφίων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο,
Ὁππότ' ἀπ' Ἰσμηνοῦ λιπαρὸν μετὰ γῆρας ἵκοντο.
Ἔνθα σφιν τέρας ἄλλο θεοὶ θέσαν· ἀμφὶ γὰρ αἶαν
Κείνην ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται δύο πέτραι,
Αἵ τ' ἄμφω συνίασι δονεύμεναι, εὖτέ τις ἀρχὴ
Γίγνεται ἐνναέτῃσι κυλινδομένοιο κακοῖο.
Πρὸς δὲ νότον, μάλα πολλὸν ὑπὲρ Θρήκην ἐρίβωλον,
Ὠρικίην θ' ὑπὲρ αἶαν, ἐρείδεται Ἑλλάδος ἀρχὴ,
Πολλὸν ἀνερχομένη, διστῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
Αἰγαίῃ, Σικελῇ τ'. ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἑκάστη·
Ἑσπέριον Σικελή, τόν τε ζέφυρον καλέουσιν,

392 illic enim in serpentum flexuosum genus mutati sunt, 393 quando ab Ismeno opulentam post senectam migrarunt. 394 ubi ipsis prodigium aliud dii fecerunt: circa namque terram 395 illam utrimque sita sunt duo saxa: 396 quæ ambo concurrunt agitata [concussa,] quum aliquod principium 397 est incolis mali quod advolvitur [appropinquat ipsis.] 398 Ceterum ad austrum, longe supra Thraciam feracem, 399 Oriciamque super terram, situm est Græciæ initium. 400 multum adscendens, duplici cinctum mari, 401 Ægæo, Siculoque. ventum autem sortitum est utrumque: 402 occiduum Siculum, quem zephyrum appellant:

Ἠλλάξαντο] μετημείψαντο. α. Λιπαρὸν] μέγα. α. Ἵκοντο] ἤτοι ἦλθον. α. Εὖτε] ἡνίκα. α. Αἵ τ' ἄμφω] αἱ δύο ὁμοῦ. α. Δονεύμεναι] ἐπικρουόμεναι. α. Κυλινδομένοιο] ἐπερχομένου. α. Ἐρείδεται] ἐπιστηρίζεται. α. Ζωσθεῖσα] περιφραχθεῖσα. α.

ἐκεῖσε καὶ γὰρ εἰς τὸ τῶν σκολιῶν ὀφίων τὸ γένος ἠλλάχθησαν, ἤγουν εἰς ὄφεις μετεβλήθησαν, ὁπότε ἂν ἀπὸ Ἰσμηνοῦ ποταμοῦ (ὅς τις ἐστὶ Βοιωτίας ἢ τῶν Θηβῶν) ἐπὶ τὸ λιπαρὸν γῆρας παρεγένοντο, τουτέστιν ὅτε ἐγήρασαν, καὶ ἔμελλον λιπαροῦ βίου, καὶ ἐπιμελείας ἀξιοῦσθαι. μετὰ γὰρ τὰ ἐν Θήβαις ἀτυχήματα, τότε ὁ Κάδμος καὶ ἡ γαμετὴ αὐτοῦ Ἁρμονία μετεβλήθησαν εἰς ὄφεις, διὰ τὸ τοῦ Ἄρεως φονεῦσαι τὸν ὄφιν, ὃς τοὺς ἑταίρους Κάδμου ἀνεῖλε, τόν τ' ἔρφον, καὶ τὸν δῖον λέοντα. ἐκεῖσε αὐτοῖς οἱ θεοὶ σημεῖον ἄλλο ἔθηκαν· περὶ γὰρ τὴν γῆν ἐκείνην δύο πέτραι ἐστηριγμέναι, καὶ ὑπερειδόμεναί εἰσιν· αἵ τινες πέτραι, δηλονότι οἱ τάφοι αὐτῶν, εὖτέ τις ἀρχὴ (ὁπόταν τις ἀρχὴ) κακοῦ ἐπικυλιομένη (οἱονεὶ κακῶν ἀρχὴ τοῖς πολίταις σημαίνουσα) γίνεται, τότε ἀμφότεραι αἱ πέτραι δονούμεναι, ὅ ἐστι κινούμεναι, εἰς ἀλλήλας συμπορεύονται. πρὸς δὲ νότον, ἤγουν τὰ νότια μέρη, ὑπὲρ τὴν μεγαλόβωλον καὶ εὔγεον Θρᾳκῶν γῆν καὶ δὲ καὶ ὑπὲρ Ὠρικίαν, ἡ τῆς Ἑλλάδος ἀρχὴ κατὰ πολὺ ἀνερχομένη, τῇ διπλῇ θαλάσσῃ ζωσθεῖσα, ἐρείδεται, ὅ ἐστι περισφίγγει (καὶ ὥσπερ ἰσθμός τις ἐστὶ, διείργων καὶ διαχωρίζων ἀπ' ἀλλήλων τὰς χώρας) τῇ Αἰγαίᾳ καὶ τῇ Σικελῇ· ἄνεμον δὲ ἔλαχεν ἑκάστη· ἡ μὲν Σικελὴ τὸν ἑσπέριον, ὃν καὶ ζέφυρον καλοῦσιν·

λοῦσιν

Αἰγαίη δ' εὖρον. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ὀπηδεῖ,
Εἰδομένη πλατάνοιο μυουρίζοντι πετήλῳ.
Ἄκρῳ μὲν γὰρ ἔοικεν ἐεργόμενος στενὸς ἰσθμὸς,
Πρὸς βορέην, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων·
Φύλλῳ δ' ἤπειρος περιδινήτῳ περίμετρος,
Κόλποις εἰναλίοις ἐστεμμένη ἔνθα καὶ ἔνθα.
Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο, Τριφυλλίδος ἤθεα γαίης,
Ἐνθ' ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει,
Σχιζόμενος προχοῇσι Μεσηνίου Εὐρώταο·
Οἵ τ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα,
Καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ δ' Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει.

403 Ægæum vero, eurum. Pelopis autem insula consequitur, 404 similis platani muris caudam imitanti [in acumen desinenti] folio. 405 summitati [petiolo] enim similis est constrictus angustus isthmus, 406 ad boream, atque commune in Græciam vestigium figens: 407 folio vero continens circumflexuoso in ambitu, 408 finibus marinis circumdata hinc inde. 409 cujus quidem ad zephyrum, Triphyllidis sedes terræ. 410 ubi amœnissimus fluviorum Alpheus iter facit, 411 divisus fluentis a Mesenio Eurota: 412 qui ambo ab Asea emittunt fluenta, 413 atque hic quidem Eleorum, ille vero Amyclæorum terram secat.

Μυουρίζοντι] μύουρα λέγονται φύλλα, παρὰ τὸ ἀπὸ πλατέος εἰς ὀξὺ λήγειν. α. Ἐεργόμενος] συγκλειόμενος. α. Φύλλῳ] ἔοικεν. α. Ἐστεμμένη] κυκλουμένη, ἢ στενουμένη. α. Τῆς] Πελοποννήσου. α. Προχοῇσι] ῥεύμασι. α. Τέμνει] κόπτει. α.

λουσιν· ἡ δὲ Αἰγαία τὸν εὖρον. τοῦ δὲ Πέλοπος ἡ νῆσος, ὅ ἐστιν ἡ Πελοπόννησος, ἐπακολουθεῖ, ὁμοιουμένη τῆς πλατάνου τῷ μυουρίζοντι φύλλῳ· (μυουρίζοντι δὲ, τῷ λεπτοτέρῳ κατὰ τὸ ἄκρον, μύουρος γὰρ ἔλεγε τοὺς λεπτοὺς, καὶ κατὰ τὴν οὐράν, καὶ εἰς τὸ ἄκρον στενοὺς ὄντας τόπους) καὶ ὡς πρὸς μὲν τὰ βόρεια μέρη ὁ ἰσθμὸς στενούμενος τῷ προσπεφυκότι κλάδῳ τοῦ φύλλου ἔοικεν, καὶ ἐπὶ ἐγκλινῆ βάσιν τῆς Ἑλλάδος ἐπιστηρίζων τὴν Πελοπόννησον· ἡ δὲ περίμετρος γῆ τῷ περιδινήτῳ, ὅ ἐστι τῷ περιστρόφῳ, φύλλῳ τοῖς θαλασσίοις τόποις ἔνθα κἀκεῖσε ἐστεφανωμένη ὑπάρχει. καὶ πρὸς μὲν τὴν δύσιν ταύτης τῆς γῆς ἐστιν ἡ Τριφυλὶς γῆ· τὸ δὲ Τριφυλίδος ἤθεα γαίης κατὰ περίφρασιν, ἀντὶ τοῦ ἡ Τριφυλίς· Τριφυλὶς δὲ λέγεται διὰ τὸ ἀπὸ τριῶν ἐθνῶν οἰκισθῆναι, τῶν τε Ἐπειῶν, καὶ Ἠλείων, καὶ Μινυῶν. ὅπου ὁ ἐπιθυμητότατος τῶν ποταμῶν ὁ Ἀλφειὸς ὁδεύει, ταῖς προχοαῖς, οἱονεὶ ταῖς προχύσεσι σχιζόμενος τοῦ Μεσηνίου Εὐρώτα. ἡ δὲ Μεσήνη τόπος ἐστὶ περὶ τὴν Λακωνικὴν ἕτερος. ἀλλ' ὁ μὲν Διονύσιος οὗτος συνάπτει τὴν Μεσηνικὴν καὶ τὴν Λακωνικὴν, ἐξ οὗ καὶ Μεσήνιον τὸν Εὐρώταν φησίν. οἵτινες καὶ ἀμφότεροι ποταμοί, δηλονότι ὅ τε Ἀλφειὸς καὶ Εὐρώτας, τὰ καλὰ ῥέεθρα αὐτῶν ἀναδιδόασιν * ἀλλ' ὁ μὲν Ἀλφειὸς τὴν Ἠλείων τὴν γῆν ἐπέρχεται· ὁ δὲ
Εὐρώτας

Καδδὲ μέσην νῆσον, κοίλην χθόνα ναιετάουσιν
Ἀρκάδες Ἀπιδανῆες ὑπὸ σκοπιὴν Ἐρυμάνθου,
Ἔνθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα ῥέει ὑγρὸς Ἰάων,
Ἧχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται ὕδασι Λάδων.
Ἀγχοῦ δ' Ἀργείων ἄροσις, καὶ γαῖα Λακώνων·
Ἡ μὲν ἐς ἀντολίην, ἡ δ' ἐς νότον εἰσορόωσα.
Δοιαὶ δ' ἴσθμια νῶτα περιβρομέουσι θάλασσαι,
Ἥ τ' Ἐφύρης ἀντικρὺ ποτὶ ζόφον, ἥ τε πρὸς αὐγὰς
Ἑλκομένη, τὴν μέν τε Σαρωνίδα κικλήσκουσι.
Νέρθε γε μὴν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὖδας,

414 in media autem insula, cavam [intra valles sitam] terram inhabitant 415 Arcades Apidanenses, sub celso jugo Erymanthi, 416 ubi Melas, ubi Crathis, ubi fluit liquidus Iaon, 417 ubi etiam priscus porrigitur aquis Ladon. 418 prope vero Argivorum aratio [arva] & terra Laconum: 419 hæc quidem in orientem, illa vero in austrum spectans. 420 duo autem isthmium dorsum circumfremunt maria, 421 quodque contra Ephyrem [Corinthum] versus occasum, quodque ad ortum 422 extenditur; quod quidem & Saronicum vocant. 423 infra autem isthmum ad orientem Attica tellus est,

Ὑπὸ σκοπιὴν] ὑπὸ τὸ ὕψος. α. Μέλας, Κρᾶθις, Ἰάων] Ποταμοί. α. Ἵνα] ὅπου. α. Μηκύνεται] ἐξαπλοῦται. α. Ἡ δ'] ἤτοι Λακεδαιμονία. α. Εἰσορόωσα] βλέπουσα. α. Δοιαὶ] διπλαῖ. α. Περιβρομέουσι] ἠχοῦσι. α. β. Νέρθε] πρόσθεν, ὑποκάτω. α. Οὖδας] ἔδαφος. α.

Εὐρώτας τὴν Ἀμυκλαίων τέμνει τὴν γῆν. κατὰ δὲ τὴν μέσην νῆσον, ἐπὶ τὴν γῆν κοίλην, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν κυρτὴν, (τὸ γὰρ κυρτὸν οὕτως κοῖλον ὠνόμασε, μέσην δὲ ὡς μεσόγειον) κατοικοῦσιν, ὑπὸ τὸν ὑψηλὸν τόπον τοῦ Ἐρυμάνθου (ὅπερ ἐστὶν ὄρος) οἱ Ἀπιδανῆες Ἀρκάδες. Ἀπιδανῆες δὲ οἱ Ἀρκάδες ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ἄπιδός τινος ἰατροῦ, ὃς τὴν Πελοπόννησον ὑπὸ ὄφεως ὀχλουμένην τὸ πρότερον, ἐλθὼν ἐκ τῆς ἠπείρου ἐλευθέρωσε καὶ ἐκεῖ κατῴκησεν. ἄλλοι δὲ πάλιν ἑτέρως λέγουσιν· ὡς ἄνυδρον οὖσαν αὐτὴν Ἀπίαν κληθῆναι, διὰ τὸ μὴ ἔχειν πίδακας, τουτέστι πηγάς· πίδαξ γὰρ ἡ μικρὰ πηγὴ λέγεται). βέλτιον δὲ τὸ πρότερον, καὶ ἐπιφέρει τὸ κείμενον· πολλοὺς γὰρ ποταμοὺς καταλέγει ἐν αὐτῇ. Ἀρκάδες δὲ λέγονται πάλιν ἀπὸ Ἀρκάδου. ὅπου ὁ Μέλας, καὶ ὁ Κρᾶθις, καὶ ὑγρὸς Ἰάων, καὶ ὠγύγιος, ὅ ἐστιν ὁ ἀρχαῖος, Λάδων τοῖς ὕδασι πλατύνεται. διὰ δὲ τὸ μέγεθος τοῦ ποταμοῦ εἶπε τὸ μηκύνεται. πλησίον δὲ τῶν Ἀργείων ὑπάρχει ἄροσις, καὶ ἡ τῶν Λακωνικῶν γῆ. ἡ μὲν * ἐπὶ τὸν νότον ὁρῶσα. νότον δὲ, τὴν δύσιν φησί. περὶ δὲ τὰ ἴσθμια νῶτα, ἤτοι στενὰ, δύο θάλασσαι κτυποῦσιν, ἥ τε Κορινθία, καὶ Σαρωνική· ἡ μὲν Κορινθία, ἐξεναντίας τῆς Ἐφύρου πόλεως πρὸς τὴν δύσιν ἀπὸ τοῦ Ἀδριανοῦ, ὅ ἐστι πέλαγος· ἥ τε Σαρωνικὴ, συρομένη ἐστὶ πρὸς ἀνατολάς· καὶ ταύτην μὲν Σαρωνίδα καλοῦσι, διὰ τὸ τὸν κυνηγὸν Σάρωνα ἐν αὐτῇ κρημνισθῆναι. ἔμπροσθεν μὲν τοῦ ἰσθμοῦ ὡς πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἡ Ἀττική
ἐστι

Τοῦ διὰ, θεσπεσίου φέρεται ῥόος Ἰλισσοῖο,
Ἔνθεν καὶ Βορέης ποτ' ἀνήρπασεν Ὠρείθυιαν.
Τῷ δ' ἔπι, Βοιωτῶν τε πέδον, καὶ Λοκρὶς ἄρουρα·
Θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι, Μακηδονίης τε πόληες.
Ταῖς δ' ἐπιφαίνονται κορυφαὶ χιονώδεος Αἵμου
Θρηϊκίου· οὗ δ' ἄντα ποτὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
Δωδώνης ἤπειρος ἀπείριτος ἐκτετάνυσται.
Τῆς δ' ὕπερ, ἐς νότον εἶσιν ὑπὸ σκοπιὴν Ἀρακύνθου,
Ἀνδρῶν Αἰτωλῶν πεδίον μέγα· οὗ διὰ μέσσου
Σύρεται ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης,
Τρινακίης ἐπὶ πόντον ἑλισσόμενος, διὰ μέσσων
Νήσων, ἃς καλέουσιν Ἐχινάδας· ἧσιν ὁμούρων

424 per quam divini fertur fluxus Ilissi, 425 unde etiam Boreas quondam rapuit Orithyiam. 426 post hunc, Bœotorumque solum, & Locris tellus. 427 Thessalia vero post hos, Macedoniæque urbes. 428 post has autem apparent vertices nivosi Æmi 429 Thracii: hujus e regione, ad flatum zephyri, 430 Dodonæ regio immensa extenta est. 431 hanc autem super, in austrum vergit, sub speculam [jugum celsum] Aracynthi, 432 hominum Ætolorum planities magna: quam per mediam 433 labitur, tractum [agmen aquarum] agens Achelôus argenteos vortices habens, 434 Trinaciæ [Siciliæ] in mare se evolvens, per medias 435 insulas quas vocant Echinadas: quas vicinorum

Τοῦ] ἤτοι τοῦ ὕδατος. α. Θεσπεσίου] μεγάλου· διότι ἐξ ἐκείνου πίνουσιν οἱ Ἀθηναῖοι. α. Ἀνήρπασεν] ἀνείλκυσεν. α. Ὠρείθυιαν] γυναῖκα. α. Τῷ] Ἰλισσῷ. α. Βοιωτῶν πέδον] ἤτοι οἱ Θηβαῖοι. α. Ῥιπὴν] ὁρμὴν, πνοιά. α. Τρινακίης] Σικελίας. α. Ἀπείριτος] πολλή. α. Ὁλκὸν] τὸ ῥεῦμα. α. Ἑλισσόμενος] συστρεφόμενος. α. Ὁμούρων] γειτόνων. α.

ἐστι γῆ, ὅ ἐστιν, αἱ Ἀθῆναι· δι' οὗ τινος, ὁ Ἰλισσὸς Κορινθιακοῦ δηλονότι κόλπου, ὁ Ἰλισσὸς κατέρχεται ποταμός· ὅπου καὶ ὁ Βορρᾶς ποτε (ὃς ἦν βασιλεὺς Θρᾴκης, ἐμυθεύθη δὲ εἰς ἄνεμον) ἀνήρπασε τὴν Ὠρείθυιαν. ἐπὶ τούτῳ δὲ ἡ τῶν Βοιωτῶν, καὶ τῶν Λοκρῶν ἐστιν ἠροτριασμένη γῆ. * ἐπὶ ταύταις δὲ τοῦ Θρακικοῦ χιονώδους Αἵμου (ὅπερ ἐστὶν ὄρος) φαίνονται σκοπιαί. ἐξεναντίας δὲ τοῦ ζεφύρου ἡ ἀπλήρωτος τῆς Δωδώνης ἐκτέταται γῆ. ἡ γῆ Μακεδονία, πρώην Ἠμαθία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Ἠμαθίωνος, τοῦ Διὸς καὶ τῆς Ἠλέκτρας. ὕστερον Μακεδονία, ἀπὸ Μακεδόνος, τοῦ Αἰακοῦ· ἐκλήθη δέ ποτε Πηλιδόνεια. ὑπεράνω ταύτης, τῆς Δωδώνης, ἡ μεγάλη τῶν Αἰτωλῶν ἀνδρῶν ἐστι γῆ ἐπὶ τὴν σκοπιὰν, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὸν ὑψηλὸν τόπον [Ἀρακύνθου·] ὅπερ ἐστὶν Αἰτωλίας ὄρος νοτιώτερον· δι' οὗ τινος, ὄρους, μέσον ὁ ἀργυροδίνης, ἤγουν ὁ λαμπρὰ συστρέμματα ἕλκων, ἢ τάχιον συστρεφόμενος, Ἀχελῷος διασύρεται * διὰ τῶν μέσων νήσων, ἃς καλοῦσιν Ἐχινάδας· Ἐχινάδες δὲ λέγονται, ἢ ὅτι πολλοὶ εἰσὶν ἐν αὐταῖς ἔχεις, ἢ ἀπὸ Ἐχίονος

Ἔρχεται ἄλλυδις ἄλλα Κεφαλλήνων πολίεθρα.
Τῷ δ' ἔπι Φωκὶς ἄρουρα πρὸς ἀντολίην τε καὶ ἠῶ,
Ἑλκομένη Βορέηνδε, κατὰ στόμα Θερμοπυλάων,
Παρνησοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχί· τῆς διὰ μέσσης
Κηφισοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει.
Τῷ πάρα, Πυθῶνος θυόεν πέδον, ἧχι δράκοντος
Δελφύνης τριπόδεσσι θεοῦ παρακέκλιται ὁλκὸς,
Ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι,
Νηῷ ἐν ἱμερτῷ· ὅθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων,
Ἢ ἀπὸ Μιλήτου ἢ ἐκ Κλάρου ἄρτι βεβηκὼς,
Ἱστάμενος χρυσέης ἀναλύεται ἅμμα φαρέτρης.

436 sequuntur alibi alia Cephallenum oppida. 437 post hunc autem Phocæa tellus ad ortum & auroram, 438 quæ porrigitur boream versus, ad fauces Thermopylarum, 439 Parnassi nivosi sub clivo. [declivitate.] quam per mediam 440 Cephissi vastum fluentum descendens resonat. 441 apud quem, Pythonis nidorosum solum, ubi draconis 442 delphynes tripodibus dei adjacet spira, 443 spira infinitis inhorrescens squamis, 444 templo in amabili: ubi sæpe ipse Apollo, 445 aut e Mileto aut e Claro quum recens advenit, 446 subsistens aureæ solvit vinculum pharetræ.

Ὑπὸ] ὑποκάτω. α. Πτυχὶ] ποδί α. Κελαρύζει] ἠχεῖ. α. Παρακέκλιται] παράκειται. α. Ὁλκὸς] ῥεῦμα. α. Ὁλκὸς] συστροφή. α. Ἱμερτῷ] ἐπιθυμητῷ. α. Μιλήτου] τῆς πόλεως. α. Κλάρου] τῆς νήσου. α. Ἀναλύεται] ἀποτίθησι. α. Ἅμμα] τὸ σκέπος, τὸν δεσμὸν, τὸ κολεόν. α.

Ἐχίονός τινος, ἢ διὰ τὸ τραχὺ τῶν πετρῶν. ἐφ' αἷς τῶν ὁμούρων ὄντων, ἤτοι γειτνιαζόντων ἄλλυδις ἄλλο πτολίεθρον, ὅ ἐστι πόλις, τῶν Κεφαλλήνων ἐπανελθεῖ. ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ πεδίῳ, δηλονότι ἐπὶ ταύτῃ τῇ γῇ, πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν καὶ τὴν δύσιν συρραμμένη ἐστὶν ἡ Φωκὶς γῆ· μέση καὶ γάρ ἐστι δύσεως καὶ ἀνατολῆς. καὶ ἐπὶ Βορρᾶν ἀποκλίνουσα, ἐπὶ τῇ πτυχὶ τοῦ χιονώδους Παρνασσοῦ, κατὰ τὸ στόμα τῶν Θερμοπυλῶν. πτύχα δὲ, τὴν ἐξοχὴν ἢ τὴν ἀκρώρειαν λέγει τῆς Φωκίδος. δι' ἧς τινος μέσον, τὸ μέγα ῥεῦμα τοῦ Κηφισοῦ κατερχόμενον ἦχον ἀποτελεῖ. ἐν ᾗ τινι, Κηφισσῷ, ἡ τεθυμιασμένη καὶ καλὴ γῆ τοῦ Πυθῶνός ἐστιν, (ἥ ἐστι πόλις) ὅπου ἡ περιπλοκὴ τῆς δελφύνης δράκοντος (δελφυνὴς δὲ δράκοντος εἶπεν, ἀντὶ τοῦ ἀρσενικοῦ· ὡς καὶ ὁ ποιητὴς

——— λὶς ἠϋγένειος

εἶπεν· ὁ γὰρ ἄρσην γένειον οὐκ ἔχει) παρὰ θεοῦ τρίποδι ναῷ ἐν ἱμερτῷ κέκλιται. ὁλκὸς ἀπειρεσίῃσιν ἐπιφρίσσων φολίδεσσι, τουτέστι παρὰ τοῦ μαντικοῦ θεοῦ τρίποδος ἐν τῷ ἐπιθυμητῷ ναῷ περιέχεται τοῖς πολλοῖς καταστίγμασι πεπυκνωμένος ὁλκός· ὁλκὸν δὲ ἢ τὸ οὐραῖον λέγει τοῦ δράκοντος, ἢ ἀπό τινος τεχνουργήματος τὸ ὅλον σῶμα ἐπικαζόμενον. ὅπου πολλάκις αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων, ἐν τῷ ναῷ δηλονότι, ἢ ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἢ ἀπὸ τῆς Κλάρου ἄρτι ἀναβὰς, ἱστάμενος τῆς χρυσῆς φαρέτρας τὸ ἅμμα ἀναλύεται, τουτέστι τὰ σκέπασμα τῆς

Ἀλλ' ὁ μὲν ἱλήκοι· σὺ δέ μοι Διὸς ἔννεπε μοῦσα
Νήσων πασάων ἱερὸν πόρον, αἵ τ' ἐνὶ πόντῳ
Ἀνδράσι ναίονται, τετραμμέναι ἄλλυδις ἄλλαι.
Ἤτοι μὲν κατὰ μέσσον ὑφεσπερίων στηλάων,
Ἐσχατόωντα Γάδειρα φαείνεται ἀνθρώποισι,
Νήσου ἐπ' ἀμφιρύτης, ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῖο.
Ἐνθάδε Φοινίκων ἀνδρῶν γένος ἐνναίουσιν,
Ἀζόμενοι μεγάλοιο Διὸς γόνον Ἡρακλῆα.
Καὶ τὴν μὲν ναετῆρες, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων
Κληιζομένην Κοτινοῦσαν, ἐφημίξαντο Γάδειρα.
Νῆσοι δ' ἑξείης Γυμνήσιαι· ἄγχι δὲ Βοῦσος,

447 Verum hic quidem propitius [mihi] esto: tu autem mihi Jovis [filia] musa, dic 448 insularum omnium sacram viam, quæ in mari 449 ab hominibus habitantur, conversæ alio aliæ. 450 nempe in medio occiduarum columnarum, 451 extremæ Gades apparent hominibus, 452 insula in circumflua, in finibus oceani. 453 ibi Phœnicum hominum genus inhabitant, 454 venerantes magni Jovis filium Herculem. 455 atque hanc quidem incolæ, ætate priorum [priscorum] hominum 456 dictam Cotinusam, vocarunt Gades. 457 Insulæ autem deinceps Gymnesiæ [Baleares:] prope vero Busus,

Πόρον] ῥεῦμα. α. Τετραμμέναι] βλέπουσαι. α. Ἄλλυδις] ἀλλαχοῦ. α. Ἤτοι μὲν] ἀπ' ἐντεῦθεν ἄρχεται ὁ ποιητὴς διηγεῖσθαι τὰς νήσους. β. Ἑσπερίων] δηλονότι δυτικῶν. α. Ἀμφιρύτης] ἀμφοτέρωθεν ῥεομένης. α. Φοινίκων ἀνδρῶν γένος] σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον Φοίνικας. α. Ἀζόμενοι] σέβοντες. α. Γόνον] υἱόν. α. Ναετῆρες] ἤτοι οἱ ἐγκάτοικοι. α. Ἐφημίξαντο] ὠνόμασαν. α.

τὰς φαρέτρας λαμβάνει. τὸ δὲ συναχθὲν ἐστι τοιοῦτον· ὅπου πολλάκις αὐτὸς ὁ Ἀπόλλων ἀναβὰς ἐπὶ τὸν τεθυμιαμένον καὶ καλὸν ναὸν ἀπὸ τῆς Μιλήτου ἢ τῆς Κλάρου φονεύει τὸν δράκοντα. Ἀλλ' οὗτος μὲν, ὁ Ἀπόλλων, ἱλήκοι, τουτέστι συγχωρήσοι· σὺ δέ μοι πασῶν τῶν νήσων, αἵ τινες τῷ πόντῳ ἄλλαι ἀλλαχόσε ὑπάρχουσιν ἐστραμμέναι, καὶ παρὰ τοῖς ἀνδράσιν οἰκοῦνται, ὦ μοῦσα, τὸν μέγαν πόρον εἰπέ. κατὰ τὸ μέσον τοῦ πορθμοῦ, δηλονότι τῶν ἑσπερίων στηλῶν, ἐπὶ τοῖς τέρμασι τοῦ ὠκεανοῦ καὶ τῆς πανταχοῦ περιρρεομένης νήσου, τὰ ἔσχατα τῶν Γαδείρων τοῖς ἀνθρώποις (καὶ παρὰ πολλοῖς ὁμολογούμενα) φαίνεται· ἐκεῖσε τῶν Φοινίκων ἀνδρῶν τὸ γένος κατοικεῖ, τὸν μεγάλου Διὸς τὸν γόνον τὸν Ἡρακλέα τιμῶντες. καὶ ταύτην μὲν, τὴν νῆσον, παρὰ τῶν ἐκεῖσε πρότερον κατοικούντων ἀνδρῶν Κοτινοῦσαν καλουμένην, ὕστερον Φοίνικες Γάδειρα ἐκάλεσαν, οἱονεὶ γῆς δειράς, ἀντὶ τοῦ τράχηλον τῆς γῆς. δειρὰ γὰρ ὁ τράχηλος λέγεται· στενότατον δὲ ἐστι τοῦ ἀνθρώπου μέρος ὁ τράχηλος. Κοτινοῦσα ἀπὸ κοτίνης· κοτίνη δὲ κυρίως ἡ ἀγριέλαιος λέγεται. αἱ δὲ Γυμνήσιαι νῆσοι ἐφεξῆς εἰσι· πλησίον δὲ αὐτῶν

Σαρδώ τ' εὐρυτάτη, καὶ ἀπείριτος εἰν ἁλὶ Κύρνος,
Ἣν ῥά τε Κορσίδα φῶτες ἐπιχθόνιοι καλέουσιν.
Ὕλη δ' ἀμφιλαφὴς οὔ τις τόσον ὅσσον ἐκείνη.
Τὴν δὲ μετ', Αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι,
Αἰόλου Ἱπποτάδαο, φιλοξείνου βασιλῆος,
Αἰόλου, ὃς θνητὸς μετ' ἀνδράσιν ἔλλαχε δῶρα,
Κοιρανίην ἀνέμων κλονεόντων θ' ἱσταμένων τε.
Ἑπτὰ δέ οἱ ταί γ' εἰσὶν, ἐπώνυμοι ἀνδράσι Πλωταὶ,
Οὕνεκα μέσσον ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον.
Τρινακίη δ' ἐπὶ τῆσιν, ὑπὲρ πέδον Αὐσονιήων

458 Sardiniaque latissima. & immensa in mari Cyrnus, 459 quam quidem Corsicam viri indigenæ appellant. 460 nemoribus autem abundans nulla adeo ut illa. 461 hanc autem post, Æoli sunt quæ circumiri possunt [rotundum circuitum habentes] in mari insulæ. 462 Æoli Hippotadæ, hospitalis regis, 463 Æoli, qui miranda inter homines sortitus est munera, 464 imperium ventorum turbantium [tumultuantium] quiescentiumque. 465 septem autem ei illæ sunt, cognominatæ ab hominibus Plotæ [navigabiles,] 466 eo quod mediam circumnavigationem habent circumflexam. 467 Trinacia [Sicilia] autem post has, super solum Ausoniorum

Κορσίδα] κεφαλήν. α. Ἀμφιλαφὴς] κατάσκιος, δασεῖα. α. Περίδρομοι] κυκλοτερεῖς. α. Αἰόλου] ἐπαναφορά. α. Κλονεόντων] κινουμένων. α. Οἱ] τῷ Αἰόλῳ. α. Αὐσονιήων] τῶν Ῥωμαίων. α.

αὐτῶν ἐστιν ἡ Βοῦσος καὶ ἡ πλατεῖα Σαρδώ, (λέγεται δὲ Σαρδὼ ἀπὸ Σαρδόνος, υἱοῦ Ἡρακλέος) καὶ ἡ ἀπέραστος καὶ καλὴ ἐν τῇ θαλάσσῃ Κύρνος· ἣν τινα καὶ Κορσίδα, ἤτοι κεφαλὴν, διὰ τὸ πολλὰς κόρσας ἤτοι ἐξοχὰς ἔχειν ὀρῶν, οἱ κατοικοῦντες ἐν τῇ γῇ ἄνδρες καλοῦσιν. κατάσκιος δὲ καὶ πολλή, ὅση τῇ Κύρνῳ ὑπάρχει ὕλη, οὐδαμῶς ἐστιν ἄλλη τοσαύτη. μετὰ ταύτην δὲ αἱ τοῦ Ἱππότου υἱοῦ, Αἰόλου, πανταχοῦ περίδρομοι οὖσαι ἐν τῇ θαλάσσῃ εἰσὶ νῆσοι, τοῦ φιλοξένου βασιλέως· ὅς τις, Ἱπποτάδης βασιλεύς, θνητὸς, ἤγουν θαυμαστὰ δῶρα ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ἀντὶ τοῦ ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους, τὴν βασιλείαν καὶ τὴν ἐξουσίαν τῶν ἀνέμων τῶν τε ταρασσομένων, ἤγουν τῶν πνεόντων, καὶ ἱσταμένων ἔλαχε. καὶ γὰρ οὗτος πολυχρόνιος καὶ ναυτικώτατος ἐγένετο προειδεῖν ἀνέμους ἱκανὸς, καὶ ἴστια προφῶντα ἐξευρεῖν· διὸ καὶ ταμίαν αὐτὸν μῦθοι ἀνέμων εἶναι λέγουσιν. εἷς δὲ τῶν υἱῶν ὢν Ἰόκαστος Ῥήγιον ἔκτισε, τὴν πρότερον Ἐρυθρὰν καλουμένην· ὡς Καλλίμαχος,

———— Ῥήγιον ἄστυ,
λοιπὸν
———— Ἰοκάστου Αἰολίδαο.

αἱ ἑπτὰ δὲ εἰσιν αὐτοῦ διάδηλοι καὶ φανεραὶ, καὶ τοῖς ἀνδράσι πλεόμεναι νῆσοι· διότι μέσον ἔχουσιν, οἱονεὶ μεταξὺ ἀλλήλων περικυκλούμεναι, διάπλουν. εἰσὶ δὲ αὗται. Στρογγύλη, Εὐώνυμος, Διδύμη, Φοινικοῦσα, Ἐρικοῦσα, ἱερὰ Ἡφαίστου, καὶ Λιπάρα. ἐπὶ ταύταις δὲ καὶ ἡ Τρινακρία *

Ἐκπέπταται, πλευρῇσιν ἐπὶ τρισὶν ἑστηκυῖα·
Ἄκραι δέ οἱ, Πάχυνός τε, Πελωρίς τε, Λιλύβη τε.
Ἀλλ' ἤτοι Λιλύβη μὲν ἐπὶ ῥιπὴν ζεφύροιο
Εἰσανέχει, Πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς, αὐτὰρ ἐπ' ἄρκτους
Ἠνεμόεσσα Πελωρίς, ἐς Αὐσονίην ὁρόωσα.
Τῆς μὲν πρὸς Βορέην ὀλοὴ ναύτῃσι κέλευθος,
Στεινή τε, σκολιή τε καὶ ἄσχετος· ἧχι θάλασσα
Συρομένη, μακρῇσι περιβρέμεται σπιλάδεσσιν,
Ἀονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ.
Πρὸς δὲ νότον Λιβυκός τε πόρος, καὶ Σύρτιδος ἀρχὴ
Τῆς ἑτέρης· ἑτέρην δ' ἂν ἴδοις προτέρωσε περήσας,
Ἑσπερίην· τῆς πρόσθε δύω νησῖδες ἔασι,

468 extenta est, latera super tria stans: 469 promontoria vero ei, Pachynusque, Pelorisque, Lilybeque. 470 sed enim Lilybe quidem ad flatum zephyri 471 prominet, Pachynus vero ad orientem, ceterum ad ursas [septemtrionem] 472 ventosa Peloris, in Ausoniam spectans. 473 hujus quidem ad boream perniciosa nautis via, 474 angustaque & obliqua, & intractabilis [cujus improbitas vel sævitia inhiberi nequit.] ubi mare 475 tractum longos fremit circa scopulos, 476 Aonio scissum multas cuspides habente ferro. 477 ad austrum autem & Libycus [Libyci maris] meatus, & Syrtidis initium est 478 alterius. alteram vero videas, ulterius ubi trajeceris, 479 occidentalem; quam ante, duæ parvæ insulæ sunt,

Ἐκπέπταται] ἐξήπλωται. α. Ὑπαὶ ῥιπὴν] γράφεται, ὑπαὶ ἀρχήν. α. Ὀρόωσα] βλέπουσα. α. Ἀονίῳ] Βοιωτίῳ. α. Πολυγλώχινι] πολυγώνῳ. α. Περήσας] πορεύσας. α.

Τρινακρείαν δὲ αὐτὴν εἶπε, διὰ τὸ τρίγωνον εἶναι τὴν Σικελίαν. ἄκρα δὲ αὐτῇ, ἥ τε Πάχυνος, καὶ ἡ Πελωρίς, καὶ ἡ Λιλύβη. ἀλλ' ἡ μὲν Λιλύβη ἐπὶ τὴν ῥιπὴν τοῦ ζεφύρου, ὅ ἐστιν ἐπὶ τὴν ἀρχήν, ἢ τὴν ἀνωτέραν γωνίαν, ἐκπέπταται· ἡ δὲ Πάχυνος, πρὸς αὐγάς· ἐπὶ δὲ τὰς ἄρκτους, ἤγουν τὰ ἀρκτῷα μέρη, ἡ ἀνεμώδης Πελωρίς, ἐπὶ τὴν Αὐσονίαν γῆν ὁρῶσα. καὶ ταύτης μέν, τῆς Σικελίας δηλονότι, ἢ τῆς Πελωρίδος, ἡ ὁδὸς πρὸς τὸν Βορρᾶν ὀλεθρία καὶ ἐλεεινή ἐστι τοῖς ναύταις, στενὴ καὶ σκολιὰ καὶ ἄπειρος καὶ πολλή· ὅπου ἡ θάλασσα συρομένη ταῖς μακραῖς πέτραις ἐπηχεῖται σπιλάδεσι. (σπιλὰς δέ, ἡ πέτρα πρὸς ἣν πλάζει καὶ προσκρούει τὰ κύματα· παρὰ τὸ λεπίζεσθαι ἐκ τῆς θαλάσσης, οἱονεὶ λέπας τις οὖσα) τῷ πολυγλώχινι σιδήρῳ Ἀονίῳ τμηθεῖσα, τουτέστι τῇ τριαίνῃ τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀὼν δὲ πόλις Βοιωτίας, ἐν ᾗ ὁ Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο. πρὸς δὲ νότον ὁ Λιβυκός ἐστι πόρος, ἤγουν τῆς Λιβύης, καὶ ἡ ἀρχὴ τῆς ἑτέρας, ἤγουν τῆς μείζονος, Σύρτιδος. ἐὰν ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν περήσῃς, καὶ τὴν ἑσπερίαν, οἱονεὶ τὴν μικράν, κατόψει Σύρτιδα· ἧς τινος δύο μικρά εἰσι νησίδια, ἥ τε

Μῆνιγξ

Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα, Λιβυστικὸν ὅρμον ἔχουσαι.
Ἀλλ' ὁπότ' Ἀδριάδος σκαιὸν πόρον ἀμφιτρίτης
Εἰσελάσῃς ἐπὶ νηός, Ἰηπυγίην ἐπὶ γαῖαν,
Δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον,
Ἔνθ' ἥρως ἀφίκανε, χαλεψαμένης Ἀφροδίτης,
Ὁππότε πολυλλίστων μετεκίαθεν ἔθνος Ἰβήρων,
Ἧς ἀλόχου βουλῇσι κακόφρονος Αἰγιαλείης.
Ἐξείης δέ, πόροιο πρὸς αὐγὰς Ἰονίοιο,
Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄπλετος ὁλκός,
Τάς ποτε Κόλχων υἷες ἀπέδραμον, εὖτ' ἐμόγησαν
Ἴχνια μαστεύοντες ἀλήτιδος Αἰητίνης.
Ἐξείης δ' ἐπὶ τῇσι Λιβυρνίδες ἐρρίζωνται.

480 Meninx & Cercinna, Libysticum portum habentes. 481 verum quum Adriatici sinistrum alveum maris 482 intraveris in navi, Iapygiam in terram, 483 invenies fortis Diomedis confestim insulam, 484 quo heros venit, infensa Venere, 485 quando peroptatorum adiit gentem Iberorum, 486 suæ uxoris consiliis malevolæ Ægialeæ. 487 deinceps autem, maris ad ortum Ionii, 488 Ablyrti insularum apparet immensus tractus, 489 quas olim Colchorum filii incursarunt, quando defessi fuerunt 490 vestigia indagantes vagabundæ Æetines. 491 deinceps autem post has Liburnicæ sitæ sunt.

Εἰσελάσῃς] εἰσέλθῃς. α. Δήεις] μάθῃς. α. Διομήδεος νῆσον] ἤτοι τὴν Διομήδειαν. α. Ἀφίκανε] κατέλαβε. α. Μετεκίαθεν] ἦλθεν. α. Κακόφρονος] δόλια φρονούσης. α. Ὁλκὸς] πόρος, πέλαγος. α. Εὖτε] ὁπηνίκα. α. Ἐμόγησαν] ἐκακοπάθησαν. α. ἐκοπίασαν. β. Μαστεύοντες] ζητοῦντες. α. Ἐρρίζωνται] ἑδραιοῦνται. α.

Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα, ἐκ τῆς Λιβύης τὸν ὅρμον ἔχουσαι, ἤγουν τὸ λιμένα ἢ τὴν πορείαν αὐτῶν ἀπὸ τῆς Λιβύης ἔχουσαι. ἀλλ' ὁπόταν μετὰ νηὸς ἐπὶ τὴν Ἰηπυγίαν γῆν περὶ τὸν ἀριστερὸν πόρον τῆς Ἀδριάδος εἰσελάσῃς θαλάσσης, πορευθεὶς εὑρήσεις τοῦ ἰσχυροτάτου Διομήδους τὴν νῆσον· ὅπου ὁ ἡμίθεος ἐκεῖνος ἀνήρ, τῆς Ἀφροδίτης αὐτῆς ὀργισθείσης, παρεγένετο, ὁπόταν ταῖς βουλαῖς τῆς κακὰ εἰς αὐτὸν καὶ ὀλέθρια φρονούσης γυναικὸς αὐτοῦ Αἰγιαλείης ἐπὶ τὸ τῶν πολυλιτανεύτων ἔθνος τῶν Ἰβήρων παρεγένετο. ὁ δὲ ἀπλήρωτος καὶ ἐπιμήκης ὁλκὸς τῶν Ἀψυρτίδων νήσων, τουτέστιν αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι, ἐφεξῆς εἰσὶ πρὸς ἀνατολὴν τοῦ ἡλίου, μετὰ τῆς Διομήδους νήσου· δηλονότι πορευομένῳ σοι ἀπὸ τοῦ ἐνδοτέρου μέρους πρὸς ἀνατολήν, ἀναφαίνονται αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι· ἅς τινάς ποτε οἱ υἱοὶ τῶν Κόλχων ἐπέδραμον, ὅ ἐστι κατέβαλον, ἡνίκα τῆς ἀλήμονος Αἰητίνης, ἀντὶ τοῦ, πλανήτου Αἰήτου θυγατρός, Μηδείας, τὰ ἴχνη ψηλαφῶντες ἐμόγησαν. ἐφεξῆς δὲ ἐπὶ ταύταις αἱ Λιβυρνίδες νῆσοι ἐρριζωμέναι εἰσίν.

Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια νηῒ θεούσῃ
Νῆσοί κεν φαίνοιντο περαιόθεν Ἀμβρακιήων,
Καὶ λιπαρὴ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόοιο.
Τῇ δ' ἔπι, Νηρικίης Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται,
Νήσων τ' ἀλλάων, ὅσσας τ' ἀπὸ Χαλκίδος ἕρπων
Δίνῃς ἀργυρέῃς Ἀχελώϊος ἀμφὶς ἑλίσσει.
Πολλαὶ δ' Ἀμνισοῖο βορειότεραι ὁρόωνται,
Αἴγυλά τ' ἠδὲ Κύθηρα, Καλαύρειά τε τρηχεῖα·
Κάρπαθος αὖθ' ἑτέρωθι, ποτὶ ζόφον. ἐγγύθι δ' αὐτῆς
Κρήτη τιμήεσσα, Διὸς μεγάλοιο τιθήνη,
Πολλή τε λιπαρή τε καὶ εὔβοτος. ἧς ὕπερ Ἴδη,

492 verum ad austrum post saltus Ceraunios navi currenti 493 insulæ appareant, ex ulteriori loco, Ambraciotarum, 494 atque pinguis Corcyra, earum solum Alcinoi. 495 post hanc autem, Nericiæ Ithacæ sedes fixa est. 496 insularumque aliarum, quotquot e Chalcide labens 497 vorticibus argenteis Achelôus circumdat. 498 multæ vero Amnisi [Cretæ] magis boreales [septemtrionales] conspiciuntur, 499 Ægylaque atque Cythera, Calauriaque aspera: 500 Carpathus item alia in parte ad occasum. prope autem ipsam 501 Creta honorata, Jovis magni nutrix, 502 magnaque pinguisque, & bona pascua habens. quam super Ida,

Δρυμὰ] μεταπλασμός. α. Θεούσῃ] τρεχούσῃ. α. β. Περαιόθεν] πρὸς ἀνατολὴν. α. μακρόθεν. β. Λιπαρὴ] λαμπρά. α. Νηρικίης] τοῦ ὄρους. α. Ηδὲ] ἠδὲ, ἀντὶ τοῦ καὶ, ψελλόμενοι. β. Ποτὶ] ποτὶ δὲ, ἀντὶ τοῦ πρός. β. Εγγύθεν] πλησίον. β.

θεούσῃ. πρὸς δὲ νότον πορευομένῃ νηῒ, ἀντὶ τοῦ μετὰ νηὸς πορευομένῳ, ἐπὶ τὰ δρυμὰ Κεραύνια πόρρωθεν, τῶν Ἀμβρακιέων αἱ νῆσοι φαίνονται, (δρυμὰ δὲ Κεραύνια, λέγουσιν ὄρη) καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, ἡ νῦν Φαιακία λεγομένη, τὸ προσφιλέστατον πέδον ἤτοι ἡ προσφιλεστάτη τοῦ Ἀλκινόου γῆ. ἐπὶ δὲ ταύτῃ, καὶ ἡ τῆς Νηρικίας Ἰθάκης ἐστὶν ἡ γῆ. (τὸ δὲ Νηρικίας Ἰθάκης, ἀπὸ τοῦ,

——— Νήρικον εὐκτίμενον.)

καὶ τῶν ἄλλων, δηλονότι τῶν Ἐχινάδων νήσων, ὁπόσας ἀπὸ τῆς Χαλκίδος (ἥπερ ἐστὶ πόλις Αἰτωλίας) ταῖς λαμπραῖς συστροφαῖς ὁ Ἀχελῷος ποταμὸς ἀμφὶς ἑλίσσει, ἤγουν σύρων περιστρέφει. φησὶ γὰρ τὰς Ἐχινάδας νήσους ὑπὸ τοῦ Ἀχελώου κεχῶσθαι. Ἐχρημάτισθη δὲ τῷ Ἀλκμαίωνι γῆν οἰκῆσαι ἣν οὐκ οἶδε * πολλαὶ δὲ νῆσοι πρὸς τὰ βόρεια μέρη ἀπὸ τοῦ Ἀμνισοῦ φαίνονται ποταμοῦ· τά τε Αἴγυλα, τὰ Κύθηρα, καὶ ἡ τραχεῖα Καλαύρεια. εἰς δὲ τὸ ἕτερον μέρος, ἐξ ἀνατολῆς πρὸς δυσμὰς, δυτικωτέρα οὖσα ἡ Κάρπαθος φαίνεται· ἐγγὺς δὲ αὐτῆς ἡ τιμία Κρήτη, τοῦ μεγάλου Διὸς ἡ τροφὸς, πολλὴ καὶ λιπαρὰ καὶ εὔτροφος· ἐφ' ἧς τινος, Κρήτης, ὑπεράνωθεν ἡ

Ἴδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα·
Καὶ τῆς τοι μέγεθος περιώσιον. ἄντα δὲ πέζης
Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστὶν, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν.
Τὴν δὲ μέτ', ἀντολίην δὲ Χελιδόνιαι γεγάασι
Τρεῖς νῆσοι, μεγάλης Παταρηΐδος ἔνδοθεν ἄκρης.
Κύπρος δ' εἰς αὐγὰς Παμφυλίου ἔνδοθι κόλπου
Κλύζετ', ἐπήρατον ἄστυ Διωναίης Ἀφροδίτης.
Ἄγχι δὲ Φοινίκης Ἄραδος, μεγάλῳ ἐνὶ πόντῳ.
Πρόσθε δὲ Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν Ἀβάντων,
Φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἰγίνης πτολίεθρον.
Θηητὸς δέ τις ἐστὶ βαθὺς πόρος Αἰγαίοιο,

503 Ida pulcricomis sub quercubus eminus virescens: 504 atque hujus quidem magnitudo ingens. ex adverso autem oræ 505 Ægyptiæ Rhodus est, Ialysiorum solum hominum. 506 hanc autem post, orientem versus, Chelidoniæ sunt 507 tres insulæ, magnum Patareum intra promontorium. 508 Cyprus autem ortum versus Pamphylium intra sinum 509 alluitur, amabilis urbs Dionææ Veneris. 510 juxta vero Phœnicen Aradus, vasto in mari. 511 at vero ante Sunium verticem [promontorium] supra Abantas, 512 apparent Salamisque & Æginæ oppidum. 513 admirandus autem quidam est profundus gurges Ægæi,

Περιώσιον] μέγα. α. Αντα] ἀντικρύ. β. Πέζης Αἰγυπτίης] Αἰγυπτιακῆς γῆς. α. Πέδον] γήδιον. α. Κλύζεται] περικυκλοῦται. α. Διωναίης] τῆς θυγατρὸς τοῦ Διός. α. Αγχι] πλησίον. α. Σουνιάδος] Σουνιὰς, ἀκρωτήριον Ἀσίας. α. Αβάντων] Εὐβοέων. α.

Ἴδη ὑπὸ ταῖς καλλικόμοις δρυσὶ πάνυ ἐς θάλλουσα· καὶ ταύτης τὸ μέγεθος περιώσιον, οἱονεὶ περισσὸν καὶ θαυμαστὸν, καὶ φανερὸν μᾶλλον. ἐξεναντίας δὲ τῆς Αἰγυπτίας γῆς, ἡ Ῥόδος ἐστὶ τῶν Ἰηλυσίων ἀνδρῶν τὸ ἕδος. συναπτέον δὲ τὸ, Ῥόδος, εἰς τὸ, Ἰηλυσίων πέδον ἀνδρῶν· ἡ γὰρ Ἰηλυσὸς πόλις ἐστὶ Ῥόδου· τὸ δὲ, ἕδος ἀνδρῶν, ἀντὶ τοῦ γένος τῶν ἀνδρῶν. ὀξυτόνως ἀναγνωστέον τὸ Ἰηλυσός· ὡς Ὅμηρος,

Λίνδον Ἰηλυσόν τε ———

μετὰ ταύτην δὲ, δηλονότι τὴν Ἴδην, (ὅ ἐστιν ὄρος) αἱ Χελιδόνιαι νῆσοι ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν γεγόνασιν· αἱ τρεῖς νῆσοι ἔνδοθεν τῆς μεγάλης Παταρηΐδος ἄκρας φαίνονται. ἡ δὲ Κύπρος, ἥ τις Κεραστὶς πρότερον ἐκαλεῖτο, ἐπὶ ταῖς αὐγαῖς τοῦ Παμφυλίου κόλπου· τὸ ἐπήρατον ἄστυ αὐτῆς, ἡ ἐπιθυμητὴ καὶ καλὴ πόλις, τῆς Διωναίης Ἀφροδίτης ἔσωθεν τοῦ θαλασσίου κόλπου κλύζεται. ἐγγὺς δὲ τῆς Φοινίκης ἐν τῷ, Ἰσσικῷ δηλονότι, μεγάλῳ κόλπῳ ἡ Ἄραδος κεῖται νῆσος. ἔμπροσθεν δὲ τῆς Σουνιάδος κορυφῆς, ὅπερ ἐστὶν ἀκρωτήριον τῆς Εὐβοίας, (τὸ Σούνιον ἄκρον καὶ γάρ ἐστι τῶν Ἀθηναίων) ὑπεράνωθεν τῶν Ἀβάντων, ἥ τε Σαλαμὶς καὶ ἡ τῆς Αἰγίνης πόλις. Θαυμαστὸς δέ τις ὑπάρχει τοῦ Αἰγαίου ὁ βαθὺς πόρος, ἔσωθεν ἄπειρον

Ἐντὸς ἔχων ἑκάτερθεν ἀπειρεσίων στίχα νήσων,
Ὅσσον ἐπὶ στεινωπὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης,
Σηστὸς ὅπη καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο.
Εὐρώπης δ' αἱ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χειρὸς,
Ὁρμῶνθ' ἑξείης· Ἀσίης δ' ἐπὶ δεξιὰ κεῖνται,
Μῆκος ἐπ' ἀρκτῴοιο τιταινόμεναι Βορέαο.
Εὐρώπης δ' ἤτοι μὲν Ἀβαντιὰς ἔπλετο Μάκρις,
Σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος,
Ἔνθεν καὶ Λῆμνος, κραναὸν πέδον Ἡφαίστοιο,
Πέπταται, ὠγυγίη τε Θάσος, Δημήτερος ἀκτή,
Ἴμβρος, Θρηικίη τε Σάμος, Κορυβάντιον ἄστυ.

514 intus habens utrimque infinitarum seriem insularum, 515 usque ad arctam undam Athamantidis Helles, 516 Sestus ubi & Abydus oppositam [ex adverso] stationem posuerunt. 517 Europæ autem [insulæ] hæ quidem lævæ sub flexu manus 518 ingredienti deinceps: Asiæ vero ad dextram sitæ sunt, 519 in longitudinem septemtrionalis porrectæ boreæ. 520 porro Europæ quidem Abantias est Macris, 521 Scyrusque ventosa, & excelsa Peparethus 522 unde & Lemnus, asperum solum Vulcani, 523 patescit, [aperitur, vel sese ostendit.] priscaque Thasus, Cereris sedes fertilis; 524 Imbrus, Thraciaque Samus, Corybantica civitas.

Ἀπειρεσίων] πολλῶν. α. Ἔθεντο] ἐποίησαν. α. Αἱ] ὑπάρχουσι. α. Ὁρμῶνται] εἰσιόντι. α. Μῆκος] τὴν διάθεσιν. α. Τιταινόμεναι] ἐξηπλωμέναι. α. Κραναὸν] σκληρόν. α. Πέπταται] ἐξήπλωται. α.

ρον πλῆθος, ἐξ ἑκατέρωθεν τῶν μερῶν, τάξιν νήσων ἐφεξῆς ἔχων, ὁπόσον ἐπὶ τῆς Ἀθαμαντίδος Ἕλλης τὸ ὕδωρ στενόν· ἀντὶ τοῦ ὁπόσον ὁ αὐλὸς, ὅ ἐστιν ὁ στενὸς τόπος. τὸ δ' Ἕλλης Ἀθαμαντίδος, ἀπὸ Ἕλλης τῆς Ἀθάμαντος θυγατρός· ἀφ' ἧς καὶ ἀπὸ Τενέδου ἕως Προικοννήσου ὁ αὐλὼν ἐκ τῆς θαλάσσης ἐπώνυμος· ὅπου ἥ τε Ἄβυδος καὶ ἡ Σηστὸς ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο. ἔστι δὲ ἡ μὲν Ἄβυδος τῆς Ἀσίας, ἡ δὲ Σηστὸς τῆς Εὐρώπης. αἱ μὲν ὑπὸ τοῖς νεύμασι τῆς ἀριστερᾶς χειρὸς ἐπὶ τοῦ Αἰγαίου πόντου κεῖνται τῆς Εὐρώπης· τῆς τε Ἀσίας πάλιν ἐπὶ τὰ δεξιὰ ὁρμῶντί σοι κεῖνται μέχρι τοῦ ἀρκτῴου βορρᾶ κατὰ τὸ μῆκος ἐπικλεινόμεναι. τῆς δὲ Εὐρώπης ἡ μὲν Ἀβαντιὰς ὑπάρχει Μάκρις, τουτέστιν Εὔβοια, (οὕτω δὲ Μάκριν Ἀβαντιάδα φησὶ καὶ Καλλίμαχος) καὶ ἡ ἀνέμους ἔχουσα Σκῦρος, καὶ ὑψηλὴ ἢ μᾶλλον ἡ αἰπεινή, δεινὴ καὶ χαλεπὴ Πεπάρηθος. ὅπου ὑπάρχει ἡ Λῆμνος, τὸ τραχὺ πεδίον τοῦ Ἡφαίστου, οἱονεὶ ἡ τραχεῖα νῆσος τοῦ Ἡφαίστου, καὶ ἡ ὠγυγία, ὅ ἐστιν ἡ ἀρχαία, Θάσος. τῆς Δήμητρος ἡ ἀκτὴ παραπέπταται). Θάσος δὲ οἱονεὶ Δάσος, κατὰ τροπὴν δὲ τοῦ δ' εἰς θ', γέγονε Θάσος. ἐξ ἧς πλουσίας (πλουσία καὶ γάρ ἐστιν ἡ Θάσος) καὶ ἡ Ἴμβρος, καὶ Θρακικὴ Σάμος, τὸ Κορυβάντιον ἄστυ, τουτέστιν ἡ Κορυβαντιὰς πόλις· Κορυβάντιον δὲ ἐκλήθη ἄστυ, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖσε τῶν Κορυβάντων

τελεῖσθαι

Αἳ δ' Ἀσίης πρώτην αἶσαν λάχον, ἀμφὶς ἰοῦσαι
Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ οὔνομα Κυκλάδες εἰσί·
Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν ἅπασαι,
Ἀρχομένου γλυκεροῦ νέον εἴαρος, εὖτ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνθρώπων ἀπάνευθε κύει λιγύφθογγος ἀηδών.
Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσιν,
Οἷον ὅτ' ἀννεφέλοιο δι' ἠέρος εἴδεται ἄστρα,
Ὑγρὰ νέφη κραιπνοῖο βιησαμένου Βορέαο.
Ταῖς δ' ἔπι, νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες· ἔνθα δὲ Καῦνος,
Καὶ Σάμος ἱμερόεσσα, Παλασγίδος ἕδρανον Ἥρης,
Καὶ Χίος, ἠλιβάτου Πελληναίου ὑπὸ πέζαν.

525 quæ vero Asiæ primam partem sortitæ sunt, circumeuntes 526 Delum circumdederunt, & nomine Cyclades sunt. 527 gratulatoria vero sacra Apollini choreas ducunt universæ, 528 ineunte dulci recens [primum] vere, quando in montibus 529 ab hominibus procul parit dulcisona luscinia. 530 insulæ autem deinceps Sporades undique micant, 531 ceu quando innubilem per aërem cernuntur sidera, 532 humidas nubes velox ubi dispulit boreas. 533 has autem post, insulæ sunt Ionicæ: ubi Caunus, 534 & Samus amœna; Pelasgica sedes Junonis, 535 & Chios altissimi Pellenæi sub pede.

Αἳ] αἱ νῆσοι. α. Ἀμφὶς] ἀμφεκατέρωθεν. α. Ῥύσια] θύματα. α. Ἅπασαι] αἱ νῆσοι. α. Ἀρχομένου] ἱσταμένου. α. Ἀπάνευθε] πόρρω. α. μακρόθι. β. Σποράδες] τὰς Σποράδας δὲ νήσους τὰς μετὰ τὰς Κυκλάδας ἐν τῷ πόντῳ ἐκεῖσε καλοῦσιν. ὀνόματα· ἡ Ἀστυπάλαια, ἡ Ἀμοργὸς, ἡ Πάρος, ἡ Ἀντίπαρος, ἡ Τῆνος, ἡ Θήρα, ἡ Ἀνάφη, ἡ Δῆλος, ἡ Μῆλος, * α. Οἷον] ὥσπερ. α. Ἀννεφέλοιο] τοῦ καθαροῦ. α. Βιησαμένου] σκορπισθέντος. α. Ἔασι] ὑπάρχουσι. α. β. Ὑπὸ πέζαν] πρὸς πόδας, ὑπὸ γῆν. α.

τελεῖσθαι μυστήριον. Αἵτινες δὲ πρώτην μοῖραν τῆς Ἀσίας ἔλαχον αὗται εἰσὶ κύκλῳ περιέχουσαι * ῥύσια δὲ τῷ Ἀπόλλωνι, ὅ ἐστι χαριστήρια καὶ χοροὺς καὶ ᾠδάς, ὑπὲρ ὑγείας καὶ ῥώσεως τῶν νόσων ἀνάγουσι, τοῦ ἐπιθυμητοῦ καὶ καλοῦ νεωστὶ ἀρχομένου [ἔαρος,] ἡνίκα ἐν τοῖς ὄρεσιν ἡ ἡδύφωνος ἀηδὼν χωρὶς καὶ ἄποθεν τῶν ἀνθρώπων γεννᾷ. τὸ δὲ ἀνάγουσιν, ἀντὶ τοῦ φέρουσι, θύουσιν. αἱ δὲ Σποράδες νῆσοι μετὰ τὰς Κυκλάδας πανταχοῦ, ἤγουν πάντη, ἐν τῷ πόντῳ ἐκεῖσε λάμπουσιν, ὁποῖον ὅταν διὰ τοῦ ἀνεφέλου ἀέρος, οἱονεὶ τοῦ νεφέλην μὴ ἔχοντος, τὰ ἄστρα φαίνονται, τοῦ ταχέος βορρᾶ τὰ ὑγρὰ νέφη βιασαμένου. ἐπὶ ταύταις δὲ αἱ Ἰωνίδες εἰσὶ νῆσοι· ὅπου ἡ Καῦνος, καὶ ἡ ἐπιθυμητὴ Σάμος τῆς Πελασγίδος Ἥρας τὸ ἔδαφος, (Πελασγίδος δὲ, τῆς ἐν Πελασγίᾳ τιμωμένης) καὶ ἡ Χίος ἐπὶ τὴν πέζαν τοῦ ὑψηλοῦ Πελιναίου· τὸ γὰρ Πελιναῖον ὄρος ἐστὶ τῆς Χίου, λέγουσι γὰρ πρὸς Πελιναίῳ εἶναι τὴν Χίον, οὐ τὴν νῆσον, ἀλλὰ τὴν πόλιν. ἐκεῖθεν

δὲ

Κεῖθεν δ' Αἰολίδων ἀναφαίνεται οὔρεα νήσων,
Λέσβου τ' εὐρυχόροιο, καὶ ἱμερτῆς Τενέδοιο.
Κεῖθι Μέλας τε κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἵησιν,
Ἀφρὸν ἐρευγόμενος· βορέην δ' ἐπὶ πολλὸν ἰόντι
Πέπταται ἔνθα καὶ ἔνθα Προποντίδος οἶδμα θαλάσσης.
Ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνοιο
Ἄντα Βορυσθένεος πολυώνυμος εἰν ἁλὶ νῆσος
Ἡρώων· Λευκὴν μιν ἐπωνυμίην καλέουσιν,
Οὕνεκά οἱ τὰ πέρεστι κινώπετα λευκὰ τέτυκται.
Κεῖθι δ' Ἀχιλλῆός τε καὶ ἡρώων φάτις ἄλλων
Ψυχὰς εἱλίσσεσθαι ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας.

536 inde Æolidum [Æolicarum] apparent montes insularum, 537 Lesbique spatiosæ, & amœnæ Tenedi. 538 illic Melasque sinus ad Hellespontum vadit, 539 spumam eructans: at in boream longe tendenti 540 expanditur [aperitur] hinc & inde Propontidis unda maris. 541 est vero quædam sinistrum super meatum Euxini, 542 ex adverso Borysthenis, magni nominis [celebris] in mari insula 543 heroum: Leucen [albam] ipsam cognomine vocant, 544 quoniam ei quæ insunt animalia, alba sunt. 545 illic item Achillis & heroum fama est aliorum 546 animas versari desertas per valles.

Ἀναφαίνεται] ἀμυδρῶς ἀναφαίνεται. α. Οἶδμα] κῦμα. α. Πολυώνυμος] μεγαλώνυμος, πολυύμνητος. α. Τέτυκται] κατεσκεύασται. α. Φάτις] φήμη, λόγος ᾄδεται. α. Βήσσας] βασίμους τόπους. α.

ἐκ τῶν Αἰολίδων νήσων τὰ ὄρη φαίνονται, καὶ τῆς πλατεῖαν χώραν ἐχούσης Λέσβου, καὶ τῆς ἐπιθυμητῆς Τενέδου. ἐκεῖθεν πάλιν καὶ περὶ Κύζικον ὁ Μέλας κόλπος ἔτι καλούμενος ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἔρχεται τὸν ἀφρὸν ἀποπέμπων· κατὰ πολὺ δὲ ἐπερχομένου αὐτοῦ ἐπὶ τὸν βορρᾶν, τὸ οἶδμα, ὅ ἐστιν αὔξημα ἢ φύσημα, τῆς Προποντίδος θαλάσσης, τουτέστιν ἐπὶ τὴν Προποντίδα θάλασσαν, ἔνθα κἀκεῖσε παρατέταται. ὑπάρχει δέ τις ἐν τῇ θαλάσσῃ τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν πολυώνυμος νῆσος, ἐξεναντίας τοῦ Βορυσθένους ποταμοῦ, ὑπεράνω τοῦ Εὐξείνου πόντου, πρὸς τὰ ἀριστερὰ μέρη. σκαιὸν γὰρ τὸ ἀριστερὸν λέγεται, καθώς φησι καὶ ὁ ποιητής·

—— σκαιῶν περὶ πάροιθε πολάων·

τὸ δὲ μεγαλώνυμος νῆσος, διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκεῖσε ἐνδόξους λέγεται ἄνδρας. Λευκὴν δὲ ἐπίκλην αὐτὴν λέγουσι, διότι τὰ ἐν αὐτῇ κινώπετα, ὅ ἐστι θηρία, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ὄρνεα, λευκὰ ὑπάρχουσι· (λέγουσι γὰρ πλείστους ἐκεῖσε εἶναι πελαργούς· λευκότερα γὰρ, ὑπὲρ πάντα, ταῦτά εἰσι τὰ ὄρνεα) ἔχειν φησὶ καὶ τὴν ἐπωνυμίαν τὴν νῆσον ἐξ αὐτῶν. ἐκεῖσε λέγουσι καὶ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ τῶν ἄλλων ἡμιθέων ἀνδρῶν τὰς ψυχὰς κατὰ τὰς βήσσας καὶ τοὺς συμφύτους τόπους ἀναστρέφεσθαι·

τοῦτο

Τοῦτο δ' ἀριστήεσσι Διὸς πάρα δῶρον ὀπηδεῖ,
Ἀντ' ἀρετῆς· ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν.
Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ Βόσπορον εὐθὺς ἰόντι
Ἄλλη ἀπειρεσίη νῆσος πέλει, ἥ ῥά τε λίμνης
Ἔνδοθι δεξιτερὴ Μαιώτιδος ἐστήρικται·
Ἧς ἔπι Φαναγόρη τε καὶ εὔκτιτος Ἑρμώνασσα,
Ἔνθα τε ναιετάουσιν Ἰωνίδος ἔκγονοι αἴης.
Αἱ δὲ μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλέες εἰν ἁλὶ νῆσοι.
Ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο περὶ ῥόον ἐστεφάνωνται·
Τάων δ' ἂν περίσημον ἐγὼ θέσιν ἐξενέποιμι,
Ὁπποτέρου τ' ἀνέμοιο περὶ σφυρόν ἐστιν ἑκάστη.
Ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἀμφ' Ἐρύθειαν
Ἄτλαντος περὶ χεῦμα θεουδέες Αἰθιοπῆες,

547 hoc vero optimates a Jove donum sequitur, 548 pro virtute. virtus enim immortalem sortita est honorem. 549 Cimmerium vero tibi per Bosporum recta eunti 550 alia immensa insula est, quæ quidem paludem 551 intra (ad dextram) Mæotidem sita est. 552 quam super Phænagoraque & bene constructa Hermonassa, 553 ubi habitant qui Ionica sunt oriundi a terra. 554 hæ quidem hominibus valde nobiles in mari insulæ. 555 at aliæ oceani in fluento cinctæ sunt: 556 harum autem manifestum ego situm eloquar, 557 & cujusnam venti ad plantam [pedem] sit quælibet. 558 nempe habitant boum nutricem circum Erytheam, 559 Atlantis circa undam [Atlanticum ad mare] pietatem in deos colentes Æthiopes,

Τοῦτο] τὸ διάγειν ἐκεῖσε τὰς ψυχάς. α. Ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν] τιμὴν ἐπιθυμητὴν ἐπέτυχε. α. Ἀπειρεσίη] μεγάλη. α. πλείστη. β. Αἱ δὲ μὲν] ἀπόθεσις, συμπλήρωσις. α. Ἐστεφάνωνται] περικεκύκλωνται. α. Τάων] Ἰωνικόν. α. Περίσημον] διάδηλον, μεγάλην. α. Σφυρὸν] θέσιν. α. Βοοτρόφον] βοτανώδη. α. Θεουδέες] ἐνάρετοι. α.

τοῦτο δὲ δῶρον παρὰ τοῦ Διὸς ταῖς ἀρίσταις ψυχαῖς ἐπακολουθεῖ. ἀφθάρτου γὰρ ἡ ἀρετὴ τιμῆς καὶ ἀκηράτου ἔτυχεν. ἄλλη δὲ πάλιν ἄπειρος καὶ μεγίστη νῆσος ὑπάρχει ἰθύνοντί σοι καὶ ἐπ' εὐθείας ὁρμῶντι, ἐπὶ τὸν Κιμμέριον Βόσπορον, ἥτις δὴ ἔσωθεν τῆς Μαιώτιδος λίμνης κατὰ τὸ δεξιὸν μέρος ἐστηριγμένη ἐστί. ἐφ' ἧς τινος λίμνης, ἥ τε Φαναγόρη, καὶ ἡ καλῶς ἐκτισμένη Ἑρμώνασσα, ὅπου οἱ ἀπὸ τῆς Ἰωνίδος γῆς ἀπόγονοι κατοικοῦσιν. αὗται μὲν μεγαλόδοξοι ἐν τῇ θαλάσσῃ τοῖς ἀνθρώποις ὑπάρχουσι νῆσοι. ἕτεραι δὲ πάλιν παρὰ τὸν ῥοῦν τοῦ ὠκεανοῦ, ὅ ἐστι παρὰ τὸν ὠκεανὸν, ὑπάρχουσιν. ὧν τινων ἐγὼ δὲ τὴν εὔδηλον καὶ φανερὰν θέσιν ὧδε λέξομαι, καὶ ὁποίῳ ἀνέμῳ παράκειται ἑκάστη αὐτῶν. περὶ μὲν τὴν βοοτρόφον Ἐρύθειαν, κατὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ Ἄτλαντος κατοικοῦσιν οἱ θεοειδεῖς Αἰθίοπες, τῶν

μακρο-

Μακροβίων υἷες ἀμύμονες, οἵ ποθ' ἵκοντο
Γηρυόνος μετὰ πότμον ἀγήνορος. αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην
Ἱρὴν, ἣν ἐνέπουσι κάρην ἔμεν Εὐρώπειης,
Νήσους θ' Ἑσπερίδας, τόθι κασσιτέροιο γενέθλη,
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰβήρων.
Ἄλλαι δ' ὠκεανοῖο παρὰ Βορεώτιδας ἀκτὰς
Δισσαὶ νῆσοι ἔασι Βρετανίδες, ἀντία Ῥήνου·
Κεῖθι γὰρ ὑστατίην ἀπερεύγεται εἰς ἅλα δίνην.
Τάων τοι μέγεθος περιώσιον· οὐδέ τις ἄλλη
Νήσοις ἐν πάσῃσι Βρετανίσιν ἰσοφαρίζει.
Ἄγχι δὲ, νησιάδων ἕτερος πόρος, ἔνθα γυναῖκες
Ἀνδρῶν ἀντιπέρηθεν ἀγαυῶν Ἀμνιτάων

560 Macrobiorum filii inculpati, qui olim advenerunt 561 Geryonis post mortem superbi. at sub promontorio 562 Sacro, quod perhibent caput esse Europæ, 563 insulisque Hesperidibus [occiduis] ubi stanni origo, 564 divites habitant illustrium liberi Iberorum. 565 aliæ autem oceani ad borealia littora 566 duæ insulæ sunt Britannicæ, contra Rhenum. 567 illic enim extremum eructat in mare vorticem. 568 harum sane magnitudo immensa: neque ulla alia 569 insulas inter omnes Britannicis æquatur. [æqualis est.] 570 juxta autem, parvarum insularum alius tractus, quo uxores 571 hominum ex ulteriore ora illustriũ Amnitarum

Ἵκοντο] ἦλθον. β. Ἀγήνορος] ἀνδρειοτάτου. α. Κάρην] κεφαλήν. α. Γενέθλη] γενεά. α. Βορεώτιδας] Ἀρκτικάς. α. Ἀπερεύγεται] κινοῦται. α.

μακροβίων ἄψογοι υἱοί· οἵτινές ποτε, μετὰ τὸν θάνατον τοῦ ἀγήνορος, ὅ ἐστι τοῦ αὐθάδους, καὶ ὑπερηφάνους, ἢ ἀλαζόνος, ὡς τῇ ἀνδρείᾳ ὑπερέχοντος, τοῦ Γηρυόνου ἐκεῖσε ᾤκισαν. ζῶντος γὰρ αὐτοῦ, ἀοίκητος ἦν ἡ νῆσος δι' αὐτοῦ. τὸ δὲ βουτρόφον Ἐρύθειαν, διὰ τὰς ὑπὸ τοῦ Ἡρακλέους ληφθείσας τοῦ Γηρυόνου βοῦς· καὶ τὸ θεουδέες Αἰθιοπῆες, ἢ διὰ τὸ μακροβίους εἰρῆσθαι τοὺς Ὑπερβορέους, ἢ ὅτι ἀποχωρίζων αὐτοὺς, ὡς θεοειδεῖς, τῶν ἄλλων διὰ τὴν ἀρετήν· ἄδικοι γάρ εἰσιν οἱ τῆς ἑσπερίας Αἰθίοπες. ὑπὸ δὲ Ἱερὰν ἄκραν, ἣν λέγει τῆς Εὐρώπης εἶναι ἀρχὴν, καὶ τὰς Ἑσπερίδας νήσους, ὅπου γεννᾶται ὁ κασσίτερος, τῶν λαμπροτάτων ἔθνος Ἰβήρων τὸ πλούσιον κατοικεῖ. ἄλλαι δὲ ἐπὶ τὰ βόρεια μέρη τοῦ ὠκεανοῦ δύο νῆσοι ἐξεναντίας τοῦ Ῥήνου ὑπάρχουσιν· ἐκεῖσε γὰρ τὴν ἐσχάτην αὐτοῦ συστροφὴν τῶν ὑδάτων εἰς τὴν θάλασσαν, δηλονότι ὁ Ῥῆνος, ἀπερεύγεται. τούτων περιώσιον, ἤτοι πολὺ, ἢ περισσὸν, μέγεθος. καὶ οὐδαμῶς τις ἄλλη ἐν πάσαις ταῖς νήσοις ἐξισάζεται. πλησίον δὲ, τῶν νησιάδων, ἤγουν τῶν μικρῶν νήσων τῶν Κασσιτερίδων λεγομένων, ἕτερός ἐστι πόρος· ὅπου αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν ἀντιπέραν, ὅ ἐστιν ἐξεναντίας, ἐγειρόμεναι κατὰ τὸν νόμον τὰ ἱερὰ

Ὀρνύμεναι τελέουσι κατὰ νόμον ἱερὰ Βάκχῳ,
Στεψάμεναι κισσοῖο μελαμφύλλοιο κορύμβοις,
Ἐννύχιαι· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή.
Οὐχ οὕτω Θρήϊκες ἐπ' ἠόσιν Ἀψίνθοιο
Βιστονίδες καλέουσιν ἐριβρόμον Εἰραφιώτην,
Οὐδ' οὕτω σὺν παισὶ μελανδίνην ἀνὰ Γάγγην
Ἰνδοὶ κῶμον ἄγουσιν ἐριβρεμέτῃ Διονύσῳ,
Ὡς κεῖνον κατὰ χῶρον ἀνευάζουσι γυναῖκες.
Πολλὴν δὲ προτέρωσε ταμὼν ὁδὸν ὠκεανοῖο,
Νῆσόν κεν Θούλην εὐεργέϊ νηῒ περήσαις·
Ἔνθα μὲν ἠελίοιο βεβηκότος ἐς πόλον ἄρκτων,

572 profectæ peragunt juxta ritum sacra Baccho, 573 redimitæ hederæ nigra folia habentis corymbis, 574 nocturnæ: strepitus autem tinnulus [stridulus] excitatur sonitus. 575 non sic Thracii juxta ripas Absinthi 576 Bistonides [Threïssæ] inclamant multifremum Iraphiotem, [Bacchum,] 577 neque sic cum liberis nigros habentem vortices circa Gangem 578 Indi commessationem agitant valde strepero Dionyso, 579 sicut illo in loco evant [clamant evan] mulieres. 580 multam autem ulterius ubi secueris viam oceani, 581 in insulam Thulen bene ædificata nave trajicies: 582 ubi quidem sole progresso ad polum ursarum, [septemtrionum,]

Τελέουσιν ἱερὰ] ἑορτάζουσι. β. Στεψάμεναι] κοσμηθεῖσαι. α. Λιγύθροος] ἡδύφωνος, ὀξεῖα. α. Βιστονίδες] αἱ Θρακικαὶ γυναῖκες. α. Καλέουσι] ὑμνοῦσι. α. Ἐρίβρομον] μεγαλόηχον. α. Εἰραφιώτην] τὸν Διόνυσον. α. Κῶμον] ἑορτήν. α. Ἀνευάζουσι] ὑμνοῦσι τὸν Διόνυσον. α. Ἄρκτων] βορείων. β.

ἱερὰ τῷ Διονύσῳ τελοῦσι, τοῦ μελαμφύλλου κισσοῦ τοῖς κορύμβοις, τουτέστι τοῖς κλάδοις, νυκτεριναὶ στεψάμεναι· ἡ δὲ λιγυρόθροος ἠχὴ τῶν τε τυμπάνων δηλονότι, καὶ τῶν κυμβάλων κτυπώδης καὶ ἠχητικὴ, διεγείρεται· οὐδαμῶς γὰρ οὕτω τοῖς αἰγιαλοῖς τοῦ θρακικοῦ Ἀψίνθου αἱ Βιστονίδες τὸν ἐρίβρομον Εἰραφιώτην καλοῦσι. Βιστονίδας δὲ λέγουσι τὰς Θρακικάς. τὸ δὲ ἐρίβρομος, διὰ τὸ ἐν τοῖς μυστηρίοις αὐτοῦ μέγαν ἦχον γενόμενον· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἔρι ἐπιτατικοῦ μορίου γέγονεν, καὶ τοῦ βρόμου, τοῦτον ἦχον σημαίνοντος· Εἰραφιώτης δὲ, διὰ τὸ ἐρράφθαι αὐτὸν τῷ μηρῷ τοῦ Διός· ἢ ἀπὸ πόλεως Εἰραφίας καλουμένης οὕτως. οὐδὲ οὕτω σὺν τοῖς παισὶν αὐτῶν κατὰ τὸν μελανδίνην Γάγγην, ἤτοι τὸν μελαίνας συστροφὰς ἔχοντα Γάγγην, τῷ μεγαλοήχῳ Διονύσῳ τὸν κῶμον οἱ Ἰνδοὶ ἄγουσιν, ὡς ἐκείνην κατὰ τὴν Ἰνδίαν χώραν αὐτῷ αἱ γυναῖκες τῶν Ἀμνιτῶν τὸ, εὐοῖ εὐὰν Βάκχε, λέγουσιν,

——ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων·

ἔστι δὲ ὕμνος, εἰς τὰ Διονυσιακὰ τελούμενος. πολλὴν δὲ ὁδὸν ὠκεανοῦ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῶν Βρετανῶν διελθὼν, ἅπερ εἰσὶ τὰ βόρεια, ἐπὶ τὴν Θούλην νῆσον τῇ καλῶς ἐργασθείσῃ νηῒ διαπεράσαις· ἐκεῖσε μὲν τοῦ ἡλίου πρὸς τὰ ἀρκτῷα μέρη διὰ τὸ ἐπίμηκες τῶν ἡμερῶν ἐπὶ

Ἠμαθ' ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἐκκέχυται πῦρ.
Λοξοτέρη γὰρ τῆμος ἐπιστρέφεται στροφάλιγγι,
Ἀκτίνων ἰθεῖαν ἐπὶ κλίσιν ἐρχομενάων,
Μέσφ' ἐπὶ κυανέους νοτίην ὁδὸν αὖτις ἐλάσσῃ.
Ἀλλ' ὁπόταν Σκυθικοῖο βαθὺν ῥόον ὠκεανοῖο
Νηῒ τάμῃς, προτέρω δὲ πρὸς ἠῴην ἅλα κάμψῃς,
Χρυσείην τοι νῆσον ἄγει πόρος, ἔνθα καὶ αὐτοῦ
Ἀντολίη καθαροῖο φαείνεται ἠελίοιο.
Κεῖθεν δὲ στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης,
Αἶψά κε Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο,
Μητέρα Ταπροβάνην Ἀσιηγενέων ἐλεφάντων.
Ἧς ὕπερ, οὐρανίῃσιν ἀειρόμενος στροφάδεσσι

583 interdiu simul ac noctu semper conspicuum effunditur lumen. 584 obliquiore namque tunc versatur conversione, 585 radiis directam ad inclinationem venientibus, 586 donec ad atros [Æthiopas] australem viam rursus confecerit. 587 verum quum Scythici profundum gurgitem oceani 588 navi sulcaveris, atque ulterius ad mare eôum deflexeris, 589 auream tibi insulam adducit tractus, [via,] ubi etiam ipsius 590 ortus puri cernitur solis. 591 inde autem conversus australe ante promontorium, 592 illico Coliadis [Veneris] magnam ad insulam pervenies, 593 matrem Taprobanam in Asia genitorum elephantorum. 594 quam supra cœlestibus sublatus conversionibus

Λοξοτέρη στροφάλιγγι] συστροφῇ ὀξυτέρῃ. α. Τῆμος] τότε, ἐκεῖ. α. Κλίσιν] πτῶσιν. α. Μέσφ'] μέχρι. α. Κυανέους] τοὺς Μαύρους. β. Ἐλάσσῃ] ὁ ἥλιος. α. Κάμψῃς] τὴν ναῦν. α. Αἶψα] ταχέως. β. Ἵκοιο] ἔλθοις. β. Ἀειρόμενος] ὑψούμενος. α. β.

ἐπὶ τὸν πόλον βεβηκότος, τάς τε ἡμέρας καὶ νύκτας τὸ ἀειλαμπὲς αὐτοῦ φῶς ἐκκέχυται. τηνικαῦτα μὲν λοξοτέρῃ στροφάλιγγι ἐπιστρέφεται, ἀντὶ τοῦ ὁ ἥλιος τότε λοξότερος φαίνεται, δηλονότι κατὰ τὸν ὁρίζοντα ἐκκλινόμενος, ὅτε καὶ μέρος ἀειφανές ἐστι τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου κατ' εὐθεῖαν τῶν ἀκτίνων αὐτοῦ ἐρχομένων ὡς βορειοτέραν οὖσαν τὴν μηλοειδῶς αὐτὴν περιστρέφεται, καὶ εἰς αὐτὴν ἐφορᾷ καθ' ὅλον τὸν κύκλον, ἕως ὅτου ἔλθῃ ἐπὶ τοὺς τὰ νότια μέρη κατοικοῦντας πάλιν Ἰνδοὺς καὶ Αἰθίοπας. νότιον γὰρ μέρος λέγουσι τὸ ἡμικύκλιον, ἐν ᾧ οἱ Αἰθίοπες κατοικοῦσι· τὸ δὲ ἀντικείμενον ἕτερόν ἐστι βόρειον, ἐν ᾧ καὶ γίνεται ἡ ἐπιμήκης ἡμέρα. ἀλλ' ὁπόταν πόρον τοῦ Σκυθικοῦ ὠκεανοῦ, ἐπὶ τὴν Σκυθίαν ὄντος ὠκεανοῦ, τῇ νηῒ περάσῃς, εἰς τοὔμπροσθεν δ' ἐπὶ τὴν ἑῴαν θάλασσαν κάμψῃς, ἐπὶ τὴν Χρυσῆν νῆσον ὁ πόρος σοι, ὅ ἐστιν ἡ πορεία, ἄγει. ἐκεῖσε τοῦ καθαροῦ ἡλίου ἡ ἀνατολὴ φαίνεται. ἐκεῖθεν δὲ στραφεὶς τῆς νοτίας ἔμπροσθεν κολώνης, ἐπὶ τὴν Ταπροβάνην, μεγάλην νῆσον τῆς Κωλιάδος, ἤτοι τῆς Ἀφροδίτης, παραγενήσῃ, τὴν μητέρα τῶν ἐλεφάντων τῶν ἐξ Ἀσίας τὸ γένος ἐχόντων. ὑπὲρ ἧς, Ταπροβάνης,

ἄνωθεν

Δινεῖται κατὰ κύκλον ἐν αἰθέρι καρκίνος αἴθων.
Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει· ἀμφὶ δὲ πάντῃ
Κήτεα θῖνες ἔχουσιν, Ἐρυθραίου βοτὰ πόντου,
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἐοικότα· τῶν δ' ὑπὲρ ἄκρων
Τέτρηχεν νώτων περιμήκετος ὁλκὸς ἀκάνθης.
Δυσμενέων τοι παῖδες, ἐλισσόμενοι περὶ πόντον,
Κείνοις ἀντιάσειαν ἀλώμενοι. οὐ γὰρ ἐρωὴ
Λυγροῖς ἐν στομάτεσσιν· ἐπεὶ μέγα χάσμα τέτυκται.
Πολλάκι δ' ἂν καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσι νηὸς
Κεῖνα καταβρώξειε πέλωρα. τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς
Εἰν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ θήκατο μυρία δαίμων.
Ἔστι δέ τοι προτέρω, Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης,

595 versatur in orbem in æthere cancer ardens. 596 ipsa autem amplissima, quod ad magnitudinem attinet. circa eam autem undique 597 cete littora habent, Erythræi [rubri] pecora maris, 598 montibus altissimis similia. super horum autem summa 599 inhorrescit dorsa prælongus tractus spinæ. 600 hostium utique filii agitati per mare, 601 illis occurrant errantes. non enim effugium 602 exitiosis in faucibus: siquidem ingens rictus [hiatus] extitit. 603 sæpenumero autem etiam navem cum ipsis hominibus navis, 604 illa absorbuerint monstra. etenim sceleratis 605 in mari & terra mala infinita constituit deus. 606 est autem tibi ulterius, Carmaniæ extra promontorium,

Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν] ἀπὸ τοῦ βαίνειν τὸν ἥλιον ἐκεῖσε. α. Περιμήκετος] μέγας. α. Ἐλισσόμενοι] συστρεφόμενοι. β. Ἐρωὴ] ὁρμή. α. Καρμανίδος] γράφεται, Καρβανίδος. α.

ἄνωθεν ἐν τῷ οὐρανίῳ κύκλῳ ὁ διάπυρος καρκίνος ἀναστρέφεται, ὡς ἐπιπολάζοντος τοῦ ἡλίου ἐκεῖσε διὰ τὸ αὐτῆς μέγεθος· καὶ γὰρ πλατεῖά ἐστιν ἡ Ταπροβάνη κατὰ τὸ μέγεθος. πανταχοῦ γὰρ οἱ περὶ αὐτὴν αἰγιαλοὶ τοῦ Ἐρυθραίου πόντου τὰ βοτά, τουτέστι τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὰ θρέμματα, οἱονεὶ τὰ κήτη, ἔχουσι, τοῖς ὑψηλοῖς, ἢ τοῖς μεγάλοις ὄρεσιν ἀφομοιούμενα, ἀπεικαζόμενα· ὑπὲρ ὧν τινων κατὰ τῶν ἄκρων ὤμων, δηλονότι κατὰ τοὺς ὤμους, ὁ περιμήκετος τῆς ἀκάνθης ὁλκός, ἤγουν ἡ πολλὴ καὶ ἐπιμήκης τῆς ἀκάνθης περιπλοκή, ἀντὶ τοῦ ἄκανθα, τραχύνεται. τῶν δὲ δυσμενῶν καὶ ἀθλίων ἀνδρῶν οἱ παῖδες περὶ τὸν πόντον πλανώμενοι αὐτοῖς ὑπαντήσειαν· οὐδαμῶς γὰρ ἐκφυγὴ ἢ ὑποχώρησις τοῖς χαλεποῖς ἐκείνοις στόμασι γενήσεται· διότι μέγα χώρημα τῷ στόματι αὐτῶν ἐστι. Πολλάκις δὲ τὰ τέρατα ἐκεῖνα, ἤγουν τὰ Ἐρυθραῖα κήτη, σὺν τοῖς ἀνδράσιν ἐκείνοις τῆς νηὸς, καὶ ναῦν καταπίνει. καὶ γὰρ τοῖς ἁμαρτωλοῖς ὁ θεὸς πανταχοῦ, καὶ ἐν τῇ γῇ, καὶ ἐν τῇ θαλάσσῃ μυρία κακὰ ἐποίησεν. ὑπάρχει δέ σοι ἐπὶ τὰ ἔμπροσθεν μέρη τῆς Καρμανίδος ἔξωθεν ἄκρας (ἡ τῶν Περσῶν νῆσος οὕτω καλουμένη,)

Ὠγυρίς·

Ὠγυρις· ἔνθα τε τύμβος Ἐρυθραίου βασιλῆος.
Ἐκ τῆς δ᾽ ἂν περάσειας ἐπὶ στόμα Περσίδος ἅλμης,
Ὁρμηθεὶς βορέηνδε, καὶ Ἴκαρον εἰσαφίκοιο·
Ἴκαρον εἰναλίην, ὅθι Ταυροπόλοιο θεοῖο
Βωμοὶ κνισσήεντες ἀθέσφατον καπνὸν ἔχουσι.
Τόσσας μὲν νήσους ἐπέχει ῥόος ὠκεανοῖο
Εὐρυτέρας· ἕτεραι δέ τ᾽ ἀπειρέσιαι γεγάασιν·
Αἱ μὲν, ἐπὶ προχοῇσι Λιβυστίδος ἀμφιτρίτης·
Αἱ δ᾽, Ἀσίης· αἱ δ᾽ αὖτε περὶ κλίσιν Εὐρωπείης.
Ἄλλαι δ᾽ ἄλλοθι νῆσοι ἀπείριτοι, αἱ μὲν, ὑπ᾽ ἀνδρῶν
Ναιόμεναι, καὶ νηυσὶν ἐπήρατον ὅρμον ἔχουσαι·
Αἱ δὲ, βαθυκρήμνοι τε καὶ οὐ ναύτῃσιν ἑτοῖμαι·
Τῶν οὐ ῥηΐδιόν μοι ἐνισπεῖν οὔνομα πασέων.

607 Ogyris: ubi tumulus Erythræi regis. 608 ex hac autem trajicies ad fauces Persici sali, 609 proficiscens boream versus, atque Icarum pervenies; 610 Icarum maritimam, ubi sub Tauropolæ deæ [Dianæ] 611 aræ nidore abundantes acerbum fumum habent. 612 tot quidem insulas obtinet gurges oceani 613 majores: aliæ autem innumeræ sunt; 614 partim quidem in fluentis Libyci maris: 615 partim vero Asiæ: quædam etiam circa plagam Europæ. 616 aliæ autem alibi insulæ infinitæ, partim ab hominibus 617 habitatæ, atque navibus optabilem stationem [portum] habentes: 618 partim alta habentes præcipitia, & minime nautis opportunæ. 619 quarum non facile mihi referre nomen omnium.

Ὁρμηθεὶς] κινηθείς. α. Εἰσαφίκοιο] ἔλθοις. α. Γεγάασι] ὑπάρχουσι. α. Εὐρωπείης] τῆς θαλάσσης. α. Ἀπείριτοι] ἀμέτρητοι. α. Ὅρμον] πλεῦσιν. α.

Ὤγυρις· ὅπου ὁ τύμβος τοῦ Ἐρυθραίου βασιλέως, ἀφ᾽ οὗ Ἐρυθρὰ ἡ Περσικὴ θάλασσα λέγεται. ἐκ ταύτης δὲ περάσειας καὶ ἐπὶ τὸ στόμα τῆς Περσίδος θαλάσσης, κατὰ τὴν βορεινὴν γῆν (ὅ ἐστι πρὸς τὰ βόρεια) ὁρμηθεὶς, καὶ ἐπὶ τὴν θαλασσίαν Ἴκαρον παραγένοιο· ὅπου τοῦ Ταυροπόλου θεοῦ, ἤγουν τῆς Ἀρτέμιδος, οἱ κνισσήεντες βωμοὶ ἀθέσφατον καπνὸν ἔχουσι, τουτέστιν ἀπερίορατον, ὅλα συνεχῆς δηλονότι αὐτόματον, ἢ μᾶλλον εἰπεῖν τὸ πολυθέατον, ἵνα ᾖ τὸ α ἐπιτατικόν. τὸ δὲ Ταυροπόλου, ἀπὸ Ταυροπόλεως, οὕτω καλουμένης πόλεως. τοσαύτας μὲν πλατυτέρας, ἢ μείζους, νήσους ὁ ῥοῦς τοῦ ὠκεανοῦ ἔχει· ἄλλαι δὲ ἄπειροι καὶ πολλαὶ γεγόνασιν· αἱ μὲν, ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τῆς Λιβυστίδος θαλάσσης· αἱ δὲ, ἐπὶ τῆς Ἀσίας· αἱ δὲ, ἐπὶ τὴν κλίσιν τῆς Εὐρώπης. ἄλλαι δὲ ἀλλαχόσε πολλαί· αἱ μὲν ὑπὸ τῶν ἀνδρῶν κατοικούμεναι, καὶ ταῖς ναυσὶν ἐπέραστον ἢ καλὸν πλοῦν, ἢ ὁδὸν, ἔχουσαι· αἱ δὲ, βαθύκρημνοι, καὶ τοῖς ἀνθρώποις ἀγνώριστοι· ὧν ἁπασῶν οὐκέτι μοι νήσων τὰ ὀνόματα εἰπεῖν εὔκολόν τε καὶ ῥᾴδιον. ὁ δὲ ῥυσμὸς τῶν

Σχῆμα δέ τοι Ἀσίης, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων
Ἠπείρων, ἑτέρωθεν ἀλίγκιον εἴδεϊ κώνου,
Ἑλκόμενον κατὰ βαιὸν ἐπ᾽ ἀντολίης μυχὰ πάσης.
Ἔνθα τε καὶ στῆλαι Θηβαιγενέος Διονύσου
Ἑστᾶσιν πυμάτοιο παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο,
Ἰνδῶν ὑστατίοισιν ἐν οὔρεσιν· ἔνθα τε Γάγγης
Λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίνδει.
Ἀλλ᾽ οὐκ ἂν τόσσον μέγεθος πέλοι Ἀσίδος αἴης,
Οὐδ᾽ ἅπαν εἶδος ἔοικεν ἀλίγκιον· ἐν γὰρ ἐκείναις
Ἠπείροις εἷς πόντος ἀπείριτος ἡγεμονεύει·
Ἐν δ᾽ Ἀσίῃ πολὺς ὠκεανός. τρισσοὺς γὰρ ἑλίσσων
Κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων,

620 porro figura Asiæ, tractus est ambarum 621 continentium, ab altera parte similis imagini coni, 622 quæ porrigitur paulatim ad orientis recessum totius. 623 ubi etiam columnæ Thebis geniti Dionysi 624 stant, extremi juxta gurgitem oceani, 625 Indorum ultimis in montibus: ubi Ganges 626 candidam [limpidam] aquam Nysæam ad planitiem littoralem volvit. 627 verum non tanta magnitudo fuerit Asiæ terræ, 628 neque tota species videtur similis. quippe in illis 629 continentibus unum mare immensum dominatur: 630 at in Asia vastus oceanus. tres enim volutans 631 sinus fluctuantes eructat, introrsum mittens,

Ἀντολίης] μεταπλασμός. α. Κυλίνδει] φέρει· γράφεται καὶ, κυλίει. α. Κυμαίνοντας] ταρασσομένους. α.

τῶν ἀμφοτέρων γαιῶν, τουτέστιν ἡ ἔκτασις καὶ ἡ περιγραφὴ τῆς τε Εὐρώπης καὶ Λιβύης, ὁ αὐτὸς ἐν μόνῃ τῇ Ἀσίᾳ ὁρᾶται κατὰ τὸ ἕτερον ἑλκόμενος, δηλονότι τὸ ἐναντίον· καὶ γὰρ τῆς Ἀσίας ὅρος πρὸς τὴν ἀνατολὴν ἕλκεται. τῶν δὲ ἑτέρων δύο ἠπείρων πρὸς τὴν δύσιν· ὅμοιον δέ ἐστι τὸ σχῆμα στροβιλοειδές· κατὰ μικρὸν μὲν ἐρχόμενον πρὸς τὴν ἑσπερίαν καὶ ἀποξυνόμενον· ἐπὶ δὲ τὰ ἐνδότερα μέρη τῆς τε ἀνατολῆς, καὶ τῆς Ἀσίας πλατυνόμενον. ὅπου τοῦ Θηβαιγενοῦς Διονύσου αἱ στῆλαι, οἱονεὶ τοῦ ἐν Θήβῃ γενομένου, περὶ τὸν ἔσχατον τοῦ ὠκεανοῦ ῥοῦν ἵστανται, ἐν τοῖς ἐσχάτοις ὄρεσι τῶν Ἰνδῶν. (οὐχ ὅτι δὲ τέλος ἔχει ὁ ὠκεανός· πῶς γάρ, ἤ γε ὁ ὠκεανὸς κυκλοτερής ἐστιν; ὁποία γὰρ ἡ ἀρχὴ αὐτοῦ, τοιοῦτον καὶ τὸ τέλος· ἀλλ᾽ ὅτι πρὸς τὸ τῆς χώρας ἔσχατα περιλαμβάνεται καὶ τὸν ὠκεανὸν, καθάπερ καὶ μέσον λέγεται ὠκεανοῦ, ὅπου μέσος ἐστί τις τόπος) ὅπου ὁ Γάγγης Νυσαῖον λευκὸν ὕδωρ, ἤγουν τὸ ἀπὸ Νύσης κατερχόμενον, ἐπὶ τὸν πλαταμῶνα κυλίει. ἀλλ᾽ οὐδαμῶς τοσοῦτον ὑπάρχει τὸ μέγεθος τῆς Ἀσίας γῆς, ὡς πρὸς Λιβύην καὶ Εὐρώπην· οὐδὲ κατὰ τὸ εἶδος ἅπαν ὅμοιον καὶ παραπλήσιον· καὶ γὰρ ἐν ἐκείναις ταῖς ἠπείροις, ἄπειρος καὶ πολλὴ μία ἡγεμονεύει θάλασσα· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ, πολὺς ὠκεανός. κυμαίνοντας γὰρ, ὅ ἐστι κύματα ἔχοντας, κόλπους ἔσωθεν βάλλων, συστρέφων, ἐρεύγεται), (τὸ δὲ ἐρεύγεται),

ἀντὶ

Περσικὸν, Ὑρκάνιόν τε, καὶ Ἀρράβιον βαθυδίνην·
Τοὺς δύο μὲν, νοτίους· τὸν δ' ἐς βορέην ὁρόωντα,
Ἐς βορέην ὁρόωντα, καὶ ἐς Λίβα γείτονα πόντου
Εὐξείνου· τῶθι φῶτες ἀπείριτοι ἀμφινέμονται.
Μέσσον δ' ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὁρίζει,
Τῇ καὶ τῇ μακροῖσι πιτνάμενος πεδίοισι.
Μέσσα γε μὴν πάσης Ἀσίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν,
Ἀρξάμενον γαίης Παμφυλίδος, ἄχρι καὶ Ἰνδῶν·
Ἄλλοτε μὲν λοξόν τε καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἴχνεσιν ὀρθότερον· Ταῦρον δέ ἑ κικλήσκουσιν,
Οὕνεκα ταυροφανές τε καὶ ὀξυκάρηνον ὁδεύει,
Οὔρεσιν ἐκταδίοισι πολυσχιδὲς ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐκ τοῦ ἀπειρέσιοι ποταμοὶ καναχηδὰ ῥέουσιν,

632 Perſicum, Hyrcanium, & Arabicum profundos habentem vortices: 633 duos quidem, auſtrales; alium vero ad boream ſpectantem, 634 ad boream ſpectantem, & ad Libem [Africum] vicinum ponto 635 Euxino: ubi homines innumeri circumhabitant. 636 medium vero amborum terræ immenſus iſthmus finit, 637 hinc & inde longis porrectus campis. 638 medium vero totius Aſiæ mons circuit, 639 orſus a terra Pamphylia, ad Indos etiam uſque; 640 interdum quidem obliquus & curvus, interdum vero rurſus 641 veſtigiis [inceſſu ſuo] rectior: Taurum vero ipſum nominant, 642 eo quod tauro ſimilis, & acutum caput habens incedit, 643 montibus ſpatioſis multifidus hinc inde. 644 ex quo innumeri amnes cum ſtrepitu fluunt:

Ὁρόωντα] βλέποντα. α. Φῶτες ἀπείριτοι] ἤτοι οἱ Ὑρκανοί. α. Ἄσπετος] πολλός. α. Ἐκταδίοισι] μακροτάτοις. α. Πολυσχιδὲς] εἰς πολλὰ μέρη διεσχισμένον. α. Καναχηδὰ] μετὰ ἤχου. α.

ἀντὶ τοῦ ἐκβάλλει) τόν τε Περσικὸν, καὶ Ὑρκάνιον, καὶ τὸν βαθυδίνην Ἀράβιον, ἀντὶ τοῦ βαθείας συστροφὰς ἔχοντα· τοὺς δύο, νοτίους· τὸν δὲ ἄλλον, ἐπὶ τὸν βορρᾶν ὁρῶντα, καὶ ἐπὶ τὸν Λίβα τὸν γείτονα τοῦ Εὐξείνου πόντου· περὶ οὓς πίνας, Εὔξεινον δηλονότι καὶ Ὑρκάνιον, πολλοὶ κατοικοῦσιν ἄνδρες. Ἀμφοτέρων δὲ τούτων, τῶν πόντων τῶν δύο, ἄπειρος ἰσθμὸς μέσον διαχωρίζει, ἔνθα κἀκεῖσε εἰς πολλὰ μέρη τοῖς πεδίοις παρατεινόμενος. εἰς τὸ μέσον δὲ ἁπάσης τῆς Ἀσίας ὄρος περιβέβηκεν ἀπὸ τῆς Παμφυλίδος γῆς ἀρξάμενον, μέχρι καὶ Ἰνδῶν· ἄλλοτε μὲν λοξὸν καὶ ἀγκύλον, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερον ἰχνῶν· Ταῦρον δὲ καλοῦσι, διότι ταυροφανής ἐστι καὶ ὀξυφανὴς, ἤτοι ὀξυκέφαλος, καὶ πρὸς τὸ λοφοῦσθαι εἰς ὕψος, ὡς δὲ πολυσχιδὲς, ὅ ἐστι πολυμερὲς, ὡς τὴν ἐξοχὴν αὐτοῦ κέρατα ταύρου μιμεῖσθαι, ἔνθεν κἀκεῖσε τοῖς ἐκτεταμένοις ὄρεσιν. ἐκ τούτου, δηλονότι τοῦ ὄρους, πολλοὶ καὶ ἄπειροι ποταμοὶ ἠχητικῶς ῥέουσιν, οἱ

Οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐς νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν
Εὔρου καὶ ζεφύροιο. τίς ἂν πάντ' οὐνόματ' εἴποι;
Οὐ μὲν ἐπωνυμίαν μίαν ἔλλαχεν, ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ
Οὔνομ' ἔχει στροφάλιγγι. τὰ δ' ἂν κείνοισι μέλοιτο
Ἀνδράσιν, οἳ κατὰ χῶρον ὁμούριον οἶκον ἔθεντο.
Νῶϊ γε μὲν ἔθνεα πάντα διΐξομαι, ὅσσ' ἀρίδηλα
Ἐνναίει· μοῦσαι δ' ἰθύντατον ἴχνος ἄγοιεν.
Ἤτοι μὲν λίμνης Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται
Αὐτοὶ Μαιῶταί τε καὶ ἔθνεα Σαυροματάων,
Ἐσθλὸν Ἐνυαλίου γένος Ἄρεος. ἐκ γὰρ ἐκείνης
Ἰφθίμης φιλότητος Ἀμαζονίδων ἐγένοντο,
Τὴν ποτε Σαυρομάτῃσιν ἐπ' ἀνθρώποισι μίγησαν,
Πλαγχθεῖσαι πάτρηθεν, ἀπόπροθι Θερμώδοντος·

645 hi quidem ad boream, illi vero ad auſtrum, quidam item ad impetum [flatum] 646 euri & zephyri. quis omnia nomina retulerit? 647 nec certe cognomentum unicum adeptus eſt, verum in unoquoque 648 nomen habet anfractu. [flexu.] hæc autem illis curæ ſint 649 hominibus, qui in loco illo vicinam domum poſuere. 650 nunc quidem gentes omnes percurram, quotquot celebres 651 incolunt. muſæ vero rectiſſimum veſtigium ducant. 652 nempe paludem Mæotidem prope habitant 653 ipſi Mæotæque & gentes Sauromatarum, 654 ſtrenuum bellicoſi genus Martis. nam ex illo 655 forti concubitu Amazonidum geniti ſunt, 656 quo olim Sauromatis cum viris mixtæ ſunt, 657 vagatæ e patria, procul a Thermodonte:

Στροφάλιγγι] στροφῇ. α. Διΐξομαι] ἀφηγήσομαι. α. Ἰφθίμης] τῆς ἰσχυρᾶς. α. Φιλότητος] τῆς μίξεως. α. Πλαγχθεῖσαι] πλανηθεῖσαι. α.

οἱ μὲν πρὸς τὸν βορρᾶν, οἱ δὲ ἐπὶ τὴν ὁρμὴν τοῦ ζεφύρου. τίς ἂν πάντων τὰ ὀνόματα εἴπῃ; οὐδαμῶς γὰρ μίαν ἐπωνυμίαν ὁ Ταῦρος ἔλαχεν· ἀλλ' ἐν ἑκάστῃ τοῦ τόπου θέσει, ἐν ᾧ ὁρᾶται, καὶ τὸ ὄνομα ἔχει. ἃ τινα ἐκείνοις ἐν φροντίδι ἐγένοιτο τὰ ὀνόματα τοῖς ἀνδράσιν, οἵτινες κατὰ χώραν ἐκείνην τὴν οἴκησιν κεκληρῶνται· ὁμούριον δὲ, ἀντὶ τοῦ πλησιόχωρον. Ἀρτίως δὲ διέλθω καὶ παρασημήνωμεν λέξιν τὰ ἔθνη ἅπαντα, ὅσα ἀρίδηλα καὶ φανερὰ κατὰ τὴν οἰκουμένην οἰκεῖ. αἱ δὲ μοῦσαι τὴν κατ' εὐθεῖαν ὁδὸν καὶ μὴ ἐσπαρμένην φέροιεν. πλησίον μὲν τῆς Μαιώτιδος λίμνης αὐτοὶ οἱ Μαιῶται οἰκοῦσι, καὶ τὸ ἀγαθὸν γένος τοῦ πολεμικωτάτου Ἄρεως, τὰ ἔθνη τῶν Σαυροματῶν. καὶ γὰρ ἐξ ἐκείνης τῆς συνουσίας τὴν γέννησιν ἐλκουσιν, ἥν τινα ποτε ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις τοῖς Σαυρομάταις [αἱ Ἀμαζονίδες] ἐμίγησαν, πόρρω τῆς οἰκείας αὐτῶν πατρίδος καὶ τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ πλαγχθεῖσαι· ἐπλανήθησαν γὰρ αὗται, ὁπόταν καθ' Ἑλλά-

Τοὔνεκα καὶ παῖδες μεγαλήτορες ἐξεγένοντο,
Ὕλην ναιετάοντες ἀπείριτον· ἧς διὰ μέσσης
Συρόμενος Τάναϊς Μαιώτιδος ἐς μυχὰ πίπτει,
Ὅς τε καὶ Εὐρώπην ἀποτέμνεται Ἀσίδος αἴης·
Ἐς δύσιν, Εὐρώπην· ἐς δ' αὐγὰς, Ἀσίδα γαῖαν.
Τοῦ δ' ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι
Τηλόθι μορμύρουσιν· ὁ δὲ πλατὺς ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἐσσύμενος Σκυθικοῖσιν ἐπιτροχάει πεδίοισι.
Τοῦ δ' ἂν κυμαίνοντος ἀπείριτον ἐκ Βορέαο,
Πηγετὸν ἀθρήσειας ἀπὸ κρυμοῖο παγέντα.
Σχέτλιοι οἳ περὶ κεῖνον ἐνοίκια φῶτες ἔχουσιν·
Αἰεί σφιν ψυχρή τε χιὼν, κρυμός τε δυσαής.
Καὶ δέ κεν ἐξ ἀνέμων ὁπόταν πλεῖστον κρύος ἔλθῃ,
Ἢ ἵππους θνήσκοντας ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδοιο,

658 quare etiam liberi magnanimi nati sunt, 659 silvam incolentes immensam: quam per mediam 660 volutus Tanaïs Mæotidis in sinum labitur; 661 qui etiamnum Europam abscindit [secernit] ab Asia terra: 662 ad occasum, Europam: ad ortum autem, Asiam terram. 663 hujus sane fontes quidem in montibus Caucasiis 664 procul murmurant: vastus autem hinc inde 665 concitus [rapide fluens] Scythicos currit super campos. 666 hoc porro æstuante immensum in modum a borea, 667 glaciem videres præ frigore concretam. 668 miseri qui circa illum domicilia homines habent: 669 perpetuo illis frigida nix, geluque perniciose flans. [cum pernicioso flatu conjunctum.] 670 et quum e ventis plurimum frigus venerit, 671 aut equos morientes ante oculos cernas,

Τοὔνεκα] διὰ τοῦτο. α. Μεγαλήτορες] ἰσχυροί. α. Ἧς] γῆς, δῆλον. α. Μαιώτιδος] τῆς λίμνης. α. Μορμύρουσιν] ἀναβλύζουσι. α. Τοῦ δ' ἂν] τοῦ Ταναΐδος. α. Σχέτλιοι] λύπης ἄξιοι. α.

Ἑλλάδος ἐστρατοπέδευσαν, ἢ ὅτι φεύγουσαι Ἡρακλέα· τούτου χάριν καὶ μεγαλόψυχοι παῖδες, καὶ ἰσχυροὶ ἐξ αὐτῶν ἐγεννήθησαν, ἐπὶ τὴν ἄπειρον καὶ πολλὴν κατοικοῦντες γῆν. * καὶ τὴν Εὐρώπην ἀπὸ τῆς Ἀσίας γῆς διαχωρίζει· ἐπὶ τὴν δύσιν, τὴν Εὐρώπην· ἐπὶ δὲ τὰς αὐγὰς, τὴν Ἀσίδα γῆν. τούτου δὴ, τοῦ Ταναΐδος ποταμοῦ, αἱ μὲν πηγαὶ ἐν τοῖς Καυκασίοις πόρρωθεν ἀνακράζουσιν, ὅ ἐστιν ἀναπέμπονται, ὄρεσιν· οὗτος δὲ ἔνθα κἀκεῖσε, ὁ Τάναϊς, ἐπὶ τοῖς Σκυθικοῖς ὁρμῶν πεδίοις ἐπιτρέχει. ἄπειρον δὲ τούτου καὶ πολὺ ἀπὸ τοῦ βορρᾶ κυμαίνοντος, περιβλέψειας παγετὸν ἀπὸ τοῦ κρύους παγέντα. σχετλιασμοῦ δὲ ἄξιοι ἐκεῖνοι οἱ ἄνθρωποι, οἵτινες περὶ τὸν τόπον ἐκεῖνον τὴν οἴκησιν ἔχουσιν· ἀεὶ γὰρ ἐν αὐτοῖς ψυχρά ἐστι χιὼν, καὶ ὁ δυσαὴς κρυμός. καὶ δὴ ὁπόταν ἐκ τῶν ἀνέμων κρύος ἐπέλθῃ ἢ ἵππους ἐκπνέοντας ὁρᾷς ἐν αὐτῶν,

ἢ

Ἠὲ καὶ ἡμιόνους, ἢ ἀγραύλων γένος οἰῶν.
Οὐ μὲν οὐδ' αὐτοί κεν ἀπήμαντοι τελέθοιεν
Ἀνέρες, οἳ κείνῃσιν ὑπαὶ ῥιπῇσι μένοιεν·
Ἀλλὰ γὰρ ἠλάσκουσιν, ὑποζεύξαντες ἀπήνας,
Χώρην εἰς ἑτέρην· λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις
Χειμερίοις, οἵ τέ σφι κακῇ θύοντες ἀέλλῃ,
Γαῖάν τε κλονέουσι καὶ οὔρεα πευκήεντα.
Τόσσοι μὲν ποταμὸν Τάναϊν περιναιετάουσι.
Σαυρομάτας δ' ἐπέχουσιν ἐπασσύτεροι γεγαῶτες
Σινδοί, Κιμμέριοί τε, καὶ οἳ πέλας Εὐξείνοιο
Κερκέτιοί τ', Ὀρέται τε, καὶ ἀλκήεντες Ἀχαιοί·
Τοὺς ποτ' ἀπὸ Ξάνθοιο καὶ Ἰδαίου Σιμόεντος

672 aut etiam mulos, aut in agro stabulantium genus ovium. 673 neque etiam ipsi illæsi esse possent 674 homines, qui illis sub flatibus manerent: 675 verum fugiunt, junctis plaustris, 676 regionem in aliam: linquunt autem terram ventis 677 hybernis, qui etiam improba furentes [ruentes] procella, 678 terramque agitant & montes piniferos. 679 tot sane fluvium Tanaïn accolunt. 680 Sauromatas vero excipiunt qui magis conferti sunt [densi] 681 Sindi, Cimmeriique, & qui prope Euxinum 682 Cercetiique, Oretæque, & strenui Achæi; 683 quos olim a Xantho & Idæo Simoente [a Troja]

Ἠλάσκουσιν] πλανῶνται. α. Ἀπήνας] ἁμάξας. α. Σφι] αὐτοῖς. α. Θύοντες] φυσῶντες. α. Ἀέλλῃ] πνοῇ. α. Πευκήεντα] πολλὰ δένδρα ἔχοντα. α. Ἐπέχουσι] διαδέχονται. α. Ἰδαίου] Τρωϊκοῦ. α.

ἢ ἡμιόνους, ἢ τὸ γένος τῶν ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένων προβάτων. τὸ δὲ ὑπερβάλλον κρύος τοῦ τόπου ἐκείνου δηλῶσαι βουλόμενος, εἶπεν, αὐλιζομένων προβάτων· οὐδὲ γὰρ κρύος εἰς αὐτὰ, μὴ πολλοῦ γινομένου χειμῶνος, ἐπεισέρχεται· ὥς φησιν Ἡσίοδος,

——— πώεα δ' οὔτι,
Οὕνεκ' ἐπηεταναὶ τρίχες αὐτῶν, οὐ διάησιν
ἤγουν διέρχεται
Ἲς ἀνέμου Βορέου. ———

οὐδαμῶς μὲν οὐδ' αὐτοὶ σῶοι καὶ ἀβλαβεῖς οἱ ἄνδρες ὑπάρχουσιν, οἵτινες ὑπὸ ταῖς ὁρμαῖς, ἢ φοραῖς, τῶν ἀνέμων ἐκείνων μένουσιν· ἀλλ' ἀπήνας ὑποζεύξαντες εἰς ἑτέραν χώραν φεύγουσι· καταλείπουσι δὲ τοῖς χειμερίοις ἀνέμοις ἐκείνην τὴν γῆν, οἵτινες σὺν κακῇ στροφῇ ὁρμώμενοι, τήν τε γῆν ἅπασαν ἐκείνην, καὶ τὰ πευκήεντα, ἤγουν τὰ ὑψηλὰ, ὄρη κλονοῦσι. τοσοῦτοι μὲν περὶ τὸν Τάναϊν ποταμὸν κατοικοῦσιν. οἱ δὲ Σινδοὶ καὶ οἱ Κιμμέριοι πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς ὄντες τοὺς Σαυρομάτας ἐπέχουσιν, οἵ τε πλησίον τοῦ Εὐξείνου λαχόντες οἰκεῖν, φημὶ, Κερκέται μὲν καὶ Ὀρέται, καὶ ἰσχυρότατοι Ἕλληνες· (οὗτοι γὰρ οἱ Ἕλληνες μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν εἰς τὸν Εὔξεινον ᾤκισαν πόντον) οὕς τινάς ποτε ἀπὸ τοῦ Ξάνθου καὶ τοῦ Ἰδαίου Σιμόεντος, αἱ

τοῦ

Πνοιαὶ νοσφίσαντο νότοιό τε καὶ Βορέαο,
Ἑσπόμενοι μετὰ δῆριν Ἀρηϊάδη βασιλῆϊ.
Τοῖς δ' ἐπιναιετάουσιν ὁμούριον αἶαν ἔχοντες
Ἡνίοχοι, Ζυγιοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης.
Πὰρ δὲ μυχὸν Πόντοιο, μετὰ χθόνα Τυνδαριδάων,
Κόλχοι ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτοιο,
Καυκάσου ἐγγὺς ἐόντες, ὃς Ὑρκάνιον περὶ πόντον
Οὔρεσιν ἠλιβάτοισιν ἀέξεται· ἔνθα τε Φᾶσις
Κιρκαίου κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο,
Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἐπερεύγεται ἄχνην,
Ἀρξάμενος τὰ πρῶτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.
Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην βορέην τ' ἐπικέκλιται ἰσθμός,

684 flatus abduxerunt austrique & aquilonis, 685 sequentes ad bellum Martia fortitudine præditum [vel, a Marte oriundum; vel, Martis filium] regem. 686 post hos autem habitant vicinam terram tenentes 687 Heniochi, Zygiique Pelasgica oriundi terra. 688 ad recessum autem intimum Ponti, post terram Tyndaridarum, 689 Colchi habitant, advenæ Ægypti, [qui eo commigrarunt ex Ægypto,] 690 prope Caucasum qui sunt, qui Hyrcanium prope mare 691 montibus altissimis excrescit. ubi Phasis 692 Circæi per dorsum [planitiem] se volvens campi, 693 Euxini ad undam rapidam eructat spumam, 694 incipiens primum e monte Armenio. 695 hujus autem versus orientem boreamque adjacet isthmus.

Μετὰ δῆριν] εἰς μάχην. α. Ὁμούριον] πλησιόχωρον. α. Μετήλυδες] μετανάσται. α. Οὔρεσιν] ἐξοχαῖς. α. Ποτὶ χεῦμα] πρὸς ῥεῦμα. α.

τοῦ βορρᾶ καὶ νότου πνοαὶ ἀπῴκισαν, ἢ ἀπεχώρισαν, τῷ πολεμικωτάτῳ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ μετὰ τὸν ἐπὶ Τροίας πόλεμον ἀκολουθήσαντες. Ἀρηϊάδη καὶ γὰρ, τῷ πολεμικωτάτῳ· ἐπειδὴ οὗτος ἀπὸ Πέλοπος τῆς Ἱπποδαμείας καὶ Οἰνομάου ἔσχε τὸ γένος, καὶ Μενέλαος· ὁ δὲ Οἰνόμαος παῖς ἦν τοῦ Ἄρεως· Ἀρηϊάδη οὖν λοιπὸν, Ἀγαμέμνονι τῷ πολεμικωτάτῳ ἤγουν Ἄρεως. ἐπὶ τούτοις δὲ, τοῖς Ἕλλησι, κατοικοῦσι μίαν γῆν ἔχοντες οἵ τε Ἡνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, οἵπερ εἰσὶν ἔγγονοι τῆς Πελασγίδος γῆς. Ἡνίοχοι δὲ λέγονται, ἐπειδὴ Γάραξ φησὶ πολλαῖς ναυσὶν εἰσπλεῦσαι τοὺς Ἀργοναύτας, ὧν ἀποπλανηθῆναι τοὺς ἐνοικοῦντας ἐκεῖσε· ὅθεν πάλιν καὶ Διοσκουρὶς ἦν, ἐκεῖσε λεγομένη πόλις, περὶ ἧς αὐτός. μετὰ χθόνα Τυνδαριδῶν, παρὰ τὸν ἐνδότατον τόπον τοῦ Πόντου, ἐπὶ γῆν τῶν Τυνδαριδῶν, οἱ τῶν Αἰγυπτίων ἀπόγονοι, Κόλχοι μέτοικοι ὄντες κατοικοῦσι, πλησίον τοῦ Καυκάσου ὑπάρχοντες ὄρους· ὅστις Καύκασος περὶ τὸν Ὑρκάνιον πόντον τοῖς ὑψηλοῖς ὄρεσιν αὔξεται. ὅπου ὁ Φᾶσις· ὅστις κατὰ τὸν νῶτον τοῦ Κιρκαίου πεδίου συστρεφόμενος, πρὸς τὸν Εὔξεινον ἄχνην, ἀντὶ τοῦ εἰς τὸν Εὔξεινον τὸ ἀχνῶδες καὶ χορτῶδες αὐτοῦ, ἀπερεύγεται· ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους τὸ πρότερον ἀρξάμενος. Πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν τούτου καὶ τὸν βορρᾶν ὁ ἰσθμὸς τῆς

Ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο θαλάσσης.
Τῷ δ' ἐπιναιετάουσιν ἑωθινὸν ἔθνος Ἰβήρων,
Οἵ ποτε Πυρρήνηθεν ἐπ' ἀντολίην ἀφίκοντο,
Ἀνδράσιν Ὑρκανίοισιν ἀπεχθέα δῆριν ἔχοντες.
Καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον
Ἰνδῶν ἐκ πολέμοιο δεδεγμένοι ἐξείνισσαν,
Καὶ μετὰ Ληνάων ἱερὸν χορὸν ἐστήσαντο,
Ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ στήθεσσι βαλόντες,
Εὐοῖ Βάκχε λέγοντες· ὁ δὲ φρεσὶ φίλατο δαίμων
Κείνων ἀνθρώπων γενεὴν καὶ ἤθεα γαίης.
Τοῖς δ' ἔπι Κασπίη κυμαίνεται ἀμφιτρίτη·
Ῥεῖα δέ τοι καὶ τήνδε καταγράψαιμι θάλασσαν,

696 isthmus [discrimen] Caspiique & Euxini maris. 697 in eo autem habitant orientalis gens Iberorum, 698 qui olim e Pyrene ad orientem venerunt, 699 cum hominibus Hyrcaniis implacabile bellum committentes. 700 etiam Camaritarum natio magna, qui quondam Bacchum 701 Indorum e bello recipientes, hospitio exceperunt, 702 atque cum Bacchidibus sacram choream duxerunt, 703 cingula [balteos] & hinnulorum pelles pectoribus injicientes, 704 evœ Bacche, clamantes: ipse autem animo amplexatus est deus 705 illorum hominum nationem, & sedes [domicilia] illius terræ. 706 post hos vero Caspium fluctuat mare: 707 facile autem tibi & hoc describserim mare.

Ἀφίκοντο] ἦλθον. α. Ἀπεχθέα] μισητήν. α. β. Δῆριν] μάχην. α. β. Νεβρίδας] δέρματα νεβρῶν, ἢ ἐλάφων. α. Φίλατο] ἐφίλησε. α. Κυμαίνεται] περατοῦται. α.

τῆς Κασπίας θαλάσσης καὶ τοῦ Εὐξείνου ἐπίκειται. ἐπὶ τούτῳ δὲ τῷ ἰσθμῷ, τὸ ἀνατολικὸν ἔθνος κατοικεῖ τῶν Ἰβήρων· οἵ τινες Ἴβηρες ἀπὸ τῆς Πυρρήνης ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν παρεγένοντο, τοῖς Ὑρκανίοις ἀνδράσι μεγάλην ἔχθραν συμβάλλοντες. λέγεται γὰρ ὅτι ποτὲ τῶν Ἰβήρων ἀπὸ δύσεως πρὸς ἀνατολὴν μετοικισθέντων, ἀπεχθῶς πρὸς Ὑρκανοὺς ἐσχήκασιν· ὡς κεκλύσθαι αὐτοὺς πλησιοχώρους γενέσθαι. Καὶ τὸ μέγα ἔθνος τῶν Καμαριτῶν, οἵ τινες τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ πολέμου τῶν Ἰνδῶν προσδεξάμενοι ἐξενοδόχησαν, (μέγα δὲ Καμαριτῶν ἔθνος εἶπε, διὰ τὸ εὐσεβεῖς εἶναι αὐτοὺς) καὶ ἱερὸν χορὸν, ὅ ἐστι μέλος, μετὰ Βακχῶν ἔστησαν, ζώματα καὶ νεβρίδας ἐπὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν βαλόντες, καὶ τὸ εὐοῖ, εὐὰν, λέγοντες· οὗτος δὲ ὁ θεὸς, τουτέστιν ὁ Διόνυσος, ταῖς ἑαυτοῦ φρεσὶ καὶ τὴν γενεὰν τῶν ἄλλων ἀνθρώπων ἐκείνων καὶ τὴν γῆν ἠγάπησε. τὸ δὲ ἤθεα γαίης, ἀντὶ τοῦ τὴν γῆν. Ἐπὶ τούτοις δὲ, τοῖς Καμαρίταις, ἡ Κασπίων κυμαίνεται θάλασσα· ῥαδίως καὶ εὐκόλως καὶ ταύτην τὴν θάλασσαν διαγράψαιμι, ὥσ-

Οὐ μὲν ἰδὼν ἀπάνευθε πόρους, οὐ νηῒ περήσας.
Οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν·
Οὐδέ μοι ἐμπορίη πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγην
Ερχομαι, (οἷά τε πολλοὶ Ερυθραίου διὰ πόντου,
Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες, ἵν' ἄσπετον ὄλβον ἕλωνται)
Οὐδὲ μὲν Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδ' ἐρεείνω
Καυκασίας κνημῖδας Ερυθραίων τ' Αριηνῶν·
Αλλά με μουσάων φορέει νόος, αἵ τε δύνανται
Νόσφιν ἀλημοσύνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι,
Οὔρεά τ' ἤπειρόν τε καὶ αἰθερίην ὁδὸν ἄστρων.
Αλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον ἀμφιέλικτον
Πάσης Κασπίης μεγάλης ἁλός. οὐκ ἂν ἐκείνην

708 qui tamen non vidi procul meatus, [sinus ejus,] neque navi eo trajeci. 709 non enim mihi vita est in atris [atra pice oblitis] navibus: 710 neque mihi mercatura est paterna; neque ad Gangem 711 proficiscor, (ut multi rubrum per mare, 712 de vita non solliciti, quo immensas divitias consequantur) 713 nec cum Hyrcaniis commercium mihi est. neque vestigo 714 saltus, qui in pede Caucasi, rubeorumque Arianorum: 715 verum me musarum agitat [impellit] mens, quæ quidem possunt 716 absque vagatione magnum mare metiri, 717 montesque & continentem & æthereum cursum siderum. 718 verum fuerit sane forma rotunda, undique sinuosa, 719 totius Caspii magni maris. non illud

Απάνευθε] ἀπομακρόθεν. β. Βίος] διαγωγή. α. Οἷα] ὥσπερ. α. Ψυχῆς οὐκ ἀλέγοντες] τοῦ θανάτου καὶ ζωῆς οὐ φροντίζοντες. α. Ερεείνω] ἐρευνῶ. α. Κνημῖδας] ἀκρωρείας καὶ ἐξοχὰς τοῦ ὄρους. α. Φορέει] ὁδηγεῖ καὶ κινεῖ. α. Μετρήσασθαι] ἐξηγήσασθαι. α. Αμφιέλικτον] κυκλοτερές. α.

οὐδαμῶς ἄποθεν ἀπῳκισμένων χωρῶν τὰς διαθέσεις θεασάμενος, οὐδὲ μετὰ νηῶν περάσας· οὐδὲ γὰρ ἐμοὶ τοιοῦτος βίος ὑπῆρξεν, οὐδὲ πατρική μοι ἐστὶν ἐμπορεία, οὐδὲ ἐπὶ τὸν Γάγγην πορεύομαι, (ὁποῖα πολλοὶ διὰ τοῦ Ερυθροῦ πόντου περῶντες, ἵνα τὸν πολὺν πλοῦτον λάβωσι, τῆς ψυχῆς αὐτῶν οὐ φροντίζουσιν) ἀλλ' οὐδὲ τοῖς Ὑρκανίοις ἐπιμίσγομαι, οὐδὲ τὰς κρημνίδας τοῦ Καυκάσου, καὶ τῶν Ερυθραίων Αριηνῶν, ὅπερ ἐστὶν ἔθνος περὶ τὴν Ερυθρὰν [θάλασσαν,] πολυπραγμονῶ· ἀλλ' ὁ τῶν μουσῶν ἐμὲ νοῦς φορέει, τουτέστιν, αἱ μοῦσαί με ἄγουσι καὶ φέρουσιν· αἵ τινες, μοῦσαι, χωρὶς πλανήσεως καὶ κακοπαθείας τὴν πολλὴν θάλασσαν καὶ τὰ ὄρη καὶ τὴν αἰθέριον ὁδὸν τῶν ἀστέρων μετρήσασθαι δύνανται. Αλλὰ τῆς μὲν Κασπίας μεγάλης θαλάσσης τὸ σχῆμα περίδρομον, ὅ ἐστιν ἀμφιέλικτον, ἤτοι πανταχοῦ περιελισσόμενον, τουτέστι περιερχόμενον καὶ συστρεφόμενον· καὶ οὕτως μὲν περίτροχον αὐτὴν λέγει εἶναι· (ὁ δὲ Πτολεμαῖος, σφενδόνῃ ἐοικυῖαν.) δείξας δὲ ὅτι οὐ πεπαίδευται τὰ ναυτικὰ, μεταβαίνει ἐπὶ τὴν ἔκφρασιν τῆς Ὑρκανίας, καί φησιν, οὐδαμῶς ἂν ἐκείνην

ἐπὶ

Νηῒ περήσειας τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης·
Τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος. ἂψ δὲ μετ' ἄρκτους
Ελκομένη, προχοῇς ἐπιμίσγεται ὠκεανοῖο.
Η δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει,
Φύει δὲ κρύσταλλον, ἰδ' ἠερόεσσαν ἴασπιν,
Εχθρὴν Εμπούσῃσι, καὶ ἄλλοις εἰδώλοισι.
Πάντας δέ τοι ἐρέω ὅσοι μιν πέρι φῦλα νέμονται,
Αρξάμενος πλευρῆς ζεφυρηΐδος ἐκ Βορέαο.
Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἁλὸς ἄγχι
Παρραλίην ναίουσιν ἀνὰ στόμα Κασπίδος ἅλμης.
Οὖννοι δ' ἑξείης, ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες·
Αλβανοί τ' ἐπὶ τοῖσιν Αρήϊοι, οἵ θ' ὑπὲρ αἶαν

720 navi trajeceris tertiæ ad orbes lunæ. 721 tantus namque trajectus est immanis. retro autem ad septemtriones 722 protractus, gurgitibus commiscetur oceani. 723 quod certe multa quidem alia inter homines miracula producit, 724 gignit autem crystallum, atque aërei coloris iaspim, 725 infestam Empusis, & aliis spectris. 726 omnes autem tibi referam quotquot ipsum gentes circumhabitant, 727 orsus a latere occiduo a borea. 728 Primi quidem Scythæ sunt, qui Saturnium prope mare 729 maritimam oram incolunt ad ostium Caspii maris. 730 Unni autem deinceps; post ipsos autem Caspii viri. 731 Albanique post hos Martii, quique super terram

Τριτάτης ἐπὶ κύκλα σελήνης] περιφραστικῶς, ἐπὶ τρεῖς μῆνας. α. Πόρος] ἡ πλεῦσις. α. Ελκομένη] φερομένη. α. Αέξει] φέρει. α. Φύει] γεννᾷ. β. Φῦλα] γένη. β.

ἐπὶ τρεῖς κύκλους τῆς σελήνης, τουτέστιν ἐπὶ τρεῖς μῆνας, περάσῃς· τοσοῦτος γάρ ἐστι σκληρὸς, οἱονεὶ δυσπέρατος, ὁ πόρος ἐκεῖνος. εἰς τοὐπίσω δὲ ἐπὶ τὰ ἀρκτῷα μέρη ἑλκόμενος, ταῖς προχόαισι τοῦ ὠκεανοῦ ἀναμίγνυται· οὕτως καὶ γάρ ἐστιν ὀξὺ τὸ ἐπὶ τὸν ὠκεανὸν, τὸ δὲ πρὸς τὴν ἤπειρον, περιφερές. ἥτις, Ὑρκανία, ἐν τοῖς ἀνδράσι μὲν πολλὰ θαύματα αὔξει, ἀναβλαστάνει δὲ τὸν κρύσταλλον, καὶ τὴν ἠερόεσσαν ἴασπιν, (ἠερόεσσαν δὲ λέγει τὴν σκοτεινὴν) τὴν ἐχθρὰν οὖσαν ταῖς Εμπούσαις, καὶ τοῖς δαίμοσιν. Εμπουσα δέ ἐστι δαιμόνιον περὶ τὴν Εκάτην, ἡ λεγομένη Ονοσκελίς. Απὸ δὲ τῆς πλευρᾶς ζεφυρίτιδος τοῦ βορρᾶ ἀρξάμενος, ὅσα ἐν αὐτῇ τῇ Ὑρκανίᾳ κατοικοῦσιν ἔθνη ἅπαντά σοι λέξω. καὶ πρῶτοι μὲν Σκύθαι ὑπάρχουσιν, ὁπόσοι κατὰ τὴν παραλίαν κατοικοῦσι πλησίον τῆς Κρονίας θαλάσσης, ἀνὰ στόμα τῆς Κασπίας θαλάσσης. Οἱ δὲ Οὖννοι ἐφεξῆς· ἐπ' αὐτοῖς δὲ, τοῖς Οὔννοις, οἱ Κάσπιοι· ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ πολεμικώτατοι Αλβανοὶ, καὶ τὴν ὑπεράνω αὐτῶν τραχεῖαν γῆν κατοι-

κοῦσι τι

Τρηχεῖαν ναίουσι Καδούσιοι. ἄγχι δὲ Μάρδοι,
Υρκάνιοι, Τάπυροί τ᾽· ἐπὶ δέ σφισιν ὁλκὸν ἑλίσσει
Μάρδος, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν πόμα Βάκτρων·
Ἀμφοτέρων γὰρ μέσσος ἐς Υρκανίην ἅλα βάλλει.
Ἀλλ᾽ ἤτοι Βάκτροι μὲν ἐπ᾽ ἠπείροιο νέμονται
Χώρην εὐρυτέρην, κνημοῖς ὑπὸ Παρνησσοῖο,
Δερκέβιοι δ᾽ ἑτέρωθεν ἐφ᾽ ὕδασι Κασπίοισι.
Τοὺς δὲ μέτ᾽, ἀντολίηνδε, πέρην κελάδοντος Ἀράξου
Μασσαγέται ναίουσι, θοῶν ῥυτῆρες ὀϊστῶν·
Ἀνέρες, οἷς μήτ᾽ αὐτὸς ἐγώ, μήθ᾽ ὅς τις ἑταῖρος
Ἐμπελάσαι. μάλα γάρ τε κακοξεινώτεροι ἄλλων.
Οὐ γάρ σφιν σίτοιο μελίφρονός ἐστιν ἐδωδή,

732 asperam habitant Cadusii. prope autem Mardi, 733 Hyrcaniique, Tapyrique. post autem ipsos tractum sinuat 734 Mardus, Dercebiorumque & divitum potus Bactrorum. 735 amborum namque medius in Hyrcanium mare effunditur. 736 sed nimirum Bactri quidem in continente possident [incolunt] 737 regionem latiorem, sub jugis Parnassi, 738 Dercebii autem altera ex parte ad undas Caspias. 739 hos vero post, orientem versus, trans resonantem [frementem] Araxem 740 Massagetæ degunt, velocium emissores sagittarum: 741 viri, quibus nec egomet, neque quisquis est sodalis 742 appropinquet. multo namque inhospitaliores sunt aliis. 743 neque enim ipsis suavis frumenti est cibus,

Πόμα] πόσις. α. Νέμονται] βόσκονται. α. Κνημοῖς] τοῖς δασυτέροις καὶ κατωτέροις. α. Ἑτέρωθεν] ἀπὸ τοῦ ἀντιπέραν μέρους τοῦ ποταμοῦ. α. Ῥυτῆρες] ἔμπειροι. α. Κακοξεινότεροι] κακόφιλοι. α. Μελίφρονος] γλυκυτάτου. α.

κοῦντες Καδούσιοι· πλησίον δὲ Μάρδοι, καὶ Υρκάνιοι, καὶ Ἄπυροι. ἐπ᾽ αὐτοῖς δὲ τὴν περιπλοκὴν αὐτοῦ συστρέφει ὁ ποταμὸς Υρκανίας Μάρδος, τῶν τε Δερκεβίων καὶ πλουσιωτάτων Βάκτρων τὸ πόμα· διὰ τὸ ἀμφοτέρων καὶ γὰρ διερχόμενος, τῶν τε Δερκεβίων καὶ Βάκτρων, εἰς τὴν Υρκανίαν θάλασσαν βάλλει. ἀλλὰ οἱ μὲν Βάκτροι ἐπὶ τὴν εὐρυτέραν χώραν τῆς ἠπείρου κατοικοῦσιν, ἐπὶ ταῖς κνήμαις τοῦ Παρνασσοῦ· εἰς δὲ τὸ ἕτερον μέρος, δηλονότι τὸ Υρκανίας τὸ δεξιὸν, ἐπὶ τοῖς Κασπίοις ὕδασιν οἱ Δερκέβιοι. μετὰ τούτοις τὴν ἀντιπέραν ἀνατολὴν ἐπὶ τοῦ ἠχητικοῦ Ἀράξου οἱ τῶν ταχέων βελῶν ἄνδρες φύλακες, τουτέστιν οἱ πολεμικοὶ Μασσαγέται [ναίουσι.] ῥυτῆρες δὲ οἱ τοξόται λέγονται, ἢ καὶ οἱ φύλακες, παρὰ τὸ ῥύεσθαι τὸ φύλακας αὐτῶν, ὅ ἐστι φυλάττειν ἢ σώζειν. ἐφ᾽ οἷς ποτε Μασσαγέταις μήτε αὐτὸς ἐγὼ ἐμπελάσαιμι, ἀντὶ τοῦ πλησιάσαιμι, μήτε ἄλλος ὃς ἐμοὶ φίλος· λίαν γὰρ κακοξεινότεροι τῶν ἄλλων εἰσίν. οὐδαμῶς καὶ γάρ ἐστιν αὐτοῖς ἡ τροφὴ ἄρτος· τὸ δὲ μελίφρονος σίτου κατὰ περίφρασιν, ἀντὶ τοῦ εὐφραντικοῦ σίτου, τουτέστιν ἄρτου·

ἀλλ᾽

Οὐδὲ μὲν οὐδ᾽ οἶνος μεταδήμιος· ἀλλὰ γὰρ ἵππων
Αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, δαῖτα τίθενται.
Τοῖς δ᾽ ἔπι πρὸς βορέην Χωράσμιοι· οἷς ἔπι γαῖα
Σουγδιὰς, ἧς διὰ μέσσον ἑλίσσεται ἱερὸς Ὦξος,
Ὅς τε λιπὼν Ἠμωδὸν ὄρος, μετὰ Κασπίδα βάλλει.
Τὸν μέτ᾽, ἐπὶ προχοῇσιν Ἰαξάρταο νέμονται
Τόξα Σάκαι φορέοντες, ἃ μή κέ τις ἄλλος ἐλέγχοι
Τοξευτής. οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν.
Καὶ Τόχαροι, Φροῦροί τε, καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σηρῶν,
Οἵ τε βόας μὲν ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα,
Αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γαίης,

744 neque sane vinum indigenum. [populare.] sed equorum 745 sanguini miscentes candidum lac, epulas apponunt. 746 hos autem post ad boream Chorasmii: post quos terra 747 Sugdiana, cujus per medium volvitur sacer Oxus, 748 qui linquens Emodum montem, in Caspium [mare] labitur. 749 quem post, ad fluenta Iaxartæ degunt 750 arcus Sacæ gestantes, quos nemo alius improbaverit 751 sagittarius. non enim ipsis fas est in cassum jaculari. 752 et Tochari, Phrurique; & gentes barbaræ Serum, 753 qui boves quidem aspernantur, & pingues oves; 754 varios autem depectentes desertæ flores terræ,

Μεταδήμιος] ἐμφύλιος. α. Δαῖτα] τροφήν. α. Φορέοντες] κρατοῦντες. α. Ἐλέγχοι] ψέγοι. α. Θέμις] δίκαιον. β. Ἀνεμώλια] μάταια. α. Βάλλειν] τοξεύειν. α. Βάρβαρα] ἄχρηστα. α.

ἀλλ᾽ οὐδὲ ὁ ἐν τῷ δημοσίῳ πινόμενος οἶνος· ἀλλὰ τῷ λευκῷ [γάλακτι] τὸ τῶν ἵππων αἷμα ἀναμιγνῦντες, τὴν εὐωχίαν αὐτῶν τίθενται· γάλα δὲ εἶπε λευκὸν, διὰ τὸ ἐν ἐκείνῳ λευκῶδες· καὶ γὰρ οὐχ ὁρᾶται σκιά. Ἐπὶ τούτοις μὲν, τοῖς Μασσαγέταις, ἀνώτεροι καὶ γάρ εἰσι, πρὸς τὰ βόρεια μέρη οἱ Χωράσμιοι· ἐφ᾽ οἷς τισιν, ἡ Σουγδιάς ἐστι γῆ· δι᾽ ἧς τινος Σουγδιάδος κατὰ τὸ μέσον αὐτῆς ὁ Ὦξος ποταμὸς συστρέφεται, ὅς τις τὸ παρὰ τοὺς Διονύσου κείμενον στήλας Ἠμωδὸν ὄρος καταλιπὼν, ἐπὶ τὴν Κασπίαν κατέρχεται. μετὰ τοῦτον δὲ, τὸν Ὦξον, ἐπὶ ταῖς προχοαῖς κατοικοῦσι τοῦ Ἰαξάρτου οἱ Σάκαι τόξα φέροντες, διὰ τὸ πολεμικοὺς εἶναι· ἅ τινα, τόξα, οὐδαμῶς τις ἄλλος τοξευτὴς ἀπελέγχοι. τοῦτο δὲ εἶπε, τὸ ἀκριβὲς καὶ εὔστοχον αὐτῶν δεῖξαι βουλόμενος· καὶ γὰρ οὐδαμῶς ἐστιν αὐτοῖς θέμις * καὶ ἀνεμώλια, εἶπεν, ὡς ἐπιζημίου οὔσης τῆς ἀποτυχίας· θανάτῳ καὶ γὰρ ἐζημιοῦντο οἱ ἀποτυγχάνοντες. ὑπάρχουσι καὶ Τόχαροι, καὶ οἱ Φροῦροι, καὶ τὰ βάρβαρα ἔθνη τῶν Σηρῶν, οἵ τινες τοὺς βόας, καὶ τὰ λιπαρώτατα πρόβατα ἀπαρνοῦνται, διὰ τὸ μὴ γινώσκειν αὐτά. τὰ ποικίλα ἄνθη τῆς ἐρήμου γῆς ξαίνοντες ἱμάτια

πολυ-

Εἵματα τεύχουσιν πολυδαίδαλα, τιμήεντα,
Εἰδόμενα χροιῇ λειμωνίδος ἄνθεσι ποίης·
Κείνοις οὔτι κεν ἔργον ἀραχνάων ἐρίσειεν.
Ἄλλοι δὲ Σκύθαι εἰσὶν ἐπήτριμοι, οἵ τε νέμονται
Ἐσχατιάς· περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν,
Χειμερίοις ἀνέμοισι λελειμμένη, ἠδὲ χαλάζαις.
Τόσσοι μὲν φῶτες περὶ Κάσπια κύματ' ἔασι.
Φράζεο δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη,
Εὐξείνου παρὰ χεῖλος, ἐπιλαδὸν ἔθνεα Πόντου,
Ἄχρι Θρηϊκίου στόματος, τόθι Χαλκὶς ἄρουρα.
Βύζηρές τοι πρῶτα, καὶ ἀγχόθι φῦλα Βεχείρων·

755 vestes faciunt varii artificii, pretiosas; 756 similes colore pratensis floribus herbæ. 757 illis nequaquam opus aranearum certaverit. 758 alii item Scythæ sunt numerosi, qui possident 759 extremitates: circum vero ipsos tellus quam venti infestant, est porrecta, 760 hybernis ventis objecta, atque grandinibus. 761 tot quidem gentes circum Caspias undas sunt. 762 Observa autem a Colchis & Phaside ad occasum jam, 763 Euxini juxta labrum, [littus,] turmatim [catervatim] gentes Ponti, 764 usque ad Thracium ostium, ubi Chalcis tellus. 765 Byzeres tibi primum, ac prope [illos,] gentes Bechirum;

Πολυδαίδαλα] πολυποίκιλα. α. Εἰδόμενα] ὁμοιούμενα. α. Κείνοις] ἱματίοις. α. Ἐρίσειεν] ἐξισώσειεν. α. Δυσήνεμος] κακοὺς ἀνέμους ἔχουσα. α. κατήνεμος. β. Λελειμμένη] γράφεται, κεκλιμένη. α. Φράζεο] νόει. α. Ἐπιλαδὸν] κατὰ τάξιν. α.

πολυδαίδαλα, οἱονεὶ ποικίλα καὶ πολύτιμα, ὅμοια κατὰ χροιὰν καὶ παραπλήσια τῆς παραδεισιακῆς γῆς τοῖς ἄνθεσι κατασκευάζουσιν (οἱ καὶ λειμῶνες ποικίλοι τὴν χροιὰν τυγχάνουσι, διὰ τὸ ἀλλόχροοι καὶ ποικίλοι τῶν βοτανῶν) ἐκείνοις οὐδὲ τὸ τῶν ἀραχνῶν ἔργον φιλονεικήσειεν, ὅ ἐστιν ἐξισώσειεν. οἱ δὲ Σῆρες πωλοῦντες οὕτως ὑπόκεινται, τὸ τίμημα ἐπιγράφοντες τοῖς σάκκοις· καὶ ὁ ἔμπορος ἐξ ἐπιγραφῶν ποιεῖται τὰς ἀποκρίσεις. ἄλλοι δὲ πυκνοὶ καὶ συνεχεῖς Σκύθαι εἰσὶν, οἵ τινες κατοικοῦσι κατὰ τὰ ἔσχατα μέρη· πλησίον δὲ αὐτοῖς δυσάνεμος, καὶ δυσχειμερίοις ἀνέμοις καὶ ταῖς χαλάζαις παρέκειται. δυσάνεμον εἶπεν αὐτὴν, ὡς μὴ εὐκρασίαν ἔχουσαν, καὶ τοῖς ἀνέμοις καὶ τοῖς χειμῶσιν ὥσπερ ἐκδεδομένην, ὅ ἐστι καὶ ἀοίκητον. τοσοῦτοι μὲν ἄνδρες περὶ Κάσπια κύματα κατοικοῦσι. Διαλογιζόμενος δὲ σκόπει ἄρτι ἀπὸ τῶν Κόλχων καὶ τοῦ Φάσιδος (ὅς ἐστι ποταμὸς) ἐπὶ τὴν δύσιν περὶ τὸ χεῖλος τοῦ Εὐξείνου ἐπὶ Λαδόντα ποταμὸν τὰ ἔθνη τοῦ Πόντου ἄχρι τοῦ Θρακικοῦ στόματος· ἀνώτερα δὲ τῶν Κόλχων παυσάμενος, ἐπὶ τὴν Κασπίαν ἐτράπη, καὶ μεταβαίνων τῆς Ἀσίας τὰ δυτικὰ φησὶ, τόθι Χαλκὶς ἦν ἄρουρα, ὅπου ἡ Χαλκὶς γῆ, ἡ νῦν καλουμένη Χαλκηδών. Πρῶτα δὲ εἰσὶν ἔθνη οἱ Βύζηρες, [καὶ ἀγχοῦ οἱ Βέχειρες.]
Μα-

Μάκρωνες, Φίλυρές τε, καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι
Δουρατέους. τῶν δ' ἄγχι πολύρρηνες Τιβαρηνοί.
Τοῖς δ' ἔπι, καὶ Χάλυβες στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γαῖαν
Ναίουσιν, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου,
Οἵ ῥα βαρυγδούποισιν ἐπ' ἄκμοσιν ἑστηῶτες,
Οὔποτε παύονται καμάτου καὶ ὀϊζύος αἰνῆς.
Τοὺς δὲ μετ', Ἀσσυρίης πρόχυσις χθονὸς ἐκτετάνυσται·
Ἔνθ' Ἀμαζονίδεσσιν ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο
Λευκὸν ὕδωρ προΐησιν Ἐνυάλιος Θερμώδων,
Ὅς ποτ' ἀλωομένην Ἀσωπίδα δέκτο Σινώπην,
Καί μιν ἀκηχεμένην σφετέρῃ παρενάσσατο χώρῃ,

766 Macrones. Philyresque, & qui turres habent 767 ligneas. hos vero juxta, pecore abundantes Tibareni. 768 post hos autem, etiam Chalybes duram & sævam terram 769 habitant, laboriosi edocti fabricam ferri; 770 qui quidem gravisonas [gravifremas] ad incudes stantes, 771 numquam cessant a labore & ærumna gravi. 772 hos autem post, Assyriæ aggestio [aggregatio] terræ extenta est. 773 ubi Amazonidibus e monte Armenio 774 albam [limpidam] aquam immittit bellicosus Thermodon, 775 qui quondam errabundam Asopi filiam excepit Sinopen, 776 atque ipsam mœstam sua collocavit in regione.

Στυφελὴν] σκληράν. α. Ἀπηνέα] ἀγρίαν. α. μοχθηράν. β. Μογεροῦ] κοπηροῦ. α. Βαρυγδούποισιν] βαρυηχέσι. α. Ὀϊζύος] κακοπαθείας. α. Ἐκτετάνυσται] ἐξήπλωται. α. Προΐησι] ἐμβάλλει. α. Ἀκηχεμένην] λυπουμένην. α.

Μάκρωνες, καὶ οἱ Φίλυρες, καὶ οἵ τινες τοὺς οἴκους ξυλίνους ἔχουσι. δουρατέους γὰρ, ἀντὶ τοῦ ξυλίνους. ὧν τινων πλησίον εἰσὶν οἱ πολυθρέμματοι Τιβαρηνοί. πολύρρηνες δὲ, ἀντὶ τοῦ πολλὰ πρόβατα ἔχοντες. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Χάλυβες τὴν ἀμετακίνητον καὶ σκληρὰν γῆν κατοικοῦσι, τοῦ μογεροῦ σιδήρου, ὅ ἐστι μοχθηροῦ, τὰ ἔργα μεμαθηκότες· οἵ τινες δὴ σὺν τοῖς βαρυκτύποις ταῖς σφύραις ἐπὶ τοῖς ἄκμοσιν ἑστηκότες, δεινῆς ταλαιπωρίας καὶ τοῦ χαλεποῦ κόματος οὐδαμῶς παύονται. Μετὰ τούτους τοὺς Χάλυβας, ἐπὶ τῆς Ἀσσυρίας γῆς ἡ πρόχυσις τοῦ Ἅλυος ἐκτετάνυσται. (λέγει δὲ τὰ περὶ Θερμώδοντος καὶ Παφλαγονίας) πρόχυσιν γάρ φησιν ἐκεῖθεν, ὅπου ὁ ποταμὸς τὸ χερσῶδες ἐπιφερόμενος ἀποσύρει). ἐκεῖσε (ἢ τὸ ἔνθα, ἀντὶ τοῦ ὅπου) ταῖς Ἀμαζόσιν ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους τὸ θερμὸν ὕδωρ ὁ πολεμικώτατος Θερμώδων προπέμπει· ὅς ποτε, Θερμώδων, τὴν Ἀσωπίδα Σινώπην, ἤτοι τὴν θυγατέρα ποταμοῦ τὸ Σινώπην πλανωμένην ἐδέξατο. ἱστορεῖ καὶ γὰρ Ἀπολλώνιος, ὅτι τὸν Δία ἡ Σινώπη ἐρῶντα ἠπάτησεν, (μεθ' ὃν καὶ Ἀπόλλωνα καὶ Ἅλυν ποταμὸν) παρ' ἐλπίδα αὐτὸν τὴν παρθενίαν αἰτήσασα, κατ' ἐπαγγελίαν μισθοῦ τῆς συνουσίας· (ἦν δὲ θυγάτηρ Ἀσωποῦ) ἐπειδὴ δὲ βουλόμενον συνελθεῖν αὐτῇ ἠπάτησεν, ἐποίησε πλανᾶσθαι αὐτήν· ἐδέξατο αὐτὴν ὁ Θερμώδων κελεύσαντος τοῦ Διός.
καὶ

Ζηνὸς ἐφημοσύνῃσιν. ὁ γὰρ φιλότητος ἐραννῆς
Ἰχανόων, πάτρης ἀπενόσφισεν οὐκ ἐθέλουσαν.
Ἐκ τῆς δὲ πτολίεθρον ἐπώνυμον ἄνδρες ἔχουσι.
Κείνου δ' ἂν ποταμοῖο περὶ κρυμώδεας ὄχθας
Τέμνοις κρυστάλλου καθαρὸν λίθον, οἷά τε πάχνην
Χειμερίην· δήεις δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν.
Ἶρις δ' ἑξείης καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει.
Τῷ δ' ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο,
Ἑλκόμεναι βορέην δε, Καραμβίδος ἐγγύθεν ἄκρης,
Ἀρξάμεναι πρώτον ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο.
Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμονται,

777 Jovis imperio. hic enim concubitus jucundi 778 cupidus, a patria abduxit invitam. 779 a qua etiam urbem cognominem homines habent. 780 illius autem fluvii circa frigidas ripas 781 secabis crystalli nitidum lapidem, veluti glaciem 782 hybernam: invenies vero & cœruleam iaspim. 783 Iris autem deinceps limpidas aquas in mare mittit. 784 post hunc vero murmurant fluenta Halyis fluvii, 785 quæ trahuntur boream versus, Carambim prope promontorium, 786 exorta primum e monte Armenio. 787 Paphlagones autem post hos ad littora habitant,

Ἐφημοσύνῃσιν] ὁρισμοῖς. α. Ἐραννῆς] ἐπιθυμητῆς. α. Ἰχανόων] κρατῶν. α. Οὐκ ἐθέλουσαν] μὴ βουλομένην. α. Τέμνοις] κόπτοις. β.

καὶ αὐτὴν θλιβομένην χεῖρας ἀποικισθεῖσαν ταῖς ἐντολαῖς Διός· οὗτος καὶ γὰρ, ὁ Ζεὺς, τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς φιλίας αὐτῆς ἐπιθυμῶν καὶ χρήζων, καὶ ταύτην μὴ θέλουσαν πόρρω τῆς ἰδίας πατρίδος ἐχώρισεν· ἐκ ταύτης καὶ γὰρ ἡ πόλις ἐπωνυμίαν ἔχει. λέγεται καὶ γὰρ οὕτως, ὅτι ἀπὸ ποταμοῦ Θερμώδοντος ἐκλήθη αὕτη Σινώπη, διὰ τὸ ἐκεῖσε οἰκισθῆναι τὴν Σινώπην, καὶ κτίσαι πόλιν. Ἀπ' ἐκείνου δ' ἂν, τοῦ Θερμώδοντος ποταμοῦ, περὶ τὰς κρυμώδεις ὄχθας τὸν καθαρὸν [λίθον] τοῦ κρυστάλλου, καθάπερ χειμερίαν πάχνην, τέμνοις. πάχνη δέ ἐστιν ὁ παγομένος ἀήρ. ἢ ἡ τοῦ ὕδατος πῆξις. εὑρήσεις καὶ τὴν † πρασίζουσαν ἴασπιν ὑδατόεσσαν. καὶ γὰρ πρασινίζουσαν λέγει, ὡς ἠερόεσσαν, τὴν σκοτεινήν. τὸ δὲ διάφορον ἐπίθετον τὴν διάφορον φύσιν τοῦ λίθου παρίστησιν. ἡ ἴασπις γὰρ λίθος ἐστὶν εἷς τῶν ιβ' πολυτίμων λίθων· ὧν καὶ τὰ ὀνόματα [σάρδιον, τοπάζιον, σμάραγδος, ἄνθραξ, σάπφειρος, ἴασπις, λιγύριον, ἀχάτης, ἀμέθυστος, χρυσόλιθος, βηρύλλιον, ὀνύχιον.] ὁ δὲ Ἶρις ποταμὸς εἰς τὴν θάλασσαν βάλλει. ἐπὶ τούτῳ αἱ τοῦ Ἅλυος ποταμοῦ ῥοαὶ ἀναβορβορίζουσι, πλησίον τῆς Καραμβίδος ἄκρας ἐπὶ δὲ τὸν βορρᾶν ἑλκόμεναι· ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους, αἱ ῥοαὶ δηλονότι, τὴν ἀρχὴν ἔχουσαι. ἐπὶ τούτοις δὲ ἐπὶ τοῖς αἰγιαλοῖς τῶν ποταμῶν, κατοικοῦσιν οἱ Παφλαγόνες,

† Γράφεται, πρασιάζουσαν.

καὶ

Καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον· ἔνθ' ἐνέπουσιν
Οὐδαίου Κρονίδαο μέγαν κύνα χαλκεόφωνον,
Χερσὶν ἀνελκόμενον μεγαλόφρονος Ἡρακλῆος,
Δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν·
Τὸν μὲν ἐδέξατο γαῖα, καὶ ἀνδράσι πῆμ' ἐφύτευσεν.
Ἄγχι δὲ Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι,
Ῥήβας ἔνθ' ἐρατεινὸν ἐπιπροχέησι ῥέεθρον,
Ῥήβας, ὃς Πόντοιο παρὰ στομάτεσσιν ὁδεύει,
Ῥήβας, οὗ κάλλιστον ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ.
Τόσσοι μὲν Πόντοιο περικτίται ἄνδρες ἔασι·
Κεῖνα δέ τοι Σκυθίης προλελεγμένα φῦλα πελέσθω.
Νῦν δ' αὖ παρραλίης Ἀσίης πόρον ἐξενέποιμι,

788 & Mariandynorum divinum solum: ubi perhibent, 789 terrestris Saturnii ingentem canem, æneam vocem habentem, 790 manibus extractum magnanimi Herculis, 791 teterrum e faucibus projecisse salivæ similem succum: 792 quem quidem [succum] recepit terra, & hominibus noxam procreavit. 793 prope autem Bithyni pinguem terram incolunt, 794 Rhebas quo amabile immittit fluentum, 795 Rhebas, qui Ponti [Euxini] juxta ostia incedit, 796 Rhebas, cujus pulcerrima super terram trahitur unda. 797 tot quidem Ponti accolæ homines sunt. 798 illæ autem Scythiæ ante memoratæ gentes sunto. 799 Nunc vero maritimæ Asiæ tractum eloquar,

Πέδον] ἔδαφος. α. Ἐνέπουσιν] λέγουσι. α. Χαλκεόφωνον] στερεόφωνον. α. Ἀνελκόμενον] ἀναφερόμενον. α. Σιαλώδεα χυλὸν] σίαλον ὑγρόν. α. Ἐπιπροχέησι] περιχέει. α. Προλελεγμένα] προρρηθέντα. α.

καὶ τὸ τῶν Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον, ἀντὶ τοῦ μέγα χωρίον ἢ μεγάλη καὶ πολλὴ γῆ. ἐκεῖσε τὸν ἰσχυρόφωνον μέγαν κύνα τοῦ οὐδαίου Κρονίου, τουτέστι τοῦ Πλούτωνος τοῦ χθονίου Διὸς, (τὸν Κέρβερον προσφωνοῦσι) ὑπὸ ταῖς χερσὶ τοῦ μεγαλόφρονος Ἡρακλέος ἀνελκόμενον, τὸν δεινὸν χυλὸν σιαλώδη ἀπὸ τῶν στομάτων αὐτοῦ ἐκβαλεῖν φασι· καὶ τοῦτον μετὰ τοῦ ἰοῦ ἀναμεμιγμένον ἀφρὸν, ἡ γῆ ἐδέξατο, καὶ τοῖς Μαριανδυνοῖς ἀνδράσι μεγάλην βλάβην ἐφύτευσε· λέγεται γὰρ ἀπὸ τοῦ ἀφροῦ ἐκείνου ἀναδοθῆναι τὸ ἀκόνιτον, οὕτω καλουμένην βοτάνην, θανάσιμον οὖσαν. Πλησίον δὲ τῶν Μαριανδυνῶν, ἐπὶ τὴν λιπαρὰν καὶ καλὴν γῆν κατοικοῦσιν οἱ Βιθυνοί· καὶ Ῥήβας, * ὅστις περὶ τοῖς στόμασι τοῦ Πόντου διέρχεται· οὗτινος, Ῥήβας, τὸ κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ τὴν γῆν σύρεται. τοσοῦτοι μὲν τοῦ Πόντου ἄνδρες περίοικοι ὑπάρχουσιν· ἐκεῖνα δέ σοι ὑπαρχέτω προκατηριθμημένα τῆς Σκυθίας ἔθνη. Ἀρτίως δὲ τὸν παραλίας Ἀσίας τὸν πόρον διαχαράψαιμι·

ὡς

Ὅς ῥά τε πρὸς νότον εἶσιν, ἐφ' Ἑλλήσποντον ὁδεύων,
Καὶ ποτὶ μηκίστου νότιον ῥόον Αἰγαίοιο,
Μέσφ' αὐτῆς Συρίης τε καὶ Ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς.
Χαλκιδέες μὲν πρῶτα παρὰ στόμα γαῖαν ἔχουσιν,
Οὖδας ἐς ἀντιπέρην Βυζάντιον εἰσορόωντες.
Βέβρυκες δ' ἐπὶ τοῖσι, καὶ οὔρεα Μυσίδος αἴης,
Ἧχί περ ἱμερόεντα Κίος προΐησι ῥέεθρα,
Τοῦ ποτ' ἐπὶ προχοῇσιν Ὕλαν ἡρπάξατο νύμφη,
Ὀτρηρὸν θεράποντα πελωρίου Ἡρακλῆος.
Ἔνθεν ἐφ' Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκὼν
Βαιοτέρης Φρυγίης· ἑτέρη δέ τοι ἔνδοθι κεῖται,

800 qui quidem in austrum abit, ad Hellespontum tendens, 801 & ad longissimi australem gurgitem Ægæi, 802 usque ad ipsam Syriamque & Arabiam amabilem. 803 Chalcidenses quidem primum prope ostium terram tenent, 804 solum in transversum Byzantium spectantes. 805 Bebryces autem post hos, & montes Mysiæ terræ, 806 qua amœnas Cius projicit undas, 807 cujus olim juxta fluenta Hylam rapuit nympha, 808 strenuum famulum ingentis Herculis. 809 inde in Hellespontum procurrit immensus flexus 810 minoris Phrygiæ: altera vero intus sita est,

Ἐρατεινῆς] ἐπιθυμητικῆς. α. Γαῖαν ἔχουσι] κατοικοῦσι. α. β. Ἀντιπέρην] ἀντικρύ. α. β. Προΐησι] ἐκβάλλει. α. Προχοῇσιν] ῥοαῖς. α. Ὀτρηρὸν θεράποντα] δοῦλον ταχύν. α. Πελωρίου] ἰσχυροῦ. α.

ὅστις δὴ ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ὁδεύων, πρὸς τὸν νότον πορεύεται. (βουλόμενος γὰρ διαχωρίσαι τοὺς ἐκείνων οἰκητάς, ὧν ἀνωτέρω εἴρηκεν, ἰσθμῶν, τὸ ἀκόλουθον λέγει ἐνταῦθα·

Νῦν δ' αὖ παῤῥαλίης Ἀσίης πόρον ἐξενέπειμι·

καὶ λοιπόν,

Μέσφ' αὐτῆς Συρίης.——

οὐ δύναται δὲ ἄλλως νοεῖσθαι, διὰ τὸ πρὸς ἀναβολὰς κάμπτειν τὰ Πάταρα) καὶ ποτὶ μηκίστου νότιον ῥόον Αἰγαίου, ἀντὶ τοῦ, καὶ πρὸς τὸν μήκιστον τοῦ Αἰγαίου νότιον ῥοῦν, μέχρι τῆς Συρίας αὐτῆς, καὶ τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς Ἀραβίας. Πρῶτον μὲν οἱ Χαλκηδόνιοι πλησίον τοῦ στόματος, ὅ ἐστι τοῦ στενοῦ, τὴν γῆν καὶ τὸ ἔδαφος ἔχουσι, τὸ Βυζάντιον κατὰ ἀντιπέραν ὁρῶντες. ἐπὶ τούτοις δὲ οἱ Βέβρυκες, (οἵπερ εἰσὶ Βιθυνοί) καὶ τὰ ὄρη τῆς Μυσίδος γῆς. (Μυσίαν δὲ τὴν μακρὰν Βιθυνίαν τοῦ Κίου λέγει, ἐνταῦθα καὶ ὄρη αὐτῆς τὰ νῦν καλούμενα Ὄλυμπος) ὅπου τὰ ἐπιθυμητὰ ῥεῖθρα αὐτοῦ ἐκπέμπει ὁ Κίος· ἀφ' οὗ ποτε πρὸς ταῖς προχοαῖς τὸν ἰσχυρότατον θεράποντα τοῦ μεγάλου Ἡρακλέους τὸν Ὕλαν ἡ νύμφη ἀνήρπασεν. Ἐκεῖσε δὲ τῆς μικροτέρας Φρυγίας ὁ πολὺς ἀγκὼν ἐπὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἐπιτρέχει. ἀγκῶνα καὶ γὰρ ποιεῖ, ὡς ἐπὶ πλατυτέρου τοῦ Αἰγαίου ἀγόμενον. ἡ δὲ μεγάλη ἑτέρα Φρυγία, (δύο καὶ γάρ εἰσι) πλατυ-

Εὐρυτέρη γεγαυῖα, παρ' ὕδασι Σαγγαρίοιο.
Ἀλλ' ἤτοι μεγάλη μὲν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
Ἱππόβοτος, λιπαρή τε· πρὸς ἑσπερίην δ' ἂν ἴδοιο
Τὴν ἑτέρην, ἣ κεῖται ὑπὸ ζαθέης πόδας Ἴδης,
Ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα,
Ἴλιον, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων,
Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων,
Ἴλιον, ἣν ἀλάπαξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
Ξάνθῳ ἐπ' εὐρὺ ῥέοντι καὶ Ἰδαίῳ Σιμόεντι.
Τὴν δὲ μετ', Αἰολίδος παρακέκλιται ἤθεα γαίης,
Αἰγαίου παρὰ χεῖλος, ὑπὲρ μέγαν Ἑλλήσποντον.
Τῇ δ' ἐπιναιετάουσιν ἀγαυῶν παῖδες Ἰώνων,

811 latior quæ est, ad aquas Sangarii. 812 verum magna quidem ad ortum extenta est, 813 equorum altrix, pinguisque. ad occasum autem cernes 814 alteram, quæ sita est subter divinæ pedes [radices] Idæ, 815 Trojam ventosam [in loco edito sitam] sub lateribus habens, 816 Trojam, insignem urbem veterum heroum, 817 Trojam, quam condiderunt Neptunus & Apollo, 818 Trojam, quam everterunt Minervaque & Juno; 819 ad Xanthum late fluentem, & Idæum Simoentem. 820 hanc autem post, Æoliæ expansæ sunt sedes terræ, 821 Ægæi juxta labrum, [littus,] ultra magnum Hellespontum. 822 hanc autem post habitant illustrium liberi Ionum,

Τετάνυσται] ἐξήπλωται. α. Ζαθέης] μεγάλης. β. Ἴλιον, ἣν ἐπόλισσε] ὁ Δάρδανος τοῦ Λαομέδοντος ἡ ὃς ταύτην ἔκτισεν. α. Παρακέκλιται] ἐξήπλωται. α. Ἐπιναιετάουσι] κατοικοῦσι. α. β. Ἀγαυῶν] τῶν ἐνδόξων. β. Παῖδες Ἰώνων] ἤτοι οἱ Σμυρναῖοι. α.

πλατυτέρα γενομένη ἐπὶ τοῖς ὕδασιν ...ωθεν τοῦ Σαγγαρίου κεῖται. Ἀλλ' ἡ μὲν μεγάλη, δηλονότι Φρυγία, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν ἐκτετάνυσται, ἱπποτρόφος ...τε, καὶ πλουσία· πρὸς δὲ τὴν δύσιν, τὴν ἑτέραν ἴδοις· ἥτις ἐπὶ τοὺς ἄγαν ...θείους καὶ θαυμαστοὺς πόδας Ἴδης κεῖται, (ἔστιν ὄρος ἡ Ἴδη) ὑπὸ τῷ εὐρὺ ῥέοντι Ξάνθῳ καὶ τῷ τῆς Ἴδης κατερχομένῳ Σιμόεντι, τὴν ἠνεμόεσσαν Ἴλιον, ὅ ἐστι τὴν ὑψηλήν, τὴν ἀνέμους προσδεχομένην Τρωάδα, ὑπὸ ταῖς πλευραῖς αὐτῆς ἔχουσα, τὸ ἀγλαὸν ἄστυ, ἤτοι τὴν λαμπροτάτην πόλιν τῶν πάλαι γεγενημένων ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἣν ὅτε Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων ἐπόλισαν, τουτέστι, πόλιν ἐποίησαν καὶ ἔκτισαν, καὶ ἡ Ἥρα καὶ Ἀθηνᾶ ἐλάπαξαν, ἤτοι ἐπόρθησαν καὶ ἠφάνισαν. Μετὰ ταύτην δέ, τὴν Φρυγίαν τὴν ὑπὸ τῷ Ξάνθῳ κειμένην καὶ τῷ Σιμόεντι Ἰδαίῳ, ὅ ἐστι τῇ Ἴδῃ πλησιάζοντι, (οὗτος καὶ γὰρ μᾶλλον ὁ Σιμόεις πλησιάζει τῇ Ἴδῃ) τῆς Αἰολίδος γῆς παρακέκλιται ἀρχή, ἀντὶ τοῦ ἡ Αἰολὶς γῆ, παρεκτέταται, καὶ πρὸς τὸν μέγαν Ἑλλήσποντον παρὰ τὸ χεῖλος τοῦ Αἰγαίου. *

Ἀγχίαλοι ναιῶτες, ἐπὶ χθονὸς ἧς διὰ μέσσης
Μαίανδρος λιπαρῇσι κατέρχεται εἰς ἅλα δίναις.
Μιλήτου τε μεσηγὺ καὶ εὐρυχόροιο Πριήνης.
Τάων ἀμφοτέρων γε βορειοτέρην ἐσίδοιο
Παρράλιην Ἔφεσον, μεγάλην πόλιν Ἰοχεαίρης,
Ἔνθα θεῇ ποτὲ νηὸν Ἀμαζονίδες τετύκοντο,
Πρέμνῳ ἐνὶ πτελέης, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα.
Μηονίη δ' ἐπὶ τῇσιν ἐπ' ἀντολίην τετάνυσται,
Τμώλῳ ὑπ' ἠνεμόεντι. τόθεν Πακτωλὸς ὁδεύων
Χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει.
Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσι καθήμενος εἴαρος ὥρῃ
Κύκνων εἰσαΐοις λιγυρὴν ὄπα, τοί τε καθ' ὕδωρ

823 maritimi qui sunt, in terra quam per mediam 824 Mæandrus pinguibus delabitur in mare vorticibus, 825 Miletum inter & spatiosam Prienam. 826 quibus ambabus magis borealem aspicies 827 maritimam Ephesum, magnam urbem Dianæ, 828 ubi deæ quondam ædem Amazonides struxerunt, 829 in trunco [stipite] ulmi, immensum hominibus miraculum. 830 Mæonia autem post has [urbes] ortum versus porrecta est. 831 Tmolo sub ventoso. unde Pactolus means 832 aurum cum vorticibus trahens susurrat. 833 hujus autem ad latera sedens veris tempore 834 olorum exaudires canoram vocem, qui in nemore

Τετύχοντο] κατεσκεύασαν. β. Περιώσιον] μέγα. α. Τμώλῳ] τῷ ὄρει. α. Ἠνεμόεντι] τῷ ὑψηλῷ. β. Κελαρύζει] τὸ ὄνομα ἦχον δηλοῖ ὕδατος. α.

* δι' ἧς τινος μέσης, ὁ Μαίανδρος (ὅς ἐστι ποταμὸς Μιλήτου) ταῖς λιπαραῖς αὐτοῦ συστροφαῖς κατέρχεται εἰς τὴν θάλασσαν, ἀναμεταξὺ τῆς Μιλήτου (ἥ ἐστι πόλις Ἰωνίας) καὶ τῆς πλατυχώρου Πριήνης. τούτων δὲ τῶν ἀμφοτέρων γαιῶν, πρὸς τὰ βόρεια ἴδῃς μέρη τὴν μεγάλην παραθαλασσίαν Ἔφεσον, πόλιν τῆς Ἀρτέμιδος· ὅπου ποτὲ τῇ θεᾷ ἐν τῇ ῥίζᾳ τῆς πτελέης αἱ Ἀμαζονίδες βωμὸν κατεσκεύασαν, τοῖς ἀνδράσι θαῦμα ἐξαίσιον. πτελέης δὲ πρέμνον, τῆς πτελέας τὴν ῥίζαν λέγει· πρέμνον καὶ γὰρ ἡ ῥίζα λέγεται. Ἔφεσος λέγεται ἀπό τινος Ἐφέσου, ἐκεῖσε καπηλεύοντος καὶ φιλοξενοῦντος τοὺς παριόντας, καὶ πάντα λέγοντος πρὸς Ἐφέσου στάθμας. ἢ ὅτι Θησεὺς συστρατεύσας Ἡρακλεῖ ἐπὶ τὸν Ἱππολύτης ζωστῆρα, ἐδίωξε τὰς Ἀμαζόνας ἄχρι τῆς Λυδίας· κἀκεῖ καταφυγούσας, ἐπὶ τὸν βωμὸν τῆς Ἀρτέμιδος, τυχεῖν τῆς ἀφέσεως. Ἐπὶ ταύτης δὲ ἡ Μαιονία ἐκτέταται ἐπὶ τὴν ἀνατολήν, ὑπὸ τῷ ἠνεμόεντι Τμώλῳ. ἀφ' οὗ καὶ ὁ Πακτωλὸς διερχόμενος ταῖς συστροφαῖς αὐτοῦ ὁμοῦ χρυσὸν ἐπισύρων ἠχεῖ. πεποιημένη δὲ λέξις τὸ κελαρύζει· ἐμιμήσατο καὶ γὰρ τὴν ἐπὶ τῷ ῥέοντι ὕδατι γινομένην ἠχώ· σημαίνει δὲ τὸ ἠχεῖν. Ἐπὶ τούτου δ' ἂν ταῖς πλευραῖς, οἱονεὶ τοῖς πλαγίοις, ἐν τῇ ἔαρος ὥρᾳ καθήμενος, τὴν ὀξεῖαν ἢ μᾶλλον εἰπεῖν ἡδεῖαν φωνὴν τῶν κύκνων ἀκούσῃς· οἵ τινες αὔξο-

Ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται ἀεξομένης ἐπὶ ποίης.
Πολλοὶ γὰρ λειμῶνες ἐν Ἀσίδι τηλεθόωσιν,
Ἔξοχα δ' ἀμπεδίον Μαιάνδριον, ἔνθα Καΰστρου
Ἥσυχα καχλάζοντος ἐπιρρέει ἀγλαὸν ὕδωρ.
Οὐ μὰν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι, αἳ περὶ κεῖνο
Θεῖον ἔδος, χρυσοῖο κατ' ἰξύος ἅμμα βαλοῦσαι
Ὀρχεῦνται, θηητὸν ἑλισσόμεναι περὶ κύκλον,
Εὖτε Διωνύσοιο χοροστασίας τελέοιεν.
Σὺν καὶ παρθενικαὶ, νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ,
Σκαίρουσιν· τῇσιν δὲ πέρι σμαραγεῦντες ἀῆται
Ἱμερτοὺς δονέουσιν ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνας.
Ἀλλὰ τὰ μὲν Λυδοῖσι μετ' ἀνθρώποισι μέλονται.
Πρὸς δ' ἅλα κεκλιμένην Λύκιοι χθόνα ναιετάουσι,
Ξάνθου ἐπὶ προχοῇσιν, ἐϋρρείτου ποταμοῖο·

835 hic & illic pascuntur, crescente in herba. 836 multa namque prata in Asia virent. 837 præcipue vero in campo Mæandrio; quo Caystri 838 placide strepentis influit splendida aqua. 839 ne mulieres quidem vituperabis, quæ in illo 840 divino solo, aureo per lumbos [ilia] vinculo cinctæ 841 tripudiant, mirificum se flectentes circum orbem, 842 quando Bacchi choreas celebrant. 843 simul quoque virgines, recens ablactati velut hinnuli, 844 saltant. quibus circumstrepentes venti, 845 elegantes agitant in pectoribus vestes. 846 atque hæc quidem Lydos apud homines curæ sunt. 847 ad mare autem vergentem Lycii terram incolunt, 848 Xanthi ad fluenta, pulcriflui amnis;

Ἀγλαὸν] καθαρόν. α. Ὀνόσσεαι] μέμψασθαι δυνηθῇς. α. Ἰξύος ἅμμα] τῆς ῥάχεως τὸ χοινίον, τῆς ὀσφύος τὸ ζώνιον. α. Νεβροὶ] ἔλαφοι. α. Δονέουσι] ταράττουσι. α. Στήθεσσι] τοῖς στέρνοις. α. Κεκλιμένην] κειμένην. α.

αὐξομένης ἐπὶ πόας κατὰ τὸ ὕδωρ ἔνθα κἀκεῖσε νεμόμενοι πέτονται. πολλοὶ καὶ γάρ εἰσι λειμῶνες, ὅ ἐστιν ἀνθοῦντα πεδία, ἐν τῇ Ἀσίδι γῇ· ἐξόχως δὲ, καὶ ὑπὲρ πάντας, περὶ τὸ Μαιάνδριον πεδίον. ὅπου Καΰστρος (ὅς ἐστι ποταμὸς Λυδίας) ἡσύχως καὶ ἠρέμα τὸ λαμπρὸν αὐτοῦ ὕδωρ ἀναβράζων ἐπιρρεῖ. ἀλλ' οὐδὲ τὰς γυναῖκας ἐκείνας μέμψῃ, αἵ τινες περὶ τὸ θεῖον ἐκεῖνο [ἔδαφος] καὶ θαυμαστὸν συστρεφόμεναι, κύκλον ὀρχοῦνται· ἡνίκα τὰς χοροστασίας, ἤτοι τοὺς χορούς, τοῦ Διονύσου ἐκπληροῦσιν. ἅμα δὲ καὶ αὐταῖς, καὶ αἱ νέαι παρθένοι καθάπερ νεβροὶ σκιρτῶσιν. ἐπὶ ταύταις αἱ πνοαὶ τῶν ἀνέμων τοὺς ἐπιθυμητοὺς [χιτῶνας] ἐπὶ τοῖς ἑκάστων στήθεσι τύπτοντες ἠχοῦσιν. ἀλλὰ ταῦτα μὲν τοῖς Λυδίοις ἀνθρώποις ἐν φροντίδι γενήσονται. Πρὸς δὲ τὴν θάλασσαν, κεκλιμένην γῆν ἐπὶ ταῖς προχοαῖς τοῦ καλὰ ἔχοντος ῥεύματα Ξάνθου ποταμοῦ

κατοικοῦσιν

Ἔνθα βαθυκρήμνοιο φαείνεται οὔρεα Ταύρου,
Παμφύλων καὶ μέχρι· Κράγον δέ ἑ φημίζουσι.
Κεῖθι δ' ἂν ἀθρήσειας ὑπειράλιον πτολίεθρον
Ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εὐρυμέδοντος,
Ἔνθα συοκτονίῃσι Διωναίην ἱλάονται.
Ἄλλαι δ' ἑξείης Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες,
Κώρυκος, Πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις.
Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην, μεσάτην χθόνα ναιετάουσιν
Ἴδριες ἐν πολέμοισι Λυκάονες ἀγκυλότοξοι.
Τοῖς δ' ἔπι, Πισιδέων λιπαρὸν πέδον· ἧχι πόληες,
Τερμισσός, Λύρβη τε, καὶ ἣν ἐπολίσσατο λαὸς
Πρίν ποτ' Ἀμυκλαίων, μεγαλώνυμος ἐν χθονὶ Σέλγη.

849 ubi alta præcipitia habentis visuntur montes Tauri, 850 ad Pamphylios etiam usque: Cragum vero illum vulgo appellant. 851 illic etiam videre queas quod supra mare est [maritimum] oppidum 852 Aspendum, fluminis juxta undas Eurymedontis, 853 ubi suum mactationibus Dionæam [Venerem] placant. 854 Aliæ autem deinceps Pamphylicæ sunt urbes, 855 Corycus, Pergaque, & ventosa [ventis exposita] Phaselis. 856 harum autem ad orientem, mediam terram habitant 857 periti in bellis Lycaones curvis arcubus utentes. [sagittarii.] 858 hos vero post, Pisidarum pingue solum: ubi urbes, 859 Termissus, Lyrbaque, & quam condidit populus 860 olim aliquando Amyclæorum, [Spartanorum,] quæ est magni nominis in terra, Selga.

Διωναίην] τὴν Ἀφροδίτην. α. Ἱλάονται] ἐξιλεοῦνται χάριν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς, Ἀδώνιδος· διότι ἔτρωσε χοῖρος αὐτόν. α. Ἠνεμόεσσα] ἡ ἐν τῷ ἀνέμῳ ἱσταμένη, ἐπήνεμος οὖσα. α. Ἐπολίσσατο] ἔκτισε. α. Πρίν] πρότερον. α.

κατοικοῦσιν οἱ Λύκιοι· ὅπου τοῦ βαθέα ἔχοντος κρημνὰ Ταύρου τὰ ὄρη μέχρι τῆς Παμφυλίας ἔρχεται· Κράγον δὲ αὐτὸν καλοῦσι καὶ λέγουσι. Ἐκεῖθεν δὲ πάλιν προσβλέψῃ καὶ θεάσῃ παρὰ τὸ ῥεῦμα τοῦ Εὐρυμέδοντος τοῦ ποταμοῦ ὑπεράνω τῆς θαλάσσης τὸ πτολίεθρον, τουτέστι [πόλιν] τὴν οὕτω καλουμένην Ἄσπενδον· ὅπου τὴν Διωναίην ταῖς τῶν συῶν ἐξιλεοῦνται σφαγαῖς. Αἱ δὲ ἐφεξῆς Παμφυλίδες ὑπάρχουσι πόλεις, ἥ τε Κώρυκος καὶ ἡ Πέργη, καὶ ἡ ἀνεμώδης Φάσηλις. μετὰ τούτων δὲ, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν, μέσην γῆν, ἀντὶ τοῦ κατὰ μέσον τῆς γῆς, κατοικοῦσιν οἱ ἐν τοῖς πολέμοις ἐπιστήμονες καὶ ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες Λυκάονες. ἐνθειάζει δὲ οὕτως τοὺς Λυκάονας, διὰ τὸ ἐπιστημονικωτέρους εἶναι αὐτοὺς τῶν ἄλλων ἐθνῶν ἐν τῷ μάχεσθαι. Ἐπὶ τούτοις δὲ, τῶν Πισιδέων ἡ λιπαρὰ γῆ, ὅ ἐστιν ἡ πλουσία γῆ· ὅπου τῆς Πισιδίας αἱ πόλεις, ἥ τε Τερμισσὸς καὶ ἡ Λύρβη, καὶ ἡ Σέλγη· ἥν τινα, Σέλγην, ὁ τῶν Ἀμυκλαίων, ἤτοι τῶν Λακώνων, λαὸς κατοικισθῆναι ἐποίησε. λέγεται δὲ ὅτι μετῴκισαν Λάκωνες ἐς Πισιδίαν, καὶ ἔκτισαν Σέλγην.

Ἐκεῖ-

Κεῖθεν δ' εἰς αὐγάς, σκολιὸν περιτέμνεται οἶμον
Πολλὸν ἔσω βεβαῶτα περίδρομος Ἀμφιτρίτη,
Γείτων Εὐξείνοιο πολυκλύστοιο θαλάσσης.
Κεῖνός τοι Κιλίκων περισύρεται ἔθνεα κόλπος
Μακρὸς ἐπ' ἀντολίην· Ἀσίης δὲ στεινὰ καλεῦσι.
Καὶ τῷ μὲν πλεόνων ποταμῶν ἐπιμίσγεται ὕδωρ
Τηλόθεν ἐρχομένων, Πυράμοιό τε, καὶ Πινάροιο,
Κύδνου τε σκολιοῖο μέσην διὰ Ταρσὸν ἰόντος,
Ταρσὸν ἐϋκτιμένην, ὅθι δή ποτε Πήγασος ἵππος
Ταρσὸν ἀφείς, χώρῳ λίπεν οὔνομα, τῆμος ἀφ' ἵππου
Ἐς Διὸς ἱέμενος πέσεν ἥρως Βελλεροφόντης.

861 inde autem in orientem, obliquum circumsecat tramitem 862 multum introgressum circumfluum mare, 863 vicinum Euxino undoso æquori. 864 ille sane Cilicum trahitur circum gentes sinus 865 longus in orientem: Asiæ vero angustias [fauces] vocant. 866 atque in hunc quidem multorum fluminum commiscetur unda 867 procul venientium, Pyramique, & Pinari, 868 Cydnique flexuosi [sinuosi] mediam per Tarsum euntis, 869 Tarsum bene structam, ubi quondam Pegasus equus, 870 ungula amissa, loco reliquit nomen, quando ex equo 871 ad Jovis [domicilium] proficiscens decidit heros Bellerophon.

Περισύρεται] ἤτοι συρόμενος συστρέφεται. α. Σκολιοῖο] καμπύλου. α. Ἰόντος] ἐρχομένου. α. Ταρσὸν] πέλμα ποδός. α. τὸ πλάτος τοῦ ποδός. β. Τῆμος] ὁπηνίκα. α.

Ἐκεῖθεν, δηλονότι τῆς Πισιδίας, σκολιὸν, ἤτοι συνεστραμμένην, ὁδὸν εἰς αὐγὰς περιτέμνεται κατὰ πολὺ ἔσω προβαίνουσα ἡ περίδρομος [ἀμφιτρίτη.] ἀμφιτρίτη δὲ κυρίως λέγεται ἡ θάλασσα αὕτη· ἀπὸ μιᾶς Νηρεΐδος οὕτω καλουμένης, ἐξ αὐτῆς δὲ τὴν ἐπωνυμίαν καὶ αἱ λοιπαὶ ἔσχον· ἢ ὡς ἀμφὶ, καὶ τρίτην τάξιν τῶν κοσμικῶν τεσσάρων στοιχείων λαχεῖν· τὴν τρίτην καὶ γὰρ τάξιν ἔλαχεν τὸ ὕδωρ. * τῆς Ἀσίας δὲ τὰ στενὰ καλοῦσιν ἐκεῖνα. Καὶ τούτῳ μὲν, τῷ Ἰονικῷ κόλπῳ, τῶν πόρρωθεν ποταμῶν ἀρχομένων, τοῦ τε Πυράμου, καὶ τοῦ Πινάρου, καὶ σκολιοῦ Κύδνου, (σκολιοῦ δὲ, τοῦ κατὰ τὴν φορὰν ὄντος σκολιοῦ τῶν ὑδάτων, κατὰ τὴν θέσιν τοῦ τόπου) διὰ μέσου τῆς κατοικουμένης καλῶς Ταρσοῦ περαιοῦνται· ὅπου ποτὲ ὁ Πήγασος ἵππος τὸ πλάτος τοῦ ποδὸς (ὃ λέγεται ταρσὸς,) ἀφεὶς, τουτέστι τύψας, τῷ τόπῳ ἐκείνῳ ὄνομα, καλεῖσθαι Ταρσὸν, ἐγκατέλιπεν. Μέδουσα γὰρ μία τῶν Γοργόνων ἐμίγη τῷ Ποσειδῶνι. αὕτη περὶ κάλλους ἐφιλονείκει Ἀθηνᾷ· ἡ δὲ δεδωκυῖα Βελλεροφόντῃ τὰ ὑποδήματα τοῦ Ἑρμοῦ τὰ πτερωτὰ, καὶ τὴν κυνέην τοῦ Ἀϊδωνέως, ἐποίησεν αὐτὸν ἀποτεμεῖν αὐτὴν, καὶ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ αἵματος αὐτῆς Πήγασος, ὃν λαβὼν ὁ Βελλεροφόντης ἠθέλησεν εἰς τὸν οὐρανὸν ἀνελθεῖν, καὶ κατενεχθεὶς κατεάγη, τουτέστι συνετρίβη, ὡς τοῦ ἵππου πτερορρυήσαντος· διὸ καὶ τῇ γῇ, ὡς πρῶτος

K 3 πατήσας

Κεῖθι δὲ καὶ πεδίον τὸ Αλήϊον, οὗ κατὰ νῶτα
Ανθρώπων ἀπάνευθεν ἀλώμενος ἐνδιάασκε.
Πολλαὶ δ' ἑξείης Κιλίκων γεγάασι πόληες,
Λυρνησσὸς, Μαλλός τε, καὶ Αγχιάλεια, Σόλοι τε·
Αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δ' αὐτῆς ἄγχι θαλάσσης.
Τῆς δ' ἔπι, Κομμαγενῶν ἔδαφος, Συρίης τε πόληες
Θινὸς ἐπὶ στρεπτῆς περιμήκεες. ἀμφὶ γὰρ ὁλκὸς
Ες δύσιν ἐστράπται πολιῆς ἁλὸς, ἄχρι κολώνης
Οὔρεος ἀγχιάλοιο βαθυκρήμνου Κασίοιο.
Ρηϊδίως δ' ἄν τοι λοιπὸν πόρον αὐδήσαιμι

872 illic etiamnum campus Aleïus, cujus in dorso [in planicie] 873 ab hominibus seorsum oberrans versabatur. 874 multæ autem deinceps Cilicum sunt urbes, 875 Lyrnessus, Mallusque, atque Anchialia, Solique: 876 aliæ quidem in continente, aliæ vero ipsum prope mare. 877 post has autem, Commagenum solum, Syriæque oppida, 878 littore in inflexo longe protracta. circum namque tractus 879 in occasum conversus est cani maris, usque ad jugum 880 montis maritimi, alta habentis præcipitia Casii. 881 facile autem tibi reliquum cursum [reliquam peragrationem] eloquar

Πεδίον τὸ Αλήϊον] πεδίον τὸ λεγόμενον Αλήϊον ἀπὸ τοῦ ἀλᾶν, τὸ πλανᾶν· διότι ἐπλανᾶτο ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ ὁ Βελλεροφόντης. α. Απάνευθεν] πόρρω καὶ χωρίς. α. Αλώμενος] πλανώμενος. α. Ενδιάασκε] διητᾶτο. α. Εν ἠπείρῳ] ἐν τῇ ξηρᾷ γῇ. α. Πολιῆς ἁλὸς] τῆς λευκῆς θαλάσσης. β.

πατήσας ἐκείνην, κατέλιπεν ὄνομα· ὅπου ταφῆναι καὶ τὸν Δανάην πάλιν λέγουσι· φέρεται δὲ λόγος, ὅτι ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ αὐτὸς ταύτην ἔκτισε. τινὲς δὲ ἀπὸ τοῦ πρώτου μετὰ τὸν κατακλυσμὸν ξηρανθῆναι. Εκεῖ δέ ἐστι τὸ Αλήϊον πεδίον, οὗ καὶ ὁ ποιητὴς ἐμνημόνευσε λέγων,

Ηϊοι ὃ κὰπ πεδίον τὸ Αλήϊον οἶος ἀλᾶτο,

ἐστρέφετο, ἢ ἀνεστρέφετο. Πολλαὶ δὲ τῶν Κιλίκων ἑξῆς ὑπάρχουσι πόλεις, ἥ τε Λυρνησσὸς, [καὶ Μαλλὸς,] καὶ ἡ Αγχιάλεια, καὶ αἱ Σόλοι. αἱ μὲν, ἐπὶ τὴν γῆν· αἱ δὲ, πλησίον τῆς θαλάσσης. ἐπὶ ταύτης δὲ, τῆς Κιλικίας, εἰσὶν οἱ Κομμαγηνοί, (Κομμαγηνοὶ δὲ λέγονται, ἀπὸ χώρας οὕτω καλουμένης, Κόμμα· ἥτις μετὰ Κιλικίαν παράκειται τῇ Συρίᾳ) καὶ αἱ τῆς Συρίας ἐκτεταμέναι καὶ περιμήκεις, οἱονεὶ διωρυγγίαι καὶ πλατεῖαι καὶ εὐρύχωροι, πόλεις ἐπὶ τῆς στρεπτῆς θαλάσσης. καὶ γὰρ ἐπὶ τὴν δύσιν στρέφεται τῆς πολιῆς ἁλὸς ὁλκὸς, ἤτοι ἡ περιφέρεια καὶ ὁ κύκλος τῆς λευκῆς θαλάσσης, μέχρι τῆς κολώνης (ὅ ἐστιν ὑψηλὸν ὄρος) τοῦ βαθυκρήμνου ἀγχιάλου ὄρους, τουτέστι πλησίον ὄντος τῆς θαλάσσης, Κασίου τοῦ συμφύτου καὶ δυσέως. λέγεται δὲ ὅτι Σύριοι παρατείνονται ἄχρι Κασίας, ἥ ἐστι μεταξὺ Σελευκείας πλησιάζων τῷ ὀρόντι, καὶ ὡς ἐφ' ὕδασιν ἡ θάλασσα πλησιάζουσα ποιεῖ τὸν Ιασικὸν κόλπον. Τὸν δὲ λοιπὸν πόρον τῶν γαιῶν τῆς Ασσυρίας ῥᾳδίως σοι καὶ εὐκόλως προσεί-

ποιμι.

Γαιάων Ασίης· ὁ δέ τοι λόγος ἐν φρεσὶν ἔστω,
Μηδ' ἀνέμοις φορέοιτο πονηθέντων χάρις ἔργων.
Εἰ γάρ μοι σάφα τήνδε καταφράσσαιο κέλευθον,
Η τάχα κἂν ἄλλοισιν ἐπισταμένως ἀγορεύοις
Καὶ ποταμοὺς, πολίων τε θέσιν, καὶ γαῖαν ἑκάστην.
Σχῆμα μὲν οὖν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσι τετύχθω,
Πεπταμένον δολιχοῖσιν ἐπ' ἀντολίην πεδίοισιν.
Οἶσθα γὰρ ἐν πρώτοισιν ἐμεῦ εἰπόντος ἀκούσας
Πᾶσαν ἕως Ινδῶν Ασίην ὄρος ἄνδιχα τέμνειν.
Κεῖνό τοι ἐν πλευρῇσι βορειότερον τελέοιτο·
Νεῖλος δ' ἑσπέριον πλευρὸν πέλοι· αὐτὰρ ἑῷον,
Ινδικὸς ὠκεανός· νότιον δ' ἁλὸς οἴδματ' Ερυθρῆς.

882 terrarum Asiæ. verum hæc tibi verba in mente hæreant; 883 neque a ventis feratur elaboratorum gratia operum. 884 etenim si mihi plane hanc perceperis viam, [viæ descriptionem,] 885 profecto etiam aliis perite memorare possis 886 & fluvios, & urbium situm, & regionem unamquamque. 887 Figura igitur quattuor in lateribus esto, 888 expansa spatiosis in ortum campis. 889 scis enim te inter prima dicentem me audisse 890 totam usque ad Indos Asiam montem bifariam scindere. 891 ille [mons] tibi inter latera magis aquilonaris fiat: 892 Nilus autem occidentale latus sit: at orientale, 893 Indicus oceanus: australe vero, maris undæ rubri.

Επισταμένως] συνετῶς. α. Πισύρεσσιν] τέσσαρσι. α. Τετύχθω] κατασκευαέσθω. α. Οἶσθα] γινώσκεις. α. Ανδιχα τέμνειν] διχῶς σχίζειν. α.

ποιμι. οὗτος δέ σοι ὁ λόγος ἐν ταῖς φρεσὶν ὑπαρχέτω, καὶ ἡ χάρις τῶν ποιηθέντων τούτων ἔργων μὴ φέροιτο τοῖς ἀνέμοις, ἀντὶ τοῦ καὶ τῶν ποιηθέντων τούτων ἔργων τὴν χάριν, δηλονότι τῶν ποιηθέντων ποιημάτων ὠφέλειαν, τοῖς ἀνέμοις μὴ φέρῃς. καὶ γὰρ ἐὰν καλῶς καὶ σαφῶς ταύτην τὴν ὁδὸν καταμάθῃς, οὕτως ἐνταχέως καὶ τοῖς λοιποῖς ἅπασιν ἐπισταμένως ἀγορεύσεις καὶ λέξεις τούς τε ποταμοὺς, καὶ τὴν θέσιν [τῶν πόλεων,] καὶ ἑκάστην γῆν. Κοίλη δὲ Συρία λέγεται τὰ πέραν Αντιοχείας καὶ Απαμείας· Ασσυρία δὲ, τὰ πέραν Καππαδοκίας καὶ Μεσοποταμίας. Εστω μὲν οὖν, φησὶν, οὗτος καὶ ὁ λοιπὸς τῆς Ασίας τόπος, τετράπλευρον τὸ σχῆμα καὶ ἰσοσκελὲς. τοῖς μακροῖς καὶ ἐπιμήκεσι πεδίοις ἡπλωμένον καὶ ἐκτεταμένον. Καὶ γὰρ ἐπὶ τοῖς παρ' ἐμοῦ προλεχθεῖσιν εἰπόντος ἀκούσας, ἐπίστασαι πᾶσαν διαχωρίζειν ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν τὴν Ασίαν τὸ ὄρος, δηλονότι ὁ Ταῦρος. ἐκεῖνος βορειότερος ἐν τοῖς πλευροῖς ὑπαρχέτω σοι ὁ Ταῦρος· ὁ δὲ Νεῖλος σοι ἐπὶ τὸ ἑσπέριον, ἤτοι τὸ δυτικὸν [πλευρὸν] τὸ δὲ, ὑπαρχέτω σοι, κατὰ κοινοῦ· τὸ δὲ ἑῷον, ἤτοι τὸ ἀνατολικώτερον, ὁ Ινδικὸς ὠκεανός· τὸ δὲ νότιον, τὸ κῦμα τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης, ἀντὶ τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης.

Δια-

Φράζεο δ' ὡς ὑπὸ πέζαν ἐπ' αὐγὰς ἵξομαι ἤδη,
Ἀρξάμενος Συρίηθεν, ὅθεν λίπον· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
Μύθου ἅτε ψευσθέντος ἀνὴρ ἐπιμωμήσαιτο.
Ἀλλ' ἤτοι Συρίη μὲν ὑπεὶρ ἁλὸς ἐγγύθεν ἕρπει
Ἐς νότον, ἀντολίην τε, πολύπτολιν αἶαν ἔχουσα·
Ἣν Κοίλην ἐνέπουσιν ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτὴν
Μέσσην καὶ χθαμαλὴν ὀρέων δύο πρῶνες ἔχουσιν,
Ἑσπερίου Κασίοιο, καὶ ἠώου Λιβάνοιο.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ' ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφίς.
Οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ, τοί περ Σύριοι καλέονται·
Οἱ δ' ἁλὸς ἐγγὺς ἐόντες, ἐπωνυμίην Φοίνικες,

894 obſerva autem quomodo ſub ultimam oram [illius quadrilateri] in orientem perveniam jam, 895 orſus a Syria, unde reliqui: [digreſſus ſum:] neque me, 896 ſermo tamquam ſit confictus, quiſquam poſſit reprehendere. 897 ſed nimirum Syria quidem ſuper mare prope ſerpit 898 ad auſtrum, orientemque, urbibus abundantem terram: 899 quam Cavam perhibent cognomine, quandoquidem ipſam 900 mediam ac depreſſam [humilem] montium duo cacumina cingunt, 901 occidentalis Caſii, & orientalis Libani. 902 Et hanc quidem multique & divites homines tenent, 903 non ſimul habitantes cognomines, ſed ſeorſum. 902 alii quidem ſuper [in] continente, qui ſane Syrii vocantur: 905 alii autem prope mare ſunt cognomento Phœnices,

Φράζεο] σκόπει, νόει. α. Ἵξομαι] ἔλθω. α. Λίπον] τὸν λόγον κατέλιπον. α. Ἕρπει] σύρει. α. Κοίλην] βαθυτάτην. α. Ἐνέπουσι] καλοῦσι. α. Ἄνδρες ἔχουσι] ἄνθρωποι κέκτηνται. α.

Διανοούμενος δὲ σκέπτου ἐπὶ τὴν γῆν, καθ' ὃν τρόπον ἄρτι καὶ ἐπὶ τὰς ἀνατολὰς παραγενήσομαι ἀπὸ τῆς Συρίας, ὅθεν κατέλιπον, ἀρξάμενος· οὐδαμῶς δέ μοί τις καθάπερ ψευσθέντι ἀνὴρ ἐπιμέμφοιτο. Ἀλλ' ἡ μὲν ἠπειρῶτις Συρία πολύπολιν αἶαν ἔχουσα, ὅ ἐστι πολλὰς πόλεις ἔχουσα, ἐπὶ τὴν νοτίαν ἀνατολὴν ἐγγύθεν ἁλὸς ἕρπει, ἤτοι ἀπὸ τῆς θαλάσσης, πλησίον εἰς ἤπειρον ἀναστρέφεται). ἣν ἐπωνύμως λέγουσι Κοίλην, διότι οἱ προανεστηκότες καὶ ἐξέχοντες τῶν ὀρῶν τόποι μέσην καὶ χθαμαλὴν καὶ ὑποκειμένην αὐτὴν ἔχουσι, τοῦ τε δυτικοῦ Κασίου καὶ τοῦ ἀνατολικοῦ Λιβάνου. Καὶ ταύτην μὲν, τὴν Κοίλην, (τρεῖς καὶ γάρ εἰσιν, ἥ τε Φοινίκη, καὶ ἡ Παλαιστίνη, καὶ ἡ Κοίλη) πολλοὶ καὶ πλούσιοι ἄνδρες ἔχουσιν· (οἵτινες καὶ εὐδαίμονες καλοῦνται) οὐχ ὁμοῦ δὲ ὡς ὁμώνυμοι ὄντες κατοικοῦσιν, ἀλλὰ κεχωρισμένοι. οἱ μὲν ἐν τῇ ἠπείρῳ, οἱ νῦν Ἄραβες καλούμενοι, αὐτοὶ γὰρ καὶ Σύριοι λέγονται· οἱ δὲ πλησίον τῆς θαλάσσης, οἱ καὶ Φοίνικες καλούμενοι,

ἐξ

Τῶν δ' ἀνδρῶν γενεῆς οἱ Ἐρυθραῖοι γεγάασιν,
Οἳ πρῶτοι νήεσσιν ἐπειρήσαντο θαλάσσης,
Πρῶτοι δ' ἐμπορίης ἁλιδινέος ἐμνήσαντο,
Καὶ βαθὺν οὐρανίων ἄστρων πόρον ἐφράσσαντο.
Οἵ τ' Ἰόπην, καὶ Γάζαν, Ἐλαΐδα τ' ἐνναίουσι,
Καὶ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτοῦ τ' αἶαν ἐραννήν,
Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν,
Ναιομένην χαρίεντος ἐφ' ὕδασι Βοστρηνοῖο,
Καὶ Τρίπολιν λιπαρήν, Ὀρθωσίδα τε, Μάραθόν τε,
Λαοδίκειαν θ' ἣ κεῖται ἐπ' ἠιόνεσσι θαλάσσης,
Καὶ Ποσιδήια ἔργα, καὶ ἱερὰ τέμπεα Δάφνης,

906 eorum hominum ex genere [ſtirpe] qui Erythræi [rubri maris accolæ] fuerunt, 907 qui primi navibus periculum fecerunt maris, 908 primi item mercaturam marivagam excogitarunt, 909 atque profundam cœleſtium ſiderum viam deprehenderunt. [obſervarunt.] 910 qui Iopen, & Gazam, Elaïdemque incolunt, 911 & Tyrum vetuſtam, Berytique terram amœnam, 912 Byblumque maritimam, & Sidonem floridam, 913 habitatam venuſti ad fluenta Boſtreni, 914 & Tripolim pinguem, Orthoſidaque, Marathumque, 915 Laodicenque, quæ ſita eſt ad littora maris, 916 & Neptunia opera, & ſacra tempe Daphnes,

Ἐραννήν] τιμίαν καὶ ποθητήν. α. Ποσιδήια ἔργα] ἀντὶ τοῦ ἡ Ποσιδωνία. β.

ἐξ ἐκείνης τῆς γενεᾶς τῶν ἀνδρῶν, οἵτινες Ἐρυθραῖοι γεγόνασι, (μέτοικοι καὶ γὰρ οὗτοι οἱ Φοίνικες τῶν Ἐρυθραίων λέγονται) οἵτινες καὶ ταῖς ναυσὶν ἀπόπειραν ἐποιήσαντο τῆς θαλάσσης· πρῶτοι δὲ καὶ τῆς ἁλιδινέος ἐμπορίας, οὔγουν τῆς στρέμματα πολλὰ ἐχούσης θαλασσίου ἐμπορίας, ἐποιήσαντο μνείαν, (ἢ μᾶλλον, ἁλιμονδίνες θαλάσσης, ἵν' ᾖ οὕτως· τὴν μέριμναν καὶ φροντίδα τῆς θαλάσσης πρῶτοι ἐπειρήσαντο) καὶ τὴν ὑψηλὴν πορείαν τῶν ἀπλανῶν ἐν τῷ οὐρανῷ ἀστέρων διαγνωσάμενοι ἐσκέψαντο. Οἵτινες τήν τε Ἰόπην, καὶ Γάζαν, καὶ τὴν Ἐλαΐδα κατοικοῦσι, καὶ τὴν ἀρχαίαν Τύρον, (ὠγυγίην γὰρ, τὴν ἀρχαίαν λέγει) καὶ τὴν ἐπέραστον καὶ καλὴν τῆς Βηρυτοῦ γῆν καὶ τὴν ἀγχίαλον Βύβλον, (ἀγχίαλον δὲ πάλιν, τὴν πλησίον θαλάσσης οὖσαν· Βύβλος δὲ λέγεται ἡ πόλις ἀπὸ τοιαύτης αἰτίας, ἢ ὅτι τὰ ἐν αὐτῇ ἀποτιθέμενα βιβλία διαφυλάσσονται ἄσηπτα· ἢ ὅτι ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου ἡ Ἶσις παραγινομένη, ἐκεῖσε τὸν Ὄσιριν κλαίουσα, τὸ διάδημα τῆς κεφαλῆς αὐτῆς, βύβλινον ἀπὸ τῆς ἐν τῷ Νείλῳ φυομένης βύβλου, ἐξ ἧς καὶ τὸ Βύβλος, αὐτόθι ἀπέθετο) καὶ τὴν ἀνθεμόεσσαν, ὅ ἐστι τὴν ἄνθη πολλὰ ἔχουσαν, Σιδῶνα, ἐπὶ τοῖς ὕδασι κατοικουμένην τοῦ χαρίεντος Βοστρηνοῦ, (ὁ δὲ Βοστρηνὸς ποταμός ἐστι τῆς Σιδῶνος, ἀφ' οὗ καὶ Βόστρα ἡ πόλις λέγεται) καὶ τὴν λιπαράν, οἱονεὶ τὴν πλουσίαν, Τρίπολιν, καὶ τὴν Ὀρθωσίδα, καὶ τὴν Μάραθον, καὶ τὴν Λαοδίκειαν, ἥτις καὶ ἐν τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς θαλάσσης κεῖται, καὶ τὰ Ποσιδήια ἔργα, ἀντὶ τοῦ καὶ τὴν Ποσιδῶνος πόλιν καλου-

L

μένην

Ἧχί περ Ἀντιόχοιο ἐπώνυμος Ἀντιόχεια.
Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν, Ἀπαμείης πτολίεθρον.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην κατασύρεται ὑγρὸς Ὀρόντης
Ἄσπετος, Ἀντιόχοιο μέσην διὰ γαῖαν ὁρίζων.
Πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὔβοτος ἔπλετο χώρη,
Μῆλά τε φερβέμεναι, καὶ δένδρεσι καρπὸν ἀέξειν.
Τῆς δ' ἂν ἴδοις προτέρω, νοτιώτερον οἶμον ὁδεύων,
Ἀῤῥαβικοῦ κόλπου μύχατον πόρον, ὅς τε μεσηγὺ
Εἰλεῖται Συρίης τε καὶ Ἀῤῥαβίης ἐρατεινῆς,
Τυτθὸν ἐπ' ἀντολίην τετραμμένος, ἄχρι Σελανῶν.
Κεῖθεν δ' ὀλβίστων Ἀράβων παρακέκλιται αἶα,

917 ubi quidem Antiochi de nomine dicta Antiochia. 918 Ceterum in mediis, [mediterraneis urbibus,] Apameæ oppidum. 919 hujus autem ad ortum delabitur liquidus Orontes 920 immensus, Antiochi mediam regionem dirimens. 921 porro tota pinguisque & pascua est regio, 922 oves ad pascendas, & ad augendum arboribus fructum. 923 hanc autem videbis ultra, magis australem viam pergens, 924 Arabici sinus intimum meatum [cursum,] qui inter 925 volvitur Syriamque & Arabiam amœnam, 926 paulum ad orientem conversus, usque ad Selanos. 927 Inde vero ditissimorum Arabum adjacet terra,

Ἐνὶ] ποιητικῶς τὸ ἐνὶ, ἀντὶ τοῦ ἐν προσθέσεως. β. Μύχατον] βαθύτατον. α. Ἐρατεινῆς] ποθεινῆς. α. Ὀλβίστων] πλουσίων. α.

μένην οὖσαν, καὶ τὰ ἱερὰ τέμπη τῆς Δάφνης, (ἱερὰ δὲ, τὰ μεγάλα. καὶ τέμπη, τὰ στενώματα· κυρίως γὰρ τὰ δύο ὄρη, καὶ τὰ στενώματα τῶν δύο ὀρῶν· Δάφνην δὲ, οἱ μὲν τὴν Ἀντιόχειαν λέγουσιν εἶναι καὶ Δάφνην, οἱ δὲ προάστειον εἶναι Ἀντιοχείας) ὅπου καὶ ἐπώνυμος τοῦ Ἀντιόχου ἡ Ἀντιόχεια λέγεται. ἀνωτέρω δὲ, φησὶν, Ἀντιοχείας, ἐστὶν Ἀπάμεια, μεσόγειος δὲ τῶν εἰρημένων δύο πόλεων, Ποσειδωνίου καὶ Δάφνης. Ἐν δὲ ταῖς μέσαις, ἤγουν ἐν τῷ μέσῳ τῶν δύο τούτων πόλεων, τῆς τε Ποσειδωνίου καὶ Δάφνης, ὑπάρχει ἡ Ἀπάμεια πόλις. πρὸς δὲ τὴν ἀνατολὴν αὐτῆς, δηλονότι τῆς Ἀπαμείας, πολὺς ὁ ὑγρὸς Ὀρόντης καταφέρεται, τοῦ Ἀντιόχου τὴν γῆν μέσην διαχωρίζων. ἅπασα δὲ ἡ [χώρα] τῶν τριῶν Συριῶν πλουσία τε καὶ εὔβοτος ὑπάρχει, καὶ πρὸς τὸ τρέφειν τὰ πρόβατα, καὶ τὸν καρπὸν τοῖς δένδρεσιν αὔξειν. Ταύτης δὲ, τῆς Συρίας, οὐ τῆς Ἀντιοχείας, ἐπὶ τὰ προσωτέρω τοὐναντίον ὁδεύων τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου τὸν ἐνδότατον τόπον θεάσῃ· ὅς τις ἀναμεταξὺ τῆς Συρίας, [καὶ] τῆς ἐπεράστου καὶ καλῆς Ἀραβίας συστρέφεται ὀλίγον, ἢ μικρὸν, ἐπὶ τὴν ἀνατολὴν μέχρι τῶν Ἐλανῶν. ἡ δὲ Ἐλανα πόλις ἐστὶν ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τόπῳ τοῦ Ἀραβικοῦ κόλπου, καλοῦνται δὲ οἱ ἐνοικοῦντες Ἐλάνιοι. Ἀπ' ἐκεῖσε δὲ, ἀπὸ τῶν Ἐλανῶν πρὸς ἀνατολὰς, τῶν εὐδαιμόνων λεγομένων Ἀράβων ἐπίκειται γῆ,

Πολλὸν ἀνερχομένη, δισσῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ,
Περσίδι τ', Ἀῤῥαβίῃ τ'· ἄνεμον δέ τοι ἔλλαχ' ἑκάστη·
Ἀῤῥαβίη, ζέφυρον· Περσὶς δ', εὔροιο κελεύθους.
Πέζα δέ οἱ νοτίη τετραμμένη ἀντολίην δε,
Κλύζετ' Ἐρυθραίοις ὑπὸ κύμασιν ὠκεανοῖο.
Καὶ τῆς τοι θέσιας μυθήσομαι. ἔξοχα γάρ μιν
Πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται.
Ἄλλο δέ τοι καὶ θαῦμα μέγ' ἔξοχον ἔλλαχ' ἐκείνη·
Αἰεὶ κηώεσσα θύοις ὑπὸ λαρὸν ὄδωδεν
Ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ εὐόδμου καλάμοιο,
Ἢ καὶ θεσπεσίοιο πεπαινομένου λιβάνοιο,
Ἢ κασίης. ἐτεὸν γὰρ ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην
Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον εὐῤῥαφέος παρὰ μηροῦ·

928 multum adscendens, duplici circumdata mari, 929 Persicoque, Arabicoque. ventum autem sortitum est [adeptum est] utrumque: 930 Arabicum, Zephyrum Persicum vero euri vias. 931 limes autem illi australis conversus ad orientem, 932 alluitur rubris fluctibus oceani. 933 etiam hujus tibi situs eloquar. eximie enim ipsum 934 inter omnes [alios] valde opulenti & insignes populi colunt, 935 aliud quinetiam miraculum valde magnum obtigit illi: 936 semper fragrans aromatis, suaviter subolet 937 vel thus, vel myrrham, vel bene odoratum calamum, 938 aut etiam divinum maturescens thus, 939 vel casiam. revera enim in terra solvit illa 940 Jupiter ipsum Dionysum [Bacchum] bene suto a femore:

Ἔλλαχ'] ἔτυχε. α. Κλύζεται] βρέχεται. α. Θεσπεσίοιο] τοῦ ἀξιολόγου· οἱονεὶ θεοσπεσίου ὄντος. παρὰ τὸ πεσεῖν, ἤτοι μᾶλλον ἐπιπεσεῖν τῷ θεῷ. α.

γῆ, κατὰ πολὺ ἀνερχομένη, διπλῇ θαλάσσῃ ζωσθεῖσα, ὅ ἐστι κατεχομένη τῇ Περσίδι καὶ Ἀραβίᾳ. ἑκάστη δὲ αὐτῶν ἄνεμον ἔλαχεν· ἡ Ἀραβία, τὸν ζέφυρον· ἡ δὲ Περσὶς, τοῦ εὔρου τὰς ὁδοὺς, ἤτοι τὸν εὖρον. Ἡ δὲ πέζα, ὅ ἐστιν ὁ ἰσθμὸς καὶ τὸ τέλος ἢ βάσις, αὐτοῦ ἐστι νοτιωτέρα, ἀντὶ τοῦ πρὸς τὰ νότια μέρη τετραμμένη, ἐπὶ δὲ τὴν ἀνατολὴν ὑπὸ τοῖς Ἐρυθραίοις κύμασι τοῦ ὠκεανοῦ κλύζεται. Καὶ ταύτης δὲ, τῆς Ἀραβίας [θέσεις] μυθήσομαι· ἐξόχως καὶ γὰρ ὑπὲρ πασῶν τῶν γαιῶν πολύπλουτα καὶ λαμπρὰ αὐτὴν κατοικεῖ ἔθνη. ἐξοχώτατον δὲ καὶ ἐξαίρετον πάλιν ἄλλο μέγα θαῦμα ὑπὲρ πασῶν τῶν γαιῶν ἡ τῶν Ἀράβων γῆ ἔλαχεν. ἀεὶ γὰρ καὶ διαπαντὸς εὐώδης καὶ τεθυμιασμένη τοῖς θυμιάμασι καὶ ἀρώμασιν ἐπιθυμητὸν καὶ καλὸν καὶ ἡδὺ μυρίζει ἢ θύου, ἢ σμύρνης, ἢ τοῦ εὐώδους καλάμου, ἢ τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ καὶ πεπαινομένου, ὅ ἐστιν ἀκμάζοντος, λιβάνου, ἢ τῆς κασίας. ἐτεὸν (τὸ ἀληθὲς) καὶ γὰρ κατὰ τὴν γῆν ἐκείνην αὐτὸν τὸν Διόνυσον ἀπὸ τοῦ καλῶς ἐῤῥαμμένου αὐτοῦ μηροῦ ὁ Ζεὺς ἔλυσε· διὰ τοῦτο καὶ

Τῷ καὶ γιναμένῳ κηώδεα φύετο πάντα.
Μῆλα δὲ καὶ τῆμος λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς
Ἐν νομῷ, αὐτομάτοις δὲ κατέῤῥεον ὕδασι λίμναι.
Ὄρνιθες δ᾽ ἑτέρωθεν ἀοικήτων ἀπὸ νήσων
Ἦλθον φύλλα φέροντες ἀκηρασίων κινναμώμων.
Αὐτὰρ ὁ μὲν νεβρῖδα κατωμαδίην ἐπάνυσσε,
Κισσῷ δ᾽ ἱμερόεντι καλὰς ἔστεψεν ἐθείρας,
Ἀκροχάλιξ δ᾽ οἴνῳ πλεκτοὺς ἀνεσείσατο θύρσους
Μειδιόων, καὶ πολλὸν ἐπ᾽ ἀνδράσιν ὄλβον ἔχευε.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν λιβάνῳ κομόωσιν ἄρουραι,
Οὔρεα δὲ χρυσῷ, ποταμοὶ δ᾽ ἑτέρωθι θυηλαῖς.
Αὐτοὶ δ᾽ ἐνναέται μάλα πίονα δῆμον ἔχουσι,

941 proinde nato odorata nascebantur omnia. 942 oves quinetiam tunc densis onerabantur velleribus 943 in pascuis, subitis item delabebantur aquis lacus. 944 volucres insuper aliunde non habitatis ab insulis 945 venerunt, folia ferentes non vitiatorum [sincerorum] cinamomorum. 946 at vero ille hinnuli pellem in humeros extendit, 947 & hedera jucunda pulcras ornavit comas, 948 ebrius autem vino implexos quassavit thyrsos, 949 blande ridens, & magnas hominibus illis divitias superfudit. 950 quare ad hunc usque diem thure gloriantur arva, 951 montes autem auro, flumina item alia ex parte odoramentis. [aromatibus.] 952 ipsi autem incolæ valde pinguem [opulentum] populum habent.

Κηώδεα] τὰ μυρίσματα. α. Φύετο] ἀνεβλάστησεν. α. Νεβρῖδα] δέρματα μικρῶν ἐλάφων. α. Κατωμαδίην] ἐπάνω τοῦ ὤμου. α. Επάνυσσε] ἐξήπλωσεν. α. Εστεψεν] διὰ στεφάνων ἐκύκλωσε. α. Κομόωσιν] θάλλουσι. α.

καὶ γεννηθέντος (ἢ καὶ γεννηθέντος) αὐτοῦ εὐώδη ἅπαντα καὶ τεθυμιασμένα ἐγένοντο. τότε δὲ καὶ τὰ πρόβατα τοῖς δασέσι μαλλοῖς ἐν τῇ βοσκῇ ἐβαρύνοντο· αὐτομάτως δὲ ὕδασι καὶ αἱ λίμναι κατέῤῥεον. ἀπὸ δὲ τῶν ἑτέρων καὶ ἀοικήτων νήσων, ἤγουν τῶν περὶ Ταπροβάνην, αἱ ὄρνιθες παρεγένοντο ἀκηράτων καὶ ἀφθάρτων κινναμώμων τὰ φύλλα φέρουσαι. τὸ γὰρ κιννάμωμον ἀμπέλῳ ὅμοιον τὴν βλάστησιν· ἐὰν δέ τις προσάξῃς, κλαυθμυρίζει ὑφ᾽ ἡδονῆς· καὶ ἐὰν ἀποσπάσῃς, ἀπηχεῖ. Καὶ οὗτος μὲν, ὁ Διόνυσος, νεβρίδας ἐπωμαδίας ἐπάνυσε, τῷ δὲ ἐπιθυμητῷ κισσῷ τὰς καλὰς ἔστεψε τρίχας, τοὺς δὲ πλεκτοὺς θύρσους (οἵπερ εἰσὶν ὅπλα Διονυσιακά) ὁ ἀκροχάλιξ, οἱονεὶ ὁ ἄκρως τῷ οἴνῳ μεθύων ὑπογελῶν ἀνέσεισε, καὶ πολὺν πλοῦτον ἐπὶ τοῖς ἀνδράσιν ἔχευε. τούτου χάριν ἄρτι καὶ ἐπὶ τῷ λιβάνῳ αἱ ἄρουραι κομῶσιν ἐκεῖσαι, τῷ χρυσῷ τὰ ὄρη, (λέγεται μέταλλα χρυσοῦ εἶναι ἐκεῖσε) οἱ γὰρ ποταμοὶ ἑτέρωθι τοῖς θυμιάμασιν, ἤτοι εἰς ἕτερον μέρος τοῖς ἀρώμασι, πλήθουσιν· ὅτι περὶ τοὺς ποταμοὺς θύουσιν αὐτῷ. αὐτοὶ δὲ οἱ κατοικοῦντες λίαν καὶ πάνυ εὐτραφῆ λαὸν ἔχοντες,

Χρυσείοις πέπλοισιν ἀγαλλόμενοι μαλακοῖσι.
Ἀλλ᾽ ἤτοι πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο
Ἀφνειοὶ ναίουσιν ἐπωνυμίην Ναβαταῖοι.
Ἄγχι δὲ Χαβλάσιοί τε καὶ Ἀγρέες· οἷς ἔπι γαῖα
Χατραμὶς ἐνναίει, κατεναντία Περσίδος αἴης.
Αὐτὰρ Ἐρυθραίης πλευρὸν ναίουσι θαλάσσης
Μινναῖοί τε, Σάβαι τε, καὶ ἀγχίγυοι Κλεταβηνοί.
Τόσσα μὲν Ἀῤῥαβίην περιώσια φῦλα νέμονται.
Ἄλλα δέ τοι καὶ πλεῖστα· περιπρὸ γάρ ἐστι μεγίστη.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντιπέραιαν, ὑπαὶ ῥιπὴν ζεφύροιο,

953 aureis vestibus gloriantes mollibus. 954 Verum enimvero primi quidem ultra declivitatem Libani 955 divites habitant cognomento Nabatæi. 956 prope autem Chablasiique & Agrei: quos juxta tellus 957 Chatramitica incolitur, e regione Persicæ terræ. 958 ceterum rubri latus habitant maris 959 Minnæique, Sabæque, & vicini Cletabeni. 960 tot quidem Arabiam ingentes gentes tenent. 961 aliæ vero insuper & plurimæ: circumquaque enim est maxima. 962 hujus autem ad ulteriorem regionem, sub flatu zephyri,

Πέπλοισι] βλαστίοις. α. Αγαλλόμενοι] εὐφραινόμενοι. α. Περιώσια] μεγάλα. α. Ριπὴν] ὁρμήν. α.

ἔχοντες, τοῖς χρυσοῖς καὶ μαλακοῖς πέπλοις ἀγάλλονται. Ἀλλὰ πρῶτοι μὲν, ἐπὶ τὴν ἀνάκλισιν τοῦ Λιβάνου ὄρους, πλούσιοι κατοικοῦσιν οἱ ἐπωνύμως λεγόμενοι Ναβαταῖοι· καλοῦνται δὲ καὶ Κλεταβηνοί· ὁ δὲ λόγος οὗτος περὶ τὰ [illegible] ἄνω,

Καὶ τὰ τοι θέσιας μυθήσομαι. — τὸ γὰρ ὄρος ὁ Λίβανος τήν τε Κοίλην Ἀσσυρίαν καὶ τὴν εὐδαίμονα διορίζει Ἀῤῥαβίαν. Πλησίον δὲ οἱ Χαυλάσιοι, οἱ τὴν Χάλδαμιν οὕτω καλουμένην γῆν κατοικοῦσι, καὶ οἱ Ἀγρέες· ἐφ᾽ οἷς ποτὲ ἡ Χατραμὶς γῆ κατοικεῖται, ἐξεναντίας τῆς Περσίδος γῆς. οὐ κατὰ τάξιν δὲ λέγει αὐτά, διὸ καὶ αὐτὸς ἐπάγει,

—— κατεναντία Περσίδος αἴης.

ὁ Πέρσης ἐξ Ἀνδρομέδας γίνεται υἱὸς οὗ πάππος Κηφεὺς παρ᾽ ἑαυτῷ τρέφων Πέρσην ὠνόμασε· τελευτήσας οὖν κατέλειψεν αὐτῷ τὴν τῶν Κηφήνων ἀρχήν· Χαλδαῖοι δὲ ἐξήλασαν αὐτὸν τῆς χώρας Κηφήνων. οὐκ ὀλίγον ἀπαγόμενος, ἀπῆλθεν εἰς τὸ τῶν Ἀργείων ἔθνος, καὶ στασιάζοντας εὑρὼν, περιθέμενος ἑτέρους κρατεῖ, καὶ Πέρσας ἀφ᾽ ἑαυτοῦ ὀνομάζει· ἔσχε δὲ υἱὸν Ἀχαιμένην, παρ᾽ οὗ Ἀχαιμενίδαι οἱ Πέρσαι ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Σάβαι διορίζονται ὑπὸ τοῦ ἰσθμοῦ. Ὑπὸ δὲ τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης τὸ πλευρὸν κατοικοῦσιν οἵ τε Μιναῖοι, καὶ οἱ Σάβαι, καὶ ἀγχίγυοι, ὅ ἐστι γείτονες, Κλεταβηνοί. τοσαῦτα μὲν περὶ τὴν Ἀραβίαν ἐξαίσια καὶ περισσὰ κατοικοῦσιν ἔθνη. καὶ ἄλλα πλεῖστα πάνυ· καὶ γάρ ἐστι περισσῶς σφόδρα μεγίστη ἢ μᾶλλον τὸ περισσὸν ἀντὶ τοῦ ἔμπροσθεν. ἵν᾽ ᾖ οὕτως· σφόδρα καὶ πάνυ ἐπὶ τὰ ἔμπροσθέν ἐστι μεγίστη. Πρὸς ἀντιπέραν αὐτῆς, ὑπὸ τὴν ῥιπὴν, ὅ ἐστι πνοὴν, τοῦ ζεφύρου, (ὅπου καταῤῥάκται λέγονται εἶναι) τῆς

Λυπρὸν ὀρεσκῴων παραφαίνεται οὖδας Ἐρεμβῶν,
Οἳ βίον ἐν πέτρῃσι κατωρυχέεσσιν ἔθεντο,
Γυμνοί, καὶ κτεάνων ἐπιδευέες. ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶν
Ἴδει θαλπομένοισι μελαίνεται αὐαλέος χρώς·
Αὔτως δ' οἷά τε θῆρες ἀλώμενοι, ἄλγε' ἔχουσιν.
Οὐχ ὡς ἁβροβίων Ἀράβων γένος· οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ
Ἴσην μοῖραν ἅπασιν ἐπ' ἀνδράσι θήκατο δαίμων.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο, πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο,
Τῆς ἑτέρης Συρίης δολιχὴ μηκύνεται αἶα,
Ἑλκομένη καὶ μέχρις ἁλικλύστοιο Σινώπης.
Τῆς δ' ἤτοι μέσσης μὲν ἐπ' ἠπείροιο βαθείης

963 sterile monticolarum apparet solum Eremborum, 964 qui vitam [domicilia ad vitam transigendam] in petris suffossis [in terram depressis] posuerunt, 965 nudi, & possessionibus carentes. quinetiam ipsis 966 sudore [æstu] nigrum redditur aridum corpus: 967 temere vero more ferarum oberrantes, molestias habent. 968 non sicut delicate viventium Arabum genus. non enim in felicitate 969 æquam sortem [partem] omnibus hominibus attribuit deus. 970 at ultra Libanum, ad ortum solis, 971 alterius Syriæ longa producitur terra, 972 quæ protrahitur etiam usque ad Sinopen quæ mari alluitur. 973 atque hujus media quidem in continente vasta

Ὀρεσκῴων] ὀρειφοίτων. α. Αὔτως] ματαίως. α. Θῆρες] ἄγρια ζῶα. α. Ἄλγη] θλίψεις. α. λύπας. β. Ἁβροβίων] πλουσίων. Ἴσην] ὁμοίαν. α. Μηκύνεται] μακρύνεται. α. μακραίνεται. β. Ἑλκομένη] συρομένη. α. Ἁλικλύστοιο] τῆς διὰ θαλάσσης βρεχομένης. α.

τῶν ὄρεσι διαιτωμένων Ἐρεμβῶν τὸ λυπρὸν οὖδας, ἀντὶ τοῦ ἡ λυπρὰ καὶ ἀνιαρὰ καὶ σχετλία γῆ, φαίνεται· (Ἐρεμβοὺς δὲ λέγει τοὺς Τρωγλοδύτας Ἄραβας) οἵτινες τὸν βίον καὶ τὴν ζωὴν αὐτῶν ἐν ταῖς κατωρυχέεσι πέτραις, ἤτοι ταῖς σπηλαιώδεσιν, οἱονεὶ σπήλαιον ἐχούσαις, ἔθεντο, γυμνοὶ καὶ κτημάτων ἐνδεεῖς ὄντες. περὶ αὐτοῖς δὲ θαλπομένων τῷ ἱδρῶτι τὸ κατάξηρον αὐτῶν σῶμα μελαίνεται· ματαίως δὲ, αὔτως, καθάπερ θῆρες πλανώμενοι ἄλγη ἔχουσιν. οὐχ ὡς τῶν ἁβροβίων Ἀράβων τὸ γένος. οὐδὲ γὰρ ἐπὶ πᾶσιν ἀνδράσιν ὁ δαίμων τὴν ἴσην μοῖραν ἐπὶ ὄλβῳ θήκατο, τουτέστιν οὐκ ἐπὶ πᾶσιν ἀνθρώποις ὁ θεὸς τὴν ἴσην μοῖραν ἐν τῇ εὐδαιμονίᾳ τοῦ πλούτου ἔθηκεν. οἱ δὲ ἄλλοι Ἄραβές εἰσιν ἁβρόβιοι, ὡς καὶ οὗτος αὐτόθι περὶ τῶν αὐτῶν ἔδειξεν ἀνωτέρω. Ὑπεράνω δὲ τοῦ Λιβάνου, (ἀνατρέχει καὶ γὰρ πάλιν καὶ περὶ Συρίαν) ἐπὶ τὰς αὐγὰς τοῦ ἡλίου, τῆς ἑτέρας Συρίας μακρὰ καὶ ἐπιμήκης πρὸς βορρᾶν ἐκτείνεται γῆ, ἑλκομένη μέχρι καὶ τῆς ἁλικλύστου, ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης κλυζομένης, Σινώπης· Συρίας δὲ λέγει ἑτέρας, τῆς νῦν Ἀσσυρίας· αὕτη καὶ γὰρ πάλαι Συρία μεγάλη ἐλέγετο. Ταύτης δὲ τῆς ὑψηλῆς ἢ τῆς βαθείας Ἀσσυρίας ἤπειρον τὴν μέσην

οἱ

Καππαδόκαι ναίουσι, δαήμονες ἱπποσυνάων·
Ἀσσύριοι δ' ἁλὸς ἄγχι, παρὰ στόμα Θερμώδοντος.
Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην, ὀρέων ἀπὸ παιπαλοέντων,
Φαίνετ' ἀπειρεσίου ποταμοῦ ῥόος Εὐφρήταο·
Ὅς δή τοι πρῶτον μὲν ἀπ' οὔρεος Ἀρμενίοιο
Μακρὸς ἐπὶ νότον εἶσι, πάλιν δ' ἀγκῶνας ἑλίξας
Ἀντὴν ἠελίοιο μέσην Βαβυλῶνα περήσας,
Περσίδος εἰς ἁλὸς οἶδμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην,
Ὑστατίης προχοῇσι Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων.
Τὸν δὲ μέτ', εἰς αὐγάς, ποταμῶν ὤκιστος ἁπάντων
Τίγρις ἐϋρρείτης φέρεται, ῥόον ἶσον ἐλαύνων,
Τόσσον ἄνευθεν ἰών, ὅσον ἕβδομον ἦμαρ ὁδεύσας

974 Cappadoces habitant, periti equitationis. [artis equestris.] 975 Assyrii vero mare juxta, ad ostium Thermodontis. 976 hujus autem ad orientem, montibus ab excelsis, 977 cernitur immensi fluvii fluxus Euphratæ; 978 qui sane primum quidem e monte Armenio 979 longus in austrum progreditur; rursum vero anfractus [flexus] contorquens 980 contra solem, mediam Babylonem prætèrlapsus, 981 Persici in maris fluctum rapidam evomit spumam, 982 extremis fluentis Teredonem juxta means. 983 hunc autem post, in orientem, fluviorum celerrimus omnium 984 Tigris pulcrifluus fertur, fluentum æquabile agens, 985 tantum procul [ab Euphrate] labens, quantum [vix] septem diebus incedens

Παιπαλοέντων] κατάξηρων. α. Ῥόος] ῥεῦμα. α. Θοὴν] ταχυτάτην. α. Ἀπερεύγεται] ἐπαίρει. α. Προχοῇσι] ῥοαῖς. α. Ὁδεύων] διερχόμενος. α. Ὁδεύσας] περιπατήσας. α. τὸ ὁδεύσας περιττόν ἐστι. β.

οἱ ἐμπειρότατοι τῶν ἱπποσυνῶν καὶ πολεμικώτατοι ναίουσι Καππαδόκαι· οἱ δὲ Ἀσσύριοι, οἱ Λευκόσυροι, πλησίον θαλάσσης, παρὰ τὸ στόμα τοῦ Θερμώδοντος. ἡ δὲ Ἀρμενία, καὶ Μεσοποταμία, καὶ Μηδία, τὸ ὅλον τῆς Ἀσσυρίας εἰσί, καθὼς καὶ μεγάλη πάλιν ἐλέγετο. Ἀπὸ δὲ τῶν ὑψηλῶν καὶ τραχέων αὐτῆς ὀρῶν, πρὸς τὴν ἀνατολὴν, τοῦ ἀπείρου Εὐφράτου, οἱονεὶ μεγάλου, ὁ ῥοῦς φαίνεται· ὅς τις δὴ, Εὐφράτης, πρῶτα μὲν ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους μακρὸς ἐπὶ νότον πορεύεται, πάλιν δὲ καὶ τοὺς ἀγκῶνας συστρέψας, ἐξεναντίας ἡλίου πορευόμενος, μέσον τῆς Βαβυλῶνος περάσας, ἐπὶ τῆς Περσίδος θαλάσσης τὸ χορτῶδες καὶ ἀχνῶδες αὐτοῦ ἀπερεύγεται, ταῖς ἐσχάταις προχοαῖς καὶ τῆς Τερηδόνος ἐγγὺς ὁδεύων. ἡ δὲ Τερηδὼν πόλις ἐστὶ παράλος. τὸ Ἀρμένιον ὄρος, ἢ ὅτι τὸ ὄρος ἐκεῖνο Ἀρμένιον λέγεται, ἢ ὅτι ἐν ἐκείνῳ ἄρτι Ἀρμένιοι κατοικοῦσιν. Μετὰ τοῦτον δὲ, τὸν Εὐφράτην, εἰς αὐγὰς, ὅ ἐστιν ἀνατολὰς, (ἀνατολικώτερος καὶ γάρ ἐστι) τῶν ποταμῶν ὅλων ταχύτατος καὶ καλὰ ἔχων ῥεύματα Τίγρις (ὃς καὶ ἀπὸ τοῦ Νιφάτου γεννᾶται ὄρους) ἶσον ῥοῦν ἐλαύνων φέρει· (τὸ δὲ ἶσον ῥοῦν, ἀντὶ τοῦ κατὰ τὸ τάχος ὁμαλὸν) τοσοῦτον ἄποθεν καὶ χωρὶς ἀνατολικώτερος ὑπάρχων ἀπὸ

Εὐφράτου,

Ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνὴρ ἀνύσειεν ὁδίτης.
Ἔστι δέ τις κατὰ μέσσα περίτροχος ὕδασι λίμνη,
Οὔνομα Θωνῖτις, ἧς ἕλκεται ἐς μυχὰ Τίγρις,
Δυόμενος πολλὸν ἔνερθε· πάλιν δ' ἐξαῦτις ἀνασχὼν
Ὀξύτερον προΐησι κάτω ῥόον. οὐκ ἂν ἐκείνου
Ἐν πᾶσιν ποταμοῖσι θοώτερον ἄλλον ἴδοιο.
Ὅσση δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα,
Τὴν δὲ περικτίονες μέσσην ποταμῶν ἐνέπουσιν.
Οὐ μέν τοι κείνης γε νομοὺς ὠνόσσατο βούτης,
Οὐδ' ὅς τις σύριγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων,
Μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέσπεται· οὐδὲ μὲν ὕλην
Παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσατο καρπῶν.

986 robuſtus & celer conficere poteſt viator. 987 eſt autem quædam in medio circumflua undis palus, 988 nomine Thonitis, cujus trahitur in intima [penetralia] Tigris, 989 ſeſe condens ſubter. rurſum vero denuo emergens, 990 velociorem projicit infra [in inferiores regiones] undam. non illo 991 inter omnes fluvios velociorem alium conſpexeris. 992 quæcumque vero Euphratem & Tigrim intra [inter] tellus eſt, 993 eam accolæ mediam amnium perhibent. 994 non certe illius paſcua vituperabit bubulcus, 995 vel quicumque fiſtula corneam habentem ungulam vel [acuticornem] Panem celebrans, 996 oves in agro ſtabulantes ſequitur: neque ſane ſilvam 997 omnigenam fructuum vituperarit is qui operam ponit circa plantas.

Ἀνύσειεν] πληρώσειεν. α. Μυχὰ] τὰ ἔσχατα. β. Δυόμενος] ὑποδυόμενος. α. Ἐκείνου] ἤτοι τοῦ Τίγριδος. α. Ἴδοιο] θεάσαιο. α. Περικτίονες] ἐγχώριοι. α. Νομοὺς] τὰς τροφάς, βοσκάς. α. Πᾶνα] τὸν θεόν. α. Γεραίρων] ὑμνῶν. α. Ὕλην παντοίην καρπῶν] παντοίαν δένδρων καὶ λαχάνων φύσιν. α. Φυτοεργὸς] κηπουρός. α.

Εὐφράτου, ὁπόσον ἐπὶ ἑπτὰ ἡμέρας ὁδοιπόρος ἰσχυρὸς καὶ γενναῖος ἀνήρ, καὶ τοῖς ποσὶ ταχύς, ὁδεύσειεν. Ὑπάρχει δὲ τις κατὰ τὸ μέσον περίτροχος, ὅ ἐστι κυκλοτερής, τοῖς ὕδασι λίμνη, τοὔνομα Θωνῖτις οὕτω καλουμένη, ἐφ' ἧς κατὰ τὸν ἐνδότατον τόπον τῆς λίμνης, κατὰ πολὺ ὡς εἰς βέρεθρον ἐμπεσὼν ὑποκάτωθεν ὁ Τίγρις σύρεται· ἐκ δευτέρου δὲ πάλιν ἀπὸ γῆς ἀνατείλας ὀξύτερον ῥόον διατρέχει ἤτοι τὸ κατωφερὲς τῶν χωρίων ὡς ἀπὸ τῆς λίμνης ἐκπεμπόμενος προπέμπεται· οὐδαμῶς ἂν ἐκείνου ἐπὶ πᾶσι τοῖς ποταμοῖς κατόψει ταχύτερον. Ὅση μεταξύ ἐστι γῆ τοῦ Εὐφράτου καὶ Τίγριος, ταύτην οἱ περίοικοι Μεσοποταμίαν καλοῦσιν. οὐδὲ μέντοι τοὺς νομοὺς ἐκείνης τῆς γῆς βουκόλος ἀνὴρ μέμψοιτο, οὐδ' ὅς τις τὸν κερώνυχα Πᾶνα, ἤγουν τὸν κέρασι καὶ ὄνυξι χρώμενον, (τοιοῦτος καὶ γὰρ ὁ Πὰν φαντάζεται) τῇ σύριγγι τιμῶν τοῖς ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένοις προβάτοις [ἐπακολουθεῖ.] ἀλλ' οὐδὲ τὴν παντοίαν ὕλην, ὅ ἐστι τὴν ποικίλην τῶν δένδρων φυτείαν, ὁ φυτουργὸς τῶν καρπῶν ἠθερίσατο, ἀπὸ

Τοίη ἐπὶ κείνης ἄροσις πέλει, ἐν μὲν ἀέξειν
Ποίην, ἐν δὲ νομοὺς εὐανθέας, ἐν δὲ καὶ ἀνδρῶν
Φύτλην, καλλίστην τε καὶ ἀθανάτοισιν ὁμοίην.
Τῆς μὲν πρὸς βορέην, λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσιν
Ἀνέρες Ἀρμένιοί τε, καὶ ἀγχέμαχοι Ματιηνοί,
Οὔρεσι κεκλιμένοι, ποταμοῦ πρόπαρ Εὐφρήταο,
Πίονες, ἀφνειοί τε, καὶ Ἄρεος εὖ δεδαῶτες.
Πρὸς δὲ νότον, Βαβυλὼν, ἱερὴ πόλις· ἥν ῥά τε πᾶσαν
Τείχεσιν ἀρραγέεσσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν·
Αὐτὰρ ἐπ' ἀκροπόληϊ μέγαν δόμον εἵσατο Βήλῳ,
Χρυσῷ τ' ἠδ' ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα.

998 talis in illa aratio, [cultura,] ad producendum 999 herbam, & paſcua florida, atque etiam hominum 1000 ſtirpem, pulcerrimamque & immortalibus ſimilem. 1001 hujus quidem ad boream, pingue ſolum habitant 1002 homines Armenlique, & cominus pugnantes Matiani, 1003 in montibus ſiti, fluvium ante Euphratem, 1004 pingues, opulentique, & Martis bene gnari. 1005 auſtrum auctem verſus, Babylon, ſacra urbs: quam quidem totam 1006 mœnibus infractis Semiramis coronavit: [circumdedit:] 1007 ceterum in arce urbis ingentem domum condidit Belo, 1008 auroque & ebore atque argento exornans.

Ποίην] βοτάνην. α. Πίονες] λιπαροί. α. Σεμίραμις] ἡ δέσποινα, ἡ Ἄρτεμις. α. Δόμον εἵσατο] οἶκον ἔκτισε. α. Βήλῳ] τῷ θεῷ. Βῆλος, παρὰ τοῖς Ἕλλησι Κρόνος. α. Ἀσκήσασα] ποιήσασα. α.

οὐ ἀπέτεμεν, ἢ ἀπέρριψεν· ἐπειδὴ τοιαύτη ὑπάρχει τῆς γῆς ἐκείνης ἡ ἄροσις (λέγει δὲ καὶ τοῦτο, ἢ διὰ τὸ κάλλος καὶ τὸ μέγεθος, ἢ διὰ τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον) ἐν τῷ αὔξειν μὲν τὴν πόαν καὶ εὐανθεῖς νομούς· ἐν αὐτῇ δὲ καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν γενεὰ ὁμοία καὶ παραπλησία τοῖς ἀθανάτοις θεοῖς κατὰ τὸ μέγεθος καὶ τὸ κάλλος. Ταύτης μὲν πρὸς βορρᾶν, τῆς Μεσοποταμίας, ὑπὸ τοῖς ὄρεσιν [ἔμπροσθεν τοῦ Εὐφράτου] κεκλιμένοι ἐπὶ τὴν λιπαρὰν γῆν κατοικοῦσιν οἱ Ἀρμένιοι ἄνδρες, καὶ οἱ ἐκ χειρῶν μαχόμενοι Ματιηνοί, εὐτραφεῖς, καὶ πλούσιοι, καὶ τὰ τοῦ πολέμου μεμαθηκότες. Πρὸς δὲ τὸν νότον, ἡ μεγάλη πόλις Βαβυλὼν, ἣν τοῖς ἀρραγέσιν, ἤτοι τοῖς χαλκοῖς ἢ ἰσχυροῖς, τείχεσιν ἡ Σεμίραμις ἐστεφάνωσε· (λέγεται γὰρ χαλκοῦν εἶναι τὸ τεῖχος, ὡς καὶ πανταχόσε περιορεῖσθαι τῷ ποταμῷ) ἐπὶ δὲ τὴν ἀκρόπολιν τῷ Βήλῳ, τουτέστι τῷ βασιλεῖ, (οὗτος δὲ ὁ Βῆλός ἐστιν ὁ Ζεὺς, ἢ υἱὸς τοῦ Διὸς, βασιλεὺς παρὰ Ἰουδαίοις) μέγαν δόμον εἵσατο, ἀντὶ τοῦ μέγαν ναὸν ᾠκοδόμησεν, ἢ ἱδρύσατο, τῷ τε χρυσῷ καὶ τῷ ἐλέφαντι καὶ τῷ ἀργύρῳ καλλωπίσασα καὶ ἐπιμελησαμένη. συναπτέον δὲ τὸ βασιλεῖ, εἰς τὸ μέγαν δόμον εἵσατο· ἵν' ᾖ οὕτως, ἐπὶ δὲ τὴν ἀκρόπολιν τῷ βασιλεῖ μὲν ναὸν ᾠκοδόμησεν ἡ Σεμίραμις. καὶ

Καὶ τοῦ τοι πεδίον περιώσιον· ἔνθα τε πολλοὶ
Ἀκρόκομοι φοίνικες ἐπηρεφέες πεφύασι.
Ναὶ μὴν καὶ χρυσοῖο φέρει χαριέστερον ἄλλο,
Ὑγρῆς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἣ περὶ χῶρον
Φύεται ἐν προβολῆς, ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης.
Αὐτὰρ ὑπὲρ Βαβυλῶνος, ἐπὶ πνοιὴν Βορέαο,
Κισσοὶ, Μεσσαβάται τε, Χαλωνῖταί τε νέμονται.
Ἀλλ᾽ ὁπότ᾽ Ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς
Εἰς αὐγὰς, τότ᾽ ἔπειτα τὰ Μηδικὰ τέμπεα δήεις.
Τῶν μὲν πρὸς βορέην, ἐριθηλέα γαῖαν ἔχουσι
Γηλοί τε, Μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες Ἀτροπατηνοί.
Πρὸς δὲ νότον ναίουσιν ἀγαυῶν ἔθνεα Μήδων,
Κείνης τοι γενεῆς ἐρικυδέος ἐκγεγαῶτες

1009 atque hujus quidem planities ingens: ibique multæ 1010 in summo comantes palmæ fornicatæ [quæ ramos in fornicis modum propendentes habent] nascuntur. 1011 jam vero & auro fert plus gratiæ habens aliud, 1012 humidæ berylli glaucum lapidem, qui in loco illo 1013 nascitur apud effluvia [torrentium,] ophiten intra lapidem. 1014 ceterum supra Babylonem, ad flatum boreæ, 1015 Cissi, Messabatæ, Chalonitæque habitant. 1016 verum quum Armenios montes ultra perrexeris 1017 in orientem, tunc deinde Medica tempe invenies. 1018 quorum quidem ad boream, valde florentem terram tenent 1019 Gelique, Mardique, & homines Atropateni. 1020 ad austrum autem habitant illustrium gentes Medorum, 1021 ex illa scilicet stirpe illustri prognati

Ἐπηρεφέες] δασεῖς, πυκνοί. α. Πεφύασι] ἀναβλαστάνουσι. α. Χαριέστερον] καθαρώτερον. α. Φύεται] ἀναβλαστάνει. α. Προβολῆς] τοῖς προβασμοῖς. α. Ἔνδοθι] ἔσωθεν. α. Νέμονται] κατοικοῦσι. α. Ὁπότ᾽] ὁπηνίκα. α. Ὀρέων] βουνῶν. α. Προπάροιθεν] ἔμπροσθεν. α. Ὁδεύσῃς] περιπατήσῃς. α. Αὐγὰς] ἀνατολάς. α. Τέμπεα] στενὰ ὄρη. α. Δήεις] εὑρήσεις. α. Ἐριθηλέα] ἄγαν θαλερόν. α. Ἔχουσι] κατοικοῦσι. α. Ναίουσι] κατοικοῦσι. α. Ἀγαυῶν] λαμπρῶν. α. Γενεῆς] τῆς φυλῆς. α. Ἐρικυδέος] λίαν ἐνδόξου. α.

ταύτης τὸ πεδίον περιώσιον, ἀντὶ τοῦ πολὺ καὶ μέγα. ἐκεῖσε πολλοὶ φοίνικες οἱ κατὰ τὸ ἄκρον θάλλοντές εἰσι. * ὅπ

ἢ δὲ τὰ δένδρα * ἀληθῶς μὴν καὶ τοῦ χρυσοῦ χαριέστερον ἄλλο * * * * * * * * * * * *

Αἰήτα

Αἰήταο θυγατρὸς, ἀμύμονος ἡρωΐνης.
Εὖτε γὰρ Ἀκταίοιο παρὰ ῥόον Ἰλισσοῖο
Φάρμακ᾽ ἐμήσατο λυγρὰ γόνῳ Πανδιονίδαο,
Αἰδοῖ μὲν χῶρον κεῖνον λίπεν, ἐς δὲ βαθεῖαν,
Πλαζομένη κατὰ φῶτας, ὁμώνυμον ἵκετο γαῖαν,
Οὐ μὲν ἑκὰς Κόλχων. Κόλχων γε μὲν αἶαν ἱκέσθαι
Οὔ οἱ ἔην. μῆνιν γὰρ ἑοῦ δειδίσσετο πατρός.
Τοὔνεκεν εἰσέτι νῦν πολυφάρμακοι ἄνδρες ἔασι
Χώρην ναιετάοντες ἀπείριτον, οἱ μὲν ἐπ᾽ αὐτὰς
Πέτρας, αἳ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην,
Οἱ δ᾽ ἑκὰς ἐν λασίῃσι νενασμένοι εἰαμενῇσι,
Πώεα καλὰ νέμοντες ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς,
Τόσσον ἐπ᾽ ἀντολίην τετραμμένοι, ἄχρι πυλάων
Κασπιάδων, αἵ τ᾽ εἰσὶ βαθυνομένας ὑπὸ πέτρας,
Κλῇδες γαίης Ἀσιήτιδος· ἧχι κέλευθος

1022 Æetæ filiæ, inculpatæ heroines. 1023 quum enim Actæi [Attici] juxta fluentum Ilissi 1024 venena molita esset exitiosa filio Pandionidæ, [Pandionis,] 1025 pudore quidem locum illum reliquit; atque in vastam, 1026 oberrans per homines, cognominem venit terram, 1027 non quidem longe a Colchis. Colchorum tamen terram adire 1028 haud ei licebat. iram enim sui pertimescebat patris. 1029 quamobrem in hunc usque diem venefici homines sunt 1030 regionem incolentes immensam, alii quidem ad ipsas 1031 cautes, quæ gignunt obscurum narcissiten, 1032 alii vero procul in consitis [gramineis] siti pratis, 1033 greges pulcros pascentes, valde oneratos velleribus, 1034 tantum in orientem versi, usque ad portas 1035 Caspias, quæ sunt profundis sub rupibus, 1036 claustra terræ Asianæ: qua via

Αἰήταο θυγατρὸς] ἤτοι τῆς Μηδείας, ἣν ἐδίωκεν ὁ Θησεύς. α. Ἀμύμονος] ἐξουδενώτου. α. Εὖτε] ἡνίκα. α. Ἀκταίοιο] ἀκτώδους. α. Ἐμήσατο] ἐβουλεύσατο. α. Γόνῳ Πανδιονίδαο] ἤτοι τῷ Θησεῖ· Πανδίονος γὰρ παῖς ὁ Θησεύς. α. Βαθεῖαν] τὴν στὺς, εἰς ὃν τὰ χαλεπὰ φάρμακα ἐσκεύασεν ἡ Μήδεια. α. Βαθεῖαν] τὴν ὑψηλήν. α. Πλαζομένη] πλανωμένη. α. Φῶτας] ἄνδρας. α. Ἵκετο] παρεγένετο. α. Ἑκὰς] μακρόθεν. α. Οἱ] αὐτῇ. α. Ἔην] ἐξῆν. α. Μῆνιν] ὀργήν. α. Ἑοῦ] ἰδίου. α. Δειδίσσετο] ἐφοβεῖτο. α. Τοὔνεκα] διὰ τοῦτο. α. Εἰσέτι νῦν] ἄρτίως. α. Ἔασι] ὑπάρχουσι. α. Ναιετάοντες] κατοικοῦντες. α. Ἀπείριτον] πολὺ καὶ ἄπειρον. α. Φύουσι] ἀναβλαστάνουσι. α. Ἀφεγγέα] σκοτεινόν. α. Νενασμένοι] κατῳκισμένοι. α. Εἰαμενῇσι] ὑγροῖς καὶ ποσίμοις τόποις. α. Πώεα] ποιμνία. α. Νέμοντες] βόσκοντες. α. Ἄδην] δαψιλῶς. α. Βεβριθότα] καταβαρυνόμενα. α. Κέλευθος] ὁδός. α.

Ἐκπέ

Ἐκτέταται ἔς βορέην τε καὶ ἐς νότον ἐρχομένοισιν,
Ἡ μὲν ἐς Ὑρκανίους, ἡ δ' οὔρεα Περσίδος αἴης.
Ἀλλ' ἤτοι πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάων
Πάρθοι ναιετάουσιν Ἀρήϊοι, ἀγκυλότοξοι,
Παντοίου πολέμοιο δαήμονες. οὐ γὰρ ἀρότρῳ
Αὔλακ' ἐπιθύνουσι διατμήγοντες ἀρούρας.
Οὐδὲ μὲν ἐν νήεσσιν ἅλα τμήγουσιν ἐρετμοῖς,
Οὐδὲ νομῷ φέρβουσι βοῶν γένος· ἐκ δὲ γενέθλης
Νηπίαχοι τόξοισι καὶ ἱπποσύνῃσι μέλονται.
Αἰεὶ δ' ἠχήεσσαν ἀνὰ χθόνα δοῦπος ἀκόντων,
Ἢ βελέων· πάντῃ δέ τ' ἀελλοπόδων δρόμος ἵππων
Θυνόντων. οὐ γάρ σφι θέμις δόρποιο πάσασθαι,
Πρὶν πολέμου μόχθοισι κάρη ἱδρῶτι παλῦναι·
Φέρβονται δ' ἄγρῃσι δορυκτήτου βιότοιο.
Ἀλλ' ἔμπης κατὰ δῆριν ἀμαιμακέτους περ ἐόντας
Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπρήϋνεν ἀκωκή.

1037 extensa est & in boream & in austrum euntibus, 1038 illa quidem ad Hyrcanos, hæc vero ad montes Persicæ terræ. 1039 at vero portarum quidem sub pede [ora] Caspiarum 1040 Parthi degunt Martii, curvis arcubus utentes, 1041 omnigeni belli periti. nec enim aratro 1042 sulcum dirigunt, findentes arva, 1043 neque in navibus mare secant remis, 1044 nec item pabulo pascunt boum genus: sed a nativitate 1045 pueri arcubus & equitationibus dediti sunt. 1046 semper autem streperam per terram stridor jaculorum, 1047 aut telorum: passim etiam alipedum cursus equorum 1048 ruentium. non enim ipsis fas est cibum sumere, 1049 quin prius ex belli laboribus caput sudore perfuderint: 1050 vivunt autem prædis hasta parti alimenti. 1051 verumtamen prælio indomiti [insuperabiles] quamvis essent, 1052 Ausonii regis mansuefecit cuspis. [hasta.]

Ἐκτέταται] ἐξήπλωται. α. Ὑπαὶ πόδα] ὑπὸ τὸ ἔσχατον. α. Ἀρήϊοι] πολεμικοί. α. Δαήμονες] ἔμπειροι, ἐπιστήμονες. α. Τμήγουσιν] χωρίζουσι. α. Ἐρετμοῖς] κωπηλασίοις. α. Νομῷ] βοσκῇ. α. Φέρβουσι] τρέφουσι. α. Νηπίαχοι] νηπιόθεν. α. Ἱπποσύνῃσι] ἱππηλασίαις. α. Μέλονται] διὰ φροντίδος ἔχουσι. α. Αἰεὶ] διηνεκῶς. α. Ἠχήεσσαν] ἠχητικήν. α. Δοῦπος] ὁ κτύπος. α. Ἀκόντων] τῶν δοράτων καὶ τῶν βελῶν. α. Ἀελλοπόδων] τῶν ταχυπόδων. α. Θυνόντων] ὁρμημένων. α. Θέμις] δίκαιον. α. Δόρποιο] δείπνου. α. Πάσασθαι] φαγεῖν. α. Πρὶν] πρότερον. α. Μόχθοισι] κακοπαθείαις. α. Παλῦναι] λευκᾶναι. α. Φέρβονται] τρέφονται. α. Ἄγρῃσι δορυκτήτου βιότοιο] ἐκ τῆς ἁρπαγῆς τοῦ δόρατος. α. Ἀλλ' ἔμπης] ἀλλ' ὅμως. α. Δῆριν] τὴν μάχην. α. Ἀμαιμακέτους] ἀκαταπονήτους. α. Ἐπεπρήϋνεν] ἐπραΰνωσεν. α. Ἀκωκὴ] ἡ ἰσχύς, καὶ δύναμις, καὶ ἡ ὀξύτης. α.

Ἵμερος]

Εἰ δέ σε καὶ Πέρσας ἰδέειν γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ,
Εὐφραδέως ἄν σοι καὶ τῶν γένος αὐδήσαιμι,
Καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν, ὀρέων τε κελεύθους.
Μοῦνοι γάρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι,
Μοῦνοι δ' ἄσπετον ὄλβον ἐνὶ μεγάροισιν ἔθεντο,
Ὁππότε Μηονίην καὶ Σάρδιας ἐξαλάπαξαν.
Χρύσεα τοι κείνων μὲν ἐπὶ χροῒ τεύχεα φωτῶν,
Χρύσεα δ' αὖθ' ἵπποισιν ἐπὶ στομάτεσσι χαλινά,
Χρυσῷ δ' ἀμφὶ πόδεσσιν ἐκοσμήσαντο πέδιλα·
Τόσσος γάρ σφιν ὄλβος ἀπείριτος. ἀλλά τοι εἴη
Περσὶς ὅλη μεγάλοισι περίδρομος οὔρεσι γαῖα,
Κασπιάδων πυλέων νοτιώτερον οἶμον ἔχουσα,
Ἑλκομένη καὶ μέχρις ὁμωνύμου ἀμφιτρίτης.
Τριχθὰ δέ μιν ναίουσι διασταδόν· οἱ μὲν, ὑπ' ἄρκτους,
Τοξοφόρων σκιεροῖσι παρήμενοι οὔρεσι Μήδων·
Οἱ δὲ, μεσήπειροι· οἱ δ' ἐς νότον, ἄχρι θαλάσσης.

1053 Sin autem te quoque Persas noscendi dulce desiderium capit, 1054 perspicue tibi etiam eorum gentem eloquar, 1055 atque cursum perennium fluminum montiumque vias. 1056 soli enim Asiæ florentissimam [potentissimam] regno gentem habent, 1057 soli item grandes divitias in domibus reposuerunt. 1058 quando Mæoniam & Sardias depopulati sunt. 1059 aurea sane illorum quidem in corpore arma hominum, 1060 aurea etiam equis in oribus frena, 1061 auro item circa pedes ornant calceamenta. 1062 tantæ enim ipsis divitiæ sunt immensæ. Ceterum tibi sit [proposita sit] 1063 Persis tota magnis circumdata montibus terra, 1064 Caspiis portis magis australem viam habens, 1065 porrecta etiam usque ad cognomine mare. 1066 trifariam autem ipsam habitant separatim: hi quidem, sub arctis, 1067 sagittariorum umbrosis adjacentes montibus Medorum: 1068 illi vero, mediterranei: reliqui in austrum, usq; ad mare.

Ἵμερος] ἐπιθυμία. α. Αἱρεῖ] κρατεῖ. α. Εὐφραδέως] φανερῶς καὶ διφρόνως. α. Αὐδήσαιμι] εἴποιμι. α. Ἀενάων] τῶν διαπαντὸς καταρρεόντων. α. Μοῦνοι] ἤτοι οἱ Πέρσαι. α. Βασιλεύτατον] βασιλικώτατον. α. Ἄσπετον ὄλβον] ἄπειρον, ἀνεκδιήγητον πλοῦτον. α. Ἐνὶ μεγάροισι] ἐν οἴκοις. α. Μηονίην] τὴν Λυδίαν. α. Ἐξαλάπαξαν] ἐπόρθησαν, ἐσύλευσαν ἐπὶ τῆς Δαρείου βασιλείας αὐτῶν. α. Κείνων] ἤτοι τῶν συλληφθέντων. α. Χροῒ] σώματι. α. Τεύχεα] κατασκευάσματα. α. Φωτῶν] ἀνθρώπων. α. Πέδιλα] ὑποδήματα. α. Εἴη] ὑπαρχέτω. α. Περσὶς] γῆ δηλονότι. α. Περίδρομος] κυκλοτερής. α. Οἶμον] ὁδόν. α. Τριχθὰ] τριχῶς. α. Μὶν] αὐτήν. α. Διασταδὸν] κεχωρισμένως. α. Παρήμενοι] καθήμενοι. α.

Δια-

Πρῶται Σάβαι, μετὰ τούσδε Πασαργάδαι· ἄγχι δὲ Ταοκοὶ,
Ἄλλοι θ' οἳ ναίουσι διάνδιχα Περσίδα γαῖαν.
Καὶ τὴν μὲν πολέες ποταμοὶ περιπιαίνουσι,
Τῇ καὶ τῇ σκολιῇσιν ἐλαυνόμενοι προχοῇσι.
Χωρὶς μὲν Κόρος ἐστὶ μέγας, χωρὶς δὲ Χόασπις
Ἕλκων Ἰνδὸν ὕδωρ, παρά τε ῥείων χθόνα Σούσων.
Τοῦ δ' ἂν ἐπὶ πλευρῇσιν ἴδοις εὐωπὸν Ἀχάτην,
Κείμενον οἷα κύλινδρον ἐπὶ χθονός· ὃν ῥ' ἀπὸ πέτρης
Χειμερίου ποταμοῖο κάτω σύρουσι χαράδραι.
Αἰεὶ δ' αὖ λιαροῖο γεγηθότες ἐξ ἀνέμοιο
Καρποὶ τηλεθάουσιν ἐπήτριμοι ἀλλήλοισι.
Φράζεο δ' εἰς αὐγὰς λοιπὸν πόρον Ἀσίδος αἴης.
Ἐγγύθι γάρ τοι πέζα τελείεται ἠπείροιο.
Ἤτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο
Καρμανοὶ ναίουσιν, ὑπ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Περσίδος οὐκ ἀπάνευθε, διάνδιχα γαῖαν ἔχοντες,
Οἱ μὲν, ὑπείραλιοι, τοὶ δ' ἔνδοθεν ἠπειρῶται.

1069 Primo Sabæ, poſt hos Paſargadæ: prope vero Taſci. 1070 aliique qui habitant in diverſis partibus Perſicam terram. 1071 atque hanc quidem multi amnes undique pinguefaciunt, 1072 huc atque illuc flexuoſis acti fluentis. 1073 ſeorſum quidem Corus eſt vaſtus, ſeorſum vero Choaſpis, 1074 trahens Indicam undam, præterfluens terram Suſorum. 1075 hujus autem in lateribus cernas pulcrum adſpectu Achaten, 1076 jacentem quaſi cylindrum ſuper terram: quem quidem e rupe 1077 hyberni fluminis [torrentis] abſtrahunt [detrahunt, deorſum trahunt] alvei. 1078 ſemper item placido læti [exhilarati] a vento 1079 fructus virent addenſati alii aliis. 1080 obſerva autem orientem verſus, reliquum iter Aſiaticæ terræ. 1081 prope enim ora finitur continentis. 1082 nempe ad undam Perſici oceani 1083 Carmani habitant, ſub ſole oriente, 1084 a Perſide haud procul, bifariam [diviſim] terram tenentes, 1085 alii quidem maritimi, alii vero intus mediterranei,

Διάνδιχα] διχῶς. α. Περιπιαίνουσι] λιπαίνουσι. α. Σκολιῇσιν] καμπύλαις. α. Ἐλαυνόμενοι] συστρεφόμενοι. α. Προχοῇσι] προχεύσεσι. α. Τοῦ] τούτου τοῦ ποταμοῦ. α. Ἴδοις] θεάσαιο. α. Χαράδραι] τὰ ἀπὸ τῶν ποταμῶν γινόμενα κοιλώματα. α. Λιαροῖο] ὁμαλοῦ. α. Τηλεθάουσι] λίαν θάλλουσι. α. Ἐπήτριμοι] συνεχεῖς. α. Φράζεο] σκόπει, διανοοῦ. α. Αὐγὰς] ἀνατολάς. α. Πέζα] βάσις. α. Ἀνιόντι] ἀνερχομένῳ. α. Ἔχοντες] κεκτημένοι. α. Ὑπείραλιοι] πλησίον τῆς ἁλός. α. Τοὶ δ' ἔνδοθεν] οἱ δὲ ἐν τῇ γῇ. α.

Μεγα-

Τῶν δὲ πρὸς ἀντολίην Γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα,
Γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος, οἷσι πρὸς αὐγὰς
Ἰνδὸν παρ ποταμὸν νότιοι Σκύθαι ἐνναίουσιν,
Ὅς ῥά τ' Ἐρυθραίης κατεναντίον εἶσι θαλάσσης,
Λαβρότατον ῥόον ὠκὺν ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνων,
Ἀρξάμενος τὰ πρῶτ' ἀπὸ Καυκάσου ἠνεμόεντος.
Διοσσὰ δέ οἱ στόματ' ἐστὶ, μέσην δ' ἐπιδέδρομε νῆσον,
Νῆσον τὴν καλέουσιν ἐπιχθόνιοι Παταληνήν·
Κεῖνός τοι πολέων ἀποτέμνεται ἔθνεα φωτῶν.
Ἤτοι μὲν δύοντος ἐπὶ κλίσιν ἠελίοιο,
Ὠρείτας τ', Ἀρβάς τε, λινοχλαίνους τ' Ἀραχώτας,
Σατραΐδας θ', ὅσσους τε παρὰ πτυχὶ Παρπανισοῖο
Ξυνῇ ὁμῶς μάλα πάντας ἐπωνυμίην Ἀριηνούς·
Οὐ χθόνα ναιετάοντας ἐπήρατον, ἀλλ' ὑπὸ λεπτῇ
Ψάμμῳ πεπληθυῖαν, ἰδὲ ῥώπεσσι δασεῖαν.
Ἀλλ' ἔμπης ζωῇσιν ἐπαρκέες εἰσὶ κέλευθοι.
Ἄλλον γάρ σφιν ὄλβον ἀκήρατον αἶα κομίζει.
Πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν Ἐρυθροῦ κουραλίοιο,

1086 horum autem ad orientem Gedroſorum trahitur tellus, 1087 vicina oceano vaſto, quibus ad ortum, 1088 Indum ad fluvium, auſtrales Scythæ habitant, 1089 qui quidem rubrum contra currit mare, 1090 impetuoſiſſimam [rapidiſſimam] undam celerem ad auſtrum recta propellens, 1091 ortus primum a Caucaſo ventoſo. [excelſo.] 1092 duo autem illi ora ſunt; in mediam vero incurrit inſulam, 1093 inſulam quam vocant incolæ Patalenam: 1094 ille ſane multorum dirimit gentes hominum. 1095 nempe cadentis ad inclinationem ſolis, 1096 Oritaſque, Aribaſque, & habentes lineas veſtes Arachotas, 1097 Satraidaſque, quoſcumque etiam ad clivum [declinationem] Parpaniſi 1098 communiter ſimul univerſos cognomento Arianos, 1099 haud terram incolentes amabilem, verum ſubtus tenui 1100 arena oppletam, atque ſpinetis hiſpidam. [hirtam.] 1101 attamen victui ſufficientes [idoneæ] ſunt viæ. 1102 aliam enim ipſis opulentiam immarceſcibilem [ſempiternam] terra profert. 1103 paſſim namque lapis eſt rubri coralii,

Μεγακήτεος] μεγαλοπλάτου. α. Ὅς] ποταμὸς δηλονότι. α. Εἶσι] πορεύεται. α. Λαβρότατον] δυνατώτατον. α. Ὠκὺν] ταχύν. α. Ἐλαύνων] σύρων. α. Ἠνεμόεντος] ὑψηλοτάτου. α. Διοσσὰ] δύο. α. Οἱ] αὐτῷ. α. Κεῖνος] ποταμός. α. Ἐπὶ κλίσιν] ἐπὶ δύσιν. α. Λινοχλαίνους] ἐκ λίνου χλαίνας ἔχοντας. α. Πτυχὶ] ἐξοχῇ. α. Ξυνῇ] κοινῶς. α. Ὁμῶς] ὁμοίως. α. Ῥώπεσσι] θάμνοις· ῥὼψ, εἶδος φρυγάνου. α. Κομίζει] φέρει. α.

Ὠδί-

Πάντη δ' ἐν πέτρῃσιν ὑπὸ φλέβες ὠδίνουσι
Χρυσείης κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείροιο,
Τῆς ἀποτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσι.
Πρὸς δ' αὐγὰς, Ινδῶν ἐρατεινὴ πέπταται αἶα
Πασάων πυμάτη, παρὰ χείλεσιν ὠκεανοῖο.
Ην ῥά τ' ἀνερχόμενος μακάρων ἐπὶ ἔργα καὶ ἀνδρῶν
Ηέλιος πρώτῃσιν ἐπιφλέγει ἀκτίνεσσι.
Τῷ γαίης ναέται μὲν ὑπὸ χρόα κυανέουσι,
Θεσπέσιον λιπόωντες, ἐειδομένας δ' ὑακίνθῳ
Πιοτάτας φορέουσιν ἐπὶ κράτεσφιν ἐθείρας.
Τῶν δ' οἱ μὲν χρυσοῖο μεταλλεύουσι γενέθλην,
Ψάμμον εὐγνάμπτῃσι λαχαίνοντες μακέλῃσιν·
Οἱ δ' ἱστοὺς ὑφόωσι λινεργέας· οἱ δ' ἐλεφάντων
Αργυφέους πρισθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας·
Αλλοι δ' ἰχνεύουσιν ἐπὶ προβολῇσιν ἀναύρων
Η που βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, ἢ ἀδάμαντα
Μαρμαίροντ', ἢ χλωρὰ διαυγάζουσαν ἴασπιν,

1104 passim item in rupibus subtus venæ pariunt 1105 aureæ cœruleæque pulcrum lapidem sapphiri, 1106 e qua desecantes, victuale [rerum ad victum necessariarum] pretium habent. 1107 ortum autem versus, Indorum amœna expanditur terra 1108 omnium extrema, ad littora oceani. 1109 quam exoriens, divorum ad opera & hominum, 1110 sol primis accendit [illustrat] radiis. 1111 quare terræ habitatores quidem corpore subfusci sunt, 1112 mire pingues, [vel, nitidi tamquam ex pinguedine,] similesque hyacintho 1113 pinguissimas [multum unctas seu delibutas] gestant in capitibus comas. 1114 horum autem quidam auri scrutantur originem, [metalla,] 1115 arenam fodientes curvatis apte ligonibus: 1116 alii telas texunt lino elaboratas: alii elephantum 1117 candidos sectos radunt dentes: 1118 alii vestigant apud effluvia torrentium, 1119 aut berylli glaucam gemmam, aut adamantem 1120 relucentem, aut viridi colore pellucentem iaspim.

Ωδίνουσι] γεννῶσι. α. Ωνον] ὠφέλειαν. α. Ερατεινὴ] ἐπιθυμητή. α. Πέπταται] ἐπίκειται. α. Πυμάτη] ἐσχάτη. α. Τῷ] ἤτοι διὰ τοῦτο. α. Ναίεται] ἐγκάτοικοι. α. Εειδομένας] ὁμοιουμένας. α. Κράτεσφιν] κεφαλαῖς. α. Εθείρας] τρίχας. α. Μεταλλεύουσι] ἀνιχνεύουσι. α. Εὐγνάμπτῃσι] καμπύλαις. α. Λαχαίνοντες] σκάπτοντες. α. Αργυφέους] λευκούς. α. Πρισθέντας] σχισθέντας. α. Προβολῇσι] προόδοις, ἀρχαῖς. α. Αναύρων] ποταμῶν χειμάῤῥων. α. Μαρμαίροντ'] λάμποντα. α. Διαυγάζουσαν] λάμπουσαν. α.

Υπ-

Η καὶ γλαυκιόωντα λίθον καθαροῖο τοπάζου,
Καὶ γλυκερὴν ἀμέθυσον ὑπηρέμα πορφυρέουσαν.
Παντοῖον γὰρ γαῖα μετ' ἀνδράσιν ὄλβον ἀέξει,
Αενάοις ποταμοῖσι κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ναὶ μὴν καὶ λειμῶνες ἀεὶ κομόωσι πετήλοις.
Αλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος ἀέξεται, ἄλλοθι δ' αὖτε
Υλαι τηλεθόωσιν Ερυθραίου καλάμοιο.
Φράζεο δ' ὥς τοι σχῆμα καὶ ὡς ποταμοὺς ἐνέποιμι,
Οὔρεά τ' ἠνεμόεντα, καὶ αὐτῆς ἔθνεα γαίης.
Ητοι μὲν πισύρεσσιν ἐπὶ πλευρῇσιν ἄρηρε,
Πάσῃσι λοξῇσιν, ἀλιγκίη εἴδεϊ ῥόμβου.
Αλλά τοι ἑσπερίοις μὲν ὁμούρος ὕδασιν Ινδὸς
Γαῖαν ἀποτμήγει, νότιον δ' ἁλὸς οἴδματ' Ερυθρῆς·
Γάγγης δ' εἰς αὐγάς· ὁ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων.
Καὶ τὴν μὲν πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες ἔχουσιν,
Οὐχ ἅμα ναιετάοντες ὁμώνυμοι, ἀλλὰ διαμφὶς
Κεκριμένοι· ποταμοῦ μὲν ἀπείρεσίου πέλας Ινδοῦ

1121 aut etiam glauco splendentem colore lapidem nitidi topazi, 1122 atque dulcem amethystum leviter [sensim] purpurascentem. 1123 omnigenas enim terra apud illos homines divitias producit, 1124 perennibus fluviis irrigua hinc inde. 1125 jam vero & prata assidue comata sunt foliis. 1126 alibi enim milium crescit, alibi autem 1127 silvæ virescunt calami Erythræi [originem habentis ex locis Erythræo (i. e. rubro) vicinis oceano ad quem India protenditur.] 1128 Attende [adverte] autem ut tibi figuram [formam Indiæ] utque fluvios referam, 1129 montesque excelsos, & ipsius gentes terræ. 1130 nempe quattuor in lateribus stabilita est, [fixa est,] 1131 omnibus obliquis, similis figuræ rhombi. 1132 sed enim occidentalibus quidem contermimus aquis Indus 1133 terram abscindit: ad austrum vero, maris fluctus rubri: 1134 Ganges autem ad orientem: verum Caucasus ad polum ursarum. 1135 atque hanc quidem multique & beati [opulenti] homines tenent, 1136 non una habitantes cognomines, sed diverse 1137 separati: fluvium quidem immensum prope Indum

Υπηρέμα] ἡσύχως. α. Αέξει] δίδωσι. α. Αενάοις] διηνεκέσιν οὖσι. α. Λειμῶνες] κῆποι. α. Πετήλοις] φύλλοις. α. Ερυθραίου] κοκκίνου. α. Φράζεο] διανοοῦ. α. Πισύρεσσιν] τέσσαρσι. α. Αρηρε] ἥρμοσται. α. Αλιγκίη] ὁμοία. α. Ρόμβου] σχήματος τετραπλεύρου παρασεσαλευμένου. α. Αποτμήγει] διαχωρίζει. α. Οἴδματ'] κύματα. α. Ες πόλον ἄρκτων] εἰς τὰ ἀρκτῷα μέρη. α. Καὶ τὴν] ἤτοι ταύτην τὴν γῆν. α. Αμα] ὁμοῦ. α. Ομώνυμοι] ὁμόχωροι. α. Διαμφὶς] ἀμφοτέρωθεν. α. Κεκριμένοι] διακεχωρισμένοι. α.

N

Εασιται]

Δαρδανέες, τόθι λοξὸν ἀπὸ σκοπέλων Ἀκεσίνην
Συρόμενον δέχεται πλωτὸς νήεσσιν Ὑδάσπης.
Τοῖς δ' ἔπι καὶ Κώφης τρίτατος ἕσπετ' ἀργυροδίνης.
Τῶν δὲ μέσοι ναίουσι Σάβαι καὶ Τοξίλοι ἄνδρες,
Σκόδροι δ' ἑξείης· ἐπὶ δ' ἕσπεται ἄγρια φῦλα
Πευκανέων. μετὰ τούς δε, Διωνύσου θεράποντες
Γαργαρίδαι ναίουσιν, ὅθι χρυσοῖο γενέθλην
Δαιδαλέην Ὕπανίς τε φέρει, θεῖός τε Μέγαρσος,
Λαβρότατοι ποταμῶν· ἀπὸ δ' ὄρεος Ἠμωδοῖο
Ὀρνύμενοι προρέουσιν ἐπὶ Γαγγήτιδα χώρην,
Πρὸς νότον ἑλκόμενοι περὶ τέρματα Κωλίδος αἴης.
Ἡ δ' ἤτοι προνένευκεν ἐπ' ὠκεανὸν βαθυδίνην,
Ἠλίβατος, ταχινοῖσι δυσέμβατος οἰωνοῖσι·
Τοὔνεκά μιν καὶ φῶτες ἐπικλείουσιν Ἄορνιν.
Ἐστι δέ τις θηητὸς ἐϋρρείτην περὶ Γάγγην
Χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερός, ὅν ποτε Βάκχος
Θυμαίνων ἐπάτησεν, ὅτ' ἠλλάσσοντο μὲν ἁβραὶ
Ληναίων νεβρίδες ἐς ἀσπίδας, ἐς δὲ σίδηρον

1138 Dardanenſes, ubi flexuoſum [ſinuoſum] e rupibus Aceſinem 1139 delabentem excipit remigabilis navibus Hydaſpes. 1140 hos vero juxta & Cophes tertius ſequitur, cujus argentei [id eſt limpidi] ſunt vortices. 1141 horum autem [fluviorum] medii habitant Sabæ atque Toxili viri. 1142 Scodri vero deinceps. conſequuntur autem agreſtes gentes 1143 Peucaneorum. verum poſt illos, Bacchi cultores 1144 Gargaridæ habitant; ubi auri originem [materiam] 1145 pulcram Hypaniſque vehit, vaſtuſque Megarſus, 1146 rapidiſſimi fluviorum. e monte autem Emodo 1147 profecti promanant in Gangeticam regionem, 1148 ad auſtrum tracti ad fines Colidis terræ. 1149 hæc autem prominet in oceanum profundos habentem vortices, 1150 ardua, veloces quam vix ingrediuntur aves: 1151 quare ipſam & homines cognominant Aornim. [avibus carentem.] 1152 eſt autem quidam mirandus pulcrifluum prope Gangem 1153 locus honoratus ac ſacer, quem olim Bacchus 1154 iratus calcavit, quum mutarentur quidem molles 1155 Mænadum nebrides in clypeos, in enſem vero

Ἕσπεται] ἀκολουθεῖ. α. Δαιδαλέην] ποικίλην. α. Ὀρνύμενοι] ὁρμώμενοι. α. Τέρματα] τέλη. α. Κωλίδος] νήσου. α. Προνένευκεν] καὶ ἔκλινεν. α. Βαθυδίνην] βαθύστροφον. α. Ἠλίβατος] ὑψηλός. α. Δυσέμβατος] ἀπρόσιτος, ἀπάτητος. α. Μιν] αὐτό, τὸ ὄρος δηλονότι. α. Ἄορνιν] ὅτι ὄρνις ἐκεῖσε οὐ δύναται πέτασθαι. α. Θηητὸς] θαυμαστός. α. Θυμαίνων] ὀργιζόμενος. α.

Μαι-

Θύρσοι μαιμώωντες, καὶ εἰς σπείρημα δρακόντων,
Ζωστῆρές θ' ἕλικές τε πολυγνάμπτης ἑλίνοιο,
Τῆμος ὅτ' ἀφραδίῃσι θεοῦ ἀτίμησαν ἑορτήν·
Τοὔνεκα Νυσαίην μὲν ἐφημίξαντο κέλευθον,
Κόσμῳ δ' ἐστήσαντο σὺν υἱάσιν ὄργια πάντα.
Αὐτὸς δ', ὁππότε φῦλα κελαινῶν ὤλεσεν Ἰνδῶν,
Ἠμωδῶν ὀρέων ἐπεβήσατο, τῶν ὑπὸ πέζαν
Ἕλκεται ἠῴοιο μέγας ῥόος ὠκεανοῖο.
Ἔνθα δύο στήλας στήσας περὶ τέρματα γαίης,
Καγχαλόων μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο.
Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν.
Ἄλλοι δ' ἔνθα καὶ ἔνθα κατ' ἠπείρους ἀλόωνται)
Μυρίοι, οὓς οὐκ ἄν τις ἀριφραδέως ἀγορεύσοι
Θνητὸς ἐών. μοῦνοι δὲ θεοὶ ῥέα πάντα δύνανται.
Αὐτοὶ γὰρ καὶ πρῶτα θεμείλια τορνώσαντο,
Καὶ βαθὺν οἶμον ἔδειξαν ἀμετρήτοιο θαλάσσης·
Αὐτοὶ δ' ἔμπεδα πάντα βίῳ διετεκμήραντο,

1156 thyrſi prorumperent, atque in ſpiram draconum, 1157 balteique & capreoli flexuoſæ vitis, 1158 tunc cum præ ſtultitia, dei deſpexerunt feſtum. 1159 quamobrem Nyſſæam quidem vulgo dixerunt viam, 1160 decore autem celebrarunt cum liberis orgia [ſacra] omnia. 1161 is vero, quando gentes nigrorum debellavit Indorum, 1162 Emodos montes adiit, quorum ſub radice 1163 volvitur orientalis ingens unda oceani. 1164 ubi duabus columnis poſitis in finibus terræ, 1165 exultans ad fluentum rediit Iſmeni. 1166 tot quidem per orbem ſummi [præcipui] populi ſunt. 1167 Alii autem hic & illic per continentes vagantur 1168 innumeri quos nemo perſpicue memoraverit 1169 mortalis qui ſit. ſoli autem dii facile omnia poſſunt. 1170 ipſi enim etiam prima fundamenta tornarunt, [rotundarunt terram, quæ eſt fundamentum aliarum rerum omnium,] 1171 atque profundam viam oſtenderunt immenſi maris: 1172 ipſi [inquam,] ſtabilia [firma] omnia vitæ ſignarunt.

Μαιμώωντες] κινοῦντες. α. Σπείρημα] συστροφήν. α. Ἀφραδίῃσι] μωρίαις. α. Θεοῦ] ἤτοι τοῦ Διονύσου. α. Νυσαίην] Διονυσιακήν. α. Ὄργια] τὰ μυστήρια. α. Κελαινῶν] σκοτεινῶν. α. Ὤλεσεν] ἔφθειρεν. α. Ἐπεβήσατο] ὁ Διόνυσος. α. Ἠῴοιο] ἐκ τῆς ἀνατολῆς. α. Στήσας] ἐπιστηρίξας. α. Τέρματα] τέλη. α. Καγχαλόων] χαίρων. α. Μετὰ χεῦμα κατήλυθεν Ἰσμηνοῖο] εἰς τὰς Θήβας ἦλθεν. α. Ὑπέρτατοι] ἐξοχώτατοι. α. Ἀλόωνται] πλανῶνται. α. Ἀριφραδέως] ὑπερφανερῶς. α. Ἀγορεύσοι] εἰπεῖν δυνήσαιτο. α. Θνητὸς ἐών] ἄνθρωπος ὑπάρχων. α. Ῥέα] εὐκόλως. α. Οἶμον] ὁδόν. α. Διετεκμήραντο] ἐσημειώσαντο. α.

Δια-

Ἄστρα διακρίναντες. ἐκληρώσαντο δ᾽ ἑκάστῳ
Μοῖραν ἔχειν πόντοιο καὶ ἠπείροιο βαθείης.
Τῷ ῥα καὶ ἀλλοίην ῥυσμοῦ φύσιν ἔλλαχ᾽ ἑκάστη.
Ἡ μὲν γὰρ λευκή τε καὶ ἀργινόεσσα τέτυκται,
Ἡ δὲ κελαινοτέρη· ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφήν.
Ἄλλη δ᾽ Ἀσσυρίης ἐναλιγκίη ἄνθεϊ μίλτου,
Ἄλλαι δ᾽ ἀλλοῖαι. τὼς γὰρ μέγας ἐφράσατο Ζεύς.
Οὕτως ἀνθρώποις ἑτερόζυγα πάντα τέτυκται.
Ὑμεῖς δ᾽ ἤπειροί τε, καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι,
Ὕδατά τ᾽ ὠκεανοῖο, καὶ ἱερὰ χεύματα πόντου,
Καὶ ποταμοί, κρῆναί τε, καὶ οὔρεα βησσήεντα.
Ἤδη γὰρ πάσης μὲν ἐπέδραμον οἶδμα θαλάσσης,
Ἤδη δ᾽ ἠπείρων σκολιὸν πόρον. ἀλλά μοι ὕμνων
Αὐτῶν ἐκ μακάρων ἀντάξιος εἴη ἀμοιβή.

1173 sidera dispertiti. tribuerunt autem unicuique 1174 partem habere maris, & continentis vastæ. 1175 quare etiam diversam formæ naturam sortita est quælibet. 1176 quædam enim albaque & candida [vel argillacea] est, 1177 quædam vero nigrior; quædam ambarum sortita est formam. 1178 at alia Assyriæ consimilis flori rubricæ, 1179 aliæ item diversæ. ita enim magnus decrevit Jupiter. 1180 sic hominibus dispa-ria omnia facta sunt. 1181 Vos autem continentes, & quæ in mari estis valete insulæ, 1182 undæque oceani, & sacra fluenta ponti, [maris Mediterranei.] 1183 et fluvii, fontesque, & montes saltuosi. [vel clivosi.] 1184 jam enim totius quidem percurri cursum maris, 1185 jam etiam continentium terrarum flexuosam [sinuosam] viam. at mihi carminum 1186 ipsis a divis esto digna remuneratio.

Διακρίναντες] διαχωρίσαντες. α. Τῷ] διὰ τοῦτο. α. Ῥυσμοῦ] θέσεως. α. Ἡ δ᾽ ἀμφοτέρων λάχε μορφήν] ἤτοι λευκὴ καὶ μέλαινα. α. Ἐναλιγκίη] ὁμοία. α. Μίλτου] τῆς λεγομένης Σινωπικῆς· κοκκίνου. α. Ἐφράσατο] ἐπενόησε. α. Τέτυκται] κατεσκεύασται. α. Ἱερὰ] σεβάσμια. α. Κρῆναι] πηγαί. α. Ἐπέδραμον] διῆλθον, διηγησάμην. α.

ΤΕΛΟΣ.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ

ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ

ΠΑΡΕΚΒΟΛΑΙ

ΕΙΣ

ΔΙΟΝΥΣΙΟΥ ΠΕΡΙΗΓΗΣΙΝ.

Πρὸς τὸν πανσέβαστον δοῦκα κύριον Ἰωάννην, τὸν μετὰ ταῦτα ἐπὶ τῶν δεήσεων, τὸν υἱὸν τοῦ [1] πανσεβάστου σεβαστοῦ", καὶ μεγάλου δρουγγαρίου, κυρίου Ἀνδρονίκου τοῦ [2] Καμάτερος". Εὐσταθίου διακόνου ἐπὶ τῶν δεήσεων, καὶ μαΐστορος τῶν ῥητόρων, τοῦ καὶ ὕστερον γεγονότος ἀρχιεπισκόπου Θεσσαλονίκης, ἐπιστολὴ ἐπὶ ταῖς Διονυσίου τοῦ περιηγητοῦ παρεκβολαῖς. μεθ' ἣν προοίμιον εἰς τὸ πρᾶγμα· καὶ μετὰ τὸ προοίμιον, αὐταὶ αἱ παρεκβολαί.

[3] Πίνδαρῳ μὲν τῷ σοφῷ πρὸς λύραν εἰπεῖν, ᾠδῆς ὀφειλέτῃ γενομένῳ, καὶ τὴν ὀφειλὴν [4] ἐπὶ μακρὸν ἀναβαλλομένῳ", ἤρεσε γραφὴν λήθης ἐνστήσασθαι καθ' ἑαυτοῦ· καὶ τοίνυν ἅπτε γλυκὺ μέλος ὀφείλων ἐπιλέλασθαι, ἐκεῖνος λέγει· καὶ τὴν καρδίαν ἀναπτύσσειν ἐθέλει, ὡς ἂν [5] ἔχοι" ἀναγνῶναι [6] ποῖ" τῆς ἐκείνου φρενὸς ὁ ἄνθρωπος γέγραπται, ᾧ τὰ τῆς ὀφειλῆς ὑπέσχετο· ἐμοὶ δέ, ὦ πανσέβαστε, κάλλιστε καὶ σοφώτατε, εἰ καὶ ὀφλεῖν ἐπῆλθε τὸν ἐν ὑποσχέσει λόγον, καὶ εἰς ἱκανὸν [7] ἀναβάλλεσθαι τὰ τοῦ ὀφειλήματος", ἀλλ' οὔπω κατὰ πάθος λήθης. οὐχ οὕτως ἐγὼ κάρον πάσχω, οὐδ' ἀπονυστάζω πρὸς ὅσπερ ἔχειν ἐχρῆν πολὺ τὸ νηφάλιον. ἢ [8] τίνος" ἂν ἐπιστραφείην ἔτι, τῆς αἰεὶ ἐν οὐδενὶ θέμενος βέλτιον, ὃς ὅλην ἐκτέθεικάς μοι τὴν ψυχήν, [9] καὶ" μηδὲν εἶναι ἅπερ ἂν ἐμοὶ βουλητόν, ἃ μὴ καί σοι θελητόν; οὐ τοίνυν ἔπαθον λήθην ἐφ' οἷς περ κατένευσα, οὐδὲ τὸ τοῦ [10] Λητοῦς χρῆμα καὶ τὸ καθ' ἡμᾶς ἔσχεν. Ἑρμοῦ τέως [11] καυχήσασθαι", καὶ τοῦ κατ' αὐτοῦ μάχην κρατῆσαι, καὶ τρόπαιον στήσασθαι. πάθος δέ τι καταπειστικὸν ἕτερον ἔξω τῶν ὑπεσχημένων ἐξέπληξέ με, καὶ τὴν κατάνευσιν ἀνεσκεύαζεν. ἐλογιζόμην γὰρ ὡς ἐν μακρῷ κείσεταί σοι τὸ πρᾶγμα, καὶ οὐκ ἂν ἐμμεμενηκέναι διατεθείης ἐφ' οἷς ὁ λόγος ἦν ἐν ἡμῖν. ἐνενόουν γὰρ τὴν σὴν ἐν λόγοις ἐπίδοσιν, [12] ἐλογιζόμην" τὸ μεγαλοφυές, τὰς τῆς καρδίας ἀναβάσεις εἰς νοῦν ἀνῆγον. καὶ τοίνυν τὸ οὕτως ἐπὶ τὰ μείζω ἐπέκτασιν συννοούμενος, οὐκ εἶχον ἐμαυτὸν πείθειν ὡς ἄρα μέλον ἔτι σοι ἔσται τοῦ λαληθέντος· οὐδὲ σὲ τὸν ἐν λόγοις ἤδη μάλα πλουτεῖν ἀπαρξάμενον, καὶ χρέους ἐνόμιζον τούτου σμικροτάτου μεμνῆσθαι. [13] οὕτω λιχνεύεσθαι" τὰ εἰς λόγους μεμάθηκας, ὡς μηδὲ τὰ βραχύτατα παρορᾶν κάτω που πίπτοντα· καὶ οὕτω σοι τοῦ τῆς σοφίας πλούτου ἅπαντος γλίχεσθαι, ὡς μηδὲ τὰ ἐν λόγοις οὐδὲ

1. Πανσεβαστμίου σεβασμίου MS CANT. 2. Καματηροῦ C. – τηροῦ MS ETON. 3. od. X. Olymp. 4. ἐπὶ μακρὰν ἀναβαλλομένῳ E. 5. ἔχῃ E. 6. πῇ conjectura H. STEPHANI. πόθι apud PINDARUM. 7. ἀναβαλέσθαι τὰ τοῦ ὀφλήματος C. 8. τί C. E. 9. ὡς C. E.

10. alludit EUSTATHIUS ad vocem λήθω judice H. STEPH. 11. καταυχήσασθαι C. E. & conjectura H. STEPH. 12. omittit C. 13. σὺ δὲ οὕτω λιχνεύεσθαι C E. οὕτω δὲ λιχνεύεσθαι conjectura H. STEPH.

ψήγματα

ψήγματα παρατρέχειν, ὅσα μὴ πάνυ τιμᾶται πολλοῦ. ἀμέλει καὶ ἡμῖν οὐ θέλεις ἀφιέναι, εἰ μὴ τὸ ὀφειλόμενον ἀποδώσομεν, οὐδὲ [1] χρεοκοπίαν" ἡμῖν ψηφίζῃ. ἀνελίξας δέ σου τὸ τῆς ψυχῆς λογοθέσιον, καὶ ἡμᾶς ἐγγράπτους ὀφειλέτας ἐφευρηκώς, βαρὺς [2] ἐμπίπτεις", καὶ μικροῦ καὶ ἄγχεις, καὶ οὐκ ἀνήσειν φής, εἰ μὴ τὸ δέον ἀποτίσομεν· καίτοι βραχὺ ἐκεῖνο καὶ μικροῦ τινος τιμώμενον, καὶ ὅπερ ἂν ἀφεθὲν, οὐ πάνυ τι τὸν μὴ λαβόντα λελύπηκε. σὺ δὲ καὶ τόκου ζήτησιν ἡμῖν ἐπιγράφεις, καὶ οὕτω [3] γίνῃ" τοῦ πλείονος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὁ γλυκὺς [4] λυσικὸς" εἶχε ποιεῖν, ὃς ἐν λόγοις παμπλούσιος ὤν, εἶτα δὲ καὶ ὀφειλέτης εἶναι μαθὼν, ἐπὶ τῷ ἀρχαίῳ καὶ τόκον ἡδέως προσκατετίθετο, καὶ τὸν ὀφειλόμενον λόγον ἀποδιδοὺς, προσαπεδίδου καί τινα ἐπιθήκην, καὶ ταύτην τόκον ὠνόμαζεν. ἡμῖν δὲ οὐ πάνυ ἐν εὐχερεῖ τὸ τοιοῦτον ἔσται. οὐ γὰρ κατ' [5] ἐκεῖνό" μοι τοῦ λόγου, χρυσίτης καὶ ἡμῖν τὰς φλέβας εἰς δαψιλείαν ὑπήνοιξε μεταλλείας ῥητορικῆς, ἀλλὰ πάνυ τὰ ἐς λόγους πενόμεθα. ἀγαπητὸν οὖν εἰ καὶ τὸ ἀρχαῖον τῆς ὀφειλῆς ἀποτίσαι ἡμῖν ἐγγενήσεται. τοίνυν ἔχεις ἰδὲ [6] σοφωτάτη" καὶ σεβασμία μοι κεφαλὴ, εἰ μὲν τό σοι ποθούμενον οὐκ ἔχω εἰπεῖν (ὅτι μηδὲ περιαυτολογεῖν) τὸ χρέος δι' οὗ ὅπερ αὐτὸς μὲν ἤδη πολλάκις ἀπήτησας, ἡμεῖς δὲ ἄρτι καταβαλλόμεθα. καὶ οἶδα μὲν ὅτι πολλοῖς τισι τὸ πρᾶγμα, διὰ τὸ μὴ μεγαλεῖον εἶναί τι, οὐ [7] πάντη" δόξει εὐέντευκτον. οὐκ ὀλίγοι γὰρ οἱ τὰ τοιαῦτα γαῦροι καὶ στρυφνοὶ καὶ μεγαλοπρεπεῖς. ἀλλ' ἐμοὶ τὰ τῆς ψήφου [8] ἑτέρως" πίπτουσι. κεῖνο γὰρ εἶναι δέον, ἕκαστον ἐπιταχθέντα πρᾶγμά τι, καλῶς ἐκεῖνο διαχειρίζεσθαι· καὶ ὡς οὐκ ἂν ἔχοι ῥαδίως ψέγεσθαι, κἂν μέγα [9] τυγχάνῃ", κἂν μικρὸν εἴη. καὶ τὸν τυχόντα τοῦ τοιούτου καλοῦ, καὶ τὸ ταχθὲν δεόντως ἐπιτελέσαντα, τοῦτον ἐγὼ τὸν ἄνδρα καὶ δεινὸν [10] αὐτὸν" καὶ σπουδαῖον καὶ δεξιὸν καλέσαιμι, παίζων τε, ὅ φασι, καὶ σπουδάζων. οἶδας οὖν καὶ αὐτὸς ὅπως ἐπιτάξας ἔχεις τὰ κάλλιστα τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως ἀπανθίσαι σοι, ὅσα συντελεῖν ἔχει πρός τε ἄλλην γνῶσιν, καὶ πρὸς ἀνάπτυξιν δέουσαν, καὶ πρὸς ῥητορείαν γραφῆς, καὶ πρὸς ἐμπειρίας συναγωγήν. προσερανίσασθαι δὲ τοῖς ἐκείνου καὶ εἴ τι που ἄλλο προσεπιτεθῆναι χρεὼν, διὰ τὸ τοῦ Διονυσίου πάνυ ἐπελευστικὸν, καὶ ἐν στενῷ περιηγήσεως κείμενον. τοῦτο δὲ καὶ πεποιήκαμεν κατὰ τό σοι θυμῆρες· πᾶν μὲν ὅσον οὐκ αὐτόθεν χρηστὸν προχειρίζεσθαι, ἀφέντες παρὰ τῷ Διονυσίου βιβλίῳ κεῖσθαι ἀργὸν καὶ ἀπόθετον· ἅπαν δὲ καὶ ὅσον ἀγαθὸν εἰς χρῆσιν εἶναι τοῖς καταλογάδην ἐπιβάλλουσι τῇ γραφῇ, ἢ καὶ ἄλλως τοῖς τοῦ Διονυσίου ζηλωταῖς, ἀνακινήσαντες, καὶ φιλοκάλως ἐπιλεξάμενοι· καὶ οὕτω σοφίας ἐκεῖθέν σοι κρατῆρα κερασάμενοι,

1. χρεωκοπίαν E. 2. ἐπιπίπτεις E. 3. γλίχῃ conjectura H. STEPH. 4. λυρικὸς ἐκεῖνος C. E. PINDARUS od. x. Olymp. 5. ἐκεῖθεν C. E. 6. σοφώτατε C. 7. πάνυ E. 8. ἑτέρως C. 9. τυγχάνει C. 10. ἂν C. E.

κατηρ-

[1] κατηρτισμένον" οἴνῳ γυμνῷ στεμφύλων τε καλύμματος καὶ γιγάρτων τραχύτητος. ἤδη δὲ καὶ μυελὸν ὥσπερ σοφιστικόν σοι τοῦτον παρατιθέαμεν, ὀστώδες ἅπαν ποιητικῆς σκληρότητος ὀστρακίσαντες· ὡς ἂν τοῦτόν γε τὸν τρόπον τῷ ποιητικῷ ἐνάμιλλοι φαινοίμεθα Χείρωνι, ὃς μυελοῖς ἐξέτρεφε τὸν τῆς Θέτιδος. μᾶλλον μὲν οὖν καὶ πολλῷ βέλτιον ἐκείνου πράττοιμεν ἄν, οὔτε θηρείων ἀναλεγόμενοι μυελοὺς, καὶ οὐδὲ Ἀχιλλεῖ παρατιθέντες αὐτοὺς, μειρακίῳ Θετταλῷ, πολλῷ τὴν ὠκύτητα τῶν ποδῶν, ὃ δὴ κἂν ὁ τυχὼν καὶ πολὺς ἔχοι ἄνθρωπος· ἀνδρὶ δὲ τὰ πάντα καλῷ, καὶ ὡς ὄντως ὀλβίῳ, βασιλικῷ τὴν τοῦ γένους φύσιν, μεγαλοφυεῖ τὴν [2] ψυχὴν", λογίῳ τὴν ἐπιτήδευσιν, λαμπρῷ τὴν σωματικὴν [3] ἀναδρομήν"· καὶ ἰδεῖν μὲν, Χαρίτων ἄγαλμά τι, [4] τὸ" δ' ἐντὸς, ὁποῖον ἄν τις τὸν ἀληθῆ καταγράψειεν ἄνθρωπον. τοῦτό τε οὖν οὕτω ποιοῦντες καθάπερ ἐστὶ βουλομένῳ σοι, πᾶν εἴ τι νόστιμον τῆς τοῦ Διονυσίου [5] ποιήσεως", εἰς φιλοτήσιον βρῶμα συσκευάζομεν. προσεπιτιθέαμεν δέ τι καὶ ἥδυσμα ἑτέρωθεν διακονησάμενοι, καὶ [6] εἰς ὅσον" ἦν δέον ἐπιλεξάμενοι πρός τε συμμετρίαν, καὶ ὡς ἦν εὔκαιρον. καὶ οὕτω τὴν βρῶσιν ταύτην ἐπιπλέον ἀγλαΐζομεν, ἀρτύοντες, καὶ ταῖς πολλαχόθεν καρυκείαις ἐπικοσμοῦντες· ὡς ἂν μὴ πάντη γλισχρὸν ἡμῖν εἴη τὸ τῆς δεξιώσεως, οὐδὲν προστιθέντες ἀπηρτημένον, καὶ ὅσα μὴ τῆς τοῦ Διονυσίου περιηγήσεως ἔχεσθαι. ([7] ἦν γὰρ ἄν" τὸ πρᾶγμα πάρεργον, καὶ φιλοτιμία κενὴ, καὶ φαύλη δοξοσοφία, καὶ μακρᾶς τινος γεωγραφίας ὑπόκλεισίς τε καὶ νόθευσις) αὐτοῖς δὲ τοῖς τοῦ Διονυσίου ἐμμυθοῦντες· καὶ τὰ μὲν ὡς ἐν παραφράσεως λόγῳ μεταποιοῦντες, καὶ οὕτως ἀναπτύσσοντες, τὰ δὲ καὶ αὐτοῖς ἔπεσιν ἐξαγγέλλοντες· εἴ που δέ τι καὶ προσεπιτεθεῖσθαι χρῆν, ἐπιτιθέντες καὶ αὐτὸ, καὶ οὕτω τὸ λεπτὸν τῆς ἱστορίας ὡς ὅσα εἰπεῖν [8] συμμέτρως" παχύνοντες, καὶ τὸ μικρὸν ὑποκείμενον ἠρέμα μεγεθύνοντες. οὐκοῦν περιφρονητέον πάντη τὸ καταπραχθὲν, εἴπερ ἐντελῶς τὸ ἐπιταχθὲν πεπεράτωται. διά τοι τοῦτο θαρρεῖν ἔπεισί μοι ὡς οὐκ ἂν ἀπόφωλιον τῷ [9] πανσεβάστῳ" σου ὕψει τουτὶ τὸ πρᾶγμα πεσεῖται, ὅτι τε κατὰ τὸ ποθούμενόν σοι τετέλεσται, καὶ ὅτι ὁ τὸν Διονύσιον φιλῶν, ἔχοι ἂν ὁμοίως καὶ περὶ αὐτὸ διατίθεσθαι. καλὸς μὲν γὰρ ὁ Διονύσιος, καὶ γλυκὺς ᾄδειν, καὶ φράζειν γοργὸς, καὶ παντοῖος τὴν ἱστορίαν, καὶ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδὼν ἄστεα, καὶ νόον γνοὺς ὀφθαλμῷ καὶ [10] διδασκάλῳ" μυστῶν. ἔστι δὲ ὁ καθ' ἡμᾶς ὑπομνηματισμὸς τῷ τοιούτῳ Διονυσίῳ συμπαρέπλει πρὸς ἅπερ ἀκροατὴς φιλολόγος ἀκούειν γλίχεται. εἴτε γὰρ [11] τελεωτέροις" ὁ Διονύσιος ὁμιλητῆς

1. κατηρτυσμένον C. 2. σοφῷ τὴν τέχνην addunt C. E. 3. ἀριστὴν E. 4. τὰ E. 5. περιηγήσεως C. E. 6. εἰκὸς εἴ τι ἕτερον C. E. 7. ἣν γὰρ ἂν ἦν C E. 8. συμμετρίας E. 9. πανσέμνῳ E. 10. διδασκαλίᾳ C. E. & conjectura H. STEPH. Respicit EUSTATHIUS ad versum DIONYSII DCCXV. 11. τελεωτέροις E.

ἐπιβο-

ἐπιτροχάδην ἐλάλησέ ποτε, προσαναμιμνήσκων ὁ λόγος οὗτος ἐπεξεργάζεται, πλατύνων τὰ καίρια, διὰ τὴν ἄρτι τῶν εἰσαγομένων ἁπλότητα· εἴτε καὶ ἄλλως ἐκεῖνος πρὸς εἰσαγομένους λέγει, ἀλλὰ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, διὰ τοὺς φιλακροάμονας, πλείω λαλεῖ· καὶ οὐκ ἀναπληροῖ μὲν ὡς [1] ἀτελῆ" εἰπόντα τὸν Διονύσιον, οἷς δὲ ἐκεῖνος ἐχρήσατο, πλατυκώτερον ἐπεξέρχεται, ὡς πρέπει λόγῳ πεζῷ, καὶ ὡς δὴ εἰπεῖν, ἐκμυζῶν τῆς ἐκείνου ἱστορίας [2] ἅπαν" εἴ τι νόστιμον, προσεπιλιπαίνει ἄλλως αὐτήν, καὶ τὸ λεχθὲν ἰσχνῶς, ἐξάγει περιττότερον, καὶ τὸ τοῦ ἀκροατοῦ λίχνον ἐκθεραπεύει· καὶ τὸ πολὺ δὲ τοῦ πόνου παραιρεῖται, ὡς ἂν εἴπερ ἑτέρωθέν ποθεν ἔμελλεν ἀναλέγεσθαι ἀκροώμενος, ἀπονητὶ ἐντεῦθεν ἔχοι κτᾶσθαι, κατά τινα ὑπομνηματισμόν, ὅσα γε ἥκει [3] πρὸς" τὸ μέτριον. ἤδη δέ που καὶ εἰς τὸ ἀναγκαῖον τοῦ πράγματος. Διονυσίῳ γὰρ ἐμέλησεν ὁλικῆς τινος περιηγήσεως γῆς, καὶ ἐθνῶν ἐπελεύσεως. πόθεν δὲ ἢ τοῖς τόποις αἱ κλήσεις, ἢ τοῖς ἔθνεσιν, ἢ τίνα ἐπ' αὐτοῖς συμπτώματα, οὐ πάνυ [4] τι" ἑκασταχοῦ ἐκεῖνος ἐν λόγῳ θέσθαι ἠθέλησεν. ἡμῖν δὲ εἰς ὅσον ἐπιβάλλει, συγγενῶς τοῖς τοῦ Διονυσίου τὸ τοιοῦτον φυλαχθήσεται. καὶ τοῦτο πραγματευόμενοι, οὐ διορθούμεθα τὸν περιηγητήν, οὔτε τι τῶν [5] δῆθεν ἐλλειφθέντων οὐ δεόντως ἀναπληροῦμεν", ὡς καὶ ἀνωτέρω ἔφαμεν, ἀλλὰ τὴν τῆς μετρικῆς ἐπελεύσεως ἀνάγκην παραμυθούμεθα, διὰ τὸ λίχνον τῆς ἀκροάσεως. [6] εἰ γάρ τις" φιλομαθεῖν εἰδώς, εἶτα δὴ ἀκούσας τοῦ [7] Διονυσίου γῆς Βοιωτῶν, καὶ Λοκρῶν, καὶ Θεσσαλῶν, καὶ Μακεδόνων ἐν δυσὶν ἔπεσι μνησαμένου πρὸς μόνον ὄνομα, καὶ μηδέν τι πλέον ἐξιστορήσαντος περὶ αὐτῶν, οὐκ ἂν εἰς δέον λιχνεύσηται πλατύτερον μαθεῖν τι περὶ αὐτῶν; ποθήσοι δ' ἂν ὁ [8] φιλομαθής", οἶμαι, καί τι περὶ Μυσῶν ἀκοῦσαι, ὡς δ' αὔτως καὶ περὶ Βεβρύκων. οὐκ ἀναπαύσει δ' αὐτὸν οὐδὲ τὸ τῆς Λιβύης, οὐδὲ μὴν τὸ τῆς Ἀσίας, οὔτ' οὖν Εὐρώπης ὄνομα ψιλόν, εἰ μή τι καὶ περὶ τούτων αἰτιολογούμενον γνώσεται. τὸ δ' ὅμοιον καὶ ἐπὶ ἄλλων ζητήσει χωρῶν· [9] ναί" μέντοι καὶ περὶ πόλεων. τοῦτον δὴ τὸν πόθον τοῖς ἀκροαταῖς [10] ἀναπιμπλῶντες" ἡμεῖς, βραχύ τι περὶ ἑκάστου ὅπη δέον εἰπόντες, ἀπαλλαγησόμεθα, οὐχ ὅσον εἰς φιλοτιμίαν, ἀλλ' εἰς τὸ καίριον. καὶ Διονύσιος μὲν δρακὶ τῆς ὅλης ὥσπερ ἐπιλαμβάνεται γῆς, ὡς ἐντεῦθεν αὐτὴν στενοῦσθαι, καὶ μηδὲ ἀμφιλαφῶς τὰ πολλὰ ἔχειν· τὸ δὲ γράμμα τοῦτο εὐρυτέραν αὐτὴν ὑπανοίγει, καὶ οἵαν ἀμφοτέραις ἔχειν τινὰ λαβέσθαι αὐτῆς· καὶ διὰ τοῦτο ἔχει τάχα πλέον τι γλαφυρότητος. καὶ ἔστιν οὕτω διπλοῦν δὴ ἡμῖν τὸ καλόν. πᾶν τε γὰρ ἐντεῦθεν ἠράνισται εἴ τι τῶν τοῦ Διονυσίου κάλλιστον, καὶ ὁπωσοῦν ἀγαθὸν εἰς

1. ἀτελῶς C. E. 2. deest C. E. 3. πρὸ ed. H. STEPH. male. 4. τι C. E. 5. δεόντως ἐλλειφθέντων ἀναπληροῦμεν C. E. 6 καὶ γάρ τις ἂν C. E. 7. v. CCCCXXVI. & v. DCCCV. 8. φιλοπευθὴς C. E. 9. καὶ E. 10. ἀναπιμπλάντες C. E.

χρῆσιν

χρῆσιν, εἴτε καὶ γνῶσιν· προσεπεξείργασται δὲ μετρίως καὶ εἴ τι τούτοις ἑτέρωθέν ποθεν σύμφωνον εἴη, καὶ κατὰ συγγένειαν [1] σαφέστερον". εἰ τοίνυν τὰ τοῦ ὑπομνήματος τούτου [2] συμπρέπει" τῷ Διονυσίῳ, εἰκότως ἂν ἔχοι καὶ τὸ τῆς εὐνοίας κοινόν. οὕτω καὶ σοφὸς μὲν Ὅμηρος, ἀγαθὸς δὲ καὶ ὁ τὰ εἰς ἐκεῖνον λαλῶν· καὶ ἀμφοῖν κοινόν, τὸ τοῦ κέρδους ἢ τοῦ τέλους καλόν. τὸ δὲ ὅμοιον καὶ ἐπὶ τοῦ Διονυσίου καὶ τῶν ἄλλων σοφῶν. εἴη ἂν οὖν ἡμῖν τουτὶ τὸ δῶρον, ᾧ δεξιούμεθα τὴν σὴν ἀξιοσέβαστον κορυφήν, ὁ Διονύσιος οὐκέτι ποιητής, ἀλλὰ λύσας τὸ μέτρον, καί σοι καταλογάδην τὰ πλείω λαλῶν· οὐ στενολεσχῶν, ἀλλὰ πλατύτερον ἑαυτὸν [3] ἀνακαλύπτων" οἷός ἐστι, καὶ ἐκ μετρικῆς συνθήκης εἰς πεζολογίαν ἀναλυόμενος τὰ πολλά· οὐ μόνον ᾄδων, ἀλλὰ καὶ λέγων, ὅπου τὰ τῆς ᾠδῆς ἡμῖν οὐκ ἔχει καιρόν· καὶ οὕτως ἀντὶ ἁπλοῦ γινόμενος δὴ δίγλωσσος· οὐ [4] πάντως" μετέωρος, οὐδ' ἐκ μετρικοῦ τὰ πάντα [5] λαλῶν σχήματος", ἀλλ' ἔστιν ὅπη καὶ [6] βάδην" προϊών· οὐδ' ἀπὸ σκηνῆς μετρικῆς τὸ σύμπαν φθεγγόμενος, ἀλλὰ πολλὰ καὶ προσωπείου δίχα ποιητοῦ ὁμιλῶν· οὐκ εἰς τὸ πᾶν ἑρμηνέων χατίζων, εἴποι ἂν ἡ [7] Θηβαία λύρα, ἔχων δὲ ἤδη αὐτόθεν ἐν τοῖς καιρίοις τὸ σαφές, ὑποβολέως ἀνενδεές. καί σοι ὡς ἐξ ἀγαθοῦ λειμῶνος ἄνθη κομίζεται ταῦτα καλά, ἢ καὶ ὡς ἐκ φυταλιᾶς ποικίλης τε καὶ καλῆς καρπὸς ἤδη τρόφιμος εὐγενής. καὶ τοῖς μὲν ἄλλοις ὡς ἐπί τινος μεταλλείας τὴν παρ' ἑαυτῷ χρυσῖτιν χύδην ὁ Διονύσιος παραβάλλεται εἰς [8] κατεργασίαν" ἐπίπονον, σοὶ δὲ αὐτὸν χορηγεῖ τὸν χρυσὸν ἀκίβδηλον, καὶ χοὸς μηδὲν ἐπισυρόμενον, ἐπικεκοσμημένον δὲ ἄλλως καὶ περιττότερον ἔχοντα· ὁ γοῦν φιλῶν [9] τὸν Διονύσιον", φιλοίη ἂν καὶ τὸ παρὸν ὑπόμνημα, καὶ τὴν τῶν ἐν αὐτῷ ἀπομνημονευμάτων σωρείαν, καὶ εἰς κεστὸν ἂν ἐγγράφοιτο αὐτόν, καί τι καλὸν λογίζοιτο πολυσύνθετον. εἴπερ οὖν καὶ σὺ μὲν φιλεῖς τὸν Διονύσιον, οὐκ ἀποστέργεις δὲ οὐδὲ τὴν ἡμετέραν λαλιάν, ἀμφοτέρως ἂν εἴη σοι τὸ δῶρον φιλητόν, διά τε τὸν Διονύσιον, διά τε τὸν Εὐστάθιον· ἤδη καὶ ὅτι τὸ ἐπιταχθὲν πεποίηται. καὶ τοιαῦτα μὲν ἡμῖν τὰ ἐν ἔργῳ. πρὸ δέ γε τοῦ ἔργου ὀλίγα σοι προθετέον τινά, δι' ὧν τήν τε τοῦ Διονυσίου διάθεσιν [10] παραδείξομεν" σοι, καὶ τὸ τῆς περιηγήσεως πρᾶγμα [11] σεμνυνοῦμεν". καὶ τί μὲν αὐτὴ δύναται παραστησόμεθα, τίς δὲ ἡ τῆς γεωγραφίας πρόθεσις.

Τίς δ' οὖν ἡ τῆς χωρογραφίας [12] βούλησις", [13] καὶ εἴποι δ' ἄν τις οὕτω" τὰ σεμνὰ τῆς περιηγήσεως ὡς ἐν λόγῳ βραχεῖ ῥητορικώτερον. [14] τὸ" τοῦ ὑπ' οὐ-

1. σύνδρομον C. E. 2. συμπρέπει E. & editio R. STEPH. 3. ἐκτιθεὶς καὶ præfigunt C. E. 4. πάνυ τι C. E. 5. λαλῶν οὐχήματος C. E. 6. τῷ λόγῳ addunt C. E. 7. PINDARUS od. II. Olymp. 8. κατεργασίαν C. E. & conjectura H. STEPH. 9. τὰ Διονυσίου E. 10. ἐπιδείξομαι C. E. 11. γνώριμον σαφηνιοῦμεν addunt C. E. 12. πρόθεσις C. 13. καὶ εἴ τι δὲ ἄλλο, πρὸ τοῦ ἔργου. τούτων καίριον· σοφίζεται δ' ἄν τις οὕτω τὰ προοίμια. οὕτω C. E. 14. ἔτυχε E.

 ρανὸν

ρανὸν ἐμπεριγράφειν, τοῖς μὲν ἐν παροιμίαις λαλήσασιν, ὡς ἀδύνατον καταπεριχθῆναι, πέπαικται· τοῖς δέ γε σοφιζομένοις τὴν περιήγησιν, εἰς πρᾶγμα τετόλμηται, καὶ ὡς οὐκ ἀδύνατον ἀπελήλεγκται, βιαζομένοις τὴν παροιμίαν, καὶ τεχναζομένοις τῷ ἀδυνάτῳ δύναμιν. οἱ γὰρ [1] οὕτω μικρὰν πεποιήκασιν ὅσοι τὴν τῆς οἰκουμένης πινακογραφίαν μεμελετήκασιν, ὀνυχιαίῳ ποτὲ τάχα τινὶ διαστήματι τὴν ἀπείρονα περικλείσαντες, καὶ τὸ τῆς κατὰ γῆν πληρώματος ἀπερίληπτον ἐπιπέδῳ βραχυτάτῳ, καὶ οὕτω μικρῷ [2] διαστάτῳ ἐμπεριγράψαντες. οὗ δὴ τολμήματος κατάρξαι μὲν ἱστορεῖται Ἀναξίμανδρος, Ἑκαταῖος δὲ μετ' [3] αὐτὸν τῇ αὐτῇ τόλμῃ ἐπιβαλεῖν. μετὰ δὲ, Δημόκριτος μαθητευσάμενος Θάλητι· καὶ τέταρτος, Εὔδοξος. εἰ δὲ Καρχηδόνα ὑπὸ βοῒ μετρηθεῖσαν διὰ θαύματος ὁ [4] Διονύσιος ἄγει, ὡς [5] καινόν τι δήπουθεν ὂν εἰ τηλικαύτης πόλεως διάστημα καταμετρηθείη, περιγραφὲν ὑπὸ βύρσης τμήματι, τὸ τὴν ἀμέτρητον οἰκουμένην τομαρίῳ βραχυτάτῳ στενοχωρεῖν, ἡλίκου ἂν εἴσω πίπτοι θαύματος; οὕτως ἐν δέοντι τολμηρὰ ἡ φιλοσοφία, οὕτω μικροῖς ἐμφαντάζει τὰ μέγιστα, ὅτι οὐ τῆς γῆς μόνον τὴν συναλοιφὴν κατασμικρύνεται ταύτην, εἴτε συναίρεσιν, εἰς βραχὺ κομιδῆ συμπέσασα, ἀλλὰ καὶ αὐτὸν τὸν οὐρανὸν [6] συναγαγοῦσα κατασμικρύνει, καὶ ὡς δὴ εἰπεῖν, κέγχρῳ παραβάλλει τὸν τηλικοῦτον. ἄλλη τις αὕτη παροιμία κατὰ τῶν ἄνω τεθεῖσα, ἀδυναμίαν ἐμφαίνουσα πράγματος, περαχθεῖσα δ' ὅμως εἰς δύναμιν καὶ αὐτὴ τεχνικῶς. καὶ τῷ ὄντι τοιοῦτόν τι ποιοῦσιν οἱ τὸν τοσοῦτον οὐρανὸν, τὴν ἀπλανῆ σφαῖραν, τὴν εἴσω τὰ πάντα [7] σφίγγουσαν, εἰς μικρὸν σφαιρικὸν ὄγκον, καὶ, ὡς ἂν εἴποι τις, κεγχριαῖον, συστρέψαντες, καὶ εἰς δίσκου στροφὴν [8] γογγυλίσαντες, καὶ συστείλαντες, τοῖς βουλομένοις ἀνὰ χεῖρα τιθέασι· καὶ ὅπερ ὁ μῦθος [9] ταῖς Θετταλαῖς γυναιξί φησι μαγγανεύειν, ἐπιβουλευούσαις τῇ σελήνῃ, καὶ ἄνωθεν κατασπώσαις εἰς γῆν, ταὐτὸ κατεπιχειροῦσιν αὐτοί, οὐχ ἑνὸς ἢ δευτέρου τῶν ἄνω πλανήτων, ἀλλ' αὐτοῦ ὅλου τοῦ κατ' οὐρανὸν ἀπειρεσίου σφαιρώματος, αὐτοῖς ἄστροις, αὐταῖς ζώναις, καὶ πᾶσι τοῖς οὐρανίοις κύκλοις καὶ τμήμασιν, ἡμῖν [10] ἐκεῖνον καθέλκοντες. καὶ Ζεὺς μὲν ὁ παρ' [11] Ὁμήρῳ, τοῖς περὶ Ὄλυμπον θώκοις ἐμπρέπων αἰθέριος, αὐτῇ γαίῃ, αὐτῇ θαλάσσῃ τὰ κάτω μεταστοιχειῶσαι βρενθύεται, αὐτὸς δὲ μὴ ἂν ἑλκυσθῆναι κάτω ἀλαζονεύεται. ὁ μέντοι φιλόσοφος βεβαιότερον ἀντιπαλαμᾶται, καὶ τὸ τοῦ Διὸς ἐλέγχει σεμνόν· καὶ αὐτῷ οὐρανῷ καθελκύσας ἐκεῖνον, οὐχ ὑποταρτάρειον τὸν αἰθέρειον τίθησιν (ὡς ἐκεῖνος πατέρα Κρόνον κάτω βαλὼν) ἀλλ' ἐπὶ χεῖρα τίθησι τοῖς ἀστροθεάμοσι, καὶ ἄλλοις τὰ τοιαῦτα

1. οὐ τάδε E. 2. διαστήματι C. E. 3. ἐκεῖνον C. E. 4. v. CXCVII. 5. τοῦ ὄντι ἄπιστον ὄν, εἴπερ C. E. 6. κέγχρῳ addunt C. E. 7. σφαίρωσιν E. 8. στρογγυλίσαντες E. 9. ταῖς Θετταλαῖς C. E. 10. ἐκεῖθεν legendum. 11. Iliad Θ. v. XXIV.

σοφοῖς

σοφοῖς· καὶ οὐρανὸν τοῦτον τεχνασάμενος, ὡς εἰπεῖν ὑπουράνιον, ἐν αὐτῷ οἷά τινι κατόπτρῳ φαντάζει τοῖς βουλομένοις τὰ τῶν ἄνω κάτω κινήσεων· καὶ ἐπεὶ μὴ ἐξὸν ἐκ τῶν κάτω ἄνω πτερύσσεσθαι τὸν φιλοσοφεῖν τὰ οὐράνια θέλοντα, βιάζεταί πως τέχνῃ τὸν οὐρανὸν· καὶ κατασπάσας καὶ ταπεινώσας, οὕτω περαίνει τὰ τῆς προθέσεως. ἢ καὶ ἄλλως μὴ ἔχων ἐν οὐρανῷ θέσθαι τὸν ἄνθρωπον, οὐράνιον μὲν φυτὸν ὄντα τε καὶ λεγόμενον, περὶ γῆν δὲ ὅμως εἰλούμενον, κατάγει τὸν οὐρανὸν, καὶ περίγειον τίθησιν, ὡς ἂν ὁ περὶ γῆν ἐκεῖνος οὕτω τὰ οὐράνια ἔχοι καλλιτεχνεῖν. καὶ γίνεταί τις [1] δὴ κάθοδος οὐρανοῦ πρὸς τὰ κάτω, [2] προσφυέστερον ἤπερ ὁ τοῦ [3] Ἡσιόδου μῦθος αὐτὸν κατάγει πρὸς φιλότητα γῆς· ναὶ μὴν καὶ σεμνότερον, τά τε ἄλλα δὲ, καὶ ὅτι ἐκεῖνον μὲν νύκτα ἐπάγειν Ἡσίοδος λέγει, ἐπειδὰν κατέλθοι· ὁ δὲ οὐρανὸς οὗτος, ὃν ἡ τῆς μαθήσεως θεωρία πρὸς τῇ γῇ ποιεῖ, οὐ σκότος ἐπάγειν οἶδεν, ἀλλὰ γνῶσιν τεχνικὴν φωσφορεῖ. οὐδ' ἂν εἴποι τις ἐνταῦθα, ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νὺξ, τὸ [4] Ὁμηρικόν· ἀλλ' ἐκεῖνο καὶ μάλιστα, ὡς ἄρα οὐρανόθεν [5] ὑπερράγη ἄσπετος αἰθήρ. λαμπρὸν γὰρ ἐντεῦθεν ἀπαιθριάζει μαθήσεως φῶς. οὐρανὸν μὲν οὖν τοιόνδε [6] Ἄρατος ἔχοι ἂν περιφέρειν, καὶ ὅσοι κατ' ἐκεῖνον ποιητικῶς ἢ καὶ ἄλλως καταλογάδην τοὺς τοιούτους κυλίουσιν οὐρανοὺς, μοῦσαί τινες δὴ, κατὰ τὰς ἀδομένας, προσκαθήμενοι, καὶ πρὸς [7] ἐναρμόνιον ῥυθμίζοντες κίνησιν. Διονύσιος δὲ ὁ νῦν ἡμῖν ὁμιλῶν, τὰ περὶ τὴν γῆν κατεργάζεται, καὶ περὶ ταύτην ὡς μέτρου πρέπον [8] ἔχει πονούμενος, πτερῷ λόγου κοῦφος [9] φερόμενος, καὶ τάχιον σύμπασαν τὴν οἰκουμένην περιιὼν, ἤπερ οἱ θρυλλούμενοι αἰετοί, δι' ὧν ὁ τοῦ μύθου Ζεὺς τὴν ὑφ' ἥλιον κατεμέτρησε· καὶ τὸν ἀκροατὴν ἑαυτοῦ συμμετάγων, ἢ συναναγαγών, καὶ ποιῶν συμπτερύσσεσθαι, Δαίδαλος οἷα συμπεριπτάμενον Ἴκαρον· πλὴν ὅσον ἐνταῦθα τὰ τῆς πτώσεως ἀσφαλῆ, καὶ πάντη πάντως ἀμφοῖν ἀκίνδυνα, καὶ ἡλίῳ ἀνεπιβούλευτα. μή τι δὲ ἄρα καὶ ἡ τοῦ χθονίου Ἑρμοῦ πορεία, καὶ ἡ χρυσῆ ῥάβδος, ἣν καθ' [10] Ὅμηρον ἔχων ἐκεῖνος πτεροῖς [11] περικινεῖται τήν τε γραφικὴν τήν τε ὑγρὰν, ἡ τῆς περιηγήσεως αὕτη ἐστὶν ὁδός τε καὶ μέθοδος, καὶ ἡ ἀνὰ χεῖρα τοῦ τεχνίτου γραφὶς, ἡ διατυποῦσα τὸν περίγειον πίνακα· ὑφ' ὧν ὁ μανθάνων ποδηγεῖται ὡσπερεὶ καὶ χειραγωγεῖται, καὶ πᾶσαν ἀμογητὶ τὴν οἰκουμένην, ὡς τάχος πτεροῦ περιοδεύσας παρέσει, τὸ καὶ ταύτην περιδραμὼν, καὶ λόγῳ χειραγωγοῦντι καταμαθών. καὶ οὕτω μὲν ἐνταῦθα τὸν χθόνιον ἄν τις Ἑρμῆν φαντάσηται. ὅτε μέντοι τὸν κάτω ἀπαιωρήσας ὁ περιηγούμενος τὸν οὐρανὸν περιοδεύει, καὶ γραμμὰς ἄγει, καὶ πόλους στρέφει, καὶ ἀστέρας μετρεῖ, μονονουχὶ ψαύων τῶν ἄνω χερσὶ καὶ δακτύλῳ

1. κἀνταῦθα C. E. 2. προσφυεστέρα C. 3. theogonia v. CLXXVI. 4. Odyss. E. v. CCXCIV. 5. HOM. Iliad. Θ. v. DLIV. 6. phænom. v. XXIII. 7. ἐναρμόνιον C. E. 8. ἔχει C. E. 9. αἰρόμενος E. 10. Il. Ω. v. CCCXLIII. E. 11. περιικνεῖται C. E.

καθυπο-

καθυποδεικνὺς τὰ ἐκεῖ, καὶ οὕτω γῆς μὲν [1] "ὑπερανιπτάμενος", τὰ δὲ οὐράνια περιηγούμενος· τότε δὲ οὐ χθόνιος ἐστὶν Ἑρμῆς, ἀλλὰ (κατὰ τὸ [2] ποιητὴν εἰπεῖν) τὴν αὐτὴν ἐν χερσὶν ἔχων ῥάβδον πέτεται, κρατὺς, ἀργειφόντης, χρυσόρραπις. καί τις ἂν εἴποι διὰ ταῦτα [3] "κομψότερον" τὴν τῆς περιηγητικῆς μεθόδου δύναμιν, οἰκειότερον ἤπερ ἐπὶ τῆς καθ' [4] Ὅμηρον Ἔριδος, τὰ μὲν πρῶτα ὀλίγην κορύσσεσθαι, περιαθρῆσαν πάντως τὰ κάτω που καὶ περὶ γῆν, αὐτὰρ ἔπειτα ἐπὶ χθονὶ βαίνουσαν οὐρανῷ κάρη στηρίζειν, ὁπηνίκα τὰ κατ' οὐρανὸν ἐπιβάλλει θεωρεῖν ὁ περιηγούμενος. καὶ οὕτω μὲν ἂν ὡς ἐν ἐπιτόμῳ σεμνολογήσῃ τις τὸ τῆς περιηγήσεως ἀγαθὸν, δίχα τε τῶν μετ' ὀλίγον ῥηθησομένων. ἃ δὲ καὶ εἰσέτι χρὴ τῷ λόγῳ προσλαβεῖν, ταῦτά εἰσιν· ὅτι οὐρανοβάμονος μὲν Ἑρμοῦ Ἄρατος ἐντελὴς ὑποφήτης ὡς ἐν μέτρῳ τοῖς εἰσαγομένοις ἐμπεριλέλειπται, καλλιγραφῶν τὰ ἐν οὐρανῷ φαινόμενα· τοῦ δὲ περὶ γῆν ταχὺ τὸ πτερὸν λύοντος Ἑρμοῦ ὑποδρηστὴρ πρός γε τὸ παρὸν Διονύσιος, ὃν ὁ νοῦς τῶν μουσῶν ἄγων, ὡς [5] αὐτὸς κομπάσει περιϊὼν, πᾶσαν τὴν γῆν ποιεῖ περιπολεῖν ἀπλανῶς. εἴληχε δὲ τὴν περιηγητοῦ κλῆσιν, παρὰ τὸ περιηγεῖσθαι, ὅπερ τὴν κατὰ λεπτὸν δηλοῦν ἀφήγησιν βούλεται· καθὸ καὶ τῶν ῥητόρων τινὲς, [6] ὁ μὲν, περιήγησαί μοι τὰ ἐν ᾅδου, φησίν· ὅ ἐστιν, ἔκθου, πρὸς λεπτὸν ἀφηγούμενος· [7] ὁ δὲ περιήγησιν ὕβρεως τὴν ὁμοίαν λέγει ἀφήγησιν. τὸ δὲ περιηγεῖσθαι, καὶ περιοδεύειν λέγεται, ὡς ὅτε τις περιοδεῦσαι λέγει τὴν Πελοπόννησον. τὸ δ' αὐτό ἐστιν εἰπεῖν, καὶ καταγράφεσθαι, καὶ μετρεῖσθαι. οὕτω γάρ που καὶ αὐτὸς ὁ [8] Διονύσιος θάλασσάν τινα ἐρεῖ καταγράψεσθαι καὶ ἀναμετρήσεσθαι. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι πολλὰ τῶν παλαιῶν περὶ τὴν ἀληθῆ [9] "γεωγραφίαν" ἐσπουδακότων, ἣν μάλιστα τῶν ἄλλων Ἀλέξανδρος ἐκ τῶν ἐμπειροτάτων, ὡς λέγεται, γραφῆς ἠκριβώσατο, δοθείσης αὐτῷ [10] "ὑπὸ" Ξενοκλέους τοῦ γαζοφύλακος, πάντοθεν ὁ Διονύσιος τὸ καλὸν ἠρανίσατο, καὶ τὰ μακρὰ τῶν ἄλλων αὐτὸς ἐπιτεμὼν, συντομωτάτην ταύτην καὶ ἀκριβεστάτην γεωγραφίαν ἐξέθετο, εἰς ἐγχειρίδιον τοῖς βουλομένοις εὐσύνοπτον, οὐδέν τι τῶν τοῖς γεωγράφοις καταλιπὼν ὀφειλομένων. ἱστορίαις τε γὰρ παραρτύει τὸ ποίημα, φράζει δέ που καὶ τόπων ἢ ἐθνῶν ἰδιότητας. χειραγωγεῖ δὲ καὶ πρὸς τὴν τῆς ἱστορίας ἀλήθειαν, ὅπερ ἐστὶ γεωγραφίας ἀρετή. παρενσπείρει δέ που καί τινα [11] "μαθηματικώτερον". καὶ ὅλως οὐδέν τι τῶν γεωγραφικῶν ἀγαθῶν ἀφῆκεν, οὗ μὴ γεῦμά τι τῇ αὐτοῦ ποιήσει ταύτῃ [12] "ἐντέθεικεν". ὀλιγόστιχον μὲν τὸ

1. ὑπεραναπτάμενος C. 2. HOMER. Iliad. Ω. v. CCCXLV. & Odyss. K. v. CCLXXVII. 3. legi posset κομψότερος. H. STEPH. 4. Iliad Δ. v. CCCCXLII. 5. DIONYSIUS v. DCCXV. 6. LUCIANUS dialog. Menippi & Æaci. 7. HERMOGENES, ἐν δὲ τῷ κατὰ Κόνωνος Δημοσθένης τὴν ὕβρεως περιήγησιν ἐποίησεν, ἀκριβῶς ἕκαστα διηγούμενος. 8. v. DCCVII. & v. DCCXVI. 9. καὶ χωρογραφίαν addunt C. E. 10. ἀπὸ C. E. 11. μαθηματικώτερα E. 12. ἐκτέθεικεν E.

ποίημα

ποίημα ἐκτεθειμένος, ἀκροθιγῶς δὲ πάντων ἁψάμενος τῶν καλῶν, καὶ σπερματικῶς πᾶν ἐν αὐτῷ τὸ τῆς γεωγραφίας καλὸν [1] "ἐνθέμενος". τοιοῦτος δὲ ὢν οὐκ ἐνστερνίζεται τὴν τοῦ γεωγράφου πρόσρησιν, οὐ μόνον διὰ τὴν σμικρότητα τοῦ βιβλίου, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἔργα τινὰ καὶ ἄλλα γεωγράφου εἰσὶν, ὧν οὐ πάνυ τι θιγγάνει αὐτός. πρὸς τοίνυν τὸ καθολικώτερον τῆς κλήσεως καὶ γενικώτερον ἀνάγει ἑαυτόν· ὅπερ ἐστὶν ἡ περιήγησις. ἰστέον γὰρ ὅτι περίοδος γῆς καὶ περιήγησις ταυτὸν νοοῦσι, καὶ εἰς μίαν ἔννοιαν ἔρχονται. διὸ καὶ ὁ [2] Ἀμασεὺς γεωγράφος συχνὰ περὶ τὰς τοιαύτας λέξεις εἰλεῖται, οὐ μόνον γεωγραφίαν τὴν ἑαυτοῦ ἐπιστήμην ἀξιῶν καλεῖσθαι, ἀλλ' οὐδὲ περιήγησιν καὶ περίοδον λέγεσθαι ἀπαξιῶν. καὶ οὕτω μὲν περίοδος γῆς, καὶ περιήγησις, εἰς ἕνα κατὰ πολυωνυμίαν συνάγονται νοῦν· καί εἰσιν ὀνόματα γενικὰ, ἔχοντα ὑφ' ἑαυτὰ τήν τε γεωγραφίαν καὶ τὴν χωρογραφίαν, ἤτοι τοπογραφίαν. ὧν ἡ μὲν γεωγραφία τῆς καθόλου θεωρίας ἔχεται, καθά φασιν οἱ παλαιοί, ὡς ἐάν τις ὅλον τι ἀναγράψηται σῶμα. καὶ ἔστι γεωγραφία κατ' ἐκείνους, μίμησις διαγραφῆς τοῦ κατειλημμένου ὅλου μέρους τῆς γῆς, μετὰ τῶν ὡς ἐπίπαν συνημμένων αὐτῇ. ἴδιον δέ φασιν αὐτῆς, τὸ μίαν καὶ συνεχῆ δεικνύειν τὴν ἐγνωσμένην γῆν, ὡς ἔχει φύσεώς τε καὶ θέσεως, μέχρι μόνον τῶν ἐν ὅλαις περιγραφαῖς αὐτῇ [3] "συνημμένων". καὶ τοιαύτη μὲν ἡ γεωγραφία, ἔργον ἔχουσα περὶ τὴν τῆς γῆς ἁπάσης ὁλότητα καταγίνεσθαι ὁλοσχερέστερον, καὶ οὐ πρὸς λεπτὴν διεξόδευσιν. ἡ μέντοι χωρογραφία, περιήγησις μέν ἐστι καὶ αὐτὴ καὶ περίοδος γῆς, καθὰ καὶ ἡ γεωγραφία, πλὴν οὐχὶ τῆς ὅλης, ἀλλὰ μέρους τινὸς αὐτῆς, καὶ, ὡς εἰπεῖν, χώρας, ἢ χωρῶν, ἢ χωρίων τινῶν. διὸ γὰρ οὐδὲ γεωγραφία λέγεται, ἤτοι τῆς γῆς ἁπάσης καταγραφή· ἀλλὰ χωρογραφία, τουτέστι διαγραφὴ χώρας τινός. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ περὶ τῆς χωρογραφίας, καὶ ὅτι τὸ χωρογραφικὸν τέλος τῆς ἐπὶ μέρους ἔχεται προσβολῆς, τουτέστι τοῖς μερικοῖς ἐπιβάλλει, ἀπεναντίας τῇ γεωγραφίᾳ. ἡ μὲν γὰρ ὡς περὶ ὁλότητα σώματος τῇ ὅλῃ γῇ ἐπιβάλλει, ἡ δὲ χωρογραφία μέρει τινὶ τῆς γῆς ἐπιχειρεῖ, ὡς εἴ τις ἐξ ὅλου σώματός τι ἀποτεμόμενος, τὸ ὠτίον μόνον, ἢ ὀφθαλμὸν, διαγράφει [4] "αὐτό". οὕτω γὰρ ἡ μὲν γεωγραφία ὅλον τὸ τῆς γῆς ἐκτίθεται σῶμα, [5] "ἡ" καταγινομένη περὶ τὰ σμικρότατα χωρογραφία δὲ ἡ τῶν λεπτῶν [6] "σωμάτων" γινομένη συναπογράφει καὶ τὰ [7] "βραχύτατα", οἷον λιμένας, κώμας ἁπάσας, δήμους, κρήνας, πόλιν πᾶσαν, ποταμὸν ἅπαντα, ὁδῶν ἐκτροπὰς, καὶ τοιαῦτα πολλά. οὐχ ὅτι οὐ καταγίνεται περὶ τὰ τοιαῦτα καὶ ἡ τῆς γεωγραφίας τέχνη, ἀλλ' ὅτι σπανίως, καὶ οὐκ ἐξ ἀνάγκης, οἷα τέλος ἔχουσα τὸ καθόλου εἰπεῖν ἐν ὁλικαῖς περιγραφαῖς. χωρογραφία δὲ εἰ μὴ καὶ τοῖς βραχυτάτοις ἐπεξιοῦσα, οὐκ ἂν οὐδὲ χωρογραφία λέγοιτο. τῆς τοίνυν γεωγραφίας

1. ἐκθέμενος E. 2. STRABO. lege Ἀμασεύς. 3. συνεχομένων C. συνισχομένων E. 4. αὐτὰ E. 5. οὐ E. 6. omittit C. 7. λεπτότατα C. E.

καὶ

καὶ χωρογραφίας [1] ταύτας" διαφορὰς ἐγνωσμένων, ὁ Διονύσιος χωρογράφῳ μὲν οὐδὲν ἔχει κοινὸν, ἐγγίζει δὲ τῷ γεωγράφῳ, περιγράφων ὁλοσχερῶς τὰ περὶ πᾶσαν τὴν γῆν, καὶ περιϊὼν ἐπελευστικῶς κατά τινα περιγραφὴν ὁλικὴν, καὶ ὡς εἰπεῖν, γεωγράφος ὢν συναλειπτικὸς, οὐ χώραν ἢ χώρας περιηγεῖσθαι προθέμενος, ἀλλ' ἐν ἐπαγγελίᾳ γεωγραφίας τὸ ποιημάτιον ἐπιτόμως τὸ διὰ χεῖρας ἐκθέμενος, καθάπερ ἐκ προοιμίων αὐτὸς ἀνεκρούσατο, σκοπὸν [2] περιγράψας" μίαν τῆς [3] αὐτοῦ" εὐσυνόπτου ποιήσεως, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ, γαῖαν καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν· καὶ οὕτω

[4] Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον ἐνὶ ξυνώσας ἀγοστῷ,

τοῦτο δὴ τὸ περὶ Τυφῶνος τεραστίως λογοποιηθέν. Ἔστι δὲ ὁ Διονύσιος κατὰ τὴν τῶν παλαιῶν θεωρίαν τοῖς πλάσμασι γλαφυρὸς, μεταδιώκων τὸ [5] ἀνθηρὸν", οἷά τις γραφεὺς ἄριστος, καὶ ἀναλεγόμενος ἀντὶ μὲν συμμετρίας, φασὶ, γραφικῆς τὰ τῶν ὀνομάτων [6] εὐσύνθετα"· ἀντὶ χρωμάτων δὲ, τὰς [7] ἀνθηροτέρας" τῶν λέξεων. πυκνὸς δέ ἐστι καὶ τῇ συμπληρώσει καὶ τὴν ἐπανάληψιν, συχνὰ καὶ τοιούτοις διὰ σαφήνειαν [8] ἐναγλαϊζόμενος" σχήμασι. καὶ δριμείαις δὲ, ὡς φανήσεται, πολλαχοῦ χρῆται ταῖς λέξεσι, [9] καὶ" μὴν καὶ ἀναπτύξεσιν ἐτυμολογικαῖς. ἔστι δὲ οὗ καὶ ἐνδιάθετα λαλεῖ· ὃ δὴ ποιεῖν δυσχερὲς ἐν περιηγήσει. παρενσπείρει δέ που καὶ βασιλικὰ εὐφυῶς ἐγκώμια. καὶ γνωμολογικῇ δὲ [10] φιλοσοφίᾳ" σπανίως μὲν, διὰ τὸ τῆς περιηγήσεως ἀναγκαῖον, εὑρίσκεται δ' οὖν ὅμως χρώμενος. πρὸς μέτρον τε ᾄδων, καὶ διαλέκτοις ποικιλλόμενος· καὶ μύθῳ χρῆσθαι [11] συμμέτρως" οὐ κατοκνῶν, καὶ πλασμάτων χρώμενος πιθανότητι ὅπη τε [12] παρείκοι" ἐμπλατυνόμενος καὶ ἐκφράσεσιν, ἐπιπλέκων δέ γε καὶ ἱστορίας. καὶ διὰ πάντων ὅλως ἥκει καλῶν, καὶ ὡς προγέγραπται, χειραγωγῶν οὕτω νόμῳ [13] γεωγραφικῷ" πρὸς ἀλήθειαν· φιλοσοφῶν δὲ καὶ πρὸς μάθημα, ἐν οἷς περὶ τοῦ [14] Κρονίου ὠκεανοῦ διαλαμβάνει, καὶ τῆς ὑμνουμένης νήσου τῆς [15] Θούλης, καὶ τοῦ ὑπὸ τὸν καρκίνον [16] κλίματος· καί που καὶ εἰς φύσιν παρακύπτων, ὡς ὅτε τὸ τῆς [17] Τρωγλοδυτῶν γῆς τὸ πολύχρωμον αἰτιολογεῖ· ἤδη δὲ καὶ εἰς [18] θεολογίαν ἀναβαίνων, πρὸς αὐτῷ τῷ τέλει τοῦ βιβλίου, ὁπηνίκα τὰς τῶν περὶ γῆν διαφορὰς θεωρεῖ. μούσας δὲ καλεῖ μὲν, ὡς ποιηταῖς ἔθος, οἷα δὲ φιλόσοφος, σύγγραμμα μετιών. τάχα δὲ καὶ διὰ τὸ καινοπρεπέστερον, οὐ προσφάτως αὐταῖς Ὁμηρικῶς ἐντυγχάνει, οὐδ' εἰς αὐτὰς αὐτίκα τρέχει, [19] ἀναρρήξας" τὴν βαλβῖδα τοῦ

1. τοιαύτας C. E. 2. περιγράψας C. 3. ἑαυτοῦ C. E. 4. eadem adfert EUSTATHIUS ad HOM. Odyss. Θ. v. CLXVI. 5. γλαφυρὸν C. 6. ἀσύνθετα C. 7. ἀνθηρότητας C. 8. ἀγλαϊζόμενος C. E. 9. καὶ C. E. 10. σοφία C. E. 11. συμμετρίαις E. 12. παρήκει C. E. & editio R. STEPH. 13. χαρ[illegible]χῷ C. 14. DIONYSIUS v. XXXII. 15. v. DLXXXI. 16 v. DXCV. 17. v. DCCCCLXIII. 18. v. MCLXIX. &c. 19. ἀρράξας C.

λόγου

λόγου· ἀλλ' ὅτε πρὸς ταῖς ἀκμαῖς τῆς περιηγήσεως γένηται, τότε δὴ αὐταῖς προσφωνεῖ. ἐπαινετέος δὲ καὶ τῆς ἐν καταρχῇ εὐκρινείας ἐστί. τὸν γὰρ σκοπὸν ἐξ ἀρχῆς αὐτῆς ἐκτίθεται τοῦ συγγράμματος, ἐν ὀλίγοις ἔπεσι· μετ' οὐ [1] πολὺ" δὲ καὶ τὸ χρήσιμον τῆς περιηγήσεως ἐκτίθεται, γνῶσιν αὐτὸ εἶναι λέγων τῶν ἀκεραστὶ καὶ διδασκαλίαν αὖθις ἐκ τοῦ μαθόντος εἰς ἄλλους οὐκ εἰδότας, καὶ τιμὴν οὕτως ἐντεῦθεν τῷ διδάσκοντι περιγίνεσθαι. ὅτι δὲ καὶ εἰς ἄλλα πλεῖστα καὶ ἀναγκαιότατα χρήσιμα τὰ τῶν περιηγήσεων, δηλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, λέγοντες ὅτι τε ὠφελεῖ ἡ περιήγησις, καὶ ὅτι νοῦν συνάγει τῷ ταύτης ἐμπείρῳ, καὶ ὅτι στρατηγοῖς μάλιστα καὶ βασιλεῦσι σύμφορός ἐστι καὶ ἄλλα τοιαῦτα. ἱστοροῦσι δὲ καὶ ὅτι διὰ τὸ ταύτης χρήσιμον, Ἡρακλῆς καὶ [2] Διονύσιος" ἐξετόπιζον ἑαυτοὺς, τὴν τῶν κλιμάτων γνῶσιν σπουδάζοντες· καὶ ὅτι καὶ Ἀλέξανδρος διὰ τοῦτο ἐφιλοτιμήσατο τὸν ἑῷον ἱστορῆσαι ὠκεανόν. καὶ Σέσωστρις δὲ, φασὶν, ὁ Αἰγύπτιος πολλὴν περιεληλυθὼς γῆν, πίναξί τε δέδωκε τὴν περίοδον, καὶ τῆς τῶν πινάκων ἀναγραφῆς οὐκ Αἰγυπτίοις μόνον ἀλλὰ καὶ Σκύθαις εἰς θαῦμα μεταδοῦναι ἠξίωσεν. καὶ Πλάτων δὲ, φασὶ, τοῦ πράγματος ἐρῶν, οὐ μόνον ἐπὶ Σικελίαν, ἀλλὰ καὶ ἐπ' Αἴγυπτον ἀπεδήμησε. σημειοῦται δὲ καὶ τὸν Ὁμηρικὸν Ὀδυσσέα οὐχ ἧττον τῶν ἄλλων, τὸ πολλῶν ἀνθρώπων ἰδεῖν ἄστεα, καὶ νόον γνῶναι. καὶ οὕτω συνάγουσιν οἱ παλαιοὶ ἐκ πολλῶν, τὴν περιήγησιν, φιλόσοφόν εἶναί τι χρῆμα καὶ βασιλικόν. καὶ τοιαῦτα μὲν τὰ χρηστὰ τῆς περιηγήσεως.

Περὶ τοῦ γένους Διονυσίου, καὶ τοῦ παρόντος αὐτοῦ ποιήματος.

[3] Διονύσιος δὲ", Λίβυς μὲν ἱστορεῖται τὸ γένος· [4] συγγράψαι" δὲ καὶ ἄλλα βιβλία λέγεται, λιθιακά τε καὶ ὀρνιθιακὰ, καὶ βασσαρικά. ὧν τὰ μὲν λιθιακὰ [5] ἐκρίθησαν" ἴδια Διονυσίου καὶ αὐτὰ, διὰ τὴν τοῦ χαρακτῆρος ὁμοιότητα· τὰ δὲ βασσαρικὰ, διὰ τὴν τραχύτητα οὐκ ἄξια τούτου κριθέντα, εἰς τὸν Σάμιον [6] ἀνηνέχθησαν" Διονύσιον· τὰ δὲ ὀρνιθιακὰ εἰς ἄλλον τινὰ Φιλαδελφέα Διονύσιον, ὃν, διὰ λέξεως ἀκυρολογίαν, ἐπεκάλουν [7] διάκενον". τὸ δὲ παρὸν ποίημα, ἱστορικὸν καλοῦσιν οἱ παλαιοὶ, συγκείμενον ἐκ τοπικοῦ, καὶ πραγματικοῦ, καὶ χρονικοῦ, καὶ γενεαλογικοῦ· εἰς ἃ διαιρεῖσθαι τὴν ἱστορίαν φασί. ἐκ μὲν τοπικοῦ, ὅτι καὶ ὁ πᾶς ἐνταῦθα τοῦ βιβλίου σκοπὸς, τόπων γῆς ἐστι περιήγησις. πραγματικοῦ δὲ, ἐν οἷς ἄλλα τέ τινα ἱστορεῖ, καὶ ἐθνῶν ἔθη ἐκτίθεται. χρονικοῦ δὲ, ὡς ὅτε καιροῦ μέμνηται καθ' ὃν αὐτὸς ἐβίω· ὅτι

1. πολλὰ C. E. 2. lege Διόνυσος. 3. ὁ δὲ Διονύσιος C. E. 4. συγγράψασθαι C. E. 5. ἐκρίθησαν C. E. 6. ἀνήχθησαν C. E. 7. ὑπόκενον C. E. & MS cod. H. STEPHANI.

P

δηλαδὴ

δηλαδὴ οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων, ἀλλ' ἐπὶ τῶν [1] ἀνάκτων. γενεαλογικοῦ δέ, οἷον ὅτε τοὺς [2] Σαυρομάτας ἐξ Ἀμαζόνων εἶπε κατάγεσθαι, καὶ ἐκ δούλων τοὺς Ἐπιζεφυρίους [3] Λοκρούς. οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοὶ ἐπαινοῦσι καὶ τὸ προοίμιον τοῦ [4] "παρόντος βιβλίου", ὡς τὰς ἐπιβαλλούσας ἔχον ἀρετάς. φασὶ γὰρ ὅτι ἀρεταὶ προοιμίων, προοχή, προσοχή, καὶ συμπάθεια. ὧν ἡ μὲν προοχὴ τέλος ἔχει [5] τὸ προεκτίθεσθαι τὸν τοῦ ἑξῆς λόγου σκοπόν· ἡ δὲ προσοχὴ ἐπιστρέφει τὸν ἀκροατήν, καὶ ὅλον εἶναι τοῦ ἔργου ποιεῖ· ἡ δὲ συμπάθεια καὶ πρὸς ἐπιείκειαν καὶ πρὸς συγγνώμην τοῦ λέγοντος προσκαλεῖται τοὺς ἀκροατάς. καὶ Διονύσιος οὖν (φασὶ) σκοπὸν τοῦ βιβλίου ἐν προοιμίῳ εἰπών, τὸ μέλλειν γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν, προσοχήν τε ἐποίησε, κινήσας τὸν τοῦ ἀκροατοῦ νοῦν, ὡς ἐπὶ μεγάλῃ τῇ ὑποσχέσει· οὐ μὴν δὲ ἀλλὰ καὶ προοχὴν κεφαλαιώδη τοῦ ὅλου βιβλίου τούτῳ τῷ τρόπῳ ἐξέθετο. ἐν δὲ τῷ, ἀνδρῶν ἄκριτα φῦλα, συμπάθειαν ἐξεκαλέσατο καὶ ἐφειλκύσατο, οἷα συγγνώμης τευξόμενος, εἴπου φανείη ἀσθενὴς περὶ τὴν τῶν οὕτω πολλῶν καὶ ἀκρίτων ὑφήγησιν. πολὺ δὲ τὸ σαφὲς ἡ παροῦσα ποίησις ἔχει, καὶ μάλιστα καὶ τὸ εὐκρινές, ὡς προείρηται, οὐ μόνον διὰ τῶν ἐπαναλήψεων, καθάπερ ἔφαμεν, καὶ τῶν συχνῶν συμπληρώσεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τῶν πυκνῶν προεκθέσεων. ὅπου γε καὶ [6] "τρόπους" διδασκαλίας ὁ Διονύσιος ἐν πολλοῖς ἐκτίθεται δι' εὐκρίνειαν· προλέγων ὅτι τοίως δὲ τὸ [7] "διδασκάλιον" προχέεσθαι. πολλαχοῦ δὲ καὶ προσέχειν προκαλεῖται τὸν ἀκροατήν, ὡς ἂν μὴ ἐξυπτιάζων αὐτὸς [8] "νομίζῃ" παρηγεῖσθαι τοῦτον [9] "ἀδιακρίνητα". πολὺ δὲ καὶ τὸ κάλλος ἔχει τὸ συγγραμμάτιον τοῦτο, καὶ οὐδενὸς ὅλως ἀμοιρεῖ τῶν πολλῶν ποιητικῶν καλῶν τὸ μικρὸν τῆς ποιήσεως τοῦτο σωμάτιον. εἰ δὲ τινας ἔχει καὶ κῆρας βραχυτάτας, καθά που σῶμα καλὸν δοθιῆνάς τινας οὐ προφανεῖς τοῖς πολλοῖς, ἢ λειχῆνας παρεμπεφυκότας οὐκ ἐν καιρῷ, [10] ἀφ' ὧν ἥκιστα τὸ πολὺ τοῦ κάλλους ἀχρειοῦται, σκεπτέσθωσαν οἱ περίεργοι, καὶ οὐ τῶν πάνυ φιλόκαλοι. ἡμεῖς γάρ, οὐ μυῖαι τοῖς ἕλκεσιν ἐφιζάνουσαι, μέλισσαι δέ, τῶν μουσῶν λειμῶνος τὸ κάλλιστον ἀπανθίζουσαι.

1. v. CCCLV. 2. v. DCLIII. &c. 3. v. CCCLXV. 4. βιβλίου τούτου E. 5. τὸ E. 6. Τρόπους καὶ edidit R. STEPH. sed καὶ recte ab R. STEPH. omittitur. 7. διδασκαλεῖον E. 8. νομίζοι edit. R. STEPH. 9. εὐδιακρίνητα E. 10. ὑφ' C. E.

ΕΥ-

ORBIS TABULA
Secundum
DIONYSIUM.

ORBIS TABULA
Secundum
PTOLEMÆUM.

ΕΥΣΤΑΘΙΟΥ
ΤΟΥ ΤΗΣ
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗΣ ΑΡΧΙΕΠΙΣΚΟΠΟΥ

ΥΠΟΜΝΗΜΑΤΑ
ΕΙΣ ΔΙΟΝΥΣΙΟΝ ΤΟΝ ΠΕΡΙΗΓΗΤΗΝ.

Ἀρχὴ τῶν ἐκ τοῦ κειμένου παρεκβολῶν, καὶ λοιπῶν ἐπιβολῶν.

V. I. Ἀρχόμενος γαῖαν] Ὅτι τὸ τοῦ περιηγητοῦ ἐνταῦθα προοίμιον
ἐκ Πινδαρικῆς ᾠδῆς παρέξεσαι. [1] Πίνδαρος μὲν γὰρ ἐν
τῷ ἐπαινεῖν ἀθλοφόρον τινὰ Κορίνθιον, προοιμιάζεται ὅτι,
Ολυμπιονίκην ἐπαινῶν οἶκον, γνώσομαι ὀλβίαν Κόρινθον· ὑφ' ἧς δηλαδὴ
ὁ οἶκος περιέχεται, ὡς μέρος αὐτῆς. ὁ Διονύσιος δὲ, μιμησάμενος ἐκεῖνον,
ἐνταῦθά φησιν, ἀρχόμενος γαῖάν τε καὶ εὐρέα πόντον ἀείδειν, καὶ ποταμοὺς,
καὶ πόλεις, καὶ ἀνδρῶν φῦλα, μνήσομαι ὠκεανοῦ βαθυῤῥόου· τοῦ τὴν γῆν δηλο-
ρόπι καὶ τὰ ἐν αὐτῇ περιειληφότος, καὶ ἐν ᾧ πᾶσά ἐστιν ἡ γῆ. ὁμοίως οὖν ἀμ-
φω ἐσχημάτισαι τὰ προοίμια. τὸ δὲ ἐν τῷ ὠκεανῷ τὴν χθόνα πᾶσαν εἶναι, παρα-
χαπῶν ἄλλως φράζει λέγων, [2] Πάντη δ' ἀκαμάτου φέρεται σθένος ὠκεανοῖο.
καὶ [3] ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν. τοῦτο δὲ σύμφωνόν ἐστι τῷ Ομη-
ρικῷ τῷ, [4] ἀψοῤῥόου ὠκεανοῦ. πάντως γὰρ ὠκεανὸς ἀψόῤῥοος, ὁ εἰς ἑαυτὸν ὀ-
ρέων, ἤγουν ἐπανιὼν, καὶ εἰς [5] κύκλου σχῆμα" περιαγόμενος, καὶ οὕτως ἐναπο-
κλείων ἑαυτῷ τὴν γῆν. καθὰ καὶ Ὀρφεὺς ἐν τῷ περὶ Διὸς καὶ Ἥρας φησὶ, λέγων,

Κύκλον ἀκαμάτου καλλιῤῥόου ὠκεανοῖο,

Ος γαῖαν δίνησι πέριξ ἔχει ἀμφιελίξας.

ὡς τοῦ ὠκεανοῦ περιειληφότος τὴν γῆν, καθὰ καὶ [6] Ερατοσθένης δοξάζει· οὗ ζη-
λωτής ἐστιν ἐν πολλοῖς ὁ τὸ οἰκουμενικὸν τοῦτο συνταγμάτιον ποιησάμενος.
διὸ καὶ ἐστεφανῶσθαι τὴν γῆν φησιν, ἤτοι κύκλῳ περιειλῆφθαι, τῷ ὠκεανῷ, ἅτε
νῆσον. ἐπεὶ δὲ τὸ ἐστεφανῶσθαι, ὑπεμφαίνει τὸ κατὰ κύκλου περιαγωγὴν ἀκριβῆ
καὶ περιφέρειαν ἰσοδιάστατον τὴν γῆν ὑπὸ τοῦ ὠκεανοῦ περιέχεσθαι (ὅπερ οὐκ ἀλη-
θές ἐστι, καθάπερ καὶ [7] Ηροδότῳ δοκεῖ, λέγοντι μὴ ἀποδέχεσθαι τοὺς λέγον-
τας κυκλοτερῆ τὴν γῆν ὡς ἀπὸ τόρνου) ἐπάγει πρὸς διόρθωσιν τὸ, οὐ μὴν

1. Olymp. od. XIII. 2. DIONYS. v. CCCXCIX. 5. κύκλοι MS R. STEPH. 6. a-
XXVII. 3. DIONYS. v. XLI. 4. Il. Σ. v. pud STRAB. lib. I. 7. Melpom. XXXVI.

πᾶσα

πᾶσα διαπρὸ, ἤτοι δίολυ, περίδρομος, ἀλλὰ δηλαδὴ περιμήκης, ὡς ἐρηθήσεται, δίκην σφενδόνης. τοιαύτη γὰρ τὸ σχῆμα ἡ οἰκουμένη γῆ, καθὰ καὶ [1] Ποσειδωνίῳ δοκεῖ. διὸ καὶ εἰς δύο κώνους τέμνεται ἡ οἰκουμένη, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ἐρεῖ ὁ [2] Διονύσιος· ὧν ὁ εἷς μὲν, ὁ ἀποτελῶν τὴν Ἀσίαν· εἷς δὲ, ὁ ἐκ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης ἀπαρτιζόμενος. τῆς δὲ τοιαύτης οἰκουμενικῆς σφενδόνης τὰ ὀξύτερα μὲν πρός τε τῇ ἀνατολῇ εἰσι καὶ πρὸς τῇ δύσει, ἃ δὴ κελεύθους ἠελίου καλεῖ· τὰ εὐρύτερα δὲ πρός τε τῷ ἀρκτῴῳ [3] κεῖται" μέρει, καὶ τῷ νοτίῳ. ὥς τε τῶν δύο κώνων ὁμοῦ κατὰ τὰς βάσεις ὄντων, τὸ μὲν κατὰ τὰς κορυφὰς ὀξὺ, πρὸς ἕω [4] κεῖσθαι" καὶ δυσμάς· τὸ δὲ κατὰ τὰς βάσεις εὐρὺ, πρὸς νότον καὶ βορρᾶν.

4. Ἅτε νῆσος ἀπείριτος] Ὅρα δὲ ὅτι νῆσον εἰπὼν τὴν ἀπείρονα γῆν, εὐτελῶς καὶ σμικροπρεπέστερον, ἀνέστησεν ἄλλως τὸ τῆς κλήσεως ταπεινὸν, διὰ προσθήκης ἐπιθέτου σεμνοῦ, καὶ ἐπῆρεν εἰς ὕψος τὸ πρᾶγμα, οὐχ ἁπλῶς νῆσον αὐτὴν εἰπὼν, ἀλλὰ προσονομάσας ἀπείριτον, ὅπερ ταυτόν ἐστι τῷ ἀπείρονα· καὶ οὕτως ἀντιδιαστείλας αὐτὴν πρὸς τὰς ἄλλας νήσους, αἵτινες διὰ τὸ μὴ ἄπειρον, εὐδείελοι λέγονται, τουτέστιν εὔδηλοι, [5] εὐπερίοριστοι. φησὶ γὰρ ὅτι ἐν ἐκείνῳ πᾶσα χθὼν, ἅτε νῆσος ἀπείριτος, ἐστεφάνωται. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι κἂν ἀμφότερα τὰ τῆς οἰκουμένης βόρεια, καὶ τὰ νότια, καθάπερ εἴρηται, ἀλλ' οἱ παλαιοὶ πινακογράφοι τῆς Εὐρώπης μὲν τὴν καταγραφὴν εὐρύνειν λέγονται πλέον πρὸς βορρᾶν, ὡς ἂν ἔχοιεν ἐγγράφειν [6] εὐκρινῶς" τὰ ἐν αὐτῇ πολλὰ ἔθνη· τὴν δὲ Λιβύην ἀπεστένουν, ὡς ὑπερβάλλουσαν τῷ μεγέθει [7] τῶν ἐντὸς αὐτῆς ἐθνῶν", διὰ τὸ πολὺ τῆς ἐκεῖ [8] ἀοίκητον"· ἵνα μὴ [9] ἔγκειται", φασὶ, τῷ πίνακι χωρίον διάκενον.

7. Σφενδόνη εἰοικυῖα] Σφενδόνῃ δὲ τὴν οἰκουμένην εἰκάζει ὁ Διονύσιος, ἢ τῷ [10] λιθοβόλῳ ὀργάνῳ, ἢ καὶ αὐτῇ τῇ σφενδόνῃ τοῦ δακτυλίου. εἰ δέ τις ὀκνεῖ τοῦτο παραδέχεσθαι, ἀφαιρείσθω καὶ τὸ τῆς δακτυλίου σφενδόνης καὶ τὸ ὄνομα. ἔοικε γὰρ καὶ αὐτὴ τοιαύτη πάλαι ποτὲ οὖσα κατὰ τὸ ἀρχαῖον, ἐφ' ἑκάτερα μὲν εὐρύνεσθαι, ἐπὶ θάτερα δὲ, καθ' ὁμοιότητα τῆς ὁμωνύμου πετροβόλου σφενδόνης, συνάγεσθαι εἰς ὀξύτερον. οἱ δὲ παλαιοί φασι καὶ κόσμον τινὰ γυναικεῖον σφενδόνην καλεῖσθαι, ὅμοιον τῇ τηλεβόλῳ σφενδόνῃ ὄντα, πλατὺν μὲν καὶ αὐτὸν τὰ μέσα, καὶ πρὸς τῷ μετώπῳ πίπτοντα, ἐκ λεπτοτέ-

1. apud STRAB. lib. II. 2. v. CCLXXVII. & v. DCXXI. 3. κεῖται C. E. 4. in editione sua omittit R. STEPH. in suis MSS repertum est. 5. hinc HESYCHIUS emendetur; Εὐδείελον, εὔδηλον, εὖ πρὸς δείλην κείμενον, εἶον, πρὸς δύσιν, εὐπόδεκτον. lege εὐπερίεκτον. sic enim SUIDAS, PHAVORINUS, & EUST. in HOM. 6. ἀκριβῶς MS R. STEPH. 7. τὰ ἐντὸς αὐτῆς ἔθνη C. E. 8. ἀοίκητον E. 9. ἐγκέηται MS R. STEPH. & alteri lectioni præferendum est, judice H. STEPH. 10. hinc POLLUX corrigendus, onomast. lib I. cap. X. sect. VI. σφενδόνη, λίθος, τόξον. lege λίθου τόξον.

ρων

ρων δὲ καὶ στενοτέρων τῶν ἄκρων ὄπισθεν δεσμούμενον. ἣν δὲ, φασὶ, καὶ ὀπισθοσφενδόνη παρὰ τοῖς κωμικοῖς, ἐκ τοῦ ἐναντίου τῇ τοιαύτῃ σφενδόνῃ, διὰ τὸ γλωσσότερον περιτιθεμένη τῇ κεφαλῇ· καὶ ὄπισθεν μὲν ἔχουσα τὰ πλατύτερα, τὰ δὲ ὀξύτερα καὶ τὸν δεσμὸν, περὶ τὸ ἔμπροσθεν.

Μίαν δέ ἑ] Ὅτι τὴν ὅλην γῆν, καίπερ μίαν οὖσαν [1] φύσει", καὶ συνεχῆ, οἱ ἄνθρωποι τρισσαῖς ἐπ' ἠπείροις ἐδάσαντο. τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ [2] Ἡροδότου παραπέφρασται, εἰπόντος ὅτι τῇ γῇ μιᾷ οὔσῃ τριφάσια κεῖνται οὐνόματα, ἐπωνυμίας ἔχοντα γυναικῶν. εἶτα ὁ Διονύσιος φιλοτιμούμενος ἐνὶ ἔπει περιλαβεῖν τὰ τοιαῦτα τρία τμήματα τῆς γῆς, φησί,

Πρώτην μὲν Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε.

Ἰστέον δὲ ὅτι προτάττει τῶν ἄλλων τὴν Λιβύην καὶ νῦν καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, οὐ κατά τινα περιηγητικὴν ἀνάγκην, ἀλλὰ οἷα Λίβυς, φιλῶν τὰ οἰκεῖα, καὶ οὕτω τὸ ἑαυτοῦ ἔθνος τῶν λοιπῶν προτιθέμενος. ὁ τοίνυν [3] Ἀμασεὺς γεωγράφος οὐχ οὕτω προσπαθῶς ἔχων, ἄλλως μετεχειρίσατο τὴν περιήγησιν, καὶ τῆς Εὐρώπης ἀρξάμενος, εἰς τὴν Λιβύην κατέληξεν.

11. Γάδειρά τε] Ὅτι πέρατα Λιβύης, ἑσπέριον μὲν, τὰ Γάδειρα, περὶ ὧν ἐν [4] οἰκείῳ" ζητηθήσεται· ἑῷον δὲ, τὸ Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου, περὶ οὗ μικρὸν ὅσον εἰρήσεται. ὅτι μετὰ θάνατον Φρόντιδος (κυβερνήτης δὲ ἄριστος Μενελάου ὁ Φρόντις, υἱὸς Ὀνήτορος) [5] ἐξωσθέντες" ἀνέμῳ βορρᾷ οἱ περὶ Μενέλαον, προσίσχουσι τῇ Ῥόδῳ, ὑπὸ κυβερνήτῃ ὄντες τῷ Ἀμυκλαίῳ Κανώβῳ. τῶν δὲ Ῥοδίων τῆς Ἑλένης καταδραμόντων (προῆλθε γὰρ αὐτοὺς μνήμη ὧν ἐν τῇ Τροίᾳ κακῶν ἔπαθον δι' αὐτὴν) φεύγουσι μὲν ἐκ τῆς Ῥόδου οἱ ἀμφὶ τὸν Μενέλαον, κατάγονται δὲ εἰς Φοινίκην, ὅθεν εἰς Αἴγυπτον. οὗ δὴ ἀκεσάμενοι τὰ σκάφη καμόντα τῇ δυσχερείᾳ τοῦ πλοῦ, διέτριβον χρόνον τινά. ἐν ᾧ Κάνωβος ἀποθνήσκει· ὃν θάψας ἐντίμως ὁ Μενέλαος συνοικίζει πόλιν ἐπὶ τῷ μνήματι, τοὺς ἀχρειοτάτους τοῦ στόλου ἀφεὶς μένειν ἐκεῖ, καὶ τὴν πόλιν ἐπ' αὐτῷ Κάνωβον ὀνομάζει· ἔνθα που καὶ νῆσος τὸ Ἑλένειον, τῇ Ἑλένῃ παρώνυμον. φασὶ δὲ τὴν Κάνωβον ταύτην Ἀλεξανδρείας ἀπέχειν στάδια ἑκατὸν καὶ εἴκοσι, πεζῇ ὁδεύουσιν. ἐκ δὲ τοῦ Κανώβου ἐκείνου τοῦ κυβερνήτου καὶ ἀστὴρ ἐκεῖ που φαινόμενος, Κάνωβος ἐπωνόμασται, ἀφανὴς μὲν τοῖς ἐν τῷ Ἑλλαδικῷ κλίματι, ἀπὸ δὲ Ῥόδου ἀρχόμενος φαίνεσθαι· ὃς ἐν τῷ μεσουρανεῖν, τέταρτον λέγεται ζωδίου μέρος [6] ἀπέχειν". [7] ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας φησὶν, ὅτι ἔδει μὲν Κάνωπον γράφειν τὴν πόλιν διὰ τοῦ π', γράφεται δὲ ὅμως διὰ

1. omittit E. 2. Melpom. XLV. 3. STRABO. 4. οἰκείῳ τόπῳ C. E. & MS R. STEPH. quam lectionem approbat H. STEPH. vide comment. LXIV. 5. ἐξωκισθέντες C. 6. ἐπέχειν E. & MS R. STEPH. quam lectionem alteri præfert R. STEPH. 7. STEPHANUS BYZANT. cujus verba; Κάνωπος. ἔδει γράφεσθαι διὰ τοῦ π'.

τοῦ

τοῦ β΄. ἀπὸ δὲ τοῦ Κανώβου ἀνδρὸς, ἢ τῆς Κανώβου πόλεως, καὶ τὸ στόμα Νείλου, ὡς εἰκὸς, Κανωβικὸν ἐπωνόμασται, ὅπερ, κατὰ τὸν Διονύσιον, ὁ βορειότατός ἐστι τῆς Αἰγύπτου μυχός· ὡς πρὸς τῇ ἐκεῖ θαλάσσῃ περατουμένων τῶν τῆς Αἰγύπτου βορείων μερῶν. τοῦτο δέ τινες τὸ Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου καὶ Ηράκλειον καλεῖσθαί φασι· λέγοντες ὅτι Ηρακλῆς φέρων ἐξ ἐπιταγῆς Εὐρυσθέως τὰ χρύσεα μῆλα, καὶ θέλων Λιβύην πᾶσαν ἐξιστορῆσαι, ἦλθε καὶ εἰς τὰ τοῦ Νείλου στόματα· καὶ δὴ καλεῖται ἀπ' αὐτοῦ καὶ ἓν τῶν στομάτων, Ηράκλειον τὸ Κανωβικόν. ἠλευθέρωσε δέ καὶ τοὺς Αἰγυπτίους ἁπάσης βίας. διαβὰς δὲ καὶ εἰς Αμμωνος, ἔθυσε μεγαλοπρεπῶς. καὶ οὕτω μέν τινες. ὁ δὲ [1] γεωγράφος διϊστῶν, τὸ μὲν Ηράκλειον στόμα ἱστορῶν καὶ Ηρακλέους ἔχειν ἱερόν· τὸ δὲ Κανωβικὸν, ἀρχὴν εἶναι λέγων τοῦ ἐν Αἰγύπτῳ Δέλτα. ἐμφαίνει δὲ ἐκεῖνος καὶ τρυφῶν τοὺς Κανωβίτας, ἐν οἷς λέγει τὸν Κανωβισμὸν καὶ τὴν ἐκεῖ λαμυρίαν. ἔστι δὲ, ὡς ἱστοροῦσί τινες, καὶ νῆσός τις Κάνωβος. περὶ δὲ τοῦ κυβερνήτου Κανώβου καὶ τοιοῦτος φέρεται λόγος· ὅτι κοιμώμενος ὁ Κάνωβος κατὰ τὸν αἰγιαλὸν περιπέπτωκεν αἱμοῤῥοΐδι (ὄφεως δὲ εἶδος ἡ αἱμοῤῥοῒς, οὐκ ἔχουσα ἰθυτενῆ τὴν τὸν ὁλκὸν συνέχουσαν ὀστώδη ἄκανθαν) ἥτις αἱμοῤῥοῒς τῇ ἐπιπτώσει, φασὶ, τοῦ Κανώβου θλιβεῖσα, τὸν αὐχένα δάκνει ἐκείνου. ὡς δὲ ἦν τὸ λοιπὸν ἄφυκτα τῷ ἀνθρώπῳ, καὶ ἔθνησκεν ἐκ τοῦ δήγματος, ἡ Ελένη περιπαθῶς ὁρῶσα καὶ τὸ θηρίον τὴν αἱμοῤῥοΐδα συσχοῦσα, ἔθλασε τὴν αὐτῆς ἄκανθαν, ἰθυτενῶς ἔχουσαν ἔτι τότε, καὶ ἐξέβαλε τοὺς περὶ τὴν ῥάχιν σπονδύλους, ἀμυνομένη οὕτω τὸ θηρίον· καὶ τὸ ἐντεῦθεν κεκλασμέναι τὰς ῥάχεις αἱ αἱμοῤῥοΐδες εἰσί. καὶ οὕτω μὲν ὁ μῦθος αἰτιολογεῖ τὸ περὶ τὴν αἱμοῤῥοΐδα φυσικὸν σύμπτωμα. ὁ δὲ λόγος πέσοι ἂν ποτε καὶ εἰς ἀνθρώπου σκῶμμα, ἐάν τις ὀφιώδης ὢν [2] τὴν κακίαν, ἔχει" τι καὶ περὶ τὰ κατὰ τὴν ῥάχιν κακόν.

13. Καὶ τέμενος] Ὅτι τὴν Κάνωβον πόλιν περιφράζων, οὕτω φησὶ, τέμενος περίπυστον Αμυκλαίοιο Κανώβου. τουτέστιν, αὐτὴ ἡ πόλις ἡ Κάνωβος. οὕτω καὶ κατωτέρω θέλων εἰπεῖν ἐν μιᾷ λέξει, ὠκεανὸς, φησὶ περιφραστικῶς, [3] ἀκαμάτου [4] ῥόον" ὠκεανοῖο, ἤγουν αὐτὸς ὁ ὠκεανός. τέμενος δὲ Κανώβου, οἱονεὶ ἱερὸν, ἢ τόπος τῷ Κανώβῳ [5] ἰδιόκτιστος.

14. Εὐρώπην δ' Ασίης] Ὅτι Εὐρώπης καὶ Ασίας νότιον μὲν μεσόριον ὁ Ελλήσποντος, [6] νοτιώτατον" δὲ ὁ Νεῖλος. πρὸς βοῤῥᾶν δὲ τὴν Εὐρώπην ὁρίζει τῆς Ασίας ὁ Τάναϊς, ὃς ἑλισσόμενος διὰ τῆς τῶν Σαυροματῶν καὶ Σκυθῶν γῆς, εἰς τὴν Μαιῶτιν λίμνην κατασύρεται. ἰστέον δὲ ὅτι οὐχ ἁπλῶς τὰ πρὸς βοῤῥᾶν τοῦ Ταναΐδος [7] τῇ Εὐρώπῃ προσνέμεται", ἀλλὰ μόνα ὅσα

1. STRABO lib. XVII. 2. ἡλικίαν, ἔχει C. 3. DIONYS. v. XXVII. 4. sic H. STEPH. sed ῥόος C. & editio R. STEPH. 5. ἰδιόκτιστος C. E. 6. νοτιώτερον C. ut quædam DIONYSII MSS exemplaria. 7 τῆς Εὐρώπης προσνένεται C. E.

πρὸς

πρὸς δύσιν [1] ἀπ'" αὐτοῦ ἀφορίζονται. τὰ δέ γε πρὸς αὐγὰς τοῦ Ταναΐδος, τῇ Ασίᾳ προσλογίζονται. φησὶν [2] οὖν" προϊὼν, ὅτι ὁ Τάναϊς ἀποτέμνεται

[3] Εἰς δύσιν, Εὐρώπην· εἰς δ' αὐγὰς, Ασίδα γαῖαν.

οὐ μὴν λέγει ὅτι ἀποτέμνεται εἰς βοῤῥᾶν μὲν, τὴν Εὐρώπην, ἐς δὲ νότον, τὴν Ασίαν. ὅθεν καὶ αὐτοὺς τοὺς [4] Μαιώτας καὶ τοὺς Σαυρομάτας Ασιανοὺς ἱστορεῖ, διότι οὐ πρὸς δύσιν αὐτοὺς ἀφορίζει ὁ Τάναϊς. ὅτι δὲ ὡς ἐνταῦθα λέγει, ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν σύρεται βορείαν οὖσαν· καὶ ἀλλαχοῦ δέ φησι, [5] Σκυθικοῖς ἐπιτρέχει πεδίοις. οἱ δὲ Σκύθαι Ασιανοί εἰσι, κατὰ τὸν Διονύσιον. οὐκοῦν οὐχ ἁπλῶς Εὐρωπαῖα πάντα τὰ βόρεια τοῦ Ταναΐδος, ἀλλ' ὅσα πρὸς δύσιν [6] ἀπ'" αὐτοῦ ὁρίζονται. ἰστέον δὲ ὅτι ὁ ποταμὸς οὗτος, διὰ τὸ τεταμένως ῥεῖν Τάναϊς Ελληνιστὶ καλούμενος, [7] Σίλις", ὡς φασί τινες, παρὰ τοῖς παροικοῦσι βαρβάροις ὀνόμασται. ὅτι δὲ καὶ ἄλλοι ποταμοὶ ἐν βαρβάροις ῥέοντες ὅμως [8] ἐξελληνίζονται" τῇ κλήσει, δῆλον. τοιοῦτος γὰρ καὶ ὁ Νεῖλος, καὶ ὁ Θερμώδων, καὶ ὁ Αράξης, καὶ ἄλλοι πολλοί. καὶ ὁ Ηριδανὸς δὲ οὐ βάρβαρον ὄνομα, κατὰ τὸν [9] Ηρόδοτον, ἀλλὰ Ελληνικὸν, ποιηθὲν, φησὶν, ὑπό τινος ποιητοῦ. τοῦ δὲ Ταναΐδος ἄλλοι μέν φασι μὴ γνωρίζεσθαι τὰς πηγάς, [10] Ηρόδοτος δὲ, ἐκ λίμνης μεγάλης αὐτὸν λέγει εἰς λίμνην ἔτι μείζονα τὴν Μαιῶτιν εἰσβάλλειν· λέγων ὅτι καὶ ἡ Μαιῶτις [11] οὐ πολὺ" ἐλάττων τοῦ πόντου ἐστὶ, λεγομένη, φησὶ, καὶ [12] μήτηρ τοῦ Πόντου. κἀκεῖνο δὲ εἰδέναι χρὴ, ὅτι [13] Αῤῥιανὸς καὶ ἄλλον Τάναϊν ἱστορεῖ Σκυθικὸν, ὃν ὁ Αλέξανδρος ἐπικινδύνως διεπέρασεν.

16. Σύρεται] Ὅτι τὸ, σύρεται ὁ Τάναϊς εἰς Σκυθίαν, καὶ εἰς Μαιώτιδα λίμνην, καὶ τὸ, [14] συρόμενος Λιβύηθεν, καὶ τὰ τοιαῦτα, ὡς ἐπὶ ὄφεων εἴρηται τροπικῶς, οἷα τῶν ποταμῶν [15] ὀφιοειδῶς" [16] πως ἑλισσομένων". τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ, [17] πόντος" ὁλκὸν ἑλίσσων. κυρίως γὰρ ὁλκὸς τὸ [18] σῶμα" τοῦ ὄφεως.

19. Αλλοι δ' ἠπείροισι] Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν τὰς τρεῖς ἠπείρους, τὴν Λιβύην, τὴν Εὐρώπην, καὶ τὴν Ασίαν, τὰ μέγιστα τῆς οἰκουμένης τμήματα, ὕδασιν ἀλλήλων νοσφίζει, τουτέστι χωρίζει, καὶ διαιρεῖ· καὶ τοὺς [19] αὐτῶν" ὅρους ἐξ ὑδάτων μεσολαβούντων γνωρίμους ποιεῖ, διὰ τὸ σημειωδέστερόν τε καὶ εὐκρινέστερον. ἄλλοι δὲ (οἷς οὐδὲ ἀρέσκεσθαι αὐτὸς φαίνεται), διὰ τὸ δυσόριστον, καὶ

1. ὑπ' C. 2. γοῦν C. αὐτοὺς R. 3. DIONYS. v. DCLXII. 4. DIONYS. v. DCLIII. 5. DIONYS. v. DCLXV. 6. ὑπ' C. 7. Σίλυς legendum, ut PLINIUS lib. VI. cap. VII. hist. nat. 8. ἐλληνίζονται R. 9. Thal. CXV. 10. Melpom. LXXXVI. 11. οὐδὲν MS R. STEPH. 12. DIONYS. v. CLXV. 13. DIONYS. v. XLVI. 14. DIONYS. v. XLVI. 15. ὀφιώδως C. & MS R. STEPH. 16. περιελισσομένων C. E. 17. πόντου legendum; vide DIONYS. v. LV. 18. HILLUS noster σύρμα edidit ex SUIDA in v. ὁλκός. & sic forsan EUSTATHIUS scriptum reliquit: nil tamen mutandum contra R. & H. STEPH. & MSS C. E. 19. αὐτοὺς C.

οὐκ

ἐκ εὔκρινὲς) τὰς τοιαύτας σφεῖς μεγίστας ἠπείρους ἀπ' ἀλλήλων ἀπείροις ἑτέραις σμικροτέραις διαχωρίζουσι λέγοντες, Ἀσίας μὲν καὶ Εὐρώπης ὅρον εἶναι τὸν μέγιστον καὶ πλατύτατον ἰσθμὸν, τὸν μεταξὺ Κασπίας καὶ Εὐξείνου. περὶ ὃν ἰσθμὸν σὺν πολλοῖς ἄλλοις τόποις, καὶ ὁ θρυλλούμενος ἐστὶ τοῦ Προμηθέως Καύκασος, καὶ ἡ ὅμορος γῆ τῶν Ἰβήρων, ἡ μεταξὺ Κόλχων καὶ Ἀλβανίας. ἄλλον δὲ αὖθις ἰσθμὸν μέγαν τὸν μεταξὺ [1] Ἀῤῥαβικοῦ" κόλπου καὶ Αἰγύπτου, ὅρον εἶναι φασὶ Λιβύης καὶ Ἀσίας. καὶ ὅρα ὅπως ἰσθμοῦ λεγομένου συνήθως καὶ κοινότερον τοῦ μεταξὺ δύο θαλασσῶν στενοῦ τόπου, αὐτὸς τῇ λέξει [2] παρακεχρημένος", ἰσθμοὺς ἐνταῦθα ἐτόλμησεν εἰπεῖν τὰς οὕτω πλατυτάτας καὶ πολυτενεῖς ἠπείρους· ὡς δηλοῖ τὸ, Ἰσθμὸς τέταταί τις· καὶ τὸ, μακρὸς καὶ ἀθέσφατος ἐς νότον ἕρπει. καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς δὲ ἠπείρου πλατὺν [3] ἰσθμὸν λέγει τὸν μεταξὺ τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τοῦ Ἰονίου κόλπου. οὗ ἐντὸς ἄσπετα, φησὶ, φῦλα πιταίνεται. ἐν τούτοις δὲ ἐκθεραπεύει τὴν τόλμαν, καὶ δοκεῖ ἀνθομολογεῖσθαι, διὰ τοῦ τέταται, καὶ διὰ τοῦ, μακρὸς καὶ ἀθέσφατος, καὶ πλατὺς, ὡς οἶδε μὲν τὸν κυρίως ἰσθμὸν, τίθησι δὲ ὅμως [4] γενικώτερον" τὴν λέξιν [5] καὶ" ἐπὶ πάσης ἠπείρου ἁπλῶς, ἣν [6] μέσην" ἀπείληφεν ἡ ἑκατέρωθεν θάλασσα.

27. Ἀκαμάτου] Ὅτι ἀκάματον τὸ τοῦ ὠκεανοῦ σθένος λέγει, διὰ τὸ τοῦ στοιχείου ἀνέκλειπτον. οὕτω δὲ καὶ πῦρ ἀκάματον, τὸ ἀεὶ [7] ἐνεργοῦν" καὶ ἄσβεστον λέγεται.

28. Εἷς μὲν ἐὼν] Ὅτι ὥσπερ ἡ γῆ μία οὖσα εἰς τοσαύτας ἠπείρους μερίζεται, οὕτω καὶ ὠκεανὸς εἷς ὢν, πολλαῖς ἐπωνυμίαις ἥρμοσται. κύκλῳ γὰρ περιειληφὼς τὴν γῆν, τετραχῶς τέμνεται ὁλοσχερῶς, κατὰ τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου. ὁ μὲν πρὸς ζέφυρον ὠκεανὸς, Ἄτλας ἑσπέριος λέγεται, ἤγουν ἑσπέριον πέλαγος, καὶ Ἀτλαντικόν. ὁ δὲ πρὸς βορρᾶν, πεπηγὼς λέγεται πόντος, καὶ Κρόνιος, καὶ νεκρὸς, ὡς μετ' ὀλίγα [8] ῥηθήσεται. ὁ δὲ τῆς [9] ἀνατολῆς", ἑῷος καλεῖται καὶ Ἰνδικός. ὁ δὲ πρὸς νότον, [10] Ἐρυθραῖος" τε ὀνομάζεται καὶ Αἰθιόπιος. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐν οἷς μέρος τι λέγει τοῦ ὠκεανοῦ, πόντον Κρόνιον, καὶ αὖθις, [11] Ἰνδικὸν [12] κῦμα" θαλάσσης" καὶ ἐν τῷ, [13] οἵ εἰσιν ἀπὸ νοτίας ἁλὸς· καὶ, [14] σκιδνάμενος ἐκ [15] Κρονίας" ἁλὸς, οὐ ποταμὸν νοεῖ τὸν ὠκεανὸν, κατὰ τοὺς πολλοὺς τῶν ποιητῶν. τὸ γὰρ, πόντος, καὶ τὸ, κῦμα θαλάσσης, καὶ τὸ ἅλς, οὐδὲν προσέοικασι ποταμοῖς. [16] ἀκόλουθα" οὖν ὁ Διονύσιος νοεῖ τοῖς σοφοῖς, οἳ ἔξω θάλασσαν καλοῦσι τὸν ὠκεανόν.

1. Ἀραβικοῦ C. 2. περικεχρημένος C. 3. DIONYS. v. CXXXVIII. 4. γενικωτέραν C. 5. οὐκ C. E. 6. μεγίστην C. E. 7. ἐνεργὸν C. E. 8. vide comment. in v. XXXII. 9. ἀνατολικῆς C. 10. ἐρυθραῖος E. 11. DIONYS. v. XXXVII. 12. ἄκρα MS R. STEPH. 13. DIONYS. v. LI. 14. DIONYS. v. XLVIII. 15. κρονίας E. 16. ἀκόλουθον E.

29. Λοκροῖο] Ὅτι ἐν οἷς παρὰ τῷ Διονυσίῳ ζέφυρος καλεῖται Λοκρὸς, καὶ αὖθις [1] Λοκροὶ ἐπιζεφύριοι, ἀντίδοσις γίνεται κλήσεων, τοῦ μὲν ἐθνικοῦ ὀνόματος διαβαίνοντος πρὸς τὸν ζέφυρον ἄνεμον, τοῦ δὲ ζεφύρου [2] αὖ πάλιν" ἐπιτιθεμένου τῷ τῶν Λοκρῶν ἔθνει. Λοκρὸς μὲν γὰρ διὰ τοὺς Λοκροὺς καλεῖται ὁ ζέφυρος, ὅ ἐστι Λοκρικός· καθάπερ καὶ Ἰσμαρικὸς ὁ [3] βορρᾶς ἐν τοῖς ἑξῆς, ἀπὸ Ἰσμάρου πόλεως Θρᾳκικῆς, ἔνθα μάλιστα βορρᾶς καταῤῥήγνυται. Λοκροὶ δ' αὖθις ἐπιζεφύριοι λέγονται, ὡς πρὸς ἀνέμῳ ζεφύρῳ κείμενοι, ὃς πνέει δι' αὐτῶν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλῳ λόγῳ ἐπιζεφυρίους καλοῦσί τινες τοὺς τοιούτους Λοκροὺς, ἐν δέοντι [4] τόπῳ ῥηθήσεται.

31. Ἀριμασπῶν] Ὅτι ἔθνος Σκυθικὸν οἱ Ἀριμασποί· καὶ τούτους ἄλλοι μὲν ἀριμανέας ἢ ἀριμανίους λέγουσι. [5] Αἰσχύλος δὲ μονῶπα στρατὸν ὀνομάζει, διότι τοξικώτατοι ὄντες, ἐπιμύουσι τὸν ἕτερον ὀφθαλμὸν, διὰ τὸ πρὸς τὴν βολὴν εὔστοχον. καὶ τάχα διὰ τὴν ἄγαν ἐκ παίδων εἰς τοῦτο συνάσκησιν, ὡς καὶ οἱ παλαιοὶ λέγουσιν, εἰς βραχύτερον αὐτοῖς ὁ ἕτερος συνέσταλται τῶν ὀφθαλμῶν. ἔτι δὲ ὅτι τοιοῦτοι, ὡς εἰκὸς, ἐκ προϋπαρξάντων ὁμοίων γεννῶνται πατέρων, καὶ τούτου γινομένου εἰσαεὶ, περιέστη τὸ πάθος εἰς ἐθνικὴν ἰδιότητα. οὐ γὰρ δή που, φασὶν, ἄλλως ἡ φύσις οὕτω τερατῶδες γένος ἔθνους ἐξήνεγκε. καὶ αὐτὸ δὲ τοῦτο Ἀριμασποὶ, καθὰ καὶ [6] Ἡροδότῳ δοκεῖ, ἐκ τοιούτου πάθους καλοῦνται, ὡς ἂν εἰπεῖν μονόφθαλμοι. [7] ἀεὶ μὲν γὰρ τὸ ἓν, Σκυθιστὶ, μασπὸς δὲ, ὁ ὀφθαλμός. ἱστορεῖ δὲ [8] Ἡρόδοτος καὶ τοὺς χρυσοφύλακας Γρῦπας ἀνωτέρω τῶν Ἀριμασπῶν οἰκεῖν, τοὺς δὲ ὑπερβορέους, ἔτι ἀνωτέρω αὐτῶν ἐπὶ θάλασσαν. λέγων καὶ ὅτι ὥσπερ εἰσί τινες ὑπερβόρειοι, οὕτω καὶ ὑπερνότιοι. καὶ ὅτι ὁ Ἄβαρις ὁ ὑμνούμενος, ὑπερβόρειος ἦν· ὃς οὐδέν γε σιτεῖσθαι λέγεται, καὶ τὸν ὀϊστὸν περιφέρειν κατὰ πᾶσαν τὴν γῆν.

32. Πεπηγότα τε] Ὅτι ὁ πρὸς Ἀριμασποῖς ὠκεανὸς πεπηγώς τε καλεῖται, καὶ Κρόνιος, καὶ νεκρός. καὶ ἡ τούτου αἰτιολογία, ἕνεκα, φησὶν, ἀφαυροῦ ἡλίου, μὴ δυναμένου λεπτῦναι καὶ λῦσαι καὶ ἐξαερῶσαι τὸ ἀναγόμενον ὑγρόν. βράδιον γὰρ, φησὶν, ὑπὲρ ἅλα τὴν δὲ φαείνει, αἰεὶ δὲ σκιεραῖς παχνοῦται νεφέλαις ὁ ἥλιος, διὰ τὴν τῶν νεφῶν πύκνωσιν. ψυχρὸς οὖν ὡς ἀληθῶς ὁ τόπος, καὶ διὰ τοῦτο κλήσεις [9] αὐτῇ" συγγενεῖς τῇ ἄγαν ψυχρότητι. Κρόνιος δὲ καλεῖται, διὰ τὸ λέγεσθαι τῶν ἐκεῖ τόπων [10] ἄρχειν τὸν" ἀστέρα [11] Κρόνου", ὃς εἰς ψῦξιν τίθεται, ψυχρὸς [12] ἀπὸ" τῶν [13] ἀποτελεσματικῶν" ἐκλαμβανόμενος.

1. DIONYS. v. CCCLXV. 2. αὖθις C. 3. DIONYS. v. CXIII. 4. vide comment. in v. CCCLXV. 5. Prometh. vinct. v. DCCCIII. 6. Thal. CXVI. 7. ἄριμα γὰρ ἓν καλοῦσι Σκύθαι, σποῦ δὲ, τὸν ὀφθαλμόν. HERODOT. Melpom. XXVII. & XXXVI. 8. Melp. XIII. 9. αὐχεῖ C. E. 10. ἀρχὴν E. 11. Κρόνον E. 12. ὑπὸ C. E. 13. ἀποτελεσμάτων MS. R. STEPH. quam lectionem mavult H. STEPH.

μένος. διὸ καὶ τὸ ψυχρὸν αὐτῷ ἀνάκειται. ὁ δὲ μῦθος καὶ τὰ τοῦ Κρόνου ἐκτεμὼν αἰδοῖα ἐκεῖ ῥίπτει. παρὰ δέ γε [1] Ἀπολλωνίῳ τῷ ποιητῇ εὕρηται Κρονία λεγομένη θάλασσα, καὶ ὁ μυχὸς τοῦ Ἰονίου κόλπου· ἀπὸ νήσου τινὸς Κρονίας καλουμένης τὴν τοιαύτην κλῆσιν λαχών· ὡς καὶ ἀπὸ Ἰκάρου τινὸς νήσου, κατά τινας, τὸ Ἰκάρειον [2] λεγόμενον" πέλαγος.

34. Βράδιον γὰρ] Ὅτι δὲ οἱ τοιοῦτοι παρωκεάνιοι τόποι πολὺ τὸ ψῦχος ἔχουσι, δηλοῖ καὶ τὰ ἄνω τῶν Ἀριμασπῶν Ῥιπαῖα ὄρη, ἐξ ὧν ὁ ψυχρὸς βορρᾶς πνεῖ· ἔνθα χιὼν οὐδέποτε ἐπιλείπει.

36. Αὐτὰρ ὅθι πρώτιστα] Ὅτι τὴν ἀνατολὴν οὕτω περιφράζει, ὅπου πρώτιστα [3] φαείνεται" ἀνθρώποις ἥλιος. ἤτοι ὅπου ἐστὶν ἡ ἀνατολή. ἔνθα καὶ τὸν ἠῷον καὶ τὸν Ἰνδικὸν εἶναί φησιν ὠκεανόν· ἠῷον μὲν λεγόμενον, διὰ τὸ ἐκεῖθεν ἀνατέλλοντος ἡλίου τὴν ἡμέραν γίνεσθαι· ἢ καὶ ὡς ἓν ἀνθ' ἑνὸς εἰπεῖν, ἠῷον ἀντὶ τοῦ ἀνατολικόν. ἠὼς γὰρ πολλάκις καὶ ἡ ἀνατολή. Ἰνδικὸν δέ, διὰ τοὺς παροικοῦντας Ἰνδούς. ἰστέον γὰρ ὅτι πολλοὶ κόλποι φανήσονται ἀπὸ ἐθνῶν, ἢ πόλεων, καὶ ὅλως ἐκ τῶν παροικούντων ἐπονομαζόμενοι· ὡς ὁ Ὑρκάνιος, ὡς ὁ Ἰσσικός, ὡς ὁ [4] Αἰθιοπικός", καὶ ἄλλοι πολλοί.

38. Ἐρυθραῖόν τε] Ὅτι ὁ Ἐρυθραῖος πόντος, [5] καὶ ὁ" Αἰθιόπιος ἕτερός ἐστι τοῦ [6] Ἀρραβικοῦ" κόλπου, ὃς τῆς νοτίας θαλάσσης ἐστὶν ἀποχέτευμα, καθὰ καὶ ὁ Περσικός, ὡς μετ' ὀλίγα [7] ῥηθήσεται". ἀλλὰ τοῦτο μὲν κατὰ τὸν Διονύσιον. ἕτεροι δέ, τὸν [8] Ἀρραβικὸν" κόλπον καὶ τὸν Ἐρυθραῖον ταυτίζοντες, ἱστοροῦσιν ὅτι ὁ Ἐρυθραῖος κόλπος ποταμοῦ δίκην στενός ἐστι καὶ μακρός, ἐπὶ πολλοὺς πάνυ σταδίους, μέχρι τοῦ στόματος, στενοῦ καὶ αὐτοῦ παντάπασιν ὄντος. καλεῖται δὲ Ἐρυθραῖος, ἢ ἀπὸ τῆς [9] ὑποκειμένης" τῷ ὕδατι μιλτώδους ἐρυθρᾶς γῆς, ἢ ἐκ τῶν ὑπερκειμένων τοιουτοχρόων ὀρέων· οἷς ἕωθεν [10] προσβάλλων" ὁ ἥλιος ἐρυθρὰν φαντάζει τῇ θαλάσσῃ τὴν ἐπιφάνειαν, ἀνακλωμένης τῆς ὄψεως. φησὶν οὖν ὁ παρὰ τῷ γράψαντι τὰ ἐθνικὰ [11] Οὐράνιος [12] οὕτως" ὀνομαζόμενος, ὅτι τὰ παρακείμενα ὄρη δεινῶς ἐρυθρά εἰσι καὶ πορφυρᾶ· [13] καὶ ἐπὰν βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν ἡ αὐγὴ σκιὰν ἐρυθράν· καὶ ὄμβρῳ δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων εἰς θάλασσαν συρρέοντι, τοιαύτη, φησί, γίνεται ἡ θάλασσα τὴν χροιάν. τινὲς δὲ Ἐρυθρὰν εἶπον, διὰ τὸ πυροῦσθαι μάλιστα τῷ ἡλίῳ τὸ ἐκεῖ κλίμα. διό, φασί, καὶ Αἰθίο-

1. Argonaut. lib. IV. v. CCCXXVII. & v. DX. 2. omittit E. 3. φαίνεται C.E. 4. Αἰθιόπιος C. 5. ὁ καὶ E. 6. Ἀρραβίου C.E. 7. εἰρήσεται C. vide comm. in v. DCXXI. 8. Ἀρράβιον C. E. 9. ἐπικειμένης E. 10. προσβάλλων E. 11. in Arabicorum lib. II. apud STEPH. BYZ. in v. Ἐρυθρά. 12. οὕτως C. 13. sequentia apud STEPH. BYZ. sic leguntur. καὶ ἐπὰν [lege καὶ ἐπεί. THO. de PINEDO] βάλλῃ εἰς αὐτὰ ὁ ἥλιος τὴν αὐγήν, καταπέμπει εἰς τὴν θάλασσαν σκιὰν ἐρυθράν. καὶ ὄμβρων δὲ κατακλυσθέντων τῶν ὀρέων, κάτω συρρυέντων εἰς θάλασσαν, οὕτω γίγνεται ἡ θάλασσα τὴν χροάν. rectius apud EUSTATHIUM leguntur hæc, judice H. STEPH.

πες οἱ κατοικοῦντες λέγονται, ὡς κεκαυμένοι τὴν ὄψιν. ὁ δὲ [1] γεωγράφος, τὰ παρὰ [2] πολλῶν" ἐπιτέμνων, ταῦτα γράφει περὶ τῆς Ἐρυθρᾶς· Ἐρυθρὰ θάλασσα λέγεται ἀπὸ χροιᾶς ἐμφαινομένης κατ' ἀνάκλασιν, εἴτε ἀπὸ τοῦ ἡλίου κατὰ κορυφὴν ὄντος, εἴτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν ἐρυθραινομένων [3] ὑπὸ τῆς καύσεως". οἱ δέ, ἀπὸ πηγῆς τινος ὕδωρ εἰς τὴν θάλασσαν [4] εἰσαγούσης" ἐρυθρὲς καὶ μιλτῶδες. οἱ δέ, ἀπὸ Ἐρύθρα τινός, πρώτου περαιωθέντος ἐπὶ σχεδίας εἴς τινα ἐκεῖ νῆσον, διὰ ἱπποφορβεῖον οἰστρηθὲν ὑπὸ λεαίνης· καὶ οἰκήσαντος ἐκεῖ, καὶ ἡγησαμένου τῶν τόπων. τινὲς δὲ καὶ Περσέως εἶπον υἱὸν εἶναι τοῦτον τὸν Ἐρύθραν. [5] Διονύσιος μέντοι προϊὼν ἐμφαίνει ἀπὸ Ἐρυθραίου τινὸς βασιλέως τὸν τόπον κληθῆναι· οὗ καὶ τάφον ἐκεῖ εἶναι λέγεται. ὅτι δὲ τὸ μιλτῶδες χρῶμα, ἐρυθρές ἐστιν, ὡς ἀνωτέρω γέγραπται, δῆλον τῇ αἰσθήσει. ὅθεν καὶ ὁ [6] ποιητὴς ἐμβάπτων τῶν ναυσὶ τὰ πρόσωπα, μιλτοπαρήους αὐτὰς καλεῖ.

39. Χθονὸς αὐλῶν] Ὅτι πρὸς νότον πολὺς ἀοικήτου χθονὸς αὐλών, ἢ ἀγκών, ἐκτέταται, θερμοῖς κεκαυμένος ἡλίοις· ὃς καλεῖται διακεκαυμένη ζώνη, ἔρημος οἰκούντων οὖσα, διὰ τὴν ἐκεῖ ἄγαν θερμότητα. ἰστέον δὲ ὅτι οὕτω νοητέον καὶ πρὸς τῷ βορείῳ ὠκεανῷ ἀοίκητον ὁμοίως εἶναι τόπον, διὰ τὴν λίαν ψυχρότητα. διὸ καὶ προμήκης ἡ οἰκουμένη, ὡς [7] εἴρηται, παρατέταται δίκην σφενδόνης, καὶ οὐκ ἀκριβῶς ἐσφαίρωται, ὡς [8] ὑφαιρεθμένων" τῶν ἑκατέρωθεν ἀοικήτων. ὅτι δὲ καὶ πρὸς βορρᾶν πολλή ἐστι γῆ Νομάδων ἀοίκητος, ὡς εἴρηται, διὰ [9] ψυχρότητα", δῆλον ἔσται ἐν τοῖς ἑξῆς. ἰστέον δὲ ὅτι τὰ τῆς οἰκουμένης ἄκρα, τὰ παρακείμενα τῇ διὰ καῦμα ἢ διὰ ψύχος δυσκράτῳ καὶ ἀοικήτῳ, δοκεῖ τοῖς σοφοῖς [10] ἀποτεύγματος", ἤγουν ἀποτυχίας εἶναι [11] τοῦ εὐκράτου", καὶ ἐκπτώσεις τινάς, καὶ ἐλαττώματα. καὶ δῆλόν φασι τοῦτο καὶ ἐκ τῶν βίων. κακόβιοι γάρ εἰσιν οἱ ἐν τοῖς τοιούτοις ἄκροις οἰκοῦντες, καὶ [12] γυμνοὶ" τὰ πολλά, καὶ νομάδες. καὶ τὰ βοσκήματα δὲ αὐτοῖς μικρά, καὶ οἱ κύνες. τάχα δέ, φασί, καὶ οἱ νοτιώτατοι Πυγμαῖοι ἀπὸ τῆς τούτων μικροφυΐας [13] ὑπενοήθησαν", καὶ ἀνεπλάσθησαν. οὐδεὶς γὰρ αὐτοὺς ἑωρακὼς ἐξηγεῖται πίστεως ἄξιος. σημειωτέον δὲ ὅτι οὐ παρὰ Λιβανίῳ μόνον καὶ Αἰλιανῷ πληθυντικῶς οἱ ἥλιοι· ἰδοὺ γὰρ καὶ παρὰ Διονυσίῳ, ἐν τῷ μαλεροῖς κεκαυμένος ἡλίοις. ἀλλ' ὁ μὲν Λιβάνιος ἐπὶ ἡμερῶν τοὺς ἡλίους τίθησιν, ὅτε που λέγει, τὴν μίαν ἐπὶ πολλοῖς ἡλίοις διαφυλαχθῆναι· οἱ δὲ ἄλλοι τὰς [14] ὁσημέραι" τοῦ ἡλίου

1. STRABO lib. XVII. 2. πόλεων C. 3. ἐκ τῆς ἀποκαύσεως STRABO dicto loco. 4. εἰσβαλλούσης MS R. STEPH. & vox usitatior est, inquit H. STEPH 5. v. DCVII. 6. HOMER. Iliad B. v. DCXXXVII. 7. vide comm. in v. VII. 8. ὑπεξῃρημένων E. 9. τὸ ψυχρὸν C. E. 10. ἀποτεύγματα C. E. A. MATTHÆUS. & STRABO lib. XVII. unde hæc desumta sunt. 11. τοῦ ἀκράτου E. 12. γυμνῆτες C. E. MS. R. STEPH. & STRABO lib. XVIII. apud quem eadem leguntur. 13. ἐπινοήθησαν legendum ex STRABONE. 14. ὁσημερίας E.

λάμψεις ἡλίου φασίν. ἄλλως γὰρ μοναδικός ἐστιν ὁ ἥλιος, καὶ διὰ τοῦτο οὐ θέλει ἐν τῷ κλίνεσθαι, πληθύνεσθαι· ὥσπερ οὔτε ἡ γῆ, κἂν αἱ χῶραι, γαῖαι λέγονται, ὡς μετὰ ταῦτα φανήσεται· οὔτε ἡ ἅλς, κἂν τὰ [1] πελάγη" θαλάσσας ὁμοίως λεγομένας ἀκούσωμεν.

41. Οὕτως ὠκεανὸς] Ὅτι εἰπὼν τέσσαρα πελάγη τοῦ ὠκεανοῦ, τὸ ἑσπέριον, Ἀτλαντικόν· καὶ τὸ ἀρκτῷον, Κρόνιον· καὶ τὸ κατὰ τὴν ἕω, Ἰνδικόν· καὶ τὸ νότιον, [2] Αἰθιόπιον"· καὶ οὕτω τοῖς τοῦ κόσμου τέσσαρσι κέντροις ἐπεξελθών, ἐπάγει συμπληρωματικῶς ἅμα καὶ ἐπιφωνηματικῶς, ὅτι Οὕτως ὠκεανὸς περιδέδρομε γαῖαν ἅπασαν. ὡς ἤδη δείξας ὅτι πᾶσαν τὴν γῆν στεφανοῖ, ὡς [3] προείρηκεν". εἰ καί τινες τῶν παλαιῶν ἀντιλέγειν ἐβούλοντο, καθὰ καὶ [4] Ἡρόδοτος· ὃς οὐκ ἀποδέχεται τοὺς γράφοντας τὸν ὠκεανὸν ῥέειν πέριξ τῆς γῆς.

45. Ἤτοι μὲν πρώτιστος] Ὅτι τὸν ὠκεανὸν εἰς τέσσαρα διελών, ὡς [5] προείρηται, ἱστορεῖ καὶ τέσσαρας αὐτοῦ κόλπους μεγίστους εἰς τὴν γῆν ἔσω ἐρεύγεσθαι. ἕνα μὲν, τὸν τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν τίκτοντα, τὴν ἀπὸ Γαδείρων διήκουσαν ἕως εἰς Παμφυλίαν, ὅπου καὶ ἡ Κύπρος· ἕτερον δὲ, τὴν ἐκ τοῦ βορρᾶ Κασπίαν θάλασσαν, τὴν καὶ Ὑρκανίαν· τρίτον δὲ, ἀπὸ νοτίας θαλάσσης, ἤτοι νοτίου ὠκεανοῦ, τὸν Περσικὸν κόλπον τὸν ἀντικρὺ κείμενον τῆς Κασπίας· καὶ τέταρτον, τὸν Ἀράβιον, ἀντικείμενον τῷ Εὐξείνῳ, ἐκ νότου καὶ αὐτόν· καλούμενον Ἀράβιον, διὰ τοὺς αὐτόθι Ἄραβας· ὡς καὶ ἡ [6] Περσὶς τοῖς Πέρσαις παρωνομάζεται, καὶ τοῖς Ὑρκανίοις καὶ Κασπίοις ἡ αὐτῶν παρώνυμος θάλασσα· τὸν δὲ Ὑρκάνιον κόλπον, τὸν καὶ Κάσπιον, ὀλίγον μὲν λέγει, ὡς πρὸς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν, τὴν συρρέουσαν ἀπὸ Γαδείρων, ἕως καὶ εἰς Παμφυλίαν· τῶν ἄλλων δὲ [7] προφερέστερον" ἱστορεῖ, τῶν Περσικοῦ δηλαδὴ καὶ τοῦ Ἐρυθραίου. λέγει δὲ καὶ ὅτι μικροὺς μὲν κόλπους ὁ ὠκεανὸς πλέονας, ὡς δὲ προϊὼν ἐρεῖ, καὶ ἀπειρεσίους ἔνθα καὶ ἔνθ' ἀπερεύγεται εἰς ἅλα ἔνδοθι βάλλων· (ἤγουν θαλάσσας ἔσω τῆς οἰκουμένης ἀποτελῶν) μεγίστους δὲ τέσσαρας, οὓς καὶ πρὸς ὄνομα ἐξέθετο, καθάπερ εἴρηται.

48. Ὅς τ' ἀποκιδνάμενος] Ὅτι τὴν Κασπίαν θάλασσαν Πτολεμαῖος μὲν λιμνοειδῶς περιγράφων, περιοδεύεσθαι λέγει πεζῇ βαδίζουσι. συμφωνεῖ δὲ αὐτῷ καὶ [8] Ἡρόδοτος, ἐν οἷς λέγει ὅτι ἡ Κασπία ἐστὶν ἐφ' ἑαυτῆς, οὐ συμμίσγουσα τῇ [9] ἑκατέρᾳ" θαλάσσῃ. Διονυσίῳ μέντοι δοκεῖ τῆς Κρονίας ἁλὸς αὐτὴν ἀποσκίδνασθαι ἐκ Βορέαο. λέγει γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὅτι [10] ὀξὺ ἐπ' ἄρκτους ἐλ-

1. τοῦ ὠκεανοῦ addunt C. E. 2. Αἰθιοπικὸν C. 3. προείρηται E. DIONYS. v. IV. 4. Melp. VIII. 5. DIONYS. v. XXVIII. 6. θάλασσα addunt C. E. 7. προφερέστερον E. ut codd. aliqui DIONYSII. 8. Clio CCIII. 9. ἑτέρᾳ C. E. & magis placet H. STEPHANO. ita HEROD. cujus hæc sunt verba, 10. DIONYS. v. DCCXXI.

κομένη

κομένη προχοαῖς ἐπιμίσγεται [1] τῷ ὠκεανῷ". καὶ οὕτω μὲν διαφωνοῦσιν αὐτοί· οἱ δὲ παλαιοὶ, συμφωνίαν τῇ τοιαύτῃ τῶν περιηγητῶν διαφωνίᾳ τεχνώμενοι, φασὶν ὅτι τάχα διὰ τόπων ἀδήλων ὁ Κρόνιος ὠκεανὸς ἑαυτὸν ἐκπέμπων, ἀναδίδωσι τὸν Ὑρκάνιον κόλπον. καὶ οὕτω σωθήσεται καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων τὴν Κασπίαν κύκλῳ πεζεύεσθαι, καὶ ὁ εἰπὼν ἐκ τῆς Κρονίας θαλάσσης γίνεσθαι αὐτήν.

58. Νῶϊ δ' ἁλὸς ἑσπερίης] Ὅτι ἡ ἑσπερία θάλασσα οὕτως ἐστὶ μεγάλη, καὶ ὡς αὐτός που [2] ἐρεῖ, ἀπείριτος, ὥστε ἐπὶ τὰς τρεῖς ἠπείρους τῆς οἰκουμένης λοξοῖς ἐπιστρέφεται πελάγεσσιν, ἄλλοτε μὲν νήσοις περίδρομος, ἄλλοτε δὲ ἢ ὀρέων πέζαν ὑποξύουσα, ἢ πόλεων. καὶ ὅρα τὸ ὑποξύουσα, ὡς ἐὰν εἴπῃ τις, ὑποτρίβουσα ἐν τῷ παραῤῥεῖν. καὶ ἔστιν ἀστεία ἡ τῆς λέξεως τροπή, ὡς ἐπὶ ξυομένων ποδῶν.

62. Ὑμεῖς δ', ὦ Μοῦσαι] Ὅτι κατ' ἀρχὰς μὲν εἰς τὸν τῆς περιηγήσεως σκοπὸν ἐπειγόμενος ὁ Διονύσιος, ὡς προείρηται, καὶ ἅμα ἵνα καὶ φιλοσοφώτερος δόξῃ, καὶ τὸ κοινὸν ποιητικὸν ἐκκλίνῃ ἔθος, καινοπρεπέστερον παρῆκε τὰς Μούσας, ὡς ποιητῇ πρέπον ἐπικαλέσασθαι. καὶ οὕτω μὲν κατὰ τὰς ἀρχὰς τῆς περιηγήσεως. πρὸς μέντοι αὐτῷ τῷ ἔργῳ γενόμενος, καὶ ὅτι ποιητής ἐστιν αἰσθόμενος, καὶ ὡς οὐκ ἄνευ Μουσῶν, ἤτοι γνώσεως μυθωδικῆς, περιοδευτέα τὰ τῆς γῆς αὐτῷ, ἐννοησάμενος, προσφανῶς αὐτὰς τῆς περιηγήσεως ἡγεμόνας καλεῖ· ὡς ἂν ἀρξάμεναι, φησὶ, στοιχηδὸν [3] ἐνέποιεν" τὰς σκολιὰς κελεύθους. καὶ σημείωσαι ὅτι εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τὸ ἐννέπειν διπλασιάζει τὸ ν, ἀλλ' ἐνταῦθα κατὰ φύσιν δι' ἑνὸς ἐκφέρεται ν', καθὰ καὶ ἐν τοῖς [4] ἑξῆς.

64. Ἔνθα τε καὶ στῆλαι] Ὅτι περὶ τὰ Γάδειρα Ἡρακλέους ἑστᾶσι στῆλαι πρὸς τοῖς τέρμασι τῆς γῆς, μέγα θαῦμα. φασὶ δὲ αὐτὰς ἢ ἀνδριάντας εἶναι Ἡρακλέους, ἢ πόλεις ἐπωνύμους ἐκείνῳ, ἢ καὶ λόφους ἐπονομαζομένους αὐτῷ. ἔστι δὲ αὐτῶν, ἡ μὲν [5] Εὐρωπαία", Κάλπη καλουμένη βαρβαρικῶς, Ἀλύβη δὲ καθ' Ἕλληνας. ἡ δὲ Λιβυκή, [6] κατὰ βαρβάρους μὲν Ἀβέννα καλουμένη, Ἑλληνικῶς δὲ Κυνηγετική. μέγα δὲ θαῦμα ὁ Διονύσιος φησιν" αὐτάς, ἢ διὰ τὸ ὑψηλόν· ὄρη γάρ εἰσιν, ὧν τὸ ὕψος οὐ μεῖον ἑκατόν, ὥς φασιν, ὀργυιῶν· ἢ διὰ τὸ θαυμαστὸν τῆς ἄχρι ἐκεῖ τοῦ Ἡρακλέους ἐλεύσεως. ἐκαλοῦντο δέ ποτε καὶ Κρόνου στῆλαι, εἶτα καὶ στῆλαι Βριάρεω, διὰ τὸ μέχρι τῆς τῇδε ὁρῶν διήκειν τὰ κατ' ἐκείνους. τὰ Γάδειρα δὲ, νῆσος πλησίον τοῦ ὠκεανοῦ, περιμήκης, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ὡς οἷα ταινία, τουτέστι καθάπερ ὑφάσματος τμῆμα στενὸν καὶ μεμηκυσμένον· ὅπερ ἡμεῖς φασκίαν [7] φαμέν". λέγεται δὲ καὶ Γάδειρα θηλυκῶς.

1. lege τοῦ ὠκεανοῦ. aut ut DIONYS. τοῦ ὠκεανοῖο, conjectura H. STEPHANI. 2. DIONYS. v. LIX. &c. 3. ἐνέποιτε C. 4. DIONYS. v. CV. & v. CCCCXLVII. 5. omittit C. E. 6. omittit C. E. 7. καλοῦμεν C. E.

καλεῖ-

καλεῖται δὲ οὕτως οἱονεὶ γῆς δειρά, ὅ ἐστι τράχηλος, διὰ τὸ τῆς ἠπείρου στενόν, τῆς ἑκατέρωθεν σφιγγούσης τὸν ἐκεῖ ὀλιγοστάδιον πορθμόν. ἔστι δὲ καὶ πόλις ἐκεῖ Γάδειρα. ὁ δὲ [1] γεωγράφος φησὶν ὅτι τὰς Ιταλικὰς παρ' [2] Ομήρῳ πλαγκτὰς πέτρας, καὶ τὰς Ποντικὰς συμπληγάδας τινὲς τῇ μυθικῇ αὐτονομίᾳ μετήγαγον εἰς τὸν ἐν Γαδείροις πορθμόν. καὶ ταύτας εἶναι στήλας ἐνόμισαν, ἃς ὁ Πίνδαρος καλεῖ πύλας Γαδειρίδας, διὰ τὴν τοῦ πορθμοῦ στενότητα, εἰς ταύτας ὑστάτας ἐλθεῖν [3] φάσκων" τὸν Ηρακλέα. ἄλλοι δέ, ὡς αὐτὸς ὁ γεωγράφος λέγει, στήλας Ηρακλέους φασὶ λέγεσθαι τὰς ἐν τῷ κατὰ Γάδειρα Ηρακλείῳ, τουτέστι τὰς ἐν τῷ τοῦ Ηρακλέους τεμένει ὀκταπήχεις στήλας, ἐν αἷς ἀναγέγραπται τὸ ἀνάλωμα τῆς κατασκευῆς τοῦ ἐκεῖ ἱεροῦ. ἐφ' ἃς ἐλθόντες οἱ πλέοντες ἐποίησαν διαβοηθῆναι, ἐνταῦθα εἶναι τὸ τῆς γῆς καὶ τῆς θαλάσσης πέρας. ἕτεροι δὲ στήλας, [4] φησὶν", ὑπέλαβον τὴν Εὐρωπαίαν Κάλπην, καὶ τὸ ἀντικείμενον αὐτῇ ὄρος ἐκ Λιβύης, τὴν [5] Αβύλην" ἢ [6] Αβύλικα". ἄλλοι δὲ στήλας [7] ὠνόμασαν", τὰς πλησίον ἐκεῖ ἑκατέρωθεν νησίδας, ὧν τὴν ἑτέραν Ηρας ὀνομάζουσι νῆσον. καὶ οὐ φαύλως, φησί, τὰ τοιαῦτα νησίδια, διὰ τὸ εὐπερίγραπτον, καὶ σημειῶδες, καὶ εὔδειστον, στήλαις εἰκάζονται. ἐξοχὴν γάρ τινα ἐμφαίνουσι καὶ αὐτὰ οἵαν καὶ αἱ στῆλαι καὶ αἱ [8] στηλίδες"· καὶ διὰ τοῦτο τὰ τοιαῦτα στῆλαι ἂν λέγοιντο.

66. Πολυαστερέων Ατλάντων] Οτι ὁ Ατλας, ὁ κατὰ βαρβάρους Δύσεις, ὄρος μέγιστον περὶ τὰ τῆς Λιβύης πρὸς δύσιν ἔσχατα. ἀφ' οὗ καὶ πέλαγος ὠκεάνιον τὸ Ατλαντικόν. διὰ δὲ τὸ πολὺ τοῦ ὄρους μέγεθος, Ατλαντας αὐτὸ πολυαστερέας ὁ Διονύσιος καλεῖ ποιητικῷ τρόπῳ· ὡς καὶ ὁ [9] ποιητὴς Μάλειαν καὶ Μαλείας φησί, καὶ Κρήτην καὶ Κρήτας, καὶ Αθήνην καὶ Αθήνας. καὶ τὸ πρόσωπον δέ που πληθύνει δι' ἔμφασιν, [10] πρόσωπα λέγων· καὶ τὸ τόξον, τόξα· καὶ τὸ ἅρμα, ὁμοίως ἅρματα. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ γράψας, ἔθνος Λιβυκὸν λέγει τοὺς Ατλαντας. καὶ [11] Αῤῥιανὸς" δέ, ὡς φησιν, Αταράντας ἱστορεῖ, καὶ μετ' ἐκείνους λέγει κεῖσθαι τοὺς Ατλαντας, οἳ καὶ λέγονται μὴ βλέπειν ὀνείρους. ὠνόμασται δὲ τὸ ὄρος ἀπ' ἀνδρὸς ἐγχωρίου Ατλαντος, περὶ οὗ ἐν τοῖς εἰς τὴν [12] Οδύσσειαν κάλλιον γέγραπται. ἐνταῦθα δέ, ὡς φησιν ὁ Διονύσιος, καὶ χάλκεος εἰς οὐρανὸν ἔδραμε κίων, ἠλίβατος, πυκινοῖς καλυπτόμενος νεφέεσσι. καὶ τάχα ὁ Διονύσιος ἐν τούτοις ἱστορικήν τινα θερα-

1. STRABO lib. III. 2. Odyss. M. v. LXI. 3. λέγων C. E. STRABO, e quo hæc descripta sunt, φάσκων. 4. φασὶν E. male. sunt enim STRABONIS verba. 5. Αλύβην C. E. 6. Αβύλικας C. E. 7. ἐνόμισαν E. 8. στυλίδες C. 9. HOMER. Odyss. Γ. v. CCLXXXVII. I. v. LXXX. & Ξ. v. CXCIX. v. CCCI. & Γ. v. CCCVII. H. v. LXXX. 10. HOMER. Iliad Σ. v. CCCCXIV. Λ. v. CCCLXX. E. v. CXCII. 11. Ριχῆς legendum. inquit CAR. HOLSTENIUS. ex STEPHANO BYZANT. in v. Ατλαντες. 12. EUSTATH. in Odyss. A. v. LII.

πείαν

πείαν [1] παρακαλεῖ" τῆς μυθικῆς κιονοφορίας τοῦ Ατλαντος. ὁ γάρ τοι κίων οὗ, φησίν, ὡς αὐτὸς λέγει, κορυφὴν οὐκ ἔστιν ἰδεῖν, διὰ τὰ καλύπτοντα νέφη, [2] δόξοι" ἂν τῷ πολλῷ τοῦ ὕψους ἕως εἰς τὸν αἰθέρα ἀνήκειν· καὶ οὕτως λέγοιτ' [3] ἂν ἔχειν" τὸν οὐρανόν· ὡς εἶναι τούτῳ τῷ τρόπῳ τὸν Ατλαντα τὸ ὄρος, οἷόν τινα κιονοφόρον, εἴτε καὶ αὐτόχρημα κίονα, κατὰ τὸν [4] Ηρόδοτον. τινὲς δὲ ἐνταῦθα ἀντὶ τοῦ χάλκεος κίων, χάλκεος ἄξων, [5] γράφουσιν"· ὡς ἐκεῖ που τάχα διήκοντος τοῦ κοσμικοῦ ἄξονος, ὡς καὶ τοῦτο ἐν τῷ ἄλφα τῆς Οδυσσείας γέγραπται. [6] Ηρόδοτος δὲ τοιαῦτα περὶ τούτων λέγει, μετὰ τοὺς [7] Γαράμαντας" ἔθνος διὰ δέκα ἡμερῶν ὁδοῦ, [8] Ατλαντες", ἄνθρωποι ἀνώνυμοι· τουτέστι, κοινῶς μὲν λεγόμενοι [8] Ατλαντες", ἑνὶ δὲ ἑκάστῳ μὴ ἔχοντες κείμενον ὄνομα. λέγει δὲ καὶ ὅτι καταρῶνται [9] ὑπερβάλλοντος" τῷ ἡλίῳ οἱ Ατλαντες, διότι καταίθων ἐπιτρίβει αὐτούς. καὶ ὅτι στενὸν καὶ κυκλοτερὲς τὸ τοιοῦτον ὄρος ὁ Ατλας, καὶ ὑψηλότατον, ὡς μὴ εἶναι δυνατὸν ἰδεῖν τὰς αὐτοῦ κορυφάς, καὶ μηδὲ νέφη αὐτάς ποτε ἐπιλείπειν. ὅθεν καὶ κίονα οὐρανοῦ φασιν οἱ [10] ἐπιχώριοι", [11] ὅτι αὐτὸ" καὶ ἐπώνυμον αὐτοῦ τὸ ἔθνος οἱ Ατλαντες, οὔτε ἔμψυχον οὐδὲν σιτούμενοι, οὔτε ἐνύπνια ὁρῶντες. Ιστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὸν Ατλαντα κίονα εἴπομεν οὐρανοῦ λέγεσθαι, οὕτω καὶ τὴν Αἴτνην οὐρανίαν κίονα εἶπεν ὁ [12] Πίνδαρος.

69. Πόντος μὲν πρώτιστος] Οτι ὁ Ιβηρικὸς κόλπος Εὐρώπης ἐστὶν ἀρχὴ καὶ Λιβύης. μέσος γὰρ σφίσιν ἑλίσσεται ἀμφοτέρων, οὗ παρὰ πλευραῖς καὶ αἱ τοῦ Ηρακλέους κεῖνται στῆλαι. τὸν δὲ μετεκδέχεται Γαλάτης ῥόος, ἤτοι τὸ Γαλατικὸν πέλαγος. ἀντὶ κτητικοῦ γὰρ εἴρηται· ὡς φησι καὶ [13] Αἰσχύλος Σκύθην οἶμον λέγει τὸν Σκυθικόν. ὅρα δὲ ὅπως ἐν ὅλῳ τῷ παρόντι χωρίῳ εὐφυῶς καὶ ἐπικαίρως τοῖς παρίσοις, ἤτοι τοῖς ἰσοκαταλήκτοις ῥήμασι συχνῶς χρῆται ὁ Διονύσιος, τὴν ὑπτιότητα καὶ ἀνάπλωσιν τῆς περιηγητικῆς ἀφηγήσεως ἀνιστῶν τῷ κάλλει, καὶ τῇ γοργότητι· ἐν τῷ λέγειν, πόντος Ιβηρικὸς ἐγκέχυται· καὶ, μέσσος ἑλίσσεται· καὶ, Λιγυστιὰς ἕλκεται ἅλμη· καὶ, ἐπὶ Κύρνον ἐρεύγεται ἁλμυρὸν ὕδωρ· καὶ, Σαρδόνιος μορμύρεται πόντος· καὶ, ὠρύεται Τυρσηνὶς θάλασσα· καὶ, κυρτὸς ἐπιστρέφεται Σικελὸς ῥόος· καὶ ἄλλα τοιαῦτα. σκόπει δὲ καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν ἐπίχυσιν καὶ ποριμότητα τοῦ ποιητοῦ, ἐν τῷ, πόντος Ιβηρικός, καὶ, Γαλάτης ῥόος, καὶ, Λιγυστιὰς ἅλμη, καὶ, Κύρνιον ἁλμυρὸν ὕδωρ, καὶ, Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης. Ιστέον δὲ ὅτι τὸν ὑπὸ τοῦ Γαλατῶν

1. παραλαλεῖ C. E. περιλαλεῖ conjectura H. STEPHANI. 2. δόξῃ E. 3. ἀνέχειν E. 4. Melpom. CLXXXIV. 5. λέγουσιν C. 6. Melpom. CLXXXIV. 7. οἱ Γαράμαντας addunt C. E. 8. apud HERODOTUM, unde hæc desumta sunt, judice SALMASIO, Ατάραντες legi debet: ergo hic etiam Ατάραντες legendum est. 9. ὑπερβάλλοντι legit HERODOTUS. 10. ἐγχώριοι C. E. 11. εἶναι αὐτό. corrigit H. STEPH. 12. Pyth. od. I. 13. Prometh. vinct. v. II.

ὀνομαζό-

ὀνομαζόμενον Γαλάτην ῥόον, ἤτοι τὴν Γαλατικὴν θάλασσαν, Κελτογαλάται παροικοῦσιν. καὶ ὅτι λέγονται ἥττονες ἀκράτου οἱ Γαλάται εἶναι. λέγεται δὲ οὕτω καλεῖσθαι ἀπὸ Γαλάτου τινὸς υἱοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος.

75. Μασσαλίη τετάνυσται] Ὅτι καὶ ἡ Μασσαλία Γαλατική ἐστι, [1] Φωκεῖς" δὲ ᾤκησαν [2] αὐτὴν" φυγόντες τὴν τοῦ Κύρου δουλείαν. καὶ ὅτι ὅρμον ἔχει ἡ Μασσαλία ἐπίστροφον, ὅ ἐστι περιφερῆ καὶ περίδρομον, καμπύλον· ἢ οὗ ἐπιστρέφονται οἱ ναυτιλλόμενοι. ἀγαθὸς γὰρ τοῖς Μασσαλιώταις λιμὴν ὁ Λακύδων. τὸ δὲ ἐπίστροφος, καὶ παρ' [3] Ὁμήρῳ κεῖται, ὅπου λέγει ὅτι καὶ Ὀδυσσεὺς ἐπίστροφος ἦν ἀνθρώπων. φασὶ δὲ τοὺς Μασσαλιεῖς εὐδοκιμῆσαί ποτε περί τε ὀργανοποιΐαν, καὶ ναυτικὴν παρασκευήν. ἔστι δὲ οὐ μόνον χώρα Μασσαλία, ἀλλὰ καὶ πόλις Λιγύων περί που τὴν Κελτικήν, [4] ἐτυμολογουμένη ἀπὸ τοῦ μάσσαι, ὅ ἐστιν ἐκδῆσαι, Αἰολικῶς, καὶ ἀπό τινος ἁλιέως. προσπλέων γάρ, φασίν, ὁ τῶν ἀποίκων [5] Φωκέων" κυβερνήτης, καὶ ἰδὼν ἐκεῖ ἁλιέα, ἐκέλευσε μάσσαι, ὅ ἐστι δῆσαι τὸ ἀπόγαιον πεῖσμα· ὅθεν καὶ ἡ πόλις Μασσαλία, παρὰ τὸ μάσσειν, καὶ τὸν ἁλιέα.

76. Λιγυστιὰς ἕλκεται] Ὅτι μετὰ τοὺς Μασσαλιώτας οἱ Λίγυες, οὓς Λιγυστίνους ὁ [6] Λυκόφρων καλεῖ. ὀνομάζονται δὲ οὕτως ἀπὸ Λίγυος ἀνδρὸς, ὃς τὸν Ἡρακλέα [7] ἐκώλυσεν" εἰς τὰς Γηρυόνου βοῦς ἀπιόντα. ὅτε καί φασιν οἱ μῦθοι ὡς ἐπέλιπε μὲν τὸν Ἡρακλέα πᾶν ἀμυντήριον βέλος· ὁ δὲ ηὔξατο τῷ Διὶ ἐπαμῦναι· κἀκεῖνος ἀναγαγὼν νεφέλην, λίθους ἄνωθεν ὗσεν, ἐξ ὧν καὶ τὸ λίθινον πέδον μεταξὺ Μασσαλίας καὶ [8] Ῥηγίνης", μεστὸν χειροπληθῶν λίθων, οὓς ὑπὸ κεραυνῶν συνεχῶν, ἢ τυφωνικῶν ἀναθυμιάσεων διερραγῆναί φασιν οἱ σοφοί, καὶ ἐκ πλακώδους συνεχείας κατακερματισθῆναι εἰς μικρά· τὸν μῦθον ἀφέντες ληρεῖν ἃ θέλει. ζῶσι δὲ ἀπὸ θρεμμάτων οἱ Λίγυες τὸ πλέον, καὶ γάλακτος, καὶ κριθίνων πομάτων. οὕτω δὲ σφενδονῶσιν (ὡς [9] ἱστορία λέγει) ὥς τε ὀρνέων ἐπιφανέντων, διερίζονται εἰς ποῖον ἕκαστος βαλεῖ, ὡς πάντες τευξόμενοι. οἱ μέντοι παρὰ Τυρσηνοῖς [10] Λίγυες" ἀπό τινος ποταμοῦ Λίγυος ὀνομάζονται. Ἱστέον δ' ὅτι ἐοίκασι καὶ Κολχικοί τινες Λίγυες εἶναι ἄποικοι τῶν Εὐρωπαίων. καὶ δηλοῖ ὁ [11] Λυκόφρων, ἱστορῶν ἐν τοῖς Κόλχοις Κύταιαν Λιγυστικὴν πόλιν. [12] Ἀριστοτέλης δὲ ἱστορεῖ τῶν Λιγύων τινὰς ἑπτα-

1. Φωκαεῖς C. E. & sic restituit THO. de PINEDO e STRAB. lib. IV. & STEPH. BYZ. in v. Μασσαλία. 2. οἱ ἐκ τῆς ἕω addunt C. E. & MS R. STEPH. 3. Odyss. A. v. CLXXVII. 4. quære STEPHANUM BYZ. in v. Μασσαλία. 5. Φωκαέων C. E. & THO. de PINEDO. 6. Alex. v. MCCCLVI. 7. ἐκώλυε C. E. 8. Ῥηγίνης E. & MS R. STEPH. 9. ARISTOT. lib. mirab. auscult. 10. Λίγυρις C. E. MS R. STEPH. & A. MATTHÆUS qui etiam Λίγυρα legunt pro Λίγυος. 11. deceptus est EUSTATH. vitioso LYCOPHRONIS codice, ALEX. v. MCCCLVI. Ος ἐς Κύταιαν Λιγυστίνην μολών. lege Λιβυστίνην, ut STEPH. BYZ. in v. Κύταια. 12. hist. animal. lib. I. cap. XV. ubi pro Λυκίων GAZA recte Λιγύων restituit.

πλεύρους πρός τινων λέγεσθαι (οὐ πιστεύων αὐτὸς τῷ τοιούτῳ λόγῳ) διὰ τὸ τοῖς ἀνθρώποις ἀνὰ ὀκτὼ ἑκατέρωθεν εἶναι [1] πλευράς.

78. Αὐσονίηες] Ὅτι τοὺς Ἰταλοὺς, ὡς τότε μοναρχοῦντας, μέγα κοιρανέειν λέγει, καὶ Αὐσονίηας, ἤτοι Αὔσονας, ὀνομάζει. καὶ σημείωσαι ὅτι τοὺς αὐτοὺς εἶναι λέγει Αὔσονας καὶ Ἰταλούς. λέγονται δὲ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος, ὃς πρὸ τοῦ μὲν τῶν κατὰ Ῥώμην βασιλεῦσαι πρός τινων ἱστορεῖται, Ὀδυσσεῖ γεγονὼς ἐκ τῆς Κίρκης· ἢ, κατὰ τὰ ἐθνικὰ [2] γεγράφαντα, ἐκ Καλυψοῦς γεννηθεὶς τῷ Ἄτλαντι· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Σικελικὸν πέλαγος Αὐσόνιον ἐκλήθη ποτέ. λέγει δὲ αὐτοὺς [3] παρὰ" τὸν Λιγυστικὸν εἶναι [4] κόλπον", ἀρξαμένους ἀπὸ βορρᾶ, καὶ διήκοντας ἕως τῆς Λευκῆς πέτρας, ἧς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς μεμνήσεται. ἄκρα δέ ἐστιν αὕτη, περὶ ἧς οὕτως ἱστορεῖται· ἄκρα Λευκὴ πέτρα καλουμένη ἀπὸ χρόας, εἰς ἣν τελευτᾷ τὸ Ἀπέννιον ὄρος. ἀπὸ Ἰταλοῦ δέ τινος ὀνομάζονται Ἰταλοί, ὡς καὶ Αὔσονες ἀπὸ Αὔσονος. Ἱστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ Αὔσονος παράγωγον Αὐσονεύς, ὡς καὶ Αἰθιοπεύς, ἡγεμονεύς, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, διὰ δακτύλου πυκνότητα, Αὐσονιεύς· ἐξ οὗ τὸ Αὐσονίηες.

80. Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος] Ὅτι τὸν Σικελικὸν πορθμόν, καθ' ὑποκορισμὸν ἢ παρωνυμίαν πορθμίδα καλεῖ, λέγων ὅτι οἱ [5] Σικελικὴ" πέτρα Σικελικῆς ἐπὶ πορθμίδος ἐρρίζωνται. ἄλλως δέ γε πορθμίδα φασὶν οἱ παλαιοὶ τὴν ἁλιάδα, ὅ ἐστι τὸ ἁλιευτικὸν πλοιάριον· ἢ καὶ τὸ ἁπλῶς μικρὸν πλοῖον, ὡς δηλοῖ Εὐριπίδης, ἔνθα Κρησίαν πορθμίδα [6] καλεῖ", ἤγουν πλοῖον Κρητικόν. καὶ τὴν Ἀσίαν δὲ, [7] Ἀσιάδα" παρωνύμως καλέσει ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ Διονύσιος, εὐτελέστερον μὲν οὕτω ποιῶν διὰ τὸ ὑποκοριστικὸν σχῆμα, τὴν δὲ τοῦ μέτρου ἀνάγκην οὕτως ἀποπληρῶν.

82. Σαρδόνιος] Ὅτι οὐ μόνον Σαρδὼ, ἡ νῆσος, ὡς τὸ Σαπφὼ, ἀλλὰ καὶ Σαρδὼν Σαρδόνος, [8] ὡς στυγόνος". ἐξ ἧς Σαρδόνιος κόλπος, ὁ μετὰ τὴν Κύρνον. περὶ δὲ Σαρδόνος καὶ Κύρνου ἐν ἰδίῳ [9] τόπῳ ῥηθήσεται. φαίνεται δὲ μετὰ τὸ Λιγυστικὸν, εἶναι καὶ Κύρνιον πέλαγος, τὸ περὶ τὴν Κύρνον νῆσον· ἐνδοτέρω δὲ τούτου τὸ Σαρδόνιον.

83. Τυρσηνίδος οἶδμα θαλάσσης] Ὅτι μετὰ τὸν Σαρδόνιον κόλπον, θάλασσα πρὸς νότον ἡ Τυρρηνίς, καλουμένη οὕτως, διότι παρῴκηνται αὐτῇ πρὸς βορρᾶν οἱ Τυρρηνοί, καθάπερ οἱ Γαλάται τῇ Γαλατικῇ, καὶ οἱ Λίγυες τῇ Λιγυστικῇ· καὶ διὰ τὸ τοὺς Τυρρηνοὺς πειρατὰς ποτὲ γινομένους, αὐτόθι συνιστᾶν τὰ λῃστήρια· ἐκεῖθεν δὲ πρὸς ἡλίου, φησίν, αὐγὰς κυρτὸς ἐπιστρέφεται ὁ Σικελικὸς ῥόος, μέχρι τῆς τε Παχύνου, ἀνατολικοῦ ἀκρωτηρίου Σικελικοῦ,

1. πλευρὰς C. E. 2. STEPH. BYZ. Quæ adducit EUSTATHIUS, hodie apud STEPHANUM desiderantur. 3. περὶ C. E. 4. τόπον C. E. 5. Λευκὴ C. E. 6. φησὶν C. E. 7. legendum Ἀσίδα. 8. omittunt C. E. 9. vide, comment. in v. CCCCLVIII.

καὶ τὸ κατὰ τὴν Κρήτην κριοῦ μετώπου. ἐξήπλωται δὲ, φησὶ, καὶ μέχρι τοῦ Ἰονίου κόλπου ἐπιστρεφόμενος καὶ κυρτούμενος, ἕως καὶ ἐκεῖ. διὸ καὶ κυρτὸν αὐτὸν ὠνόμασεν, ὡς μὴ κατ' εὐθυωρίαν προϊόντα μέχρι τῆς Κρήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὸν Ἰόνιον παρεκκύοντα. σημείωσαι δὲ ὅτι νῦν μὲν ἕως τοῦ Κρητικοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ περαίνει τὸ Σικελικὸν πέλαγος· [1] προϊὼν δὲ, ἄχρι καὶ Σαλμωνίδος αὐτὸ τῆς Κρητικῆς ἑώας ἄκρας προάγει. ἔνθα τις ἐπιστατικώτερον τῷ λόγῳ διδοὺς ἑαυτὸν, εὕροι ἂν διώνυμον τὸ Σικελικὸν πέλαγος, αὐτό τε τοῦτο Σικελικὸν καλούμενον, ἀλλὰ δὴ καὶ Κρητικόν. φησὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ Διονύσιος ἐν σχήματι [2] ἐπαναλήψεως", [3] Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν Κρήτης ἀναπέπταται οἶδμα μακρὸν, Σαλμωνίδος ἄχρι καρήνου· οὐ λέγων ὅτι ἐκ τοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀλλ' ἐκ τῶν ὀρέων τῶν Σικελικῶν πέπταται. καὶ ἴσως δυοῖν ὄντων περάτων τοῦ πελάγους τούτου, ἑνὸς μὲν Σικελικοῦ, ἑνὸς δὲ Κρητικοῦ, ποτὲ μὲν Σικελικὸν ἐκ τοῦδε καλεῖται, ποτὲ δὲ ἐκ τοῦ ἑτέρου, Κρητικόν. εἰ δέ τις ἴσως τὸ, Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν, νοήσει ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὰ ὄρη τὰ Σικελικὰ, τότε δύναιται δύο εἶναι πελάγη, ἰδίᾳ μὲν τὸ Σικελικὸν, ἕως τοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ, ἰδίᾳ δὲ ἐκεῖθεν τὸ Κρητικὸν, ἕως Σαλμωνίδος.

87. Κρήοσης ἄκρης] Ὅτι ἡ τῆς Κρήτης ἄκρα, ἥ τις εἰς ἅλα πολὺ νένευκεν, ἡ περὶ τὴν Γόρτυνα, παραυγάζει (τουτέστι παρεμφαίνει καὶ φαντάζει) μέτωπον κριοῦ τοῖς πόῤῥωθεν βλέπουσι. καὶ ἐντεῦθεν ἐχ ͵ τὴν κλῆσιν, ὀνομαζομένη κριοῦ μέτωπον. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἐστὶ καὶ περὶ τὸν Εὔξεινον πόντον ἕτερον μέτωπον κριοῦ, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [4] ῥηθήσεται, ἀρκτικὸν ὄρος, διὰ τὴν αὐτὴν κἀκείνῳ αἰτίαν οὕτω καλούμενον. Ἰστέον δὲ ὅτι πολλάκις ἔκ τινων τόπων πόῤῥωθεν ὁρωμένων ζωϊκή τις φαντασία πέμπεται καθ' ὁμοιότητα, δι' ἀπάτην ὄψεως. καὶ ὅτι τοιοῦτόν τι πάσχων ὁ ὀφθαλμὸς καὶ περὶ τὸν Εὔξεινον καὶ περὶ τὴν Κρήτην, μέτωπα φαντάζεται κριοῦ. καὶ ὁ κατὰ τὴν Νιόβην δὲ μῦθος οὕτω πως θεραπεύεται· φαμένων τινῶν ἀκρωτήριον εἶναι Φρύγιον, ἐοικὸς γυναικείῳ προσώπῳ τοῖς πόῤῥω ἀφεστηκόσιν, ἐξ οὗ ὕδωρ ἀέναον καταῤῥεῖ, ὅπερ ὁ μῦθος εἰς δάκρυον αὐτοματίζει τῇ Νιόβῃ. ὁρῶμεν δὲ καὶ τοὺς τῆς γραφικῆς τέχνης δεινοὺς, εἰς λεόντων μιμήματα, ἢ τοιούτων τινῶν θηρίων προτομὰς, τὰς τῶν ὀρέων ἐκτυποῦντας κορυφὰς, ὡς τῆς ὄψεως τοιαῦτά τινα φανταζομένης καὶ πόῤῥωθεν.

88. Γόρτυνα] Ὅτι ἡ Γόρτυν καὶ Γόρτυνα λέγεται τρισυλλάβως, καὶ τὸ μὲν κλίνεται Γόρτυνος, ὡς φόρκυνος· τὸ δὲ, Γορτύνης, ὡς λεαίνης. ἱερὰν δὲ αὐτὴν λέγει, ἢ ἁπλῶς διὰ τὸ ἔνδοξον· ἢ Ὁμηρικῷ ζήλῳ, ὡς καὶ [5] Ὁμήρου τὰς πόλεις οὕτω καλοῦντος, διὰ τὸ φυλακτικὸν τῶν ἐν αὐταῖς. κτίσμα δὲ ἡ Γόρτυν

1. DIONYS. v. CX. 2. μεταλήψεως MS R. STEPHAN. 3. DIONYS. v. CIX. 4. DIONYS. v. CLIII. 5. Iliad A. v. CCCLXVI.

Ταύρου

Ταύρου ἐκείνου τοῦ τὴν Φοίνισσαν Εὐρώπην ἁρπάσαντος, ὃς Κρήτης ἦν βασιλεύς. μεγάλη δὲ αὕτη ἡ πόλις, κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, εἰπόντα, πόλεις Κρηταιεύς μέγισται, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσσός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι Γόρτυνα δευτερεύει μετὰ Κνωσσὸν κατὰ δύναμιν, καὶ ὅτι συμπράττουσαί ποτε ἀλλήλαις, πάντας εἶχον ὑπηκόους τοὺς ἐκεῖ.

Φαιστὸν] Ὅτι ἡ Φαιστὸς ἣν ὁ Διονύσιος ἠπειρῶτιδα λέγει, διεῖχε θαλάσσης μὲν σταδίους κ', Γόρτυνος δὲ, ἑξήκοντα. κατεσκάφη δὲ ὑπὸ Γορτυνίων. ἐξ αὐτῆς ἦν Ἐπιμενίδης ὁ ποιήσας δι' ἐπῶν καθαρμούς.

92. Κεῖθεν δ' εὐρυνθεῖσα] Ὅτι ὁ Ἰόνιος κόλπος μετὰ τὸ Σικελικὸν εὐρύνεται πρὸς βοῤῥᾶν, αὖθις δὲ κάμπτων, πρὸς ἑσπέριον μυχὸν ἕρπει, ἀφορῶν πρὸς τὴν εἰς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν προβαλλόμενον ὠκεανόν. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον Ἰόνιος κόλπος καλεῖται, ἀλλὰ καὶ Ἀδρίας ὁ αὐτὸς λέγεται, καὶ Ἀδριὰς, καὶ Ἀδριανὴ θάλασσα. οἱ δὲ ἀκριβέστεροι τὸν Ἰόνιον μέρος τοῦ Ἀδρίου φασί. λέγεται δὲ Ἰόνιος, ὡς καὶ τῷ [2] Λυκόφρονι δοκεῖ καὶ τῷ [3] Αἰσχύλῳ, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς. διενήξατο γὰρ ἐκείνη βοῦς γενομένη κἀνταῦθα. οἱ δέ φασιν ἀπὸ [4] Ἰάονος ἀνδρὸς Ἰταλοῦ, ἢ ἀπὸ Ἰονίου ἀνδρὸς Ἰλλυρικοῦ. λέγουσι δέ τινες καὶ τὸ ἀπὸ Γάζης μέχρις Αἰγύπτου πέλαγος, Ἰόνιον λέγεσθαι ὁμοίως, ἀπὸ τῆς Ἰοῦς. καὶ τὴν ἐκεῖ δὲ Γάζαν, [5] Ἰόνην" καλοῦσί τινες· ἔνθα βοῦς ἦν ἐν ἀγάλματι τῆς Ἰοῦς, ἤτοι τῆς σελήνης. Ἰὼ γὰρ ἡ σελήνη, κατὰ τὴν τῶν Ἀργείων διάλεκτον. τῶν δὲ ἀνωτέρω ῥηθέντος [6] Ἰάονος" υἱὸς Ἀδρίας ἱστορεῖται, ἀφ' οὗ τὸ αὐτὸ πέλαγος καὶ Ἀδριατικὸν λέγεται. ἄλλοι δὲ οὕτω φασίν. ἔστιν Ἀδρία πόλις ἐπιφανὴς, καὶ παρ' αὐτὴν κόλπος Ἀδρίας, καὶ ποταμὸς ὁμοίως. ἀγαθὴ δὲ, φασὶ, βοσκήμασιν ἡ ἐκεῖ γῆ, ὥς τε καὶ δὶς τίκτειν [7] τοῦ ἐνιαυτοῦ" καὶ διδυμοτοκεῖν.

95. Ἐς μὲν ἰόντι] Ὅτι εἰσιόντι τὴν Ἰονίαν θάλασσαν, κατὰ μὲν τὰ σκαιὰ ἡ τῶν Αὐσόνων κεῖται χώρα, δεξιτερὴν δὲ κατὰ χεῖρα ἡ Ἰλλυρὶς ἐστὶ γῆ, οὕτω καλουμένη ἀπὸ Ἰλλυριοῦ υἱοῦ [8] Κάδμου.

97. Δαλματίη] Δαλματία δ' ἐφύπερθεν, ἣν καὶ λέγει Ἐνυαλίων πέδον ἀνδρῶν, διὰ τὸ μαχίμους εἶναι τοὺς ἐκεῖ. φασὶ δὲ καὶ τοὺς Δαλματεῖς δι' ὀκταετηρίδος ποιεῖσθαι τῆς χώρας ἀναδασμὸν, κατά τινα ἀναγραφήν· καὶ οὐδὲ νομίσμασι χρῆσθαι, πολλὴν ταύτην ἀφελομένους τοῦ βίου κιβδηλίαν. διχῶς δὲ τὸ ἔθνος λέγεται, καὶ Δαλμάται καὶ Δαλματεῖς· ἡ δὲ πόλις αὐτῶν, Δάλμιον, ἢ Δελμίνιον, ἢ Δέλμινον.

1. STRAB. lib. X. 2. Alex. v. DCXXXI. 3. Prometh. vinct. v. DCCCXXXIX. 4. lege Ἰάονος, ut STEPHANUS BYZ. in v. Ἰόνιον. 5. Ἰόνην STEPHANUS BYZ. in v. Γάζα. 6. lege Ἰάονος, ut supra. 7. τοῦ ἐνιαυτοῦ STEPH. BYZ. habet, in v. Ἀδρία, a quo EUSTATHIUS hæc accepit. in his verbis, τὰς αἶγας deesse putat THO. de PINEDO. quære ARISTOTELIS hist. animal. lib. IV. cap. XIX. 8. Κάδμονος habet STEPHAN. BYZANT. in v. Ἰλλυρία.

98. Λαπε-

98. Ἄπειτος ἰσθμός] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα οὐ κατὰ κοινὴν κυριολεξίαν ἰσθμὸν εἶπε τὸν περὶ τοὺς Αὔσονας τὸν πλατύτατον. οὐ γὰρ ἐστένωται οὐδὲ ὁ τοιοῦτος ἰσθμός. διὸ ἐπάγει, ὡς καὶ ἐν [1] τοῖς περὶ τούτου θεραπείαν, λέγων, παραπέπταται ἄπειτος, πολυτενής, τρισσαῖς θαλάσσαις περίδρομος. καὶ εὐθὺς ἐπάγει ποίαις θαλάσσαις περιείληπται ὁ τοιοῦτος ἰσθμός. λέγων πάνυ γοργῶς, ὅτι Τυρσηνῇ, Σικελῇ τε καὶ Ἀδριάδι κλυσθέντι. εἶτα εἰπὼν ὅτι ἑκάστη τῶν τούτων τριῶν θαλασσῶν πρός τινα ἄνεμον τεκμαίρεται τὸν ὁλκόν, σχηματίζει πάλιν κατὰ γοργότητα οὕτω, Τυρσηνὴ ζέφυρον, Σικελὴ νότον, Ἀδριὰς εὖρον. φιλοτιμησάμενος ἑνὶ στίχῳ [2] ἐκθεῖναι" τάς τε τρεῖς θαλάσσας, καὶ τοὺς τρεῖς ἀνέμους, εἰς οὓς ἑκάστη τὸ ἑαυτῆς [3] παρασύρεται" ῥεῦμα. ὁποῖόν τι πεποίηκε περὶ τούτου, ὡς προγέγραπται, καὶ ἐν τῷ, [4] Πρώτην μὲν" Λιβύην, μετὰ δ' Εὐρώπην, Ἀσίην τε, τὰς τρεῖς ἠπείρους ἐκεῖ ἑνὶ ἔπει συμπεριλαβών. σημείωσαι δ' ὅτι ἐνταῦθα μὲν Τυῤῥηνὴν ἀμφιτρίτην, ἀνωτέρω δέ, [5] Τυῤῥηνίδα θάλασσαν εἶπεν, ἐν διαφόροις καταλήξεσιν.

103. Αὐτὰρ ὑπὲρ] Ὅτι πρὸς τὰ νότια τῆς Σικελικῆς χθονὸς ἕλκεται κόλπος ἔσω Λιβύης, νοτίαν Σύρτιν ἑλίσσων, τὴν ἑτέραν τὴν δευτέραν· ἐνδοτέρω δὲ ταύτης δυτικωτέρα ἐστὶν ἡ ἑτέρα Σύρτις, ἀφανεῖς ἔχουσα πόρους, ἢ ἐστὶ μικροτέρα οὖσα. ἥ τις, φησί, Τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου. περὶ δὲ τῆς τοιαύτης πλημμυρίδος ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα [6] ῥηθήσεται. σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα ὁ περιηγητὴς τῇ ὑπὲρ προθέσει ἐπὶ τῆς νοτίου ἐχρήσατο, εἰπὼν ὑπὲρ Σικελικῆς χθονὸς τὴν νοτίαν Σύρτιν ἑλίσσουσαν. ποιήσει δὲ τοῦτο πλειστάκις καὶ ἐν [7] τοῖς ἑξῆς. ὥς τε οὐκ ἐπὶ βορείων μόνον ἡ ὑπὲρ πρόθεσις τίθεται διὰ τὸ ἔξαρμα τὸ ἐν αὐτοῖς, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τῶν νοτίων. οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐκεῖνα ἐστέρηνται τοῦ εἰς ὕψος ἐξῆρθαι, εἰ καὶ ἡμῖν δοκεῖ ταπεινά. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ βορείων τίθησι τὸ ὑπὲρ, ἐκδηλότατόν ἐστιν. ἐρεῖ γὰρ ἐν τοῖς ἑξῆς, [8] βορειοτέρη γαίης ὑπὲρ Εὐρωπείης, τουτέστι πρὸς τὰ βόρεια τῆς Εὐρώπης.

108. Ὡς οἱ μὲν βαθέουσιν] Ὅτι μέλλων ἀπὸ τῶν δύο Σύρτεων μεταβῆναι εἰς τὴν ἑξῆς περιήγησιν, σχήματι τοιούτῳ χρῆται συμπληρωτικῷ, γοργῷ τε καὶ σεμνῷ, Ὡς οἱ μὲν βαθέουσιν ἑλισσόμενοι δύο κόλποι. καὶ μετὰ ταῦτα δὲ πολλαχοῦ διὰ σαφήνειαν χρῆται συχνὰ τοῖς [9] συμπληρώσεσιν, ἤτοι ἀποθέσεσιν.

110. Σαλμωνίδος] Ὅτι ἡ Σαλμωνίς, ἑῴα ἐστὶν ἄκρα τῆς Κρήτης· ὥσπερ αὖ πάλιν δυτικὸν ἄκρον αὐτῆς, τὸ τοῦ κριοῦ μέτωπον. περὶ τοῦτο τὸ τῆς

1. DIONYS. v. XX. 2. ἐνθεῖναι C. E. 3. παρασύρει malim, ut in uno exemplari scriptum est, inquit H. STEPH. 4. πρῶτα μὲν γὰρ C. E. 5. DIONYS. v. LXXXIII. 6. vide comm. in v. CXCVIII. 7. DIONYS. v. CXXXVIII. & v. CLII. 8. DIONYS. v. CLII. 9. DIONYS. v. XXVI. & v. LVI. &c.

Σαλμω-

Σαλμωνίδος, ὥς αὐτός φησι, κάρηνον, ἤτοι ἀκρωτήριον, ἀναπέπταται τὸ Κρητικὸν πέλαγος. μᾶλλον δὲ ἄχρι καὶ αὐτοῦ περαίνεται τὸ εἴτε Σικελικόν, εἴτε καὶ Κρητικόν, καθὰ πρὸ μικροῦ [1] εἴρηται, πέλαγος· οὗ καθεξῆς ἡ Φαρία θάλασσα· μεθ' ἣν, ἡ Σιδωνία· καὶ ἐπὶ ταύτῃ τελευταῖος ὁ περὶ Κύπρον κόλπος, ἤγουν ὁ Ἰσσικός. περὶ ὧν καὶ μετ' ὀλίγον [2] λελέξεται.

112. Φρίσσουσι] Ὅτι τὸ φρίσσειν κυρίως ἐπὶ θαλάσσης λέγεται. φησὶν οὖν ὅτι φρίσσουσιν ἥ τε Φαρία καὶ ἡ Σιδωνία θάλασσα, ἐλαυνόμεναι πνοαῖς Ἰσμαρικοῦ βορρᾶ, ὀρθὸν φυσῶντος, ἐπεὶ κατ' ἐναντία κεῖνται τοῦ βορρᾶ. εἶπε δὲ τὸ φρίσσουσιν, ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦνται, καὶ εἰς ὕψος αἴρονται τοῖς κύμασιν. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ φρίξ, ὡς καὶ ὁ ποιητής, [3] μελαίνῃ φρικὶ καλυφθεῖς, ἤτοι τῇ [4] ἐπαναστάσει" τοῦ κύματος. ὅτι δὲ θαλασσία λέξις τὸ φρίσσειν, ἐν [5] τοῖς τοῦ Ὁμήρου κάλλιον γέγραπται. τὸν δὲ βορρᾶν Ἰσμαρικὸν εἶπεν, ἀντὶ τοῦ Θρᾳκικόν, ἀπὸ Ἰσμάρου πόλεως Θρᾴκης. ἱστέον δὲ ὅτι τὴν Φαρίαν ταύτην θάλασσαν, ἥ τις μετὰ τὸ Κρητικόν ἐστιν, ὡς [6] εἴρηται, πέλαγος, καὶ Παρθένιον κόλπον ἐκάλουν οἱ παλαιοί. καὶ ὅτι ὥσπερ Σιδωνία καὶ Ἰσσικὸς ἀπὸ Ἰσσοῦ πόλεως καὶ Σιδῶνος, οὕτω καὶ Φαρία διὰ τὴν Ἀλεξανδρινὴν Φάρον, ἥ τις ἐστὶ [7] νῆσος" ἐν δεξιᾷ κειμένη Ἀλεξανδρείας, πύργον ἀνέχουσα μέγιστον, ἐκπυρσεύοντα τοῖς καταπλέουσι. περὶ δὲ ταύτης τῆς Φάρου εἴρηται μὲν καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [8] Ὀδύσσειαν· ῥηθήσεται δὲ καὶ ὅτε τῷ λόγῳ εἰς Ἀλεξάνδρειαν ἔλθωμεν.

117. Σιδονίην] Ὅτι ὁ Διονύσιος τὴν Σιδῶνα κλίνων, ἀκολούθως [9] Ὁμήρῳ ἐν τῷ, Σιδονία θάλασσα, ἐκτείνει μὲν τὸ τῆς ἀρχούσης δίχρονον, συστέλλει δὲ τὸ ο τὸ μετὰ τὴν ἄρχουσαν. ὁμοίως καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐν τῷ,

[10] Βύβλον τ' ἀγχίαλον, καὶ Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν.

οἱ δὲ ὕστερον τὰς ὅλας πλαγίας τοῦ Σιδῶνος, τῷ ω μεγάλῳ παραληγομένας ἐκφέρουσιν.

119. Ἰσσικὸς] Ὅτι ἡ περὶ τὴν Παμφυλίαν χώραν θάλασσα, περὶ ἣν ἡ Κύπρος, οὐ μόνον Παμφύλιος κόλπος λέγεται, κατὰ ἐθνικὴν τοπικὴν κλῆσιν, ἀπὸ τοῦ τῶν Παμφύλων ἔθνους· ἀλλὰ καὶ Ἰσσικός, ἀπὸ Ἰσσοῦ πόλεως κειμένης μεταξὺ Συρίας καὶ Κιλικίας. φησὶ γοῦν καὶ ὁ Διονύσιος ὅτι ὁ Ἰσσικὸς κόλπος ἕλκεται ἐπὶ βορρᾶν, Ἰσσοῦ ἄχρι πόλεως, Κιλίκων χώραν παραμείβων.

1. vide comm. in v. LXXXIII. 2. vide comment. in v. CXII. & v. CXIX. 3. HOMER. Odyss. Δ. v. CCCCII. 4. legendum videtur ἐπαναστάσει. EUSTATHIUS enim in HOMER. Il. Φ. v. CXXVI. φρίκα exponit κυματώδη ἀνάστασιν. at etymologici auctor φρίκα reddit τὴν ἐπανάστασιν τῶν κυμάτων. 5. vide EUSTATH. in HOM. Il. H. v. LXII. 6. vide comment. in v. CX. 7. νῆσος C. sic vocatur in comment. super v. CCLIV. 8. EUSTATH. in HOM. Odyss. Δ. v. CCCLV. 9. Iliad. Z. v. CCXCI. 10. DIONYS. v. CMXII.

ταύτην

ταύτην δὲ τὴν πόλιν [1] Ἀλέξανδρος" ὀνομαστὴν ποιήσας, ὡς τὸν Δαρεῖον ἐκεῖ νικήσας, ἐκάλεσε Νικόπολιν. οὗτος ὁ κόλπος, ὡς ὁ Διονύσιος λέγει, ἄγχι τῆς τῶν Κιλίκων γῆς ἐλθὼν [2] εὐθύτερος", κατὰ ἰσοδρομίαν τινά, κἀκεῖ ἀποπαυσάμενος, ἐκεῖθεν ὡς ἐν ὑσπληγγι [3] γναφερῇ", τουτέστιν ὡς ἐν καμπτῆρι, στρεπτὴν ἐπὶ ζέφυρον ἐπερεύγεται ἅλμην, ἠρέμα ἐπὶ δύσιν κάμπτων, καὶ στρεφόμενος, καὶ ἀφορῶν εἰς τὸν ζέφυρον.

121. Ὑσπληγγι] Σημείωσαι δὲ ὅτι ὕσπληγξ οὐ μόνον, ὡς ἐνταῦθα, ἐπὶ καμπτῆρος λέγεται, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἐπὶ ἀφετηρίας, ὅ ἐστι [4] καγγέλου". ὀνομάζεται δὲ οὕτω καὶ ἡ ὑστριχίς, οὐ τὸ ζῶον, ἀλλὰ τὸ πληκτικὸν ὄργανον λεγόμενον οὕτω διὰ τὸ ἐκ τριχῶν ὑείων εἰς πληγὴν συγκροτεῖσθαι. δέρμα γὰρ ὑὸς στενὸν καὶ ἐπιμήκες ἀποτεμόμενοί τινες αὐταῖς θριξί, καὶ τὸ μῆκος τῶν τριχῶν κείραντες, ὡς ἂν ἔχοιεν αὗται οὕτω κεντεῖν σταθερώτερον, ἔτυπτον τοὺς μαστιγίας· καὶ ἐκαλεῖτο ὕσπληγξ τὸ τοιοῦτο τῆς μάστιγος ἐργαλεῖον. καὶ ἄλλως δὲ ἡ τοιαύτη ὕσπληγξ, πλέγμα ἦν ἀπὸ ὑείων τριχῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι παρὰ [5] Θεοκρίτῳ ἡ ὕσπληγξ εἴρηται, καὶ ἐπὶ παγίδος ὀρνέου τεθειμένη, διὰ τὸ συγκροτεῖσθαι, ὡς εἰκός, ἀπὸ ὑστριχίδος πλέγματος. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι πρώτως μὲν ὑστριχὶς ἐλέχθη τὸ τῆς πληγῆς ὄργανον, ὁποῖον ἂν καὶ ἦν· ἐκεῖθεν δὲ καὶ ὁ καμπτὴρ τοῦ ἀγῶνος ὕσπληγξ ὠνόμασται, διὰ τὸ τοὺς ἵππους ἐκεῖ προσεκτικώτερον καὶ πλήσσεσθαι καὶ νύσσεσθαι. ὅθεν καὶ νύσσα ὁ τοιοῦτος τόπος λέγεται. ἐπεὶ δὲ καὶ ἐκ πρώτου δρόμου οἱ ἵπποι ταῦτα πάσχουσι, διὰ τοῦτο καὶ ἡ ἀφετηρία ὕσπληγξ, ἔτι δὲ καὶ νύσσα ἐλέγετο.

123. Ὡς δὲ δράκων] Ὅτι εἰ καὶ εὐτελῶς καὶ μικροπρεπῶς, ὅμως ὡς ἔξον ἦν ἐν [6] παραβολαῖς", δράκοντι τὸν τοσοῦτον Ἰσσικὸν εἰκάζει κόλπον· λέγων ὅτι ἐκεῖνος ἐν ἁλὶ κόλπος ἑλίσσεται, ὡς δράκων βλοσυρωπὸς ἑλίσσεται ἀγκύλος ἕρπων, νωθής, ὑφ' ᾧ πᾶσα βαρύνεται ὄρεος ἄκρα ἐρχομένῳ. τοῦτο δὲ λέγει, διὰ τὸ καὶ τὸν Ἰσσικὸν κόλπον ἔνθα καὶ ἔνθα βαρυνόμενον ταῖς προχοαῖς ἑλίσσεσθαι δυσπόρευτον κεχυμένον, καὶ πολὺ τὸ κεκλασμένον, καὶ κατὰ τοὺς ὄφεις καμπύλον ἔχοντα. Σημείωσαι οὖν ὅτι διὰ μόνας τὰς καμπὰς τοῦ Ἰσσικοῦ, ἡ τοῦ ὄφεως εἴληπται παραβολή· καὶ διὰ τοῦτο ἔχει ἀσφαλῶς. ἄλλως γὰρ πολὺ ἔχει τὸ ταπεινόν, εἰ ὁ τοσοῦτος κόλπος ὁλκῷ παραβέβληται ὄφεως. δράκοντι μὲν γὰρ προσαρμόζεται παραβολὴν ἐκ πελάγους, ὑψοποιόν ἐστι· πέλαγος δὲ τηλικοῦτον παραβαλεῖν ἁπλῶς δράκοντι, καταβάλλει τὸ τοῦ κόλπου μέγεθος. ὅρα δὲ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ βλοσυρωπὸς δι' ἑνὸς σ' ἐκφέρεται, δηλοῦν τὸ ἄγριον καὶ ὑποσεσυρμένον τοῦ βλέμματος.

1. κοσμήσας καὶ addit MS R. STEPH. atque ita scripsisse EUSTATHIUM existimat H. STEPH. 2. εὐθύδρομος MS R. STEPH. 3. δυσφερῆ E. 4. lege καγκέλου. 5. idyll. VIII. v. LVIII. 6. παρεκβολῇ C. E.

126. Νήχυτος]

126. Νήχυτος] Ὅτι ὥσπερ τὸ α' ποτὲ μὲν στερεῖ, ποτὲ δὲ ἐπιτείνει, οὕτω καὶ τὸ νη'. τὸ μὲν γὰρ νηλεής, ἐλέου δηλοῖ στέρησιν· τὸ δὲ νήχυτος κόλπος, δαψίλειαν [1] κύματος.

129. Σῆμα δ' ἔχει] Ὅτι ὁ Ἰσσικὸς κόλπος, ὁ κατὰ Κύπρον, ὡς εἴρηται, διὰ τῆς γῆς τῶν Παμφυλίων ἔρχεται, διὸ καὶ Παμφύλιος λέγεται. διήκει δὲ καὶ μέχρι τῶν Χελιδονίων νήσων, περὶ ὧν μετὰ ταῦτα εἰρήσεται. ἔχει δὲ τελευταῖον σῆμα πρὸς ζέφυρον, τὴν τῶν Παταρέων ἄκραν, ἥ τις διορίζει [2] Λυκίαν" τε καὶ Καρίαν. σῆμα δέ, τὸ σημεῖον, ἤτοι τὸ πέρας, λέγει, κατὰ λόγον φιλόσοφον. τὸ γὰρ σημεῖον, τουτέστιν ἡ στιγμή, πέρας ἐστὶ γραμμῆς, ὡς καὶ ἐνταῦθα τῆς περιόδου τοῦ πελάγους τούτου δυτικὸν σῆμά ἐστι τὰ Πάταρα.

Παταρηΐδα] Ἰστέον δὲ ὅτι Πάταρα καλεῖται ὁ [3] τοιοῦτος" τόπος, ἢ ἀπὸ Πατάρου υἱοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Λυκίας τῆς Ξάνθου· ἢ ἀπὸ τῆς πατάρας, ὃ δηλοῖ Ἑλληνιστὶ τὴν [4] κίστην", ἤτοι κιβωτόν. φασὶ γὰρ ὅτι πατάραν ἀθύρματα τῷ Ἀπόλλωνι περιέχουσαν, [5] πέμματα" τινὰ ἐν σχήματι λύρας, καὶ τόξου καὶ βελῶν, ἄνεμος ἁρπάσας ἀπό τινος παιδίσκης, καὶ ὑπολαβὼν εἰς θάλασσαν ἔβαλε τῇ Λυκιακῇ, καὶ τῇ ἐκεῖ Χερρονήσῳ προσήγαγεν. ὅθεν καὶ ἡ Χερρόνησος ἱερά τε ἀνεῖται τῷ Ἀπόλλωνι, καὶ τὴν κλῆσιν ἀπὸ τῆς τοιαύτης πατάρας, ἤτοι κιβωτοῦ, ἐκέρδανε. κρατεῖ δὲ περὶ τούτου καὶ τοιαύτη τις ἱστορία· Πάταρος καὶ Ξάνθος λῃσταί, παῖδες Λαπέωνος, βίον ἐκ τοῦ πειρατεύειν ἀποχρῶντα πορισάμενοι, κατέλυσαν τὴν τοῦ λῃστεύειν πλάνην, καὶ τῇ Λυκίων γῇ προσχόντες, ᾤκησαν βεβαίως ἐκεῖ. καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ πρεσβυτέρου Ξάνθου ποταμὸς ἐκεῖ Ξάνθος ἐκλήθη, καὶ πόλις ὁμώνυμος· ἀπὸ δὲ τοῦ λοιποῦ ἐκλήθη τὰ Πάταρα.

132. Σποράδεσσιν] Ὅτι αἱ Σποράδες νῆσοι περὶ τὸ Αἰγαῖον κεῖνται πέλαγος· ᾧ οὐδεὶς ἕτερος, φησί, κόλπος θαλάσσης ὑψόθι μορμύρων ἐναλίγκια κύματ' ὀφέλλει. αἴτιον δὲ τούτου φασὶ τὸ πλῆθος τῶν αὐτόθι νήσων, αἷς προσρήσσοντα συχνὰ τὰ κύματα, ἐπαναστρέφει, καὶ τῇ συνδρομῇ βιαιότερον [6] κορυφούμενα", πολὺν ἐγείρει τὸν κλύδωνα. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος φησιν, ἔνθα κῦμα ῥηγνύμενον νήσοις περιβρέμεται Σποράδεσσιν. περὶ ὧν ἐρεῖ ἐν [7] τοῖς ἑξῆς. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον πέλαγος Αἰγαῖον, ἀλλὰ καὶ πεδίον τι περὶ τὴν Φωκίδα γῆν ἱστορεῖται καλούμενον Αἰγαῖον ἐκεῖνο, παρὰ τὸν ἐκεῖ ῥέοντα Αἶγαν ποταμόν.

135. Οὖρον δ' ἐς Τένεδον] Ὅτι ὁ τοῦ Αἰγαίου πόντου πλατὺς πόρος, ἀπὸ Πατάρων ἀρχόμενος, εἰς Τένεδον καὶ Ἴμβρον περαίνεται. ἐκεῖθεν δὲ στενὸς

1. χύματος MS R. STEPH. 2. Κιλικίαν C. 3. ἐνθεὶς C. E. 4. κίστιν STEPH. BYZ. in v. Πάταρα, a quo hæc desumta. 5. παίγματα legit SALMASIUS, apud STEPH. BYZ. 6. κυφιζόμενα C. E. 7. DIONYS. v. DXXX.

ἔρχεται

ἔρχεται αὐλὼν συρόμενος πρὸς βορρᾶν, ἕως εἰς τὴν καθ' ἡμᾶς ταύτην τὴν παρὰ τοῦ πόντου Εὐξείνου· ἀφ' οὗ καὶ ὀνομάζεται Προποντίς. καλῶς δὲ εἶπε τὴν αὐλῶν στενός, ὡς πρὸς διάστασιν τοῦ Αἰγαίου πλατυτάτου ὄντος. στενὴ γάρ ἐστι καὶ οἱονεὶ αὐλακοειδὴς ἔκτασις ὁ Ἑλλήσποντος. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ἡ Προποντὶς καὶ στόμα ἁπλῶς λέγεται, καὶ μετὰ προσθήκης δὲ, στόμα πόντου, δηλαδὴ τοῦ Εὐξείνου, ὃς κατ' ἐξοχὴν Πόντος λέγεται, ὡς μετ' ὀλίγον [1] εἰρήσεται. Αἰγαῖον δὲ πέλαγος, ὥς τισι δοκεῖ, λέγεται, παρὰ τὰς ἐν Εὐβοίᾳ Αἰγάς, τόπον οὕτω καλούμενον, ἔνθα τοὺς τοῦ Ποσειδῶνος ἵππους ἀναπαύει ὁ [2] ποιητής. οἱ δὲ παρὰ Αἰγαίωνα τὸν Ὁμηρικὸν, ὡς ἐν τῇ [3] Ἰλιάδι γέγραπται.

138. Τῆς δ' ὑπὲρ ἄσπετα φῦλα] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἰσθμόν τινα πλατὺν ἱστορεῖ περιεχόμενον ὑπό τε τῆς Προποντίδος καὶ τοῦ Αἰγαίου πελάγους, ὃς ἐῷος μὲν κείμενος, πρὸς νότον δὲ καθελκόμενος, ἄσπετα φῦλα τῆς Ἀσιάδος γῆς ἀγκαλίζεται· ἐν οἷς εἰσι καὶ Αἰολεῖς καὶ Ἴωνες. Ὅτι τὸ ὑπὲρ πρόσθεσιν καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ τῶν νοτίων τίθησιν, εἰπών, τῆς δ' ὑπὲρ ἄσπετα φῦλα τιταίνεται πρὸς νότον. καὶ ἡ αἰτία [4] προείρηται.

140. Στόμα Βοσπόρου] Ὅτι μετὰ τὴν Προποντίδα τὸ τοῦ Θρακικοῦ Βοσπόρου στόμα ἐστὶν, ἤγουν ὁ Θρακικὸς Βόσπορος, [5] ὁ καὶ Μύσιος· ὃν καὶ ζεύξας ὁ Δαρεῖος περί που τὸ ἱερὸν στόμα, εἰς Θρᾴκην διέβη· μεθ' ὃ καὶ εἰς Σκύθας ἐπέρασε, γεφυρώσας καὶ τὸν Ἴστρον. τὸν δὲ [6] Θρακικὸν τοῦτον Βόσπορον οἱ μέν φασιν εἶναι τὰ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον στενά· (φησὶ γοῦν περί τινος ὁ Ἀρριανὸς, ὅτι ἐλαύνει ἐπὶ Χρυσόπολιν, ἔνθα ὑπὸ νύκτα περάσας τὸν Βόσπορον. καὶ τὰ ἑξῆς) οἱ δὲ μάλιστα τὰ ἄνω Πόντου τοῦ καλουμένου Ἀνάπλου. τοῦτον τὸν Βόσπορον ἐνήξατο, φησὶ, ποτὲ ἡ Ἰὼ βουλαῖς Ἥρας, δάμαλις οὖσα. διὸ καὶ Βόσπορος λέγεται, οἱονεὶ βοὸς πόρος ἐκείνης τῆς οἰστροπλῆγος, περὶ ἧς Ἀρριανὸς οὕτω φησί· πορθμὸς ὁ κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον, ὁ ποτὲ Μύσιος, διότι Μυσοὶ ἀντιπέρας ᾤκουν τῆς Θρᾴκης· ὕστερον δὲ, Βόσπορος, ἐπὶ τῇ συμφορᾷ τῆς Ἰοῦς, ἣν κατὰ μῆνιν Ἥρας οἰστρηθεῖσαν, εἰς τοὺς χώρους τούτους ἀφικέσθαι, καὶ ταύτῃ διαπεραιώσασθαι οἱ μῦθοι ἐποίησαν. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι κατά τινας, οὐκ ἀπὸ τῆς ῥηθείσης βοὸς ὁ τοιοῦτος Βόσπορος, ἀλλ' ἀπό τινος ἑτέρας ὠνόμασται· οὗ τίς, φησὶ, Φρυγῶν ἐπικειμένων, ἐμβάλλει ἀδεῶς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ περαιοῦται ἀβλαβῶς τὸν κατὰ Χαλκηδόνα καὶ Βυζάντιον Βόσπορον· καὶ οὕτω καθηγεμὼν [7] ἐκείνου γίνεται, κατά τινα θεοφορίαν, ἤγουν μαντείαν, ἥ τις διεκελεύετο βοῦν ἡγεμόνα τῆς ὁδοῦ ποιήσασθαι. ὃ καὶ ποιήσαντες ἐκεῖνοι διεπεραιώσαντο ἀσφαλῶς· καὶ μνῆμα, φησὶ, τοῦ πόρου τούτου ἔστησε βοῦς χαλκῆ,

1. vide comm. in v. CXLVI. 2. HOM. v. CCCCII. 4. vide comment. in v. CIII.
Il. N. v. XXI. &c. 3. EUSTATH. in Il. A. 5. καὶ ὁ E. 6. Θράκιος C. 7. ἐκείνης E.

ὑστέρῳ

ὑστέρῳ ποτὲ χρόνῳ ὑπὸ Χαλκηδονίων ἱδρυθεῖσα. καὶ τάχα ἐκ ταύτης καί τις ἐκεῖ τόπος καλεῖται Δάμαλις, ἕως νῦν. Θρᾴκιος δὲ Βόσπορος καλεῖται ἀπὸ τῶν πρὸς δύσιν αὐτοῦ οἰκούντων Θρᾳκῶν· ὥσπερ ἀπὸ τῶν ἀντιπέραν ποτὲ Μυσῶν ἐκλήθη, ὡς εἴρηται, Μύσιος. ὁ δὲ Διονύσιος περὶ τούτου λέγει, καὶ ὅτι στενότατος δὴ ἐκεῖνος ἁπάντων ἐστὶ πορθμὸς τῶν ἄλλων, οἳ θαλάσσης εἰσὶ πολυκλύστου. τετραστάδιον γάρ τι τοῦ τοιούτου Βυζαντινοῦ στόματος εἶναί [1] φησι, καθὰ καὶ [2] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. λέγει δὴ ὁ [3] γεωγράφος, ὅτι τὸ Βυζαντικὸν στόμα, Θρᾴκιον Βόσπορον καλοῦσιν. ἔστι δὲ τετραστάδιον. τοῦ μέντοι Ἑλλησπόντου τὸ στενότατον ἑπταστάδιόν ἐστι, περί που τὴν Θρᾳκίαν Χερρόνησον, κατὰ Σηστόν. ἑπταστάδιον δὲ, κατὰ τὸν γεωγράφον, ὁμοίως καὶ τὸ τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ στενότατον. σημειωτέον δὲ ὅτι ἐκκέκοπται κατά τινα διαφορὰν τοπικὴν ὁ Θρᾴκιος Βόσπορος τῆς Προποντίδος, καὶ ἔστι βορειότερος μὲν αὐτός, νοτιωτέρα δὲ ἡ Προποντίς. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ἀκριβέστερόν φασιν οἱ λέγοντες ὑπὲρ Χαλκηδόνα εἶναι τὸ στόμα τοῦ Πόντου· ἔνθα καὶ τὸ μάλιστα στενόν, καὶ οὐκ ἐγγὺς, κατὰ τὸ Διονύσιον, αἱ Κυάνεαι πέτραι· καὶ ὅθεν, ὡς αὐτός φησιν, ἀνοιγόμενος παραπέπταται ὁ Πόντος. δεῖ δὲ σκοπῆσαι εἴτε τὸν Ἑλλήσποντον καὶ τὴν Προποντίδα εἰς ἕν τι συναλειπτέον, ἢ μᾶλλον μετὰ τὸν πλατὺν Αἰγαῖον, τρία ταῦτα βορειότερα ῥητέον. πρῶτον μὲν, τὸν στενὸν αὐλῶνα τοῦ Ἑλλησπόντου· μετὰ δὲ, τὴν Προποντίδα· εἶτα βορειότερον τὸ στόμα τοῦ Πόντου. ἔχει γὰρ ἀμφιβόλως ταῦτα, διὰ τοὺς παλαιούς· ὧν οἱ μὲν μόνα τὰ κατὰ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον, Ἑλλήσποντον εἶπον· οἱ δὲ καὶ ὅλην τὴν Προποντίδα. οἱ δὲ μέρος τι αὐτῆς τὸ ἐντὸς Περίνθου, ἤτοι Ἡρακλείας, τῷ Ἑλλησπόντῳ ἀπένειμαν. οἱ δὲ καί τι τοῦ Αἰγαίου πελάγους τῷ Ἑλλησπόντῳ προσέθεντο· καθά που τάχα καὶ [4] Ὅμηρος, ὅπου καὶ πλατὺν ἐκεῖνος λέγει Ἑλλήσποντον. τούτοις δὲ μὴ φαινόμενος ἀκολουθεῖν ὁ Διονύσιος, εἰς τρία διαιρεῖ τὸ μεταξὺ Αἰγαίου καὶ Εὐξείνου ὕδωρ, εἴς τε τὸν Ἑλλησπόντιον στενὸν αὐλῶνα, τὸν ἕως Προποντίδος, καὶ ἀνωτέρω εἰς αὐτὴν τὴν Προποντίδα, καὶ εἰς τὸν μετ' αὐτὴν Θρᾳκικὸν Βόσπορον. οὕτω δὲ νοεῖ καὶ [5] Ἡρόδοτος, λέγων τὸν μὲν Βόσπορον τείνειν εἰς τὴν Προποντίδα, αὐτὴν δὲ καταδιδόναι εἰς τὸν [6] Ἑλλήσποντον· μεθ' ὃν τὸ χάσμα τοῦ Αἰγαίου πελάγους. Ὅρα δὲ ὅτι καλῶς προσέθηκεν ὁ Διονύσιος ἀνωτέρω ἐπὶ τῶν πορθμῶν τὸ, οἳ θαλάσσης εἰσί, διὰ τοὺς ἴσως νομίζοντας δύνασθαι πορθμοὺς λέγεσθαι καὶ τοὺς ποταμούς. κατὰ γὰρ τὴν συνήθη χρῆσιν οὐ τοι πορθμὸς καὶ ποταμός, καὶ ταῦτα στενὸς ὢν πόρος μεταξὺ δύο γαιῶν· ἀλλ' αὐτὸς μὲν κεκλήρωται τὸ ποταμὸς λέγεσθαι, ὁ δὲ πορθμὸς ὁρίζεται

1. φατὶ E. recte. 2. Melpom. LXXXV. P. CCCCXXXII. 5. Melpom. LXXXV.
3. STRABO lib. VI. & lib. XII. 4. Iliad. 6. αἰγιαλὸν praefigit MS R. STEPHANI.

θαλάσσης

θαλάσσης εἶναι πόρος στενὸς, ἑκατέρωθεν [1] γῆς" μεσολαβούμενος. Ἰστέον δὲ ὅτι ἔστι καὶ Κιμμέριος Βόσπορος ὁ περὶ Χερσόννησον, ὁ καὶ Μαιωτικός· οὗ τὸ στενότατον, εἴκοσι στάδια, ἢ καὶ ὀλίγον τι πλέον. λέγεται δὲ Βόσπορος μὲν διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν καὶ ἐκεῖνος, ἐκ τῆς Ἰοῦς τῆς βοός· Κιμμέριος δὲ, διὰ τὸ παροικοῦν ὁμώνυμον ἔθνος, οὗ πολὺς λόγος, ὡς τὴν Ἀσίαν ποτὲ καταδραμόντος ἕως καὶ εἰς αὐτὴν Βιθυνίαν. ἔστι δὲ Βόσπορος καὶ Ἰνδικός. καὶ ὁ περὶ τὸ Βυζάντιον δὲ λιμὴν οὕτως ὕστερον ἐκλήθη, κατὰ παραγραμματισμὸν, ἢ μάλιστα κατὰ τὴν παρὰ τοῖς ῥήτορσι λεγομένην παραφθοράν· Φωσφόρειον ὀφείλων καλεῖσθαι, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. Φιλίππου γὰρ ἐν πολιορκίᾳ διορύξαντος εἴσοδον κρυπτὴν, ὅθεν οἱ ὀρύσσοντες ἔμελλον ἀφανῶς [2] ἐξαναδῦναι τοῦ ὀρύγματος, ἡ Ἑκάτη φωσφόρος οὖσα δᾷδας ἐκεῖθεν ἔφηνε τοῖς πολίταις. καὶ τὴν πολιορκίαν οὕτω φυγόντες, Φωσφόρειον οἱ ἐγχώριοι τὸν τόπον ἐκάλεσαν.

144. Κυανέας ὅθι μῦθος] Ὅτι περὶ τὸν Θρᾴκιον Βόσπορον αἱ κύαναι πέτραι εἰσὶ, κατὰ συνωνυμίαν οὕτω καλούμεναι· ἐξ ὧν ἀνοιγόμενος ὁ Εὔξεινος παραπέπταται, πολὺς ὢν, καὶ πολὺν ἐπ' ἀνατολῆς μυχὸν [3] ἕρπων". καὶ ὅρα τὸ ἀνοιγόμενος. προσφυῶς γὰρ εἴρηται, ὡς πρὸς τὸ στόμα τοῦ Πόντου. τὰς δὲ πέτρας ταύτας καὶ ἀναιδέας λέγει Ὁμηρικῷ ζήλῳ, ὡς εἴπερ ἔμψυχοι ἦσαν, ἐξ [4] Ὁμήρου λαβὼν τὸ ἐπίθετον. καὶ μῦθον εἶναί φησι, πλαζομένας ποτὲ αὐτὰς, ἤτοι κινουμένας ἀτάκτως, καναχηδὸν ἐπ' ἀλλήλαις φέρεσθαι, εἰ καὶ ὕστερον, ἐπειδὴ ἡ Ἀργὼ παρέπλευσεν αὐτὰς, ἔστησαν ἐφ' ἑνός. φησὶ δὲ ὁ [5] γεωγράφος αὐτὰς ἐκεῖ που ἔσω τοῦ Πόντου εἶναι δύο νησίδια· τὸ μὲν, τῇ Εὐρώπῃ προσεχὲς, τὸ δὲ, τῇ Ἀσίᾳ. [6] Πίνδαρος δὲ διὰ τὴν μυθικὴν κίνησιν, καὶ ζῆν ταύτας τὰς πέτρας τολμᾷ λέγειν· καὶ ἐπιμένων τῇ σκληρᾷ ταύτῃ ῥοπῇ, τεθνάναι φησὶν αὐτὰς ὁπηνίκα διεξέδυ αὐτὰς ἡ Ἀργώ. γέγραπται δὲ περὶ τούτων καὶ ἐν τῇ [7] Ὀδυσσείᾳ, ἐν τῷ περὶ Πλαγκτῶν λόγῳ. τὸ μέντοι πλαζομένας, ὅπερ ὁ Διονύσιος ἐνταῦθά φησι, δίδωσι νοεῖν ὅτι δύνανται καὶ αὗται κατὰ τὰς Ὁμηρικὰς, Πλαγκταὶ λέγεσθαι. καθὰ καὶ [8] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, λέγων ὅτι Πλαγκτὰς πρότερον οἱ Ἕλληνες ἔλεγον εἶναι αὐτάς. εἰ καὶ ἐκληρώσαντο ἰδίως τὸ τοιοῦτον ὄνομα αἱ παρ' [9] Ὁμήρῳ Σικελικαὶ Πλαγκταί.

146. Πόντος] Ὅτι τὸν Εὔξεινον, ἄπλουν τε ὄντα, καὶ Ἄξενον θάλασσάν ποτε καλούμενον, Εὔξεινον οἱ ὕστερον, κατὰ σχῆμα εὐφημισμοῦ, μετεκά-

1. γῆ C. 2. STEPH. BYZ. (cujus verba hæc sunt ex v. Βόσπορος,) ἀναδῦναι legit. rectius noster, judicibus MEURSIO, SALMASIO, & HOLSTENIO. 3. ἕλκων C. E. 4. Iliad. N. v. CXXXIX. 5. STRABO lib. VII. 6. Pyth. od. IV. 7. EUSTATH. in HOMER. Odyss. M. v. LXI. 8. Melpom. LXXXV. 9. Odyss. M. v. v.

λέσαν.

σαι. Ἄξενος δὲ ἐλέγετο (ταυτὸν δὲ εἰπεῖν ἀπόξενος, κατὰ τὸν [1] Σοφο- λῆ) ἢ διὰ τὸ μὴ ἔχειν νήσων καταγωγὰς, ἢ διὰ τοὺς περιοικοῦντας Σκύ- ας, ἀνεπιμίκτους βαρβάρους· οἳ καὶ ἐξενοθύτουν καὶ ἐσαρκοφάγουν, καὶ ἀνθρώ- ων κρανίοις ἐχρῶντο ἐκπώμασιν. ἕτεροι δέ φασιν Ἡρακλέα κεκαθαρκέναι τῇδε, καὶ εἰς Εὔξεινον μετασκευάσαι τὸν Ἄξεινον. ἄλλοι δὲ εἰς Ἴωνας ἀ- γουσι τὸ τοιοῦτον ἀρίστευμα, οἳ πόλεις πολλὰς ἐν τῇ παραλίᾳ ᾤκισαν.

147. Πολλὸς ἐὼν] Ἰστέον δὲ ὅτι τοῖς παλαιοῖς ὁ Εὔξεινος πόντος μέ- σος τῆς καθ' ἡμᾶς δι' ἀπειρίαν ἐδόκει· καὶ οἱ πλέοντες ἐκεῖ, ἐκτοπίζειν ομίζοντο, καθὰ καὶ οἱ ἔξω τῶν στηλῶν, καθ' ἡμᾶς· καὶ ἄλλος τις ὥσπερ ὠ- ανὸς τοῖς τότε ὑπελαμβάνετο, καὶ εἰς αὐτὸν πλέειν, ἐξωκεανίζειν ἐνομί- το. διὸ, καθὰ [2] προερρέθη, καὶ κατ' ἐξοχὴν ἰδίως Πόντος ἐλέγετο. καθὰ ὁ [3] ποιητὴς αὐτὸν καλεῖ ἐν τῷ, δεξιὰ Πόντου· καὶ, καλοῦσι δὲ μη- γα Πόντου· καὶ, Πόντου τὸ μυχαῖον ὕδωρ. διὰ δὲ τὸ κακόξεινον καὶ δύσπλοον του, καὶ τὸ εἰς Πόντον ἀπελθεῖν, ὅμοιον ἦν τῷ, εἰς μέγα κακόν· ὡς καὶ παλαιοί φασιν. ὅπερ μέχρι καὶ εἰς ἄρτι [4] κρατεῖ". [5] Ἡρόδοτος δὲ ἀξιοθέα- πόντον τὸν Εὔξεινον λέγει, καὶ πελαγέων ἁπάντων θαυμασιώτατον, ἰσο- καὶ τὸ μῆκος αὐτοῦ καὶ τὸ πλάτος πόσων σταδίων ἐστίν.

148. Τοῦ δ' ἤτοι λοξαὶ] Ὅτι αἱ τοῦ Εὐξείνου πόντου κέλευθοι λοξαὶ περέχουσιν ἀεί, πρὸς βορέην τε καὶ ἀνατολὴν ἱέρωσαι. καὶ ὅτι περὶ αὐτὸν ο κολῶναι, ἤτοι ἄκραι καὶ ἐξοχαὶ, ἔνθα καὶ ἔνθα· ἡ μὲν, νοτιωτέρα ἡ Κά- μβις, [6] περὶ" τὴν Παφλαγόνων γῆν, φυλάττουσα μέχρι καὶ νῦν τὴν ἀρχαιο- νίαν τῆς κλήσεως· ἡ δὲ, βορειοτέρα, ἥ τις ἐστὶ τὸ τοῦ κριοῦ μέτωπον, τὸ ἤδη ἀνωτέρω ῥηθὲν, τὸ περί που τὰ Κιμμέρεια. αἱ δὲ δύο αὗται ἄκραι οὕτως λλήλαις ἀντικείμεναι ὕψος τε ἀνέχουσι, καὶ ἐπὶ πολὺ τῆς θαλάσσης εἰσέ- ουσι· καὶ διέχουσι μὲν ἀλλήλων ὅσον ἂν ὁλκὰς πλεῦν ἐπὶ τρίτον ἦμαρ ἀνύσῃ· μως δὲ καὶ ἄμφω συνίασιν ἐναντίαι, καθ' ὁμοιότητά τινα καὶ αὐταὶ τῶν λαγκτῶν πετρῶν. ὡς ἐκ τούτου οἱονεὶ διθάλασσον τοῖς [7] ἑκατέρωθεν" πλέουσι κεῖν τὸν Εὔξεινον, κολουμένης ὡς ἔν τινι διατειχίσματι τῆς δυσὶ ταύταις ἄκραις κολώναις τῆς ὁράσεως. ὥς τε καὶ τοὺς ἐκ τῶν ἑῴων πρὸς τὰ ἑσπέρια λέοντας, καὶ τοὺς ἐκ τῆς ἑσπέρας [8] ἐπὶ" τὰ ἑῷα, δοκεῖν εἰς αὐτὰς συντε- σθαι τὴν θάλασσαν· οἷα μὴ διικνουμένης τῆς ὁράσεως αὐτοῖς ὑπερέκεινα. ηνίκα δὲ περὶ τὸ μέσον τῶν ἀκρωτηρίων γένοιντο οὗτοί τε καὶ ἐκεῖνοι, τότε δὴ λοιπὴν αὐτοῖς διαφαίνεσθαι θάλασσαν, ὥσπερ ἑτέραν ὑπανοιχθεῖσαν, μὴ

1. Oedip. tyran. v. CCV. 2. vide comment. in v. CXXXV. 3. DIONYS. v. CLVIII. & v. CLXV. & v. CLXVI. 4. καὶ τοῦτο δη- μὲν καὶ ὁ γεωγράφος· λέγει δὲ καὶ ὁ δειπνοσοφιστής· τὸ ἐκ πολλοῦ Πόντου, ταυτὸν εἶναι ὡς ἐὰν εἴπῃ τις, ἐκ πολλοῦ ὀλέθρου. addit MS R. STEPH. 5. Melpom. LXXXV. 6. παρὰ E. 7. ἑτέρωθεν E. 8. πρὸς E.

βλεπο-

βλεπομένην πρὸς τοῦ. διὰ γὰρ τὴν τῶν ἀκρωτηρίων τοιαύτην ἀντίθεσιν διαιρεῖσθαί πως ὁ Εὔξεινος τοῖς πόῤῥωθεν βλέπουσιν εἰς πελάγη δύο δοκεῖ, τῷ ἑκατέρωθεν γινομένῳ σφιγγομένῳ πορθμῷ· καὶ οὕτω πως ἔοικε φαίνεται διδύμη θάλασσα, καθά τι λέγει ὁ [1] Σοφοκλῆς. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. οἱ δὲ παλαιοὶ περὶ τούτων οὕτως φράζουσιν ἐπιτομώτερον καὶ γοργότερον· ὁ Ελλήσποντός τις ἐκδίδωσι πρὸς ἄρκτον εἰς τὴν Προποντίδα· ἡ δὲ, εἰς τὸν Εὔξεινον, ὃς διθάλασσός ἐστι τρόπον τινά. κατὰ μέσον γὰρ ἄκραι δύο [2] προσπίπτουσι, διέχουσαι ἀλλήλων περὶ διχιλίους πεντακοσίους σταδίους, καὶ συνάγουσι τὸ μεταξὺ πέλαγος, καὶ ποιοῦσι δύο πελάγη μεγάλα.

152. Εὐρωπείης] Ὅτι ὥσπερ Ὑψιπύλη Ὑψιπύλεια, Ἀπάμη Ἀπάμεια, Πηνελόπη Πηνελόπεια, Λαοδίκη Λαοδίκεια, ἐρήμη ἐρήμεια, κολώνη κολώνεια· οὕτω καὶ Εὐρώπη Εὐρώπεια. καὶ τὴν Εἰδοθέαν δὲ, Εἰδοθέειαν [3] αὐτὸς μετ' ὀλίγα ἐρεῖ. ὁ δὲ σχηματισμὸς [4] Ἰώνων.

157. Τόρνῳ εἰδόμενον] Ὅτι τὸν Εὔξεινον, οὐ λοξὰς ἔφθασεν εἰπεῖν τὰς κελεύθους, τόξῳ ἀπεικάζει τεταμένῳ Σκυθικῷ. Σκυθικὰ δὲ τόξα, τὰ ἐκ κεράτων συγκείμενα. καὶ νευρᾶς μὲν εἶναι σημεῖα τίθησι τὰ τοῖς εἰσπλέουσι δεξιὰ τοῦ Πόντου, ἤτοι τὰ νότια, εὐθὺ διαγραφέντα, τουτέστι ταθέντα κατ' εὐθεῖαν γραμμὴν, καὶ ὑπερβάντα τὴν Κάραμβιν, ἐκτὸς πεσοῦσαν τῆς γραμμῆς, πλὴν οὐ πρὸς νότον, ἀλλ' εἰς βορέαν ὁρῶσαν· ἵνα μὴ σκολιὰ γίνηται ἡ τοῦ τόξου νευρὰ, προσλογιζομένης καὶ τῆς καμπῆς τῆς Καράμβεως. τὰ δὲ τοῦ Πόντου βόρεια, τὰ τοῖς ἐκ τῆς Προποντίδος εἰσπλέουσι σκαιὰ, ἤγουν ἀριστερὰ, σχῆμα ἔχειν φησὶ τῶν τοῦ τόξου δύο κεράτων· διὰ τὸ καὶ αὐτὰ ὁμοίως τοῖς τοῦ τόξου κέρασιν ἐπὶ διπλῆν κυρτοῦσθαι στροφάλιγγα ἑκατέρωθεν τοῦ μετώπου τοῦ κριοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ὁ Εὔξεινος πρὸς τόξον εἰκάσθη, οὕτω καὶ ἄλλοι τόποι πολλοὶ διαφόρως εἰκάζονται πρός τινας ὁμοιότητας. οὕτω γὰρ τὴν Αἴγυπτον, δελτωτὸν τρίγωνον ἡ ἱστορία φησίν. ἐντεῦθεν τὰ δύο τοῦ κριοῦ ἐπιπόθησαι μέτωπα, τό, τε Κρητικὸν καὶ τὸ Ποντικόν. οὕτω τὴν Ἀλεξάνδρειαν εἰκάζουσι χλαμύδι στρατιωτικῇ· τὴν Ἰταλίαν, κισσῷ· τὴν Ἰβηρίαν, βύρσῃ βοός· τὴν Νάξον, ἀμπέλου φύλλῳ· τὴν τοῦ Πέλοπος, πλατάνου πετάλῳ· τὴν Σαρδὼ, ἴχνει ἀνθρώπου· τὴν Κύπρον, δορᾷ προβάτου· τὴν Λιβύην, τραπεζίῳ σχήματι. καὶ ἄλλα δὲ ἄλλως εἰκάζουσιν οἱ παλαιοί. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἐοικέναι τόξῳ τὸν Εὔξεινον περιφράζων, οὕτω φησὶ, Τόρνῳ εἰδόμενον περιηγέος ἄμματι τόξου. λέγει δὲ τόρνον τὸ τορνοειδές· ὥσπερ [5] Λυκόφρων, στρόβιλον τὸ στροβιλοειδές. ἄμμα δὲ τόξου, τὸν σύνδεσμον τοῦ Σκυθικοῦ τόξου. περιηγὲς δὲ, τὸ περιηγμένον,

1. Antigone CMLXXVIII. 2. lege περιπίπτουσι. Apud STRAB. lib. XI. hæc verba leguntur, & περιπίπτουσι IS. CASAUBONO placet. 3. DIONYS. v. CCLIX. 4. ἴδιον addunt C. E. 5. Alex. v. LXXXIX. & v. DVI.

ἤτοι

ἤτοι καμπύλον. τοιοῦτο δὲ τὸ ἐντεταμένον τόξον· ἵνα λέγῃ ἐοικέναι τὸ τοῦ Εὐξείνου πέλαγος τόξῳ οὐ σκολιῷ, ἀλλὰ στρογγύλῳ γινομένῳ διὰ τὴν τάσιν τῆς νευρᾶς. περιάγει γὰρ ἡ τάσις τὰ κέρατα εἰς καμπήν· καὶ οὕτως ἀπὸ σκολιοῦ γίνεται περιφερὲς κατὰ τὰς ἀψῖδας τὸ τόξον. ὅτε δὲ καὶ εἰς βολὴν ἐπιταθῇ, τότε κυκλοτερὲς τὸ τόξον γίνεται, κατὰ τὸν [1] ποιητήν. τὸ δὲ περιηγὲς καὶ [2] ἐπὶ ἀσπίδος λέγεται.

163. Τοῦ καὶ πρὸς βορέην] Ὅτι πρὸς βοῤῥᾶν Εὐξείνου ἡ Μαιῶτις λίμνη, καὶ ὅτι Σκύθαι αὐτὴν ἀμφινέμονται, καὶ εἰς αὐτὴν τερματοῦνται. φησὶν δὲ ὁ [3] Ἡρόδοτος, Τάναϊν διαβάντι οὐκέτι [4] Σκυθίη. ἔθνος δὲ καὶ οἱ Μαιῶται Σκυθικὸν, πολυανθρωπότατόν τε καὶ ἄλκιμον, ἄνδρες γεωργοὶ καὶ πολεμισταί. τὴν δὲ τοιαύτην Μαιῶτιν, μητέρα τοῦ Πόντου καλοῦσιν. ὅθεν καὶ τοῦτο τινές φασι λαχεῖν αὐτὴν τοῦ ὀνόματος. μαῖα γὰρ ἡ τροφός. διὸ καὶ ὁ Περιηγητής φησιν, ἐξ αὐτῆς Πόντου τὸ μυρίον ἕλκεται ὕδωρ, ὀρθὸν Κιμμερίου διὰ Βοσπόρου· παρ' ᾧ πολλοὶ Κιμμέριοι ναίουσιν, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου. φασὶ δέ τινες καὶ μὴ πολὺ ἐλάττονα εἶναι τοῦ Πόντου τὴν αὐτοῦ μητέρα ταύτην Μαιῶτιδα. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ Μαιῶτις λέγεται διὰ τοῦ ω, παρὰ τοῖς παλαιοῖς, ὡς ἀπὸ τοῦ μαιῶ, μαιώσω· καὶ μαιῆτις διὰ τοῦ η, ὡς ἀπὸ τοῦ μαία. Ταῦρον δὲ λέγει ὄρος ἄλλο παρὰ τὸ μετὰ ταῦτα ῥηθησόμενον ἑῷον Ταῦρον· τὸ βόρειόν τι τμῆμα ἐκείνου τοῦ Ταύρου, ὑφ' ᾧ κεῖνται οἱ Κιμμέριοι, τὸ Σκυθικὸν ἔθνος. ἔνθα καὶ ἡ Ταυρικὴ Χεῤῥόνησος μεγάλη οὖσα, καὶ, ὥς φασί τινες, τῇ Πελοποννήσῳ ἐοικυῖα καὶ τὸ σχῆμα καὶ τὸ μέγεθος, παρακειμένη δυσμικῇ τῷ στόματι τῆς Μαιώτιδος. οἱ δὲ ἐνταῦθα Σκύθαι, Ταυροσκύθαι λέγονται, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ Ταύρου ὄρους. ὅπερ οἶδε καὶ [5] Ἡρόδοτος, ἱστορῶν καὶ αὐτὸς ὄρη Ταυρικὰ Σκυθικά. περὶ δὲ Κιμμερίων ζήτει ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Ὀδύσσειαν. τὸ δὲ, ὑπὸ ψυχρῷ ποδὶ Ταύρου, ἔχει τι ἀστεῖον καὶ αἰνιγματῶδες, κατὰ τὴν ὁμωνυμίαν τῶν λέξεων.

170. Νῦν δέ τοι] Ὅτι τὸ τῆς περιηγήσεως ἐνταῦθα χρήσιμον ἐκτιθέμενος λέγει, ἐρῶ σοι τὸ τῆς γῆς ἀπάσης εἶδος, ὄφρα καὶ οὐκ ἐσιδὼν, ἔχοις ἔμφρασον ὀπωπὴν, ἤγουν θεωρίαν· ἐκ δὲ τοῦδε, γεραρός τε καὶ αἰδοιέστερος εἴης, τοῖς ἀγνοοῦσι τάδε πάντα περιηγούμενος. ὡς εἶναι τὸ τῆς περιηγήσεως τέλος, τὴν τοῦ μαθητοῦ γνῶσιν, εἶτα καὶ τὴν πρὸς ἄλλους ἀγνοοῦντας λόγον ἀπ' αὐτοῦ διδασκαλίαν· τούτων δὲ τέλος αὖθις τὴν ἐκ τῶν διδασκομένων τιμήν.

172. Αἰδοιέστερος] Ὅρα δὲ τὸ αἰδοιέστερος, ποιητικώτερον ὂν, καὶ τὸ

1. HOMER. Iliad. Δ. v. CXXIV. 2. περιάγκυρον MS R. STEPH. 3. Melpom. XXI. 4. Σκυθικὴ legit HERODOTUS. 5. Melpom. III. 6. Δ. v. XIV.

μέτρῳ

μέτρῳ χρήσιμον. κεῖται δὲ ἡ λέξις καὶ παρὰ [1] Πινδάρῳ. ἐκεῖνος δὲ καὶ [2] ἀφθονέστερον λέγει, καὶ ἄλλα τοιαῦτα.

175. Ες νότον ἀντολίην τε τραπεζίῳ εἶδος ὁμοίη] Οτι τὸ τῆς Λιβύης εἶδος ἄλλοι μὲν εἰς ὀρθογώνιόν τι καταγράφουσι τρίγωνον· ὁ δὲ Διονύσιός φησιν αὐτὸ τραπεζείῳ ἐοικέναι σχήματι γεωμετρικῷ τετραπλεύρῳ, ἔχοντι τὴν ἄνω πλευρὰν ἐλάττονα τῆς ὑποτεινούσης, ὡς ὑπόκειται. καὶ γὰρ τῆς Λιβύης στενοῦται μὲν ὀξυνόμενα τὰ πρὸς τοῖς Γαδείροις, τουτέστι τὰ ἑσπέρια· εὐρύνεται δὲ τὰ πρὸς ἕω, καὶ Αἴγυπτον. καὶ οὕτω μὲν οἱ τῶν παλαιῶν ἀκριβέστεροι, οἳ καὶ συντρέχουσι τῷ τοῦ Διονυσίου σκοπῷ, [3] λέγοντες", ὅτι ἡ Λιβύη ἐς μυχὸν μὲν ὀξύνεται ὠκεανοῦ τοῦ πρὸς τοῖς Γαδείροις, τὸν οὖρον δὲ αὐτῆς τὸν εὐρύτερον Αραβίης τεκμαίρεται ἄγχι θαλάσσης. ἄλλοις δέ τισι δοκεῖ, πλατεῖαν μὲν εἶναι ὑποτείνουσαν γραμμὴν τὴν βορείαν παραιγιαλῖτιν, ἀπεναντίας δὲ αὐτῆς, στενοτέραν ὑπερτείνουσαν, τὴν πρὸς τῇ Αἰθιοπίᾳ νοτίαν ὠκεανῖτιν πλευράν, ὡς εἶναι τὸ σχῆμα τοιοῦτον. οἷς οὐ πάνυ ἄν τις ἀρέσκοιτο, τῷ Διονυσίῳ προσέχειν θέλων καὶ τῇ φύσει τοῦ πράγματος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ ὅτι τὸ τραπέζιον σχῆμα κατὰ μετρικὴν ἀνάγκην ἐνταῦθα ἔχει ἐν τῇ παραλληγούσῃ τὸ δίχρονον.

ἄλλως γὰρ διὰ διφθόγγου, φασίν, ἐκφέρεται. οὐ γὰρ ὑποκορίζεται ἀπὸ τῆς τραπέζης, ἀλλ' ἀπὸ τῶν τραπεζοῦς γίνεται, ὡς τάχα ἀπὸ τῶν [4] πάλαι" τραπεζέων τοιουτοσχήμοσι χρωμένων τραπέζαις, διὰ τὸ στερρὸν τῆς βάσεως. Λιβύη δὲ ἡ χώρα λέγεται, ἢ ἀπὸ γυναικὸς ὁμωνύμου Λιβύης, δηλαδὴ τῆς Επάφου· ἢ διὰ τὸ τοῦ τόπου αὐχμηρόν, κατὰ παραγραμματισμόν τινα, οἱονεὶ λειφύη τις οὖσα, ὡς ἐλλιπὴς ὑετοῦ. οἱ δὲ παρὰ τὸν ἄνεμον τὸν λίβα, ὡς ἐκεῖθεν πνέοντα. ὅπερ δοκεῖν ἔοικε καὶ τῷ Διονυσίῳ, καθάπερ ἔστι τεκμήρασθαι ἀπὸ τῆς παρηχήσεως αὐτοῦ τῆς τοιαύτης, ἐς λίβα μὲν Λιβύην, ἐς δ' αὐγάς, Ασίην. Νικίας δέ τις φησὶ τὰς τρεῖς ἠπείρους ἀπό τινων κληθῆναι ἀνδρῶν, Εὐρώπου, Ασίου, καὶ Λίβυος· ὥσπερ καὶ ἄλλοι μυρίοι τόποι ἀπό τινων προσώπων ἀξίων λόγου ἐκλήθησαν· οἷον, ἀπὸ Περσέως, ἡ Περσίς· καὶ Κρήτη, ἀπὸ Κρητός· καὶ Αφρική, ἀπὸ Αφρα τινὸς συνεκδημήσαντος τῷ Ηρακλεῖ ἐπὶ τὰς Γηρυόνου βοῦς. καὶ ἄλλοι ἀπ' ἄλλων. Σημειωτέον δὲ ὅτι καὶ μέρος τι τῆς Λιβύης τῆς χώρας ἐστὶν ἰδίως οὕτω καλούμενον Λιβύη. παρὰ γοῦν τοῖς παλαιοῖς εὑρίσκομεν τό, ἀμφοτέρας Λιβύας. τοῦτο δὲ τάχα ἐμφαίνει καὶ διχῶς τὴν Λιβύην λέγεσθαι, τήν τε ὅλην χώραν, καὶ μέρος τι αὐτῆς, εἰς δύο Λιβύας ὑποδιαιρούμενον· ὥσπερ καὶ τὴν Αρμενίαν καὶ τὴν Καππαδοκίαν εἰς πολλὰς Καππαδοκίας καὶ Αρμενίας οἱ παλαιοὶ κατατέμνουσι. τοιοῦτον δέ τι καὶ περὶ τῆς Ασίας

1. Olymp. od. III. 2. Olymp. od. II. 3. λέγουσι c. 4. παλαιῶν c.

ὡς

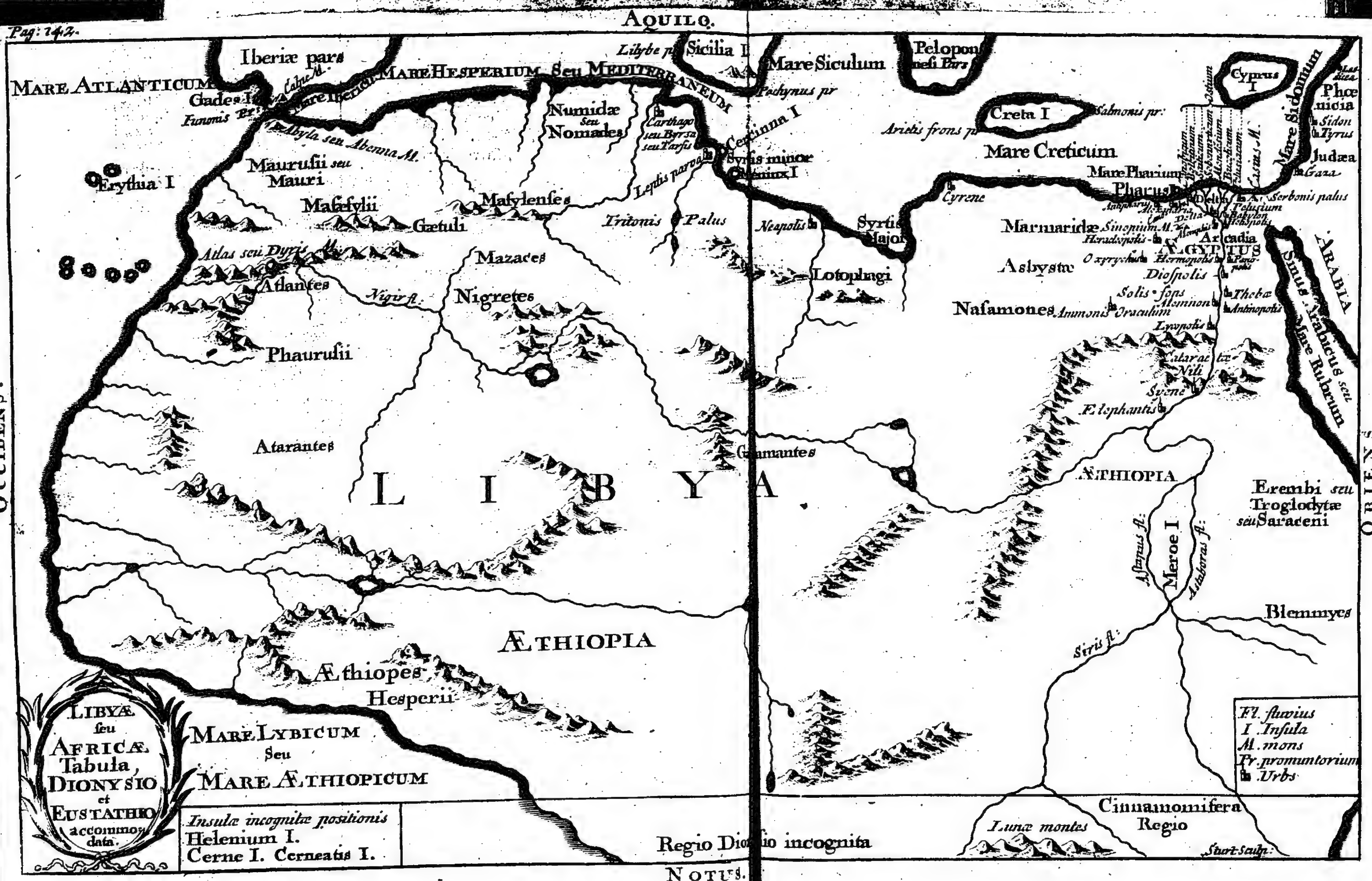
Pag. 142.
AQUILO.
OCCIDENS.
ORIENS.
NOTUS.
MARE ATLANTICUM
Iberiæ pars
Gades I.
Calpe M.
Junonis Pr.
Mare Ibericum
MARE HESPERIUM Seu MEDITERRANEUM
Abyla seu Abenna M.
Erythia I
Maurusii seu Mauri
Masæsylii
Gætuli
Masylenses
Numidæ seu Nomades
Carthago seu Byrsa seu Tarsis
Leptis parva
Syrtis minor
Cercinna I
Lilybe pr.
Sicilia I
Mare Siculum
Pachynus pr.
Pelopon nesi Pars
Creta I
Salmonis pr.
Arietis frons pr.
Mare Creticum
Cyprus I
Mare Sidonium
Phœnicia
Sidon
Tyrus
Judæa
Gaza
Mare Pharium
Pharus
Serbonis palus
Pelusium
Casius M.
Cyrene
Syrtis Major
Neapolis
Tritonis Palus
Atlas seu Dyris M.
Atlantes
Mazaces
Nigrites
Nigir fl.
Lotophagi
Marmaridæ
Asbystæ
Nasamones
Ammonis Oraculum
Oxyrynchus
Diospolis
Solis fons
Thebæ
Antinopolis
Lycopolis
Catarac tæ Nili
Syene
Elephantis
Ægyptus
Arcadia
Sinus Arabicus seu Mare Rubrum
ARABIA
Phaurusii
Atarantes
LIBYA
Garamantes
ÆTHIOPIA
Erembi seu Troglodytæ seu Saraceni
Meroe I
Astapus fl.
Astaboras fl.
Blemmyes
Siris fl.
ÆTHIOPIA
Æthiopes Hesperii
MARE LYBICUM Seu MARE ÆTHIOPICUM
LIBYÆ seu AFRICÆ Tabula, DIONYSIO et EUSTATHIO accommodata.
Insulæ incognitæ positionis
Helenium I.
Cerne I. Cerneatis I.
Regio Dionysio incognita
Lunæ montes
Cinnamomifera Regio
Fl. fluvius
I. Insula
M. mons
Pr. promuntorium
Urbs
Sturt Sculp.

ἐν τοῖς ἑξῆς [1] ῥηθήσεται. ἐπεὶ μέντοι τῆς Εὐρώπης ἔμπαλιν γέγονεν. ἐκείνης γὰρ μέρος τι ἐξῃρέθη, τὸ λέγεσθαι Εὐρώπη, ὡς ἐν τοῖς περὶ Εὐρώπης [2] λεχθήσεται). θηριοτρόφον δὲ τὴν Λιβύην ἱστοροῦσι, καὶ ἔρημον τὴν πολλήν. ἔλαφος δὲ καὶ ὗς ἄγριος ἐν αὐτῇ οὐκ ἔστιν, ὡς οἱ παλαιοὶ λέγουσι. δοκεῖ δὲ καὶ ἡ τῶν τεσσάρων χρῆσις ἐκεῖθεν εὑρεθῆναι. φησὶν οὖν [3] Ηρόδοτος, ὅτι τέσσαρας ἵππους ζευγνύναι, παρὰ Λιβύων Ελληνες ἔμαθον. τοσοῦτον δὲ καὶ (φασὶν) ἡ Λιβύη ἀπολείπεται τοῦ τρίτον ἀκριβῶς εἶναι μέρος τῆς οἰκουμένης, κατὰ τὴν εἰς τρία ἴσα τομήν, ὥς τε καὶ συντεθεῖσα μετὰ τῆς Εὐρώπης, οὐκ ἂν ἐξισάζειν δόξῃ τῇ Ασίᾳ. πῶς ἂν οὖν εἴη τρίτον τῆς ὅλης οἰκουμένης, ἥ τις οὐδὲ εἰς τεταρτημόριον προσλογίζεται; ὃ καὶ ὁ [4] Διονύσιος ἐμφαίνει ἐν τῷ περὶ τῆς Ασίας λόγῳ. Ὅτι πρώτῃ ἐνταῦθα ἐπαναλήψει κέχρηται, ἐν τῷ, Λιβύη ἐς νότον ἕρπει, ἐς νότον, ἀντολίην τε. ἐπαναλαβὼν, διὰ κάλλος καὶ διὰ σαφήνειαν, καὶ δὶς εἰπὼν τὸ, ἐς νότον.

179. Γαῖα κελαινῶν Αἰθιοπήων] Ὅτι περὶ τὴν Αραβίαν ἡ γῆ τῶν ἑτέρων κελαινῶν Αἰθιόπων, ἤγουν τῶν ἀνατολικωτέρων, ἀντιδιαστελλομένων τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψι. καὶ γὰρ καὶ καθ' Ομηρον, οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονός εἰσιν, οἱ δὲ ἀνιόντος· ὡς ἐν τῷ πρώτῳ τῆς [5] Οδυσσείας γέγραπται.

180. Ερεμβῶν] Ὅτι ἄγχι τῶν ἑῴων Αἰθιόπων οἱ Ερεμβοὶ, οἳ κατὰ σαφεστέραν μετάληψιν, ἤγουν μεθερμήνευσιν, λέγονται καὶ Τρωγλοδύται· οὕτω καλούμενοι διὰ τὸ ὑπὸ τὴν ἔραν βαίνειν, καὶ τρώγλας ὑποδεδυκέναι, διὰ τὴν ἄγαν ἐκ τοῦ ἡλίου θερμότητα. λέγονται δὲ καὶ οἱ αὐτοὶ Σαρακηνοί. τούτων τῶν Ερεμβῶν ἡ γῆ παρδαλέῃ ὁμοία ἐστὶ, τουτέστι δορᾷ παρδάλεως, ὡς διψηρὰ, φησὶν, οὖσα, καὶ αὐχμήεσσα, καὶ ὧδε καὶ ὧδε κυανέαις κατάστικτος φολίδεσσιν, καὶ οὕτω ποικίλη, κατὰ τὴν παρδαλῆν. διάφορος γὰρ ἀληθῶς ἡ τοιαύτη γῆ τοῖς χρώμασι, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου ἔκκαυσιν. εἰσὶ δὲ Τρωγλοδύται καὶ ἐν Εὐρώπῃ, περί που τὴν Τριβαλλῶν γῆν, καὶ περὶ Καύκασον, καὶ τὸ βόρειον ὁμοίως. καὶ αὐτοὶ δὲ διὰ τὴν ἄγαν ψυχρότητα δύονται ὑπὸ γῆν. καὶ οἱ Παρνάσιοι δὲ Αὐτόχθονες, τοιοῦτοί τινές εἰσι. περὶ δὲ Τρωγλοδυτῶν καὶ Ερεμβῶν γέγραπται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Οδύσσειαν. ὅτι δὲ οἱ παρὰ τῷ Διονυσίῳ Ερεμβοὶ, καὶ Τρωγλοδύται λέγονται, δηλοῖ καὶ ὁ εἰπὼν [7] ῥήτωρ, Τρωγλοδύται, μοῖρα Αἰθιοπικὴ, Νομαδικὴ, καὶ Αράβων ὅμορος. λέγεται δὲ κατὰ ὀξύτητα δρόμου ἐντυχεῖν, καὶ ἀπὸ σφενδόνης ἀκροβολίζεσθαι ἄριστα. ὁ δ' αὐτὸς καὶ ἐτυμολογῶν τὴν τοῦ ἔθνους κλῆσιν, φησὶν ὅτι ὅτε τοὺς ἀνθισταμένους διαδιδράσκουσιν, [8] ἐπτερωμένοι τῇ

1. vide comm. in v. CCLXX. 2. ibid. 3. Melpom. CLXXXIX. 4. v. DCXX. &c. 5. v. XXIV. 6. HOM. Odyss. Δ. v. XXIV. 7. HELIODORUS Æthiopic. lib. VIII. cap. XXIII. 8. HELIODORUS ἐπτερωμένους τῇ ποδωκείᾳ Troglodytas vocat. at codd. alii habent ἐπτερωμένους ut EUSTATH. legebat.

ποδω-

ποδωκείᾳ, εἰς ὀπάς τινας βραχυστόμους καὶ χηραμοὺς κρυφίους πετρῶν καταδύονται. [1] Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοὺς Τρωγλοδύτας Αἰθίοπας εἶναι ἱστορῶν, φησὶν ὅτι οἱ Τρωγλοδύται Αἰθίοπες τάχιστοι τῶν ἀνθρώπων εἰσὶ πάντων· σιτοῦνται δὲ καὶ ὄφεις καὶ [2] σαύρας". τῇ δὲ διαλέκτῳ [3] τετρίγασι", καθάπερ αἱ νυκτερίδες.

185. Μαυρουσίδος ἔσχατα γαίης] Ὅτι περὶ τὴν ἄκραν γλωχῖνα, ὅ ἐστι γωνίαν, τοῦ ῥηθέντος Λιβυκοῦ τραπεζίου σχήματος, ἀγχοῦ τῶν στηλῶν οἰκοῦσιν οἱ Μαυρούσιοι, οὓς καὶ Μαύρους οἱ Ῥωμαῖοι ἔλεγον. εὐδαίμονα δὲ γῆν ἔχουσιν οὗτοι, καὶ μεγαλόδενδρον καὶ πολύδενδρον. ἐξ ὧν καὶ μέγισται μονόξυλοι τράπεζαι. καίτοι δὲ Νομαδικῶς ζῶντες οἱ Μαυρούσιοι καλλωπίζεσθαι ἱστόρηνται κόμης τε ἐμπλοκῇ, καὶ χρυσοφορίᾳ, καὶ σμήξει ὀδόντων, καὶ ὀνυχισμῷ. ὅτι δὲ τοῖς Μαυρουσίοις, φησὶ, τὰ τῶν Νομάδων παραπέπλανται ἄσπετα φῦλα, οὕς φησιν [4] Ἡρόδοτος Ἡλίῳ καὶ Σελήνῃ θύειν μόνοις ἐκ τῶν ἄλλων θεῶν. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐνταῦθα Νομαδικά εἰσιν ἔθνη νότια, καθὰ καὶ ἀρκτῷα ἐν Σκύθαις· οὓς καὶ διὰ τὸ Νομαδικὸν, καὶ λίαν βουκηματῶδες, βόσκεσθαί φησι σὺν παισὶν, ἀνὰ ἤπειρόν τε καὶ ὕλας πλανωμένους, καὶ θήραν βίου ζητοῦντας κακήν. οὐ γὰρ ἔμαθον, φησὶ, γῆς τομὴν δι' ἀρότρου, οὐδὲ βοῶν αὐτοῖς ἀκούεται αὐλιζομένων μυκηθμὸς, οὐδὲ τερπνὸς ὁλκὸς ἁμάξης· ἀλλ' οἷα θῆρες ἀνὰ τὰς ὕλας βουκολοῦνται, νήϊδες ἀσταχύων, καὶ ἀπευθέες ἀμήτοιο. καὶ ὅρα τὸ βουκολοῦνται ληφθὲν εἰς ἐτυμολογικὴν ἀνάπτυξιν τῆς κλήσεως τῶν Νομάδων, καθὰ καὶ τὸ βόσκεσθαι. Νομάδες γὰρ πάντως ἀπὸ τοῦ νέμεσθαι· τὸ δὲ νέμεσθαι, καὶ τὸ βουκολεῖσθαι, καὶ βόσκεσθαι, ταυτόν τι σημαίνουσιν. ἔστι δὲ τὸ μὲν, νήϊδες, ἀνεπιστήμονες· παρὰ τὸ νὴ στερητικὸν, καὶ τὸ εἰδέναι. τὸ δὲ ἀπευθέες, ἀντὶ τοῦ ἀμαθεῖς, καὶ μὴ ἀκούσαντες. [5] Ὅμηρος δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ μὴ ἀκουσθέντος τὴν λέξιν τίθησιν, ἐν οἷς ἀπευθέα λέγει τὸν ἀνήκουστον καὶ ἄγνωστον ὄλεθρον. τερπνὸν δὲ τὸν τῆς ἁμάξης λέγει ὁλκὸν, ὡς τὴν γεωργίαν καὶ τὸν ἥμερον βίον ἀποδεχόμενος. ἄλλως γὰρ δύσηχος καὶ οὐχ ἡδὺς ὁ τῆς ἁμάξης ὁλκός.

187. Ἀγρόνομοι Μασυλῆες] Ὅτι τὸ ἀγρόνομοι Μασυλῆες προπαροξύνεται, ὁμοίως τῷ, πρωτότοκοι παῖδες· ἐπεὶ οὐκ ἐνέργειαν, ἀλλὰ πάθος σημαίνει. τοὺς γὰρ ἐν ἀγροῖς νεμομένους, ἢ τοὺς κατὰ τὰ ἄγρια νεμομένους ἡ λέξις δηλοῖ. [6] Πολύβιος δὲ Μασυλεῖς γράφει αὐτούς.

195. Τοῖς δ' ἐπὶ Καρχηδών] Ὅτι Καρχηδὼν, μητρόπολις οὖσα Λιβύης, Φοινίκων ἀποικίαν οὖσά ποτε, μετὰ τοὺς Νομάδας ἐστί. λέγει δὲ αὐτὴν

1. Melpom. CLXXXIII. 2. σαύρους C. E. 3. τετρύγασι HERODOTUS legit. 4. Melpom. CLXXXVIII. 5. Odyss. Γ. v. LXXXVIII. 6. POLYBIUS in lib. III. Μασυλίων meminit. EUSTATHIUS hoc e STEPH. BYZ. in v. Μασύλοι desumsit, qui asserit apud POLYBIUM Μασυλεῖς reperiri.

εὔορμον·

εὔορμον· λιμένα γὰρ ἔχει [1] εὐκατάγωγον", ἱδρυμένη ἐπὶ Χερρονήσῳ. πολλὴ δὲ ἐστι παρὰ ταῖς ἱστορίαις ἡ πόλις, καὶ πλοῦτον ἔχει βαθὺν, καὶ δύναμιν πολλήν. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐπὶ θαύματι ἐπαναλαμβάνει καὶ αὐτὴν, λέγων, Καρχηδὼν Λιβύων, ἀτὰρ πρότερον Φοινίκων· Καρχηδὼν, τὴν μῦθος ἀπὸ βοὸς, τουτέστι βύρσης, μετρηθῆναι. καὶ ἔστιν αὕτη [2] δευτέρα παρὰ τούτῳ ἐπανάληψις. τρὶς γὰρ εἶπεν ἐνταῦθα τὸ Καρχηδών. φασὶ δὲ ὅτι ἐρημωθεῖσα ἡ Καρχηδὼν καθ' ὃν καιρὸν καὶ ἡ Κόρινθος, ἀνελήφθη πάλιν, τουτέστιν ἀνωρθώθη, ὑπὸ Καίσαρος τοῦ ἐπιλεγομένου θεοῦ (οὗ υἱὸς ὁ Σεβαστὸς) πέμψαντος ἐκεῖ ἐποίκους Ῥωμαίους. ἱστόρηται δὲ καὶ ὅτι [3] Ταρσεῖς ἡ θεία γραφὴ, οὐ τὴν Ταρσὸν, κατά τινας, ἀλλὰ τὴν Καρχηδόνα ταύτην καλεῖ, προκαθημένην τῆς Ἀφρικῆς. ἡ δὲ περὶ τῆς ῥηθείσης βοὸς ἱστορία τοιαύτη ἐστίν· Διδὼ ἡ τοῦ Πυγμαλίωνος ἀδελφὴ, Ἀγήνορος θυγάτηρ, ἢ Βήλου βασιλέως Τυρίων, ἡ καὶ Ἐλίσσα καλουμένη, καὶ [4] Ἀνα", Συχαίῳ γενομένη γυνὴ, ἀνδρὶ Φοίνικι, Τύρον ᾤκει· τοῦτον δὴ τὸν ἄνδρα ὁ Πυγμαλίων σὺν αὐτῷ ἀποδημοῦντά ποι δολοφονεῖ, ἔρωτι χρημάτων. ὁ δὲ δι' ὀνείρων σημάνας τὸ πάθος τῇ γυναικὶ, κελεύει φεύγειν· οὐκέτι γὰρ εἶναι πιστὰ τῷ Πυγμαλίωνι, ἐν δευτέρῳ χρημάτων τὰ φυσικὰ τιθεμένῳ θέσμια. ἡ δὲ, προσλαβομένη τινὰς τῶν Τυρίων, συναραμένη δὲ καὶ τὰ χρήματα, ἔρχεται ἐπὶ Λιβύην. τοῦ δὲ Νομάδων καὶ [5] Μαζίκων" βασιλέως Ἰάρβαντος ἐκβάλλοντος αὐτὴν, ἠξίου ἡ γυνὴ χώραν αὐτῇ τιμῆς ἀποδόσθαι ὅσον ἂν ῥινὸς, ἤγουν βύρσα, ἐπιλάβοι βοός. τυχοῦσα δὲ τοῦ ἀξιώματος, διὰ τὸ δόξαι μικρὰ αἰτῆσαι, λαμβάνει βύρσαν, καὶ κατατεμοῦσα εἰς λεπτὰ, καὶ τὸν λεπτοτομηθέντα ἱμάντα [6] ἐπεκτείνασα", ἔσχε τὴν κύκλῳ ἐμπεριληφθεῖσαν γῆν τῷ ἱμάντι εἰς μῆκός τε καὶ εἰς πλάτος· πολλὴν οὖσαν τῇ πόλει τῷ τοιούτῳ σοφίσματι περιγράψασα. καὶ οὕτως ἡ Καρχηδὼν, Φοινίκων ἀνέκαθεν οὖσα τὸ μετὰ τῆς Διδοῦς, νῦν Λιβύων ἐστί. Διδὼ δὲ ἐκάλεσαν οἱ πλεονεκτηθέντες τὴν τοιαύτην γυναῖκα ἐπιχωρίῳ φωνῇ, ὡς ἂν εἴποι τις ἀνδροφόνον· διαβάλλοντες ἐκείνην ὡς δῆθεν αἰτίαν ἔχουσαν τοῦ ἀνδροφονῆσαι, διὰ τὸν ἐκ τοῦ ἀδελφοῦ φόνον. ἡ δὲ τῆς πόλεως ἀκρόπολις διὰ τὴν ῥηθεῖσαν ἱστορίαν τῆς βοὸς, Βύρσα ἐκλήθη τὸ παλαιόν. φασὶ δὲ καὶ ὅτι ὁ ῥηθεὶς Ἰάρβας τὴν πόλιν μετὰ τὴν κτίσιν καθαίρας, ἐκάλεσε τῇ Λιβύων φωνῇ Καινὴν πόλιν· ὕστερον δὲ ἐκλήθη Καρχηδών. Ἄλλοι δὲ οὕτως ἱστοροῦσι· Καρχηδὼν ἡ πόλις, ἀπὸ Καρχηδόνος τινὸς ἀνδρὸς Φοίνικος. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Καινὴ πό-

1. εὐκατάγωστον E. 2. prima est in versu CLXXV. hinc corrigenda sunt EUSTATHII verba, comment. in v. LXXXIII. φησὶ γὰρ ἐκεῖ ὁ Διονύσιος ἐν σχήματι ἐπαναλήψεως, Ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν. lege ἐν σχήματι μεταλήψεως, ut MS R. STEPH. Nam si ἐπανάληψις sit in iis verbis, non secunda erit hæc, sed tertia. 3. Θαρσεῖς C. E. vide EZECH. cap. XXXVIII. v. XIII. in versione LXX. 4. Αὖνα C. Αἶνα E. uterque codex vitiose, pro Ἄννα. 5. Μεζίκων E. 6. ἐπικτείνασα E.

T

λις,

λίς, καὶ Καδμεία, καὶ Κακκάβη, ὅπερ τῇ ἐγχωρίῳ διαλέκτῳ ἵππου δηλοῖ κεφαλήν. ἐξ αὐτῆς φασι Κλειτόμαχον εἶναι τὸν Ἀκαδημαϊκὸν φιλόσοφον, τὸν καὶ Ἀσδρούβαν καλούμενον, [1] ὃς ἠκροάσατο τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου κη΄ ἐτῶν, ἄνθρωπος ἐλθὼν Ἀθήναζε ἄμοιρος (φασὶ) καὶ τῶν πρώτων στοιχείων, καὶ ὅμως ὀξύτητι φύσεως, καὶ ἄκρᾳ μελέτῃ εἰς πολὺ σοφίας ἐληλακώς. Οἱ δὲ καὶ τὰ περὶ Καρχηδόνος φασίν, ὡς ἄρα οἱ περὶ τὴν Ἐλισσαν, ἤγουν οἱ μετὰ τῆς Διδοῦς ὀρύσσοντες εἰς πόλεως κτίσιν, καὶ βοὸς εὑρόντες κεφαλήν, ἀπέσχοντο τοῦ ὀρύσσειν, οἷα ὑποπτευσάμενοι μόχθους, καὶ δουλείαν συνεχῆ, ὃ καὶ οἱ βόες πάσχουσιν. ὀρύξαντες δὲ περί που φοίνικα πεφυτευμένον, εὗρον κεφαλὴν ἵππου, καὶ συμβαλόντες σημαίνεσθαι σχολὴν αὐτοῖς, καὶ παρ' ἄλλων δόσιν τροφῆς, καθὰ καὶ τοῖς ἵπποις, ἔκτισαν ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ τὴν Καρχηδόνα, καὶ ταῦτα πότιμον ὕδωρ μὴ ἔχοντι· καὶ τάχα διὰ τοῦτο καὶ Κακκάβη ἐκλήθη, ὡς ἀνωτέρω ἔγκειται.

198. Ἐξείης δ' ἐπὶ Σύρτις] Ὅτι μετὰ τὴν Καρχηδόνα Σύρτις ἡ μικροτέρα, ἡ καὶ Λωτοφαγῖτις, μεθ' ἣν πρὸς αὐγὰς ἡλίου ἡ ἑτέρα ἔρχεται ἄσπετος, εὐρυτέραις βαρυνομένη προχοαῖς. πολλὴ δὲ ἡ τῶν Σύρτεων χαλεπότης, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, διὰ τὸ τεναγῶδες τοῦ βυθοῦ· καὶ ὅτι κατὰ τὰς ἐκεῖ ἀμπώτεάς τε καὶ πλημμυρίδας [2] συμβαίνει", κατὰ τὸν [3] γεωγράφον, ἐμπίπτειν τοὺς παρατυχόντας εἰς τὰ βραχέα, καὶ καθίζειν, καὶ εἶναι σπάνιον τὸ σωζόμενον σκάφος. τοῦτο δὲ καὶ Διονύσιος ἐμφαίνων, φησίν, ἔνθα ἄλλοτε μὲν κορυσσομένης Τυρσηνίδος θαλάσσης, πλημμυρὶς ἐγείρεται, ἄλλοτε δὲ ἄμπωτις ξηραῖς ἐπιτρέχει ψαμάθοις· ἠρεμοῦντος δηλονότι τοῦ πόντου, καὶ μὴ κορυσσομένου τοῖς κύμασιν. καὶ ἀνωτέρω δὲ ὁ αὐτὸς ἔφη περὶ τῆς μικρᾶς, ὅτι

[4] Τηλόθεν ἐρχομένην δέχεται πλημμυρίδα πόντου.

τεναγώδης δὲ ὁ τόπος, ὡς ἐρρέθη, καὶ οὐκ ἀεὶ βαθεῖα θάλασσα, ἀλλὰ κατὰ καιρούς τινας πολὺ τοῦ ὕδατος ἐπισυρομένη· ὅθεν καὶ Σύρτις καλεῖται. ἔστι δὲ ἡ μὲν ἐλάττων Σύρτις, χιλίων ἑξακοσίων σταδίων, ὡς οἱ παλαιοί φασι, τὸ περίμετρον· τῆς δὲ μεγάλης ὁ κύκλος, πεντακισχιλίων σταδίων. τὸ δὲ περὶ [5] αὐτὴν" πέλαγος, Λιβυκὸν καλεῖται, ἀποτελευτῶν εἰς τὴν Αἴγυπτον. ἄμπωτις δέ ἐστι ξηρασία καὶ ἀνάπωσις ὕδατος περιοδική, ἀνάπωτις οὖσά τις, καὶ ἐν συγκοπῇ ἄμπωτις. πάθος δέ ἐστι γινόμενον πολλαχοῦ, οἷα τοῦ ἐπιπολάζοντος ὕδατος [6] ἀπονοσοῦντος", καὶ ἐν τῷ οἷον ἀναπίνεσθαι, ὑπὸ γῆν δυομένου κατὰ χρονικὰς περιόδους τινάς. αἴτιον δέ φασι τοῦ πάθους τούτου πνεῦμα ὑπο-

1. sequentia hoc modo distinguenda, ὃς ἠκροάσατο τοῦ σοφοῦ Καρνεάδου, κη΄ ἐτῶν ἄνθρωπος ἐλθὼν Ἀθήναζε. ita STEPH. BYZ. in v. Καρχηδών intelligendus est, ex quo EUSTATHIUS hæc descripsit. 2. συμβαίνει E. 3. STRABON. lib. XVII. 4. DIONYS. v. CVII. 5. αὐτῆς MS R. STEPH. 6. ὑπονοστοῦντος E.

γείω

ων, ποτὲ μὲν ἐπιὸν, ποτὲ δὲ ἀπιὸν, καὶ ὑπονοστοῦν, ὅτε τὸ ὕδωρ ἀνωθούμενον, εἶτα συγκαταδυόμενον ποιεῖ τὴν ἄμπωτιν, ἥ τις, ὡς ἐρρέθη, ἐκ τῆς ἀναπώσεως κέκληται. ὥσπερ αὖ πάλιν ἐκ τοῦ ἐναντίου ἡ πλημμύρα ὠνόμασται, ὡς ἀπὸ τοῦ πλῶ πλήσω, τὸ ἀναπληρῶ, ἐξ οὗ καὶ ἡ πλήμμη παρὰ τῷ [1] γεωγράφῳ· ἀφ' ἧς ἡ πλημμύρα παρῆχθαι δοκεῖ, κατὰ παρωνυμίαν τινά. τάχα δὲ ἀπὸ τῆς τοιαύτης πλήμμης καὶ τὸ πλημμελεῖν ἐπί τε πλαδῶντος στομάχου λέγεται, καὶ ἑτέρων σημασιῶν μεταφορικῶς.

205. Νέην πόλιν] Ὅτι μέση τῶν Σύρτεων ἡ Νέα πόλις, ἡ καὶ Μικρὰ Λέπτις, ἧς ὕπερ αἶαν Λωτοφάγοι ναίουσι, φιλόξενοι ὄντες· περὶ ὧν ἐν [2] Ὀδυσσείᾳ γέγραπται· ἔνθα ποτέ, φησί, καὶ Ὀδυσσεὺς ἦλθε πλανώμενος. ἔστι δὲ καὶ περὶ Καμπανίαν Νέα πόλις διάσημος, ὡς ῥηθήσεται.

209. Νασαμώνων] Ὅτι οἱ Νασαμῶνες, τὸ Λιβυκὸν ἔθνος, ἔκ τινος βασιλεύσαντος τὴν ὁμωνυμίαν ἔσχον, ὃς [3] Νασάμων βαρυτόνως ἐλέγετο· ἡ καὶ τὸ ἐθνικὸν τὸ ἀπ' αὐτοῦ ὀξύνεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἴσως τοῦ κυρίου ὀνόματος. τούτους, φησί, Διὸς οὐκ ἀλέγοντας ἀπώλεσεν Αὐσονὶς αἰχμή, ἀδίκων χειρῶν κατάρξαντας. [4] ἀνεῖλον γὰρ δόλῳ στρατηγόν τινα Ῥωμαίων ἐκεῖ ἀφιγμένον". διὸ καὶ ἠνδραποδίσθησαν ὑπὸ Ῥωμαίων. οἱ δέ φασιν αὐτοὺς καταπολεμηθῆναι, ὅτε ὁ λεγόμενος ἐμφύλιος ἀνῆπτο πόλεμος, συναγωνιζομένους τῷ Κάτωνι κατὰ τοῦ Καίσαρος. τὸν δὲ Νασαμῶνα, οὗ τὸ ἔθνος ἐπώνυμον, Γαράμαντός τινος γενεαλογοῦσι, τοῦ καὶ Ἀμφιθέμιδος λεγομένου· ἀφ' οὗ καὶ τὸ Λιβυκὸν ἔθνος οἱ Γαράμαντες ἐκλήθησαν. οἱ δὲ Νασαμῶνες ὅτε ἀποδημοῦσι, πτερὰ ἐπὶ ταῖς κεφαλαῖς ὀρθὰ ἔχουσιν, ὡς ὁ Δίων φησίν. ἄλλοι δὲ καὶ πολυγυναίκας τούτους ἱστοροῦσι, καὶ τὴν μίξιν τῶν γυναικῶν ποιουμένους ἐπίκοινον. μαντεύονται δέ, φασίν, ἀπὸ ἐνυπνίων ἃ βλέπουσι φοιτῶντες εἰς τὰ τῶν προγόνων [5] μνήματα". τιμῶσι δὲ τοὺς ἐν αὐτοῖς δικαιοτάτους εἰς τοσοῦτον, ὥς τε καὶ τεθνεῶτας ὀμνύουσιν αὐτούς, τῶν τύμβων ἁπτόμενοι. καθημένους δέ, φασί, θάπτουσι τοὺς νεκρούς. ἐσθίουσι δὲ [6] ἀττελάβους", πρὸς ἥλιον ξηράναντες· εἶδος δὲ ἀκρίδος ὁ ἀττέλαβος.

211. Ἀσβύσται] Ὅτι μεσήπειροι κατὰ Λιβύην οἱ Ἀσβύσται, τὸ ἔθνος, ἔνθα καὶ τὸ ὑμνούμενον Ἄμμωνος τοῦ Λιβυκοῦ θεοῦ τέμενος, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ. καὶ τούτου τοῦ τόπου τὸ ἐθνικόν, Ἀμμώνιοι, παρ' οἷς λέγεται ἡ τοῦ ἡλίου εἶναι κρήνη, ἥ τις ἐν ἑκάστῳ νυχθημέρῳ πολλὰς δέχεται τροπάς, ὡς [7] Ἡρόδο-

1. STRAB. lib. III. 2. I. v. LXXXIV. vide EUSTATH. in locum. 3. vide STEPH. BYZ. 4. ἀνεῖλον γὰρ δόλῳ Πασίτυλον στρατηγὸν τινα Ῥωμαίων ἐκεῖ ἀφιγμένον MS R. STEPH. ἀφιγμένων MS, teste A. MATTHÆO. 5. HERODOTUS, ex quo hæc descripta sunt, legit σήματα. Melpom. CLXXII. 6. ἀττελέβους C. E. & MS R. STEPH. ἀττελέβους HERODOTUS loco citato. 7. Melpom. LXXXI.

τος

τος ἱστορεῖ, κατὰ τὸ ψύχεσθαι καὶ θερμαίνεσθαι περιοδικῶς. [1] ἱστορεῖ δὲ καὶ τὴν μαντείας διὰ συμβόλων ἐν Ἄμμωνος γίνεσθαι, ἤτοι διὰ σχημάτων τινῶν καὶ κατανεύσεων καὶ ἀνανεύσεων. τὸ δὲ, ψαμάθῳ ὑπὸ πολλῇ, ἐτυμολογίας ἐστὶν ἀφορμὴ, ὡς περὶ τὴν ἄμμον ἐτυμολογουμένου τοῦ Ἄμμωνος, ἣν πάνυ πολλὴν ὁ τόπος τοῖς ἐκεῖ ἐπιφορεῖ. οἱ δέ φασι τὸν ἐκεῖ Δία, Ἄμμωνα κληθῆναι ὑπό τινος ὁμωνύμου ποιμένος, προκατάρξαντος τῆς τοῦ ἱεροῦ ἱδρύσεως. εἴρηται δέ τι περὶ Ἄμμωνος καὶ ἐν [2] τοῖς τοῦ Πινδάρου. [3] Ἡρόδοτος δὲ ἑαυτὸν οἰόμενος εἰπεῖν Ἄμμωνα καὶ Δία, λέγει ὅτι κριοπρόσωπον τὸ τοῦ Διὸς ἐκεῖ αὐτόθι ἄγαλμα, ἐξ οὗ καὶ τὸ ἔθνος, Ἀμμώνιοι. [4] Ἀμοῦν γὰρ Αἰγύπτιοι τὸν Δία καλοῦσι. διό τις δὲ μεγάλων φιλοσόφων Ἀμοῦν καὶ πατέρα εἰπεῖν ταυτὸν εἶναι ἱστορεῖ. τὸ δὲ μαντεῖον λέγουσι Θηβαίαν γυναῖκα συστήσασθαι, ἱέρειαν τοῦ Θηβαίου Διός. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μακεδὼν, ἀκούσας Περσέα καὶ Ἡρακλέα εἰς Ἄμμωνος ἀναβῆναι, ἐφιλοδόξησεν ἀνελθεῖν καὶ αὐτός. καὶ ἐποίησεν οὕτω, κοράκων προηγησαμένων αὐτῷ εὐτυχῶς [5] τῆς ὁδοῦ, καίτοι ἄλλως ἠφανισμένης τὰ σημεῖα τῇ ἐπιχύσει τῆς ἄμμου. ὅτι, φασὶ, καὶ ὁ τοῦ Ἄμμωνος ἱερεὺς ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν παιδίον, παιδίος καλέσας βαρβαρικῶς τὸν Ἀλέξανδρον, ἔδοξεν ὡς ἐν χρησμοῦ λοξότητι, ὦ παῖ Διὸς αὐτὸν προσειπεῖν· οὕτω τῶν ἐπιτρίπτων κολάκων ἐκλαβομένων τὸ βάρβαρον τῆς φωνῆς.

213. Κυρήνη τ' εὔιππος] Ὅτι τὴν Κυρήνην εὔιππον λέγει, ἢ [6] εὔπυργον, κατὰ ἑτέραν γραφήν. καὶ, Ἀμυκλαίων γένος ἀνδρῶν, ἤτοι Λακώνων ὡς ἀπὸ μέρους. μέρος γὰρ Λακώνων αἱ Ἀμύκλαι. ἀποικία δὲ ἐστὶν ἡ Κυρήνη νησιωτῶν [7] Θηβαίων, διὸ ἐκ Λακεδαίμονος ἀνέκαθεν μετοικησάντων. ὁ Θήρας γὰρ ἐκεῖνος ὁ στείλας εἰς αὐτὴν ἀποικίαν, Λάκων ἄνωθεν ἦν, ὡς καὶ [8] Πίνδαρος ἱστορεῖ, ὁ καὶ εὔιππον εἶναι τὴν Κυρήνην μαρτυρῶν, καὶ [9] πολλαχοῦ ἐγκωμιάζων αὐτήν. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Πεντάπολις ἡ Κυρήνη, ἐξ ἧς καὶ ὁ ῥήτωρ Συνέσιος. λέγεται δὲ ὅτι καὶ αὕτη, καθαιρεθείσης τῆς τῶν Περσῶν βασιλείας, ὑπὸ Ἀλεξάνδρου ἀνεκτίσθη. ἐκλήθη δὲ Κυρήνη, ἢ ἀπὸ Κυρήνης τῆς Ὑψέως θυγατρὸς, κατὰ [10] Πίνδαρον, ἢ ἀπὸ [11] Κυρήνης πηγῆς ἐγχωρίας. λέγονται δέ ποτε οἱ Κυρηναῖοι καὶ περὶ ἰατρικὴν εὐτυχῆσαι, ὡς [12] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. οὕτω δὲ εὐφορωτάτη ἐστὶν ἡ Κυρήνη, ὥστε ἐπὶ ὀκτὼ μῆνας

1. ἱστορεῖται C. E. & MS R. STEPHANI. 2. Pyth. od. IV. vide scholia. 3. Euterpe XLII. 4. Ἀμμοῦν E. & HERODOTUS dicto loco. 5. τῆς ὁδοῦ STRABO lib. XVII. unde hæc desumta sunt. 6. εὔανδρον MS R. STEPHANI. in codd. autem DIONYSII MSS non reperitur. 7. Θηραίων C. E. quam lectionem olim restituit conjectura TANAQUILLI FABRI. lib. I. epist. IX. Quære comment. in v. DXXX. 8. Pyth. od. IV. 9. Pyth. od. V. & IX. 10. Pyth. od. IV. 11. Κυρῆς legendum, judice BERKELIO, ut STEPH. BYZ. ἐγχωρίας C. E. uti & STEPH. BYZ. 12. Thal. CXXXI.

[1] ἔχει

[1] ἔχει τοὺς Κυρηναίους ἡ ὀπώρα. ἔστι δὲ καὶ κρήνη τις αὐτόθι λεγομένη Ἀπόλλωνος· καὶ τόπος αὐτόθι οὕτως εὐδαίμων, ὡς λόγον εἶναι ὅτι ἐνταῦθα ὁ οὐρανὸς τέτρηται.

214. Ἀγχὶ δὲ, Μαρμαρίδαι] Ὅτι τὸ ἔθνος οἱ Μαρμαρίδαι προσγειτνιάκασιν Αἰγύπτου, ἤτοι περὶ τὴν Αἴγυπτον, τέτανται. καλοῦνται δὲ οὕτως ἀπὸ Μαρμαρίδου τινὸς υἱοῦ Ἄραβος· καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Μαρμαρική.

217. Γαράμαντες] Ὅτι οἱ Γαράμαντες ἐπώνυμοί εἰσιν, ὡς προείρηται, Γαράμαντός τινος. οὗτοι πάντα ἄνθρωπον καὶ παντὸς ὁμιλίαν φεύγειν λέγονται· καὶ οὔτε ὅπλα ἔχουσι πολεμικὰ, κατὰ τὸν [2] Ἡρόδοτον, οὔτε ἀμύνεσθαι οἴδασιν. οἰκοῦσι δὲ ἐν τῇ θηριώδει, μετὰ τοὺς Νασαμῶνας, πρὸς νότον ἄνεμον.

215. Γαίτουλοι] Ὅτι Γαίτουλοι, μέγιστον ἔθνος Λιβυκόν. τούτους [3] Ἀπολλόδωρος Γαιτουλίους λέγει. Ἡρωδιανὸς δὲ προπαροξύνει, λέγων ὅτι τὰ εἰς λος παραληγόμενα διφθόγγῳ τῇ διὰ τοῦ ου, προπαροξύνεται. [4] ἱστορεῖ δὲ μεγίστους ἀσπαράγους φύεσθαι παρ' αὐτοῖς.

218. Βόσκοντ' ἠπείροιο] Ὅτι ἐν μυχοῖς τῆς Λιβυκῆς ἠπείρου πρὸς νότον βόσκονται πανύστατοι Αἰθίοπες, αὐτῷ ἐπ' ὠκεανῷ, ἔνθα τέμπεα, τουτέστι δάση καὶ ἕλη, πυμάτης Κέρνης. ταύτην δὲ τὴν Κέρνην, οἱ μὲν νῆσόν φασιν ἐν τῷ ὠκεανῷ, οἱ δὲ τοῦτο οὐ δέχονται. καὶ ἡ θέσις δὲ αὐτῆς διαφωνεῖται. οἱ μὲν γὰρ ἀνατολικὴν αὐτὴν ὑποτίθενται, ὡς καὶ ὁ [5] Λυκόφρων ἐμφαίνει· οἱ δὲ δυτικήν. Διονύσιος δὲ καὶ ἄλλοι, νοτίαν· ὃς τέμπεα Κέρνης εἰπὼν, καὶ λιμνάδα αὐτὴν παραδηλοῖ. ἐλώδη γὰρ τὰ τέμπεα, ὡς καὶ τὰ Θετταλικὰ τέμπεα, ὁμοίως δὲ καὶ τὰ Μηδικά. ὁ δὲ [6] γεωγράφος παραδηλῶν ψεύδεσθαι τοὺς λέγοντας τὴν Κέρνην σώζεσθαι, οὕτω φησὶ, Κέρνην Ἐρατοσθένης ὀνομάζει, καὶ ἄλλους τόπους τοὺς μηδαμοῦ γινωσκομένους. ὁ δὲ [7] Λυκόφρων καὶ δυτικήν τινα Κέρνην παραδηλοῖ, ὑπὲρ Τυρσηνίαν, ἔνθα Κερνεάτιν ἱστορεῖ νῆσον, δοκοῦσαν ἀπὸ Κέρνης παρονομάζεσθαι. τῶν δὲ Αἰθιόπων [8] Ἡρόδοτος τοὺς μακροβίους ἱστορεῖ μεγίστους καὶ καλλίστους εἶναι πάντων ἀνθρώπων, σιτεῖσθαι δὲ κρέα ἑφθὰ, καὶ πίνειν γάλα· καὶ ζῆν ἔτη εἴκοσι καὶ ἑκατόν. τινὲς δὲ, φησὶν, ὑπερβάλλουσι καὶ ταῦτα. σπανιώτατος δὲ ἐν αὐτοῖς καὶ τιμιώτατος ὁ χαλκός. πολὺς δὲ ὁ χρυσός· καὶ οἱ δεσμῶται παρ' αὐτοῖς χρυσέαις πέδαις δέδενται. φέρει δὲ, φασὶν, αὐτοῖς ἡ χώρα καὶ ἐλέφαντας ἀμφιλαφεῖς, καὶ ἔβενον. εἰσὶ δὲ κατ' αὐτὴν καὶ ἄλλοι Αἰθίοπες, οὐκ εἰς τὰ ἔσχατα τῆς γῆς, ἀλλὰ πρὸς τῇ Αἰγύπτῳ,

1. ἔχειν τοὺς Κυρηναίους τὰς ὥρας MS R. STEPH. quam lectionem probat H. STEPH. 2. Melp. CLXXIV. 3. Ἀρτεμίδωρος legit STEPH. BYZ. a quo noster sua transscripsit. 4. hæc refert ATHENÆUS lib. II. deipnos. cap. XXII. 5. Alex. v. XVIII. 6. STRABO. 7. Alex. v. MLXXXIV. 8. Thal. XX. & XXIII.

οὓς

οὓς ὁ Καμβύσης κατεστρέψατο· δι' οὓς καὶ Αἰθιοπία ἐκλήθη ποτὲ ἡ Αἴγυπτος, ὡς καὶ μετ' ὀλίγα [1] ῥηθήσεται.

220. Βλεμύων ἀνέχουσι κολῶναι] Ὅτι Βλεμμύων κολώνας, ἤγουν ἐξοχάς, λέγει τοὺς δύο καταῤῥάκτας, ἤτοι καταδούπους, καὶ κρημνούς, δι' ὧν ποτάτου κατέρχεται, φησίν, ὕδατα Νείλου· τουτέστι, τοῦ πιαίνοντος τὴν ἐκεῖ γῆν. Αἰθιόπων δὲ ὑπακούουσιν οἱ [2] Βλέμμυες", οὕτω καλούμενοι ἀπὸ [2] Βλεμμυός" τινος, ὃς ὑποστρατηγῶν, τῷ βασιλεῖ Δηριάδῃ κατὰ Διονύσου συνεπολέμησε. καί εἰσι καὶ οἱ Βλέμμυες ἔθνος Αἰθιοπικόν. διὸ καὶ αἰθαλέους αὐτοὺς καλεῖ ὁ Διονύσιος, ἐκ τοῦ αἴθω, ἐξ οὗ καὶ οἱ Αἰθίοπες. λέγει δὲ καὶ ἐγγὺς τῆς Κέρνης εἶναι αὐτούς, περὶ ἧς ἀνωτέρω [3] εἴρηται. καταῤῥάκται δὲ ἐν τῷ καθόλου λέγονται οἱ πετρώδεις τόποι, οὓς ἐν τῷ καθ' ὁδὸν βαίνειν, οἱ ποταμοὶ ἀναχαιτίζοντας τὸν ῥοῦν εὑρόντες, ὑπερβαίνουσι, πολὺ συναγαγόντες ῥεῦμα, καὶ τῇ πλημμύρᾳ καταῤῥάσσοντες, ἤτοι ἄνωθεν βιαίως κατιόντες· ἐξ οὗ καὶ οὐρανοῦ καταῤῥάκτας φαμέν. καί τι ὄρνεον ἀετῶδες, καταῤῥάκτης καλεῖται, ὡς ἄνωθεν καταῤῥάσσον ἐν τῷ θηρεύειν τὰ ὄρνεα.

222. Ὅς δή τοι Λιβύηθεν] Ὅτι ὁ Νεῖλος Λιβύηθεν ἐπ' ἀνατολὴν πολὺς ἕρπων, ἕως καὶ εἰς τὴν καλουμένην πόλιν Συήνην, Σῖρις ὑπὸ Αἰθιόπων κικλήσκεται, ἀφ' ὧν καὶ ἄρχεται ῥέειν. οἱ δὲ περὶ Συήνην, στραφθέντι, τουτέστιν ἐπὶ τὰ βόρεια κάμψαντι, Νεῖλον τὸ ὄνομα μετέθεντο. πολλὴ δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις ἡ Συήνη, ἀπὸ Συήνου τινὸς οὕτω κληθεῖσα. ἐν ᾗ καὶ φρέαρ εἶναί φασι τὰς θερινὰς τοῖς ἐκεῖ διασημαῖνον τοῦ ἡλίου τροπάς· ὅπου καὶ ἄσκιοι κατὰ μεσημβρίαν εἰσὶν οἱ ὡρολογικοὶ γνώμονες, διὰ τὸ ὑποκεῖσθαι τοὺς τόπους τούτους τῷ τροπικῷ. τὸ δὲ Σῖρις, οἱ μὲν βάρβαρόν φασιν εἶναι ὄνομα, ἤτοι Αἰθιοπικόν, κατὰ τὸν Διονύσιον· (διὸ οὐδὲ χρῆναι λέγουσι ζητεῖν Ἑλληνικὴν ἐτυμολογίαν αὐτοῦ, ὡς οὐδὲ τῆς Ἰταλικῆς Σίριδος· πόλις δὲ ἡ Σῖρις ἐκείνη) οἱ δὲ ἐπιχειροῦσιν ἀπὸ τοῦ σειρίου ἀστέρος ἀποδοῦναι τὸ τῆς λέξεως ἔτυμον. ὑπὸ κύνα γάρ, φασίν, οὗ μέρος ὁ σείριος ἀστήρ, πλημμυρεῖ ὁ Νεῖλος, ἐν ἐπιτολῇ κυνὸς ἀναβαίνων· ὅτε ἀποτελοῦνται τὰ παρ' ἡμῖν κατὰ τὴν καθωμιλημένην γλῶτταν λεγόμενα κυνοκαύματα. οἱ δὲ ἀπὸ τοῦ εἴρω ἐτυμολογοῦσι τὸ Σῖρις, ὃ δηλοῖ τὸ συμπλέκω καὶ συναρμόττω· ἐπειδὴ εἱρμῷ τινι καὶ τάξει φέρεται, καὶ οὐ παραπροθεσμεῖ τὴν ἀνάβασιν· διὸ καὶ τῇ αὐτοῦ ὑπερβάσει φασὶ μετρεῖσθαι παρὰ τοῖς ἐγχωρίοις τὸν ἐνιαυτόν. καὶ τὸν Νεῖλον δέ, ὀφείλοντα διὰ διχρόνου μόνου τοῦ ἰῶτα γράφεσθαι, ὡς ἀπὸ τῆς ἰλύος, ὅμως διὰ τοῦτό φασι τὴν διὰ διφθόγγου γραφὴν ἀποφέρεσθαι, ὡς ἂν ἔχῃ πληροῦν καὶ τῇ ποσότητι τῆς ἀ-

1. vide comment. in v. CCXXXIX. EUSTATH. hæc descripsit. & sic DIONYS.
2. Βλέμυες & Βλέμυος STEPH. BYZ. e quo
3. vide comment. in v. CCXVIII.

ἀριθμητικῆς

ριθμητικῆς δυνάμεως τῶν ἐν αὐτῷ γραμμάτων τὸν ἐνιαύσιον καιρόν. τὸ γὰρ Νεῖλος, κατὰ τὴν δύναμιν τῶν ἐν αὐτῷ στοιχείων ποσούμενον, τὸν τξε' ἀριθμὸν συντελεῖ, ὁπόσαι εἰσὶ καὶ αἱ κατ' ἐνιαυτὸν ἡμέραι. καὶ οὕτω δείκνυται ὅτι ὁ Νεῖλος κατὰ εἱρμόν τινα φέρεται. καίτοι καὶ ἄλλῳ τρόπῳ τὸ Νεῖλος [1] ἐτυμολογεῖται", παρὰ τὸ νέαν, ἤτοι ἐνιαυσίαν, ἄγειν ἰλύν, Νέϊλός τις ὤν. λέγει οὖν καὶ ὁ ποιητὴς οὕτως, ὅτι οὔ τις ποταμῶν ὅμοιος τῷ Νείλῳ, οὔ τε ἰλὺν βαλεῖν, οὔ τε χθονὸς ὄλβον αὔξειν. διὸ καὶ ἐργατικὸν ποταμὸν αὐτόν φησιν ὁ Ἡρόδοτος. ὅτι δὲ πολλὴν ὁ Νεῖλος ἰλὺν βάλλει, δηλοῖ καὶ ὁ λόγος ὁ λέγων ἐπίκτητον εἶναι τὴν Αἴγυπτον, καὶ δῶρον τοῦ ποταμοῦ, διὰ τὴν ἐκ τῆς τοιαύτης ἰλύος πρόσχωσιν. ἦν γάρ ὅτε, φασί, πᾶσα ἡ Αἴγυπτος ἕλος ἦν. τινὲς δὲ Νεῖλόν φασιν ὀνομάσθαι ἀπὸ Νείλου τινὸς ἀπογόνου Ἄτλαντος, βασιλεύσαντος τῆς ἐκεῖ. ἄλλοι δέ, ὅτι Μέλας πρότερον καλούμενος, μετεκλήθη Νεῖλος ἀπό τινος Νείλου βασιλικοῦ παιδός, ἐκεῖ ῥίψαντος ἑαυτόν. τινὰς μέντοι ἀπό τινος Νειλασίου κεκλῆσθαι οὕτως αὐτὸν εἰπόντας, οὐκ εὖ λέγοντας ἀπελέγχει ὁ Ἀῤῥιανός.

226. Ἑπτὰ διὰ στομάτων] Ὅτι ἑπτὰ διὰ στομάτων ἑλισσόμενος ὁ Νεῖλος εἰς ἅλα βάλλει, ὕδατι πιαίνων λιπαρὸν πέδον Αἰγύπτου. διὸ καὶ πότατον αὐτὸν φθάσας ὠνόμασε. ὁ δὲ [2] γεωγράφος λέγει, δίχα τῶν ἑπτὰ τούτων στομάτων καὶ ἄλλα εἶναι ἄσημα ψευδοστόματα. [3] Ἡρόδοτος δὲ πεντάστομον εἶναι λέγει τὸν Νεῖλον, δηλαδὴ κατὰ τὰ φυσικὰ στόματα, ὡς δύο τινῶν ὀρυκτῶν ὄντων. [4] φησὶ γὰρ ὅτι ὁ Νεῖλος ἀπὸ τῶν καταδούπων ἀρξάμενος ῥέει, μέσην Αἴγυπτον σχίζων εἰς θάλασσαν. σχιζόμενος δὲ εἰς τρία, τὸ μὲν ἑῷον σχίσμα ποιεῖ τὸ Πηλούσιον στόμα· τὸ δὲ ἑσπέριον, Κανωβικὸν καλεῖται· τὸ δὲ μέσον, Σεβεννυτικόν, ἐξ οὗ ἀποσχίζονται τὸ Σαϊτικὸν καὶ τὸ Μενδήσιον. καὶ οὕτω πέντε συναγαγὼν τὰ γνήσια στόματα, τὰ λοιπὰ δύο, τὸ Βολβίτινον καὶ τὸ Βουκολικόν, οὐκ ἰθαγενῆ λέγει στόματα εἶναι, ἀλλὰ ὀρυκτά. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. εἰς τοσοῦτον δὲ κλύζεται ὕδασιν ἡ Αἴγυπτος, ὥς τε καὶ ποταμία νῆσος πρός τινων λέγεσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι [5] Ἡρόδοτος μὲν λέγει τοῦ Νείλου τὰς πηγὰς μὴ γινώσκεσθαι· διὸ οὐδ' αὐτὸς ἔχει φράσαι τούτου τὰς πηγάς. δοκῶ δέ, φησίν, ὅτι οὐδὲ οὐδεὶς τῶν Ἑλλήνων. ἕτεροι δέ φασι τὸν Νεῖλον ἐκ τῶν τῆς Σελήνης, ἤτοι ἐκ τῶν Σεληναίων ὀρῶν ἄρχεσθαι, καὶ ἀπὸ τῆς κινναμωμοφόρου γῆς ἐκ τῶν Αἰθιοπικῶν τερμόνων, καὶ διεξιέναι πᾶσαν ἐπ' εὐθεῖαν τὴν Αἴγυπτον, κάμψαντα, καὶ ἀπὸ τοῦ μικροῦ καταῤῥάκτου ὑπὲρ Συήνης καὶ Ἐλεφαντίνης πόλεως ἀρξάμενον τῆς καμπῆς, ἐμβάλλειν τε εἰς αὐτὸν ἀπὸ τῆς ἕω δύο ποταμοὺς

1. ἐτυμολογεῖται E. 2 STRABO lib. XVII. 3. Euterpe XVII. 4. HERODOTUS, loco citato. 5. Melpom. LIII.

προσλα-

περιλαμβάνοντας νῆσον εὐμεγέθη καὶ ὀνομασίαν τὴν Μερόην. ὧν ὁ μὲν, Ἀσταβόρας· ὁ δὲ, Ἀστάπους καλεῖται. καίτοιγε ὁ [1] Ἡρόδοτος φύσει μέγαν καὶ αὐτάρκη ἑαυτῷ τὸν Νεῖλον εἶναι βούλεται· λέγων ὅτι οὔτε κρήνη οὔτε ποταμός τις εἰς αὐτὸν ἐσδίδωσιν. ὁ δὲ ῥηθεὶς μικρὸς καταῤῥάκτης, ὀφρύς ἐστι, φησὶ, πετρώδης, ἐπίπεδος ἄνω, τουτέστι [2] πλατύς. δέχεται δὲ τὸν ποταμὸν τελευτῶντα εἰς τινὰ κρημνὸν, καθ' οὗ τὸ ὕδωρ καταῤῥήγνυται. πληροῦσθαι δὲ ὑπὸ θερινῶν ὄμβρων τὸν Νεῖλόν φασι, καὶ ὑποκαταβαίνειν μετὰ μ' ἡμέρας, δι' ὅσων καὶ ηὔξηται. πελαγίζειν δὲ τὴν Αἴγυπτον ἐν τῇ ἀναβάσει αὐτοῦ, ὥς τε τὰς ἐπὶ λόφων ἢ χωμάτων οἰκήσεις νησίζειν δοκεῖν τοῖς πόῤῥωθεν βλέπουσιν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι ἀπὸ θερινῆς τροπῆς ὁ Νεῖλος ἀρξάμενος, πληθύνει, τουτέστι πλημμυρεῖ ἐπὶ ἡμέρας ἑκατόν. εἶτα ἐκλιπὼν τὸ ῥεῖθρον, καὶ ὀπίσω ἀπελθὼν, διατελεῖ βραχὺς τὸν ὅλον χειμῶνα· καὶ ὅτι λίθος ἐν τῷ Νείλῳ γίνεται κυάμῳ παρόμοιος, ὃν ἐὰν ἴδωσι κύνες οὐχ ὑλακτοῦσιν. τροφιμώτατον δέ φησι τὸ τοῦ Νείλου ὕδωρ εἶναι, διὰ τὴν ἐκεῖ τῶν ἡλίων μετρίαν ἕψησιν, καὶ μεγαλοφυεῖν, καὶ γόνιμον δὲ καὶ πολύγονον εἶναι. διὸ καὶ τὰς γυναῖκας ἔσθ' ὅτε τετράδυμα τίκτειν, ἤδη δὲ καὶ κατὰ τὴν Ἀριστοτέλους ἱστορίαν, [3] ἑπτάδυμα.

229. Οὔ τ' ἰλὺν βαλέειν] Ὅτι τὸν Νεῖλον καὶ πάνυ πολλὴν ἰλὺν λέγει βάλλειν, ὡς καὶ [4] ἀνωτέρω γέγραπται, καὶ ὄλβου χθονὸς εἶναι αὐξητικόν. λέγει δὲ αὐτὸν καὶ τὴν Ἀσίας τὴν Λιβύην ἀποτέμνεσθαι, ἀφιέντα κεῖσθαι, ἐς Λίβα μὲν, τὴν Λιβύην, ἐς δ' αὐγὰς, τὴν Ἀσίαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα καὶ ἐν τοῖς [5] ἑξῆς δέ που τὴν Ἀσίαν, Ἀσίδα φησὶ, κατὰ παρωνυμίαν, οὐ μὴν κατὰ ὑποκορισμόν. οὐ γὰρ εἰκὸς ὑποκορίσαι αὐτὸν τὴν τοσαύτην ἤπειρον. οὕτω δὲ καὶ αἱ Ἀμαζόνες παρωνύμως λέγονται Ἀμαζονίδες. καὶ παρὰ [6] Εὐριπίδῃ Μαιὰς, ἡ τοῦ Ἑρμοῦ μήτηρ Μαῖα. καὶ τὴν Τυῤῥηνὴν δὲ θάλασσαν οὕτω Τυῤῥηνίδα εἶπεν ὁ [7] Διονύσιος.

232. Ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν] Ὅτι τοὺς Αἰγυπτίους ἐγκωμιάζων, γένος αὐτοὺς ἀριπρεπῶν λέγει ἀνδρῶν, οἳ πρῶτοι, φησὶ, βίου κελεύθοις, ὅ ἐστι τέχνας, ἐξευρόντες διεστήσαντο, ἤτοι διεῖλον, εἰς γεωργίαν τυχὸν καὶ στρατείαν, καὶ ἱερωσύνην, καὶ εἰς τοιαῦτά τινα· πρῶτοι δὲ ἱμερόεντος, φησὶν, ἐπειράθησαν ἀρότρου, καὶ σπόρον ἰθυτάτης ὑπὲρ αὔλακος ἡπλώσαντο· πρῶτοι δὲ γραμμαῖς πόλον διεμετρήσαντο, τὰς τοῦ ἡλίου δηλαδὴ ἐξευρόντες τροπάς. καὶ θυμῷ, τουτέστιν οἴκοθεν ἐκ ψυχῆς καὶ ἀδιδάκτως, φρασάμενοι λοξὸν δρόμον ἡλίου, ὡς αὐτόχρημα θυμόσοφοι. καὶ ὁ μὲν περιηγητὴς οὕτω σε-

1. Melpom. L. 2. πλατεῖα MS R. STEPH. 3. lege πεντάδυμα. ARISTOTELES l. VII. cap. IV. hist. animal. ait πλεῖστα δὲ τίκτεται πέντε τὸν ἀριθμόν. 4. comm. in v. CCXXII. 5. v. CCLXXIV. 6. Ione v. XIII. 7. v. LXXXIII.

μνολογεῖ αὐτούς. λέγει δὲ καὶ [1] Ἡρόδοτος πρώτους ἀνθρώπων Αἰγυπτίους ἐξευρεῖν τὸν ἐνιαυτὸν, καὶ ὅτι τῶν Αἰγυπτίων οἱ Ἡλιουπολῖται λογιμώτατοι. ἄλλη δὲ ἱστορία καὶ πανούργους οἶδεν αὐτοὺς, ὡς καὶ [2] Θεόκριτος ὑπεμφαίνει. ὅθεν καὶ αἰγυπτιάζειν λέγεται, τὸ ὕπουλα πράττειν. καὶ παροιμία κεῖται λέγουσα,

[3] Δεινοὶ πλέκειν τοι μηχανὰς Αἰγύπτιοι.

ἱστοροῦνται δὲ καὶ δουλωθῆναι ὑπὸ Περσῶν. ὁμώνυμος δὲ ἡ Αἴγυπτος Αἰγύπτῳ τῷ Βήλου, τῷ Δαναοῦ ἀδελφῷ. λέγονται δὲ καὶ ξυρᾶσθαι τὰς κεφαλὰς οἱ Αἰγύπτιοι, καὶ πρὸς ἥλιον παχύνεσθαι τὸ ὀστοῦν. διὸ καὶ ἐλάχιστοι, φασὶν, εἰσὶν ἐν Αἰγύπτῳ φαλακροί.

239. Οὐ μὲν γὰρ ὀλίζονος ἔμμορε τιμῆς] Ὅτι καὶ ταῦτα Αἰγύπτου ἐγκώμια, κατὰ τὸν Διονύσιον, οὐκ ὀλίγης, φησὶν, ἔτυχε τιμῆς. οὐ μὴν οὐδ' ὀλίγη μέγεθος πέλει, ἀλλ' ὑπὲρ τὰς ἄλλας εὔβοτος, εὐλείμων τε, καὶ ἀγλαὰ πάντα φέρουσα. ἄλλοι δὲ καὶ φυσικῶς ὀχυροῦσθαι ἱστοροῦντες αὐτὴν, φασὶ κατὰ γῆν τε δυσέμβολον εἶναι, καὶ τὰ πρὸς θάλασσαν ἀλίμενον. καὶ τὸ, δολιχὴν δὲ ὁδὸν καὶ ἀργαλέην, ὑπὸ τοῦ [4] Ὁμήρου, διὰ τὸ ἄξενον τοῦ τόπου καὶ τὸ ἀλίμενον εἰρῆσθαι λέγουσιν. ἐκλήθη δέ ποτε, κατὰ τὴν ἱστορίαν, ἡ τοιαύτη χώρα, καὶ Ἀερία, καὶ Ποταμία, καὶ Αἰθιοπία, διὰ τοὺς ἐκεῖ Αἰθίοπας. περὶ ὧν πολλοὶ τῶν παλαιῶν ἱστοροῦσι. ναὶ μὴν καὶ Ἀετία, ἔκ τινος Ἰνδοῦ Ἀετοῦ καλουμένου· καὶ Ὠγυγία δὲ, καὶ [5] Μελάμβωλος, καὶ Ἡφαιστία.

242. Σχῆμα μὲν οὐ τριοστῆσιν] Ὅτι τὸ τῆς ὅλης Αἰγύπτου σχῆμα τριοσταῖς ἐπὶ πλευραῖς βέβηκε. τρίγωνος γάρ ἐστι, προσεοικυῖα τῷ δέλτα στοιχείῳ. καὶ δὴ καὶ οὕτω καλεῖται Δέλτα τὸ κατ' Αἴγυπτον. φασὶ γὰρ ἐν τῷ νοτίῳ τῆς Αἰγύπτου μέρει δύο εἶναι ὄρη· ὧν ἐν τῷ δεξιῷ ἀνατολικὴν κεῖσθαι τὴν προειρημένην Συήνην. οὕτω δὲ ἐγγὺς εἶναι ἀλλήλων ταῦτα τὰ ὄρη, ὡς μηδὲ ἑπταστάδιον εἶναι τὸ μέσον αὐτῶν· κἀκ τούτου τῆς στενοῦ ἀρχομένην τὴν ἐκεῖσε γῆν πλατύνεσθαι πρὸς τὰ κατὰ θάλασσαν βόρεια, ὡς δέλτα, ἤτοι τριγωνοειδῶς. ἔστι δὲ τὸ ῥηθὲν ἑπταστάδιον, τὸ ὀξὺ τοῦ Δέλτα, ἐξ οὗ ὁ Νεῖλος καταῤῥήγνυται, ὥς φησι καὶ [6] Ἡρόδοτος. φασὶ δὲ καὶ ἐν τῷ μέσῳ τῆς Αἰγύπτου ἕτερον τρίγωνον ἐξ αὐτοῦ τοῦ Νείλου ἀποτελεῖσθαι σχῆμα, Δέλτα λεγόμενον καὶ αὐτό· οὗ ἡ μὲν βάσις μεταξὺ τοῦ Πηλουσίου καὶ τοῦ Ἡρακλείου στόματος τοῦ Νείλου· πλευραὶ δὲ, ἡ δεξιὰ μὲν, κατὰ Πηλούσιον· ἡ ἀριστερὰ δὲ, κατὰ Κάνωβον, καὶ Ἡράκλειον. καλεῖται δὲ (φασὶ) Δέλτα καί τι χωρίον, καὶ κώμη τις ἐπὶ τῇ τοῦ Δέλτα κορυφῇ. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἔοικεν ἐκ τῶν ῥηθέντων τὸ δέλτα γράμμα τριγωνοειδῶς σχηματίζεσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ὅθεν καὶ δέλτοι κυρίως μὲν οἱ τό-

1. Euterpe III. & IV. 2. idyll. XV. v. XLVIII. 3. ÆSCYLO versum hunc attribuit Scholiastes in ARISTOPHANIS nebulas. 4. Odyss. Δ. v. CCCXCIII. 5 Μελάμβολος STEPH. BYZ. ponit in v. Αἴγυπτος male. 6. Euterpe XIX.

μοι ὅσοι τριγωνοειδῶς ἐσχηματίζοντο ἐν τῷ πλάτει αὐτῶν, καθὰ καὶ νῦν ποιοῦσί τινες· ὕστερον δὲ ἁπλῶς αἱ βίβλοι [1] λέγονται", ἀπὸ τῆς παλαιᾶς χρήσεως, καθὰ καὶ πυξία, διὰ τὸ τοὺς παλαιοὺς τοῖς [2] ἐκ πύξων" πινακίσι τὰ γράμματα ἐντυποῦν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ [3] Ξενοφῶν ἱστορεῖ καὶ τῆς Θρᾴκης τόπον εἶναί τινα Δέλτα καλούμενον.

243. Εὐρὺ μὲν ἀμφ' ἀκτὰς βορεήτιδας] Ὅτι τοῦ κατ' Αἴγυπτον τριγώνου τὸ μὲν πλατὺ τὸ τῆς βάσεως πρὸς ἀκτὰς κεῖται βορεήτιδας, ὡς καὶ ἀνωτέρω γέγραπται· τὸ δὲ ὀξὺ ἐπὶ ἠῶ ἕλκεται, μέχρι πολυκρήμνου Συήνης, ἐρυμνὸν ὄρεσιν ἀμφοτέροις, τοῖς καταῤῥάκταις λεγομένοις. ὧν μέσα (ὡς περιγράφει) καλλιῤῥόου κατέρχεται ὕδατα Νείλου. τὸ δὲ ἐπ' ἠῶ, φασὶν ἐνταῦθα οἱ παλαιοὶ μὴ δηλοῦν τὴν ἀνατολήν. καλῶς λέγοντες· νότιον γὰρ πάντως καὶ μεσημβρινὸν, οὐ μὴν ἀνατολικὸν, τὸ τοῦ Δέλτα ὀξύ. διὰ τοῦτο τοίνυν ἠῶ σωματικώτερον τὴν τοῦ Μέμνονος νοοῦσι μητέρα, τὴν ἡμέραν τὴν θεὰν, τὴν πρὸς τοῖς Αἰθίοψιν, εἰς οὓς καὶ ἡ τοῦ Δέλτα ὀξύτης ἀφορᾷ. ἧς ἡμέρας ἐν ταῖς νοτίαις Θήβαις ἀνέστηκεν ἄγαλμα, ὡς [4] ῥηθήσεται.

248. Θήβην ἐρικυδέα] Ὅτι τὰς Αἰγυπτίας Θήβας ἑνικῶς ἐκφέρει. καὶ ἐρικυδέα λέγει πόλιν, τὴν τοιαύτην Θήβην, καὶ ὠγυγίην, καὶ ἑκατόμπυλον· ἔνθα γεγωνὼς, φησὶν, ὁ Μέμνων ἀντέλλουσαν τὴν ἑαυτοῦ Ἠῶ, τουτέστι τὴν μητέρα ἡμέραν, ἀσπάζεται. ἀνδριὰς μὲν ὢν, διά τινος δὲ μηχανῆς ἅμα ἡμέρᾳ λαμπούσῃ φωνῶν, καὶ οὕτω πως ἐξ αὐτομάτου προσλαλῶν, δῆθεν καὶ ἀσπαζόμενος τὴν ἡμέραν· ἧς ἐλέγετο υἱὸς εἶναι, διὰ τὸ ἐν Αἰθίοψι τάχα κάλλιστος εἶναι, καὶ μόνος ὑπερλελευκάνθαι τὴν χροιὰν, πατρὸς ὢν Τιθωνοῦ ἀδελφοῦ Λαομέδοντος, ὃν πρὸς τῇ Κέρνῃ ἀφορίζει ὁ [5] Λυκόφρων, περὶ ἧς ἀνωτέρω [6] γέγραπται. φασὶ δὲ τὰς Θήβας ταύτας καὶ Διὸς πόλιν ποτὲ κληθῆναι. ἐξαίρει δὲ αὐτὰς τῷ λόγῳ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ [7] Ἰλιάδι. ἐννέα δὲ ἱστοροῦνται Θῆβαι, ὧν μία καὶ αὕτη ἡ περὶ Αἴγυπτον, μεγίστη μέν ποτε οὖσα, ὡς καὶ εἰς ἑκατὸν πύλας ἀνοίγεσθαι, καὶ εἰς σταδίους κ' καὶ τετρακοσίους ἐκτείνεσθαι· νῦν δὲ ἐν ὀνόματι μόνον κειμένη, διὰ τὸ κατεσκάφθαι καὶ ἀνεστάσθαι τέλεον. φασὶ γὰρ ὅτι Καμβύσης αὐτὰς ὁ Περσῶν βασιλεὺς εἰς ἔδαφος κατέστρεψεν. ὅτι δὲ περὶ τοὺς τοιούτους τόπους ὑετὸς οὐ καταῤῥήγνυται, δηλοῖ [8] ὁ θαυμάζων ὅτι ἐπὶ Ψαμμηνίτου τοῦ υἱοῦ Ἀμάσιος [9] ὕθησαν" αἱ Θῆβαι ψεκάδι.

1. δίλζει præfigunt C. E. 2. τοῦ πύξου MS R. STEPH. 3. lib. VII. de CYRI expedit. 4. vide comm. in v. CCXLVIII. 5. Alex. v. XVIII. 6. vide comm. in v CCXVIII. 7. I. v. CCCLXXXI. &c. 8. HERODOTUM hic intelligi olim notavit TAN. FABER. lib. I. epist. IX. Certe ipsa verba ex HERODOTO desumta sunt. Thal. x. Ante periodum hanc ex EUSTATH. excidit aliquid. in quo HERODOTI nomen citatum erat. 9. ὕθησαν E. quo modo restituit TAN. FABER ex HERODOTO. Thal. x. ubi eadem verba occurrunt.

247. Πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες] Ὅτι πολλοί τε καὶ ὄλβιοι ἄνδρες τὴν τῆς Αἰγύπτου ἔχουσι γῆν, δηλαδὴ οἱ ῥηθέντες Θηβαῖοι, καὶ οἱ Ἀλεξανδρεῖς, καὶ οἱ μεσήπειροι ἑπταπολῖται, καὶ οἱ περί που τὴν παραλίαν τὴν πρὸς τῇ Σερβωνίδι. λίμνη δὲ αὕτη καὶ χώρα, περὶ ἣν φασὶ τὸν Τυφῶνα κεκρύφθαι, πλησίον οὖσαν τοῦ πρὸς τῷ Πηλουσίῳ Κασίου ὄρους. οἱ μέντοι Πηλουσιῶται ἐκτὸς τούτων εἰσὶ τῆς κατ' Αἴγυπτον. τὸ γὰρ Πηλούσιον ἤδη τῆς Ἀσίας ἐστίν.

251. Ἑπτάπολιν] Ὅτι ἡ κατ' Αἴγυπτον ἑπτάπολις, καὶ Ἀρκαδία, ὡς ἀπὸ τοῦ βασιλέως Ἀρκαδίου, ὕστερον ἐκλήθη· πρὸ δὲ τούτου καὶ ἑπτάνομος ἢ καὶ ἑπτανομία ὠνομάσθη. καὶ τοῦτο μὲν ἐκαλεῖτο διὰ τὸ ἑπτὰ ἔχειν νομοὺς, ὁποίους τοὺς Λιβυκοὺς ἡ συνήθης φράσις εἶναι βούλεται, ὡς ἄν τις εἴποι ἐνορίας. ἑπτάπολις δὲ ἐλέγετο, ἀπὸ [1] πόλεων" παρακειμένων τῷ Νείλῳ, ἓξ μὲν ἐξ ἀριστερῶν· ἤγουν Μέμφεως, Διὸς πόλεως, Μεμνονίας, μικροῦ Καταῤῥάκτου καὶ μεγάλου, καὶ Συήνης· μιᾶς δὲ ἐκ δεξιῶν, τῆς Βαβυλῶνος. οἱ δὲ ἄλλως καταριθμοῦσι τὰς τοιαύτας ἑπτὰ πόλεις· τέσσαρας μὲν, τῆς Θηβαΐδος, αἵ εἰσιν, ἡ τοῦ Πανὸς, ἡ τοῦ Ἀντινόου, ἡ τῶν Λύκων καὶ ἡ Ἑρμοῦ πόλις· τρεῖς δὲ τῆς Ἀρκαδίας, τὴν Ἡρακλέους, τὴν Ὀξύρυγχον, καὶ τὴν Μέμφιν.

254. Τῆς πρὸς μὲν ζεφύροιο Μακηδόνιον πτολίεθρον] Ὅτι Αἰγύπτου πρὸς ζέφυρον, οὐ πάνυ πόῤῥω τοῦ Κανωβικοῦ Νειλῴου στόματος, τὸ Μακηδόνιον πτολίεθρον, ὅ ἐστιν, ἡ τοῦ Μακεδόνος Ἀλεξάνδρου ὁμώνυμος πόλις, ἐν ᾗ καὶ ἐτάφη, Πτολεμαίου κομίσαντος, τεθεὶς ἐν [2] πυέλῳ" χρυσῇ. ἣν συλήσας ὕστερον Κόκκης ὁ ἐπικληθεὶς Παρείσακτος Πτολεμαῖος, ἐν ὑαλίνῃ [2] πυέλῳ" τὸν νεκρὸν ἔθετο. ἀριθμοῦνται δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις Ἀλεξάνδρειαι ὑπὲρ τὰς ιη'. τούτων μία καὶ αὕτη, πόλις Λίβυσσα, ἤτοι Αἰγυπτία. ταύτην καὶ ἄλλοις μὲν ὀνόμασι διαφόροις κληθῆναί ποτέ φασι· ὀνομασθῆναι δὲ καὶ Λεοντόπολιν, διὰ τὸ τὴν Ὀλυμπιάδος καὶ τοῦτον Ἀλέξανδρον, ἧς ἡ γαστὴρ ἐσφραγίσθη λέοντος εἰκόνι λέγεται. λέγεται δὲ καὶ ὅτε τὴν ἀρχὴν ἡ πόλις ἐμελετᾶτο κτισθῆναι, καὶ διεγράφετο, γῆν μὲν μὴ εἶναι πρόχειρον λευκὴν, ἧς χρεία ἦν τῇ διαγραφῇ, κατὰ τὸ σύνηθες· ἀλφίτοις δὲ διαγραφῆναι αὐτὴν, καὶ ὄρνιθας καταπτάντας ἁρπάζειν τὰ ἄλφιτα. ὃ σύμβολον δόξαι τηνικαῦτα αἴσιον τοῖς [3] περὶ" τὸν Ἀλέξανδρον, ὅτι δηλαδὴ πολλῶν ἡ πόλις τροφὸς γενήσεται. λέγεται δὲ καὶ πόλις ποτὲ κληθῆναι κατ' ἐξοχὴν, ὡς νῦν ἡ Κωνσταντίνου πόλις· καὶ ὡς αἱ Ἀθῆναί ποτε, ἄστυ. Ἰστέον δὲ ὅτι τοῦ Μακεδὼν ἐκτείνας τὴν παραλήγουσαν, Μακηδὼν εἶπεν, ἐν τῷ, Μακηδόνιον πτολίεθρον. οὐκ ἔξω ἀναλογίας λέγων· οὕτω γὰρ καὶ ἄλλα πολλὰ τῶν κυρίων εἰς ων ὀξυτόνων ὀνομάτων, τῷ η' παραλήγεται, ὡς καὶ ὁ Σαρπηδών. ἦν δὲ καὶ ὁ Μακεδὼν, ἡγε-

1. πολλῶν præfigit MS R. STEPH. 2. πυέλῳ MS R. STEPH. 3. παρὰ C.

μῶν ποτε τῆς ὁμωνύμου χώρας. ἥ τις καὶ Ἠμαθία πρότερον ἐκαλεῖτο. Ὅρα δὲ ὅτι παρέφρασε τὴν Ἀλεξάνδρειαν, οὐκ αὐτὸ τοῦτο εἰπὼν ὅπερ καλεῖται, ἀλλὰ Μακεδόνιον ὀνομάσας πτολίεθρον, ὡς ἂν εἰς μνήμην ἱστορίας ἀγάγῃ τὸν ἀκροατήν. οὕτω καὶ τὸ Πηλούσιον [1] κατωτέρω, Πηλέως ὁμώνυμον πόλιν ἐρεῖ. ἐκεῖνο δὲ καὶ τρόπον ἔχει ποιητικὸν ἄλλον, τὴν ἐτυμολογίαν, συνήθη καὶ αὐτὴν οὖσαν τῷ Διονυσίῳ, οἷα ποιητῇ. λέγει δὲ καὶ ὅτι περὶ Ἀλεξάνδρειαν Σινωπίτου Διὸς μέλαθρον, χρυσῷ τιμήεντι κεκασμένον. ὃ καὶ ἐξαίρων τῷ λόγῳ, φησὶν, οὐκ ἂν ἐκείνου ναὸν ἐν ἀνθρώποις θεώτερον ἄλλον ἴδοις, ὃ ἐστι θειότερον· οὐδὲ ἀφνειὰν πόλιν ἑτέραν. τῷ ὄντι γὰρ πλουσιωτάτη πόλις ἡ Ἀλεξάνδρεια ἱστόρηται. περὶ ἧς καὶ τοιάδε τινὰ λέγεται· [2] Ἀλεξάνδρου" πόλις πολυάνθρωπος, ἧς ὁ λιμὴν ναυσὶ δυσπρόσιτος. στενὸς τε γὰρ ἐπ' αὐτὸν εἴσπλους, καὶ πέτραις ὑφάλοις τὸν ἐπ' εὐθὺ διακόπτεται δρόμον· καὶ τὸ μὲν ἀριστερὸν αὐτοῦ πέφρακται χειροκμήτοις σκέλεσιν· ἐν δεξιᾷ δὲ νησὶς ἡ Φάρος προήκει, πυρσεύουσα τοῖς πλέουσι, πρὸς τὴν δυσχέρειαν τοῦ κατάπλου. περὶ δὲ τὴν νῆσον μέγιστα καταβέβληνται χειροποίητα τείχη, οἷς καὶ προσαρασσόμενα τὰ κύματα, καὶ ἀμφαγνύμενα, ἐκτραχύνουσι τὸν πόρον, καὶ σφαλερὰν διὰ στενοῦ τὴν εἴσοδον ἀπεργάζονται. ὁ μέντοι λιμὴν ἐντὸς ἀσφαλὴς, καὶ τριάκοντα σταδίους ἔνδον ἔχει τὸ μέγεθος. ὁ δὲ [3] γεωγράφος περὶ Φάρου φησὶν οὕτως· ἡ Φάρος, νησίον [4] παραμηκες πρὸς ἔσχατα" τῇ ἠπείρῳ. ἀπὸ δὲ τοῦ Κανωβικοῦ εἰς αὐτὴν στάδια ρν'. Σινωπίτης δὲ Ζεὺς, ἢ ὁ Μεμφίτης. Σινώπιον γὰρ ὄρος Μέμφιδος· ἢ ἀπὸ Σινώπης τῆς Ποντικῆς. φέρεται καὶ τοιοῦτος λόγος, ὅτι βασιλεῖ τῆς Ἀλεξανδρείας Πτολεμαίῳ τῷ Λάγου δαίμων τις ἐπιφανεὶς ἐκέλευσε, πέμψαντι ναῦν, κομίσαι αὐτόν· μὴ προσδηλώσας καὶ τόπον ὅθεν αὐτὸν ἀνακομίσεται. ὁ δὲ πέμπει φέρεσθαι τινάλλως τὴν ναῦν ὅπη τύχῃ· καὶ ὡς προσέβαλεν ἡ ναῦς τῇ Φωκίδι, λαβόντες χρησμὸν οἱ ἐμπλέοντες ἀπελθεῖν εἰς Σινώπην, καὶ ἐνέγκαι τὸ προσταχθὲν, ἤνεγκαν ἐκεῖθεν τὸ τοῦ Σαράπιδος Διὸς ἄγαλμα. κἀντεῦθεν Σινωπίτης Ζεὺς, ἤτοι Σάραπις, οὗ φασι τὸ ἄγαλμα τοῖς ὁρῶσιν ἄδηλον εἶναι οἵας φύσεως ἦν. οἱ δὲ ἀπὸ Σίνωπος ποταμοῦ τὸν Σινωπίτην τοῦτον Δία [5] παράγουσι.

259. Σκοπιαὶ Παλλινίδος Εἰδοθέης] Ὅτι σκοπιὰς τῆς Εἰδοθέας λέγει, τὴν κατ' Ἀλεξάνδρειαν Φαρὸν, περὶ ἧς [6] εἴρηται, ἢ τὴν Ἀντίφαρον ὑψηλὸν ὄντα καὶ αὐτὸν, ὃς λέγεται τάφος Ὀσίριδος, καὶ Εἰδοθέας τῆς τοῦ Πρωτέως, ὅς τις Πρωτεὺς τῶν ξενοκτόνων παίδων ἐν τῇ Θρᾳκικῇ Παλλήνῃ ἀπαλλαγεὶς, ὡς

1. DIONYS. v. CCLXI. 2. Ἀλεξάνδρεια C. MS R. STEPHANI. 3. STRABO lib. XVII. [4.] παραμήκης πρὸς ἔχοντι STRABO loco citato. Legendum προσεχοῦν, inquit IS. CASAUBONUS; & miratur idem EUSTATHIUM errorem non deprehendisse. 5. παρήγαγον C. E. 6. vide comment. in v. CXII.

ἱστορεῖ [1] Λυκόφρων, ἀποκατέστη εἰς Φάρον μετὰ τῆς θυγατρὸς Εἰδοθέας, καὶ δαίμων ἐνομίσθη θαλάσσιος. περὶ οὗ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [2] Ὀδύσσειαν γέγραπται.

260. Τὴν δὲ μετ' ἀντολίην δὲ] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς Αἰγύπτου περὶ τὴν Κασιῶτιδα πέτραν, ἤτοι περὶ τὸ Κάσιον ὄρος, ἡ πόλις τὸ Πηλούσιον κεῖται, πρὸς τῷ ἐξ αὐτοῦ παρωνύμῳ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι ἀνατολικῷ ὄντι. καὶ ἔστι μὲν τὸ Πηλούσιον πτολίεθρον ἐπώνυμον τοῦ Πηλέως φησὶν, ὡς στρατιωτῶν Φθιωτῶν ὑπὸ τῷ Πηλεῖ τεταγμένων, οἰκησάντων [3] αὐτοῦ". ἄλλοι δὲ ἀπὸ τοῦ πηλοῦ, καὶ τῶν ἐκεῖ ἑλῶν καὶ τελμάτων, καλοῦσιν αὐτό. ναυτικωτάτους δὲ τοὺς Πηλουσιώτας καλεῖ, ἐν τῷ λέγειν αὐτοὺς ἔξοχα ναυτιλίας δεδαημένους. τοιούτους δὲ καὶ [4] Ὅμηρος οἶδε τοὺς Φοίνικας. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Κάσιον [5] Ἡρόδοτος ὁρίζειν φησὶ τὴν Αἴγυπτον καὶ τὴν Συρίαν· καὶ ὅτι τὰ νῦν ἰδιωτικῶς Κασιανὰ ὑφάσματα λεγόμενα, ἐκ τοῦ περὶ τὸ ῥηθὲν Κάσιον ὄρος τὴν ἀρχὴν τῆς κλήσεως ἐοίκασι [6] λαβεῖν, ὡς ὑπεμφαίνει ὁ [7] γράψας τὰ ἐθνικὰ ἐν λόγῳ τιθεὶς τὰ Κασιωτικὰ ἱμάτια.

262. Οὐ μὲν ἐκεῖνοι Ἀνέρες ἐν Λιβύεσσιν ἀρίθμιοι] Ὅτι οἱ Πηλουσιῶται οὐκ εἰσὶν ἀνδράσι Λιβύεσσιν ἐναρίθμιοι. καὶ γὰρ ἄστυ ἔλαχον, φησὶν, ἐς αὐγὰς Νείλου νενασμένον, ἤτοι κατοικούμενον. οἱ δὲ ἀστειότερον λελασμένον γράφουσιν, ὅ ἐστιν ἐπιλελησμένον τοῦ Νείλου, ὡς ἔξω τοῦ Δέλτα καὶ πόῤῥω αὐτοῦ κείμενον. καὶ ἡ Σερβωνὶς τοίνυν λίμνη τούτῳ τῷ λόγῳ κεχώρισται τῆς Λιβύης, ὡς ἀνατολικωτέρα τοῦ Πηλουσιακοῦ στόματος, ὅπερ, ὡς λέλεκται, τῆς Ἀσίας ἐστί. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐστὶν ἐνταῦθα ζητῆσαι τοιοῦτόν τι· ἐὰν τὸ μὲν Κανωβικὸν στόμα τοῦ Νείλου, πέρας τῆς Λιβύης εἴη, ὡς προείρηται· τὸ δὲ ἐπώνυμον τῷ Πηλουσίῳ Πηλουσιακὸν στόμα τῆς ἑῴας ἐστὶ, καὶ οὐ Λιβυκόν· τὴν ἐν μέσῳ τῶν ἄκρων δύο τούτων Αἰγυπτίαν γῆν, ὁποτέρᾳ προσνέμειν χρή· ἆρά γε τῇ Λιβύῃ, ἢ τῇ Ἀσίᾳ. πρὸς δὲ τὴν τοιαύτην ζήτησίν ἐστιν ἐπαγωνίσασθαι, ὅτι ὡς μεθόριον οὐδετέρᾳ τῶν δύο ἠπείρων ἀκριβῶς, ἡ διὰ μέσου γῆ, προσνενέμηται. [8] Ἡρόδοτος δὲ φανερῶς διαστέλλει τῶν Λιβύων τοὺς Αἰγυπτίους, ἔν τε ἄλλοις τόποις, καὶ ἔνθα λέγει ὅτι Αἰγύπτιοι μετὰ Λίβυας, [9] ὑγιέστεροι" πάντων ἀνδρῶν, διὰ τὸ τὰς ὥρας οὐ μεταλλάσσειν. ἡ δὲ λέγουσα [10] ἱστορία ὅτι αἱ ἴβεις ἐν Πηλουσίῳ οὐ γίνονται, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ εἰσίν, Αἰγυπτίαν εἶναι πόλιν ἐμφαίνει τὸ Πηλούσιον.

1. Alex. v. CXV. &c. 2. EUSTATH. in HOM. Odyss. Δ. v. CCCLXV. 3. αὐτὸ C. E. 4. Odyss. O. v. CCCCXIV. 5. Euterpe CLVIII. 6. λαχεῖν C. E. 7. STEPH. BYZ. in v. Κάσιον. 8. Euterpe LXXVII. 9. ὑγιέσταθοι HERODOTUS, loco citato. EUSTATHII exemplar forsan ὑγιέστεροι exhibuit. 10. ARISTOTELIS hist. animal. lib. IX. cap. XXVII. Corruptus est hic locus. & legendum ex ARISTOT. αἱ ἴβεις ἐν Πηλουσίῳ οὐ γίνονται λευκαὶ, ἐν δὲ τῇ ἄλλῃ Αἰγύπτῳ &c.

265. Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι] Ὅτι παχυμερῶς ὁ Διονύσιος περιηγεῖσθαι ὁμολογεῖ, ἐν οἷς περὶ Λιβύης φησίν, Ἄλλοι δὲ πλεῖστοι τὴν δὲ χθόνα ναιετάουσιν, οἱ μὲν, ἐπ᾽ ὠκεανῷ, οἱ δὲ, ἀνὰ μέσας ἠπείροις· καὶ τὰ ἑξῆς. τοῦτο δὲ ποιήσει καὶ ἐν τοῖς ἔπειτα πολλαχοῦ. τὰ δὲ τοιαῦτα νοήματα καὶ σαφήνειαν ἐργάζονται, ἀλλὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐννοιῶν. εἴρηται γὰρ ἐξ ἀρχῆς ὅτι πάνυ στοχαζόμενος σαφηνείας ὁ Διονύσιος, πολλαῖς χρῆται καὶ [1] συμπληρώσεσι", καὶ τοῖς ἄλλοις δι᾽ ὧν σαφὴς ὁ λόγος γίνεται.

267. Εὐρείης Τριτωνίδος] Ὅτι ἡ Τριτωνὶς εὐρεῖα λίμνη, μέση Λιβύης ἔγκειται· περὶ ἣν καί τι νησίδιον ἱστοροῦσιν εἶναι. ἀπὸ ταύτης ὁ μῦθος τὴν Τριτογένειαν Ἀθηνᾶν παρωνομάσθαι βούλεται, ὡς γεννηθεῖσαν περὶ αὐτήν. διὸ καὶ οἱ περὶ τὴν Τριτωνίδα λίμνην τῇ Ἀθηνᾷ μάλιστα θύουσιν, ὥς φησιν [2] Ἡρόδοτος, ὃς καὶ ποταμὸν μέγαν Τρίτωνα καλούμενόν φησιν ἐκδιδόναι εἰς τὴν λίμνην ταύτην μεγάλην οὖσαν. λέγει δὲ καὶ ὅτι ταύτης τῆς Τριτωνίδος λίμνης καὶ τοῦ Ποσειδῶνος θυγατέρα φασὶν οἱ ἐκεῖ τὴν Ἀθηνᾶν· καὶ ὅτι μεμφθεῖσα ἡ Ἀθηνᾶ τῷ πατρὶ Ποσειδῶνι, ἐποιήθη εἰς θυγατέρα, τουτέστι θετὴ θυγάτηρ ἐγένετο τοῦ Διΐ.

270. Εἰ δὲ καὶ Εὐρώπης] Ὅτι Εὐρώπη ἡ χώρα ἐξ Εὐρώπης λέγεται, καθὰ καὶ ὁ [3] Λυκόφρων φησίν· ἀφ᾽ ἧς ὁ Σαρπηδὼν, ὡς ἱστορεῖ [4] Εὐριπίδης ἐν Ῥήσῳ. Ἀγήνορος δὲ αὕτη θυγάτηρ, ἣν ὁ τῆς Κρήτης βασιλεὺς Ταῦρος ἐληΐσατο, ναυμαχίᾳ τὴν Τύρον ἑλών. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἄλλος ἐστὶν οὗτος παρὰ τὸν Λύκιον Σαρπηδόνα. Σαρπηδὼν μὲν γὰρ οὗτος ὁ τῆς ἁρπαγείσης Εὐρώπης, ἀδελφὸς ἐστὶ Μίνωος καὶ Αἰακοῦ, κατὰ τὸν Ἀρριανόν. ὁ δὲ ἐκ Λυκίας Σαρπηδὼν ὁ Ὁμηρικὸς οὐκ ἂν εἴη τούτῳ σύγχρονος. Ἱππίας δὲ καὶ ἀπὸ Ἀσίας καὶ Εὐρώπης τῶν ὠκεανίδων τὰς ἠπείρους καλεῖ. τισὶ δὲ οὐκ ἀρέσκει ἐκ γυναικῶν τῆς ἠπείροις τὰ ὀνόματα κεῖσθαι. [5] Ἡρόδοτος δέ φησι τὰ τρία τῆς γῆς τμήματα ἐπωνυμίας ἔχειν γυναικῶν, λέγων ὅτι Λιβύη μὲν ἀπὸ Λιβύης λέγεται γυναικὸς αὐτόχθονος, ἡ δὲ Ἀσία, ἀπὸ τῆς Προμηθέως [6] μητρὸς" ἐπονομάζεται. [7] Λυκόφρων δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ ἀπὸ [8] Ἀσίεως τοῦ Ἄτυος" καλεῖσθαί φησιν αὐτήν· ἀφ᾽ οὗ καὶ ἐν Σάρδεσι φυλή τις καλεῖται Ἀσία. ἡ δὲ Εὐρώπη δοκεῖ ἀπὸ τῆς Τυρίας Εὐρώπης λαβεῖν τὸ ὄνομα. ὅτι δὲ βούλονταί τινες

1. καὶ προειρηθείσαις addunt C. E. & MS R. STEPH. 2. Melp. CLXXVIII. & CLXXX. 3. Alex. MCCCXCVIII. vide ſcholia TZETZIS. 4. Rheſ. v. XXIX. 5. Melpom. XLV. 6. γυναικὸς HERODOTUS, loco dicto. quo modo STEPH. BYZ. in v. Ἀσία. Sed APOLLONII ſcholiaſtes ad lib. I. v. CCCCXLIV. Argonaut. ſuadet legendum eſſe μητρός. & LYCOPHRON Alex. v. MCCCCXII. Οὐ μὴν ὑπείξει ἡ Πρoμηθέως τεκοῦσα. Nec tamen cedet Epimethei mater. i. e. *Aſia*. 7. Alex. v. MCCCCXII. ubi LYCOPHRON ab Aſia nomen Aſiæ deducere videtur. ob quam rationem in comment. ſuper v. DCXX. LYCOPHRONEM citat EUSTATHIUS. 8. Ἀσίου EUSTATH. comment. in v. DCXX. Ἀσίεω τοῦ Κότυος, HERODOTUS Melp. XLV.

τῆς

EUROPÆ Tabula antiqua DIONYSIO & EUSTATHIO accommodata

Urbes incognitæ positionis
Odyſseia. Rhegena.
Inſula incognitæ poſitionis
Cronia I.

fl: fluvius
I. Inſula
M. Mons
pr. promontorium
Urbs

AQUILO.

OCCIDENS.

ORIENS.

NOTUS.

Thule I.
INSULÆ BRITANNICÆ
HIBERNIA I.
ALBION I. ſeu BRITANNIA
Caſſiterides I. aut Heſperides Camdeno.
Mare Cronium *Seu* Mortuum *Seu* Glaciale
Hippopodes
Hyperborei
Grypes
Arimaſpi
Agathyrſi
Sarmatæ
Geloni
Budini
Neuri
Nomades
Rhipæi M.
Nomades
Sarmatia
Tanais ſeu Silys
Agavi
Hippemolgi
Alani
Scythia
Alanus M.
Boryſthenitæ ſeu Pontici.
Melanchlæni
Tanais
Scythæ
Mæotis Palus
Cimbri
Albis fl.
Germani
Hercynia Silva
Rhenus fl.
BELGÆ
Alamanni
E V R O P A
Agathyrſi
Baſtarnæ
Boryſthenes
Panticapes fl.
Axiaces fl.
Tyras fl.
Tauri
Taurica
Panticapæum
Phanagora
Hermonaſſa
Leuce I.
Cherſon
Boſporus Cimmerius
Sequana fl.
Britanni
CELTAE
Ligeris fl.
Amnitarum Inſulæ
Rhæti
Noricum
Taurisci
Alpes M.
Pannonii
Dacæ
Danubius
Getæ
Ister fl.
Peuce I.
Arietis frons
Pontus Euxinus.
Carambis pr.
Garumna fl.
Celtogalatæ
Venetiæ
ITALIA ſeu Auſonia
Mare Adriaticum
Illyricum
Myſi
Bulgari
Thracia
Boſporus Thracius
Heraclia
Chalcedonenſes
Paphlagones
Myſia
Thermodon
Heſperides aut Caſſiterides I. Cluverio.
Pyrenæi montes
Mare Gallicum
Corſica I.
Mare Tyrrhenum
Roma
Dalmatia
Macedonia
Pallene M.
Propontis
Helleſpontus
Phrygia
Ancyra
Galatia
Dardani
IBERIA, ſeu HISPANIA
Luſitania
Iberus fl.
Mare Cyrnæum
Sardinia I.
Mare Sardonium
Tiberis
GRÆCIA
Epirus
Mare Ægæum
Mæonia
Thraceſium
ASIÆ Pars
Baleares ſeu Gymnaſiæ I.
Ebuſus ſeu Buſus
Æolicæ I.
Sicilia I. *ſeu Trinacria*
Ionium Mare.
Peloponneſus.
Attica
Mare Icarium
Lycia
Pamphylia
Perge
Coryeus
Iſſus ſeu Nicopolis
Sacrum promuntorium
Gadires I. olim Cotinuſa
Bætis fl.
Tarteſſus
Mare Ibericum
MARE HESPERIUM
Lilybæ
Carthago
LIBYÆ Pars
Mare Siculum
Creta I.
Rhodus I.
Mare Pamphylium
Mare Cyprium
Cyprus I.
Aradus
Phænicia
Sidon
Abylæ M.
MEDITERRANEUM
Mare Creticum
Mare Ægyptium

Sturt sculp:

τὴν Εὐρώπην καὶ ἀπό τινος Εὐρώπου ἀνδρὸς ὠνομάσθαι, [1] προείρηται. διὸ καὶ βαρύνεται. βαρεῖαν γὰρ ἔχει τάσιν καὶ ὁ Εὔρωπος, τὸ κύριον, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ εὐρωποῦ, ὅπερ δηλοῖ τὸν πλατὺν, ἢ σκοτεινόν. ἐξ οὗ καὶ σπήλαιον παρὰ τῷ [2] Ὀππιανῷ εὐρωπόν. δεῖ δὲ εἰδέναι καὶ ὅτι τὴν Εὐρώπην οἱ παλαιοὶ διαφέρειν φασὶ τῆς Ἀσίας, οὐ μόνον ἀνδρῶν ἀρετῇ, καὶ πλούτῳ, καὶ καρποῖς, ἀλλὰ καὶ σπάνει θηρίων. πολυσχημονεστάτη δὲ ἤπειρος ἡ Εὐρώπη, ἁπλουστάτη δὲ τοὐναντίον ἡ Λιβύη. ἡ δὲ Ἀσία μέσην ἀμφοῖν ἔχει διάθεσιν. κἀκεῖνο δὲ γνωστέον, ὅτι Εὐρώπη μὲν πάντα τὰ κατὰ δύσιν, ἀρξαμένοις ἀπὸ Ἑλλησπόντου· οἱ δὲ παλαιοί φασιν ὅτι Οὐεσπασιανὸς ἐχώρισε τὴν Θρᾴκην ἀπ' αὐτῆς.

271. Αὐτὸς μὲν Λιβύης ῥυσμὸς] Ὅτι τὸν αὐτὸν εἶναι ῥυσμόν φησι τῇ Εὐρώπῃ, οἷός ἐστι καὶ ὁ τῆς Λιβύης. ῥυσμὸν δὲ τὴν ἔκτασιν λέγει, τὴν θέσιν, τὴν διάστασιν· ἢ, ὡς αὐτὸς εἶπε, τὸν τύπον. ταυτὸν γὰρ εἰπεῖν, [3] Εὐρώπης τύπον, καὶ Λιβύης ῥυσμόν. καὶ προϊὼν δὲ τὴν τοιαύτην λέξιν ἐρεῖ ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τῷ, [4] σχῆμα δὲ Ἀσίας, ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτέρων. ἔστι δὲ καὶ ἐκεῖ ῥυσμὸς τὸ σχῆμα, ὁ τύπος, ἡ θέσις. γίνεται δὲ ὁ ῥυσμὸς ἐκ τοῦ ῥύω, τὸ ἑλκύω· ἐξ οὗ καὶ [5] τόξου ῥυτὴρ, ὁ τοξότης. καὶ ῥυτὴρ δὲ, ὁ χαλινός. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος ἐν τοῖς ἑξῆς εἰπὼν ῥυσμὸν, εἶτα οἷον ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, ἐρεῖ, ἑλκόμενον κατὰ βαιόν· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, ῥυσμὸν καὶ ἑλκυσμόν.

274. Ἄμφω δ' ἶσον ἔχουσιν] Ὅτι Εὐρώπη καὶ Λιβύη τὸ νείατον ἴχνος, ἤγουν τὴν βάσιν καὶ τὸ ἑῷον πλατὺ τέρμα ἑαυτῶν, ἴσως ἐπὶ τὴν Ἀσίαν ἔχουσιν. ὑπόκειται γὰρ ἡ Ἀσία, ὥσπερ βάσις, αὐταῖς. κἂν θείης, φησὶν, ἀμφοτέρας ταύτας, γαῖαν μίαν, μὴ μεσολαβουμένην ὑπὸ τῆς ἑσπερίας θαλάσσης, κώνου ἂν γένοιτο σχῆμα, πλευραῖς ἶσον ἀμφοτέραις· οὗ ὀξὺ μὲν, τὸ ἑσπέριον· πλατὺ δὲ, τὸ ἀνατολικὸν τὸ πρὸς τῇ Ἀσίᾳ. καὶ ὅρα ὅτι καὶ ἐπὶ κώνου πλευραὶ λέγονται. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἡ Λιβύη καὶ ἡ Εὐρώπη ὁμοῦ συντεθεῖσαι κώνῳ εἰκάζονται τῷ γεωμετρικῷ, οὕτω καὶ ἄλλα μέρη τῆς γῆς γεωμετρικοῖς εἰκάζονται σχήμασι παρὰ τῷ [6] Διονυσίῳ· ὥσπερ ἡ Λιβύη μὲν, τραπεζίῳ· τριγώνῳ δὲ ἡ Αἴγυπτος, καὶ ἡ Σικελία. καὶ ῥόμβῳ δὲ μέρος τι τῆς Ἀσίας, ὡς μετὰ ταῦτα [7] ῥηθήσεται.

281. Τῆς δ' ἤτοι πυμάτην μὲν ὑπὸ γλωχῖνα] Ὅτι ὑπὸ τὴν ἐσχάτην γλωχῖνα, ὅ ἐστι γωνίαν, τῆς Εὐρώπης, ἀγχοῦ τῶν στηλῶν τῶν περὶ τὰ Γάδειρα, οἱ Ἴβηρές εἰσι τεταμένοι, ἄχρι καὶ τοῦ βορείου ψυχροῦ ὠκεανοῦ. τούτους μεγαθύμους φησὶ διὰ ἣν εἶχον ἀνδρείαν. ἄποικοι δὲ τούτων οἱ ἑῷοι Ἴβηρες, ὡς καὶ τῶν Εὐρωπαίων Γαλατῶν οἱ Ἀσιανοὶ, οἱ περὶ τὴν Ἄγκυραν. καλοῦνται

1. comment. in v. CLXXV. 2. Halieut. lib. III. v XX. 3. DIONYS. v. CCLXX. 4. DIONYS. v. DCXX. 5. κατὰ παραγωγὴν præfigunt C. E. τόξου καὶ ῥυσμὸς καὶ ῥυτὴρ, ἢ ἕλξις καὶ ὁ τοξότης MS R. STEPH. 6. DIONYS. v. CLXXV. v. CCXLII. 7. φανήσεται C. E.

δὲ

δὲ Ἴβηρες ἀπὸ τοῦ Ἴβηρος ποταμοῦ, οὗ ἴδιον λέγεται τὸ πλημμύρειν καὶ δίχα χιόνων, ὅτε τὰ βόρεια πνεύματα πλεονάζει. αἰτία δὲ τοῦ τοιούτου πάθους, φασὶν, ἡ λίμνη, δι' ἧς ὁ τοιοῦτος ποταμὸς ῥέει. συνεκβάλλουσι γὰρ τὸ λιμναῖον οἱ ἄνεμοι, καὶ οὕτω ποιοῦσι πλεονασμὸν τοῦ ὕδατος. κατὰ δέ τινας, ἀπό τινος βασιλέως ὁμωνύμου οἱ Ἴβηρες ἔλαχον τὸ οὕτω καλεῖσθαι. Κελτὸς γὰρ καὶ ὁ Ἴβηρ, παῖδες Ἡρακλέους ἀπὸ βαρβάρου γυναικός· ἐξ ὧν τὰ ἔθνη οἱ Κελτοὶ καὶ οἱ Ἴβηρες. ἰστέον δὲ ὅτι ἡ Ἰβηρία, οὐ πᾶσα μέντοι, ἀλλὰ μόνη ἡ ἐντὸς τοῦ ῥηθέντος Ἴβηρος ποταμοῦ, καὶ Ἱσπανία συνωνύμως ἢ πολυωνύμως ἐλέγετο. Ῥωμαῖοι δὲ καὶ τὴν πᾶσαν οὕτως ἐκάλεσαν ὕστερον· ὡς εἶναι διώνυμον, Ἰβηρίαν τε καὶ Ἱσπανίαν. λέγονται δὲ πλείους ἢ χίλιαι πόλεις Ἰβήρων εἶναι. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες, καὶ τὰς μεγάλας κώμας πόλεις ὠνόμαζον. φασὶ δὲ ἐν Ἰβηρίᾳ καὶ πόλιν εἶναι Ὀδύσσειαν, καὶ ἄλλα πολλὰ ἴχνη τῆς Ὀδυσσέως πλάνης. ὑδροποτεῖν δὲ λέγονται οἱ Ἴβηρες, καὶ μονοσιτεῖν, καὶ πολυτελεῖ ἐσθῆτι χρῆσθαι.

284. Βρετανοὶ] Ὅτι Βρεττανοὶ διὰ δύο ττ ὡς ἐπιπολύ· ἐνταῦθα δὲ, ἐν τῷ, ἔνθα Βρετανοὶ, τοῦ μέτρου ἐπιτάξαντος, ἀπεχώρισε τὸ ἓν τ'. οὕτω καὶ Σαρματῶν τινων λεγομένων μετὰ τοῦ ρ', ὅμως ἐν τοῖς ἑξῆς, ἐν τῷ, [1] Γερμανοί, Σαμάταί τε, ἡ τοῦ μέτρου βία ἐξώθησε τὸ ρ'. Σαρμάται γὰρ εἰπεῖν ἔδει, καὶ οὐ Σαμάται. τῶν δὲ Βρεττανῶν τούτων παρώνυμοι αἱ ἀντιπέραν Βρεττανίδες νῆσοι, περὶ ὧν [2] ῥηθήσεται.

285. Λευκά τε φῦλα νέμονται ἀρειμανέων Γερμανῶν] Ὅτι τοὺς Γερμανοὺς, οἷς οἱ Ἀλαμανοὶ πρόσχωροι, λευκὰ λέγει φῦλα. τοιοῦτοι γὰρ τὴν χρόαν εἰσὶν, ἀπεναντίας τοῖς νοτιωτάτοις Αἰθίοψιν. ἐκεῖνοι γὰρ μελάντατοι. καλεῖ δὲ αὐτοὺς καὶ ἀρειμανίους, ἢ ἐρισθενέας. λέγει δὲ καὶ ὅτι παραθρώσκουσι τοὺς τοῦ Ἑρκυνίου δρυμοῦ ὀρόγκους, ἤγουν παρήκειν τοῖς Ἑρκυνίοις δρυμοῖς, πρὸς τῷ αὐτῷ Κρονίῳ ὠκεανῷ. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὴν ἐκεῖ που Ἰβηρικὴν ἤπειρον ὁμοίαν εἶναι βύρσῃ, οὐ τῷ χρώματι, οὐδὲ τῇ λειότητι, ἀλλὰ τῷ σχήματι. βύρσῃ γὰρ τεταμένῃ ἔοικεν ἡ Ἰβηρία· ἧς, φασὶ, τὰ ἐπὶ [3] τραχηλιμαῖα" μέρη εἰς τὴν συνεχῆ Κελτικὴν πρὸς τὴν ἕω ὑπερεκπίπτουσι. γνήσιοι δὲ κατὰ Ῥωμαίων γλῶσσαν οἱ Γερμανοὶ ἑρμηνεύονται· ὡς ἂν γνήσιοι Γαλάται, οἷς ἐοίκασιν ἐν μορφαῖς, καὶ βίοις, καὶ ἤθεσι· πλεονάζοντες μόνον ἀγριότητι, μεγέθει τε καὶ ξανθότητι· πέραν τοῦ Ῥήνου κείμενοι πρὸς ἕω, μετὰ τοὺς Κελτούς. τινὲς δὲ τὸ Γερμανοὶ, εἰς τὸ ἀδελφοὶ μεταλαμβάνουσιν, ὅπερ τρόπον τινὰ ταυτόν ἐστι τῷ γνήσιοι. [4] Πλούταρχος δὲ λέγει ὅτι οἱ Γερμανοὶ εὐμεγέθεις τοῖς σώμασι,

1. DIONYS. v. CCCIV. 2. DIONYS. unde hæc desumta sunt. 4. in CAIO
v. DLXVI. 3. τραχηλιαῖα STRABO lib. II. MARIO.

καὶ

καὶ χαροποὶ τοῖς ὄμμασιν. ὁ δὲ ῥηθεὶς Ἑρκύνιος δρυμὸς μέγας τέ ἐστι καὶ πολύδενδρος. τὸ δὲ ὄρογκος, ἰδιάζουσα λέξις ἐστὶν, ὁποῖαι πολλαὶ τοῖς ποιηταῖς ἐπιτηδεύονται, διὰ τὸ καινότερον· δηλοῖ δὲ τὴν τῶν ὀρῶν ἐξόγκωσιν καὶ ἀνάτασιν.

288. Πυρρηναῖον ὄρος, καὶ δώματα Κελτῶν] Ὅτι περὶ τὴν Πυρήνην, ἤτοι τὸ Πυρηναῖον ὄρος, οἱ Κελτοὶ κατοικοῦσιν, ἀγχοῦ πηγῆς καλλιρρόου Ἠριδανοῦ. ὃν τινὲς εἶναί φασι τὸν νῦν λεγόμενον Πάδον. ὁ δὲ [1] γεωγράφος περὶ αὐτοῦ οὕτω φησὶν, Ἠριδανὸν τὸν μηδαμοῦ γῆς ὄντα, πλησίον δὲ τοῦ Πάδου λεγόμενον. ὃν Πάδον καὶ μέγιστον ἐκεῖνός φησι τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν μετὰ τὸν Ἴστρον· καὶ εἰς τὴν Ἀδριατικὴν αὐτὸν λέγει [2] ἐκπίπτειν" θάλασσαν. οὗ Πάδου πέραν καὶ τὸ Μεδιολάνιον εἶναι λέγει, πόλιν ἀξιόλογον, συνάπτουσάν πως ταῖς Ἄλπεσιν. ἰστέον δὲ ὅτι καὶ [3] Ἄρατος ἐν οἷς λέγει λείψανον Ἠριδανοῦ, τὸ κατ' οὐρανὸν φαινόμενον αὐτοῦ ἀστροθέτημα, ἐμφαίνει ἐκλελεῖφθαι τὸν κάτω ποταμὸν Ἠριδανόν. ὁ μέντοι Διονύσιος ὡς ἔτι ὄντος τοῦ Ἠριδανοῦ, ἐκτίθεται καὶ τὰ περὶ [4] αὐτοῦ" μυθευόμενα, δηλαδὴ τὰ κατὰ τὸν Φαέθοντα, ὃν ἐκπεσόντα τοῦ πατρῴου ἡλιακοῦ ἅρματος, καὶ τῷ Ἠριδανῷ ἐμπεσόντα, ἐκεῖ αἱ ἀδελφαὶ Ἡλιάδες νυκτὸς ἐκώκυσαν, καὶ τῶν ὀφθαλμῶν ἀπέσταξαν δάκρυον ἠλέκτρου. εἶτα αἴγειροι γενόμεναι, ἀποστάζουσι, φησὶ, καὶ εἰσέτι τοιοῦτο δάκρυον. Κελτῶν δὲ παῖδες ὑφήμενοι ταῖς αἰγείροις, ἀμέλγονται δάκρυα χρυσαυγέος ἠλέκτρου, ὅ ἐστι, δρέπονται τὸ τοιοῦτον ἤλεκτρον. οἱ δὲ ἀμέργονται γράφουσι διὰ τοῦ ρ'. ἤλεκτρος δὲ νῦν, οὐχὶ τὸ ἐκ χρυσοῦ καὶ ἀργύρου κρᾶμα· λίθος δέ τις χρυσοειδὴς, ἐξ οὗ καὶ λαβαὶ μαχαίραις γίνονται, ἀχύρων ἐφελκυστικὴ, ὡς ἡ μαγνῆτις σιδήρου. ὅτι δὲ οὐκ ἄντικρυς λίθος ἐστὶν ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος, ἀλλὰ δένδρου δάκρυον, πεπηγὸς εἰς σῶμα λιθοειδὲς, δεικνύουσί τινες τῶν παλαιῶν. δῆλον δὲ ὅτι καὶ ὡς χρυσαυγὴς ὁ ῥηθεὶς ἤλεκτρος λέγεται τῶν Ἡλιάδων εἶναι δάκρυον· τὸ γὰρ μέταλλον τοῦ χρυσοῦ τῷ ἡλίῳ ἀνάκειται. Σημείωσαι δὲ ὅτι περιῶν ὁ Διονύσιος λίθον παραποτάμιον λέγει τὸν ἤλεκτρον. Πυρήνη δὲ, ὄρος μέγιστον, διαχωρίζον τὴν Ἰβηρίαν καὶ τὴν Κελτικήν. τὸ δὲ Κελτοὶ ὁ [5] γεωγράφος Κέλται φησὶν, ὡς οἱ Χρῦσαι. διήκειν δὲ λέγονται ἄχρι καὶ τοῦ Ῥήνου οἱ Κελτοί. ἀπὸ δὲ αὐτῶν οἱ σύμπαντες Εὐρωπαῖοι Γαλάται, Κελτοὶ ὑπὸ Ἑλλήνων ἐκλήθησαν.

294. Τὸν δὲ μεθ' ἑξείης, Τυρσηνίδος] Ὅτι μετὰ τὸν Ἠριδανὸν οἱ Τυρρηνοὶ, περὶ ὧν κατωτέρω ῥηθήσεται· ὧν πρὸς [6] ἀνατολὴν" ἡ τῆς Ἄλπεος ἀρχὴ, δι' ἧς μέσης κατασύρεται ὁ Κελτικὸς Ῥῆνος, δίστομος εἰς τὸν βόρειον

1. STRABO lib. IV & V. 2. ἐμπίπτειν τὴν C. 5. STRABO lib. IV. 6. ἀνατο-
STRABO. 3. phænom. v. CCCLX. 4. αὐ- λὰς C. E.

X ἐκβάλ-

ἐκβάλλων ὠκεανὸν, ὀξὺς, καὶ δυσγεφύρωτος, καὶ σκολιός. οὗτός ἐστιν ὁ λεγόμενος τὰ νόθα τῶν γνησίων διοίζειν γεννήματα, οἷα τὰ μὲν ὑπανέχων τὰ γνήσια, τὰ δὲ μὴ τοιαῦτα διδοὺς βυθῷ λήθης καὶ ὕδατος. ἡ δὲ Ἄλπις, μέγιστον ὄρος, διὸ καὶ πληθυντικῶς λέγονται αἱ Ἄλπεις. φασὶ δὲ τὴν λέξιν ταύτην, κατὰ τὴν εἰς τὸ Ἑλληνικὸν μετάληψιν, ταυτὸν δύνασθαι τῇ κλεισούρᾳ. οὕτω δὲ ὑψηλὸν [1] ἱστορεῖται τὸ ὄρος, ὥστε οὐδ᾽ ἂν πεμπταῖός τις ἀναβαίη αὐτό. ἄρχεται δὲ ἀπὸ τῶν αὐτῶν χωρίων, ἀφ᾽ ὧν καὶ τὰ [2] ῥηθησόμενα ἐν τοῖς ἑξῆς Ἀπέννια ὄρη, τὰ κατὰ τὴν Γένυαν, ἥ τις ἐστὶ Λιγύων ἐμπόριον. ἐκαλεῖτο δὲ κατὰ γένος οὐδέτερον, τὰ Ἄλπια· καὶ Ἄλβια δὲ, μετὰ τοῦ β΄.

298. Ῥείνῳ δ᾽ ἑξείης] Ὅτι τῷ Ῥείνῳ ἑξῆς ὁ Ἴστρος ἐπιτέλλεται, ἤγουν ἀνατέλλει κάτωθέν ποθεν. ὃν καὶ ἱερόν φησιν, καὶ σεμνύνει διὰ συνήθους ἐπαναλήψεως, λέγων καὶ ὅτι εἰς τὸν Εὔξεινον πᾶσαν ἐρεύγεται ὕδατος ἄχνην, πενταπόροις προχοαῖς, ὅ ἐστι πέντε στόμασιν, ἑλισσόμενος περὶ Πεύκην. νῆσος δὲ ἡ Πεύκη τρίγωνος, μεταξὺ κειμένη τῶν τοῦ Ἴστρου στομάτων. ὁ μέντοι Πτολεμαῖος ἑπτάστομον καὶ τὸν Ἴστρον λέγει, καθὰ καὶ τὸν Νεῖλον. ὡσαύτως καὶ ὁ [3] γεωγράφος, ὃς λέγει καὶ ὅτι μέγιστός ἐστι τῶν Εὐρωπαίων ποταμῶν, διέχων τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ χιλίους σταδίους· καὶ ὅτι ἀρχόμενος ἀπὸ Γερμανῶν ῥέει πρὸς νότον, εἶτα ἐπιστρέφει πρὸς ἀνατολὰς, ἕως εἰς τὸν πόντον. ἔχει δὲ μέγιστον στόμα τὸ λεγόμενον ἱερὸν, ὅπερ ἔζευξέ ποτε Δαρεῖος, ὡς ὁ Ξέρξης τὰ τοῦ Ἑλλησπόντου στενά. περιέχει δὲ καὶ ἄλλα νησίδια ὁ Ἴστρος τοῖς στόμασι, δίχα τῆς Πεύκης. [4] Ἡρόδοτος δὲ Κελτικὸν ποταμὸν οἶδε τὸν Ἴστρον, ἐν οἷς λέγει πληθύνεσθαι μὲν αὐτὸν ὑπὸ πολλῶν ποταμῶν, ἄρχεσθαι δὲ ἐκ Κελτῶν, ῥέειν δὲ διὰ πάσης Εὐρώπης. καὶ αὐτὸς δὲ πεντάστομον τοῦτον ἱστορεῖ, καὶ ἴσον ἀεὶ σχεδὸν αὐτὸν ἑαυτῷ ῥέειν φησί· προστιθεὶς καὶ αἰτίαν τὴν δοκοῦσαν αὐτῷ. ὁ δὲ [5] γεωγράφος φησὶ καὶ ἄλλον Ἴστρον ἐκ τούτου τὰς ἀρχὰς ἔχοντα, [6] ἐμβάλλειν" εἰς τὸν Ἀδρίαν κόλπον, κατά τινας· δι᾽ οὗ καὶ δοκεῖ τοῖς πολλοῖς ἡ Ἀργὼ ἐκ τοῦ Εὐξείνου πόντου διεκπεσεῖν εἰς τὸ Ἀδριατικὸν πέλαγος, ὅτε τὸ χρυσοῦν [7] κῶας" οἱ Ἀργοναῦται κλέψαντες ἐκ Κολχίδος ἔφυγον. τοῦτο δὲ καὶ [8] Ἀριστοτέλης οἶδεν, ἐν οἷς λέγει ὅτι οἱ [9] τειχίαι" μόνοι ἀναπλέουσιν ἐκ τοῦ Πόντου εἰς τὸν Ἴστρον· εἶτα ὅπου σχίζεται, καταπλέουσιν εἰς τὸν Ἀδρίαν. καὶ αὐτὸς γὰρ ἐν τούτοις ὑπεμφαίνει τὸν παρὰ τῷ γεωγράφῳ ἕτερον Ἴστρον. φησὶ δὲ ὁ αὐτὸς γεωγράφος καὶ ὅτι ὁ Ἴστρος [10] ποτὲ" Ματόας ἐλέγετο, ὅ ἐστι

1. apud STRAB. lib. IV. 2. vide comment. in v. CCCXL. 3. STRABO lib. VII. 4. Euterpe XXXIII. 5. STRABO lib. I. 6. ἐκβάλλειν E. & STRABO loco dicto. male. 7. κώδιον MS R. STEPH. 8. hist. animal. lib. VIII. cap. XIII. 9. τειχαῖαι ARISTOTELES loco dicto. GESNERUS τειχίας recte restituit. ita olim legit EUSTATHIUS. 10. ποταμὸς MS R. STEPH.

κατὰ

κατὰ Ἕλληνας Ἄσιος. καὶ ὅτι πολλάκις μὲν οἱ Σκύθαι δι᾽ αὐτοῦ περαιούμενοι οὐδὲν ἔπασχον· συμφορᾶς δέ ποτε αὐτοῖς ἐπισυστάσης, ἡρμηνεύθη Δανούσιος, ἢ Δανούβιος, ὥσπερ τὴν ἁμαρτεῖν ἐκείνους αἰτίαν ἔχων· τουτέστιν, αἰτιώμενος διὰ τοῦ τοιούτου ὀνόματος ὑπ᾽ ἐκείνων, κατὰ τὴν αὐτῶν γλῶσσαν, ὡς αἴτιος αὐτοῖς δυστυχίας γενόμενος. λέγει δὲ [1] ἐκεῖνος καὶ ὅτι τῷ Ἴστρῳ παράλληλά εἰσιν ὄρη ἀπὸ Ἀδρίου, μέχρι Εὐξείνου πόντου, πρῶτον τὰ Ἰλλυρικὰ, εἶτα τὰ Παιονικὰ, μεθ᾽ ἃ, τὰ Θρᾴκια. ὧν καὶ ὁ Αἷμός ἐστι, πρὸς τῷ πόντῳ τῷ Εὐξείνῳ δηλαδὴ κείμενος. μέση οὖν τούτων ἡ Παιονία, ὑψηλὴ πᾶσα, ἧς πρὸς Θρᾴκην καὶ ἡ Ῥοδόπη κεῖται, ὅπου ἡ νῦν ὀνομαζομένη Κλοκοτνίτζα. τινὲς δὲ οὕτω συντομώτατα περὶ τοῦ Ἴστρου φασίν· Ἴστρος ὁ τοὺς Παίονας παραμείβων, ἐκ τῶν Ἑρκυνίων ὀρῶν ναυσίπορος ἐκ πηγῆς αἴρεται· καὶ σχιζόμενος, τῇ μὲν εἰς τὸν Πόντον ῥέει, τῇ δὲ εἰς τὸν Ἀδρίαν.

302. Τοὺς μὲν πρὸς βορέην] Ὅτι πρὸς βορέαν τῷ Ἴστρῳ ἔθνη κεῖται ταῦτα, Γερμανοὶ Σαμάται (ἤτοι Σαρμάται, κατὰ ἔλλειψιν τοῦ ρ΄ ἀμεταβόλου, ὡς προγέγραπται) καὶ Γέται, καὶ Βαστάρναι, Δακῶν τε ἄσπετος γῆ, καὶ Ἀλανοὶ, καὶ Ταῦροι, οἳ ναίουσι περὶ τὸν Ἀχιλλέως δρόμον· καὶ Μελάγχλαινοι, καὶ Ἱππημολγοὶ, περὶ ὧν ἐν τοῖς εἰς τὴν [2] Ἰλιάδα γέγραπται· καὶ Νευροὶ, καὶ Ἱππόποδες, οἱ κατά τινας [3] Ζάγαροι", καὶ Γελωνοὶ, καὶ Ἀγάθυρσοι. καὶ οὗτοι μὲν βόρειοι· πρὸς νότον δὲ τῷ Ἴστρῳ, Γέρραι, καὶ Ὠρείκια ἐρυμνὰ ἄστεα, καὶ Παννόνιοι, οἱ κατά τινας [4] Βούλγαροι", καὶ Μυσοὶ, Θρᾳκῶν βορειότεροι, καὶ Θρᾷκες αὐτοὶ ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες. τούτων δὲ τῶν ἐθνῶν, περὶ μὲν Γερμανῶν ἐρρέθη τὸ ἀρκοῦν· περὶ δὲ τῶν ἐφεξῆς εἰρήσεται εἴ τι λόγου ἄξιον τῷ ἐπιτέμνοντι.

304. Γερμανοὶ, Σαμάται τε] Ὅτι τὰ διὰ τοῦ ανος ἐθνικὰ ὀνόματα ἐκτείνει παρὰ τῷ Διονυσίῳ τὴν παραλήγουσαν, οἷον Βρεττανὸς, Γερμανὸς, Ἀλανὸς, Καρμανὸς, Λουκανός. τὸ Ἠριδανὸς οὐκ ἔθνους ὄνομα· ποταμὸς γάρ· διὸ συστέλλει τὴν παραλήγουσαν, ὡς καὶ τὸ ὠκεανός.

Γέται θ᾽ ἅμα] Ὅτι τοὺς Γέτας Διονύσιος μὲν πρὸς βορρᾶν τοῦ Ἴστρου οἶδεν, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται· (καθὰ καὶ τοὺς Σαρμάτας, οἳ ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν·) [5] Ἡρόδοτος δὲ μέρος οἴεται εἶναι τῶν Θρᾳκῶν τοὺς Γέτας. ὁ δὲ [6] γεωγράφος ἐφ᾽ ἑκάτερα τοῦ ποταμοῦ αὐτοὺς οἰκεῖν ἱστορεῖ, ὡς καὶ τοὺς Μυσοὺς, καὶ τοὺς Θρᾷκας. φιλογύναιοι δὲ, φησίν, εἰσὶ, καὶ περὶ τὸ θεῖον σπουδάζοντες. παρ᾽ οἷς ἦν καὶ ὁ Ζάμολξις Πυθαγόρᾳ φοιτήσας, καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις πολλὰ

1. STRABO lib. VII. 2. EUSTATH. in HOM. Iliad. N. v. V. 3. Χαζαροὶ C. E. 4. Βίλγαροι MS R. STEPH. Βυγαροὶ alii legunt, teste A. MATTHÆO. 5. Melpom. XCIII. 6. STRABO lib. VII.

προειπὼν,

προστιμῶν, καὶ θεὸς αὐτοῖς νομισθεὶς, καὶ κληθεὶς διὰ τοῦτο, καὶ κοινωνῶν τῷ βασιλεῖ τῶν πραγμάτων. ἐγένοντο δέ ποτε οἱ Γέται, φησὶ, καὶ τοῖς Ῥωμαίοις φοβεροὶ, καὶ διαβαίνοντες τὸν Ἴστρον, καὶ ληλατοῦντες τούς τε Ἰλλυριοὺς καὶ τοὺς Θρᾶκας, καὶ τοὺς Μακεδόνας. νόμος δὲ Γετικὸς, ἐπισφάζεσθαι τὴν γυναῖκα τῷ ἀνδρὶ θανόντι, καὶ κιθαρίζειν ὅταν ἐπικηρυκεύωνται. [1] Ἡρόδοτος δὲ καὶ τοξεύειν φησὶν αὐτοὺς ἄνω πρὸς τὴν βροντὴν, καὶ τὴν ἀστραπὴν, ἀπειλοῦντας τῷ θεῷ. ἔτι φησὶν ὁ γεωγράφος διαβῆναι μέν ποτε τὸν Ἀλέξανδρον εἰς τοὺς πέραν Ἴστρου Γέτας, διὰ ταχέων δὲ ἀναστρέψαι λαβόντα δῶρα. [2] λέγεται" δὲ καὶ ὡς εἰς τοσοῦτον αὐτοί τε καὶ οἱ Δάκαι ηὐξήθησάν ποτε, ὥς τε καὶ εἴκοσι μυριάδας ἐκπέμπειν στρατοῦ· ὕστερον δὲ συσταλέντες ἐγγὺς ἦλθον τοῦ ὑπακούειν Ῥωμαίοις. ὁ δὲ Ἰουλιανὸς ἔν τινι τῶν αὐτοῦ λόγων γράφει ὅτι τὸ τῶν Γετῶν ἔθνος, τὸ πώποτε μαχιμώτατον, διά τε τὴν ἀνδρείαν, καὶ διὰ τὸν Ζάμολξιν ὃν τιμῶσιν. οὐ γὰρ ἀποθνήσκειν ἀλλὰ μετοικίζεσθαι νομίζοντες, ἑτοιμότερον θνήσκουσιν, ἢ τὰς ἀποδημίας ὑπομένουσι. καὶ [3] Ἡρόδοτος δὲ ἀπαθανατίζοντας αὐτοὺς καλεῖ, διὰ τὸν ῥηθέντα γόητα Ζάμολξιν, ὃν καὶ [4] μαθητεῦσαι" αὐτὸς τῷ Πυθαγόρᾳ φησίν. ἱστορεῖ δὲ καὶ ἀνδρειοτάτους Θρᾳκῶν τοὺς Γέτας, καὶ δικαιοτάτους. λέγει δὲ καὶ ὅτι εἷλεν αὐτοὺς ὁ Δαρεῖος, ὅτε γε διὰ διαβὰς ἐκ τῆς Ἀσίας, ἐπορεύετο διὰ τῆς Θρᾴκης.

305. Δακῶν τ' ἄσπετος αἶα] Ὅτι τοὺς Δάκας, Δάους ἐκάλουν τινές. φησὶ δὲ καὶ ὁ γεωγράφος, ὅτι οἱ Δάκαι, [5] Δάοι" ποτὲ ὠνομάζοντο. ὁ δὲ [6] Ἡρόδοτος Νομαδικὸν Περσικὸν γένος τοὺς Δάους λέγει, καθὰ καὶ τοὺς Μάρδους, καὶ ἄλλους τινάς. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [7] γράψας, καὶ πλησίον τοῦ ποταμοῦ Βορυσθένους φησὶ τὴν Δακίαν διήκειν. περὶ οὗ Βορυσθένους κατωτέρω ῥηθήσεται. λέγει δὲ καὶ ὅτι παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς ὡς ἐπὶ πολὺ τὰ τῶν [8] Ἀττικῶν" ὀνόματα δούλων, Δάοι καὶ Γέται. φέρεται δὲ ἱστορία, καὶ νοτιωτέρους τοῦ Ἴστρου τοὺς Δάκας εἶναι. φασὶ γὰρ ὅτι Αὐρηλιανὸς τοὺς περὶ τὴν Δακίαν ἀπῳκισμένους Ῥωμαίους ἐκεῖθεν ἐξαγαγὼν, διὰ τοὺς ἐν περαίᾳ τοῦ Ἴστρου κινδύνους, ἐν μέσῃ τῇ Μυσίᾳ καθίδρυσε, τὴν χώραν ὀνομάσας Δακίαν.

Ἀλκήεντες Ἀλανοὶ] Ὅτι Ἀλανὸς ὄρος [9] Σαρματίας", ἀφ' οὗ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλανοὶ ἔοικεν, ὀνομάζεσθαι· οὓς καὶ ἀλκήεντας ὁ Διονύσιος καὶ πολυίππους καλεῖ.

306. Ἀχιλλῆος δρόμον] Ὅτι ὁ Ἀχιλλέως δρόμος, ὃν οἱ Ταῦροι τὸ ἔθνος ναίουσιν, αὐλών τις ἐπὶ στενὸς ὁμοῦ καὶ δολιχὸς, καὶ κατὰ τὸν [10] γεωγράφον, χερρόνησος ἀλιτενὴς, οἷόν τις ταινία, ἤτοι φασκία, μῆκος ὅσον χιλίων σταδίων ἐπὶ τὴν ἕω, ἀμμώδης, πλάτος δὲ δύο σταδίων τὸ μέγιστον. τοῦτον τὸν δρόμον ὁ Ἑλληνικὸς Ἀχιλλεὺς περιῆλθε, μεταδιώκων τὴν τοῦ Ἀγαμέμνονος Ἰφιγένειαν, ἐξ Αὐλίδος ἀναρπασθεῖσαν εἰς [1] Σκυθίαν"· ὁπηνίκα ἔλαφον ἡ Ἄρτεμις εἰς θυσίαν ἀντέδωκεν· ἔνθα καὶ μείνας πολὺν χρόνον ὁ Ἀχιλλεὺς, καθὰ δοκεῖ καὶ τῷ [2] Λυκόφρονι, ἀφῆκε τῷ τόπῳ τὴν ἐξ αὐτοῦ κλῆσιν. ὅτι δὲ προκατηγγυημένη ἦν τῷ Ἀχιλλεῖ ἡ Ἰφιγένεια, καθωμίληται. ἄλλοι δέ φασιν ἕτερον εἶναι τοῦτον τὸν Ἀχιλλέα παρὰ Σκύθαις, βασιλέα τῶν τόπων, ὃς ἠράσθη τε τῆς Ἰφιγενείας πεμφθείσης ἐκεῖ, καὶ ἔμεινεν ἐπιδιώκων· ἐξ οὗ ὁ τόπος, Ἀχίλλειον. οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες παραφέρουσι μάρτυρα τὸν Ἀλκαῖον, λέγοντα, [3] Ἀχιλλεῦ ὃς τᾶς Σκυθικᾶς" μεδέεις. ἀπὸ δὲ Ἀχιλλέως, καὶ ἡ Λευκὴ νῆσος ἡ μετὰ ταῦτα ῥηθησομένη, Ἀχίλλειος ἐλέγετο νῆσος, περὶ τὸν Εὔξεινον· ἔνθα φασὶν οἱ Σκύθαι τὴν Ἀχιλλέως ψυχὴν διαβαίνουσαν τὰ ἑαυτῆς ἀθύρειν. οἱ δὲ Ταῦροι τὸ ἔθνος ἀπὸ τοῦ ζώου ταύρου, φασὶ, καλοῦνται, διὰ τὸ ἐκεῖ τὸν Ὄσιριν ζεύξαντα βοῦν ἀρόσαι γῆν. περὶ τούτοις νῆσος ἡ Ταυρικὴ, ἡ καὶ Μαιωτικὴ, μεγάλη καὶ ἐπίσημος· ἧ παράκειται καὶ ἡ Φαναγόρεια, καὶ ἡ Ἑρμώνασσα, ὡς ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθήσεται. καὶ ἡ Ἄρτεμις δὲ, Ταυροπόλος, ἀπὸ τούτων δοκεῖ τῶν Ταύρων λέγεσθαι, οἷς ἔχαιρεν ὡς ξενοκτονοῦσιν ἐπ' αὐτῇ. οἱ μέντοι παρὰ τῷ [4] γεωγράφῳ Νώρικοι Ταυρίσκοι, ἕτερόν εἰσιν ἔθνος παρὰ τούτους τοὺς Ταύρους.

309. Ἔνθα Μελάγχλαινοί τε] Ὅτι Μελάγχλαινοι λέγονται, διὰ τὸ ἐν ἔθει μέλαν καὶ ζοφερὸν τοῦ ἐνδύματος, ὡς καὶ [5] Ἡροδότῳ δοκεῖ, ὃς καὶ ἀνθρωποφαγεῖν αὐτοὺς εἰπὼν, λέγει καὶ ὅτι Μελαγχλαίνων τὸ καθύπερθεν, λίμναι, καὶ γῆ ἔρημος ἀνθρώπων.

310. Νευροὶ] Ὅτι οἱ Νευροὶ ἐκλιπεῖν λέγονταί ποτε τὴν αὐτῶν χώραν ὑπὸ ὄφεων, καὶ ὅτι γόητες ἐλέγοντο εἶναι. ἔτους τοίνυν ἑκάστου, φησὶν, ἅπαξ ἕκαστος τῶν Νευρῶν λύκος γίνεται ὀλίγας ἡμέρας, καὶ αὖθις εἰς ἄνθρωπον ἀποκαθίσταται. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι νεβρὸς μὲν τὸ γέννημα τῆς ἐλάφου, διὰ τοῦ β' γράφεται· Νευροὶ δὲ τὸ ἐθνικὸν, οἱ καὶ Νευρῖται, διὰ τοῦ εὐ διφθόγγου.

Γελωνοί τ', ἠδ' Ἀγάθυρσοι] Ὅτι Ἡρακλέους υἱοὶ Γελωνὸς καὶ Ἀγάθυρσος, ἐξ ὧν ἔθνη βορειότερα τοῦ Ἴστρου, οἱ Γελωνοὶ καὶ οἱ Ἀγάθυρσοι. ὑπὸ μὲν οὖν ψυχροῖς Ἀγαθύρσοις, ὡς ὁ Διονύσιος φησιν, ἀδάμας ἐστὶ παμφανόων. οἱ Γελωνοὶ δὲ, ὡς ἄλλοι φασὶ, γῆν τε ἐργάζονται, καὶ σιτοφαγοῦσι, καὶ κήπους

1. Melpom. XCIV. 2. λέγει C. E. recte. sunt enim STRABONIS verba lib. VII. 3. Melpom. XCIV. 4. δουλεῦσαι C. E. & MS R. STEPH. 5. Δαῦοι STRABO lib. VII. 6. Clio CXXV. 7. STEPH. BYZ. in v. Δακία. 8. οἰκετῶν C. E. & STEPH. BYZANT. a quo verba hæc desumta sunt. 9. Ἀρματίας STEPHAN. BYZANT. in v. Ἀλανός. 10. STRABON. lib. VII.

1. Φρύγας MS R. STEPH. 2. Alex. 3. Ἀχιλλεὺς ὃς τοῖς Σκυθικοῖς MS R. STEPH. 4. STRAB. lib. IV. p. CXCIII. 5. Melpom. CVII.

ἔχουσιν. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [1] γράψας οὕτω φησί, Γελωνοί, πόλις Σαρματίας, ἀπὸ Γελωνοῦ, ὃς Ἀγαθύρσου μὲν ἦν ἀδελφὸς, Ἡρακλέους δὲ υἱός. ἔστι δὲ περὶ αὐτὴν πόλις ξυλίνη μεγάλη κατὰ [2] Ἡρόδοτον, κειμένη ἐν Βουδίνοις, ἔθνει μεγάλῳ. παρὰ τούτοις ζῶον λέγεται θαυμάσιον γίνεσθαι, τὸ μέγεθος ὅσον [3] βοὸς", ἐοικὸς τῷ τοῦ προσώπου τύπον ἐλάφῳ, καλούμενον Τάρανδος, δυσθήρατον, διὰ τὴν μεταβολήν. μεταβάλλει γὰρ τὰς χρόας τῶν τριχῶν καθ' ὃν ἂν τόπον εἴη, καὶ ἀλλοιοῦται, καθὰ καὶ ὁ χαμαιλέων, καὶ ὁ πολύπους. περὶ δὲ τῶν Ἀγαθύρσων ὁ [4] αὐτὸς λέγει, ὅτι ἢ ἀπὸ Ἀγαθύρσου υἱοῦ Ἡρακλέους οὕτω λέγονται, ἢ ἀπὸ τῶν θύρσων τοῦ Διονύσου. κλάδοι δέ εἰσιν οἱ θύρσοι, οὓς ἐν ταῖς τοῦ Διονύσου τελεταῖς φέρουσιν. [5] Ἡρόδοτος δὲ οὐ μόνον Γελωνὸν καὶ Ἀγάθυρσον υἱοὺς Ἡρακλέους λέγει, ἀλλὰ καὶ Σκύθην νεώτατον [6] καὶ γυναικότατον". οὓς ἐγέννησεν Ἡρακλῆς ἐλθὼν εἰς τὴν τῶν Σκυθῶν γῆν, ὅτε τὰς Γηρυόνου βοῦς ἤλαυνε, μιγεὶς, φησὶν, [7] ἐχίδνῃ μιξοπαρθένῳ, γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω ἀπὸ γλουτῶν ἐχούσῃ, τὰ δὲ κάτω, ὄφεως". λέγει δὲ τοὺς Ἀγαθύρσους ὁ [8] αὐτὸς ἀνδρῶν ἁβροτάτους, καὶ χρυσοφόρους, καὶ ἐπίκοινον τὴν μῖξιν τῶν γυναικῶν ποιουμένους. τοὺς δὲ Γελωνοὺς Ἕλληνας τὸ ἀρχαῖον εἶναι φησὶ γῆς ἐργάτας.

311. Ἠχεῖ Βορυσθένεος] Ὅτι Βορυσθένης ὁ ἐν τοῖς ποταμοῖς ᾀδόμενος, Εὐξείνῳ τὸ ὕδωρ μίσγεται κατὰ τὸ ἐκεῖ μέτωπον τοῦ κριοῦ· περὶ οὗ [9] εἴρηται, ὀρθὸν ὄντα ἐπὶ γραμμῆς κατεναντία, ἤγουν καταντικρὺ, τῶν Κυανέων πετρῶν. ἐκεῖ δὲ ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσι Σκυθικοῖς καὶ ὁ Ἀλδησκος, φησὶ, καὶ ὁ Παντικάπης οἱ ποταμοὶ μορμύρουσιν· ὧν παρὰ προχοαῖς ἠδυφαὴς ἤλεκτρος μήνης ἀρχομένης αὔξεται, οἷά τις αὐγή. καὶ ὅρα ὅπως συμπαθῶς ἔχει περὶ τὴν σελήνην ὁ τοιοῦτος ἤλεκτρος· καὶ ὅτι τὸ ἤλεκτρον ἐνταῦθα λίθον τινὰ νοητέον, καὶ οὐ κατὰ τὸ λεγόμενον τῶν αἰγείρων δάκρυον, ὡς ἀνωτέρω εἴρηται. ὅτι δὲ ἐν τοῖς Ῥιπαίοις ὄρεσιν οὐδέποτε χιὼν ἐπιλείπει, [10] προγέγραπται. ὑπὲρ δὲ ταῦτα τὰ ὄρη οἱ λεγόμενοι Ὑπερβόρειοι καθήκειν εἰς τὴν ἐκεῖ θάλασσαν λέγονται. ἀπὸ δὲ Παντικάπου τοῦ ποταμοῦ καὶ τὸ ἐκεῖ ὀνομάζεται Παντικάπαιον, πόλις μεγάλη, κτίσμα παιδὸς Αἰήτου, λόφος κύκλῳ περιοικούμενος, σταδίων εἴκοσι, μητρόπολις τῶν ἐκεῖ Βοσπορανῶν. [11] Ἡρόδοτος δὲ περὶ τούτων τῶν ποταμῶν φησιν, ὅτι ὁ μὲν Βορυσθένης, μέγιστος, καὶ πολυαρ-

1. STEPH. BYZ. in v. Γελωνοί. 2. Melpom. CVIII. 3. hæc fabula ex ARISTOTELIS mirabilibus auscultationibus desumitur, ubi legitur, τὸ δὲ μέγεθος, ὡσανεὶ βοῦς, corrupte pro βοὸς, quo modo EUSTATHIUS legebat. 4. STEPH. BYZ. in v. Ἀγάθυρσοι. 5. Melpom. X. 6. omittit E. neque habet HERODOTUS. 7. ἐχίδνῃ μιξοπαρθένῳ, γυναικὸς μὲν τὰ ἄνω, ἀπὸ γλουτῶν ἐχούσῃ, τὰ δὲ κάτω ὄφεως. aliter, ἐχίδνῃ μιξοπαρθένῳ, οὕτως γυναικὸς μὲν τὰ κάτω, ἀπὸ μαστῶν ἐχούσῃ, τὰ δὲ ἄνω ὄφεως. MS R. STEPHAN. 8. Melpom. CIV. 9. vide comment. in v. CLVII. 10. vide comment. in v. XXXII. 11. Melpom. LIII.

κέστατος

κέστατος τῶν Σκυθικῶν ποταμῶν, καὶ πίνεσθαι ἥδιστος, ῥέων καθαρὸς παρὰ θολεροῖς. πήγνυνται δὲ καὶ ἅλες περὶ τῷ στόματι αὐτοῦ αὐτόματοι· καὶ κήτη ἀνάκανθα μεγάλα ταριχεύειν παρέχει, ἃ καλοῦσιν ἀντακαίους. ὁ δὲ Παντικάπης ἀπὸ βορρᾶ ῥέων, ἐν τῷ τέλει συμμίσγεται τῷ Βορυσθένει. τὸ δὲ μεταξὺ τούτων τῶν ποταμῶν νέμονται οἱ γεωργοὶ Σκύθαι. δέκα δὲ, [1] φασὶν", ἡμερῶν ὁδὸς ἀπὸ Ἴστρου ἐπὶ Βορυσθένην· ὁμοίως δὲ καὶ ἀπὸ Βορυσθένους ἐπὶ τὴν Μαιῶτιν.

321. Νωρίκι' ἄστε' ἐρυμνά] Ὅτι τὰ ἀνωτέρω ῥηθέντα Νωρίκια ἄστεα ἐρυμνὰ τινὲς δίχα τοῦ κατ' ἀρχὰς ν' γράφουσι. τάχα δὲ ἀπὸ τούτων καὶ Ὤρικος λιμήν. φησὶ γοῦν [2] Ἑκαταῖος, Μετὰ δὲ, Βουθρωτὸς πόλις· μετὰ δὲ Ὤρικος λιμήν. καὶ [3] Ἀπολλώνιος, Ὤρικον εἰσαφικέσθαι. καὶ Πολύβιος ἐν ἑβδόμῳ, Οἱ δὲ τὸν Ὤρικον κατοικοῦντες, οἳ καὶ πρῶτοι κεῖνται περὶ τὴν εἰσβολὴν τὴν πρὸς τὸν Ἀδρίαν, ἐκ δεξιῶν εἰσπλέοντι. τινὲς δὲ καὶ Νωρίκια γράφουσι μετὰ τοῦ ν'. τὸ δὲ ἐρυμνὰ, τινὲς ἐρεμνὰ γράφουσιν, ὅ ἐστι σύμφυτα, καὶ δασέα, καὶ κατάλσεα· ὅθεν καὶ φαίνονται μέλαινα, διὰ τὸ πολὺ τῆς σκιᾶς. διὸ καὶ παρ' [4] Ὁμήρῳ ἐν τῷ, μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσσας, μέλαν δρυὸς τινὲς τὴν τῶν φύλλων εἶπον δασύτητα, διὰ τὴν ἐξ αὐτῶν [5] ἀποτελουμένην" μελανίαν τῆς σκιᾶς. καὶ ταῦτα μὲν περὶ τῶν Ὠρικίων ἄστεων. ὁ δὲ [6] γεωγράφος ἔθνος τι συνάπτων τοῖς περὶ Ἀκυληΐαν χωρίοις, Νωρίκους γράφει μετὰ τοῦ ν', ἄλλα τε λέγων, καὶ ὅτι ἐγγὺς τοῦ Ἀδριατικοῦ μυχοῦ, καὶ τῶν κατὰ Ἀκυληΐαν τόπων, οἰκοῦσι [7] Νωρίκων" τινές· καὶ ὅτι κατὰ Ἀκυληΐαν ἐν Ταυρίσκοις τοῖς Νωρικοῖς χρυσίον εὐφυές· ὥς τε ἐπὶ δύο πόδας ἀποσύραντα τὴν ἐπιπολῆς γῆν, εὐθὺς ὀρυκτὸν χρυσίον [8] εὑρίσκειν". ἔχεις οὖν τάχα Νωρίκων τε καὶ Ὠρίκων διαφοράν· ὡς Ὠρίκων μὲν ὄντων, κατὰ [9] Πολύβιον, τῶν περί που τὴν τοῦ Ἀδρίου εἰσβολὴν, ὅπου καὶ ὁ Ὤρικος λιμὴν, καὶ ἡ Βουθρωτός· Νωρικίων δὲ, τῶν πρὸς τῷ μυχῷ τοῦ αὐτοῦ κόλπου, κατά τε τὸν γεωγράφον, καὶ κατὰ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων τοῦ Διονυσίου. ἔοικε δὲ ὅτι καὶ ὁ Διονύσιος Ὠρίκους οἶδεν οὓς καὶ ὁ Πολύβιος. ἐν γοῦν τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ περὶ τὴν Ὠρικίαν γῆν εἶναι τὴν τῆς Ἑλλάδος ἀρχὴν, ζωννυμένην τῇ τε Σικελικῇ θαλάσσῃ καὶ τῇ Αἰγαίῃ. καὶ οὕτω μὲν ταῦτα. τινὲς δὲ ἱστοροῦσι καὶ ὅτι Νώρικον οἱ Φρύγες τὸν ἀσκὸν καλοῦσι τῇ σφετέρᾳ διαλέκτῳ· καὶ ὅτι ὁπηνίκα Μαρσύας ἐκεῖνος ὁ μουσικὸς ἀπεδάρη τὸ σῶμα ὑπ' Ἀπόλλωνος, ὁ ἀσκὸς κρεμασθεὶς, καὶ τῷ χρόνῳ κατενεχθεὶς ἔπεσεν εἰς τὴν Μίδου λεγομένην κρήνην· καὶ αὐτὴ μὲν μετεκλήθη Μαρσύας,

1. φησὶν C. E. recte. sunt enim verba HERODOTI novissime citati. Melpom. CI. 2. ex STEPH. BYZ. in v. Ὠρικός. 3. Argonaut. lib. IV. v. MCCXV. 4. Odyss. Ξ. v. XII. 5. καλουμένην MS R. STEPH. 6. STRABO lib. IV. 7. Νωρικίων C. 8. εὑρίσκεσθαι C. 9. ex STEPH. BYZ. in v. Ὠρικός.

ὁ δὲ

ὁ δὲ ἀσκὸς καταφερόμενος ὑπὸ τοῦ ποταμοῦ, ἁλιεῖ προσηνέχθη· καὶ Πεισίστρατος ὁ Λακεδαιμόνιος κατὰ χρησμὸν ἀπὸ τοῦ συγκυρήματος πόλιν κτίσας, Νώρικον προσηγόρευσεν, ὡς ἂν εἴποι τις ἀσκόν. ἐὰν δὲ [1] Φρυγίας" οὖσα ἡ τοῦ Πεισιστράτου πόλις αὕτη οὐδὲν ἔχῃ κοινὸν πρὸς τοὺς ἀνωτέρω ῥηθέντας Νωρίκους, ἀλλ' οὖν ἡ ἱστορία πρὸς πολυπειρίαν οὐκ ἄχαρις.

322. Μυσοί τε βορειότεροι] Ὅτι οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι Μυσοὶ, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοί. ὁ δὲ [2] Ἀρριανὸς τῶν Εὐρωπαίων Μυσῶν ἀποίκους λέγει τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ὀλυμπηνοὺς Μυσούς· οἵ τινες Μυσοὶ ὀνομάζονται ἢ ἀπὸ Μυσοῦ τοῦ Διὸς, ἢ ἀπὸ ἑτέρου Μυσοῦ υἱοῦ Ἀργανθώνης τῆς γυναικὸς τοῦ Ὀρεσβίου· ἢ ἀπὸ τοῦ φυτοῦ τῆς μυσῆς, ἢ τοῦ μυσοῦ (ἀμφοτέρως γὰρ λέγεται) ὅπερ τὴν [3] ὀξύην δηλοῖ, κατὰ τὴν γλῶσσαν τῶν Λυδῶν, ὡς καὶ ὁ [4] γεωγράφος φησίν. Ἡρόδοτος δὲ τοὺς ἐν τῇ Ἀσίᾳ Μυσοὺς, Λυδῶν ἀποίκους λέγει, Ὀλυμπηνοὺς καλουμένους, ἀπὸ τοῦ ὄρους Ὀλύμπου τοῦ Ἀσιανοῦ.

Θρηΐκων] Ὅτι Θρᾷκες οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοὶ, κατὰ τὴν τοῦ [5] Ἀρριανοῦ ἱστορίαν, λέγοντος, ὥσπερ Φρύγας καὶ Μυσοὺς, οὕτω δὴ καὶ Θρᾷκας ἐξ Εὐρώπης διαβῆναι εἰς Ἀσίαν, μετὰ Πατάρου τινὸς ἡγεμόνος, ὅτε οἱ Κιμμέριοι τὴν Ἀσίαν κατέτρεχον· οὓς ἐκβαλόντες ἐκ Βιθυνίας οἱ Θρᾷκες ᾤκησαν αὐτοί· καὶ τάχα ἐκ τῶν τοιούτων Θρᾳκῶν πλατυνθέντων καὶ τὸ νῦν λεγόμενον Θρᾳκήσιον τὴν κλῆσιν εὕρηκεν. ὁ δ' αὐτὸς Ἀρριανὸς καὶ Θρᾴκην τινὰ ἱστορεῖ νύμφην σοφὴν ἀμφὶ ἐπῳδάς τε καὶ φάρμακα, οἵαν τὰ μὲν ἐλκῦσαι τῶν παθημάτων φαρμάκοις, τὰ δὲ ἐργάσασθαι. ὁποία τις καὶ ἡ Μήδεια ἱστόρηται, καὶ ἡ Ἀγαμήδη, καὶ ἡ θρυλλουμένη Κίρκη. καὶ ἀπὸ ταύτης τῆς Θρᾴκης δοκεῖ ὠνομάσθαι ἡ χώρα, Πέρκη ποτὲ καλουμένη. ὁ αὐτὸς λέγει καὶ ὅτι ἔθος ἦν Θραξὶ πολλὰς ἔχειν γυναῖκας, ὡς ἂν ἐκ πολλῶν πολλοὺς ἔχοιεν παῖδας. καὶ τὸ ἔθος αὐτοῖς γενέσθαι φησὶν ἀπὸ βασιλέως αὐτῶν Δολόγκου, ᾧ παῖδες πολλοὶ ἐκ πολλῶν γυναικῶν ἐγένοντο. [6] Ἡρόδοτος δὲ ἱστορεῖ καὶ ὑπὸ τῷ Κροίσῳ Θρᾷκας εἶναί τινας, λέγων ὅτι ὁ Κροῖσος κατεστρέψατο Χάλυβας, Παφλαγόνας, Θρᾷκας, Θυνοὺς, Βιθυνούς· καὶ τὰ ἑξῆς. καὶ [7] Ξενοφῶν δὲ οἶδεν Ἀσιανήν τινα Θρᾴκην, ἀρξαμένην ἀπὸ τοῦ στόματος τοῦ Πόντου, μέχρις Ἡρακλείας, ἐπὶ τὰ δεξιὰ εἰσπλέοντι. ἱστορία δέ τις ἱερὰ καὶ περὶ τὰ τῆς Λιβύης που νότια ὑπὲρ Ἀλεξάνδρειαν Θρᾴκην τινὰ ὀρεινὴν φησιν, ἐν ᾗ καὶ [8] ἀσκητὴν ἱστορεῖ γενέσθαι περίπυστον. λέγεται δὲ ὅτι οἱ Εὐρωπαῖοι Θρᾷκες στίζονται, κρίνοντες εὐγενὲς μὲν τὸ ἐστίχθαι, ἀγενὲς δὲ τὸ

1. Φρυγία C. E. 2. in periplo maris Euxini 3. hinc emendetur HESYCHIUS. Μύσοι. τὴν ὀξύην. Μυσοί. lege τὴν ὀξύην. 4. STRABO lib. XII. 5. in periplo maris Euxini. 6. Clio XXVIII. 7. lib. VII. de expedit. CYRI. 8. S. Antonium intelligit, ut videtur; cujus vitam conscripsit S. ATHANASIUS.

ἄστικτον·

ἄστικτον· καὶ καλὸν μὲν τὸ ἀργεῖν, ἀτιμότατον δὲ τὸ ἐργάζεσθαι τὴν γῆν. κάλλιστον δὲ τὸ λῃστεύειν, καὶ ἀπὸ πολέμου ζῆν. ὅτι δὲ τὸ Θρᾷξ περισπᾶται, καὶ ὅτι ὡς συναιρεθὲν ἔχει τὴν τοῦ τόνου περίκλασιν, προδηλότατόν ἐστι. δηλοῖ δὲ τὴν τῆς λέξεως συναίρεσιν τό, τε Θρήϊκες, καὶ τὸ Θρηΐκιον στόμα, καὶ ὅσα τοιαῦτα· ὥστε συναιρεῖσθαι τὸ Θρᾷξ, ἀπὸ τοῦ Θρᾴϊξ βαρυτόνου ὀνόματος.

323. Θρήϊκες, ἀπείρονα γαῖαν ἔχοντες] Ὅτι τοὺς Θρᾷκας γαῖαν εἰπὼν ἔχειν ἀπείρονα, ἑρμηνεύει σαφῶς πῶς ἀπείρονα. καί φησιν, οἱ μὲν ἐπὶ πλευραῖς Προποντίδος εἰσὶ θαλάσσης, οἱ δ' ὑπὲρ Ἑλλήσποντον ἀγάρροον, οἱ δὲ περὶ τὸ βαθὺ χεῦμα τῆς Αἰγαίας θαλάσσης. διὸ καὶ [1] Ἡρόδοτος λέγει τοὺς Θρᾷκας ἐθνῶν μέγιστον, μετὰ τοὺς Ἰνδούς. ὃ δ' ἂν, φησι, καὶ ἄμαχον καὶ κράτιστον, ἐὰν ὑπὸ ἑνὶ ἐτάττετο ἄρχοντι, ἢ ἐφρόνει κατὰ τὸ αὐτό. καὶ τάχα διὰ τὸ οὕτω [2] πολυτενὲς" τῆς χώρας καὶ περιφανὲς ἰδίασεν αὐτὴν τῆς Εὐρώπης Οὐεσπασιανὸς, ὡς [3] προείρηται. καλούμενοι δέ ποτε Βρίγες, εἶτα μεταβάντες εἰς Ἀσίαν, μετέπεσον εἰς τὸ τῶν Φρυγῶν ὄνομα. ἀγάρροον δὲ τὸν Ἑλλήσποντον λέγει, διὰ τὸ καταρρεῖν ἐκεῖ σφόδρα. διὸ καὶ ποταμὸν αὐτὸν ἁλμυρὸν ὁ Ξέρξης ἐξυβρίζων ὠνόμασεν.

327. Παλλήνης] Ὅτι Παλλήνη καὶ ὄρος ἐστὶ, καὶ πόλις Θρᾳκική. ταύτην μελισσόβοτον ὁ Διονύσιος ἱστορεῖ, ἤτοι πολλὰς μελίσσας τρέφουσαν· περὶ ἣν φύεται, φησὶν, ἀστέριος καλὸς λίθος, μαρμαίρων οἷά τις ἀστὴρ, καὶ λυχνὶς πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὁμοία. διὸ καὶ λυχνίτης ὁ λίθος λέγεται. οἱ δὲ καὶ σεληνίτην καλοῦσι τὸν τοιοῦτον λίθον, ἐπειδὴ συμπαθῶς, φασὶν, ἔχει [4] πρὸς τὴν σελήνην"· ὡς καὶ ὁ Βορυσθενίτης ἤλεκτρος, καθὰ καὶ [5] προϊστόρηται, καὶ συμφθίνει τε αὐτῇ καὶ συναύξει. τὸ δὲ λυχνὶς, τινὲς καὶ βαρύνουσι, καὶ ἀρσενικὸν εἶναι λέγουσιν ὄνομα, γράφοντες, λύχνις πυρὸς φλογὶ πάμπαν ὅμοιος. ἄλλοι δὲ περὶ Παλλήνης οὕτω φασί· Παλλήνη πόλις Θρᾴκης, ἀπὸ Παλλήνης θυγατρὸς [6] Τιθωνοῦ". ἔστι δὲ Παλλήνη καὶ χερρόνησος τρίγωνος, οἰκουμένη ποτὲ ὑπὸ γιγάντων, οὓς Ἡρακλῆς μισανθρώπους ἐφευρηκὼς κατεπολέμησεν, ὅτε καὶ βρονταί τινες καὶ πρηστῆρες συνέπεσον. διὸ καὶ θεοὶ ἔδοξαν τῆς μάχης ταύτης τῷ Ἡρακλεῖ συνάρασθαι, καὶ καταφλέξαι τοὺς κακούς· καὶ ἡ χώρα διὰ τοῦτο Φλέγρα ἐκλήθη. ἀπὸ τούτων τῶν τόπων Παλλήνιδα τὴν Πρωτέως θυγατέρα ἐκάλεσεν ὁ Διονύσιος, ἔνθα περὶ Ἀλεξανδρείας ἔλεγεν. οἴονται δέ τινες Παλλήνην λέγεσθαι τὴν τῆς Κασσανδρείας χερρόνησον, τῷ Αἰγαίῳ καὶ αὐτὴν παρακειμένην. ἔνθα που καὶ τόπος τις κατὰ παραφθορὰν Τορώνη λε-

1. Thal. XC. 2. πολυτελὲς E. 3. vide comment. in v. CCLXX. 4. τῇ σελήνῃ C. E. 5. vide comment. in v. CCCXI. 6. Σίθωνος C. E. & MS teste HOLSTENIO. quo modo STEPH. BYZ. in v. Παλλήνη & TZETZES in LYCOPHR. Alex. v. MCLXI.

γόμενος,

γόμενος, ὁμωνύμως, ὡς ἔοικε, Τορώνη τῇ τοῦ Θρακικοῦ Πρωτέως [1] θυγατρὶ", κατὰ Λυκόφρονα.

331. Ος τ' ἐπὶ τρισσὴν Εκτέταται κρηπῖδα] Οτι τὰ κυρτότερα τῆς Εὐρώπης περιηγησάμενος, ἤγουν τοὺς ἕως καὶ εἰς τὸν βόρειον ὠκεανὸν διήκοντας Ιβηρας, καὶ τοὺς Πυῤῥηναίους, καὶ τοὺς Βρετανοὺς, καὶ τοὺς Γερμανοὺς, καὶ τοὺς ἑκατέρωθεν τοῦ Ιστρου, καὶ αὐτοὺς τοὺς Θρᾶκας, ἀφῆκεν ἡμᾶς νοεῖν τὴν ἐπίλοιπον Εὐρώπην καταγεγραμμένην τριγωνοειδῶς, πλευραῖς τρισί· μιᾷ μὲν δυτικῇ, τῇ τῶν Ιβήρων· ἑτέρᾳ δὲ ἀπ' ἐναντίας, τῇ τῶν Ελλήνων· τρίτῃ δὲ, τῇ τῶν [2] Αὐσόνων"· ἀπὸ τριῶν ἐθνῶν ἐνδοξοτάτων χαρακτηρίσας, καὶ ὀνομάσας τὰς τοιαύτας πλευράς. καὶ ὅρα ὅπως εὐμεθόδως καὶ εὐπεριοδεύτως περιηγεῖται, καὶ σαφῶς, καὶ οὐκ ἀφίησι συγχέεσθαι τὸν ἀκροατὴν πλανώμενον περὶ τὴν ἤπειρον.

334. Αλλ' ἤτοι πυμάτη] Οτι ἡ Εσπερία κρηπὶς τῆς γῆς τῶν Ιβήρων, γείτων ἐστὶ τοῦ ὠκεανοῦ, ἔνθα καὶ μία τῶν Ηρακλείων στηλῶν ἡ Αλύβη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ εἴρηται. περὶ δὲ τῶν Ιβήρων περιγέγραπται ὅσα ἔδει. Σημείωσαι δὲ ὅτι καὶ ἐν τούτῳ τῷ χωρίῳ κρηπῖδας ἔφη τὰς προῤῥηθείσας τριγωνικὰς πλευρὰς, ὡς εἴ τις εἴποι βάσεις, διὰ τὸ ἑκάστην τῶν τριῶν εἰς βάσιν δύνασθαι λογισθῆναι. κρηπὶς γὰρ κυρίως μὲν, ἐπὶ ὑποδήματος· καταχρηστικῶς δὲ καὶ ἡ βάσις, ἐπί τε θεμελίου, καὶ ἑτέρων τινῶν· πρεσβίων δὲ καὶ πέζαν ἐρεῖ τὴν τοῦ τριγώνου πλευρὰν, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν.

337. Ταρτησσὸς χαρίεσσα] Οτι κάτωθεν τῆς ῥηθείσης Αλύβης, πόλις ὀλβία Ιβηρικὴ ἡ Ταρτησσὸς, ἣν καὶ χαρίεσσαν λέγει, καὶ εὐηφενέων πέδον ἀνδρῶν, ἤγουν πλουσίων. φασὶ δὲ Βαῖτιν εἶναι ποταμὸν Ιβηρίας, δύο ἐκβολὰς ἔχοντα, ὧν μέσην ἱδρύσθαι ὡς ἐπὶ νήσου τὴν τοιαύτην Ταρτησσὸν, οὕτω κληθεῖσαν διὰ τὸ καὶ τὸν Βαῖτιν Ταρτησσὸν καλεῖσθαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ταύτης καὶ ὁ [3] κωμικὸς μέμνηται ἐν βατράχοις, ὅτε λέγει Ταρτησσίαν μύραιναν, παίζων, καὶ ἐκφοβῶν τὸν ἀκροατὴν τῷ ἐκτοπισμῷ. τὸν δὲ Ταρτησσὸν ποταμὸν κασσίτερον τοῖς ἐκεῖ καταφέρειν ἱστόρηται.

338. Πυῤῥηναῖον] Οτι Πυρήνη μέγιστον ὄρος, οὗ ὑπὸ πέδα οἱ Κεμψοὶ τὸ ἔθνος. ἔχει δὲ ἡ Πυρήνη τὰς ἀρχὰς ἀπὸ τοῦ βορείου ὠκεανοῦ, καὶ διήκει ἕως εἰς τὴν ἑσπερίαν θάλασσαν, [4] καὶ διορίζει" Κελτούς τε καὶ Ιβηρας. ἡ δ' αὐτὴ οὐ μόνον Πυῤῥηναῖον, ὡς [5] προείρηται, ὄρος, ἀλλὰ καὶ πληθυντικῶς, ὄρη Πυῤῥηναῖα λέγεται. οὕτω δὲ καὶ αἱ Αλπεις, καὶ τὸ Ερκύνιον διαφορεῖται τῷ ἀριθμῷ.

1. legendum γυναικὶ. si credendum TZETZI super LYCOPHRONIS Alex. v. CXVI. 2. Αὐσονίων E. 3. ARISTOPHANES in ranis. apud quem, consule scholiasten. 4. διὸ καὶ ὁρίζει E. 5. vide comment. in v. CCXCIV.

340. Τὴν

340. Τὴν μέν τε μέσσην ὄρος ἄνδιχα τέμνει] Οτι τὴν Αὐσονίδα [1] πολυτενῆ" γῆν μέσην τέμνει τὸ Απένινον ἢ Απέννιον ὄρος, ἐξ Αλπεως [2] ἐρχόμενον", καὶ τελευτῶν εἰς τὴν Σικελικὴν πορθμίδα, ὅ ἐστιν εἰς τὸν Σικελικὸν πορθμὸν, ὡς καὶ [3] ἀλλαχοῦ εἴρηται, περὶ τὴν Λευκοπέτραν τὴν ἐν τῇ Ρηγίνῃ χώρᾳ. ὄρθιον δὲ, φησὶν, ἐστὶ τὸ τοιοῦτον ὄρος, οἷά τι ἐκ στάθμης ἰθυμμένον, ἤγουν τεταμένον εἰς εὐθύτητα, ὥσπερ διὰ στάθμης· ἥ τις ἐστὶ σχοῖνος τεκτονικὴ ἀπορθοῦσα τὰ ξύλα. εἶτα ἐπιτείνει ποιητικῶς εἰς ὑπερβολὴν τὸ νόημα, καί φησιν οὕτως ἰθυτενὲς εἶναι τὸ ὄρος, ὡς οὐκ ἂν οὐδὲ τέκτων μωμήσασθαι σοφῆς ὑποεργὸς Αθήνης. δῆλον δὲ πάντως ὅτι Αθηνᾶς, ἤγουν φρονήσεως, ὑπουργοὺς ἡ ποίησις οἶδε τοὺς τέκτονας. ἡ δὲ ῥηθεῖσα Ρηγίνη χώρα, ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ Ρηγίου τῆς πόλεως λέγεται, κτίσματος Χαλκιδικοῦ. αὐτὸ δὲ τὸ Ρήγιον οὕτω καλεῖται, ἢ παρὰ τὴν ῥῆξιν, ὡς ἀποῤῥαγείσης τῆς Σικελίας ἐκ τῆς ἐκεῖσε ἠπείρου ὑπὸ σεισμοῦ, ὡς καὶ ἐν τοῖς [4] ἑξῆς ῥηθήσεται· καθὰ καὶ ἡ [5] Προχύτη" νῆσος, καὶ αἱ Πιθηκοῦσαι, καὶ αἱ λεγόμεναι Σειρῆνες νῆσοι τρεῖς, ἠπείρων ἀποσπάσματα λέγονται· ἢ Ρήγιον εἴρηται, ὡς ἂν εἴποι τις βασίλειον (Ρῆγες γὰρ καὶ Ρέγες, οἱ βασιλεῖς) τῶν [6] Σαυνιτῶν" οὕτω καλεσάντων αὐτὸ, δι' ἐπιφάνειαν τῆς πόλεως. τούτου πρὸς ἕω ἄκρα τις Λευκοπέτρα, ὡς εἴρηται, λεγομένη ἀπὸ τῆς χρόας, ἐν πεντήκοντα σταδίοις· ὅπου λήγει τὸ Απέννιον ὄρος, ὡς ἐῤῥέθη. Ιστέον δὲ ὅτι ὥσπερ ἡ Αλπις πληθύνεται, οὕτω καὶ τὸ Απέννιον, Απέννια ὄρη πληθυντικῶς λέγεται.

347. Τυῤῥηνοὶ μὲν πρῶτ'] Οτι Τυῤῥηνοὶ, οἱ καὶ [7] Τροῦσκοι" λεγόμενοι καὶ Τοῦσκοι παρὰ Ρωμαίοις, ἔθνος λῃστρικὸν, καὶ ὠμὸν καὶ ἀπάνθρωπον, βορειοι κεῖνται ἐκ τῆς ζεφυρείτιδος τοῦ Απεννίου ὄρους πλευρᾶς. καλοῦνται δὲ Τυῤῥηνοὶ, ἀπὸ Τυῤῥηνοῦ Λυδοῦ, υἱοῦ Ατυος, ὃν πολὺν λαὸν ὁ πατὴρ [8] συστήσας" ἐν καιρῷ λιμοῦ ἐξέστειλεν· ἀφ' οὗ ἡ χώρα Τυῤῥηνία ἐκλήθη, ιβ' πόλεις κτίσαντος, αἷς οἰκιστὴν ἐπέστησε Τάρκωνα, οὗ καὶ [9] Λυκόφρων μέμνηται· ὃν διὰ τὴν ἐκ παίδων σύνεσιν, πολιὸν γεγενῆσθαί φασιν. ἀφ' οὗ καὶ πόλις [10] Ταρκωνία". καὶ τὸν Τρωϊκὸν δὲ Κύκνον, διὰ τοιοῦτον λόγον τινὰ, ἐκ γενετῆς οἱ παλαιοὶ πολιὸν γενέσθαι φασὶ, καὶ οὐ μόνον διὰ λευκότητα σαρκῶν καὶ τριχῶν.

Επὶ δέ σφισι φῦλα Πελασγῶν] Οτι ἐπὶ Τυῤῥηνοῖς εἰσι Πελασγοὶ, οἱ διὰ πενίαν σποράδες μετοικοῦντες ἦλθόν ποτε καὶ ἐκεῖ, μακρὰν ἀπὸ τῆς κατὰ

1. πολυτελῆ E. 2. ἀρχόμενον C. E. quo modo in textu DIONYSII. 3. vide comment. in v. LXXX. 4. vide comment. in v. CCCCLXXVI. 5. Υποχύτη MS R. STEPH. 6. Αὐσονιτῶν MS R. STEPHAN. 7. Ετροῦσκοι legit TANAQUILLUS FABER. quam emendationem habuit idem ex STRABON. lib. IV. 8. συστείλας STRABO lib. V. unde hæc desumta sunt. 9. Alex. v. MCCXLVIII. 10. Ταρκωνία STRABO.

Αργα-

Ἀρκαδίαν Κυλλήνης, καὶ ᾤκησαν, Εὐάνδρου τινὸς ἡγησαμένου τῆς ἀποικίας αὐτοῖς· ὃς ἐπὶ ἄρχοντος Ἀρκαδίας Ἀγαμήδους τοῦ Στυμφαλίου, θεοφορήτῳ μητρί, φασί, πεισθεὶς, καὶ λαὸν ἀγείρας καὶ ἐλθὼν ἐκεῖ, κατέπαυσε, τῷ Πανὶ νεὼν ἱδρύσας, καὶ λόφον ὀχυρωσάμενος, ὃν Παλλάντιον ὠνόμασεν ἀπὸ τοῦ υἱοῦ Πάλλαντος, τοῦ καὶ ἐπ' ἄκρου καὶ λόφου θάψαντος αὐτὸν θανόντα, καὶ τὸν Ἡρακλέα ξενίσαντος ἀπὸ τῶν τοῦ Γηρυόνου ἐπανιόντα βοῶν. ὅθεν καὶ νῦν οἱ [1] Ῥωμαῖοι" τοὺς βασιλεῖ πρέποντας τόπους οὕτω καλοῦσι παλάτια, καθ' ὑφαίρεσιν ἀμεταβόλων τοῦ τε λ' καὶ τοῦ ν'. ὅτι δὲ, ὡς εἴρηται, σποράδες εἰσὶν οἱ Πελασγοὶ τεθρύλληται, ἐπεὶ καὶ οἱ ἐν Τρωάδι Κίλικες κατὰ τὸν ποιητὴν, ὁμόρους ἔχουσι Πελασγούς. ἐῤῥέθη δὲ καὶ ἡ Λέσβος ποτὲ Πελασγία. καὶ Δωδωναῖος δέ ἐστι Ζεὺς Πελασγικὸς, παρὰ τῷ [2] ποιητῇ. γεγόνασι δὲ καὶ Κρήτης ἔποικοι Πελασγοὶ, ὡς ὁ Ὀδυσσεὺς ἐν τοῖς πρὸς Πηνελόπην [3] λόγοις ἐμφαίνει. καὶ ἡ Λῆμνος δέ ποτε ᾠκεῖτο ὑπὸ Πελασγῶν, ἐξ ὧν Λήμνια παροιμιάζονται κακά· διὰ τοὺς φόνους οὓς ἐποίησαν, γυναῖκάς τε κτείναντες αἰχμαλώτους ἀδίκως, καὶ παῖδας οὓς ἐξ αὐτῶν ἐτεκνοποιήσαντο. καὶ περὶ τὴν ἐν Πελοποννήσῳ δὲ Ἀχαΐαν ἦσαν Πελασγοὶ, καὶ Αἰολικοὶ περὶ τὴν Ἀσίαν, ὡς φησιν [4] Ἡρόδοτος. [5] Εὐριπίδης δὲ καὶ τοὺς Ἀργείους Πελασγοὺς οἶδεν, εἰπὼν,

Πάλαι Πελασγοὶ, Δαναΐδαι δεύτερον.

[6] Ἡρόδοτος δὲ οὐ μόνον περὶ τὴν Λῆμνον, ἀλλὰ καὶ περὶ τὴν Ἴμβρον οἰκῆσαι λέγει Πελασγούς. ἔστι δὲ καὶ ἐν Ἀθήναις τεῖχος Πελασγικὸν, ἤτοι Πελαργικὸν, ὡς ὁ [7] κωμικὸς δηλοῖ ἐν τοῖς ὄρνισιν, οἷα τῶν Πελασγῶν, φησὶ, καλουμένων παρ' Ἀττικοῖς καὶ Πελαργῶν, διὰ τὸ πλανητικόν. πλάνητες γὰρ ἦσαν διὰ πενίαν, καὶ δίκην ὀρνέων ὅποι τύχοι ἐπεφοίτων. καὶ ἡ περὶ Πηνειὸν δὲ καὶ Θερμοπύλας Θετταλία, Πελασγικὸν Ἄργος ἐλέχθη ἀπ' αὐτῶν, ὡς ἐκεῖ [8] ἐπαρξάντων". φασὶ δὲ ἀνέκαθεν Ἀρκάδας γενέσθαι τοὺς Πελασγοὺς, ὡς καὶ ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, στρατιωτικὸν ἑλομένους βίον, κἀντεῦθεν ἐπιφανεῖς γενομένους. λέγονται δέ τινες τῶν Πελασγῶν καὶ θαλασσοκρατῆσαι γενναίως ἔτη πε'.

350. Τοῖς δ' ἔτι, μερμερὸν ἔθνος ἀγαυῶν ἐστι Λατίνων] Ὅτι μετὰ Τυῤῥηνοὺς καὶ Πελασγοὺς τὸ τῶν ἀγαυῶν Λατίνων μέρμερον ἔθνος, ὅ ἐστι φροντιστικὸν, συνετὸν, μεριμνητικόν· ἢ τοῦ πολλὰ μερμερίζειν, ἤτοι φροντίζειν, τοῖς ὑπεναντίοις αἴτιον, δι' ἣν ἔχει ἀνδρείαν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Λατίνων ἔθνος περιφραστικῶς [9] εἴρηται", ἀντὶ τοῦ οἱ Λατῖνοι· διὸ καὶ ἐπάγει κατὰ σχῆμα κοινοπρεπὲς πληθυντικὴν σύνταξιν, λέγων, γαῖαν ναιετάοντες ἐπήρατον,

1. Λατῖνοι C. E. & MS R. STEPHANI. 2 HOMER. Iliad. II. v CCXXXIII. 3. HOMER. Odyss. T. v. CLXXVII. 4. Erato v. CXXXVII. 5. Orest. v. CMXXXI. 6. Terpsich. v. XXVI. 7. ARISTOPHANES in avibus. vide scholia in locum. 8. ἀπαρξάντων C. E. 9. εἴληπται C. E.

δ'

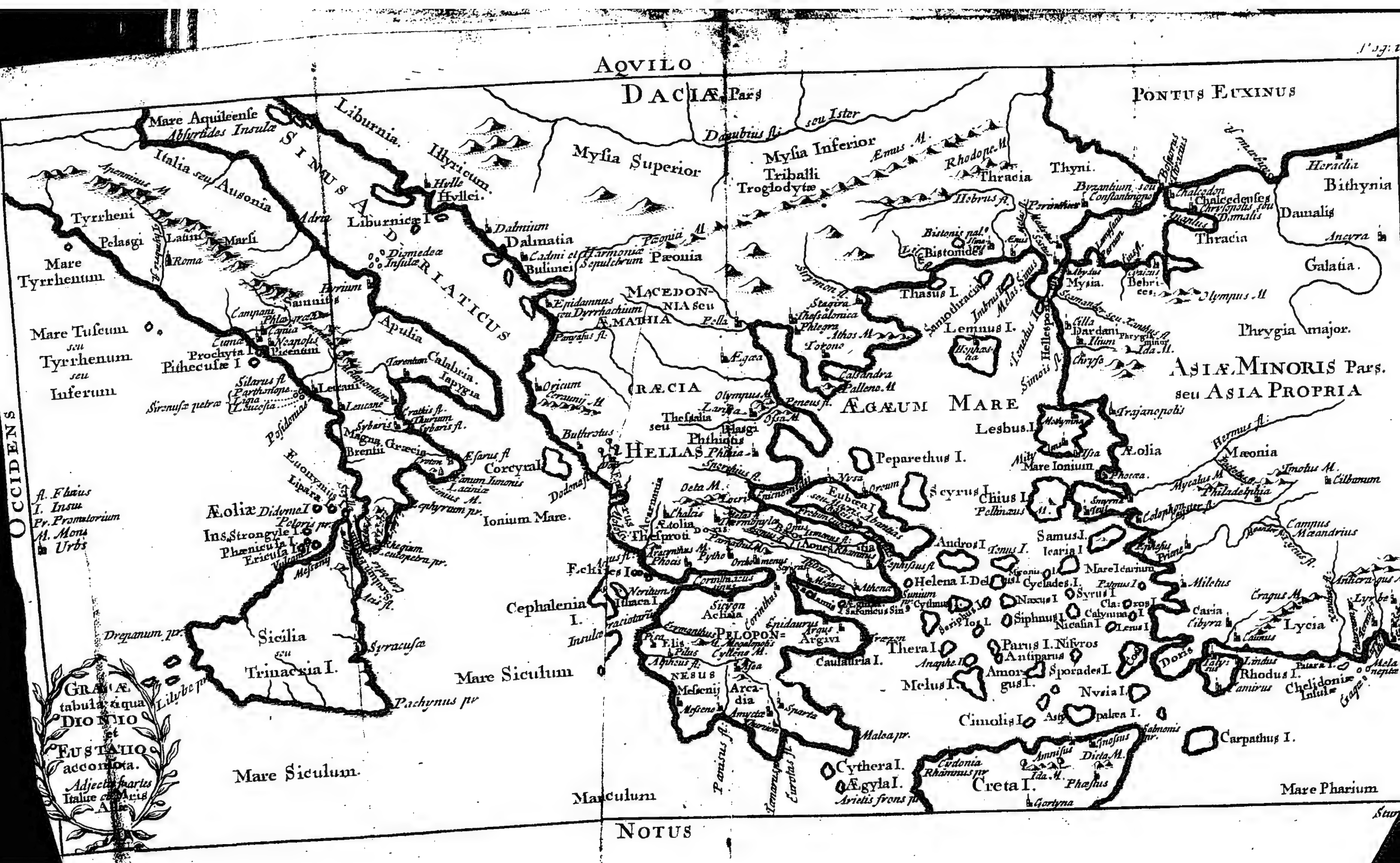

AQVILO
DACIÆ Pars
PONTUS EUXINUS
Mare Aquileense
Absyrtides Insulæ
Liburnia
Illyricum
Mysia Superior
Mysia Inferior
seu Ister
Danubius fl.
Italia seu Ausonia
SINUS ADRIATICUS
Tyrrheni
Pelasgi
Latini
Marsi
Roma
Mare Tyrrhenum
Liburnicæ I.
Hylle
Hyllei
Dalmatia
Diomedeæ Insulæ
Cadmi et Harmoniæ Sepulchrum
Bulimei
Pæonia
Triballi
Troglodytæ
Thracia
Thyni
Rhodope M.
Hebrus fl.
Bistonides
Thasus I.
Byzantium seu Constantinopolis
Chalcedon
Chalcedenses
Chrysopolis seu Damalis
Thracia
Heraclia
Bithynia
Damalis
Galatia
Ancyra
Mysia
Olympus M.
Phrygia major
Mare Tuscum seu Tyrrhenum seu Inferum
Prochyta I.
Pithecusæ I.
Campani
Samnites
Apulia
Calabria
Iapygia
Tarentum
Lucani
Picentini
Sirenusæ petræ
Posidonias
Sybaris
Thurium
Magna Græcia
Brentii
Crotona
Corcyra I.
MACEDONIA seu ÆMATHIA
Epidamnus seu Dyrrhachium
Pella
Stagira
Thessalonica
Phlegra
Athos M.
Torone
Cassandra
Pallene M.
Samothracia
Imbrus I.
Lemnus I.
Hellespontus
Dardani
Ilium
Ida M.
ASIÆ MINORIS Pars seu ASIA PROPRIA
Oricum
GRÆCIA seu HELLAS
Buthrotus
Dodona
Olympus M.
Larissa
Thessalia
Pelasgi
Phthiotis
Peneus fl.
Ossa M.
ÆGÆUM MARE
Lesbus I.
Methymna
Trajanopolis
Æolia
Peparethus I.
Scyrus I.
Euboea I.
Chius I.
Mare Ionium
Mæonia
Tmolus M.
Philadelphia
Smyrna
Colophon
Campus Mæandrius
Euonymus
Lipara
Æoliæ
Didyma I.
Ins. Strongyle I.
Phænicusa I.
Ericusa I.
Rhegium
Ionium Mare
Ætolia
Thesproti
Locri
Oeta M.
Phocis
Pytho
Aones
Athenæ
Megara
Andros I.
Tenus I.
Samus I.
Icaria I.
Mare Icarium
Miletus
Priene
Echinades I.
Cephalenia I.
Ithaca I.
Corinthiacus sinus
Sicyon
Achaia
Corinthus
Epidaurus
Argus
Argivi
PELOPONNESUS
Elis
Pilus
Arcadia
Messenii
Sparta
Helena I.
Delus I.
Cyclades I.
Naxus I.
Syrus I.
Siphnus I.
Patmus I.
Calymna
Caria
Cibyra
Lycia
Doris
Rhodus I.
Lindus
Chelidoniæ Insulæ
Thera I.
Parus I.
Nisyros
Antiparus
Amorgus I.
Sporades I.
Nysia I.
Melus I.
Cimolis I.
Astypalæa I.
Carpathus I.
Caulauria I.
Sicilia seu Trinacria I.
Syracusæ
Drepanum pr.
Pachynus pr.
Mare Siculum
Malea pr.
Cythera I.
Ægyla I.
Arietis frons pr.
Creta I.
Cydonia
Gnosus
Dicta M.
Ida M.
Phæstus
Gortyna
Mare Pharium
Mare Siculum
NOTUS
OCCIDENS
fl. Fluvius
I. Insula
Pr. Promontorium
M. Mons
Urbs
Eurotas fl.
Pamisus fl.
Maleum

ἧς μέσης Θύμβρις ὁ ποταμὸς (ὁ καὶ Τίβερις) ἑλισσόμενος καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. ἐφ᾽ οἷς ἐπαναλαβὼν συνήθως, καὶ εἰπών, Θύμβρις ποταμῶν βασιλεύτατος ἄλλων, ὡς διὰ τῆς βασιλίδος ῥέων Ῥώμης, Θύμβρις ὃς ἱμερτὴν ἀποτέμνεται ἄνδιχα Ῥώμην· (διὰ μέσης γὰρ τῆς Ῥώμης ῥεῖ ὁ Θύμβρις, ὡς καὶ ὁ Κύδνος διὰ τῆς Ταρσοῦ, καὶ διὰ τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης) ἐπισυνάπτει καὶ ἑτέραν ἐπανάληψιν τὴν τῆς Ῥώμης, ἐπιμένων, καὶ ἀγλαϊζόμενος διὰ τοὺς Ῥωμαίους τῷ ἐπαναληπτικῷ σχήματι· καὶ μετὰ τὸ, ἱμερτὴν Ῥώμην, φησί, Ῥώμην τιμήεσσαν, ἐμῶν μέγαν οἶκον ἀνάκτων, μητέρα πασῶν πόλεων, ἀγλαόν, ἢ ἀφνειὸν ἔδεθλον, ἤτοι ἔδαφος. ἀνάκτων δὲ εἰπών, ἔδειξε, φασίν, ἐναργῶς ὅτι οὐκ ἐπὶ τῶν ὑπάτων αὐτὸς ἦν, ἀλλ᾽ ἐπὶ τῶν αὐτοκρατόρων ἤκμαζε, Νέρωνος, ἢ καὶ Αὐγούστου, κατά τινας· οὗ μέμνηται λέγεται καὶ ἐν τῷ, Αὐσονίου βασιλῆος ἐπιπρεάοντος ἀκωκῇ. τοὺς γὰρ ὑπάτους οὐκ ἐκάλουν ἄνακτας. καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον, ἰδίως Λατῖνοι οἱ μετὰ τοὺς Τυῤῥηνοὺς καὶ τοὺς Πελασγοὺς ἐλέγοντο, ἐν οἷς καὶ οἱ περὶ τὴν Ῥώμην. ὅτι δὲ ἡ Ῥώμη τῆς Λατίνης χώρας ἐστί, καὶ ὅτι Λατίνου ὁμώνυμοί εἰσιν οἱ Λατῖνοι, ὃς Ὀδυσσέως καὶ Κίρκης λέγεται· καὶ ὅτι ὁ Τίβερις, [1] Ἀλβούλας" ποτε καλούμενος, οὕτω μετεκλήθη, ὡς βασιλέως Τιβερίου ἐν αὐτῷ θανόντος, ἄλλαι τε ἱστορίαι βοῶσι, καὶ ἡ τοῦ [2] Δίωνος". Τιβέριον δὲ ἐνταῦθα ἡ ἱστορία φησὶν οὐ τὸν μετὰ τὸν Αὔγουστον, ἀλλ᾽ ἕτερον ἀρχαιότερον· ὅς, φασίν, ἐν [3] μάχῃ" τελευτήσας, καὶ ὑπὸ τοῦ ῥεύματος [4] παρενεχθεὶς", ἐπώνυμον ἑαυτοῦ τὸν ποταμὸν ἀφῆκε. Σημείωσαι δὲ ὅτι παρὰ τῷ [5] Θεοκρίτῳ φαίνεται ἔν τινι ἀμφιβαλλομένῃ γραφῇ, καὶ Σικελικός τις εἶναι Θύμβρις ποταμός.

357. Καμπανῶν λιπαρὸν πέδον] Ὅτι οἱ Καμπανοί, ὧν τὸ πέδον λιπαρὸν διὰ τὴν εὐκαρπίαν λέγει, ἀπὸ τῶν ὑποκαθημένων ἐκεῖ κάμπων ὠνομάσθησαν, ἢ ἀπὸ Κάμπου πόλεως. ζηλωτὴ δὲ ἡ τοιαύτη γῆ δι᾽ ἀρετήν, καὶ διὰ τοῦτο περιμάχητος· ὥς τε καὶ Φλεγραῖον ἱστορεῖται πεδίον εἶναι καὶ ἐκεῖ, καθὰ καὶ ἐν Θρᾴκῃ [6] εἴρηται. καὶ τὰ περὶ τὴν γιγαντομαχίαν δὲ οὐ μόνον περὶ τὴν Θρᾴκην, ἀλλὰ καὶ αὐτόθι, διὰ τὸ ἐπίμαχον τῆς χώρας, μυθεύεται συμπεσεῖν. λέγεται δὲ καὶ ἡ [7] Σικελικὴ" Φλεγραία, οὐ διὰ ὁμοίαν αἰτίαν, ἀλλὰ διὰ τὸ τὰ ἐκεῖ πλήρη πυρὸς καὶ θερμῶν ὑδάτων εἶναι. ιβ´ δὲ τοῖς Καμπανοῖς οὐσῶν πόλεων, ἐν μεσογείῳ ἐστὶν ἡ Καπύη, κεφαλὴ τῷ ὄντι, ὥς φησιν ὁ [8] γεωγράφος, κατὰ τὴν ἐτυμότητα τοῦ ὀνόματος, γλώττῃ Λατίνων.

1. Αλβας MS R. STEPH. & codd. al. teste BERKELIO. Αλβύλας CLUVERIUS restituit. Αλβύλας aut Αλβας legendum, inquit TANAQUILLUS FABER. lib. I. epist. XXI. 2. legendum Διονυσίου, judice CLUVERIO. 3. μαχῆς MS R. STEPHANI. 4. κατενεχθεὶς MS R STEPH. 5. idyll. I. v. CXVIII. ad quem locum consule scholiasten. 6. vide comm in v. CCCXXVII. 7. Κύμη addunt C. E. 8. STRABO. lib. V.

καίτοι τινὲς ἀπὸ Κάπυος τοῦ Τρωὸς αὐτὴν καλεῖσθαι ἠθέλησαν. [1] ἱστορεῖται" δὲ τρυφῆσαι πολλὰ καὶ οἱ Καμπανοί.

358. Παρθενόπης] Ὅτι κατὰ μὲν [2] Ὅμηρον αἱ Σειρῆνες δύο, καὶ ἀνώνυμοι· κατὰ δὲ τοὺς ἄλλους ποιητάς, τρεῖς, καὶ ὀνόματα αὐταῖς, Παρθενόπη, Λίγεια, καὶ Λευκωσία· αἳ, παραπλεύσαντος αὐτὰς τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ μὴ θελχθέντος οἷς ἐμελῴδουν, νικηθεῖσαι τῇ ἀθυμίᾳ κατέῤῥιψαν ἑαυτὰς εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ ἀποπνιγεῖσαι, ἄλλη [3] ἀλλαχῆ" ἐξεβράσθησαν. ὧν ἡ Παρθενόπη πρὸς τῇ Νεαπόλει τέθαπται, πόλει Καμπανῶν εὐδαίμονι, καὶ ἐκεῖ τετίμηται. ταύτην γὰρ πέτραν Σειρηνίδα καλεῖ, καὶ Παρθενόπης ἁγνῆς μέλαθρον, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις· ἣν καὶ ἐπαναλαβών φησι, Παρθενόπης, ἣν πόντος ὑπεδέξατο κόλποις, ἀποπνιγεῖσαν δηλαδή. λέγει δὲ καὶ ὅτι ἐνταῦθα πρὸς νότον ὁ Σίλαρος ῥέει ποταμός. τοῦτον ὁ [4] γεωγράφος Σίλαριν γράφων, λέγει ἴδιον τοῦ Σιλάριδος, ὅτι τοῦ ὕδατος ὄντος [5] ποτίμου", τὸ καθιέμενον φυτὸν ἀπολιθοῦται, φυλάττον τὴν μορφήν. μετὰ δὲ τὸ τοῦ ποταμοῦ τούτου στόμα, ὡς ὁ γεωγράφος φησίν, ἐν ν' σταδίοις ἡ Ποσειδωνιὰς ἄκρα, ὅθεν ἐκπλέοντι νῆσος Λευκωσία ἐστίν, ἠπείρου καὶ αὐτὴ ἀπόσπασμα, ἐπώνυμος μιᾶς τῶν Σειρήνων. ἄλλοι δὲ περὶ Παρθενόπης οὕτω λέγουσι, Παρθενόπη πολλοῖς ἀνδράσιν ἐπιβουλευθεῖσα, καὶ τὴν παρθενίαν φυλάξασα, εἶτα Μητιόχου Φρυγὸς ἐρασθεῖσα, τάς τε τρίχας ἔτεμεν, ἀκοσμίαν ἑαυτῆς καταψηφιζομένη, καὶ εἰς Καμπανοὺς ἐλθοῦσα ᾤκησε· καὶ τάχα διὰ τὴν τοιαύτην σωφροσύνην ἁγνὴν ὁ Διονύσιος τὴν Παρθενόπην ὠνόμασεν. Ἰστέον δὲ ὅτι εὐτελῶς εἰπεῖν δοκεῖ τὴν Νεάπολιν, μέλαθρον Παρθενόπης. τοιοῦτον δὲ καὶ τὸ τὴν Κύπρον, ἄστυ Ἀφροδίτης ῥηθῆναι. τὸ δὲ, σταχύων βεβριθὸς ἀμάλλαις, ἀντὶ τοῦ, εὔσταχυ καὶ πολύφορον. τίνες δὲ αἱ ἀμάλλαι, [6] ἀλλαχοῦ εἴρηται, ὅπου καὶ περὶ ἀμαλλοδετήρων. τὸν δὲ Σίλαριν ὁ Διονύσιος Πευκέντινον ποταμὸν λέγει, τουτέστι περὶ τοὺς λεγομένους Πευκεντίνους ῥέοντα. ὅθεν καὶ σημείωσαι ὅτι ἔοικε Πευκέντιον δεῖν αὐτὸν λεχθῆναι· πλεονάσαι δὲ τὸ ν' ἐν τῇ παραληγούσῃ, διὰ μέτρου ἀνάγκην.

362. Ἄγχι δὲ Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι] Ὅτι Λευκανοὶ καὶ Βρέντιοι, διὰ τοῦ ν', ἢ Βρέττιοι, διὰ τῶν δύο ττ', ἕως ἐπὶ τὴν λευκὴν πέτραν διήκουσι, περὶ ἧς ἤδη [7] γέγραπται. φασὶ δὲ ὅτι ἡ περὶ τοὺς Λευκανοὺς τούτους χώρα, καὶ ἡ Σικελία, μεγάλη ποτὲ Ἑλλὰς ὠνομάσθη, διὰ τὰς τῶν Ἑλλήνων ἐκεῖ συχνὰς μετοικίας. ἡ δὲ τῶν Λευκανῶν πόλις, Λευκάνη βαρυτόνως ἐλέγετο, ἀπὸ Λευκίου τινός. Βρέττιοι δὲ καλοῦνται ἀπὸ Βρέττου υἱοῦ Ἡρακλέους. ὁ δὲ

1. ἱστορῖται MS R. STEPH. 2 Odyss. M. LII. 3. ἀλλαχῆ C. 4. STRABO lib. V. 5. lege ποταμοῦ, ut est in dicto loco STRABONIS. 6. vide EUSTATH in HOM. Iliad. Σ. v. DCIII. 7. vide comment. in v. CCCXL.

[1] γεω-

[1] γεωγράφος φησὶν ὅτι Λευκανοὶ Βρεττίους τοὺς ἀποστάτας καλοῦσιν· ὁποῖοι, φησὶ, καὶ οὗτοι οἱ τὰ πρῶτα ποιμαίνοντες, ὕστερον ὑπὸ ἀνέσεως [2] ἐλευθεριώσαντες ἀπέστησαν.

364. Ζεφύρου παραφαίνεται ἄκρη] Ὅτι ὄρος Ζεφύριον τετρασυλλάβως, τμῆμά τι ἐστὶ βορειότερον τῆς Λευκοπέτρας, πρὸς αὐγὰς τοῦ Ἀπεννίου. τοῦτο δὲ, Ζεφύρου ἄκραν φησὶ περιφραστικῶς ὁ Διονύσιος, ὡς τοῦ τοιούτου ὄρους, καὶ Ζεφύρου τρισυλλάβως καλουμένου· ἀφ' οὗ καὶ οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροὶ δοκοῦσι κληθῆναι, ὡς περὶ αὐτὸ κείμενοι. ἄλλοι δὲ οὕτω φασὶ καλεῖσθαι αὐτούς, πρὸς διαστολὴν ἄλλων Λοκρῶν· διὰ τὸ ἐκείνους μὲν ἀλλαχοῦ κεῖσθαι, τούτους δὲ πρὸς ζέφυρον ἄνεμον, καθά που [3] προγέγραπται. ὁ δὲ [4] γεωγράφος οὕτω φησίν, ἄκρα Λοκρίδος τὸ Ζεφύριον, ἔχουσα ἑσπερίοις ἀνέμοις λιμένα, ἐξ οὗ καὶ τοὔνομα τῇ ἄκρᾳ. πρῶτοι δὲ οἱ ἐκεῖ νόμοις γραπτοῖς πιστεύονται χρήσασθαι, καὶ πολὺν χρόνον εὐνομηθῆναι. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ διαβολὴ τοῦ γένους τῶν τοιούτων ἐνταῦθα κεῖται· Λοκρῶν ἔθνους ὅλου, ὡς ἐκ δούλων κατηγορουμένου. δοῦλοι γάρ, φασίν, ὄντες προτέροις ἔτεσι, παρὰ τοῖς Ὀζόλαις δηλαδὴ Λοκροῖς, τοῖς πρὸς τῷ Κρισσαίῳ κόλπῳ τῷ κατὰ τὴν Εὔβοιαν, εἶτα τῶν δεσποτῶν ἀπιόντων εἰς πόλεμον, ἐμίγησαν ταῖς σφετέραις ἀνάσσαις· ἐπανελθόντας δὲ τοὺς δεσπότας ὑποπτεύσαντες ἐπὶ κολάσει, ταῖς δεσποίναις συνέφυγον, καὶ ᾤκησαν ἐν Τυῤῥηνίᾳ, ὧν γένος εἰσὶν οἱ Ἐπιζεφύριοι Λοκροί, δοῦλοι ὄντες τὸ ἀνέκαθεν. ἄλλοι δὲ γράφουσι, σφετέρῃ ἀνάσσῃ [5] μιχθέντες", ἢ πεισθέντες· ἄνασσαν τὴν Ῥώμην νοοῦντες, ὑφ' ἣν οἱ τοιοῦτοι Λοκροί, περὶ οὓς ποταμὸς ὁ Ἄληξ, διορίζων τὴν Ῥηγίνην ἀπὸ τῆς Λοκρίδος. ἴδιον δὲ τοῦ τόπου τούτου, ὅτι οἱ μὲν ἐν τῇ τῶν Λοκρῶν τούτων περαίᾳ τέττιγες φθέγγονται, οἱ δὲ ἄλλοι ἄφωνοί εἰσιν. αἴτιον δὲ τοῦ συμπτώματος τούτου λέγεται, ὅτι ἐπὶ θάτερα μὲν [6] ὀλόσκιον", φασί, τὸ χωρίον ἐστίν, ὥστε ψυχροὺς καὶ ἐνδρόσους ὄντας τοὺς τέττιγας μὴ ἔχειν διαστέλλειν τοὺς ὑμένας, καὶ ἦχον ποιεῖν· τοῖς δὲ ἐν τῇ περαίᾳ τέττιξι, διὰ τὸ ἡλιάζεσθαι, ξηροὺς καὶ κερατώδεις εἶναι τοὺς ὑμένας, ὥστε εὐφυῶς ἐκπέμπεσθαι τὸν φθόγγον. ἐν τούτοις τοῖς Λοκροῖς ἀνδριὰς ἐστάθη ποτὲ τοῦ ὑμνουμένου κιθαρῳδοῦ Εὐνόμου, τέττιγα ἐπὶ τῇ κιθάρᾳ καθήμενον ἔχων· διότι τέττιξ, ἐν Πυθίοις ἀγωνιζομένου τοῦ Εὐνόμου, καὶ μιᾶς τῶν χορδῶν ῥαγείσης, ἐπιστὰς ἀνεπλήρωσε τὸν φθόγγον, τῆς [7] ᾠδῆς" τὸν μῖτον ὑποκρινάμενος· καὶ οὕτω τῆς νίκης τῷ Εὐνόμῳ συνεπελάβετο. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον οἱ Λοκροὶ οὗτοι δοῦλοι πράγματα τοῖς δεσπόταις παρέσχον, ἀλλὰ καὶ οἱ Σκύθαι ποτέ, ὡς ὁ Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, δούλων πονηρῶν ἐπειράθησαν, ὅτε

1. STRABO lib. IV. 2. ἐλευθεριάσαντες E. & STRABO. 3. vide comment. in v. XXIX. 4. STRABO lib. VI. 5. μιγέντες E. 6. παλίσκιον STRABO lib. VI. ex quo hæc descripta sunt. 7. χορδᾶς MS R. STEPH.

ὅπλοις

ὅπλοις μὴ πειθομένους αὐτοὺς μάστιξιν ὑπηγάγοντο. καὶ τὸ Ἄργος δέ ποτε [1] χηρωθὲν" ἀνδρῶν, τοὺς δούλους ἔσχε δεσπότας τῶν πραγμάτων, καὶ μόλις οἱ παῖδες τῶν τεθνεώτων περιγενέσθαι τούτων ἴσχυσαν.

368. Τοὺς δὲ μεθ' ἑξείης Μεταπόντιοι] Ὅτι μετὰ τοὺς Λοκροὺς ἔθνος οἱ Μεταπόντιοι, ὧν πόλις τὸ Μεταπόντιον, ἡ ποτὲ λεγομένη Σῖρις. κληθῆναι δὲ οὕτω λέγεται ἀπὸ Μεταπόντου υἱοῦ Σισύφου, ὃν οἱ βάρβαροι Μέταβον ἔλεγον. κτίσμα δὲ Πυλίων τὸ Μεταπόντιον. λέγονται δὲ πάνυ εὐτυχῆσαί ποτε ἀπὸ γεωργίας, διὸ καὶ ἐν Δελφοῖς ἀναθεῖναι τὸ θρυλλούμενον χρυσοῦν θέρος.

369. Ἱμερτὸν πτολίεθρον ἐϋστεφάνοιο Κρότωνος] Ὅτι μετὰ τοὺς Μεταποντίους οἱ Κροτωνιᾶται· καὶ ὅτι τὸν περὶ Κρότωνα ποταμὸν τὸν Αἴσαρον, χαρίεντα λέγει, καὶ αὐτὴν τὴν Κρότωνα, ἱμερτὸν πτολίεθρον· ἀλλὰ καὶ εὐστέφανον, διὰ τὸ πολλοὺς Κροτωνιάτας ἐν τοῖς καθ' Ἑλλάδα ἱεροῖς ἀγῶσι νικῶντας στεφανοῦσθαι, καὶ οὕτω τὴν πατρίδα τιμᾶν, καὶ ποιεῖν εὐστέφανον. ἱστορεῖται γοῦν ὅτι ἔν τινι Ὀλυμπιάδι οἱ τῶν [2] ἄλλων" προτερήσαντες σταδίῳ ἑπτὰ ἄνδρες Κροτωνιᾶται ἦσαν. ὅθεν καὶ εἰκότως, φασίν, εἴρηται ὅτι Κροτωνιατῶν ὁ ἔσχατος, τῶν ἄλλων Ἑλλήνων πρῶτος ἦν· δηλαδὴ κατὰ τὴν ῥωμαλεότητα. ἐκεῖθεν καὶ Μίλων, ὁ ἐπιφανέστατος καὶ ῥωμαλεώτατος ἀθλητής· ὃς καὶ βοῦν ἄρας ἐν μέσῳ θεάτρῳ ποτέ, ὕστερον τὸν αὐτὸν ἐθοινήσατο, κατὰ τὸν βουθοίναν Ἡρακλέα τοῦτό γε ἀνδρισάμενος. οὗ Μίλωνος τὰ μὲν τῆς ζωῆς εὐκλεῆ, τὰ δὲ περὶ θάνατον οἴκτιστα. ἀποσφηνωθεὶς γὰρ δένδρῳ τὰς χεῖρας, ἐν τῷ τῆς οἰκείας ῥώμης πειρᾶσθαι, σφιγκτῷ θανάτῳ τὸν βίον μετήλλαξε. [3] Μύσκελλον" δέ φασί τινα οἰκιστὴν γενέσθαι τῆς Κρότωνος, ὃς ἐν Δελφοῖς συγχρηστηριαζόμενος τῷ Ἀρχίᾳ τῷ τὰς Συρακούσας κτίσαντι, καὶ συνερωτηθεὶς πότερον αἱρεῖται, πλοῦτον, ἢ ὑγίειαν, εἵλετο ὑγίειαν, Ἀρχίου ἑλομένου πλοῦτον. ὅθεν, φασί, Κροτωνιᾶται μὲν ὑγιεινότατοι, Συρακούσιοι δὲ παμπλούσιοι. ἀφ' ὧν καὶ ἡ τῶν Συρακουσίων δεκάτη παροιμιάζεται, ὡς πάνυ πολλὴ περιγινομένη τῷ ταμείῳ τῆς πόλεως. καὶ τὸ Κρότωνος δὲ ὑγιέστερος, ὥς ὁ αὐτὸς λέγει [4] γεωγράφος, ἐντεῦθεν εἴληπται, ὡς τῶν Κροτωνιατῶν εὐρώστων ὄντων. ὥστε οἱ ἀπὸ τοῦ κρότωνος τοῦ ζωϋφίου, ὃν κυνοραϊστὴν λέγει ὁ [5] Ὅμηρος, εἰπόντες ταύτην εἰλῆφθαι τὴν παροιμίαν, οὐκ εὖ λέγουσιν, ἀλλὰ παίζουσιν, ὡς καὶ εἴ τις εἴποι τινὰ κώνωπος ἀδικώτερον. ὁ δὲ περὶ Κρότωνα ποταμὸς Αἴσαρος ἀπὸ κυνηγοῦ Αἰσάρου καλεῖται, ὃς ἐλάφῳ διωκομένῃ αὐτόθι συνεμπεσὼν, ἀφῆκεν οὕτω καλεῖσθαι τὸν ποταμόν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι Κροτωνιᾶται ἐν τῷ Περσικῷ

1. χηρωθὲν E. & ita legit TANAQUILLUS FABER. 2. Ἑλλήνων MS R. STEPH. 3. Μίκυλλον legit CLUVERIUS. 4 STRABO lib. VI. 5. Odyss. P. v.CCC.

πολέ-

πολέμῳ βοηθῆσαι τῇ Ἑλλάδι κινδυνευούσῃ, στείλαντες νῆα μίαν, ἧς ἦρχεν ἀνὴρ τρεῖς νικήσας τὰ Πύθια, καλούμενος Φάϋλλος. λέγονται δὲ Ἀχαιοὶ εἶναι ἀνέκαθεν. [1] ἔδοξαν" δέ ποτε καὶ περὶ ἰατρικὴν εὐδοκιμῆσαι, διά τινα Δημοκήδην Κροτωνιάτην ἔνδοξον ἰατρόν.

371. Λακινιάδος δόμον Ἥρης] Ὅτι Λακίνιον ἱερὸν ἦν Ἥρας, πλούσιον ὑπάρξαν ποτέ. ὄρος δὲ Κρότωνος ἦν Λακίνιον· ἐξ οὗ καὶ ἱερὸν Λακίνιον, καὶ Ἥρα Λακινιάς.

373. Σύβαρις] Ὅτι Σύβαρις [2] ἀρχαῖον" κτίσμα μεταξὺ δύο ποταμῶν, τοῦ τε Κράθιδος καὶ τοῦ Συβάριδος. πέντε καὶ εἴκοσι πόλεις ποτὲ ὑπηκόους ἔσχηκε, κατὰ τὸν γεωγράφον, καὶ τριάκοντα μυριάσιν ἀνδρῶν ἐπὶ Κροτωνιάτας ἐστράτευσε. ἀφῃρέθη δέ, φασί, τὴν εὐδαιμονίαν ὑπὸ τρυφῆς, ἐν ἡμέραις ἑβδομήκοντα. ἑλόντες γὰρ τὴν πόλιν οἱ Κροτωνιᾶται ἐπήγαγον τὸν ποταμόν, καὶ κατέκλυσαν αὐτήν. ὕστερον δὲ τῆς πόλεως μετατεθείσης, καὶ [3] συνοικισθείσης" ὑπὸ Ἀθηναίων, καὶ ἄλλων Ἑλλήνων, Θούριοι προσηγορεύθησαν ἀπὸ κρήνης τινὸς ὁμωνύμου. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι τῶν μνημονευθέντων ποταμῶν ὁ Σύβαρις μὲν τῶν ἵππων τοὺς πίνοντας ἀπ' αὐτοῦ [4] πταρτικοὺς" ποιεῖ· ὁ Κρᾶθις δὲ τοὺς ἐν αὐτῷ λουομένους ξανθοτριχεῖν ποιεῖ καὶ λευκοτριχεῖν. ὃ καὶ περὶ τοῦ Ὁμηρικοῦ Ξάνθου ὁ [5] Ἀριστοτέλης ἱστόρησεν.

374. Μνησάμενοι ὑπὲρ αἶσαν ἐπ' Ἀλφειῷ χεράδεσσιν] Ὅτι Συβαρῖται τὰ τοῦ Ἀλφειοῦ ἀναθήματα συλήσαντες, αἰσχρῶς ἀπηλλάξαντο, διὰ θεομηνίαν ἐ[illegible]σαντο· [6] ἐπεὶ" πρὸς ἔσχατον τρυφῆς ἐλάσαντες, ἤσκησαν καὶ τοὺς ἵππους εἰς εὐρυθμίαν, καὶ [7] ἐδίδαξαν" καταυλουμένους ὀρχεῖσθαί τε καὶ ὀρθοῦσθαι, γέγονεν αὐτοῖς τοῦτο πανωλεθρίας αἴτιον. ἐχρῆν δὲ τοὺς Συβαρίτας μὴ οὕτω ποιεῖν, ἀλλὰ πολεμικοὺς τοὺς ἵππους γυμνάζειν, καθάπερ Ἀρτίβιος Πέρσης ἀνὴρ στρατηγὸς ἵππον ἐδίδαξεν ὀρθὸν ἀνίστασθαι πρὸς ὁπλίτην, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ, καὶ τὸν προσπελασθέντα κατεργάζεσθαι, ποσί τε πλήττοντα καὶ στόματι δάκνοντα. ἐκεῖνοι δὲ παιγνιακῶς τοὺς ἵππους ἀσκήσαντες, ἀπεσφαλείσθησαν εἰς πτῶμα θανάσιμον. πολέμου γὰρ κροτηθέντος αὐτοῖς τε καὶ τοῖς Κροτωνιάταις, εἵλκυσαν μὲν τὰ ὅπλα οἱ τῆς Κρότωνος, τύμπανα δὲ ἀράσσουσι, καὶ κύμβαλα καὶ αὐλοὺς μεταχειρίζονται, καὶ κρόταλα, καὶ ὅσα ἐκμαίνειν οἶδε πρὸς ὄρχησιν. καὶ οἱ ἵπποι τὸν φίλον βόμβον ἀκούσαντες, βακχεύονται πρὸς ὄρχησιν, καὶ ἀκρατεῖς ἑαυτῶν γινόμενοι, ἀποσείονται τοὺς ἐπιβάτας, καὶ προχείρους ἐκτίθενται τοῖς πολεμίοις εἰς ὄλεθρον· καὶ οὕτως ἐρη-

1. λέγονται MS R. STEPHANI. 2. lege Ἀχαιῶν. sic enim STRABO lib. IV. a quo hæc desumta sunt; & ita ARISTOTELES lib. V. de repub. 3. συνοικηθείσης MS R. STEPHANI. 4. πταρτικοὺς C. & STRABO lib. VI. ubi eadem extant. 5. hist. animal. lib III cap. XII. 6. γὰρ addendum putat H. STEPH. ut & καὶ infra ante γέγονεν. 7. ἐδίδαξαν C.

Z μοῦται

μοῦται Σύβαρις, τρυφῆς γινομένη πάρεργον, διὰ ποινήν, φασίν, ἱεροσυλίας, ἣν ἐν τῷ κατὰ Πελοπόννησον βωμῷ τοῦ Ἀλφειοῦ ποταμοῦ ἐπλημμέλησαν. ὅθεν καὶ ὁ Διονύσιος οἰκτιζόμενος αὐτήν, φησί, δειλαία Σύβαρις τοὺς ναέτας στενάχουσα πεσόντας, ἐπεὶ οὐ κατ' αἶσαν τοῖς Ἀλφειοῦ γεράεσιν ἐπεμήναντο, τουτέστιν ἐπεμάνησαν· μανίαν ὀνομάσας τὸν τῆς φιλοχρηματίας ἔρωτα. ἡ τις μανία καλῶς ἐπιλέγεται παντὶ πράγματι παρὰ τὸ δέον πλεονάζοντι. οὕτω γὰρ καὶ ἐρωτομανία καλεῖται, καὶ ὀψομανία, καὶ οἰνομανὴς ἄνθρωπος· καὶ τοιαῦτα πολλά. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἀνάθημα, καὶ θεῖον γέρας λέγεται. ἰδοὺ γὰρ ὁ Διονύσιος Ἀλφειοῦ [1] γέρα" εἶπε τὰ ἐν ναῷ κειμήλια. ἄλλοι δέ φασι τοὺς Συβαρίτας ἀπολωλέναι κατὰ [2] χρησμὸν παλαιόν, διότι ὑπὲρ θεοῦ ἐτίμησαν ἄνθρωπον, ὅτε τὸν τις Συβαριτῶν οἰκέτην μαστίζων, φυγόντα μὲν ἐς θεοῦ ἐπέμεινε τύπτων, ἐς μνῆμα καὶ πατρικὸν καταφυγόντα ᾐδέσθη· ὅτε καὶ ἀποστραφῆναί φασι τὸ τῆς Ἥρας ἄγαλμα, βαρυνθὲν ἐπὶ τῷ γινομένῳ. διὸ καὶ ἐξετρίβη, φασί, κατὰ τὸν χρησμόν, ἡ πόλις γενομένη ἀνάστατος. ἔλεγε δὲ ὁ ῥηθεὶς χρησμός, τότε τοὺς Συβαρίτας ἐξολέσθαι, ὅτε ὑπὲρ θεοῦ ἄνδρα σεβίσονται. ὑστέρῳ μέντοι χρόνῳ οἱ Ἀθηναῖοι καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἀποικίαν στείλαντες, τὴν πόλιν συνῴκισαν, καὶ Θούριον, ὡς εἴρηται, μετωνόμασαν. καὶ ἔστιν ἡ εἰς τὸ Θούριον ἀποικία πολλὴ ἐν ταῖς ἱστορίαις· καί τινας Θουριομάντεις ὁ [3] κωμικὸς λέγει, ὡς εἰς αὐτὴν ὁδηγήσαντας. ἱστορεῖται δὲ καὶ χλιδανὸς ἀνὴρ καὶ πάνυ τρυφῶν [4] Σμινδυρίδης" ὁ Συβαρίτης.

375. Σαυνῖται δ' ἐπὶ τοῖσι] Ὅτι μετὰ τοὺς Συβαρίτας μέσην χθόνα οἰκοῦσιν οἱ Σαυνῖται, οὓς διὰ τοῦ μ' Σαμνίτας οἱ Ῥωμαῖοι λέγουσιν, ὡς καὶ ἡ γραφὴ τοῦ [5] Διοδώρου δηλοῖ.

376. Καὶ Μαρσῶν δοιὰ φῦλα] Ὅτι Μαρσῶν δοιὰ φῦλα εἰπών, ὠκύποδας εἶναι παρεμφαίνει τοὺς Μαρσούς. ἀπὸ τούτων ὁ ᾀδόμενος Μαρσικὸς Ῥωμαϊκὸς ὀνομάζεται πόλεμος, ἀρξάντων τῆς ἀποστάσεως. ἐκ τούτων οἱ Ῥωμαῖοι τάσσουσιν ἐχιδνολογεῖν τινας, εἰς κατασκευὴν θηριακῆς, ὡς δηλοῖ ὁ εἰπὼν ὅτι ἐν Ῥώμῃ τὰς ἐχίδνας θηρεύουσιν, οὓς ὀνομάζουσι μαρσούς.

Τάρας δ' ἁλὸς ἐγγύθι κεῖται] Ὅτι ἡ Τάρας, ἡ καὶ Ταρεντός, ἐγγὺς κεῖται ἁλός· ὅθεν Ἴκκος ἦν ὁ Ταραντῖνος ἰατρός, ὃς ἐπὶ βίου εὐτελείᾳ εἰς παροιμίαν κεῖται, τῆς λεγούσης Ἴκκου δεῖπνον, ἐπὶ τῶν ἀπερίττως δειπνούντων. ἐκεῖθεν δὲ καὶ Ῥίνθων ἦν ὁ ἐπικαλούμενος Φλύαξ, ἤγουν Φλύαρος, ὑποκοριστικῶς· ὡς τὰ τραγικὰ εἰς γελοῖα μεταρρυθμίζων, καὶ παίζων ἐν οὐ παικτοῖς, ἀλλὰ φλυαρῶν ἄντικρυς. ἐλέγετο δὲ καὶ ἀρσενικῶς ὁ Τάρας, ἐξ

1. γέρας C. E. 2. extat χρησμὸς ille apud STEPH. BYZ. in v. Σύβαρις. 3. ARISTOPHANES in nebulis. 4. Σμινδαρίδης, aliter Σμινδυριάδης, aliter Σκινδυρίδης MS R. STEPH. 5. biblioth. hist. lib. XIX, & XX.

ἀναλο-

ἀναλογίας. οὐδὲν γάρ ἐστιν εἰς ρας βαρύτονον θηλυκόν. ἐπεχωρίασε δέ ποτε αὐτόθι ἡ ἐνόπλιος ἱππηλασία· ὅθεν [1] ταραντινίζειν" ἐλέγετο, τὸ τὴν ἐνόπλιον καὶ εἰς μάχας χρήσιμον ἱππασίαν ποιεῖσθαι. ὠνόμασται δὲ ἡ πόλις ἀπό τινος ἥρωος Τάραντος. ἔσχε δὲ καὶ Λακεδαιμονίων ἀποικίαν· διὸ καὶ λέγει ὁ Διονύσιος, ὅτι Ἀμυκλαίων αὐτὴν ἐπολίσατο κρατερὸς Ἄρης, τουτέστι Λακώνων, ὧν μέρος αἱ Ἀμύκλαι. [2] Λακεδαιμόνιοι γὰρ συνεχῶς ἀφισταμένοις τοῖς ὑπ' αὐτοὺς Μεσσηνίοις ἐπιστρατεύσαντες, ὡρκωμότησαν μὴ μὴν ὑποστρέψειν, πρὶν ἂν ἐκείνους κατὰ κράτος δουλώσωνται. ὅτε καὶ οἱ μὴ μεταλαχόντες τῆς στρατείας, δοῦλοι ἐκρίθησαν, καὶ ἐκλήθησαν καὶ αὐτοὶ εἵλωτες. ἐπεκτεινομένου δὲ καιροῦ πολλοῦ τῷ πολέμῳ, πέμπουσιν αἱ πρεσβύτιδες διδάσκουσαι ὡς ἄτεκνοι τελευτῶσιν αἱ γυναῖκες, καὶ κίνδυνος ἐστι λειπανδρῆσαι τὴν πατρίδα, εἰ μὴ ποιήσονται πρόνοιαν τῆς τῶν γυναικῶν ἐπιγονῆς. οἱ δέ, ἐπιλεξάμενοι πεντήκοντα [3] εὐρώστους" καὶ νεωτάτους, καὶ οἵους παιδοποιεῖν (ὅσοι δηλαδὴ παῖδες συνεξελθόντες τοῖς ἐν ἡλικίᾳ, ἤγουν τοῖς τελείοις ἀνδράσιν, οὐ μετέσχον ἐκείνων τῶν ὅρκων) ἐπέταξαν συγγενέσθαι ταῖς παρθένοις ἁπάσαις ἅπαντας, ὡς ἂν οὕτω πολυτεκνήσωσι. καὶ ἀπ' αὐτῶν ἐκεῖναι συλλαβοῦσαι ἀπέτεκον. οἱ δὲ τεχθέντες, οἷα μὴ τραφέντες γνησίως καὶ εὐγενῶς, κατὰ τοὺς νόμους τοῦ Λυκούργου, ἄλλως καὶ οὐχ ὡς ἔδει ἐπολιτεύοντο· ἕως οὗ μετὰ ἐννεακαίδεκα ἔτη Μεσσήνης ἁλώσεως, ἐπανελθόντες οἱ [4] ἐν τῷ πολέμῳ", καὶ μοχθηρὰν εὑρόντες τὴν πολιτείαν, ἐξήλασαν αὐτούς. οὓς καὶ [5] Φίλανθός" τις ἀνὴρ ἐγχώριος λαβών, καὶ εἰς ἀποικίαν [6] σταλείς", ᾤκισε τὸν Τάραντα. ἐκαλοῦντο δὲ [7] Παρθενίαι" οἱ ἐκ τῶν παρθένων ἐκείνων γενόμενοι. ἕτεροι δέ φασι τοὺς τοιούτους παῖδας, ὡς νόθους ὑπὸ τῶν Λακώνων ὀνειδιζομένους, μελετᾶν ἐπαναστῆναι αὐτοῖς, τὴν ὕβριν μὴ φέροντας· διὸ καὶ ἐκπεμφθῆναι εἰς ἀποικίαν. ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὅτι ἄτιμοι κριθέντες οἱ Παρθενίαι, ὡς ἀπὸ πορνείας φύντες, καὶ μὴ ἀνεχόμενοι τῆς ἀτιμίας, ἐπεβούλευσαν ὁμόφρονες ὄντες πάντες, ὡς ἀλλήλων ἀδελφοὶ νομιζόμενοι· ὕστερον δὲ συμπεισθέντες ἐξῆλθον εἰς τὴν ῥηθεῖσαν ἀποικίαν. ἴσχυσαν δέ ποτε καθ' ὑπερβολὴν οἱ Ταραντῖνοι. ἐπέτριψε δὲ καὶ αὐτοὺς ἡ τρυφή, παρ' οἷς πανδήμους ἑορτὰς κατ' ἔτος πλείους ἢ τὰς ἄλλας ἡμέρας συνέβαινεν ἄγεσθαι, ὡς ἡ ἱστορία φησί, σοφισαμένοις διὰ τρυφὴν καὶ ἀργίαν, τὰς συνεχεῖς ἑορτάς. ὡς καὶ ἡ παροιμία φησίν, ἀργοῖς αἰὲν ἑορτή. τάχα δὲ τὸ λεπτὸν γυναικεῖον περίβλημα τὸ ταραντινίδιον παρ' αὐτοῖς διὰ τρυφὴν προσεύρηται. κεῖται δέ, φασίν, ὁ

1. ταραντίζειν E. 2. sequentia ex STRABON. lib. VI. 3. εὐρωστάτους C. E. 4. ἐκ τοῦ πολέμου C. E. & MS R. STEPH. illud ει præcedens omittendum putat H. STEPH. 5. Φάλανθος restituit olim TANAQUILLUS FABER ex STRABON. lib. VI. unde hæc descripta sunt. 6. σταθεὶς C. E. 7. Παρθένιοι MS R. STEPH.

Τάρας,

Τάρας, ἢ κατὰ Διονύσιον θηλυκῶς ἡ Τάρας, ἐπὶ χερρονήσου, ὡς καὶ τὰ πλοῖα ὑπερνεολκεῖσθαι ῥαδίως ἑκατέρωθεν, ταπεινοῦ ὄντος τοῦ αὐχένος τῆς χερρονήσου.

378. Καλαβρίδος ἤπειρα γαίης] Ὅτι Καλαβροὶ καὶ Ἰάπυγες ἄρχονται μὲν ἀπὸ Τάραντος, καὶ τὸ τῶν Μαρσῶν ἔθνος τέτακται δὲ μέχρι τῆς παραλίας, ὅπου εὑρεῖται, φησίν, ἡ Ἀδριὰς ἅλμη εἰς τὸν Ἀκυλήϊον κόλπον, ἤτοι τὸν περὶ Ἐνετίαν τῆς τοῦ Ἀδριάδος μυχόν· ὃς λέγεται καὶ Ἀκυληΐσιος, κατὰ σχηματισμὸν τύπου Ἰταλικοῦ, ἀπὸ Ἀκυληΐας. πόλις δὲ ἡ Ἀκυληΐα μεγίστη, ἡ λεγομένη καὶ Ἀκυλεία τετρασυλλάβως· παρονομαζομένη ἀπὸ ἀετοῦ, ὃς ἀκύλας παρὰ τοῖς ἐκεῖ ἐλέγετο· πλησιάζουσα μὲν μάλιστα τῷ ἐνδοτάτῳ μυχῷ τοῦ Ἀδρίου κόλπου, ἔξωθεν δὲ οὖσα τῶν Ἐνετικῶν ὅρων. καὶ ὥς τινές φασιν, ἀπὸ θαλάσσης [1] ρν΄ μίλια" κειμένη, Ῥωμαίων κτίσμα. ἀναπλέεται δὲ ὁλκάσι, κατά τινα ποταμόν, καὶ ἀνεῖται εἰς ἐμπόριον τοῖς περὶ τὸν Ἴστρον Ἰλλυριοῖς. Ἰστέον δὲ ὅτι οὗτος μὲν τὴν Ὑρίον εἶπε θηλυκῶς (ἣν καὶ ἐπανέλαβε συνήθως, οἷα λόγου ἀξίαν) οἱ δὲ ἄλλοι οὐδετέρως τὸ Ὑρίον λέγουσι. Κρητῶν δὲ κτίσμα ἡ πόλις Ὑρία, κατὰ [2] Ἡρόδοτον, κτισθεῖσα ὅτε οἱ Κρῆτες εἰς Σικελίαν ἀφικόμενοι ἐπὶ πολιορκίᾳ, καὶ μηδὲν ἰσχύσαντες, ἐξεβλήθησαν εἰς τὴν γῆν χειμῶνι μεγάλῳ. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι κατὰ τὸν γεωγράφον οἱ Ἰάπυγες καὶ [3] Μεσάπυγοι" λέγονται· καὶ ὅτι ἀπό τινος Ἰάπυγος οὕτως ὀνομάζονται, ὃς ἐκ γυναικὸς Κρήσσης τῷ Δαιδάλῳ ἐγένετο. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Ἐνετίαν (εἰ χρή τι παρεκβατικώτερον εἰπεῖν) νῦν μὲν Βενετίαν φασί· καθότι καὶ Ἀρριανός φησιν ὅτι Ἐνετοὶ πονήσαντες ἐν μάχῃ τῇ κατὰ Ἀσσυρίους, καὶ ἀποπεράσαντες εἰς Εὐρώπην, ᾠκίσθησαν πρὸς Πάδῳ τῷ ποταμῷ· καὶ τῇ ἐπιχωρίῳ γλώττῃ Βενετοὶ ἐς τοῦτο ἔτι ἀντὶ Ἐνετῶν κλήζονται· καὶ Βενετία ἡ γῆ ἥν τινα νέμονται. οἱ δὲ παλαιοὶ Οὐενετίαν τὴν χώραν πεντασυλλάβως ἔλεγον, κατὰ γλῶσσαν οἰκείαν· ὡς καὶ τὸν Ὀκτάβιον, Ὀκτάουιον· καὶ τὸν Φλαβιανόν, Φλαουιανόν, καὶ ὅσα τοιαῦτα. φασὶ δὲ αὐτοὺς ἐξ Ἐνετῶν τινων ἀνδρῶν Ἀσιανῶν καταγῆναι, οἳ πονήσαντες, ὡς ἐρρέθη, ἔν τινι πολέμῳ, εἰς τὴν Εὐρώπην ἔφυγον. ἄλλοι δὲ ἐκ τῶν κατὰ Παφλαγονίαν Ἐνετῶν αὐτοὺς τὴν τοῦ γένους ῥίζαν ἕλκειν φασί, φύλου ἀξιολόγου πλανηθέντος μετὰ τὴν τῆς Τροίας ἅλωσιν, ὅτε τὸν ἡγεμόνα Πυλαιμένην ἀποβαλόντες ἦλθον εἰς Θρᾴκην, καὶ πλανώμενοι ἀφίκοντο εἰς τὴν νῦν [4] Ἐνετικὴν", περὶ τὸν τοῦ Ἀδρίου μυχόν. τῆς τοιαύτης δὲ τῶν Ἐνετῶν ῥίζης τῆς Παφλαγονικῆς μέμνηται καὶ ὁ [5] ποιητής, λέγων,

Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.

1. ρν΄ στάδια restituit IS. CASAUBON. Forte legendum χ΄ μίλια, inquit CLUVER. 2. Polymn. CLXX. 3. Μεσάπυοι C.E. MS R. STEPH. & STRABO lib. VI. Μεσάπιοι MS R. STEPHANI. 4. Ἐνετίαν MS R. STEPH. 5. HOMER. Iliad. B. v. DCCCLII.

καὶ

καὶ γέγραπται εἰς τοῦτο ἐκεῖ τὰ κρείττω. πολλοὶ δέ τινες τοὺς Ἐνετοὺς τούτους τοὺς περὶ Ἀκυληΐαν, ἀποίκους φασὶν ὁμωνύμων καὶ παρωκεανιτῶν, οὐ μόνον Ἐνετῶν καλουμένων, ἀλλὰ καὶ Βελγῶν· ἔθνος δὲ Κελτικὸν οἱ Βέλγαι. καί φησιν ὁ [1] γεωγράφος τοὺς τοιούτους Οὐενετούς, δηλαδὴ τοὺς παρωκεανίτας, οἰκιστὰς εἶναι τῶν κατὰ τὸν Ἀδρίαν Οὐενετῶν, καὶ ἐκείνους ναυμαχῆσαι πρὸς Καίσαρα, κωλύοντας αὐτὸν τὸν εἰς τὴν Βρεττανίαν πλοῦν. ἄλλοι δὲ εἰπόντες καὶ αὐτοὶ τοὺς Ἐνετοὺς Παφλαγονικοὺς ἐκ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου διασωθῆναι αὐτόθι μετὰ τοῦ Ἀντήνορος τοῦ Τρωϊκοῦ, φασὶν ὅτι μαρτύριον τούτου ἡ περὶ τὴν ἱπποτροφίαν σπουδή, ἣν εἶχον καὶ οἱ Παφλαγονικοὶ Ἐνετοί, καθ' Ὅμηρον· ὄνομα γὰρ ἡ Ἐνετικὴ πωλεία εἶχεν ἐν Ἕλλησιν. ἐθύετο δὲ παρ' αὐτῶν λευκὸς ἵππος τῷ Διομήδει. ὁμοιοπαθεῖ δέ, φασί, τῷ ὠκεανῷ ἡ κατ' αὐτοὺς θάλασσα, ἀμπώτεις ὁμοίως ἐκείνῳ ποιοῦσα καὶ πλημμυρίδας, ὑφ' ὧν τὸ πεδίον [2] λιμνοθαλάσσης" μεστὸν γινόμενον, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, διώρυξι καὶ παραχώμασιν, ὡς τὰ τῆς Αἰγύπτου, διοχετεύεται. κἀκεῖνο δὲ ἰστέον. ὅτι τινὲς τὴν μετὰ τοὺς Καλαβρούς, Ἀπουλίαν ἐκάλουν, καὶ τὸ ἔθνος Ἀπούλους· καὶ ὅτι Καλαβρία οὐ διὰ τῆς αυ διφθόγγου, ἀλλὰ διὰ τοῦ β΄ γράφουσιν οἱ ἀκριβεῖς. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ὥσπερ Θρηΐκιος ἄνεμος λέγεται ὁ διὰ τῆς Θρᾴκης πνέων, καὶ Λοκρὸς, ὁ διὰ τῆς Λοκρίδος, οὕτω καὶ Ἰάπυξ, ὁ διὰ τῆς γῆς τῶν Ἰαπύγων.

382. Ἄστυ Τεργεσταίων] Ὅτι τὸ Τεργεσταῖον Ἰλλυρικὸν ἄστυ, τουτέστι τὸ Τέγεστρον, παρὰ τοῖς μυχάτοις πέρασι τῆς Ἀδριάδος ἅλμης ἐστί. τοῦτο καὶ Τέργεστρον λέγεται ἀπὸ [3] Τεργέστρου τινός", ὡς ἐν τῇ καταγραφῇ δηλοῦται τῶν ἐθνικῶν.

384. Κεῖθεν δ' εἰς αὐγάς] Ὅτι περὶ τὰ ἑῷα τῆς Ἀδριάδος νῆσοι Λιβυρναι, ἢ Λιβυρνίδες· αἵ τινες, ὡς [4] προϊὼν ἐρεῖ, μετὰ τὰς Ἀψύρτου νήσους ἐρρίζωνται· ἔνθα ἐς αὐγὰς στρεπτὴ παρασύρεται ἅλμη, τουτέστιν, ὅπου πρὸς ἕω κυρτοῦται ὁ κόλπος. τοῦτο δὲ ἐδήλου καὶ ὅτε [5] εἶπεν ὡς ἡ Ἀδριὰς εἰς εὖρον ἄνεμον τεκμαίρεται τὸν ὁλκόν. ἐκεῖ δέ, φησί, καὶ ἡ τῶν Ὑλλήων, ἤτοι Ὑλλέων, ἐρυμνὴ γῆ ὅση παρατείνεται τῷ ἰσθμῷ. χερρόνησον γάρ φασιν οἰκεῖν τοὺς Ὑλλεῖς, περὶ ὧν καὶ ταῦτα ἱστορεῖται. Ὑλλεῖς ἔθνος Ἰλλυρικόν, ἀπὸ Ὕλλου τοῦ Ἡρακλέους, ὥς φησιν [6] Ἀπολλώνιος. ἔστι δὲ καὶ πόλις Ὕλλη. [7] Ἀπολλόδωρος δὲ Ὕλλους τούτους γράφει, λέγων, Μετὰ τοὺς [8] Ὕλλους" Λιβυρνοί, καί τινες Ἴστροι λεγόμενοι Θρᾷκες. τούτων δὲ πρόκειται χερρόνησος Ὑλλίς,

1. STRABO lib. IV. 2. θαλάσσης E. 3. Τεργέστρου κώμης legit STEPHANUS BYZANT. 4. DIONYS. v. CCCCXCI. 5. DIONYS. v. CII. 6. Argonaut. lib. IV. v. DXXV. 7. ἐν τῷ περὶ γῆς δευτέρῳ. ut STEPH BYZ. in v. Ὑλλεῖς. 8. forte Ὑλλεῖς legendum, inquit BERKELIUS: sed occurrit apud SCYMNUM CHIUM.

ἡλίκη

ἡλίκη μάλιστα Πελοπόννησος, ιε' πόλεις οἰκουμένας ἔχουσα παμμεγέθεις. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. τὸ δὲ Υλλήων, τὸ παρὰ τῷ Διονυσίῳ, πολλὰ τῶν ἀντιγράφων διὰ διφθόγγου γράφουσι, πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα. Ιστέον γὰρ ὅτι τὰ εἰς εὺς, πενταχῶς τὴν κλίσιν εἶχον παρὰ τοῖς παλαιοῖς· διὰ τοῦ έος, κοινῶς· διὰ τοῦ έως, Αττικῶς· διὰ τοῦ ῆος, κατὰ τὴν νέαν Ιάδα· κατὰ δὲ τὴν παλαιὰν, καὶ διὰ τοῦ έιος, κατὰ παράλυσιν τῆς ει διφθόγγου· καὶ διὰ τοῦ ῖος, ἐκτεταμένου τοῦ ἰῶτα, ὡς καὶ Σωφρόνιος λέγει. ἐκεῖ δὲ, φησὶ, καὶ οἱ Βυλιμεῖς, οὓς τινες διὰ τοῦ ν' γράφουσι Βυλινεῖς, ἢ Βυλινοῦς. τὰς δὲ Λιβυρνίδας νήσους ἱστόρηται περὶ μ' εἶναι τὸν ἀριθμόν· παρονομάζονται δὲ ἀπὸ Λιβυρνῶν. ἔθνος δὲ οἱ Λιβυρνοὶ ἐν τοῖς ἐνδοτέρω τοῦ Αδρίου, ἀπό τινος Λιβυρνοῦ ἀνδρὸς εὑρόντος τὰ Λιβυρνικὰ λεγόμενα σκάφη. Ιστέον δὲ ὅτι ἐν Λατινικῷ λεξικῷ εὕρηται ὅτι Λιβυρνίδες νῆες αἱ μακραί.

389. Τὰ Κεραύνια κικλήσκουσιν] Οτι τῆς Ιλλυρικῆς χώρας πέρας αἱ ἠλίβατοι κολῶναι, τὰ Κεραύνια ὄρη, οὕτω καλούμενα διὰ τὸ συχνοὺς ἐκεῖ πίπτειν κεραυνούς. περὶ ἃ κεῖται καὶ ἡ τῆς νέας Ηπείρου μητρόπολις, ἡ ποτὲ καλουμένη Επίδαμνος· ἤτοι τὸ Δυῤῥάχιον, δηλοῦν ἐκ τῆς τοιαύτης κλήσεως τὴν τοῦ [1] τόπου τραχύτητα. δυσράχιον γάρ ἐστιν, ὅ ἐστι δυσέξοδον. τρέψαν δὲ τὸ σ' εἰς ρ', εὐφωνότερον καλεῖται Δυῤῥάχιον· καθὰ καὶ τὸ Τυρσηνὸς, Τυῤῥηνός· ταρσὸς, ταῤῥὸς, ὁ καλαθίσκος· πυρσὸς, πυῤῥός· καὶ ἄλλα. ἀρχὴ δὲ τὰ Κεραύνια ὄρη τοῦ Αδρίου καὶ τοῦ Ιονίου πελάγους· ὧν εἰ καὶ τὸ στόμα κοινὸν, ἀλλ' αὐτὰ διαφέρει τῇ θέσει. Ιόνιος μὲν γὰρ κόλπος ὁ μετὰ τὸ στόμα εὐθὺς, ἀπό τινος ἡγησαμένου τῶν τόπων ἔχων τὴν κλῆσιν, ἢ καὶ ἀπὸ τῆς Ιοῦς· Αδρίας δὲ, ὁ ἐντὸς μέχρι τοῦ μυχοῦ, ἀπὸ Αδρίας, ὡς προειῤῥέθη, πόλεως ἐπιφανοῦς, ἢ ἐξ ὁμωνύμου ποταμοῦ. ἐκεῖ δὲ ὥσπερ τρίτον τι τμῆμα, ὁ Ακυλήϊος κόλπος, ὡς ἀνωτέρω ἔφη ὁ Διονύσιος. εἰσὶ δὲ καὶ πρὸς ἄρκτον τοῦ βορείου Καυκάσου ὄρη Κεραύνια. Ιλλυριοὺς δέ φασι τὸ ἔθνος κληθῆναι ἀπὸ Ιλλυρίου, παιδὸς Κάδμου καὶ Αρμονίας.

391. Τύμβον ὃν Αρμονίης Κάδμοιό τε] Οτι περὶ τὸν κόλπον τὸν κατὰ τὰ Κεραύνια ὄρη ἴδοις ἂν τὸν τοῦ Κάδμου καὶ τῆς γυναικὸς Αρμονίας τύμβον· ὃν καὶ ἀναδιπλοῖ δι' ἐπαναλήψεως, καὶ ἐρικυδέα καλεῖ. περὶ ὧν μῦθός ἐστι, φησὶν, ὡς ἄρα μετὰ λιπαρὸν γῆρας Θήβηθεν ἐκεῖ ἐλθόντες εἰς ὄφεων σκολιὸν γένος ἠλλάξαντο. ἐπεὶ καὶ Κάδμος τὸν Αρεος ἀνεῖλέ ποτε ἐν Θήβαις δράκοντα, τὸν τῆς Δίρκης φύλακα. δηλοῖ δὲ ὁ λόγος ὡς ἐξ Ελλάδος αὐτόθι ἐλθόντες ἐκεῖνοι μετέθεντο τὴν Ελληνικὴν χρηστοήθειαν, καὶ μετέπεσον ἐξ ἐπιεικείας πρεπούσης Ελλησιν, εἰς σκολιὰ ἤθη, καὶ οἷον ὀφιώδη καὶ βάρβαρα,

1. π:ντυ C. E. & MS R. STEPH.

περὶ

παρὰ τὸ γῆρας δυσπραγήσαντες εἰς ἤθους μεταβολήν. καὶ ἔστιν ἐναλλαγῆναι αὐτοὺς εἰς ὄφεις, ὡς ἔπος εἰπεῖν, τὸ εἰς θηριωδίαν μεταμορφωθῆναι. τὸν μέντοι Κέκροπά φασιν οἱ μῦθοι τοὐναντίον ἀπὸ ὄφεως εἰς ἄνθρωπον ἐλθεῖν, ἐπειδὴ ἐκεῖνος ἐλθὼν εἰς Ελλάδα, καὶ τὸν βάρβαρον Αἰγυπτιασμὸν ἀφεὶς, χρηστοὺς ἀνελάβετο τρόπους πολιτικούς. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι περὶ τὴν τοιαύτην γῆν δύο πέτραι ἀντικείμεναι ἀμφοτέρωθεν ἐρηρέδαται, καὶ αὗται, ὁπηνίκα τις ἀρχὴ γένηται τοῖς ἐκεῖ κυλινδουμένου κακοῦ, συνίασι, καὶ πρὸς ἑαυτὰς δονούμεναι προσαράσσονται, κατὰ τὰς μυθευομένας Πλαγκτάς. καὶ τοῦτό ἐστι τοῖς ἐγχωρίοις σημεῖον ἐσομένου πολέμου. τὸ δὲ ἐρηρέδαται, δηλοῖ μὲν τὸ, ἐρηρεισμέναι εἰσὶ, καὶ ἑδραίως ἐῤῥίζωνται· ἔστι δὲ Ιωνικὸν, καὶ γίνεται ἀπὸ τρίτου ἐνικοῦ τοῦ ἐρήρεισται, ἀποβολῇ τοῦ σ', καὶ προσθέσει τῆς δα' συλλαβῆς. ὁποῖον καὶ τὸ ὠνόμασται, ὠνομάδαται· πέφρασται, πεφράδαται· καὶ ὅσα τοιαῦτα. Ιστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν μῦθος τὴν τῷ Κάδμῳ συνοικήσασαν Αρμονίαν, Αρεος καὶ Αφροδίτης γενεαλογεῖ· Αῤῥιανὸς δὲ Ασιανήν τε αὐτὴν οἶδε, καὶ Δαρδάνου ἀδελφήν. φησὶ γὰρ ὅτι Κάδμος ὑπὸ τοῦ πατρὸς κατὰ ζήτησιν τῆς ἀδελφῆς Εὐρώπης σταλεὶς, καὶ [1] πλανώμενος, περιπετὴς γέγονεν Αρμονίᾳ τῇ τοῦ Δαρδάνου ἀδελφῇ· καὶ ἁρπάσας, καὶ εἰς τὰς νῆας ἐνθέμενος, προσέσχε τῇ Βοιωτῶν γῇ, ἔνθα Θηβαίων ἐγένετο [2] καρτερὸς, πλούτῳ τε εὐδοκιμῶν, καὶ τῇ ἄλλῃ σοφίᾳ.

398. Πρὸς δὲ νότον] Οτι πρὸς νότον, μάλα πολὺ ὑπό τε Θρῄκην καὶ περὶ Ωρικίαν, ἐρείδεται ἡ τῆς Ελλάδος ἀρχή. καὶ σημείωσαι ὅτι Ωρικίαν λέγει τὴν κατὰ Μολοττοὺς καὶ Θεσπρωτοὺς ἤπειρον· περὶ ἣν καὶ πόλις Ωρικος, ὡς [3] προγέγραπται, καὶ λιμὴν Ωρικος κατὰ [4] Ηρόδοτον, Θεσπρωτικὸς, ἢ καὶ Ηπειρωτικός. ὡς πέρατα δὲ τῆς Ελλάδος ἔλαβε τὴν Θρᾴκην, καὶ τὴν Ωρικίαν· τὸ μὲν ἑῷον, τὴν Θρᾴκην· τὸ δὲ ἑσπέριον, τὴν Ωρικίαν δηλαδή.

400. Διστῇ ζωσθεῖσα θαλάσσῃ] Οτι ἡ Ελλὰς διστῇ θαλάσσῃ ἔζωσται, τῇ Αἰγαίῃ τε καὶ τῇ Σικελικῇ· ὧν ἑκάστη ἄνεμον ἔλαχεν, εἰς ὃν ἀφορᾷ· τὸν ἑσπέριον μὲν ἡ Σικελικὴ, Αἰγαίη δὲ τὸν εὗρον. τὸν δὲ ἑσπέριον ἄνεμον, καὶ ζέφυρον καλεῖσθαί φησιν, ἐρεθίζων οἷον ἡμᾶς εἰς ἐτυμολογίας ἀνεύρεσιν. ζέφυρος γὰρ τρόπον τινὰ ταυτόν ἐστι τῷ ἑσπέριος ἄνεμος, ὡς ἀπὸ ζόφου, ὅ ἐστι τῆς ἑσπέρας, οὖρος, ἤγουν ἄνεμος.

401. Εκάστη] Ορα δὲ ὅτι ὀφείλων ἑκατέρα εἰπεῖν, διὰ τὴν Αἰγαίαν, καὶ τὴν Σικελὴν, (ἐπὶ δύο γὰρ συλληπτικῶς λέγεται τὸ ἑκάτερος) ὁ δὲ εἶπεν ἑκάστη· ὅπερ ἐπὶ πλήθους εἴωθε λέγεσθαι. ποιήσει δὲ

1. πλανηθεὶς MS R. STEPH. 2. καρτερὸς STEPH. E. & MS R. STEPH. ἀρχηγὸς MS R. 3. vide comm. in v. CCCXXI. 4. Calliope XCII.

τοῦτο

τοῦτο φησὶν ἐν [1] τοῖς μετὰ ταῦτα· καὶ ἔστι τοιοῦτόν τι καὶ παρὰ τῷ Ἑρμογένει.

403. Πέλοπος δ' ἐπὶ νῆσος ἐπωνέα] Ὅτι ἡ τοῦ Πέλοπος νῆσος ἐστὶ μὲν κυρίως χερρόνησος, ὅμως δὲ νῆσος μὲν λέγεται, ὡς παρὰ βραχὺ τοιαύτη οὖσα. [2] περὶ" τὸν ἰσθμὸν δηλαδή, τουτέστι τὸν ὀλιγοστάδιον αὐχένα, καὶ ὡς θαλάσσαις κατὰ τὸν Διονύσιον, ἐστεμμένη κόλποις ἔνθα καὶ ἔνθα· ὅπερ τοιοῦτόν ἐστι τῷ κεκυκλωμένη κόλποις ἀμφίαλος. καὶ ὅρα τὸ ἐστεμμένη, ἀντὶ τοῦ κεκυκλωμένη. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα χάλαρον οὕτως εἰπεῖν, παρόσον [3] ἀνωτέρω ἐπὶ τῆς Ἑλλάδος ἔφη, ἐζωσμένην αὐτὴν διχοῖς θαλάσσαις εἰπών. καὶ διὰ τοῦτο μὲν ὀνομάζεται νῆσος. [4] Πέλοπος δὲ λέγεται, διὰ τὸ τὸν Φρύγα ἢ Λυδὸν Πέλοπα κυριεῦσαί ποτε αὐτόθι, ἐπιγαμβρεύσαντα Οἰνομάῳ. λέγεται δὲ οὐ μόνον συνθέτως Πελοπόννησος, ἀλλὰ τῶν δύο νν', ὡς Ἑκατόννησοι, αἱ τοῦ Ἑκάτου, ἤγουν Ἀπόλλωνος, νῆσοι· ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς, ἤτοι ἀσυνθέτως, ποτὲ μὲν Πελοπία γῆ, ὡς παρὰ Εὐριπίδῃ, ἤτοι ρηται· ποτὲ δὲ νῆσος, ὡς αὐτὸς ὁ [5] Διονύσιος ποιεῖ ἐν τοῖς περὶ Ἀρκάδων λόγῳ. ὥσπερ καὶ τὸ περὶ τοῦ Εὐξείνου ὕδωρ, [6] στόμα τε ἁπλῶς λέγει, καὶ στόμα Πόντου, συνθέτως. οὕτω δὲ καὶ τὰς Θερμοπύλας, πύλας ἁπλῶς λεγομένας εὑρίσκομεν. ἔστι δὲ κατὰ τὸν ἰσθμὸν ἡ Πελοπόννησος συνεχὴς τῇ τῆς Ἑλλάδος πέζῃ. συνάπτει γὰρ ὁ τόπος ἐκεῖνος τῇ Ἑλλάδι, καὶ ἔοικε πλατάνου πέταλῳ μειουρίζοντι· τουτέστι, κατὰ μικρὸν ὁρᾶν στενούμενον καὶ λεπτυνόμενον κατὰ τὸ ἄκρον [8] μόσχον", ἤτοι κατὰ τὸν καυλόν, οὗ τὸ φύλλον ἐξήρτηται. καὶ ὁ μὲν ἰσθμός, φησί, τῆς Πελοποννήσου ὁ τεσσαρακοντεστάδιος, ἐγγυώμενος στενὸς ἔοικε τῷ ἄκρῳ [8] μόσχῳ" τοῦ φύλλου, βόρειος ὤν, καὶ κοινὸν ἐφ' Ἑλλάδος ἴχνος ἐρείδων (ὡς τῆς Ἑλλάδος κατὰ συνέχειαν οὔσης κειμένης, ὡς εἴρηται, τῆς μετὰ τὸν ἰσθμόν) ἡ δὲ τῆς ἔσω ἰκτῖνος περιφερεῖ περιγραφομένη τῷ πολυειδεῖ φύλλῳ περιβάλλειν, ὡς πολλὰς ἐπικλάσεις ἔχουσα καὶ καμπάς, καὶ ἐγκολπώματα, καθ' ὁμοιότητα τῶν τοῦ πλατάνου φύλλου. διὸ καὶ ὁ [9] Πίνδαρος πολυγνάμπτον μυχὸν λέγει τὸν Πελοπόννησον. ἀκρόπολιν δὲ τῆς Ἑλλάδος οἱ παλαιοί φασι τὴν Πελοπόννησον.

406. Ἴχνος ἐρείδων] Ὅρα δὲ τό, ἴχνος ἐρείδων, ῥηθὲν ὡς ἐπὶ βαίνοντος ποδός. εἴρηται δὲ ὡς πρὸς τό, Πέλοπος νῆσος ἐπωνεῖ. ἀκόλουθα γὰρ ἀλλήλοις τὸ ἐπιβαίνειν, καὶ τὸ ἴχνος ἐρείδειν. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἴση σχεδὸν ἐστὶ κατά τε μῆκος καὶ κατὰ πλάτος, ὅσον χιλίων τετρακοσίων σταδίων· καὶ ὅτι κύκλῳ περίμετρος αὐτῆς μὴ κατακολπίζοντι μέν, τετρακισχιλίων σταδίων, ἢ καὶ πλεῖόν τι· κατακολπίζοντι δέ, ὑπὲρ τὰ πεντακισχίλια ἑξακόσια.

409. Τῆς πρὸς μὲν ζέφυρον] Ὅτι πρὸς ζέφυρον τῆς Πελοποννήσου ἡ

1. DIONYS. v. CMXXIX. in quem locum vide EUSTATH. 2 περὶ C. E. 3. vide comment. in v. CCCC. 4. Πε- λοπόννησος E. 5. v. CCCCXIV. 6. v. DCCCIII. 7. περὶ C. 8. μόσχον & μόσχῳ C. E. 9. Olymp. od. III.

Τριφυ-

Τριφυλὶς γῆ, μέρος τῆς Ἤλιδος, ἔνθα ἐρατεινότατος ποταμῶν Ἀλφειὸς ὁδεύει, χεζόμενος ἐκ τοῦ Μεσσηνίου Εὐρώτα. ἄμφω δὲ ἐκ μιᾶς πηγῆς ἀναβλύζοντες χεζονται, τῆς καλουμένης Ἀσέας. διὸ καὶ γράφουσι τινὲς τῶν ἀντιγράφων ὀρθότερα, Οἵ τ' ἄμφω Ἀσέηθεν ἀναβλύζουσι ῥέεθρα, καὶ ὁ μὲν Ἠλείων, ὁ Ἀλφειός· ὁ δὲ Ἀμυκλαίων χθόνα τέμνει, ὁ Εὐρώτας. καὶ ὁ [1] γεωγράφος δέ φησιν ὅτι [2] Ἀσέα" κώμη τῆς μεγάλης πόλεως, ἔχουσα δύο πηγάς, ἐξ ὧν ῥέουσιν Εὐρώτας καὶ Ἀλφειός· οἳ δύντες ὑπὸ γῆν, ἀνατέλλουσι μετὰ συχνὰ στάδια, καὶ τὸ ῥεῖθρον ἀναδείξαντες, ὁ μὲν γίνεται Λακωνικός, ὁ δὲ εἰς τὴν [3] Πισάτιν" κατάγεται γῆν, ἤτοι εἰς τὴν ὑμνουμένην Πίσαν, ἥ τις διὰ ἑνὸς γράφεται σίγμα, καὶ ἀπὸ κρήνης ἔχει Πίσης τὸ ὄνομα. αὕτη δὲ ἡ κρήνη οὕτω λέγεται, ὡσανεὶ πίστρα τις οὖσα, ὃ ἐστι ποτίστρα· παρὰ τὸ πίσω μέλλοντα, οὗ ἡ χρῆσις παρὰ [4] Πινδάρῳ. μεταξὺ δὲ ἡ τοιαύτη Πίσα Ὄσσης καὶ Ὀλύμπου, ὀρέων Πελοποννησιακῶν ὁμωνύμων τοῖς παρ' [5] Ὁμήρῳ Μακεδονικοῖς ἢ Θετταλικοῖς. ὕδωρ δέ φασι περί που τὸν Ἀλφειὸν εἶναι, ὅπερ ἀλφοὺς ἰᾶται· ὅθεν τάχα καὶ ὁ ποταμὸς ἐκλήθη, πλεονασμῷ τῆς ει' διφθόγγου, ὡς ἐπὶ τοῦ ἀδελφειός, καὶ τῶν ὁμοίων. ἀγαθὸν δέ ἐστι τὸ τοιοῦτον ὕδωρ καὶ εἰς [6] λαυκὰς" καὶ λειχῆνας, Μελάμποδος χρησαμένου, φασί, τούτοις τοῖς ὕδασιν εἰς καθαρμὸν τῶν τοῦ Προίτου θυγατέρων, ὅτε ἐμάνησαν. ἐρατεινὸν δὲ ὁ Διονύσιος τὸν Ἀλφειὸν καλεῖ, διὰ τὸν μυθευόμενον τῆς Σικελικῆς Ἀρεθούσης ἔρωτα, ἧς, φασίν, ἐρῶν, ἕως εἰς ἐκείνην ἐκ Πελοποννήσου ἀναδίδωσι γλυκὺς ἐραστὴς ἀμιγὲς ἅλμης θαλάσσης φυλάσσων τὸ [7] ῥεῖθρον". ὁ δὲ γεωγράφος καὶ τὴν ᾠδὴν ἱκανῶς αὐτόθι ἐκτετιμῆσθαί φησιν. ἱστορεῖται δὲ κατὰ ζῆλόν τινα καὶ παρὰ Νικαεῦσι ποταμόν τινα Ἀλφειὸν ὀνομάζεσθαι, καὶ ὄρη τινὰ Ὀλύμπια· καὶ ἀγῶνα δὲ Ὀλυμπιακὸν ἄγεσθαι, κατὰ μίμησιν τῶν ἐν Ἤλιδι. Τριφυλία δὲ καὶ Τριφυλὶς γῆ λέγεται ἡ κατὰ Ἦλιν, διὰ τὸ ὑπὸ τριῶν τινων οἰκισθῆναι φύλων· (ἐν οἷς καὶ Πύλιοι ἰθαγενεῖς, καὶ ἐπήλυδες Μινυοὶ) ἢ ἀπὸ Τριφύλου τινὸς ἀνδρός. Μεσσήνη δὲ αὕτη χώρα ἐστὶ Λακωνική, ἧς ἄποικος ἡ Σικελικὴ Μεσσήνη, Ζάγκλη μέν ποτε λεγομένη ἐκείνη, μεταβαλοῦσα δὲ τοὔνομα εἰς Μεσσήνην, ὡς [8] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. γράφεται δὲ παρὰ τοῖς παλαιοῖς διὰ δύο σσ', καὶ διὰ ταύτην λέγεται ὁ Εὐρώτας Μεσσήνιος. ἡ δὲ Ἦλις, ἀφ' ἧς οἱ Ἠλεῖοι, διαφορεῖται κατὰ τὸ πνεῦμα. καὶ δασύνεται γάρ, ἀπὸ τοῦ ἁλίζω, τὸ ἀθροίζω, διὰ τὸ πολλοὺς ἐκεῖ ἐν τῷ ἀγῶνι τῶν Ὀλυμπίων ἀθροίζεσθαι· καὶ ψιλοῦται μάλιστα διὰ τὸν κανόνα τὸν λέγοντα τὸ η' πρὸ τοῦ λ' ψιλοῦσθαι. φασὶ δὲ περὶ τὴν τοιαύτην

1. STRABO lib. VIII. 2. Ἀβία STRABO. vitiose. 3. Πισάτιν legit CLUVERIUS. 4. Olymp. od. II. 5. Odyss. Λ. CCCXIV. 6. hinc corrige HESYCHIUM. Ἀλφὸς, λευκὸς. lege λευκάς. 7. ὕδωρ MS R. STEPHANI. 8. Polymnia CLXIV.

Ἦλιν

Ηλιν ἡμιόνους μὴ γίνεσθαι, δι' οὐδὲν φανερὸν αἴτιον, ἀλλ' ἔκ τινος κατάρας, ὥς φησιν [1] Ηρόδοτος.

414. Καδ δὲ μέσην νῆσον] Οτι Αρκάδες περὶ μέσην τὴν Πελοπόννησον, κοίλην χθόνα ναίουσιν ὑπὸ τὸ ὄρος τὸ Ερύμανθον, ἐν ᾧ κάπροι πολλοί. ὅθεν καὶ ὁ Ερυμάνθιος κάπρος, ὃν ἔκτανεν ὁ Ηρακλῆς. ἔνθα Μέλας, καὶ Κρᾶθις καὶ Λάδων ῥέουσιν. ἔστι δὲ καὶ Σικελικὸς ποταμὸς Κρᾶθις· καὶ περὶ Σύβαριν δὲ, ὡς [2] προγέγραπται, ἤτοι περὶ τὸ Θούριον, ὃς ξανθίζει τοὺς λουομένους. Ιστέον δὲ ὅτι καὶ Μέλας ποταμὸς οὐ [3] μόνος" οὗτός ἐστιν, ἀλλὰ καὶ Θρᾳκικός, ἐξ οὗ Μέλας κόλπος ὀνομάζεται ὁ περὶ τὴν Αἶνον. καὶ Ασιανὸς δὲ ποταμὸς Μέλας ἐστί. καὶ περὶ τὴν Τραχῖνα δὲ, ὡς [4] Ηρόδοτος ἱστορεῖ. τοὺς δὲ Αρκάδας ὁ Διονύσιος μὲν Απιδανῆας καλεῖ, οἱ νεώτεροι δὲ Απίδονας, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἀπό τινος Απιδος, οὗ ἡ γενικὴ καὶ Απεως· ὡς ὄφις ὄφεως, Αμασρις Αμάσρεως, Ζάμολξις Ζαμόλξεως. οἱ δέ φασιν ὅτι Απις ὁ Φορωνέως ἐκ τῆς Ηπείρου ἐλθὼν ἀπήλλαξε τὴν Πελοπόννησον ὄφεων ὀχλούντων, καὶ ᾤκησε περὶ τὴν Αρκαδίαν. ἀφ' οὗ καὶ ἡ Πελοπόννησος ὅλη, Απία ἐκλήθη ποτέ· καὶ δι' αὐτὸν Απιδανῆες ἐξαιρέτως οἱ Αρκάδες, παρ' οἷς ὁ Απις ᾤκησεν· οὗ καὶ [6] Αἰσχύλος μέμνηται, εἰπών,

Απις γὰρ ἐλθὼν ἐκ πέρας [7] Ναυπακτίας".

καὶ [8] Αρριανὸς" δέ φησι,

——— κλυτὸς Απις,
Ος ῥ' Απίην ἐφάτιζε, καὶ ἀνέρας [9] Απιδανῆας".

οἱ δέ φασιν Απίαν καὶ Απιδανεῖς κληθῆναι κατὰ στέρησιν τοῦ πιεῖν, καὶ τῶν πιδάκων, ἐπεὶ μὴ εἶχεν ἡ χώρα πίδακας τὴν ἀρχήν, ἀλλ' ὥς λέγει [10] Καλλίμαχος, ἔμελλεν εὔυδρος καλέεσθαι· ὡς δύνασθαι διὰ τοῦτο καὶ αὐτὴν πολυδίψιον λέγεσθαι. ὅθεν καὶ Αζηνὶς ἐκαλεῖτο, διὰ τὴν ἄζην, ὅ ἐστι διὰ τὴν ξηρασίαν. καὶ ἔθνος οἱ Αζᾶνες αὐτόθι μέχρι καὶ νῦν οὕτω [11] λεγόμενοι". Ιστέον δὲ ὅτι ἀπὸ Αρκάδος ὠνόμασται ἡ Αρκαδία, υἱοῦ Διὸς καὶ Θεμιστοῦς. καὶ ὅτι καὶ Πελασγία ποτὲ ἐκλήθη, καὶ Παῤῥασία, καὶ Λυκαονία, καὶ Γιγαντὶς, καὶ Αζανία. ὅτι δὲ καὶ προσέληνοι λέγονται οἱ Αρκάδες, διὰ τὴν πάνυ τοῦ ἔθνους ἀρχαιότητα, ὁ [12] Λυκόφρων ἱστορεῖ.

416. Ενθα Μέλας] Οτι ἐν δυσὶ στίχοις μετέλαβε γοργῶς καὶ ποικίλως τέσσαρα τοπικὰ ἐπιῤῥήματα, εἰπών, Ενθα Μέλας, ὅθι Κρᾶθις, ἵνα

1. Melpom. XXX. 2. vide comm. in v. CCCLXXIII. 3. μόνον E. 4. Polymn. CXCVIII. 5. STRABON. lib. VIII. 6. in supplic. v. CCLXX. 7. Αρκαδίας E. 8. Piaris C. quo modo EUSTATHIUM correxerunt TANAQUILLUS FABER & THO. de PINEDO. ex STEPHANO BYZANT. in v. Απία. ubi eadem verba e RHIANO citantur. 9. Απιδονῆας STEPHAN. BYZ. male. 10. hymn. in Jovem, v. XX. 11. λεγόμενοι C. E. 12. Alex. v. CCCCLXXXII.

ῥέει

ῥέει ὑγρὸς Ιάων, ἧχι καὶ ὠγύγιος μηκύνεται Λάδων. Ωγύγιον δὲ τὸν Λάδωνα λέγει, διὰ τὴν περὶ αὐτοῦ ἀρχαιολογίαν. μῦθος γὰρ βούλεται πρώτην ἄνθρωπον ἐξ αὐτοῦ καὶ γῆς γενέσθαι τὴν Δάφνην. Ωγύγιος γὰρ, ἤτοι παλαιός, ὁ τὴν πρώτην γεννήσας ἄνθρωπον.

419. Η μὲν ἐς ἀντολίην] Οτι τὸ Αργος μὲν εἰς ἀνατολὴν ὁρᾷ τῆς Πελοποννήσου, πρὸς δύσιν δὲ ἡ Λακεδαίμων. Εκατόμπολις δὲ ἡ Λακωνικὴ τὸ παλαιόν, καθὰ καὶ ἡ Κρήτη, λέγεται. διὸ καὶ τὰ Εκατόμβαια ἐκεῖ ἐθύετο ἐπὶ σωτηρίᾳ τῶν τοσούτων πόλεων. μία δὲ τῶν ἑκατὸν αἱ Αμύκλαι, ἃς ἔκτισεν υἱὸς Λακεδαίμονος ὁ Αμύκλας. Ιστέον δὲ ὅτι τὸ Αργος τοῦτο προεῖχέ ποτε τῶν ἐν τῇ Ελλάδι χώρᾳ πόλεων, καὶ μάλιστα διὰ τὴν ἀνδρείαν τὴν ἐν αὐτῇ. κατὰ δὲ τὸν [1] Ηρόδοτον, ἤκουσάν ποτε καὶ μουσικοὶ εἶναι πρῶτοι τῶν Ελλήνων. κἀκεῖνο δὲ χρὴ εἰδέναι, ὅτι οὐχ ἓν Αργος ἐστίν, ἀλλὰ διάφορα. τό,τε κατὰ τὴν Πελοπόννησον, ὅπερ ὁ [2] Σοφοκλῆς καὶ Αργος Δωρικὸν λέγει, καὶ Απίαν γῆν. ἐκλήθη δὲ τὸ αὐτὸ καὶ Φορωνικὸν ἄστυ ποτέ, ἀπὸ Φορωνέως. ὠνομάσθη δὲ καὶ Αἰγιάλεια, ἔκ τινος Αἰγιαλέως· καὶ Ιππόβοτον, καὶ μὴν καὶ Ιασον, ἀπὸ Ιάσου τινός· καὶ Δίψιον, διὰ τὸ μὴ πολύϋδρον εἶναι. ἐλέγετο δὲ, φασὶ, καὶ Θετταλικὸν Αργος ἡ νῦν Λάρισσα. καὶ [3] Αμφιλοχικὸν δὲ ἄλλο". καὶ ἁπλῶς εἰπεῖν, εἰς ἕνδεκα τόπους οἱ παλαιοὶ τὸ Αργος μετροῦσι· λέγοντες καὶ ὅτι πᾶν σχεδὸν πεδίον παραθαλάσσιον, Αργος ἐλέγετο. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι οἱ νεώτεροι, καὶ μάλιστα Μακεδόνες καὶ Θετταλοί, Αργος τὸ πεδίον φασί. καὶ ἡ ὅλη δὲ Πελοπόννησος Αργος, ἀπὸ τοῦ πολυοφθάλμου Αργου ἐκλήθη ποτέ. ὁ δὲ [4] γεωγράφος οὕτω καὶ περὶ τούτου φησίν, Αχαϊκὸν Αργος ἐκλήθη ἥ τε ὅλη Πελοπόννησος, καὶ ἰδίως ἡ Λακωνική. τὸ γοῦν παρὰ τῷ [5] ποιητῇ περὶ τοῦ Μενελάου λεχθέν, ἢ οὐκ Αργεος ἦεν Αχαιϊκοῦ, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἦν ἐν τῇ Λακωνικῇ. ἐντεῦθεν δὲ καὶ ἡ Ελένη Αργεία λέγεται. πλείων δὲ λέγει κληθῆναί ποτε τὴν Πελοπόννησον, Αργος, Ιασον, καὶ Αχαιϊκόν, καὶ [6] Ιππον", καὶ Ιππόβοτον. τὸ δὲ τοῦ Αργους ἐθνικόν, οὐ μόνον Αργεῖος, ὥς φασιν οἱ παλαιοί, ἀλλὰ καὶ Αργόλας, καὶ ἡ χώρα Αργολίς. ἐλέγετο δὲ καί τι Αργος ἰδίως οὕτως Αργολικόν.

420. Δοιαὶ δ' ἰσθμια νῶτα] Οτι τὰς πλευρὰς τοῦ ῥηθέντος ἰσθμοῦ τῆς Πελοποννησιακῆς περιβεβρεμένας κλύζουσι, πρὸς ζόφον μὲν, ἡ τῆς Εφύρης θάλασσα, ὅ ἐστιν, ὁ Κορινθιακὸς κόλπος, πρὸς αὐγὰς δὲ, ἡ Σαρωνὶς θάλασσα. ὅτι δὲ Εφυρα ἡ Κόρινθος λέγεται, καὶ ὅτι καὶ ἄλλαι εἰσὶ πόλεις ταύτης ὁμώνυμοι, ἐν τοῖς εἰς τὴν Οδύσσειαν γέγραπται. Σαρωνικὸς δὲ κόλπος, ἢ ἀπὸ

1. Thal. CXXXI. 2. Oedip. Col. v. MCCXCVI. &c. 3. Αμφιλοχικὴ καὶ ἄλλη MS R. STEPH. 4. STRABO lib. VIII. 5. HOM. Odyss. Γ. CCLI. 6. Ιππικὸν MS R. STEPH.

Σάρω-

Σάρωνος [1] ποταμοῦ" Τροιζηνίου ἐκβάλλοντος εἰς αὐτόν, ἢ ἐπειδὴ Σάρων τις κυνηγὸς ἐπιδιώκων σῦν, ἐκεῖθεν κατενεχθεὶς εἰς τὴν ὑποκειμένην κατέπεσε θάλασσαν, καὶ ἀπεπνίγη. οὕτω καὶ Ἴκαρος τῷ Ἰκαρίῳ [2] ἐναποπνεύσας" πελάγει, ἐξ ἑαυτοῦ ὀνομάζεσθαι δέδωκε. καὶ Αἴσαρος δὲ, ὡς ἱστόρηται, ἔλαφον ἐπιδιώκων, καὶ συνεισελθὼν αὐτῇ εἰς ποταμὸν [3] περὶ" Κρότωνα, καὶ ἀποπνιγεὶς, τῷ ποταμῷ ἐναφῆκε τὸ ὄνομα, Αἰσάρῳ κληθέντι ἀπ' ἐκείνου. οἱ δὲ ἄλλως τὴν τοῦ Σαρωνικοῦ πελάγους κλῆσιν αἰτιολογοῦντες, φασὶν ὅτι Μίνως λαβὼν τὰ Μέγαρα διὰ Σκύλλης τῆς Νίσου θυγατρὸς ἐρασθείσης αὐτοῦ, καὶ ἀποτεμούσης τὴν τοῦ πατρὸς κεφαλὴν, ἐνενοήσατο ὅτι ἡ τὸν πατέρα [4] προδοῦσα", οὐδενὸς ἂν ῥαδίως φείδοιτο, καὶ διὰ τοῦτο προσδήσας τῷ πηδαλίῳ νηὸς τὴν πατροδότιν καὶ πατροφόντιν, ἀφῆκε σύρεσθαι διὰ θαλάσσης· καὶ αὐτὴ μὲν εἰς ὄρνεον μετεβλήθη, ὥς φησι Παρθένιος ὁ τὰς μεταμορφώσεις γράψαι λεγόμενος· ὁ δὲ κόλπος παραγραμματισθεὶς ἔσχε τὴν κλῆσιν ἀπὸ τοῦ σύρεσθαι. ἀπὸ δὲ τῆς τοιαύτης Σκύλλης καὶ Σκύλλαιον ἔτι νῦν καλεῖται τόπος ἐν Ἑρμιόνῃ τῇ κατὰ Πελοπόννησον, ἔνθα ἡ γυνὴ ἐξεκυμάνθη μετὰ τὸ καταποντισθῆναι.

423. Νέρθε γαμὴν ἰσθμοῖο πρὸς αὐγὰς Ἀττικὸν οὖδας] Ὅτι πρὸς αὐγὰς τοῦ Πελοποννησιακοῦ ἰσθμοῦ τὸ Ἀττικόν ἐστιν οὖδας, ἔνθα ποταμὸς φέρεται Ἰλισσός, οὐ πολλοῦ ἄξιος λόγου, διὰ δὲ τὰς κλεινὰς Ἀθήνας περιλαλούμενος, καὶ θεσπέσιος καλούμενος. ὅθεν, φησὶν, ἥρπασέ ποτε Βορέας Ὠρείθυιαν τὴν τοῦ Ἐρεχθέως. Βορέας δὲ οὗτος βασιλεὺς ἦν Θρᾴκης ἅρπαξ Ἀττικοῦ τούτου γυναίου βασιλικοῦ· εἰ καὶ ὁ μῦθος, διὰ τὴν ὁμωνυμίαν, ἀπαιωρήσας τῆς γῆς τὸν ἄνθρωπον ἐξηνεμώσε. καθὰ καὶ Ἀϊδωνεὺς βασιλεὺς μὲν ἦν, ὡς οἱ ἀκριβέστεροί φασιν, Ἠπείρου τῆς ἐν Μολοττοῖς· (πρὸς ὃν καὶ Πειρίθους ἦλθε, καὶ Θησεὺς, διὰ τὴν Περσεφόνην. ἀλλὰ δὴ καὶ ὁ Ἡρακλῆς, διὰ τὸν Κέρβερον κύνα πολλοῦ ἄξιον) ὅμως δὲ καὶ ἐκεῖνος ὁ Ἀϊδωνεὺς δι' ὁμοιότητα κλήσεως εἰς τὸν ᾍδην μεταλαμβάνεται, καὶ εἰς τὸν ὑπὸ γῆν τοῖς μυθογράφοις μετατίθεται Πλούτωνα. Ἑρμείας δὲ ὁ Πλατωνικὸς βασιλικὴν παῖδα τὴν Ὠρείθυιαν κατὰ κρημνοῦ ὑπονοεῖ ὠσθῆναι ἀνέμῳ βορρᾶ, καὶ τούτῳ τῷ τρόπῳ λεχθῆναι ἁρπασθῆναι αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Βορρᾶ. Ἀττικὴ δὲ ἡ κατὰ Ἀθήνας χώρα λέγεται, καὶ Ἀτθίς· τοῦτο μὲν, ἀπὸ Ἀτθίδος τῆς θυγατρὸς Κραναοῦ, ἀφ' οὗ καὶ Κραναὴ λέγεται· ἐκεῖνο δὲ, ἀπὸ Ἀκταίωνος, ἢ ἀπὸ Ἀκταίου αὐτόχθονος· ἀφ' οὗ καὶ παρὰ [5] Λυκόφρονι, Ἀκταῖοι οἱ Ἀττικοί. ἢ παρὰ τὴν ἀκτήν. τριγώνου γὰρ, φασὶν, οὔσης αὐτῆς, πολὺ μέρος καθήκει εἰς τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ

1. τέως STEPHAN. BYZ. in v. Σαρών. 4. κτανοῦσα MS R. STEPHANI. 5. Alex.
male. 2. ἐναποπλεύσας C. 3. παρὰ C.E. v. DIIII. & alibi.

μία

μία τῶν ἐπὶ Κέκροπος τεσσάρων φυλῶν, Παραλία ἐκλήθη, καὶ ἄλλη Ἀκταία. ἐκλήθη δὲ πάλαι ποτὲ καὶ Ἀκτὴ, καὶ Ἀκτική· ναὶ μὴν καὶ Ποσειδωνία, καὶ Ἀθῶα, ἀπὸ ὁμωνύμων προσώπων· καὶ Ἰωνία δὲ ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου, καὶ Μοψοπία, ἀπὸ [1] Μόψου", ἄλλου παρὰ τὸν μάντιν τὸν τοῦ Τειρεσίου. Κραναὴ μέντοι ἡ Ἀττικὴ οὐ μόνον ἀπὸ τοῦ Κραναοῦ, ὡς ἐρρέθη, ἀλλὰ καὶ διότι τραχεῖα, καὶ τὸ πλεῖον αὐτῆς ὄρεσιν ὑποπέπτωκε. τὴν δὲ ἀνωτέρω γραφεῖσαν Ἀτθίδα πρεσβυτάτην τῷ Κραναῷ γενέσθαι φασίν· ἣν παρθένον οὖσαν, καὶ ὡραίαν γάμου θανοῦσαν θάψας λαμπρῶς ὁ πατὴρ, ἀπ' αὐτῆς τὴν χώραν ὠνόμασε. τὴν δὲ τῶν Ἀθηναίων ἀκρόπολιν, Κεκροπίαν ποτὲ κληθῆναί φασι, πόλιν οὖσαν μίαν τῶν ἐπὶ Κέκροπος ἐκτισμένων. ὅτι δὲ καὶ Ἴωνες ἦσαν ὅτε οἱ Ἀττικοὶ ἐκαλοῦντο, ἱστορεῖ καὶ ὁ [2] γεωγράφος· λέγων ὅτι καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῷ, Βοιωτοὶ καὶ Ἴωνες, Ἴωνας τοὺς Ἀθηναίους φησί. καὶ ὅτι οἱ ἐν Ἀσίᾳ Ἴωνες, τούτων εἰσὶ καὶ ἄποικοι καὶ ὁμώνυμοι. καὶ ὅτι ἄρα ἡ Ἰὰς (ἤτοι Ἰωνικὴ) διάλεκτος ἡ αὐτὴ ἐστὶ τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι. ὅτι δὲ ἄποικοι Ἀθηναίων οἱ ἐν τῇ Ἀσίᾳ Ἴωνες, δηλοῖ καὶ ὁ παρὰ τῷ Ἡροδότῳ [3] Θεμιστοκλῆς, πατέρας τῶν Ἰώνων λέγων τοὺς Ἀθηναίους. ἱστορεῖ δὲ ὁ [4] αὐτὸς καὶ ὅτι οἱ Ἀθηναῖοι, Κραναοὶ καλούμενοι, ὅμως ἐπὶ Πελασγῶν ἐχόντων τὴν Ἑλλάδα Πελασγοὶ ὠνομάζοντο· ἐπὶ δὲ Κέκροπος, ἐκλήθησαν Κεκροπίδαι. τὴν δὲ ἀρχὴν Ἐρεχθέως ἐκδεξαμένου, Ἀθηναῖοι μετωνομάσθησαν· Ἴωνος δὲ τοῦ Ξούθου στρατάρχου γενομένου, ἐκλήθησαν ἀπ' αὐτοῦ Ἴωνες.

426. Τῷ δ' ἔπι] Ὅτι οὕτω πάνυ ἐπέδραμεν ἐνταῦθα ἐπιλευστικώτατα (ἤγουν συντομώτατα) ὁ περιηγητὴς, ὥς τε τεσσάρων μεγάλων μνησθεὶς ἐθνῶν, Βοιωτῶν, Λοκρῶν, Θεσσαλῶν, Μακεδόνων, ἠρκέσθη μόνον ἀριθμῆσαι αὐτὰ πρὸς ὄνομα, μηδέν τι πλέον εἰπὼν περὶ αὐτῶν. φησὶ γὰρ, Βοιωτῶν πέδον, καὶ Λοκρὶς ἄρουρα, Θεσσαλίη τε, Μακεδονίης τε πόληες. ἡ δὲ παρεκβολὴ ἐρεῖ περὶ ἑκάστου τούτων ὅσα ἐνδέχεται.

Βοιωτῶν] Ὅτι Βοιωτοὶ ὠνομάσθησαν ἀπό τινος Βοιωτοῦ καλουμένου, ὃν ἡ μήτηρ Ἄρνη λάθρα τεκοῦσα, περὶ βοῶν ἔθετο κόπρεις· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὄνομα ἔσχεν, ὡς ῥιφθεὶς ἀμφὶ τοὺς βόας. ἢ ἀπὸ τοῦ βοὸς ἡ χώρα Βοιωτία τῆς καθηγησαμένης αὐτόθι τῷ Κάδμῳ. οἱ δὲ παρὰ τὸ βοῦν ὠνομάσθαι εἶπον τοὺς Βοιωτοὺς, ὡς μὴ ὄντας τὰς διανοίας ἄγαν εὐκινήτους. συμφωνεῖ δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ ἡ Βοιωτία ὗς, ὅπερ ἐσκώπτοντο οἱ Βοιωτοὶ, ὡς δηλοῖ καὶ ὁ [5] Πίνδαρος. γυμναστικοὶ δὲ οἱ Βοιωτοί. διὸ καὶ λέγεται λόγος τοιοῦτος, ὡς Ἀθηναῖοι μὲν περὶ ναυτικὴν ἠσχόληνται τέχνην, Θετταλοὶ δὲ περὶ τὴν ἱππικὴν ἐμπειρίαν,

1. Μόψοπος STEPH. BYZANT. Μοψόπιον STRABO. 2. STRABO lib. VIII. per poëtam, HOM. intelligit. 3. Urania XXII. 4. Urania XLIV. 5. Olymp. od. VI.

Βοιωτοὶ

Βοιωτοὶ δὲ περὶ τὴν τῆς γυμνασίας ἐπιμέλειαν, Κυρηναῖοι δὲ περὶ τὴν ἀφροδιτικὴν ἐπιστήμην.

Λοκρὶς ἄρουρα] Ὅτι ἐγγὺς τῶν Βοιωτῶν οἱ Ἐπικνημίδιοι Λοκροὶ, ἀπὸ Κνημῖδος ὄρους τὴν κλῆσιν ἔχοντες· ὡς ἀπὸ Ζεφυρίου ὄρους, ἕτεροι Λοκροὶ οἱ Ζεφύριοι. ἱστορεῖ γὰρ ὁ [1] γεωγράφος ὅτι ὁ Παρνασὸς πρὸς δύσιν αὐτοῦ διαιρεῖ τούς τε ἑσπερίους Λοκροὺς, τοὺς καὶ Ὀζόλας καλουμένους, οἳ χαράσσουσιν ἐν σφραγῖδι τὸν ἕσπερον ἀστέρα· ἔτι δὲ καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους, οὕτω καλουμένους ἀπὸ ὄρους Κνημῖδος, κειμένου περὶ τὸ ὄρος τὴν Οἴτην. τῶν δὲ Ἐπικνημιδίων μέρος [2] ἐκεῖνος" τοὺς Ὀπουντίους φησὶν, οὕτω λεγομένους ἀπὸ πόλεως Ὀποῦντος, τῆς τοῦ Πατρόκλου πατρίδος, ἣν σεμνολογεῖ ὁ [3] Πίνδαρος. ὥς τε συνακτέον τεσσάρων Λοκρῶν εἶναι γένος, τρία μὲν ταῦτα, τοὺς Ὀπουντίους, καὶ τοὺς Ἐπικνημιδίους, καὶ τοὺς Ὀζόλας· τέταρτον δὲ, τοὺς Ἰταλικοὺς, ἤτοι τοὺς Ἐπιζεφυρίους. οἱ δὲ Ὀζόλαι ἀπὸ τῆς σηπεδόνος, φασὶν, ἐκλήθησαν τῶν ἐκεῖ ἀναιρεθέντων Κενταύρων. εὕρηται γὰρ παρ' αὐτοῖς Νέσσου τε μνῆμα καὶ ἄλλων Κενταύρων.

427. Θεσσαλίη δ' ἐπὶ τοῖσι] Ὅτι ἀπὸ Θεσσαλοῦ τινος ἡ πρότερον καλουμένη Πελασγία, Θεσσαλία ἐκλήθη. ἐν ταύτῃ, ὡς λόγος, οὐκ ἔξεστι πελαργοὺς κτείνειν, ἐπεὶ τὴν χώραν ὄφεων ἐξεκάθαιρον. ἀπὸ ταύτης ὑπόδημά τι ποιὸν ἐλέγετο Θετταλίς. καὶ πήδημα δὲ ἀπὸ ταύτης Θεσσαλὸν τὸ παροιμιαζόμενον. ᾄδονται δὲ βασιλεῖς Θεσσαλίας οἱ Ἀλευάδαι. εὐγενὲς δὲ γένος ἐκεῖσε καὶ οἱ Σκοπάδαι, ἀπὸ ἀνδρῶν παλαιῶν γενεαλογούμενοι· ὧν ὁ μὲν, Ἀλεύας, ὁ δὲ, Σκόπας ἐκαλεῖτο.

Μακηδονίης τε πόληες] Ὅτι Μακεδόνες λέγονται ἀπὸ Μακεδόνος τοῦ Διός. οἱ δὲ παῖδας Αἰόλου δέκα παραδιδόασιν, ὧν εἷς Μακεδὼν, φασὶν, ἐξ οὗ ἡ Μακεδονία. ἦν δέ τις μοῖρα Μακεδονίας Μακέτα λεγομένη, ἐξ ἧς καὶ ἡ Μακεδονία Μακετία ἐλέγετο. ὅτι δὲ ὁ Μακεδὼν καὶ Μακηδὼν λέγεται, ἤδη ἐν τοῖς περὶ Ἀλεξανδρείας προείρηται· ὅθεν καὶ Μακηδονίαν ἔφη τὴν χώραν ὁ Διονύσιος.

428. Κορυφαὶ χιονώδεος Αἵμου] Ὅτι ὁ Αἷμος, ὃς καὶ οὐδετέρως τὸ Αἷμον λέγεται ἀπό τινος Αἵμου βασιλέως Σκυθῶν, Θρᾴκιόν ἐστιν ὄρος. φησὶ γὰρ, κορυφαὶ χιονώδεος Αἵμου Θρηϊκίου. τούτου πρὸς ζέφυρον Δωδώνη κεῖται, ἤπειρος ἀπείριτος. καὶ ὅρα σχῆμα ἐτυμολογίας ἢ παρηχήσεως, ἐν τῷ, [4] ἤπειρος ἀπείριτος. τοιοῦτον καὶ τὸ, ἐν ἐκείναις ἠπείροις εἷς πόντος ἀπείριτος. Ἰστέον δὲ ὅτι Δωδώνη οὐ μόνον ἡ χώρα, ἀλλὰ καὶ πόλις ἦν Δωδώνη, ἀπὸ [5] Δωδώνης τῆς Διὸς καὶ Εὐρώπης· ἢ ἐκ ποταμοῦ [6] Δώδωνος".

1. STRABO lib. IX. 2. ἐκεῖνο C.E. 3. Olymp. od. IX. 4. DIONYS. v. DCXXIX. 5. Δωδώνου STEPH. BYZ. 6 Δώδωνα bis R. STEPH. Δωδὼν STEPH. BYZ. male.

ἐλέγετο

ἐλέγετο δὲ καὶ Δωδὼν δισυλλάβως. ἀπ' αὐτῆς καὶ τὸ Δωδωναῖον χαλκεῖον, ἐπὶ τῶν πολυλόγων. ἐγένετο δέ ποτε Θεσπρωτὶς ἡ Δωδώνη, τουτέστιν ὑπὸ τοὺς Θεσπρωτούς. περὶ ἣν καὶ τὸ τοῦ Δωδωναίου Διὸς μαντεῖον διὰ τῆς δρυὸς, ὡς καὶ ἐν [1] Ὀδυσσείᾳ εἴρηται.

431. Τῆς δ' ὑπὲρ, ἐς νότον] Ὅτι ἐς νότον Δωδώνης, ὑπὸ σκοπιὰν [2] Ἀρακύνθου" (Αἰτωλικὸν ὄρος ὁ Ἀράκυνθος) τὸ τῶν Αἰτωλῶν ἐστι πέδον μέγα, δι' οὗ μέσου ὁλκὸν ἄγων Ἀχελώϊος ἀργυροδίνης σύρεται ἐπὶ τὸν τῆς Θρινακίας πόντον, ἑλισσόμενος διὰ μέσων τῶν Ἐχινάδων· ὧν μία καὶ ἡ Ὁμηρικὴ Τάφος. ταύτας δὲ, φασὶν, οὐκ ἔστιν ἄρτι εὑρεῖν. ὁ γὰρ Ἀχελῷος πολλὴν ἰλὺν ἐργαζόμενος προσέχωσεν αὐτάς. [3] Ἡρόδοτος δὲ οὐ πάσας ἀφανισθῆναί φησιν, ἀλλά τινας. λέγει γὰρ ὅτι Ἀχελῷος ῥέων δι' Ἀκαρνανίας, καὶ ἐξιὼν εἰς θάλασσαν, τῶν Ἐχινάδων νήσων τὰς ἡμισέας ἤπειρον πεποίηκε. ταύταις δὲ ὅμοροι καὶ αἱ τῶν Κεφαλλήνων πόλεις. Ἰστέον δὲ ὅτι Αἰτωλοὶ μὲν τὸ ἔθνος, ἀπὸ Αἰτωλοῦ υἱοῦ Ἐνδυμίωνος· νῆσοι δὲ Ἐχινάδες ἢ ἀπό τινος [4] Ἐχίονος", ἢ διότι πολλοὶ ἐκεῖ ἐχῖνοι. ὁποίου δὲ γένους ἐχῖνοι, ζητητέον ἐν ἄλλοις, εἰ ἐν τῇ χέρσῳ φιληδοῦντες, εἴτε καὶ θαλάσσιοι. καὶ ἄλλως δὲ Ἐχινάδες, διὰ τὸ τραχὺ τοῦ τόπου καὶ οἷον ἀκανθῶδες, κατὰ τοὺς ἐχίνους. τοὺς δὲ Κεφαλλῆνας καὶ τὴν Κεφαλληνίαν ἐν δυσὶ λλ' ἡ παλαιὰ χρῆσις ἅπασα ἔχει· ἡ δὲ κλῆσις, ἀπό τινος Κεφάλου, ὡς ἐν [5] τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν γέγραπται. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Ἀχελῷος προσγεγραμμένον ἔχει τὸ ι, τῷ τύπῳ τῶν διὰ τοῦ ωος προπαρελαττωμένων κτητικῶν, τοῦ πατρῷος, Μινῷος, καὶ τῶν λοιπῶν· καὶ ἔστιν οἷον κτητικόν. διὰ τοῦτο καὶ ὁ Διονύσιος ἐκφωνήσας τὸ ι, πεντασυλλάβως λέγει αὐτὸν Ἀχελώϊον. Θρινακίας δὲ πόντον, τὸν Σικελικὸν λέγει. διά τι δὲ Θρινακία ἡ Σικελία λέγεται, ῥηθήσεται ἐν τοῖς [6] ἑξῆς. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ [7] γεωγράφος τὸν Ἀχελῷον οὐκ εἰς τὸν τῆς Σικελίας [8] κόλπον", ἀλλ' εἰς τὸν Κορινθιακὸν κόλπον ἐκβάλλειν φησίν· ὡς εἶναι τὸν αὐτὸν κόλπον, Κορινθιακὸν μὲν, κατὰ τὸν γεωγράφον, Σικελικὸν δὲ, κατὰ τὸν Διονύσιον. Ἀχελῷος δὲ οὗτός ἐστιν ὃς κλασθεὶς τὸ ἀριστερὸν κέρας ὑφ' Ἡρακλεῖ, τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας ἀντέδωκεν, δι' οὗ πᾶν ἀγαθὸν ἐχορηγεῖτο τῷ χρῄζοντι. τοῦτο δὲ οἱ τῶν μύθων θεραπευταὶ πρὸς ἀλήθειαν συμβιβάζοντες, τοιοῦτόν τι φασὶν αἰνίττεσθαι· Ἡρακλῆς εὐεργετεῖν εἰδὼς τοὺς ὁποίποτε γῆς, εἶτα καὶ τὸν ποταμὸν τοῦτον μαθὼν πλημμελῶς ῥέοντα, καὶ ταῖς καμπαῖς πολλὴν τῆς Αἰτωλικῆς παρατεμνόμενον, καὶ οὕτως ἀδικοῦντα, παραχώμασί τισι καὶ διώρυξι καὶ διοχετείαις αὐτὸν ἐβιάσατο· καὶ παρατρέψας, καὶ ῥέειν σωφρόνως ποιήσας, ἀνέψυξε τὴν

1. HOM. Odyss. Ξ. v. CCCXXVII. 2. Ἀρακύνθου C. E. 3. Euterpe X. 4. Ἐχίνου STEPH. BYZ. & ETYMOLOGICI auctor. 5. HOM. Odyss. Υ. v. CCX. vide EUSTATH. in locum. 6. vid. comm. v. CCCCLXVII. 7. STRABO lib. VIII. 8. πόντον C. E.

γῆν,

γίω, καὶ εἰς ἀγαθοποιὸν εὐχρηστίαν μετήγαγε, καὶ τὸ τοῖς ἐγχωρείοις ἐπαρ-
στερὸν κέρας τοῦ ποταμοῦ, τὴν ἄτακτον καμπὴν δηλαδὴ, τὴν ὡς εἰπεῖν ἀπ-
ραμνον καὶ σκληρὰν τοῖς ἐκεῖ, εἰς μαλθακὴν δὴ [1] ἀντιπαρέστησε" δεξιότητα.
καὶ ταῦτά εἰσι τὰ κέρατα τοῦ Ἀχελώου, τό, τε βίαιον, τὸ καταπονηθὲν, καὶ
τὸ πλουτοποιὸν, τὸ ἀντιδοθὲν, δι' οὗ καὶ Ἡρακλῆς εὐεργέτης ἐγνώσθη. τὰς
γάρ τοι τῶν ποταμίων ῥείθρων καμπὰς, κέρατα ἐκάλουν οἱ παλαιοί· καὶ διὰ
τοῦτο ταυροκράνους καὶ κερασφόρους ἐτύπουν αὐτούς. καὶ οὕτω μὲν τινες περὶ τῶν
κατὰ τὸν Ἀχελῷον. ἕτεροι δὲ αὐτὸν μὴ ἀφῆκαν ὅποι βούλοιτο ῥέειν, τὸ δὲ τῆς
Ἀμαλθείας μόνον κέρας τὸ εὔδαιμον ἐν λόγῳ ἔθεντο. καὶ τὸ αὐτόθι τοῦ μύ-
θου νοσοῦν ἐκθεραπεύοντες, ἱστοροῦσι γραῦν τὴν Ἀμάλθειαν γενέσθαι κερδα-
λέαν, ἐμπορικὴν, τὸ πολὺ τῆς ἐμπολῆς ἐντιθεῖσαν κέρατι, ὃ διὰ τοῦτο Α-
μαλθείας κέρας ἐφημίζετο, πλουτοποιὸν καὶ βιωφελές, ἐπεὶ δὲ ὁ Ἡρακλῆς ἀ-
φιλόμενος αὐτὸ πλῆρες τοῦ ἐγκειμένου κέρματος, καὶ χρησάμενος ἔζησε περὶ
τρυφὴν, λόγος ἐντεῦθεν διεδόθη ἀστεῖος, ὡς ἄρα τῷ Ἡρακλεῖ τὸ τῆς Αμαλ-
θείας κέρας ἐκβλύζει πᾶν ἀγαθόν· οὐ τὸ τῆς μυθικῆς αἰγὸς τῆς θρεψαμένης
αἰγίοχον Δία, ἀλλὰ τὸ τῆς ῥηθείσης γραός. ἄλλοι δὲ τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέ-
ρας, δι' οὗ περ εὖ ἔχει τὰ κατὰ τὸν Ἡρακλέα, τὸ σκληρὸν φασὶ τῆς διαίτης ἐκεί-
νου, καὶ τὸν ποτε κατ' ἀρετὴν βίον αἰνίττεσθαι, ὁπηνίκα ἡμίγυμνος περιῄει,
καὶ ἐκκαθαίρων κακίας τὴν γῆν, οὐ μαλθακῶς εἶχεν, ἀλλὰ σκληρότερον
τοῖς φαύλοις προσεφέρετο. καὶ τοῦτο ἦν τὸ τῆς Ἀμαλθείας κέρας, ἡ [2] ἀμάλ-
θακος" πρὸς πόνους ἀντιτυπία τοῦ ἥρωος. ὅτε μέντοι ἐμελέτησεν οἰκουρεῖν,
ἀναπεισθεὶς ὑπὸ γυναικὸς, καὶ σκιατραφούμενος, καὶ ἱμάτια περιεβάλλετο
θάλποντα, καὶ οὐκέτι πρὸς ψῦχος ἐγυμνάζετο, ἀλλ' ἐθάλφθη, καὶ ὑποιμα-
λάχθη, πρὸς τρυφὴν ἀποκλίνας, κατακαίει ὁ λόγος τὸν ἥρωα, τὴν ἐκ τῆς
περιβολῆς θάλψιν εἰς πυρὰν αὐτῷ ὑπανάψας. ἄλλος δέ τις λόγος λι-
βυκόν τι χωρίον πάμφορον, ἐοικὸς [3] βοὸς" κέρατι κατὰ τὸ σχῆμα, ἐκτίθεται,
καὶ εἰς κτῆμα γυναικί τινι Ἀμαλθείᾳ δίδωσιν, ὅπερ διὰ τὸ καρποῦ παντὸς εἶ-
ναι πολλαπλάσιον δοτικὸν εἶναι, ὁ μῦθος εἰς βόειον κέρας μεταλαβὼν, τὸ θρυ-
λούμενα περὶ [4] αὐτοῦ" δίδωσιν. εἰ δέ τι παρεπήλαυσεν ἀγαθὸν τοῦ τοιούτου κέ-
ρατος καὶ ὁ Ἡρακλῆς, ὅτε εἰς Λιβύην ἀπεδήμησε, λέγοιτο ἂν οὕτω μετέ-
χειν τῷ Ἡρακλεῖ τοῦ τοιούτου τῆς Ἀμαλθείας κέρατος. καὶ ταῦτα μὲν ἐς τοσοῦτον
ἱκανῶς, ἡμᾶς τῶν κατὰ τὸν Ἀχελῷον ἐπὶ τὰ τοιαῦτα δὴ παρασύραντος ῥεύ-
ματος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ Ἀσωποὶ πολλοὶ, ἔτι δὲ καὶ Κηφισσοὶ, οὕτω καὶ
Ἀχελῷοι· ὧν εἷς καὶ ὁ ἐν Πελοποννήσῳ, κατὰ τὴν Ἀχαϊκὴν [5] Δύμην.

1. ἀντιπερέστησε C. E. 2. ἀμάλθακτος E. 3. omittit E. 4 αὐτῷ C. 5. Κύμην edidit R. STEPH. sed Δύμην lectio melior, eodem judice.

437. Τῷ δ' ἔπι Φωκὶς ἄρουρα πρὸς ἀντολίην] Ὅτι ἀνατολικωτέρα
τοῦ Ἀχελώου ἡ ἀπὸ Φώκου καλουμένη χώρα Φωκὶς, ἑλκομένη πρὸς βοῤῥᾶν κατὰ
τὸ στόμα τῶν Θερμοπυλῶν, Παρνασσοῦ νιφόεντος ὑπὸ πτυχὶ, ἤγουν ὑποκει-
μένη τῷ Παρνασσῷ. ταύτης οἱ οἰκήτορες Φωκεῖς λέγονται δισυλλάβως· Φω-
καεῖς μέντοι τρισυλλάβως, οἱ τῆς Φώκης Ἰωνικῆς πόλεως, ἥ τις καὶ Φώκαια
λέγεται, ὡς Νίκη Νίκαια. τούτων τῶν Θερμοπυλῶν πλησίον ὁ Σπερχειὸς
ποταμὸς ἐκδίδωσιν. ὁ δὲ Διονύσιος λέγει καὶ ὅτι διὰ μέσης τῆς Φωκίδος
ταύτης Κηφισσοῦ μέγα χεῦμα κατερχόμενον κελαρύζει, ὡς τοῦ Κηφισσοῦ Φω-
κικοῦ ὄντος ποταμοῦ. σκόπησον δὲ εἰ τὸ κελαρύζειν κυρίως κεῖται ἐπὶ με-
γάλου ποταμοῦ χεύματος. ἔπτα δὲ ὁ [1] γεωγράφος καταριθμεῖται Κηφισσούς.
Θερμοπύλαι δὲ λέγονται συνθέτως, ἀπό τε θερμῶν ὑδάτων ἐκεῖ ἀναβαλ-
λομένων, καὶ διὰ τὸ εἰς στενότητα πυλῶν ὥσπερ συγκεκλεῖσθαι τὸν τόπον. ὁ-
ποῖόν τι καὶ περὶ τῶν Κασπίων πυλῶν λέγεται· ἃς καὶ κλεῖδας τῆς Ἀσιάδος γῆς
καλέσει ὁ Διονύσιος, ὡς ταυτὸν ὂν ἐπὶ τοιαύτης στενοχωρείας κλεῖδας ἢ πύ-
λας εἰπεῖν. φησὶ δὲ καὶ [2] Ἡρόδοτος, ὅτι ἐν τῇ εἰσόδῳ τῶν Θερμοπυλῶν θερ-
μὰ λουτρὰ, ἃ καὶ [3] χύτρας" καλοῦσιν οἱ ἐπιχώριοι· καὶ τεῖχος κατὰ τὰς ἐσβο-
λὰς, ὃ Φωκέες ποτὲ ἔδειμαν. τὸ δὲ παλαιὸν καὶ πύλαι ἐπῆσαν. λέγει δὲ καὶ
ὅτι ὑπὸ μὲν τῶν πλεόνων Ἑλλήνων Θερμοπύλαι ὁ τόπος ἐλέγετο, ὑπὸ δὲ τῶν
ἐπιχωρείων, Πύλαι.

441. Πυθῶνος θυόεν πέδον] Ὅτι τὸν δράκοντα, ὃν Ἀπόλλων ἀνεῖ-
λεν ἐν τῇ Πυθῶνι τῇ περὶ τὸν Παρνασσὸν, Δελφύνην ὁ Διονύσιος καλεῖ· οὗ
τὸν ὁλκὸν ἀναδιπλώσας ἐν ἐπαναλήψεως σχήματι, φησὶν, ὅτι δράκοντος [4] Δελ-
φύνης" παρακέκλιται ὁλκὸς τῷ Πυθίῳ τρίποδι, ὁλκὸς ἀπειρεσίαις ἐπιρρεισ-
σων φολίδεσσιν· ὡς τῆς δορᾶς τοῦ δράκοντος ἐκεῖ ἀνακειμένης· ἐξ οὗ καὶ ἡ Πυ-
θὼν παρωνομάσθαι δοκεῖ, ὡς [5] ῥηθήσεται. ὁλκὸν δὲ ἔφη τὴν δορὰν τοῦ δράκον-
τος, τῷ ὀνόματι τοῦ ὅλου ὀνομάσας τὸ μέρος· ὡς καὶ ἡ βύρσα βοῦς λέγεται,
καὶ ἐλέφας, τὸ ὀστοῦν τοῦ ἐλέφαντος. φασὶ δὲ ὅτι ὁ Διονύσιος ἀντὶ ἀρσενικοῦ
τοῦ ὁ Δελφύνης, θηλυκῶς εἶπεν ἡ Δελφύνη, τρόπῳ ποιητικῷ, κατὰ γένους
κοινότητα.

443. Ἐπιρρείοσσων φολίδεσσιν] Ὅρα δὲ ὅτι τὸ φολὶς ἐπὶ ὄφεως εἴρηκεν,
ὡς τῶν λεπίδων ἰχθύσιν ἀπονενεμημένων. καὶ ὅτι τὸ ῥείσσειν καὶ ἐπὶ τῶν ἐπανε-
στηκυιῶν φολίδων ἔφη, ἀπὸ θαλάσσης καὶ ἐνταῦθα τὴν λέξιν μεταγαγών· ὥς
περ γὰρ τὸ κυμαίνεσθαι, θαλασσία λέξις, οὕτω καὶ τὸ ῥείσσειν κυρίως, καὶ
ἐκεῖθεν μετενήνεκται εἰς ἄλλα διάφορα.

1. STRABO lib. IX. 2. Polymn. CLXXVI. 3. χύτρους E. & HERODOTUS loco citato; at forsan EUSTATHIUS apud HERODOT. χύτρας legerit. 4. Δελφίνης E. 5. vide comment. in v. CCCCXLIV.

444. Ὅθι πολλάκις αὐτὸς Ἀπόλλων] Ὅτι θυόεν πέδον τὸ τοῦ Πυθῶνος, διὰ τὰς ἐκεῖ πολλὰς θυσίας. καὶ ἱμερτὸν δὲ ἢ καὶ μέγαν λέγει τὸν αὐτόθι ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος· ἔνθα φησὶ τὸν Φοῖβον ἀπὸ Μιλήτου ἢ Κλάρου ἐλθόντα, χρυσέης ἀναλύεσθαι ἅμμα φαρέτρης, ἤτοι λύειν τὸν τῆς φαρέτρας δεσμὸν, καὶ ἀποθέντα αὐτὴν, ἀναπαύεσθαι. ἱερὰ δὲ ἦν Ἀπόλλωνος καὶ ἡ Μίλητος, καὶ ἡ Κλάρος, καθὰ καὶ ἡ Δῆλος, καὶ ἡ Πυθών· καθ' [1] Ὅμηρον δὲ καὶ ἡ Κίλλα, καὶ ἡ Χρύση, καὶ ἡ Τένεδος, καὶ ἡ Ἴσμαρος. ὅτι δὲ ἡ Πυθὼν παρὰ τὸ πύθω, τὸ σήπω, λέγεται, ὡς ἐν αὐτῇ σαπέντος τοῦ ῥηθέντος δράκοντος· ἢ παρὰ τὸ πυθέσθαι, τὸ μαθεῖν, ὡς τῶν χρηστηριαζομένων ἐκεῖθεν μανθανόντων τὰ μέλλοντα, ἱκανῶς τεθρύλληται. ἡ δὲ Μίλητος, πόλις ἐστὶν Αἰολική, περὶ ἧς γραφήσεται τὰ δέοντα ἐν τοῖς [2] ἑξῆς. ἡ δὲ Κλάρος λέγεται [3] νεώριον" εἶναι τῆς Κολοφῶνος· κληθῆναι δὲ οὕτως ἀπὸ τοῦ κλήρου, ἤτοι τοῦ λάχους. πολλῶν γάρ, φασί, θεῶν κληρωσαμένων περὶ αὐτῆς, ἔλαχε τῷ Ἀπόλλωνι. λέγεται δὲ καὶ Διὸς Κλαρίου μαντεῖον εἶναι αὐτόθι. ὅθεν καὶ παρὰ τῷ [4] Λυκόφρονι ἡ Κασσάνδρα Κλάρου [5] μιμαλλὼν" λέγεται, τουτέστι Βάκχη καὶ μάντις Κλαρία.

451. Ἐσχατόωντα Γάδειρα] Ὅτι νῆσος ἑσπεριωτάτη τὰ ἐσχατόωντα Γάδειρα, κατὰ μέσον τῶν πρὸς τῇ Ἰβηρίᾳ πυλῶν· διὸ καὶ Ἰβηρικά φησιν ὁ Ἀρριανὸς αὐτά. ἔστι καὶ ἡ νῆσος αὕτη, κατὰ τὸν [6] γεωγράφον, οὐ πολὺ μείζων ἑκατὸν σταδίων, κατὰ τὸ μῆκος· πλάτος δ' ἔσθ' ὅπου καὶ σταδιαῖον. τὸ δὲ ἐθνικὸν αὐτῆς τετραχῶς λέγεται, Γαδειρείτης, καὶ Γαδειρεύς, καὶ Γαδειραῖος καὶ Γαδειρανός, ὡς Βοσπορανός. ἔστι δὲ οὐ μόνον οὐδετέρου γένους τὰ Γάδειρα, ἀλλὰ καὶ θηλυκῶς ἡ Γάδειρα. κεῖται δὲ ἐπὶ τέρμασιν ὠκεανοῦ τοῖς πρὸς τῇ ἑσπερίᾳ δηλονότι θαλάσσῃ, Κοτινοῦσα ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων κληϊζομένη (ἤγουν κοτινοῦσσα, ὡς πολλοὺς ἔχουσα κοτίνους, οἳ ἀγρίου [7] ἐλαίας" εἴδους εἰσὶ) μετονομασθεῖσα δὲ Γάδειρα. ἐνταῦθα Διὸς γόνον Ἡρακλέα τιμᾶσθαί φησιν. ἢ ὁ Θηβαῖος δὲ ἐστὶν Ἡρακλῆς, ἢ ὁ Φοῖνιξ, κατά τινας, ἤτοι ὁ Τύριος. ἔσχε δὲ Φοινίκων ἀνδρῶν ἀποικίαν ἡ νῆσος. ἐμπορικοὶ γὰρ ὄντες οἱ Φοίνικες, καὶ πρηκτῆρες, καὶ τρῶκται, κατὰ τὸν [8] ποιητὴν, καὶ πανταχοῦ πλωϊζόμενοι, ᾤκησαν καὶ αὐτόθι, καὶ Γάδειρα μετωνόμασαν αὐτὴν, διὰ τὸ τοῦ τόπου στενόν, οἱονεὶ γῆς δειράν, ὡς [9] προγέγραπται.

453. Ἔνθα δὲ Φοινίκων ἀνδρῶν γένος] Ὅτι δὲ καὶ αὐτόθι Φοίνικες ἀπῴκησαν, δηλοῖ καὶ ὁ [10] γεωγράφος, λέγων, ἀποικία γέγονε Φοίνιξιν ἕως

1. Iliad. A. v. XXXVIII. & Odyss. I. v. CXCVIII. 2. com. in v. DCCCXXIII. 3. νώτιερον C. 4. Alex. v. MCCCCLXIV. 5. μιμαλλὼν legitur apud LYCOPHRONEM in vulg. edit. 6. STRABO lib. III. 7. ἐλαίας editio R. STEPH. male. 8. HOM. Odyss. Θ. v. CLXII. & O. v. CCCCXV. 9. vide comm. in v. LXIV. 10. STRABO lib. III.

Ἰβη-

Ἰβηρίας, τῆς τε ἄλλης, καὶ ἔξω στηλῶν. Ἀρριανὸς δὲ καὶ τὴν [1] Ταρτησσὸν", Φοινίκων κτίσμα φησίν. Αἰλιανὸς δὲ ἐν τοῖς περὶ προνοίας φησὶν ὅτι ἐν Γαδείροις βωμὸς Ἐνιαυτῷ ἵδρυται, καὶ Μηνὶ ἄλλος, εἰς τιμὴν χρόνου βραχυτέρου τε καὶ μικροτέρου. ἔστι δὲ καὶ Γήρως, φησίν, ἱερὸν τοῖς ἐκεῖ, τιμῶσι τὴν ἡλικίαν τὴν μαθοῦσαν πολλά. καὶ Θανάτου ἄλλο, εἰς γέρας τῇ κοινῇ ἀναπαύλῃ, [2] εἴτουν" τῷ τελευταίῳ ὅρμῳ. καὶ βωμὸς δέ, φησί, παρὰ τοῖς ἐκεῖ, Πενίας καὶ Τέχνης· τῆς μέν, ἐξιλεουμένοις, τῆς δέ, παραλαμβάνουσιν εἰς ἄκος ἐκείνης. ἀνδρεῖοι δὲ περὶ ναυτιλίας οἱ Γαδειρεῖται· διὸ καὶ ἐσχάτη οὖσα ἡ νῆσος ὅμως ὀνομαστοτάτη ἐγένετο. ὅτι δὲ πολλοὶ τόποι ἀπὸ φυτῶν ἔσχον τὰς κλήσεις, ὡς καὶ ἡ ῥηθεῖσα αὕτη [3] Κοτινοῦσα", δῆλον. οὕτω γὰρ καὶ ἡ Ἐρεικοῦσα λέγεται, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐρείκας· καὶ ἡ Μίλητος Πιτυοῦσά ποτε, διὰ τὰς πίτυς, ἐκλήθη. καὶ ἐν Ἀθήναις δὲ πολλοὶ τόποι ἐντεῦθεν ἐκλήθησαν, ὡς ἡ Ῥαμνοῦς, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ ῥάμνων· καὶ ἡ Ποντικὴ δὲ Κερασοῦς, ἀπὸ τῶν φυτῶν τῶν κεράσων κέκληται· καὶ ἀπὸ τῶν [4] μυῤῥινῶν, οἱ Μυῤῥινούσιοι.

457. Νῆσοι δ' ἑξείης Γυμνήσιαι] Ὅτι μετὰ τὰ Γάδειρα, αἱ Γυμνήσιαι νῆσοι, οὕτω κληθεῖσαι, ἢ διὰ τὸ γυμνοὺς καὶ ἀχλαίνους, κατὰ τὸν [5] Λυκόφρονα, ἐκεῖ ἐξενεχθῆναι διὰ ναυαγίαν, τινὰς τῶν [6] Βοιωτῶν". ἢ ὅτι γυμνοὶ διάγουσιν οἱ ἐκεῖ. ἐκλήθησαν δέ ποτε καὶ Βαλιαρίδες αἱ τοιαῦται νῆσοι. ἄριστοι δὲ σφενδονᾶν οἱ ἐν αὐταῖς, ὡς καὶ [7] Λυκόφρων ἱστορεῖ, σφενδόνας ἀνὰ τρεῖς ἔχοντες ἐν τῇ κεφαλῇ. διὸ καὶ Βαλιαρεῖς λέγονται, ὃ ἐστι σφενδονῆται, κατὰ τὴν ἐγχώριον γλῶσσαν. ἔπειτα δὲ εἰπόντων τινῶν εἶναι τὰς [8] Γυμνησίας" νήσους, ὁ [9] γεωγράφος δύο αὐτὰς ἱστορεῖ· ὧν ἡ μέν, φησί, μείζων, ἡ δὲ ἐλάττων. εὐδαίμονες ἄμφω· καὶ εὐλίμενοι μέν, χοιραδώδεις δέ, ἤτοι πετρώδεις, καὶ τραχεῖαι κατὰ τὰ στόματα τῶν λιμένων. οἱ δὲ ἐν αὐταῖς ἄνθρωποι πρῶτοι πλατυσήμους χιτῶνας ἐφόρεσαν. λέγεται δὲ καὶ ὅτι εἰς τούτους κομισθέντες πέραθέν ποθεν δύο λαγιδεῖς, ἄῤῥεν καὶ θήλεια, οὕτως [10] εἰς ἐπιγονὴν" πολλὴν ηὐξήθησαν, ὥστε καὶ οἴκους ἀνατρέπειν ἐξ ὑπονομῆς, καὶ δένδρα. ὅθεν καὶ ἠναγκάσθησαν οἱ ἐκεῖ πρεσβεῦσαι [11] πρὸς" Ῥωμαίους διὰ χώρας αἴτησιν. εἰσὶ δὲ γεωρύχοι καὶ ῥιζοφάγοι οἱ λαγιδεῖς, οὓς καὶ λεβηρίδας ἐκάλουν τινές.

Ἄγχι δὲ Βοῦσος] Ὅτι ἐπὶ ταῖς Γυμνησίαις νήσοις ἡ Βοῦσός ἐστιν, ἣν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ ὀξύνει, Βουσὸς ἀναγινώσκων. ταύτης ὁ κύκλος τετρακοσίων σταδίων, ὡς ὁ [12] γεωγράφος φησίν.

1. Τάρσον C. 2. ἤγουν C. 3. Κοτινοῦσσα MS R. STEPH ita & Ἐρεικοῦσσα, & Πιτυοῦσσα in sequentibus. 4. μυῤῥινῶν, οἱ Μυῤῥινούσιοι E. 5. Alex. v. DCXXXV. 6. Βοιωτικῶν E. 7. Alex. v. DCXXXVI. 8. Γυμνασίους C. E. 9. STRABO lib. III. 10. ἐπὶ γονὴν C. 11. εἰς C. E. 12. STRABO lib. III.

458. Σαρδώ τ'

458. Σαρδώ τ' εὐρυτάτη, καὶ ἀπείριτος εἰν ἁλὶ Κύρνος] Ὅτι τῶν ἐν τῷ Λιγυστικῷ πελάγει μέγισται νῆσοι μετὰ Σικελίαν, ἡ Σαρδὼ καὶ ἡ Κύρνος. διὸ καὶ ὁ Διονύσιος εὐρυτάτην καλεῖ τὴν Σαρδώ. ἱστοροῦνται δὲ πολυχρονιώτατοι εἶναι οἱ Κύρνιοι. τὴν δὲ Κύρνον, καὶ Κορσίδα, φησὶν, καλοῦσιν, ἢ κατά τινα τῶν ἀντιγράφων, Κορσικάν. καὶ ὡς μὲν ἄλλοι φασὶ, Κορσὶς καλεῖται, ἀπὸ Κόρσης γυναικός. λέγεται γὰρ ὅτι νῆσος ἐν τῷ [1] Τυρσηνικῷ" πελάγει Κορσὶς ἀπὸ Κόρσης δούλης βουκόλου. ὡς δὲ καὶ ὁ Διονύσιος βούλεται, Κορσὶς λέγεται, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ κόρσας, ὅ ἐστι κορυφὰς τῶν ὀρέων. ἔστι γὰρ τῇ ὕλῃ, φησὶν, ἀμφιλαφὴς, ὅ ἐστι δασεῖα, οὐ τις τόσον ὅσον ἐκείνη. ἀμφιλαφὲς δὲ κυρίως ἐστὶ τὸ δασὺ, οὗ ἐστιν ἀμφοτέρωθεν λαβέσθαι· τραπέντος τοῦ β' εἰς φ', Μακεδόνων ἔθει, οἳ καὶ τὸν Φίλιππον, Βίλιππόν φασι. τοιοῦτον δέ τι καὶ τὸ σοφὸς, ἐκ τοῦ σέβω· καὶ τὸ στρεβλὸς, ἀπὸ τοῦ στρέφω. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐ μόνον [2] ἐπὶ" δασύτητος λέγεται τὸ ἀμφιλαφὲς, ἀλλὰ καὶ ἁπλῶς ἐπὶ πλήθους, ἢ πυκνότητος· ὡς δηλοῖ ὁ [3] εἰπὼν βροντὰς ἀμφιλαφεῖς, καὶ ἐλέφαντας περί τινα τόπον ἀμφιλαφεῖς. καὶ τοῦτο μὲν τοιοῦτον. ἡ δὲ Σαρδὼ, καθὼς ἐν ἄλλοις περιεγράφη, ἐκφέρεται καὶ διὰ τοῦ ν' Σαρδών. φησὶ γοῦν ὁ γεωγράφος, Διέχει Σαρδόνος ἡ Κύρνος, ἡ καὶ Κορσίκα ὑπὸ Ῥωμαίων λεγομένη, σταδίους ξ'. τραχεῖα δέ ἐστι, φησὶ, καὶ οἰκεῖται φαύλως. καὶ οἱ κατέχοντες αὐτὴν, θηρίων εἰσὶν ἀγριώτεροι, καὶ οὕτω βοσκηματώδεις, ὥς τε καὶ ἀνδραποδισθέντες, ἢ οὐκ ἀνέχονται ζῆν, ἢ ζῶντες, ἀπειθίᾳ καὶ ἀναισθησίᾳ τοὺς ἔχοντας [4] ἐπιτρίβουσι"· καὶ οἱ αὐτοὺς κτώμενοι δεσπόται, εἰ καὶ τὸ τυχὸν τίμημα καταβάλλουσιν ὑπὲρ αὐτῶν, ὅμως μεταμέλει αὐτοῖς ὕστερον. ἐκλήθη δὲ Σαρδὼν, ἀπὸ Σάρδονος υἱοῦ Ἡρακλέος· ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Ἰχνοῦσα, ἐπεὶ ἴχνει ἀνθρώπου ἐστὶν ὁμοία τὸ σχῆμα. ᾠκίσθη δέ ποτε καὶ ὑπὸ Ἰβήρων, εἶτα ὑπὸ Ἡρακλειδῶν, μετοικίσαντος Ἡρακλέος ἐκεῖ τούς τε Θεσπιάδας, καί τινας τῶν Καδμείων καὶ τῶν Λοκρῶν. εἶτα ᾠκίσθη καὶ ὑπὸ [5] Καρχηδονίων". ἀπὸ δὲ ταύτης τῆς Σαρδόνος, καὶ ὁ παροιμιώδης λέγεται κατά τινας Σαρδόνιος ἢ Σαρδάνιος γέλως, περὶ οὗ ἐν τῇ [6] Ὀδυσσείᾳ γέγραπται.

461. Αἰόλου εἰσὶ περίδρομοι εἰν ἁλὶ νῆσοι] Ὅτι τὸν Αἴολον (περὶ οὗ ζητητέον καὶ εἰς τὴν Ὀδύσσειαν) φιλόξενον βασιλέα λέγει, καὶ Ἱπποτάδην, ἀκολούθως [7] Ὁμήρῳ· καὶ χρησάμενος καὶ εἰς αὐτὸν ἐπαναλήψει, διὰ τὸν περὶ αὐτοῦ θρύλλον. λέγει δὲ θαυμαστὰ δῶρα λαχεῖν αὐτόν· τὰ δ' ἐστιν, ἀνέμων κοιρανίη, ἤγουν κυριότης, κλονεόντων τε ἱσταμένων τε· καὶ ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου περίδρομοι ἐν ἁλὶ νῆσοι ἑπτά εἰσιν, ἐπώνυμοι, φησὶν, ἀνδράσι Πλωταὶ, τουτέστι

1. Τυρσηνῷ E. 2. ἀπὸ E. 3. HERODOTUS hic intelligitur. 4. διατελέσοντες E. 5. Χαλκηδονίων E. 6. EUSTATH. in Odyss. Υ. v. CCCII. 7. Odyss. K. v. II.

φερω-

φερωνύμως καλούμεναι Πλωταί· οὐχ ὅτι μετακινοῦνται, ὡς ἡ Δῆλός ποτε μυθεύεται, ἀλλὰ ὅτι ὡς περίδρομοι, μέσον, φησὶν, ἔχουσι περίπλοον ἀμφιέλικτον, τουτέστι περιπλέονται· καί εἰσι γνώριμοι, καὶ οὐκ ἀνώνυμοι, οὐδὲ ἄπλοοι, διὰ μοχθηρίαν τινά. τοῦτο δὲ ἀρετὴ νήσων ἐστίν. εἶπε δὲ καὶ [1] Ὅμηρος τὴν Αἰόλου νῆσον, Πλωτήν· καὶ τούτου ζήτει τὴν αἰτίαν ἐκεῖ. αἱ δ' αὐταὶ νῆσοι αἱ τοῦ Αἰόλου, λέγονται καὶ [2] Λιπαρέων" νῆσοι, διέχουσαι τοῦ Σικελικοῦ πορθμοῦ στάδια σ', ἐν ἀπόψει κείμεναι τοῖς ἐκ Σικελίας καὶ Ἠπείρου [3] πλέουσιν"· ὧν ἐν μιᾷ τῇ καλουμένῃ Στρογγύλῃ τὸν Αἴολον οἰκῆσαί φασιν, ἥ τις βίᾳ μὲν φλογὸς λείπεται τῶν ἄλλων ἓξ νήσων, φέγγει δὲ πλεονάζει. μεγίστη δ' αὐτῶν ἡ Λιπάρα, ἀπὸ Λιπάρου τινὸς κληθεῖσα υἱοῦ Αὔσονος, Κνιδίων ἄποικος· ἐξ ἧς, ὡς ἀπὸ μέρους περιέχοντος, αἱ πᾶσαι [4] Λιπαρέων" λέγονται νῆσοι. ὠνομάσθη δέ ποτε αὕτη καὶ Μελιγουνίς. ἐγγυτάτω δὲ αὐτῆς ἐστιν ἡ Σικελία. Σημείωσαι δὲ ὅτι αἱ τοῦ Αἰόλου νῆσοι, Αἰόλιαι λέγονται, οὐ μὴν καὶ Αἰολίδες (τοῦτο γὰρ αἱ τῶν Αἰολέων νῆσοι εἰς κλῆσιν εἰλήχασι) καὶ ὅτι περὶ τὸ Τυρσηνικὸν κεῖσθαι αὗται λέγονται πέλαγος. ὅθεν [5] σημειωτέον" ὅτι καὶ ἡ Σικελία τῷ Τυρσηνικῷ πελάγει παρήκει.

467. Τρινακίη] Ὅτι τὴν παρ' [6] Ὁμήρῳ Θρινακίαν, Τρινακίαν οὗτός φησι, τουτέστι τὴν Σικελίαν. ἥ τις ἐκτέταται, φησὶν, ἐπὶ τρισσαῖς πλευραῖς ἑστηκυῖα, οἷα δηλονότι τρίγωνος οὖσα. καὶ ἔστιν οὐ ἐτυμολογία τοῦτο τῆς Τρινακίας, οἱονεὶ τριακρίας, ὅ ἐστι τρία ἐχούσης ἄκρα. διὸ καὶ ὁ [7] Λυκόφρων τρίδειρον νῆσον λέγει αὐτὴν, καὶ ὁ Πίνδαρος τριγλώχινα. καὶ ὅρα τὸ ἑστηκυῖα ἐπὶ τρισσαῖς πλευραῖς. διὰ τοῦτο γὰρ ἐν τοῖς φθάσασι κρηπῖδάς που εἶπεν, ἤτοι βάσεις, τὰς τῶν τριγώνου πλευρὰς, ὡς τῶν ἱσταμένων, ἐπὶ κρηπῖδος ἱσταμένου, ἤτοι βάσεώς τινος. ἄκρα δέ οἱ, φησὶν, ἤτοι ἀκρωτήρια, καὶ γωνίαι τοῦ ποσωτικοῦ τούτου τριγώνου, Πάχυνός τε, Πελωρίς τε, Λιλύβη τε. καὶ ὅρα ὅτι κἀνταῦθα γοργῶς ἑνὶ στίχῳ τὰ τρία τῆς Σικελίας ἄκρα ἐμπεριέλαβεν. ὧν Λιλύβη μὲν πρὸς ζέφυρόν ἐστιν εἰσανέχουσα, (ἥ τις καὶ οὐδετέρως Λιλύβαιον λέγεται, ὡς κεφαλὴ, κεφάλαιον·) Πάχυνος δὲ πρὸς αὐγάς· ἐπ' ἄρκτον δὲ πρὸς Αὐσονίαν ὁρᾷ ἡ Πελωρὶς, ἧς ἐν τῷ κόλπῳ ἡ Μεσσήνη. καὶ ὅρα τὸ εἰσανέχουσα ὡς οὐ μάτην ἐστοίβασται τῶν προσθέσεσιν, ἀλλ' ἡ μὲν εἰς πρόθεσις τὸ ἐπὶ πολὺ τὴν ἄκραν ἐκτείνεσθαι εἴσω θαλάσσης ἐμφαίνει, ἡ δὲ ἀνὰ τὸ ὕψος τῶν ἀκρωτηρίου παραδηλοῖ· ὅθεν καὶ ἠνεμόεσσαν ἔφη Πελωρίδα. Ἰστέον δὲ ὅτι Πελωρὶς ἐνταῦθα μὲν Σικελίας ἄκρα ἐστί· κεῖται δέ ποτε ἡ λέξις καὶ

1. Odyss. K. v. III. 2. Λιπαραίων legunt CLUVERIUS, & HOLSTENIUS. 3. βλέπουσιν legit CLUVERIUS, ex STRABON. lib. IV. qui ἀφορῶσιν habet in similibus verbis. 4. Λιπαραίων CLUVERIUS & HOLSTEN. 5. σημείωσαι C. 6. Odyss. Λ. v. CVI. 7. Alexand. v. CMLXVI.

ἐπὶ

ἐπὶ ὀστρέου. ἔστι γὰρ, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, Πελωρὶς, ὀστρέου εἶδος, χήμης μεγαλώτερον· διὸ καὶ Πελωρὶς διὰ τὸ μέγεθος λέγεται. καὶ ταῦτα μὲν οὕτως. ὁ δὲ [1] γεωγράφος λέγει ὅτι ἀπὸ [2] Τεινακίας Θεινακία" προσηγορεύθη, μετονομασθεῖσα εὐφωνότερον. λέγει δὲ καὶ δίαρμα εἶναι ἀπὸ Παχύνου τῆς ἑῴας ἄκρας, πρὸς τὸ στόμα τοῦ ἐν Πελοποννήσῳ Ἀλφειοῦ, [3] σταδίων δ'". ἀπὸ δὲ τῆς ἑσπερίου Λιλυβαίου ἐπὶ τὴν Λιβύην καὶ Καρχηδόνα τοὐλάχιστον ,α' φ'. καί τις τῶν [4] ὀξυδερκούντων" λέγεται ἀπὸ σκοπιᾶς ἀπαγγέλλειν τοῖς ἐν Λιλυβαίῳ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐκ Καρχηδόνος ἀναγομένων σκαφῶν. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ [5] Διόδωρος οὐ μόνον ἀκρωτήριον Σικελίας οἶδε τὸ Λιλύβαιον, ἀλλὰ καὶ φρέαρ ἐνταῦθά που ἱστορεῖ οὕτω καλούμενον, καὶ πόλιν δὲ τῷ φρέατι τούτῳ ὁμώνυμον.

Ὑπὲρ] Ὅρα δὲ ὅτι καὶ ἐνταῦθα ἐν τῷ, Τρινακίη δ' ὑπὲρ πέδον Αὐσόνων, τῇ ὑπὲρ προθέσει συνήθως αὐτῷ ἐπὶ τῶν νοτίων ἐχρήσατο. νοτιωτέρα γὰρ ἡ Σικελία τῆς τῶν Αὐσόνων ἠπείρου· ἧς καὶ ἐκκέκοπται, ὡς ῥηθήσεται. ἄλλοι δέ φασιν ὅτι Θρινακία λέγεται, διὰ τὸ ἐοικέναι θρίδακι. ὅπερ ἀπάδει τῇ τῶν παλαιῶν δόξῃ. οὐ γὰρ δοκεῖ τοιούτου σχήματος εἶναι ἡ Σικελία. [6] Σιβύλλα δέ φασιν ἀπὸ Τρίνακος βουκόλου κληθῆναι, εἰποῦσα,

——— ἣν ἔκτισε Τρίνακος ἥρως,
Υἱὸς ποντομέδοιο Ποσειδῶνος. ———

473. Τῆς μὲν πρὸς βορέην] Ὅτι πρὸς βορέαν τῆς Σικελίας ὀλεθρία τοῖς ναύταις κέλευθος, στενή τε, σκολιά τε καὶ ἄχετος· ὅπου ἡ θάλασσα, φησὶ, συρομένη κατὰ πάθος Εὐρίπου, μακραῖς [7] περιβρέμεται" σπιλάδεσσιν, ἤτοι παραθαλασσίαις πέτραις. ἐκφράζει δὲ τὸν Σικελικὸν ἐν τοῖς ἔπεσι τούτοις πορθμόν· ἔνθα καὶ τὸ τῆς Χαρύβδεως ὁ [8] Ὁμηρικὸς μῦθος γίνεσθαι λέγει πάθος, καὶ τὸ τῆς Σκύλλης κακόν. ἔστι δὲ ῥοώδης καὶ οὗτος ὁ πορθμός· καὶ [9] αὐτὸς μὲν δὶς ἑκάστης ἡμέρας [10] μεταβάλλει", ἑπτάκις δὲ τὸ ὅλον νυχθήμερον ὁ περὶ Εὔβοιαν Εὔριπος. περὶ ὃν φασι διαπορήσαντα τὸν Ἀριστοτέλην καταλῦσαι τὸν βίον· ὅπου καὶ ἡ Εὐβοϊκὴ Ἀρέθουσα, ἔτι δὲ καὶ ἡ Χαλκὶς, ἀφ' ἧς καὶ ὁ Εὐβοϊκὸς Εὔριπος, Χαλκιδικὸς λέγεται. ταύτης δὲ τῆς Χαλκίδος οἱ πολῖται ἀνδρεῖοι ἱστοροῦνται· περὶ ὧν χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσεν,

[1]. STRABO lib. VI. [2]. CLUVERIUS legendum censet Τεινακείας Τεινακία. hanc emendationem e STRABON. lib. VI. accepit. [3]. στάδια δ'. E. [4]. ὀξυδερκεόντων MS R. STEPH. [5]. biblioth. histor. lib. XIII. [6]. e STEPHANO BYZ. in v. Τεινακεία ubi legitur, ——— ἄρξαι Τεινακείης νήσου, ἣν ἔκτισε Τείνακος ἥρως, Υἱὸς ποντομέδοιο Ποσειδάωνος ἄνακτος. scholiastes Gr. epigrammatum lib. II. legit eo modo, quo EUSTATH. nisi quod παντομέδοντος Ποσειδάωνος habet. quarum vocum posteriorem in textum STEPHANI BYZANT. admisit ABR. BERKELIUS. [7]. παραβρέμεται E. [8]. Odyss. M. v. CCCCXXX. [9]. vide TANAQUILLUM FABRUM de hoc loco lib. I. epist. XIV. [10]. ἐμβάλλει C. ἐκβάλλει E.

Ἵππον Θεσσαλικὸν, Λακεδαιμονίαν τε γυναῖκα,
Ἄνδρας θ' οἳ πίνουσιν ὕδωρ ἱερᾶς Ἀρεθούσης.

τοὺς Χαλκιδέας λέγων ὁ τοιοῦτος χρησμὸς Ἀρεθουσίους, κατὰ τὴν ἐξήγησιν τῶν παλαιῶν. ἐκεῖ γάρ ἐστιν ἡ τοῦ τοιούτου χρησμοῦ Ἀρέθουσα. δεῖ γὰρ εἰδέναι ὅτι οὐ μία ἡ Σικελική, ἀλλὰ πολλαί εἰσιν Ἀρέθουσαι, ὥσπερ καὶ Χαλκίδες, καὶ Εὔβοιαι, ναὶ μὴν καὶ πορθμοὶ ῥοώδεις κατὰ τὸν Σικελικόν. ὧν τινων πορθμῶν ὁ κατὰ τὸ Βυζάντιον οὐχ ἁπλοῦν ἔχει μόνον, οὐ μὴν καὶ ἀνάκαμψιν. Ἵππαρχος δὲ ἱστορεῖ καὶ μονάς ποτε ποιεῖσθαι αὐτὸν, ἤγουν ἵστασθαι. κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι τῶν δύο τῆς Σικελίας πορθμῶν ὁ μὲν πρὸς τῇ Ἰταλίᾳ, ὁ βόρειος, περὶ οὗ κατὰ τὸ προσεχὲς ἐρρέθη, ἑπταστάδιος ἱστορεῖται. τοσοῦτον γὰρ τῆς γῆς διέχει τὸ στενότατον, καθὰ καί τι μέρος τοῦ Ἑλλησπόντου, ὡς [1] προϊστόρηται. ὁ δὲ πρὸς τῇ Καρχηδόνι, ὁ νότιος, ὁ ἀπὸ Λιλυβαίου ἐπὶ Λιβύην, ὡς πρὸ ὀλίγου [2] γέγραπται, σταδίων ,α' φ'· ὃν Λιβυκὸν πόρον καλεῖ Διονύσιος.

476. Ἀονίῳ τμηθεῖσα πολυγλώχινι σιδήρῳ] Ὅτι ἡ Σικελία χερρονησός ποτε ἦν συνεχὴς κατὰ τὸν ἰσθμὸν τῇ τῶν Αὐσόνων γῇ· σεισμοῦ δέ τινος, ὡς εἰκὸς, ἐξαισίου συμπεσόντος, καὶ τοῦ ἰσθμοῦ διαρραγέντος, εἰσπεσεῖν φασι τὴν πείθμιον θάλασσαν, καὶ μεσολαβήσασαν θέσθαι νῆσον τὴν Σικελίαν, οὐ πολὺ διὰ τοῦτο τῆς χέρσου διέχουσαν. ὅθεν καὶ μῦθος φέρεται, τὸν Ποσειδῶνα, οἷα ἐπιστατοῦντα τοῖς σεισμοῖς, ἀποτεμεῖν τὸν ἰσθμὸν Ἀονίῳ πολυγλώχινι σιδήρῳ, καὶ παρεισαγαγεῖν τὴν ἑκατέρωθεν ζωννύουσαν αὐτὸν θάλασσαν· καὶ οὕτω νῆσον [3] ποιῆσαι" τὴν τέως χερρόνησον, χαριζόμενον [4] Ἀνάσῳ" τῷ τοῦ Αἰόλου παιδὶ, ὡς ἂν ἔχοι ταύτην οἰκεῖν ἀσφαλῶς. ἀπὸ δὲ τῆς ῥηθείσης ῥήξεως, ὡς προείρηται, καὶ τὸ ἐκεῖ λέγεται παρωνομασθῆναι Ῥήγιον· καθά που καὶ τὸ παρ' ἡμῖν, τὸ Θρᾴκιον. καὶ αὐτὸ γὰρ ἐπὶ τοιᾷδε ῥήξει ὀνομασθῆναί τινες οἴονται· δι' ἧς ῥήξεως ἡ λίμνη τῇ ἐγγὺς θαλάσσῃ ὡμίλησε διεκρεύσασα. τοιοῦτον δέ τι παθεῖν καὶ τὸν Ἑλλήσποντον ἱστοροῦσί τινες, ὡς προϊοῦσι ῥηθήσεται. ὁ δὲ [5] γεωγράφος φησὶν ὅτι πιστεύεται τὴν Λέσβον ἀπερρωγυῖαι τῆς Ἴδης, ὡς καὶ τὴν Σικελίαν τῆς Ῥηγίνης, καὶ τὴν Ὄσσαν τοῦ Μακεδονικοῦ Ὀλύμπου· ὧν μέσον ἔκτοτε διέρρευσεν ὁ Πηνειός. καὶ τὴν Εὐβοΐδα δὲ γῆν λεπτὸς Εὐρίπου κλύδων Βοιωτίας ἀκτῆς ἐχώρισε, καθά τις φησὶ ποιητής. πολυγλώχινα δὲ σίδηρον τὴν τοῦ Ποσειδῶνος καλεῖ τρίαιναν, κατὰ τοὺς παλαιοὺς, ἀντὶ τοῦ τριγλώχινα, τρεῖς ἀκίδας ἔχουσαν. ὥσπερ καὶ προϊών που [6] ἐρεῖ ὅτι ἐν Ἀσίᾳ πολὺς ὠκεανός· ὅπερ αὐτὸς ἑρμηνεύων φησὶ, τετρατοὺς γὰρ κόλπους ἐρεύγεται

[1]. vide comment. in v. CXL. [2]. vide comment. in v. CDLXVII. [3]. ποιεῖ C. E. [4]. Ἰοκάστῳ MS R. STEPHAN. quo modo legendum putat CLUVERIUS. ita quoque paraphrastes in DIONYS. & TZETZES in LYCOPHR. Alexand. v. DCCXXXVIII. [5]. STRABO lib. I. [6]. DIONYS. v. DCXXX.

ἔνδοθι· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, πολὺς ὠκεανὸς, καὶ τρισσοὶ ἐξ ὠκεανοῦ κόλποι. εἴ τι γὰρ τρία, φασὶ, τοῦτο καὶ πολλά· οὐ μὴν καὶ ἀνάπαλιν, εἰ πολλὰ, ἐξ ἀνάγκης καὶ τρία· οὐ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. αἰνίττεται δὲ, φασὶν, ἡ τρίαινα, τὰς τρεῖς τῶν ὑδάτων ποιότητας· τὴν ἁλμυρὰν, οἵα ἐστὶν ἡ τῆς θαλάσσης· τὴν γλυκεῖαν, ὁποία ἡ τῶν ποταμῶν· καὶ τὴν μέσην, τὴν τῶν λιμνῶν. τὰ γὰρ πικρὰ καὶ ὀξώδη, καὶ εἴ τι που ἄλλο τοιοῦτον, οὐ προσλογιστέον, διὰ τὸ σπάνιον. Αόνιον δὲ σίδηρον λέγει, ὡς ἐὰν τις εἴποι Βοιώτιον. Αονες γὰρ ἔθνος βάρβαρον, οἰκῆσάν ποτε ἐν [1] Βοιωτίᾳ". ἔνθα Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο, καὶ οὐ δήπου κάλλιστός ἐστιν ὁ Αόνιος σίδηρος. τοιοῦτος γὰρ μάλιστα ὁ Χαλυβικὸς μεμαρτύρηται, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [2] εἰρήσεται.

479. Εσπερίην τῆς προπάροιθε δύω νησῖδες ἔασι] Οτι περὶ τὴν ἑσπερίαν Σύρτιν, τὴν [3] μακρὰν" δηλαδὴ, δύο νῆσοι, Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα. Λωτοφάγων δὲ γῆ καὶ αὗται λέγονται, καὶ μάλιστα ἡ Μῆνιγξ, ἐν ᾗ καὶ βωμὸς Οδυσσέως, καὶ λωτὸς πολύς· περὶ οὗ φησιν ὁ [4] γεωγράφος, δένδρον τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιστον καρπόν. περὶ οὗ ἱστορεῖ πολλὰ καὶ [5] Αθήναιος. γέγραπται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Οδύσσειαν.

483. Δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον] Οτι ἡ Διομήδεια νῆσος (ἣν οὗτος ἰφθίμου Διομήδεος νῆσόν φησι, περιφραστικῶς αὐτὴν ἐτυμολογῶν) περὶ τὴν Αδριάδα ἐστὶ θάλασσαν, ἐπ᾽ ἀριστερᾷ τῷ εἰσελαύνοντι πρὸς τῇ Ιαπυγίᾳ· ἔνθα ᾤκησε Διομήδης, διωχθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος, Αφροδίτης χόλῳ· οἷα τρωθείσης ὑπ᾽ αὐτοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Τροίαν πολέμῳ, καθὰ φησι καὶ [7] Ομηρος. Ιστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν [8] ποιητὴς σώφρονά τε οἶδε τὴν τοῦ Διομήδους γυναῖκα τὴν Αἰγιάλειαν, καὶ οὐδὲ διωχθῆναι τὸν Διομήδην ἱστορεῖ· ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὡς ἡ Αφροδίτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀνέπεισε τὴν Αἰγιάλειαν (ἣν καὶ κακόφρονα οὗτος καλεῖ) μιχθῆναι Σθενέλῳ τῷ τοῦ Κομήτου. ὑφ᾽ ὧν καὶ ἐξωσθεὶς μετὰ τὸν νόστον ὁ Διομήδης, εἰς τριλλίστους ἢ τηλίστους Ιβηρας ἦλθε πλανήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύτην. ἔστι δὲ τὸ μὲν τριλλίστοις, ταυτὸν τῷ παρ᾽ [9] Ομήρῳ πολυλλίστοις, ὅ ἐστι πολυλιτανεύτους· τοῦ τρία, ἀντὶ τοῦ πολὺ ληφθέντος· ἀντιστρόφως τῷ περὶ μικροῦ ῥηθέντι πολυγλώχινι. ἐκεῖ γὰρ πάλιν τὸ πολὺ ἀντὶ τοῦ τρία ἔθετο ἀριθμοῦ, ὡς [10] προείρηται. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ τριλλίστοις. τὸ δὲ τηλίστοις, τοὺς ὑπερορίους δηλοῖ· καὶ τῆλε, ὅ ἐστι πόῤῥω, πρὸς τῷ ὠκεανῷ ἀπέχοντας. ἐκεῖ γὰρ ἡ ἑσπε-

1. Βοιώτῃ edit. R. STEPH. ſed Βοιωτίᾳ MS R. STEPH. 2. vide comm. in v. DLXVII. 3. μικρὰν E. quo modo reſtituendum putavit A. MATTHÆUS. recτiſſime. 4. STRABO lib. III. 5. lib. XIV, & XV. deipnoſoph. 6. EUSTATH. in HOMER. Odyſſ. I. v. XCVI. 7. Iliad. E. v. CCCXXXVI. 8. HOMER. Iliad. E. v. CCCCXII. 9. Odyſſ. E. v. CCCCXLV. 10. DIONYS. v. CCCCLXXV.

ρία Ιβηρία κεῖται. ἄλλοι δὲ δύο ἱστοροῦσι τὰς τοῦ Διομήδους νήσους, λέγοντες καὶ ὅτι τῆς περὶ τὴν θάλασσαν ταύτην δυναστείας τοῦ Διομήδους, καὶ αἱ Διομήδειαι νῆσοι μαρτύρια, καὶ ὁ παρ᾽ Ενετοῖς αὐτῷ λευκὸς ἵππος, ὡς [1] ἐῤῥέθη, θυόμενος. τῶν δὲ δύο τούτων νήσων τὴν μὲν οἰκεῖσθαί φασιν, ἧς καὶ μεμνῆσθαι δοκεῖ ὁ Διονύσιος· τὴν δὲ ἔρημον εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸν [2] Διομήδην" ἀφανισθῆναι λέγουσι, καὶ τοὺς ἑταίρους ἐκεῖ [3] ἀπορνιθωθῆναι", ὡς καὶ ὁ [4] Λυκόφρων φησίν.

488. Αψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκὸς] Οτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Αδριάδος ὁ τῶν Αψύρτου νήσων ἄσπετος ὁλκὸς [5] ἀναφαίνεται", ὅ ἐστιν αἱ Αψυρτίδες νῆσοι, ἃς οἱ Κόλχοι, φησὶν, ἐπέδραμον, τὰ τῆς Μηδείας ἴχνη μαστεύοντες, ἤτοι ζητοῦντες, καὶ καταδιώκοντες, ὅτε τῷ Ιάσονι κατ᾽ ἔρωτα ἠκολούθησαν· ἣν καὶ μὴ συλλαβεῖν ἐκεῖνοι ἐξισχύσαντες, ἀλλ᾽ εἰς κενὸν μογήσαντες, ᾤκησαν ὑπ᾽ ἀμηχανίας ἐκεῖ. οὐ γὰρ ἦν αὐτοὺς εἰς Κολχίδα νοστῆσαι, εἰ μὴ καὶ τὴν Μήδειαν ἀνακομίσονται. οὕτω γὰρ ὁ Αἰήτης ἠπειλήσατο. ὠνομάσθησαν δὲ Αψυρτίδες αἱ νῆσοι, ἀπὸ Αψύρτου ἀδελφοῦ Μηδείας· ὃν συνδιώκοντα ἑλοῦσα διέφθειρεν ἡ Μήδεια μελεϊστὶ τεμοῦσα, καὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ τῶν σαρκῶν ἐπισπείρασα τμήματα. Ορα δὲ ὅτι τὸ, ἴχνη Μηδείας, ἀστείως εἶπεν, ὡς ἐπὶ διωκομένου καὶ ἰχνηλατουμένου θηρός. ἔστι δὲ οὕτω καὶ σεμνὸς ὁ λόγος. λεληθότως γὰρ ὡς θηριώδη σκώπτει αὐτὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ ἀδελφοῦ. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ὁλκὸς ἐπὶ νήσων λεχθέν. ὥς τε οὐ μόνον ἐπὶ ὄφεων, οὐδὲ ἐπὶ ὕδατος μόνου κεῖται ἡ λέξις.

492. Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια] Οτι μετὰ τὰ Κεραύνια δρυμὰ πρὸς νότον αἱ τῶν Αμβρακιέων φαίνονται νῆσοι, καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, φίλον πέδον Αλκινόου, τοῦ κατὰ τὰς ἱστορίας ἐκεῖ μεγαλωνύμως βασιλεύσαντος· ἐφ᾽ ᾗ, τουτέστι, μεθ᾽ ἣν Κέρκυραν, τὸ τῆς Ιθάκης ἕδος ἐστήρικται· ἣν καὶ Νηρικίην λέγει, οὐχ ὡς Νήρικον ἔχουσαν ὄρος κατά τινας, (ἐκεῖνο γὰρ ὁ [5] ποιητὴς Νήριτον λέγει διὰ τοῦ τ᾽) ἀλλ᾽ ὡς Ηπειρωτικήν. τῆς Ηπείρου γὰρ πόλις καὶ τὸ Νήρικον, ἡ λεγομένη Λευκὰς, ὡς ἐν τῷ τῆς [7] Οδυσσείας ω᾽ εἴρηται, διὰ τοῦ κ᾽ γραφόμενον. εἰ καί τις [8] Λύσαρχος, ἀνὴρ παλαιὸς, ὡς οἱ ἀρχαῖοι λέγουσι, διὰ τοῦ τ᾽ γράφει καὶ τὴν τοιαύτην πόλιν, ὁμωνύμως τῷ Ιθακησίῳ ὄρει. οἱ Αμβρακιεῖς δὲ, Ηπειρωτικὸν μὲν καὶ αὐτοὶ ἔθνος. οὕτω δὲ λέγονται ἢ ἀπὸ Αμβρακίας τῆς [9] Αὐγέου" θυγατρὸς, ἢ ἀπὸ Αμβρακος υἱοῦ Θεσπρωτοῦ· ἀφ᾽ οὗ καὶ ὁ κόλπος Αμβρακιωτικὸς, καὶ πόλις Αμβρακία, ὡς

1. vide comment. in v. CCCLXXVIII. 2. Οδυσσέα C. 3. ἀπολιθωθῆναι MS R. STEPH. 4. Alex. v. DXCIV. 5. ἀναπίπτεται MS R. STEPH. 6. HOM. Iliad. B. v. DCXXXII. 7. v. CCCLXXVI. 8. ex STEPHANO BYZ. in v. Νήρικος. 9. Αἰγέου STEPH. BYZ. in v. Αμβρακία. unde hæc deſumta ſunt.

ἔνδοθι· ὡς ταυτὸν ὂν εἰπεῖν, πολὺς ὠκεανὸς, καὶ τρισσοὶ ἐξ ὠκεανοῦ κόλποι. εἴ τι γὰρ τρία, φασὶ, τοῦτο καὶ πολλά· οὐ μὴν καὶ ἀνάπαλιν, εἰ πολλὰ, ἐξ ἀνάγκης καὶ τρία· οὐ γὰρ ἀντιστρέφει ὁ λόγος. αἰνίττεται δὲ, φασὶν, ἡ τρίαινα, τὰς τρεῖς τῶν ὑδάτων ποιότητας· τὴν ἁλμυρὰν, οἵα ἐστὶν ἡ τῆς θαλάσσης· τὴν γλυκεῖαν, ὁποία ἡ τῶν ποταμῶν· καὶ τὴν μέσην, τὴν τῶν λιμνῶν. τὰ γὰρ πικρὰ καὶ ὀξώδη, καὶ εἴ τι που ἄλλο τοιοῦτον, οὐ προσλογιστέον, διὰ τὸ σπάνιον. Ἀόνιον δὲ σίδηρον λέγει, ὡς ἐάν τις εἴποι Βοιώτιον. Ἄονες γὰρ ἔθνος βάρβαρον, οἰκῆσάν ποτε ἐν [1] Βοιωτίᾳ". ἔνθα Ποσειδῶν ἐτιμᾶτο, καὶ οὐ δήπου κάλλιστός ἐστιν ὁ Ἀόνιος σίδηρος. τοιοῦτος γὰρ μάλιστα ὁ Χαλυβικὸς μεμαρτύρηται, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς [2] εἰρήσεται.

479. Ἑσπερίην· τῆς πρόσθε δύω νησῖδες ἔασι] Ὅτι περὶ τὴν ἑσπερίαν Σύρτιν, τὴν [3] μακρὰν" δηλαδὴ, δύο νῆσοι, Μῆνιγξ καὶ Κέρκιννα. Λωτοφάγων δὲ γῆ καὶ αὗται λέγονται, καὶ μάλιστα ἡ Μῆνιγξ, ἐν ᾗ καὶ βωμὸς Ὀδυσσέως, καὶ λωτὸς πολύς· περὶ οὗ φησιν ὁ [4] γεωγράφος, δένδρον τὸ καλούμενον λωτὸν, ἔχον ἥδιστον καρπόν. περὶ οὗ ἱστορεῖ πολλὰ καὶ [5] Ἀθήναιος. γέγραπται δὲ περὶ αὐτοῦ καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν [6] Ὀδύσσειαν.

483. Δήεις ἰφθίμου Διομήδεος αὐτίκα νῆσον] Ὅτι ἡ Διομήδεια νῆσος (ἣν οὗτος ἰφθίμου Διομήδεος νῆσόν φησι, περιφραστικῶς αὐτὴν ἐτυμολογῶν) περὶ τὴν Ἀδριάδα ἐστὶ θάλασσαν, ἐπ' ἀριστερᾷ τῷ εἰσελαύνοντι περὶ τῇ Ἰαπυγίᾳ· ἔνθα ᾤκησε Διομήδης, διωχθεὶς ἐκ τῆς πατρίδος, Ἀφροδίτης χόλῳ· οἷα τρωθείσης ὑπ' αὐτοῦ ἐν τῷ κατὰ τὴν Τροίαν πολέμῳ, καθά φησι καὶ [7] Ὅμηρος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὁ μὲν [8] ποιητὴς σώφρονά τε οἶδε τὴν τοῦ Διομήδους γυναῖκα τὴν Αἰγιάλειαν, καὶ οὐδὲ διωχθῆναι τὸν Διομήδην ἱστορεῖ· ἄλλοι δὲ ἱστοροῦσιν ὡς ἡ Ἀφροδίτη ἐν τῷ καιρῷ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου ἀνέπεισε τὴν Αἰγιάλειαν (ἣν καὶ κακόφρονα οὗτος καλεῖ) μιχθῆναι Σθενέλῳ τῷ τοῦ Κομήτου. ὑφ' ὧν καὶ ἐξωσθεὶς μετὰ τὸν νόστον ὁ Διομήδης, εἰς τριλλίστους ἢ τηλίστους Ἴβηρας ἦλθε πλανήτης, ἀλλὰ καὶ εἰς τὴν νῆσον ταύτην. ἔστι δὲ τὸ μὲν τριλλίστοις, ταυτὸν τῷ παρ' [9] Ὁμήρῳ πολυλλίστοις, ὅ ἐστι πολυλιτανεύτους· τοῦ τρία, ἀντὶ τοῦ πολὺ ληφθέντος· ἀντιστρόφως τῷ περὶ μικροῦ ἐκτεθέντι πολυγλώχινι. ἐκεῖ γὰρ πάλιν τὸ πολὺ ἀντὶ τοῦ τρία ἔθετο ἀριθμοῦ, ὡς [10] προείρηται. καὶ τοιοῦτον μὲν τὸ τριλλίστοις. τὸ δὲ τηλίστοις, τοὺς ὑπερορίους δηλοῖ· καὶ τῆλε, ὅ ἐστι πόρρω, πρὸς τῷ ὠκεανῷ ἀπέχοντας. ἐκεῖ γὰρ ἡ ἑσπε-

1. Βοιώτῃ edit. R. STEPH. sed Βοιωτίᾳ MS R. STEPH. 2. vide comm. in v. DLXVII. 3. μικρὰν E. quo modo restituendum putavit A. MATTHÆUS. rectissime. 4. STRABO lib. III. 5. lib. XIV, & XV. deipnosoph. 6. EUSTATH. in HOMER. Odyss. I. v. XCVI. 7. Iliad. E. v. CCCXXXVI. 8. HOMER. Iliad. E. v. CCCCXII. 9. Odyss. E. v. CCCCXLV. 10. DIONYS. v. CCCCLXXV.

ρία Ἰβηρία κεῖται. ἄλλοι δὲ δύο ἱστοροῦσι τὰς τοῦ Διομήδους νήσους, λέγοντες καὶ ὅτι τῆς περὶ τὴν θάλασσαν ταύτην δυναστείας τοῦ Διομήδους, καὶ αἱ Διομήδειαι νῆσοι μαρτύρια, καὶ ὁ παρ' Ἐνετοῖς αὐτῷ λευκὸς ἵππος, ὡς [1] ἐρρέθη, θυόμενος. τῶν δὲ δύο τούτων νήσων τὴν μὲν οἰκεῖσθαί φασιν, ἧς καὶ μεμνῆσθαι δοκεῖ ὁ Διονύσιος· τὴν δὲ ἔρημον εἶναι, ἐν ᾗ καὶ τὸν [2] Διομήδην" ἀφανισθῆναι λέγουσι, καὶ τοὺς ἑταίρους ἐκεῖ [3] ἀπορνιθωθῆναι", ὡς καὶ ὁ [4] Λυκόφρων φησίν.

488. Ἀψύρτου νήσων ἀναφαίνεται ἄσπετος ὁλκὸς] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀδριάδος ὁ τῶν Ἀψύρτου νήσων ἄσπετος ὁλκὸς [5] ἀναφαίνεται", ὅ ἐστιν αἱ Ἀψυρτίδες νῆσοι, ἃς οἱ Κόλχοι, φησὶν, ἐπέδραμον, τὰ τῆς Μηδείας ἴχνη μαστεύοντες, ἤτοι ζητοῦντες, καὶ καταδιώκοντες, ὅτε τῷ Ἰάσονι κατ' ἔρωτα ἠκολούθησαν· ἣν καὶ μὴ συλλαβεῖν ἐκεῖνοι ἐξισχύσαντες, ἀλλ' εἰς κενὸν μογήσαντες, ᾤκησαν ὑπ' ἀμηχανίας ἐκεῖ. οὐ γὰρ ἦν αὐτοὺς εἰς Κολχίδα νοστῆσαι, εἰ μὴ καὶ τὴν Μήδειαν ἀνακομίσονται. οὕτω γὰρ ὁ Αἰήτης ἠπειλήσατο. ὠνομάσθησαν δὲ Ἀψυρτίδες αἱ νῆσοι, ἀπὸ Ἀψύρτου ἀδελφοῦ Μηδείας· ὃν συνδιώκοντα ἑλοῦσα διέφθειρεν ἡ Μήδεια μελεϊστὶ τεμοῦσα, καὶ τῇ θαλάσσῃ τὰ τῶν σαρκῶν ἐπισπείρασα τμήματα. Ὅρα δὲ ὅτι τὸ, ἴχνη Μηδείας, ἀστείως εἶπεν, ὡς ἐπὶ διωκομένου καὶ ἰχνηλατουμένου θηρός. ἔστι δὲ οὕτω καὶ σεμνὸς ὁ λόγος. λεληθότως γὰρ ὡς θηριώδη σκώπτει αὐτὴν ἐπὶ τῷ φόνῳ τοῦ ἀδελφοῦ. Σημείωσαι δὲ καὶ τὸ ὁλκὸς ἐπὶ νήσων λεχθέν. ὥς τε οὐ μόνον ἐπὶ ὄφεων, οὐδὲ ἐπὶ ὕδατος μόνου κεῖται ἡ λέξις.

492. Πρὸς δὲ νότον μετὰ δρυμὰ Κεραύνια] Ὅτι μετὰ τὰ Κεραύνια δρυμὰ πρὸς νότον αἱ τῶν Ἀμβρακιέων φαίνονται νῆσοι, καὶ ἡ λιπαρὰ Κέρκυρα, φίλον πέδον Ἀλκινόου, τοῦ κατὰ τὰς ἱστορίας ἐκεῖ μεγαλωνύμως βασιλεύσαντος· ἐφ' ᾗ, τουτέστι, μετὰ τὴν Κέρκυραν, τὸ τῆς Ἰθάκης ἕδος ἐστήρικται· ἣν καὶ Νηρικίην λέγει, οὐχ ὡς Νήρικον ἔχουσαν ὄρος κατά τινας, (ἐκεῖνο γὰρ ὁ [6] ποιητὴς Νήριτον λέγει διὰ τοῦ τ') ἀλλ' ὡς Ἠπειρωτικήν. τῆς Ἠπείρου γὰρ πόλις καὶ τὸ Νήρικον, ἡ λεγομένη Λευκὰς, ὡς ἐν τῷ τῆς [7] Ὀδυσσείας ω' εἴρηται, διὰ τοῦ κ' γραφόμενον. εἰ καί τις [8] Λύσαρκος, ἀνὴρ παλαιὸς, ὥς οἱ σχολιασταὶ λέγουσι, διὰ τοῦ τ' γράφει καὶ τὴν τοιαύτην πόλιν, ὁμωνύμως τῷ Ἰθακησίῳ ὄρει. οἱ Ἀμβρακιεῖς δὲ, Ἠπειρωτικὸν μὲν καὶ αὐτοὶ ἔθνος. οὕτω δὲ λέγονται ἢ ἀπὸ Ἀμβρακίας τῆς [9] Αὐγέου" θυγατρὸς, ἢ ἀπὸ Ἄμβρακος υἱοῦ Θεσπρωτοῦ· ἀφ' οὗ καὶ ὁ κόλπος Ἀμβρακιωτικὸς, καὶ πόλις Ἀμβρακία, ὡς

1. vide comment. in v. CCCLXXVIII. 2. Ὀδυσσέα C. 3. ἀπολιθωθῆναι MS R. STEPH. 4. Alex. v. DXCIV. 5. ἀναπίπτεται MS R. STEPH. 6. HOM. Iliad. B. v. DCXXXII. 7. v. CCCLXXVI. 8. ex STEPHANO BYZ. in v. Νήρικος. 9. Αἰγέου STEPH. BYZ. in v. Ἀμβρακία. unde hæc desumta sunt.

ἀπὸ Θεσπρωτοῦ ἡ Θεσπρωτία χώρα. τὸ δὲ Αμβρακία εἰσὶν οἱ ἀρχαϊκώτεροι διὰ τοῦ π γράφουσι, καὶ διὰ τοῦτο καὶ τὴν χώραν Αμπρακίαν, ὡς καὶ τὰς νήσους τὰς Βρετανικὰς, Πρετανικάς. πλείων δὲ ἡ διὰ τοῦ β γραφή. λιπαρὰν δὲ τὴν Κέρκυραν λέγει διὰ τὸ πολύκαρπόν τε καὶ εὔκαρπον. ὅπερ ἐμφαίνει καὶ ἐν τῇ [1] Οδυσσεία ὁ ποιητής. τὰ δὲ παλαιὰ βιβλία, καὶ πολλὰ δὲ ἱστορικῶν ἀντίγραφα ἐμφαίνουσιν ἀμφιβόλως ἔχειν παρὰ τοῖς παλαιοῖς τὴν τῆς νήσου ταύτης γραφήν. λέγεσθαι γὰρ καὶ διὰ τοῦ ο Κόρκυραν. Κορινθίων δὲ ἐστὶ κτίσμα ἡ Κέρκυρα, καὶ ηὐξήθη ποτὲ, καὶ πολλὰς πόλεις καὶ νήσους ᾤκισε· καὶ ναυτικὸν ἔσχε πολὺ, ὥς τε καὶ ἐν τῷ Περσικῷ πολέμῳ οἱ Κερκυραῖοι ναῦς ξ΄ ἐπλήρωσαν, ὅτε τὸ ἀμφίβολον τοῦ πολέμου εὐλαβούμενοι, οὔ τε τῷ Ξέρξῃ, οὔ τε τῇ Ελλάδι ἐβοήθησαν, ἀλλὰ τὴν βοήθειαν ἀνεβάλλοντο. ἠρημώθη δὲ αὖθις, ὡς καὶ ἐς τοιαύτην παροιμίαν πεσεῖν· Ελευθέρα Κέρκυρα, χέζ᾽ ὅπου θέλεις. δύο δὲ Κέρκυραι· ἥ τε Φαιακὶς, πρὸς τῷ Ιονίῳ κόλπῳ, περὶ ἧς καὶ τῷ Διονυσίῳ νῦν ὁ λόγος, ἡ καὶ Φαιακία καλουμένη, καὶ Σχερία, καὶ Δρέπανον, καὶ Αργος. καὶ αὕτη μὲν μία. ἑτέρα δὲ Κέρκυρα ἐντὸς τοῦ Ιονίου, διὰ τοῦ ο μάλιστα λεγομένη Κόρκυρα, ἡ καὶ Μέλαινα καλουμένη. δύο δὲ λιμένας ἡ Φαιακὶς ἔχει, ὧν θάτερος Αλκινόου λέγεται. Ιστέον δὲ ὅτι οἱ Κερκυραῖοι παρά ποτε καὶ Κέρκυρες λέγονται, ὡς καὶ Ιλλυρες, οἱ Ιλλυριοί· καὶ οἱ Ασσύριοι, Ασσυρες· καὶ οἱ θεράποντες, θέραπες. ὡς ὅτε Αἰλιανὸς λέγει, [2] λέγουσι" δὲ καὶ οἱ προφῆται, καὶ θέραπες τῶν θεῶν. εὕρηνται δὲ καὶ οἱ πολύποδες, λεγόμενοι πώλυπες.

496. Χαλκίδος] Οτι Χαλκὶς ὄρος ἐστὶν Αἰτωλίας, ἀφ᾽ ἧς ὁ Αχελῷος ἕρπει δίναις ἀργυρέαις. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Χαλκίδες, ὄρη δηλοῦσαι, καὶ πόλεις· οἷαι καὶ ἡ κατὰ Εὔβοιαν, ὡς καὶ περὶ βραχέων ἐρρέθη πλατύτερον· καὶ ἡ Θρακικὴ, ἣ καὶ μέχρι νῦν σώζει τὸ ὄνομα.

498. Πολλαὶ δ᾽ Αμνισοῖο βορειότεραι ὁρόωνται] Οτι βορειότεραι νῆσοι Κρήτης πρὸς ζόφον (οὕτω γὰρ ὁ τῆς ἱστορίας συντάσσεται νοῦς) Αἴγιλα, Κύθηρα, [3] Καλαύρειά" τε τραχεῖα· Κάρπαθος δὲ ἑτέρωθεν, πρὸς ἀνατολὰς δηλαδή. ἐγγὺς δ᾽ αὐτῆς ἡ Κρήτη· ἣν ἐγκωμιάζων φησὶ, Κρήτη τιμήεσσα, τιθήνη Διός· ἧς τὸ μέγεθος περιώσιον, ἤτοι μέγα· πολλή τε λιπαρά τε καὶ εὔβοτος. ὑπὲρ ἧς ἡ Ιδη, ὄρος ἐγχώριον, ἀφ᾽ ἧς ἡ Τρωϊκὴ Ιδη ὠνόμασται, ὡς τῷ [4] γεωγράφῳ δοκεῖ. ἣν καὶ ἐπαναλαβὼν ὁ Διονύσιος, ὡς ἀξίαν λόγου, φησὶν, Ιδη καλλικόμοισιν ὑπὸ δρυσὶ τηλεθόωσα. πολύδενδρον γὰρ τὸ ὄρος καὶ μεγαλόδενδρον. Κρήτη δὲ λέγεται, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ οἰκησάντων Κουρήτων, οἱονεὶ [5] Κουρήτη", καὶ ἐν συγκοπῇ,

1. H. v. CXXII. 2. lege λέγονται. 5. Κουρήτην STEPH. BYZ. in v. Κρήτη, 3. Καλαβεία E. 4. STRAB. lib. XIII. unde hæc desumta sunt.

Κρήτη. οἱ δὲ ἀπὸ Κρητός τινος αὐτὴν Κρήτην ὠνόμασαν υἱοῦ τοῦ Διός. Αλέξανδρος δέ φησι, Κρὴς, οὗ Κρήτη ἐπώνυμος, ὁ τὸν Δία κρύψας ἐν ὄρει Δικταίῳ, ὅτε Κρόνος ἐμάστευεν, ἐθέλων ἀφανίσαι αὐτόν. [1] Αρχίας δέ τις, ὡς λέγεται, Κρήτην αὐτὴν ὀνόμασε, πλεονασμῷ τοῦ ε. τῶν δὲ συμμνημονευθεισῶν ἐνταῦθα τῇ Κρήτῃ τεσσάρων νήσων, Αἴγιλα μὲν οὐκ ἠξίωται πολλοῦ λόγου τοῖς παλαιοῖς· τὰ Κύθηρα δὲ νῆσός ἐστι πρὸς τῇ Κρήτῃ, φυλάττουσα καὶ εἰσάρτι τὴν κλῆσιν· δοκοῦσα αἰτία εἶναι τοῦ τὴν Αφροδίτην καλεῖσθαι Κυθέρειαν, κατὰ τὸν [2] Ησιόδου μῦθον, λέγοντος Κυθέρειαν τὴν Αφροδίτην λέγεσθαι, διότι προσεπέλασε Κυθήροις. ἐκαλεῖτο δὲ, φασὶ, καὶ Πορφυροῦσά ποτε, διὰ τὸ καλλίστας ἔχειν πορφύρας. ὠνόμασται δὲ, φασὶν, ἀπὸ Κυθήρου τοῦ Φοίνικος. τὴν δὲ Καλαύρειαν νῆσον οἱ παλαιοὶ βούλονται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῆς τῶν Καλαυρῶν χώρας τῷ κανόνι τῶν χωρῶν παροξυνομένης, προπαροξύνουσι, Καλαύρειαν ἀναγινώσκοντες· τὴν τοῦ ἰῶτα μέντοι καὶ οὕτω φυλάσσοντες γραφήν. καὶ οὐδὲ διὰ τοῦ β΄ γράφουσι ταύτην, ἀλλὰ διὰ τῆς ευ διφθόγγου, ἐν τῇ παραληγούσῃ. λέγουσι δὲ κύκλον ἔχειν ταύτην τὴν νῆσον σταδίων λ΄, πορθμῷ τετρασταδίῳ διεστῶσαν τῆς ἠπείρου. εἶτά φασι μετ᾽ αὐτὴν εἶναι τὸν ἀνωτέρω μνημονευθέντα Σαρωνικὸν κόλπον, ᾧ πρόκειται ἡ Αἴγινα, τοῦ Μυρτῴου ἤδη αὐτὴ πελάγους οὖσα, ὡς καὶ τὰ Κύθηρα, καὶ ἡ Καλαύρια, καὶ ἡ Σαλαμίν. ἔχειν δέ φασι καὶ ἱερὸν Ποσειδῶνος ἄσυλον τὴν Καλαύρειαν ταύτην νῆσον· διὸ καὶ τὸν Δημοσθένην ἐκεῖ φυγόντα σταλεὶς ὁ Αρχίας ὑπ᾽ Αντιπάτρου οὐκ ἐβιάσατο, ἀλλὰ πείθειν ἐπειράθη· εἰ καὶ μὴ ἐπείσθη ἐκεῖνος, ἀλλὰ τοῦ ζῆν ἑκὼν ἑαυτὸν παρέλυσεν. ἠλλάξατο δὲ, φασὶν, ὁ Ποσειδῶν τὴν Καλαύριαν ταύτην πρὸς τὴν Λητὼ, ἀντιδοὺς τὴν Δῆλον· ὥσπερ καὶ τὴν Πυθὼ ἀντιδοὺς, ἔσχε τὸ Ταίναρον. ὅθεν καὶ λόγος παροιμιώδης ἐπὶ τῶν ἴσα ἀνθαιρουμένων, καὶ ἀντικαταλλασσόντων ὡς αὐτοῖς βουλητὸν,

[3] Ισόν τοι Δῆλόν τε Καλαύριάν τε νέμεσθαι,
Πυθώ τ᾽ ἠγαθέην καὶ Ταίναρον ἠνεμόεντα.

τῇ δὲ Καρπάθῳ λυμήνασθαί ποτε φασὶ τοὺς λαγωοὺς, κακὸν γενομένους ἐπακτὸν ἔξωθεν· ὡς καὶ ἡ παροιμία δηλοῖ ἡ λέγουσα, ὁ Καρπάθιος τὸν λαγών. Κρήτης δὲ πόλεις μέγισται, καθὰ καὶ [4] προγέγραπται, Γόρτυνα, Κυδωνία, καὶ Κνωσσὸς, βασίλειον Μίνωος· ἥ ποτε καὶ Κέρατος ἐκαλεῖτο, ὁμωνυμοῦσα ποταμῷ τινι παραῤῥέοντι. Μίνως δὲ πρῶτος τὴν νῆσον ἐξημέρωσε νόμοις καὶ πολιτείαις, καὶ πόλεων συνοικισμοῖς. εἴρηκε δὲ περὶ αὐτῆς καὶ [5] Ομηρος ἐν Οδυσσεία, καὶ γέγραπται ἐκεῖ ὅσα ἔδει. Ιστέον δὲ ὅτι ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν βορειό-

1. ARCHILOCHUS hic a STEPH. BYZ. in v. Κρήτη dicitur. 2. theog. v. CXCVIII. 3. hæc refert EPHORUS, teste ERASMO. 4. comm. in v. LXXXVIII. 5. Γ. v. CXCI.

τεραι νῆσοι Κρήτης, βορειότεραι Ἀμνισοῦ εἶπεν ὁ περιηγητής, ἀπὸ μέρους δηλώσας τὸ ὅλον. μέρος γάρ τι Κρήτης ὁ Ἀμνισός, ἔνθα καὶ σπήλαιον Εἰληθυίας, ὡς ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ὁ [1] ποιητὴς ἱστορεῖ.

504. Ἄντα δὲ πέζης Αἰγυπτίης Ῥόδος ἐστίν] Ὅτι ἀντικρὺ τῆς Αἰγυπτίας πέζης (ἤγουν τῆς τοῦ Δέλτα βορείας κρηπῖδος, ἢ στάσεως, ἢ βάσεως) ἡ Ῥόδος κεῖται, ἧς ὁ κύκλος σταδίων ἐστὶν ἐννεακοσίων εἴκοσι. περὶ ἣν πόλις Λίνδος, ἡ καὶ μέχρι νῦν περιαδομένη, ἀφ' ἧς πλοῖα Λινδικά. ἔτι δὲ καὶ Ἰηλυσσός, καὶ Κάμιρος, διὰ τοῦ ι γραφομένη, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ κυρίου. ὁ γὰρ Κάμειρος τὸ κύριον διὰ διφθόγγου γράφεται. μεθ' ἣν πρὸς ἀνατολάς, ἐν ἀρχῇ τῆς τῶν Παμφυλίων παραλίας, ἔνδον τῆς τῶν Παταρῶν μεγάλης ἄκρας, αἱ Χελιδόνιαι τρεῖς νῆσοι κεῖνται, πάρισοι τὸ μέγεθος, διέχουσαι ἀλλήλων ὅσον πέντε σταδίους, τῆς δὲ γῆς ἀφεστηκυῖαι ὡς ἑξαστάδιον. ἀφ' ὧν οἴονταί τινες ἄρχεσθαι τὸ ᾀδόμενον ὄρος τὸν Ταῦρον, ἀρχόμενον τῇ ἀληθείᾳ ἀπὸ τῆς τῶν Ῥοδίων περαίας. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ, Χελιδονιαὶ ἀναγινώσκει ὀξυτόνως, ὡς πυρκαϊαί. Πάταρα δέ, κτίσμα Πατάρου, πόλις μεγάλη, περὶ ἧς [2] περιγράφει πλατύτερον. ἡ δὲ Ῥόδος ἄλλα τι εἶχε θαυμαστά, καὶ τὸν τοῦ ἡλίου δὲ Κολοσσόν, Χάρητος ἔργον, ἀνδρὸς Λινδίου, πηχέων ἑβδομήκοντα· καὶ ἦν καὶ αὐτὸς ἐν τῶν ἑπτὰ θεαμάτων, ὃς ἔπεσε σεισμῷ κλασθεὶς ἀπὸ τῶν γονάτων. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα εἶχεν ἡ Ῥόδος ἀγάλματα, ὧν τὸ τεχνικὸν καὶ μικροῦ δεῖν ἔμψυχον αἰνιττόμενοι οἱ τεχνῖται ἁλύσεσιν ἐδέσμουν αὐτά, μὴ καὶ λάθοιεν τάχα κινηθέντα μεταστῆναί που ἀλλαχοῦ. εἰ δὲ χρὴ τὴν νῆσον ταύτην οὐ μόνον τῷ μεγίστῳ κολοσσῷ σεμνῦναι, ἀλλὰ καὶ σμικροτάτῳ τινὶ ἐπᾶραι ἀναθήματι, ἐκεῖ καὶ ὁ καλὸς πέρδιξ ἦν, τὸ τοῦ Πρωτογένους ὑμνούμενον πάρεργον. διὰ δὲ τὸν ἀνώτερον ῥηθέντα μέγαν Κολοσσόν, καὶ Κολοσσαεῖς ὡς ἐκ μεγάλου παρασήμου ἐκαλοῦντο οἱ Ῥόδιοι. λέγεται δὲ καὶ ναύσταθμα ἔχειν ἡ Ῥόδος κρυπτὰ καὶ ἀπόρρητα τοῖς πολλοῖς, καὶ τῷ κατοπτεύσαντι αὐτὰ θάνατον εἶναι τὴν ζημίαν. ἐκλήθη δέ ποτε, φασίν, Ὀφιοῦσα· εἶτα Τελχινίς, διὰ τοὺς ἐκ Κρήτης Τελχῖνας οἰκήσαντας ἐκεῖ, ἄνδρας γόητας καὶ βασκάνους. καίτοι τινὲς μάτην δυσφημηθῆναι τούτους φασί. βασκανθῆναι γὰρ μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀντιτέχνων αὐτούς, ἀρίστους ὑπάρξαντας ἐργάτας χαλκοῦ, καὶ σιδήρου, οἳ καὶ τὴν ἅρπην τῷ Κρόνῳ ἐδημιούργησαν. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶ καὶ ὅτι πλεύσαντες οἱ Ῥόδιοι μέχρις Ἰβηρίας, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν Ῥόδον.

508. Κύπρος] Ὅτι ἡ Κύπρος οὐδεμιᾶς νήσου λειπομένη τῇ ἀρετῇ, τῷ Παμφυλίῳ καὶ τῷ Ἰσσικῷ κλύζεται κόλπῳ, ἧς οὐδεμία ἔτι ἀνατολικω-

1. T. v. CLXXXVIII. 2. comment. in v. CXXIX. 3. STRABO lib. III.

τέρα

τέρα νῆσός ἐστι. λέγει δὲ αὐτὴν Ἀφροδίτης ἄστυ ἐπήρατον, ὡς καὶ τὴν Σαμοθρᾴκην, Κορυβάντιον ἄστυ, μικροπρεπῶς μέν (οὐ γὰρ μεγαλόφρονον τὸ τὴν τοσαύτην νῆσον εἰπεῖν ἄστυ) ἀκολούθως δ' οὖν τῷ μύθῳ, διὰ τὴν ἐκεῖ τῆς Ἀφροδίτης μάλιστα διατριβήν. ἄθυρμα γὰρ ἦν ἡ νῆσος τῇ δαίμονι, ἀφ' ἧς καὶ Κύπρις παρωνόμασται. τοῦτο δέ, διὰ τὴν τῶν ἐκεῖ μαχλοσύνην, καὶ τὸ ἐπαφρόδιτον. τινὲς δέ φασι Κύπρον κληθῆναι αὐτήν, ἀπὸ Κύπρου [1] υἱοῦ Κινύρου· ἢ ἀπὸ ἄνθους ἐκεῖ πολλοῦ φυομένου, κύπρου καλουμένου. οἱ δὲ [2] Κρύπτον ποτὲ κληθῆναι αὐτὴν λέγουσι διὰ τὸ κεκρύφθαι ὑπὸ θαλάσσης· ὅπερ καὶ περὶ Δήλου μυθεύεται, καὶ περὶ Ῥόδου δέ, κατὰ [3] Πίνδαρον. ὅτι δὲ καὶ Σφήκεια ἐκλήθη ποτέ, καὶ Κεραστία, ὁ [4] Λυκόφρων δηλοῖ. ὀλβιώτατοι δὲ νησιωτῶν οἱ Κύπριοι. λέγονται δέ ποτε θαλαττοκρατῆσαι καιρόν τινα καὶ αὐτοί. κύκλος δὲ ταύτης τῆς νήσου στάδια [5] ͵ς΄ υ΄ κ΄ τοῖς κατακολπίζουσι. πολλαχοῦ δὲ καὶ ἰσθμοὺς ποιεῖ, διὰ τὸ τοῦ σχήματος [6] ἑτερόμηκες.

510. Ἄγχι δὲ Φοινίκης Ἄραδος] Ὅτι περὶ Φοινίκην νῆσος ἡ Ἄραδος. λέγονται δὲ γενέσθαι ποτὲ ἔνδοξοι οἱ Ἀράδιοι, ὅτε στασιαζόντων τῶν ἀδελφῶν, Σελεύκου, τοῦ τε [7] Καλλινίκου, καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος”, αὐτοὶ τῷ Καλλινίκῳ προσθέμενοι, ἔλαβον ἐξουσίαν δέχεσθαι τοὺς καταφεύγοντας ἐκ τῆς βασιλείας παρ' αὐτούς, καὶ μὴ ἐκδιδόναι [8] ἄκοντας”· μὴ μέντοι μηδὲ ἐκπλέειν ἐξ αὐτῶν τοὺς [9] προσφυγάς”, ἄνευ τοῦ ἐπιτρέψαι τὸν βασιλέα. ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα νῆσος Ἄραδος, ὡς ῥηθήσεται κατωτέρω.

511. Πρόσθε δὲ Σουνιάδος] Ὅτι πρόσθεν Σουνιάδος κορυφῆς, ἐφύπερθεν ἢ ὑπένερθεν τῶν Ἀβάντων φαίνονται Σαλαμίς τε καὶ Αἴγινα. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι ταυτὸν ἐνταῦθα δηλοῖ καὶ τὸ ἐφύπερθεν Ἀβάντων καὶ τὸ ὑπένερθεν· ἵνα λέγῃ δι' ἀμφοῖν τὸ νοτιώτερον· ὅπερ εἰ καὶ ὑπένερθέν ἐστιν, διὸ τὸ καθ' ἡμᾶς βόρειον ὕψος, ἀλλὰ κατὰ τὴν τοῦ περιηγητοῦ συνήθειαν, ὕπερθέν ἐστιν, ὡς τιθέντος ἐπὶ τῶν νοτίων τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν. ἀκρωτήριον δὲ ᾀδόμενον Ἀττικῆς καὶ Εὐβοίας, τὸ Σούνιον. περὶ ἣν Εὔβοιάν εἰσιν οἱ Ἄβαντες, περὶ ὧν ἐροῦμεν μετ' ὀλίγα. ἡ δὲ Σαλαμίς, πρόκειται ἐν τῷ Σαρωνικῷ πελάγει, πρὸς ἀνατολὰς Κορίνθου. καὶ μετ' αὐτὴν ἡ Αἴγινα, ἣν ἐν πολλοῖς καὶ ὁ [10] Πίνδαρος ἐξυμνεῖ. περὶ ἧς καὶ τοιαῦτα γράφονται, [11] Νῆσος πρὸ τῆς Ἐπιδαυρίας ἡ Αἴγινα, ἐνδοξοτάτη, κύκλον σταδίων ρ΄ π΄, κλυζομένη τῷ τε Κρητικῷ πελάγει καὶ τῷ Μυρτῴῳ, τῷ μεταξὺ Κρήτης καὶ Ἀργείας καὶ Ἀττικῆς·

1. θυγατρὸς STEPH. BYZ. 2. Κύπτον STEPH. BYZ. male. 3. Olymp. od. VII. 4. Alex. v. CCCCXLVII. 5. ͵γ΄ τ΄ κ΄ MS R. STEPH. 6. ἑτερομήκεις MS. R. STEPH. quod in textum HILLUS admisit. 7. Καλλινίκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ καὶ Καλλινίκου καὶ Ἀντιόχου τοῦ Ἱέρακος MS R. STEPH. 8. ἑκόντας MS R. STEPHANI. 9. προσφυγόντας MS R. STEPHANI. 10. Olymp. od. VII. 11. apud STRABON. lib. VIII.

ἐν

ἐν βάθει μὲν γεώδης, ἐπιπολῆς δὲ πετρώδης· διὸ καὶ ὑψηλή ἐστι, κριθοφόρος δὲ ἱκανῶς· Οἰνώνη ποτὲ ὀνομαζομένη. ἐξ αὐτῆς ὁ Αἰακός. οἱ δὲ ἐν αὐτῇ πρῶτοι Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν, οὐχ ὅτι κατὰ τὸν μῦθον, λοιμοῦ τῇ νήσῳ συμπεσόντος, καὶ τῶν ἐκεῖ ἐκτελευτώντων τῇ νόσῳ οἱ μύρμηκες ἄνθρωποι ἐγένοντο, Αἰακοῦ εὐξαμένου· ἀλλ' ὅτι μυρμήκων δίκην, τὴν ἀγαθὴν γῆν κάτω οὖσαν ὑπορύττοντες [1] ἐπέφερον" ταῖς πέτραις, ἵνα τὴν μὲν ἔχωσι γεωργεῖν, ἐν δὲ τοῖς ὀρύγμασι κατοικεῖν, φειδόμενοι τοῦ πλινθοποιεῖν, ἵνα ἔχωσι γῆν. Δωριεῖς δὲ ἀνέκαθεν οἱ Αἰγινῆται, ἀπὸ Ἐπιδαύρου, κατὰ τὸν [2] Ἡρόδοτον. ἐκ ταύτης τῆς νήσου καὶ ὁ ᾀδόμενος Κειὸς, ἀνὴρ γενναῖος ἀθλητής· ὑφ' οὗ ἀπελαυνόμενος τῆς νήσου ὁ τῶν Λακώνων βασιλεὺς Κλεομένης, καὶ θέλων ἐκφοβῆσαι αὐτὸν, ἔφη ἀστείως τὸ ὑμνούμενον, ἤδη νῦν [3] καταχάλκου", ὦ Κειὲ, τὰ κέρατα· ὡς μεγάλῳ κακῷ συνοισόμενος. λέγεται δὲ καὶ Σώστρατός τις Αἰγινήτης ἔμπορος μεγάλα ἐκ φορτίων κερδῆσαι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Αἰγίνης. Ἡ δὲ Σαλαμὶς ἑβδομήκοντα σταδίων ἔχει περίμετρον, ἢ ὀγδοήκοντα. ἐκαλεῖτο δέ ποτε Κυχρεία, ἀπό τινος Κυχρέως, οὗ καὶ [4] Λυκόφρων καὶ Ἀρριανὸς μέμνηνται· ὃς Ὄφις μὲν ἐπεκλήθη, διὰ τραχύτητα [5] τόπου", ἀπηλάθη δὲ τῆς νήσου ἀπὸ [6] Εὐρυλόχου. ὠνόμασται δὲ ἡ νῆσος αὕτη καὶ Σκιρὰς, ἀπό τινος ἥρωος· ἀφ' οὗ καὶ Σκιρὰς Ἀθηνᾶ, παρὰ τοῖς Ἀθηναίοις, καὶ ὁ μὴν ὁ Σκιροφοριών· καὶ Σκίρα τόπος ἐν τῇ Ἀττικῇ. εἶχε δὲ καὶ ποταμὸν [7] Βώκαρον" λεγόμενον, ὡς καὶ Λυκόφρων ἱστορεῖ, ὡς ἂν εἴποι τις Βουκέφαλον. καθὰ καὶ πηγή τις παρὰ Θεοκρίτῳ [8] Βύρινα" Ἰταλικὴ βοὸς ῥινὶ παρωνομαζομένη. ὅτι δὲ περὶ Σαλαμῖνα κατεναυμαχήθη ὁ Ξέρξης, καὶ ὅτι ναυτικὸν ἀξιόλογον ἔσχεν ἡ νῆσός ποτε, οὐδεὶς τῶν περὶ λόγους ἠγνόηκε. τὸν δὲ περὶ Σαλαμῖνα πορθμὸν διστάδιον εἶναι φασὶν, ὃν ἐπειρᾶτο μὲν ὁ Ξέρξης καταχῶσαι, καὶ οὕτως ἀποχερσῶσαι (ἀπεναντίας τι ποιῶν τοῖς περὶ τὸν Ἄθω νεανιεύμασιν, οὗ τὸν αὐχένα διορύξας ἀπεθαλάσσωσεν) ἐκωλύθη δὲ φυγών.

513. Θηητὸς δέ τις ἐστὶ βαθὺς πόρος Αἰγαίοιο] Ὅτι τὸ Αἰγαῖον πέλαγος ὑπειρεσίας ἔχειν λέγει νήσους, καὶ ὅτι θηητὸν βαθὺν πόρον τὸν τοῦ Αἰγαίου καλεῖ. καὶ ὅτι τὸν Ἑλλήσποντον παραφράζων, ἢ περιφράζων, ἢ ἐτυμολογῶν, στενωπὸν ὕδωρ Ἀθαμαντίδος Ἕλλης λέγει αὐτόν· ὡς ἐκεῖ καταπεσούσης τῆς Ἕλλης τῆς θυγατρὸς τοῦ Ἀθάμαντος, καὶ λιπούσης τῷ τόπῳ τὸ ὄνομα· ἧς καὶ τάφον [9] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ περὶ τὴν Θρακικὴν Χερρόνησον. ὁ δὲ Διονύ-

1. ἐπέλαβον MS R. STEPH. 2. Urania XLVI. 3. καταχάλκου E. & HERODOTUS, Erato L. a quo EUSTATHIUS desumsit. 4. Alex. v. CCCCLI. 5. τρόπου legendum, ut HOLSTENIUS in STEPH. BYZ. in v. Κυχρεῖος restituit. 6. Εὐρύλοχος hic dicitur apud STRAB. lib. IX. 7. Βώκαρος apud LYCOPHR. Alex. v. CCCCLI. male. 8. Βύρια THEOCRITUS idyll. VII. v. VI. At scholiastes ibidem Βυρρίναν legi testatur pro Βύριαν. 9. Polymn. LVIII.

σιος

σιος λέγει καὶ ὅτι Σηστὸς ἐκεῖ καὶ Ἄβυδος ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο· Σηστὸς μὲν, Λεσβίων ἄποικος, καθὰ καὶ ἡ Μάδυτος, ὡς ὁ [1] γεωγράφος φησὶ, Χερρονησία πόλις, Ἀβύδου διέχουσα σταδίους λ', ἐκ λιμένος εἰς λιμένα. ἔνθα καὶ ἡ λεγομένη Ἀποβάθρα, ὅπου ἡ Ξερξικὴ σχεδία ἐπήγνυτο. περὶ Εὐρώπην δέ ἐστιν ἡ ῥηθεῖσα πόλις, λεγομένη Ἀττικῶς μὲν ἡ Σηστὸς, παρὰ δὲ [2] Ἐφόρῳ ὁ Σηστός. ἔσχε δέ ποτε τεῖχος ἰσχυρὸν, ὡς Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ἄβυδος δὲ πρὸς [3] ἀνατολὰς" ἀντιπαρήκουσα τῇ Σηστῷ, κτίσμα Μιλησίων, ἴσον διέχουσα Λαμψάκου καὶ Ἰλίου, ὡς ὁ γεωγράφος φησίν· ἔνθα τὸ ἑπταστάδιον τοῦ πορθμοῦ, ὅπερ ὁ Ξέρξης ἔζευξεν. ἐνεπρήσθη δὲ ἡ Ἄβυδος αὕτη ὑπὸ Δαρείου τοῦ πατρὸς Ξέρξου. ἔστι δὲ λέγεταί ποτε καὶ Λιβικὴ Ἄβυδος Αἰγυπτία, ἔχουσα Μεμνόνειον βασίλεια, δευτερεύουσα μετὰ τὰς ἑκατομπύλους Θήβας. καὶ Ἰταλικὴ δὲ ἱστορεῖται Ἄβυδος. ὅτι δὲ περὶ Ἑλλησπόντου ἀμφιβλήθη τοῖς παλαιοῖς ἄλλα τε, καὶ πόθεν ἂν ἄρχοιτο, ἤδη προγέγραπται. Ἴστρον δέ τινα φασὶν ἱστορεῖν, τέσσαρας γενέσθαι μεγάλους κατακλυσμοὺς, ὧν ἐφ' ἑνὶ διαρραγέντα τὸν Ἑλλήσποντον ἀφορίσαι τῆς Ἀσίας τὴν Εὐρώπην. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὸν [4] γράψαντα τὰ ἐθνικὰ καὶ Ἰταλικὴ πόλις τις λέγεται οὐδετέρως τὸ Ἄβυδον, καὶ ὅτι ἐπὶ συκοφαντίᾳ καὶ μαλακίᾳ διεβάλλοντο οἱ Μιλήσιοι Ἀβυδηνοὶ οὗτοι· ὅθεν καὶ παροιμία, μηδ' εἰκῇ τὴν Ἄβυδον πατεῖν, ἤγουν μὴ θαρρούντως αὐτῆς ἐπιβαίνειν. ἐξ αὐτῆς δὲ καὶ ἑτέρα παροιμία ἐπὶ [5] τῶν ἀηδῶν", τὸ, Ἀβυδηνὸν [6] ἐπιφόρημα". τὸ δὲ, ἐναντίον ὅρμον ἔθεντο, ἀντὶ τοῦ, κατεναντία κεῖνται ἀλλήλαις, καὶ ἀντίπορθμοί εἰσιν.

517. Εὐρώπης δ' αἳ μὲν λαιῆς ὑπὸ νεύματι χέρσου] Ὅτι τῶν ἐν τῷ Αἰγαίῳ νήσων ὅσαι ὑπὸ νεύματι χέρσου λαιᾶς κεῖνται τοῖς εἰσιοῦσι τὸν Ἑλλήσποντον, τῆς Εὐρώπης εἰσίν· ὧν ἐστι καὶ ἡ Μάκρις, καὶ ἡ Σκῦρος, καὶ ἡ Πεπάρηθος, καὶ ἡ Λῆμνος, ἥ τις Ἥφαιστον ἐτίμα· καὶ Ἴμβρος, καὶ Σάμος Θρακία, ἥ τις Καβείρων εἶχεν ἱερὰ, οἳ καὶ Κορύβαντες ἐλέγοντο· καὶ Θάσος, ἥ τις καὶ χρυσεῖα εἶχέ ποτε, καὶ τὸ Δάτον συνῴκισε, πόλιν ἔνδοξον περὶ τὴν τοῦ Στρυμόνος παραλίαν. ἀφ' οὗ παροιμίαν οἱ παλαιοί φασι, Δάτος ἀγαθῶν, ὡς τὸ, ἀγαθῶν ἀγαθίδες. καὶ σκόπει ἐνταῦθα τὴν παροιμίαν, τὸ, ἀγαθῶν ἀγαθίδες. εἰ γὰρ καὶ ἄλλως αὐτὴν οἱ [7] πολλοὶ" ἐκλαμβάνονται, ἀλλ' ἔοικε τοπικόν τι εἶναι ἡ Ἀγαθίς. διὸ καὶ εἰς ὁμοιότητα παρετέθη τοῦ, Δάτος ἀγαθῶν. ἵνα ὥσπερ λέγεται Δάτος ἀγαθῶν, οὗ τόπος καὶ πόλις, οὕτω

1. STRAB. lib. XIII. 2. ex STEPH. BYZ. in v. Σηστός. 3. μικρόν τι addit MS R. STEPH. 4. STEPH. BYZ. in v. Ἄβυδος. 5. τὸν Ἄβυδον E. 6. ἐπιφώνημα legendum, inquit THO. de PINEDO. apud STEPH. BYZ. ἐπιζόρημα SUIDAS & ZENODOTUS. solus HESYCHIUS ἐπιφώνημα. ERASMUS in chiliad. Ἀβυδηνὸν ἐπιφόρημα a quibusdam legi testatur. 7. παλαιοὶ MS R. STEPH.

λέγηται

λέγηται καὶ Ἀγαθίδες ἀγαθῶν. εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, ποία λοιπὸν ἄλλη ὁμοιότης τῶν δύο τούτων παροιμιῶν; Ἰστέον δὲ ὅτι Παρίων κτίσμα ἡ Θάσος· τὸ Πάριον δὲ, πόλις ἐν τῇ Προποντίδι. ὁ δὲ Ἀρριανὸς ἄλλως φησὶ, Πάριος υἱὸς Ἰασίονος, ᾧ ἐπώνυμον τὸ ἐν Ἑλλησπόντῳ Πάριον, ὡς οἰκιστῇ. καὶ οὐ διαφωνεῖ ὁ Ἀρριανὸς πρὸς τὸν πρῶτον λόγον, ἀλλὰ τάχα ταυτότητά τινα παραδηλοῖ, ὡς ἐν πολυωνυμίᾳ Προποντίδος τε καὶ Ἑλλησπόντου. ὃ καὶ ἑτέροις ἔδοξεν, ὡς ἤδη προγέγραπται. καὶ οὕτω μὲν Πάριοι κτίσαι τὴν Θάσον λέγονται. τινὲς δὲ ἀνάπαλιν τὸ Πάριον ἀπὸ τῆς Θάσου εἶπον ἀποικισθῆναι. Ἀρριανὸς δέ φησι καὶ ὅτι Θάσος ἀπὸ Θάσου καλεῖται, Ποσειδῶνος υἱοῦ· καὶ ὅτι ἐκαλεῖτό ποτε καὶ Χρυσῆ νῆσος, διὰ τὰ χρυσᾶ μέταλλα, ὧν [1] Ἡρόδοτος μέμνηται· λέγων ὅτι προσόδους εἶχον μεγάλας οἱ Θάσιοι, καὶ μέταλλα χρυσᾶ σκαπτῆς ὕλης. ἀνεῦρον δὲ αὐτὰ Φοίνικες οἱ κτίσαντες τὴν νῆσον μετὰ Θάσου τοῦ Φοίνικος, ἐξ οὗ ἔχει καὶ τοὔνομα. εἶχε δὲ ἱερὸν Ἡρακλέους ἡ Θάσος, ὑπὸ τῶν αὐτῶν Φοινίκων ἱδρυθὲν, οἳ πλεύσαντες κατὰ ζήτησιν τῆς Εὐρώπης, τὴν Θάσον ἔκτισαν. καὶ ταῦτα μὲν περὶ Θάσου.

520. Ἀβαντιὰς ἔπλετο Μάκρις] Ὅρα δὲ ὅτι φιλοτιμότερον ἐνταῦθα ὁ ποιητὴς ἀγλαϊζόμενος ἐφ' ἑκάστῃ τῶν νήσων, ἐπιθέτῳ χρῆται· καὶ τὴν μὲν Μάκριν, ὅ ἐστι τὴν Εὔβοιαν, Ἀβαντιάδα λέγει, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῇ ἔθνους τῶν Ἀβάντων, Θρᾳκίου ἔθνους, ὥς φησιν Ἀρριανὸς, κληθέντος οὕτως ἀπό τινος Ἀργείου υἱοῦ Ποσειδῶνος Ἄβαντος. τούτους ὁ [2] Ὅμηρος κομᾶν τε τὰ ὄπιθεν φησὶ τῷ Θρᾳκίῳ νόμῳ, καὶ μεγαθύμους ὀνομάζει. τὴν δὲ Σκῦρον ὁ Διονύσιος ἠνεμόεσσαν καλεῖ, τὴν Πεπάρηθον αἰπεινὴν, τὴν Λῆμνον, κραναὸν πέδον Ἡφαίστου, ἀκολούθως [3] Ὁμήρῳ, διὰ τοὺς ἐκεῖ ποτε τοῦ πυρὸς κρατῆρας. διὸ καὶ πόλεων περὶ αὐτὴν δύο οὐσῶν, ἡ μία Ἡφαιστία ἐλέγετο. λέγονται δὲ καὶ ταύτην Πελασγοί ποτε οἰκῆσαι, οἱ ἐκ τῆς Ἀττικῆς ὑπὸ Ἀθηναίων ἐξελαθέντες, ὡς ἄδικοι καὶ ἅρπαγες· τὴν δὲ [4] Θάσον ὠγυγίην λέγει, καὶ Δήμητρος δὲ ἀκτὴν, διὰ τὸ εὔδαιμον τῆς νήσου, καὶ εὔκαρπον. ὅπερ καὶ εἰς παροιμίαν ἔπεσε τὸ, Θάσος ἀγαθῶν, ὡς εἴ τις εἴπῃ δάσος. καίτοι τινὲς, Δάτος ἀγαθῶν, τὴν τοιαύτην παροιμίαν γράφουσι, περὶ ἧς πρὸ ὀλίγου [5] γέγραπται. Ὅρα δὲ ἐνταῦθα καὶ ὅπως τῶν ἄλλων ποιητῶν τὸ, Δήμητρος ἀκτὴ, λαμβανόντων ἀντὶ τοῦ δωρεὰ, οὗτος ἀντὶ τοῦ, τόπος καὶ τέμενος, ἔλαβεν. ἔτι δὲ κἀκεῖνα περὶ τῶν εἰρημένων νήσων ἰστέον· ὅτι Εὔβοια νῆσος μία τῶν ὑμνουμένων ἑπτὰ, ἡ καὶ Μάκρις ὀνομασθεῖσα· Μάκρις, διὰ τὸ τῆς θέσεως ἐπιμηκές·

1. Erato XLVI. & Euterp. XLIV. v. CCLXXXVIII. 4. Θάσος STEPHAN.
2. Iliad. B. v. DXLII. 3. Odyss. Θ. BYZANT. male. 5. comm. in v. DXVII.

οὕτω

οὕτω γάρ πως [1] "παραμήκης" ἐκτέταται. διὸ καὶ δέδωκε τῷ [2] κωμικῷ λαβὴν σκώμματος ἐν τῷ,

Ὑπὸ γὰρ ἡμῶν [3] "παρατέταται", καὶ Περικλέους,

ὡς τῶν Ἀθηναίων ἐπιτεινάντων ποτὲ τοὺς φόρους αὐτῇ. [4] κλίνεται δὲ ἡ Μάκρις αὕτη διὰ καθαροῦ τοῦ ο'. διὸ καὶ ὁ νησιώτης αὐτῆς, Μακριεὺς λέγεται. ἦν δὲ καὶ αἰγιαλὸς οὕτω καλούμενος, κλινόμενος δὲ διὰ τοῦ δ'. ἐλέγετο δὲ Μάκρις καὶ τῶν Κυκλάδων μία, ἡ Ἴκαρος, ἀφ' ἧς νομίζουσί τινες εἰρῆσθαι καὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος.

521. Σκῦρός τ' ἠνεμόεσσα, καὶ αἰπεινὴ Πεπάρηθος] Ἡ δὲ Σκῦρος τὴν κλῆσιν ταύτην ἔχει, διὰ τὸ τῆς νήσου ταύτης σκληρὸν, καὶ οἷον [5] "σκυρῶδες", ἤτοι λιθῶδες. σκῦρος γὰρ ἡ λατύπη, ἤγουν τὰ ἐκπαλλόμενα λιθίδια ἐν τοῖς λαξεύμασι. πρόκειται δὲ τῆς τῶν Μαγνήτων γῆς ἡ Σκῦρος αὕτη, ὥσπερ καὶ ἡ Πεπάρηθος. θαυμασταὶ δὲ αἶγες αἱ Σκύριαι· καὶ μέταλλα δέ εἰσι ποικίλης λίθου, Σκυρίας λεγομένης, καθὰ καὶ Καρυστίας.

524. Ἴμβρος, Θρηΐκιη τε Σάμος] Ἡ δὲ Ἴμβρος, Θρᾳκικὴ μέν ἐστι νῆσος, ἱερὰ Καβείρων καὶ αὐτή· ὄνομα δὲ δαιμόνων οἱ Κάβειροι. ἐτιμᾶτο δὲ αὐτόθι καὶ Ἑρμῆς, ὃν Ἴμβραμον λέγουσιν οἱ Κᾶρες, ὡς ἐν τοῖς [6] ἐθνικοῖς ἀναγράφεται· ὅθεν καὶ τάχα καὶ Ἴμβρος ἡ νῆσος παρονομάζεται. ἡ δὲ Θρᾳκία Σάμος λέγεται μὲν καὶ Σαμοθρᾴκη [7] "συνθέτως". καλεῖται δὲ οὕτω πρὸς διαστολὴν τῆς ἑτέρας Σάμου τῆς Ἰωνικῆς. μέμνηται δὲ ταύτης καὶ [8] Ὅμηρος. ἐλέγετο δέ ποτε Δαρδανία, διὰ τὸν Δάρδανον, ὃς ἐν τῷ κατακλυσμῷ διεπορθμεύθη ἐκεῖθεν εἰς τοὺς Τρωϊκοὺς τόπους. ῥηθήσεται δὲ περὶ τῆς Σάμου ταύτης καὶ [9] κατωτέρω. καὶ τοιαῦτα μὲν, ὡς [10] εἴρηται, τὰ τῶν τοιούτων νήσων ἐπίθετα. τὴν δὲ Σάμον τὴν Θρᾳκικὴν, Κυρβάντιον ἢ Κορυβάντιον ἄστυ λέγει, διὰ τὰ ἐκεῖ τῶν Κορυβάντων μυστήρια, ὧν καὶ [11] Λυκόφρων μέμνηται. ἀφ' ὧν καὶ κορυβαντιᾶν, τὸ μετ' ἐκστάσεως ἐνθουσιᾶν. ταῦτα ἐπιτροχάδην περὶ τῶν ἐν Αἰγαίῳ νήσων ἐξ ἀριστερῶν κειμένων τοῖς εἰσιοῦσι τὸν Ἑλλήσποντον, αἳ καὶ τῇ Εὐρώπῃ προσνέμονται· ὧν μία σὺν πολλαῖς ἄλλαις, καὶ ἡ πρὸς τῇ Ἀττικῇ νῆσος, Ἑλένη καλουμένη· ἔνθα ἡ Ἑλένη ἀπέβη μετὰ τὴν Ἰλίου ἅλωσιν, ἢ καὶ πρὸ τούτου, ὅτε ἡρπάγη.

525. Αἳ δ' Ἀσίης πρώτην αἶσαν λάχον] Ὅτι αἱ περὶ τὸ Αἰγαῖον

1. περιμήκης STEPH. BYZ. in v. Εὔβοια. ἐπιμήκης schol. ARISTOPH. Sed STRABO ut noster. 2. ARISTOPH. in nebulis. 3. παρετάθη ARISTOPH. sed ejusdem Gr. scholiastes & EUSTATHIUS videntur legisse παρατέταται. 4. vide ARISTOPH. scholiasten ad dictum locum, qui eamdem habet Macrios descriptionem, quam noster reposuit, & iisdem verbis. 5. σκληρώδεις E. 6. STEPHAN. BYZANT. in v. Ἴμβρος. 7. συνήθως E. 8. Iliad. T. v. CCCXXVI. 9. vide comm. in v. DXXXIII. 10. comment. in v. DXX. 11. Alex. v. LXXVIII.

πέλαγος

πέλαγος δεξιαὶ νῆσοι τοῖς εἰσπλέουσι τὸν Ἑλλήσποντον, τῇ Ἀσίᾳ προσκεχωρήκασιν· ὧν πρώτην ἐπέχουσι μοῖραν τῷ ἀπὸ Εὐρώπης εἰς Ἀσίαν διαβαίνοντι αἱ νῆσοι αἳ τὴν Δῆλον ἐκυκλώσαντο, καὶ δι' αὐτὸ, τοὔνομα Κυκλάδες εἰσί. καὶ ἔστι τοῦτο ἐτυμολογία τοῦ ὀνόματος τῶν Κυκλάδων. ᾄδεται δὲ πάνυ ἐν ταῖς ἱστορίαις ἡ Δῆλος, ὡς Ἀπόλλωνος ἱερά· οὗ καὶ μαντεῖον ἦν ἐκεῖ περιφανές. ἐκαλεῖτο δέ ποτε καὶ Ὀρτυγία, ὡς ὁ [1] γεωγράφος φησί. καὶ ἡ μυθικὴ αἰτία κεῖται παρὰ [2] Λυκόφρονι. οὐκ ἐξῆν δὲ, φασὶν, οὔτε θάπτειν αὐτόθι νεκρὸν, [3] οὔτε κύνα" τρέφειν. [4] Ἀρξιανὸς" δὲ περὶ ταύτης φησὶν, ὅτι Δῆλος ἡ πάλαι πλωτὴ οὖσα, ἔστη ὅτε ἡ Λητὼ ἐπέβη αὐτῆς, διδύμους ἔχουσα παῖδας. καὶ ἄλλοι δὲ συντερατευόμενοι αὐτῷ, φασὶ Δῆλον αὐτὴν κληθῆναι, διότι φερομένη ποτὲ ὑπὸ θάλασσαν, ἀνέσχεν ὕστερον κάτωθεν, ὡς καὶ ἄλλαι τινὲς, καὶ ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρριζώθη στηριχθεῖσα. ταῦτα δὲ οὕτως ἐπλάσθη, διὰ τὸ συχνά ποτε, κατά τινας, τὴν νῆσον ταύτην σείεσθαι. διὸ καὶ χωρίον ἦν τι περὶ αὐτὴν [5] ὁ Τρέμων" καλούμενον. ὁ μέντοι θρυλλούμενος χρησμὸς ἐναντιοῦται τούτοις τοῖς λόγοις, ὁ λέγων ὅτι,

[6] Κινήσω καὶ Δῆλον ἀκίνητόν περ ἐοῦσαν.

λέγεται γὰρ ὅτι ὁπηνίκα ὁ τοῦ Δαρείου στρατηγὸς [7] Δάτης" τριακόσια τάλαντα λιβανωτοῦ ἐθυμίασεν ἐν τῷ βωμῷ τοῦ Δηλίου Ἀπόλλωνος, καὶ ἀνέπλευσε, τότε ἡ Δῆλος ἐκινήθη πρῶτα καὶ ὕστατα, τὸ πρὶν οὖσα ἀκίνητος. φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ τὰς Κυκλάδας πλείους εἶναι τῶν ιβ', ὧν εἰσιν, ἡ Κύθνος, ἀφ' ἧς ὁ Κύθνιος λέγεται τυρός· ἐξ ἧς καὶ ζωγράφος ὄνομα ἔχων ὁ Κυδίας. Ἡ Πάρος, ἐξ ἧς παροιμία, τὸ ἀντιπαρίασαν, ἤγουν μετεμελήθησαν. ἐψεύσαντο γάρ ποτε ἐκ [8] μεταμέλου" οἱ Πάριοι τὰς εἰρηνικὰς ὁμολογίας, ἃς ἔθεντο πρὸς τὸν Μιλτιάδην, ὡς ἐλπίσαντές ποθεν συμμαχίαν ἐν κενοῖς. Ἡ Ἀμοργὸς, ἐξ ἧς Σιμωνίδης ὁ ἰαμβοποιὸς, Ἀμοργῖνος ἐντεῦθεν λεγόμενος προπερισπωμένως, τύπῳ ἐθνικῷ· τὸ δὲ Ἀμόργινος, προπαροξυτόνως, χιτῶνος ἐπίθετον, ἀπὸ χρώματος ἴσως ἐλαιοχρόου τινός. Ἀμόργη γὰρ ἡ τῆς ἐλαίας ὑποστάθμη, ὅ ἐστιν ὁ τρυγίας. Παυσανίας δὲ, οὗ τὸ Ἀττικὸν λεξικὸν, ἄλλο τι ἐμφαίνει, λέγων, Ἀμοργὸς ὅμοιον βύσσῳ· καὶ ὅτι ἀμοργὶς κυρίως ἡ λινοκαλάμη, ἐξ ἧς ἐνδύματα ἀμοργίδια λεγόμενα, ὡς ὁ [9] κωμικὸς ἐν Λυσιστράτῃ δηλοῖ. Ἡ Δῆλος, οὕτω λεγομένη ἢ διὰ τὴν θρυλλουμένην μυθώδη αἰτίαν, ὅτι ὑπὸ θάλασσαν, ὡς ἐρρέθη, οὖσα πρότερον, ὕστερον φανεῖσα ἐδηλώθη· ἢ διὰ τὰς ἐν αὐτῇ μαντείας, ἐξ ὧν ἐδηλοῦτο τὰ δυσεύρετα. Ἡ Τῆνος, ἀπὸ

1. STRABO lib. X. 2. Alex. v. CCCCI. 3. οὔτε χαίρειν οὔτε κύνα E. & MS R. STEPH. at R. STEPHANI cod. al. κλαίειν pro χαίρειν exhibuit. 4. Γιαρὶς legendum inquit TAN. FABER. 5. Οτρέμων MS R. STEPH. 6. ex HERODOT. Erato XCVII. &c. 7. Δᾶτις pro Δάτης, legit HERODOT. 8. μεταμελείας MS R. STEPH. 9. ARISTOPHANES.

τινος

τινος οὕτω κληθεῖσα Τήνου ἀνδρός· ἦν δὲ [1] σκοροδοφάγος" γῆ αὕτη, ὡς καὶ ἡ [2] κωμῳδία δηλοῖ, Τηνίων μεμνημένη σκορόδων· ὕδατι κατάρρυτος, διὸ καὶ Ὑδροῦσσα ἐκλήθη· κρήνην ἔχουσα ἧς τὸ ὕδωρ οἴνῳ οὐ μίσγεται. καὶ φιάλιον δὲ λέγεταί ποτε ἐν αὐτῇ ἀνακεῖσθαι, σύγκραμα ἔχον, ἐξ οὗ πάνυ ῥᾳδίως πῦρ ἀνήπτετο. Ἡ Ἴος, ἡ κατὰ [3] χρησμὸν Ὁμήρου μητρὶς, ἤγουν ὅθεν ἦν Ὁμήρου μήτηρ. καὶ ὅρα τὸ μητρὶς, ἐξ ὁμοιότητος τοῦ πατρίς. Ἡ Σέριφος, ἥτις οὕτω πετρώδης ἐστὶν, ὥστε κωμῳδεῖται ὑπὸ τῆς Γοργόνος τοῦτο παθεῖν, ὡς τοῦ Περσέως αὐτόθι τραφέντος, καὶ τὴν τῆς Γοργόνος δῆθεν ἐκεῖ κομίσαντος κεφαλὴν, δι' ἧς τοὺς ἐκεῖ ἀπελίθωσεν. Ἴωνες δὲ ἀπὸ Ἀθηνῶν οἱ Σερίφιοι, καθὰ καὶ οἱ Σίφνιοι, ὡς [4] Ἡρόδοτος ἱστορεῖ. Ἡ [5] Μύκονος", ἐν ᾗ λέγονται κεῖσθαι οἱ τῶν γιγάντων ὑγιεινότατοι, ἀναιρεθέντες ὑφ' Ἡρακλέος. ὅθεν ἐπὶ τῶν οὐκ εὖ παθόντων μιᾷ ψήφῳ, ἤγουν ἐπὶ τῶν μιᾷ δίκῃ καταδικασθέντων λέγεται τὸ, πάνθ' ὑπὸ μίαν Μύκονον· ἤγουν, πάντα ὁμοῦ ὑπὸ μίαν βλάβην, ἢ καταδίκην. ἐπιχωριάζει δὲ τοῖς Μυκονίοις φαλάκρωσις. διὸ καὶ οἱ φαλακροὶ, Μυκόνιοι λέγονται. Ἡ Νίσυρος, ἧς καὶ [6] Ὅμηρος μέμνηται· οὕτω καλουμένη ἀπὸ τοῦ νέω, καὶ τοῦ σύρω, διότι ἀποκοπεῖσα τῆς νήσου τῆς Κῶ τῇ τοῦ Ποσειδῶνος τριαίνῃ, ἐπεσύρη τῷ γίγαντι Πολυβώτῃ νέοντι, ὅ ἐστιν οἰχομένῳ. αὕτη δὲ τῶν Σποράδων νήσων οὖσα, κατά τινας, πετρώδης ἐστὶ λίθοις μυλίου. γίνεται δὲ καὶ οἶνος χρηστὸς ὁ Νισύριος. Ἡ Σῦρος, ἣν ὁ ποιητὴς Συρίην καλεῖ ἐν [7] Ὀδυσσείᾳ, ἥτις μηκύνει, κατὰ τὸν [8] γεωγράφον, (ἤγουν ἐκτείνει) τὴν πρώτην συλλαβὴν, τουτέστι τὴν ἄρχουσαν. Ἡ Σίφνος, περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀφ' ἧς ὁ Σίφνιος ἀστράγαλος, δι' εὐτέλειαν. λέγονται δέ ποτε ἀκμάζειν τοῖς πράγμασιν οἱ Σίφνιοι, καὶ πλουτεῖν μάλιστα, διὰ τὸ χρυσᾶ καὶ ἀργυρᾶ ἐν τῇ νήσῳ εἶναι μέταλλα. Κυκλὰς δὲ καὶ ἡ Ἄνδρος, ἀπὸ Ἄνδρου τινὸς οὕτω κληθεῖσα. Ἀλλὰ καὶ ἡ Νάξος, λεγομένη οὕτω ἀπὸ Νάξου Καρῶν ἡγεμόνος· ἢ παρὰ τὸ νάξαι, ὅ ἐστι [9] θῦσαι", διὰ τὰς θυσίας ἐξαιρέτους τινὰς ἐκεῖ γινομένας. [10] Ἡρόδοτος δὲ καὶ περὶ Σικελίας Ναξίους τινὰς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι ἡ Κυκλὰς αὕτη Νάξος μεγέθει μὲν οὐ μεγάλη ἐστὶν, ἄλλως δὲ καλή τε καὶ ἀγαθὴ, ἀγχοῦ τῆς Ἰωνίας, χρήματα ἔχουσα πολλά. ἐγίνετο δέ ποτε αὐτοῖς καὶ ὀκτακισχιλία ἀσπὶς, καὶ πλοῖα μακρὰ πολλά.

527. Ῥύσια δ' Ἀπόλλωνι χοροὺς ἀνάγουσιν] Ὅτι αἱ Κυκλάδες ἔαρος

1. σκοροδιφόρος MS R. STEPH. sed potius σκοροδοφόρος legendum est, inquit R. STEPHANUS. & sic E. 2. ARISTOPH. in PLUTO. 3. hic χρησμὸς extat apud STEPH. BYZ. in v. Ἴος. 4. Urania XLVI. 5. Μύκωνος MS R. STEPH. ut & in sequentibus. 6. Iliad. B. v. DCLXXVI. 7. O. v. CCCCII. 8. STRAB. lib. X. 9. βύσαι SALMASIUS legit ex HESYCHIO. 10. Terpsich. XXX. &c.

γλυ-

γλυκερὸν νέον ἱσταμένου, ἢ ἀρχομένου, ὅτε ἐν ὄρεσιν ἀνθρώπων ἀπάνευθε καὶ λιγύφθογγος ἀηδὼν, χοροὺς ἀνάγουσι τῷ Ἀπόλλωνι· οὓς καὶ ῥύσια λέγει, ὡς ῥύσεως χάριν καὶ ἐπὶ σωτηρίᾳ γινομένους. καίτοι κυρίως ῥύσια (ὡς καὶ ἐν τῇ [1] Ἰλιάδι φαίνεται) τὰ ἐξ ἐπιδρομῆς ὁπλιτικῆς καὶ ἑλκυσμοῦ λαμβανόμενα εἰς ἐνέχυρα· ἀπὸ τοῦ ῥύω τὸ ἑλκύω ἐτυμολογούμενα· καταχρηστικῶς δέ ποτε καὶ ἐπὶ ἁπλῶς ἐνεχύρου ἡ λέξις λαμβάνεται. ὁ μέντοι Διονύσιος, κατὰ δριμύτητα ῥητορικὴν συνήθη αὐτῷ, ἐπὶ δώρων σωτηρίων τὴν λέξιν εἴληφεν, ἅπερ μᾶλλον σῶστρα λεχθήσονται, καθάπερ λύτρα τὰ ὑπὲρ αἰχμαλώτων διδόμενα.

530. Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες] Ὅτι ὥσπερ αἱ Κυκλάδες, οὕτω καὶ αἱ Σποράδες ἐν τῷ Αἰγαίῳ εἰσὶ πελάγει, ἃς ἡ τῆς περιηγήσεως πινακογραφία οὐκ ἔχει. ἔστι δὲ τῶν Σποράδων ἡ Νικασία, πλησίον τῆς Νάξου· ἡ Θήρα, ἐξ ἧς ἀποικία Λακώνων εἰς Κυρήνην [2] ἐστάλη", καθὰ καὶ [3] Πίνδαρος ἱστορεῖ. ἐν ταύτῃ οὔτε τοὺς ἐτῶν [4] γ' " θνήσκοντας ἐθρήνουν, οὔτε τοὺς ἑπταετεῖς, εἰ θάνοιεν. ἡ Μῆλος περὶ τὸ Κρητικὸν πέλαγος, ἀπό τινος ἀνδρὸς Μήλου κληθεῖσα κατὰ τὴν τοῦ Ἀρριανοῦ ἱστορίαν. εἰς ταύτην Ἀθηναῖοί ποτε πέμψαντες ἡβηδὸν τοὺς ἐνοικοῦντας ἀπέσφαξαν. ἄλλοι δὲ Κυκλάδα τὴν Μῆλόν φασιν, ὁμώνυμον ἔχουσαν πόλιν, ὅθεν ἦν Διαγόρας ὁ Μήλιος ὁ ἐπ' ἀσεβείᾳ κωμῳδούμενος. τῶν Σποράδων ἐστὶ καὶ ἡ Πάτμος περὶ τὸ Ἰκάριον πέλαγος, καὶ ἡ περὶ τὸ Κάριον πέλαγος καὶ ἡ περὶ τὸ Καρπάθιον Ἀστυπάλαια. ναὶ μὴν καὶ ἡ Κίμωλος περὶ Κρήτην, ἐξ ἧς ἡ Κιμωλία γῆ, ἐπιτηδεία εἰς νίτρου κατασκευὴν, ὡς καὶ ὁ [5] κωμικὸς λέγει. καὶ ἡ [6] Λέρος" δὲ μία τῶν Σποράδων ἐστὶ περὶ τὴν Καρίαν, ἧς οἱ ἄποικοι κακοήθεις, ὡς δηλοῖ ὁ [7] Φωκυλίδης, λέγων, [8] Λέριοι κακοί· οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ· πάντες δὲ, πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης δὲ Λέριος. Σποράς δὲ καὶ ἡ πρὸς τῇ Ῥόδῳ [9] Νυσία", ἥ τις παραφθορὰν, φασὶν, ἔπαθεν. οἱονεὶ γὰρ Διονυσία τις ἐστίν· ἐπεὶ [10] Διονύσιος" τὴν Ἀριάδνην εἰς αὐτὴν ἐκ τῆς Νάξου ἤγαγεν, Μίνωος τοῦ πατρὸς διώκοντος αὐτήν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Σποράδες, ἃς (ὡς ἐρρέθη) ὁ τῆς κοσμογραφίας πίναξ οὐκ ἔχει· ὧν τινες καὶ τὴν Τῆνόν φασιν, ἥ τις ἀνωτέρω Κυκλὰς ἐλέγετο. ἐοίκασι δὲ ἀργιλώδεις αἱ Σποράδες εἶναι, ἤγουν λευκόγειοι. διὸ καί φησι Διονύσιος ὅτι παμφαίνουσιν, οἷα ὅτε ἀνεφέλου ἀέρος ὄντος, τὰ ἄστρα φαίνονται,

1. Λ. v. DCLXXIII. 2. ἀπεστάλη E. 3. Pyth. od. IV. 4. scribendum ή, ut STEPH. BYZ. in v. Θήρα. 5. ARISTOPH. in ranis. 6. Δέρος editio R. STEPH. & A. MATTHÆUS, ut & infra. sed Λέρος MS R. STEPHAN. recte. 7. ex STRABON. lib. IX. 8. epigramma metro solutum, quod sic restituit ERASMUS,

Καὶ τόδε Δημοδόκου, Λέριοι κακοί, οὐχ ὁ μὲν, ὃς δ' οὔ. —
Πάντες πλὴν Προκλέους· καὶ Προκλέης Λέριος.

STRABO lib. IX. & E. legunt Πατροκλέης pro Προκλέης. vitiose. 9. Διονυσία cod. MS teste HOLSTENIO. 10. Διόνυσος E.

ὑγρὰ

ὑγρὰ νέφη βιασαμένου ἀρκτῴου Βορέου. τοῦτο δὲ μάλιστα εἶπε διὰ τὸ ἀργιλῶδες καὶ λευκὸν τῆς αὐτόθι γῆς, ὡς εἴρηται. Σποράδες δὲ λέγονται τάχα μὲν καὶ δι' ἄλλας αἰτίας, μάλιστα δὲ πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν Κυκλάδων. οὐ γὰρ κατ' αὐτὰς ὡρισμένον ἔχουσι τόπον, ἀλλ' οἷα διεσπαρμέναι εἰσὶ πολλαχοῦ· ὅτε γε Σποράδα τινὲς καὶ τὴν ἔνδον τοῦ Ἑλλησπόντου εἶπον Προικόννησον. κατὰ δέ τινας, διὰ τὸ πολυπληθὲς καὶ πυκνὸν, Σποράδες νῆσοι καλοῦνται. εἴποις γὰρ ἂν, φασὶ, κατεσπάρθαι οἷα αὐτάς. εἰσὶ δὲ τῶν Σποράδων καὶ αἱ παρὰ τῷ [1] Λυκόφρονι Καλύδναι, ὧν μία ἰδίως Κάλυδνα καλεῖται· ἀφ' ἧς καὶ λοιπαὶ παρακείμεναι τὴν αὐτὴν κλῆσιν ἔλαχον. ἔχει δὲ αὕτη μέλι τὸ Καλύδνιον ἀστεῖον, καὶ τῷ Ἀττικῷ ἐνάμιλλον. ὁ δὲ τὰ [2] ἐθνικὰ γράψας καὶ τὸ μέλι Καλύμνιον λέγει, καὶ τὰς νήσους ταύτας Καλύμνας, διὰ τοῦ μ'. τὸ δὲ, ὑγρὰ νέφη βιασαμένου Βορέου, ἐξήγησις οἷόν ἐστι τοῦ παρ' [3] Ὁμήρῳ αἰθρηγενέτου Βορέαο. ὁ γὰρ τὰ νέφη βιαζόμενος, αἰθρίαν ποιεῖ, καὶ διὰ τοῦτο αἰθρηγενέτης ἐστί. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ ἐν Ἀρραβίᾳ κόλπος τις εἶναι λέγεται, νήσους ἔχων Σποράδας.

533. Ταῖς δ' ἔπι, νῆσοι ἔασιν Ἰωνίδες] Ὅτι μετὰ τὰς Σποράδας νῆσοι αἱ Ἰωνίδες εἰσὶ, τουτέστιν αἱ ὑπὸ τοὺς Ἴωνας· οἷα ἡ Καῦνος, ἣν Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ ὀξύνει. ἔτι δὲ καὶ ἡ Σάμος, ἣν ἱμερόεσσάν τε ὁ Διονύσιος λέγει, καὶ Πελασγίδα δὲ, ὡς ἀπό τινων Πελασγῶν, ἀφ' ὧν καὶ Ἥρα ἐκεῖ Πελασγία τιμᾶται. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ πόλις ἐστὶ Καρίας λεγομένη Καῦνος, ἀπό τινος Καύνου ἀνδρὸς, οὗ ἐρασθεῖσα ἡ ἀδελφὴ [4] Βύβλις" ἀπήγξατο· ὅθεν καὶ ὁ παρὰ τῇ παροιμίᾳ Καύνιος ἔρως, ἐπὶ τῶν ἀθέσμως ἐρώντων, ἢ καὶ ἐπὶ τῶν βλαβέντων ἐφ' οἷς ἀθέσμως ἠράσθησαν. ἔστι δὲ νοσώδης ἡ τοιαύτη, διὰ τὸ τοῦ ἀέρος οὐκ ἀγαθὸν, ἔν τε θέρει καὶ μετοπώρῳ, διὰ τὰ καύματα, καὶ τὴν τῶν ὡραίων καρπῶν ἀφθονίαν. ἔνθα τοὺς οἰκοῦντας χλωροὺς ἰδὼν [5] Στρατόνικος ὁ ὑμνούμενος ἀστεῖος κιθαρῳδὸς ἔφη,

[6] Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοίη δὲ καὶ ἀνδρῶν.

αἰτιαθεὶς δὲ διότι σκώπτει τὴν πόλιν διὰ τὰς νόσους, ἔτι πλέον ἀστεϊσάμενος ἔφη, καὶ πῶς ἂν ἐγὼ νοσερὸν εἴποιμι τόπον, ἔνθα καὶ οἱ νεκροὶ περιπατοῦσιν; Ἡ δὲ Σάμος αὕτη ἡ Ἰωνικὴ πάνυ εὐτύχησέ ποτε, ὡς καὶ παροιμιασθῆναι, γάλα ὀρνίθων φέρειν αὐτήν. τυραννηθεῖσα δὲ, ἐπειράθη δυσυχίας ἄκρας· λειπανδρήσασα διὰ Συλοσῶντα τὸν τύραννον, ἄρξαντα πικρῶς. ὅθεν καὶ παροιμία, ἕκητι Συλοσῶντος εὐρυχωρία. ὁ μέντοι τοῦ Συλοσῶντος ἀδελφὸς Πολυκράτης, οὐ φαύλως ἐτυράννησε· γενόμενος δὲ εὐτυχέστατος,

1. Alex. v. XXV. 2. STEPH. BYZ. in v. Κάλυμνα. 3. Iliad. Ο v. CLXXI. 4. Βιβλὶς STEPH. BYZ. 5. e STEPH. BYZ. & STRABON. lib. XVI. 6. HOMER. Il. Z. v. CXLVI. apud APOLLONIUM lib. I. v. v. scholiastes legit Οἵη γὰρ φύλλων.

ὕστερον

ὕστερον ἐκρεμάσθη ὑπὸ Περσῶν. οὗτος ἦν ὁ τὸν δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις διὰ τοῦ καταπιόντος ἰχθύος ἀπέλαβε. περὶ δὲ οἴνους, ὡς λέγεται, οὐ πάνυ εὐτυχὴς ἦν. ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Μελάμφυλλος, καὶ Ἀνθεμίς· καὶ Παρθενία δὲ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρθενίου. ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ καὶ ὄρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιὰς, οὗ κάτωθεν ὄρυγμα, ὥς φησιν [1] Ἡρόδοτος, [2] πολυστάδιον", δι' οὗ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, παρεγίνετο εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ μεγάλων πηγῶν· οὗ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεύς. ἦν δὲ, φησὶν, αὐτόθι καὶ ναὸς μέγιστος, οὗ ἀρχιτέκτων Ῥοῖκος, ἀνὴρ ἐπιχώριος. ταύτης ὁ πολίτης Σάμιος. ὁ μέντοι τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Σάμου πολίτης, Σαμαῖος. διότι ἐκείνη καὶ Σάμη λέγεται, καθὰ καὶ παρ' [3] Ὁμήρῳ εὕρηται. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰωνικὴν τὴν ῥηθεῖσαν Σάμον φαμὲν, ὡς ἂν ἀντιδιαστέλλοιτο τῇ τε Ὁμηρικῇ Κεφαλληνιακῇ Σάμῳ, καὶ τῇ προειρημένῃ δὲ Θρᾳκίᾳ Σάμῳ, τῇ οὕτω κληθείσῃ διὰ τὸ ὕψος· Σάμοι γὰρ, φασὶ, τὰ ὑψηλά. ὅτι δὲ εἰς πολὺ ἐξῄρετο ὕψος, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ἐξ αὐτῆς τήν τε Ἴδην φαίνεσθαι πᾶσαν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Τροίαν. οἱ δέ φασιν ὅτι Σάμος λέγεται ἡ Θρᾳκία, οἱονεὶ Σάος τις, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ', Σάμος· ἀπὸ Σαΐων, ἔθνους παλαιοῦ οἰκήσαντος αὐτήν. οὗ μέμνηται καὶ [4] Ἀρχίλοχος, ὁμολογῶν ἄχρηστον τὴν αὐτοῦ ἀσπίδα ἐν τῇ φυγῇ πολέμου ῥῖψαι παρ' αὐτοῖς. καὶ ἡ Χίος δὲ, τῶν Ἰώνων ἐστὶ νῆσος, ἔχουσα πόλιν εὐλίμενον, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησὶ, καὶ ναύσταθμον π' ναυσὶ, καὶ ἄλσος φοινίκων, οἷς ὁ περίπλους σταδίων ἐννεακοσίων. ταύτης οἰκισταὶ Πελασγοί. ἐνταῦθα ὄρος τὸ [6] Παλινναῖον". ἱστορεῖται δὲ ἐν Χίῳ πρῶτον μέλανα οἶνον γενέσθαι, καὶ πρώτους τοὺς ἐκεῖ θεράπουσι χρήσασθαι, οὕτω καλουμένοις κατὰ ἰδίαν τινὰ κλῆσιν δουλωτικὴν, ἢ δουλικήν· ὡς καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντό ποτε Εἵλωσι, καὶ Μακεδόνες Πενέσταις, καὶ Ἀργεῖοι Γυμνησίοις, καὶ Σικυώνιοι Κορυνηφόροις, καὶ Κρῆτες [7] Δμωΐταις", καὶ Ἰταλιῶται Πελασγοῖς. ὥστε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην δουλικὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὀνόματα εἶναι τοὺς Εἵλωτας, τοὺς Πενέστας, τοὺς Γυμνησίους, τοὺς Κορυνηφόρους, τοὺς Δμωΐτας, τοὺς Πελασγοὺς, τοὺς θεράποντας. ἄλλοι δὲ Κρητικὴν λέξιν τὴν θεραπόντων εἶπον εἶναι, ὡς τῶν Κρητῶν τὸν ὁπλοφόρον δοῦλον λεγόντων θεράποντα.

536. Κεῖθεν δ' Αἰολίδων] Ὅτι ἐκεῖθεν, ἤτοι μετὰ τὰς Ἰωνικὰς νήσους, ἀναφαίνονται νῆσοι Αἰολίδες, Λέσβος τε εὐρύχορος, καὶ Τένεδος ἱμερτή. μητρόπολις δὲ τῶν Αἰολικῶν πόλεων ἡ Λέσβος, περίμετρον ἔχουσα χιλίων

1. Thal. LX. 2. ἑπταστάδιον secundum HERODOTUM. 3. Odyss. A. v. CCXLVI. 4. versus ARCHILOCHI de hac re extant apud STRABON. lib. XII. 5. STRABO lib. XIV. 6. lege Πελιναῖον. 7. Δμωΐταις STEPHAN. BYZANT. in v. Χίος, unde hæc desumta sunt. & sic HESYCHIUS habet.

σταδίων,

σταδίων, μεταποιουμένη τὸ τῆς Ὀρφέως κεφαλῆς· ἐκεῖ γάρ φασι μετὰ θάνατον αὐτὴν λαλοῦσαν προσενεχθῆναι. τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους· ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, καὶ Πιττακὸς, καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος, καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαστόν τι, φησὶ, γυναικὸς χρῆμα, πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ ἐνάμιλλος εἰς ποίησιν. ἦν δὲ Πεντάπολις ἡ Λέσβος, μίαν ἔχουσα τῶν πέντε τὴν Λέσβον· ἀφ' ἧς ἡ ὅλη νῆσος, Λέσβος ἐλέγετο, ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τοὔνομα· ὥσπερ καὶ ἡ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ, ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῶν πέντε. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ [1] Λυκόφρων αὐτὴν [2] Ἴσσαν" ἐκάλεσεν· μία γὰρ καὶ ἡ Ἴσσα τῆς αὐτῆς Πενταπόλεως. ἡ δὲ Τένεδος περίμετρον μὲν ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα, τῆς ἠπείρου δὲ ἀπέχει οὐ πλείους τῶν μ'. εἶχε δὲ καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ Σμινθέως ἱερὸν Ἀπόλλωνος. παράκεινται δὲ αὐτῇ αἱ ῥηθεῖσαι ἀνωτέρω Καλύδναι δύο νῆσοι. ἐκαλεῖτο δέ ποτε, φασὶ, καὶ αὐτὴ Καλύδνα. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Λεύκοφρυς. διὰ δὲ τὸν Τένην, οὗ γέγονεν ἕδος, ὡς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ, ἐπεκράτησε Τένεδον καλεῖσθαι αὐτήν· ὅν τινα Τένην διαβολῇ μὲν μητρυιᾶς [3] Φυλονόμης", ἢ Πολυβοίας, συγκατέρριψε διὰ τοῦ πατρὸς Κύκνου εἰς θάλασσαν τῇ ἀδελφῇ Λευκοθέᾳ, ἐγκλείσασα λάρνακι· ἡ δὲ δίκη περισωσαμένη, τῆς νήσου βασιλέα κατέστησεν. ἦν δὲ ἡ τῆς μητρυιᾶς διαβολὴ πρὸς τὸν Κύκνον ἐρωτικὴ, ὅτι δηλαδὴ ὁ Τένης ἐβιάζετο αὐτήν· καίτοι αὐτὴ οὕτως εἰς τὸν Τένην ἐποίησεν. ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τῶν αὐστηρὰ ψηφιζομένων ᾄδεται παροιμία, Τενέδιος ἀνήρ. λέγεται γάρ ποτε τοῖς ἐπὶ μεγάλῳ κακῷ αὐτόθι [4] δικαζομένοις" πελεκηφόρον ἐφεστάναι ἄνδρα, ὃν ἔδει τῷ ἑαλωκότι τοῦ ἐγκλήματος, πληγὴν εὐθὺς ἐπιθεῖναι θανάσιμον.

538. Μέλας καὶ κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἵησιν] Ὅτι ἐκεῖ που περὶ τὴν Τένεδον ὁ Μέλας κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἵησιν, ἀφρὸν ἐρευγόμενος· τὴν κλῆσιν ἔχων ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος, τοῦ καὶ [5] ἄνω ῥηθέντος, ἐκδιδόντος εἰς αὐτόν· ἢ καὶ διὰ τὸ τοῦ βάθους πολύ. συνάπτει γὰρ τῷ Αἰγαίῳ, ὃν βαθὺν πόρον φθάσας ἔφη ὁ Διονύσιος. κόλπος δὲ Μέλας ἐστὶν (ὡς οἱ ἀκριβέστεροι λέγουσιν, οἷς φαίνεται καὶ ὁ Διονύσιος ἐπακολουθῶν) περὶ ὃν καὶ ἡ Αἶνος κεῖται, πόλις Αἰολική. φασὶ γὰρ ὅτι ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ ἡ Αἶνος πρὸς τῇ ἐκβολῇ τοῦ [6] Ἕβρου". οἱ δὲ περὶ Κύζικον καὶ Προικόννησον τὸν Μέλανα κόλπον τιθέμενοι, δοκοῦσιν ἀμάρτυρα [7] καλεῖν"· εἰ μὴ ἄρα ἔκ τινος χωρίου βοηθοῦνται, κειμένου ἐν τοῖς τοῦ [8] Ὀππιανοῦ Ἁλιευτικοῖς, ὅπου περὶ τῶν πηλαμύδων ἄγρας ἐκεῖνός φησι. καὶ [9] Ἡρόδοτος δέ φησι, Μέλας ποταμὸς,

1. Alex. v. CCXX. 2. Εσσαν MS R. STEPH. 3. Φιλονόμης STEPH. BYZ. 4. ψηφιζομένοις MS R. STEPH. 5. vide comment. in v. CCCCXIV. 6. Εὔρου MS R. STEPHANI. 7. λαλεῖν MS R. STEPH. 8. lib. IV. v. DXV. &c. 9. Polymn. LVIII. & LII.

ἐξ

ὕστερον ἐκρημάσθη ὑπὸ Περσῶν. οὗτος ἦν ὁ τὸν δακτύλιον ῥίψας εἰς θάλασσαν, ὃν αὖθις διὰ τοῦ καταπιόντος ἰχθύος ἀπέλαβε. περὶ δὲ οἴνους, ὡς λέγεται, οὐ πάνυ εὐτυχὴς ἦν. ὠνομάσθη δέ ποτε καὶ Μελάμφυλλος, καὶ Ἀνθεμίς· καὶ Παρθενία δὲ, ἀπὸ ποταμοῦ Παρθενίου. ἐν ταύτῃ τῇ Σάμῳ καὶ ὄρος ὑψηλὸν λέγεται εἰς πεντήκοντα καὶ ἑκατὸν ὀργυιάς, οὗ κάτωθεν ὄρυγμα, ὥς φησιν [1] Ἡρόδοτος, [2] πολυστάδιον", δι' οὗ ὕδωρ ὀχετευόμενον διὰ σωλήνων, παρεγίνετο εἰς τὴν πόλιν ἀπὸ μεγάλων πηγῶν· οὗ ἀρχιτέκτων Εὐπαλῖνος ὁ Μεγαρεύς. ἦν δὲ, φησὶν, αὐτόθι καὶ ναὸς μέγιστος, οὗ ἀρχιτέκτων Ῥοῖκος, ἀνὴρ ἐπιχώριος. ταύτης ὁ πολίτης Σάμιος. ὁ μέντοι τῆς ἐν Κεφαλληνίᾳ Σάμου πολίτης, Σαμαῖος. διότι ἐκείνη καὶ Σάμη λέγεται, καθὰ καὶ παρ' [3] Ὁμήρῳ εὕρηται. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἰωνικὴν τὴν ῥηθεῖσαν Σάμον φαμὲν, ὡς ἂν ἀντιδιαστέλλοιτο τῇ τε Ὁμηρικῇ Κεφαλληνιακῇ Σάμῳ, καὶ τῇ προειρημένῃ δὲ Θρᾳκίᾳ Σάμῳ, τῇ οὕτω κληθείσῃ διὰ τὸ ὕψος· Σάμοι γὰρ, φασὶ, τὰ ὕψη. ὅτι δὲ εἰς πολὺ ἐξῄρετο ὕψος, δῆλον ἐκ τοῦ καὶ τὸν ποιητὴν εἰπεῖν, ἐξ αὐτῆς τήν τε Ἴδην φαίνεσθαι πᾶσαν, καὶ τὰ κατὰ τὴν Τροίαν. οἱ δέ φασιν ὅτι Σάμος λέγεται ἡ Θρᾳκία, οἱονεὶ Σάος τις, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ μ', Σάμος· ἀπὸ Σαΐων, ἔθνους παλαιοῦ οἰκήσαντος αὐτήν. οὗ μέμνηται καὶ [4] Ἀρχίλοχος, ὁμολογῶν ἄχρηστον τὴν αὐτοῦ ἀσπίδα ἐν τῇ φυγῇ πολέμου ῥῖψαι παρ' αὐτοῖς. καὶ ἡ Χίος δὲ, τῶν Ἰώνων ἐστὶ νῆσος, ἔχουσα πόλιν εὐλίμενον, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησὶ, καὶ ναύσταθμον π' ναυσὶ, καὶ ἄλσος φοινίκων, οἷς ὁ περίπλους σταδίων ἐννεακοσίων. ταύτης οἰκισταὶ Πελασγοί. ἐνταῦθα ὄρος τὸ [6] Παλινναῖον". ἱστορεῖται δὲ ἐν Χίῳ πρῶτον μέλανα οἶνον γενέσθαι, καὶ πρώτους τοὺς ἐκεῖ θεράπουσι χρήσασθαι, οὕτω καλουμένοις κατὰ ἰδίαν τινὰ κλῆσιν δουλευτικὴν, ἢ δουλικήν· ὡς καὶ οἱ Λακεδαιμόνιοι ἐχρήσαντό ποτε Εἵλωσι, καὶ Μακεδόνες Πενέσταις, καὶ Ἀργεῖοι Γυμνησίοις, καὶ Σικυώνιοι Κορυνηφόροις, καὶ Κρῆτες [7] Δμωήταις", καὶ Ἰταλιῶται Πελασγοῖς. ὥς τε κατὰ τὴν ἱστορίαν ταύτην δουλικὰ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ὀνόματα εἶναι τοὺς Εἵλωτας, τοὺς Πενέστας, τοὺς Γυμνησίους, τοὺς Κορυνηφόρους, τοὺς Δμωήτας, τοὺς Πελασγοὺς, τοὺς θεράποντας. ἄλλοι δὲ Κρητικὴν λέξιν τὴν θεραπόντων εἶπον εἶναι, ὡς τῶν Κρητῶν τὸν ὁπλοφόρον δοῦλον λεγόντων θεράποντα.

536. Κεῖθεν δ' Αἰολίδων] Ὅτι ἐκεῖθεν, ἤτοι μετὰ τὰς Ἰωνικὰς νήσους, ἀναφαίνονται νῆσοι Αἰολίδες, Λέσβος τε εὐρύχορος, καὶ Τένεδος ἱμερτή. μητρόπολις δὲ τῶν Αἰολικῶν πόλεων ἡ Λέσβος, περίμετρον ἔχουσα χιλίων

1. Thal. LX. 2. ἑπταστάδιον secundum HERODOTUM. 3. Odyss. A. v. CCXLVI. 4. versus ARCHILOCHI de hac re extant apud STRABON. lib. XII. 5. STRABO lib. XIV. 6. lege Πελιναῖον. 7. Δμωίταις STEPHAN. BYZANT. in v. Χίος, unde hæc desumta sunt. & sic HESYCHIUS habet.

σταδίων, μεταποιουμένη τι τῆς Ὀρφέως κεφαλῆς· ἐκεῖ γάρ φασι μετὰ θάνατον αὐτὴν λαλοῦσαν προσενεχθῆναι. τοῦτο δὲ ἐμυθεύθη διὰ τὸ ἀρίστους ἐκεῖ καὶ μετὰ Ὀρφέα γενέσθαι ἄνδρας λογίους· ὧν ἦν καὶ Ἀρίων ὁ Μηθυμναῖος, καὶ Πιττακὸς, καὶ ὁ ποιητὴς Ἀλκαῖος, καὶ ἡ Σαπφὼ, θαυμαστόν τι, φασὶ, γυναικὸς χρῆμα, πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ ἐνάμιλλος εἰς ποίησιν. ἦν δὲ Πεντάπολις ἡ Λέσβος, μίαν ἔχουσα τῶν πέντε τὴν Λέσβον· ἀφ' ἧς ἡ ὅλη νῆσος, Λέσβος ἐλέγετο, ἐκ τοῦ μέρους λαχοῦσα τοὔνομα· ὥσπερ καὶ ἡ νῦν Μιτυλήνη λέγεται ἡ αὐτὴ, ἀπὸ πόλεως ὁμωνύμου μιᾶς ἐκείνων τῶν πέντε. τῷ δὲ αὐτῷ λόγῳ καὶ [1] Λυκόφρων αὐτὴν [2] Ἴσσαν" ἐκάλεσεν· μία γὰρ καὶ ἡ Ἴσσα τῆς αὐτῆς Πενταπόλεως. ἡ δὲ Τένεδος περίμετρον μὲν ἔχει σταδίων ὀγδοήκοντα, τῆς ἠπείρου δὲ ἀπέχει οὐ πλείους τῶν μ'. εἶχε δὲ καὶ πόλιν Αἰολίδα, καὶ λιμένας δύο, καὶ Σμινθέως ἱερὸν Ἀπόλλωνος. παράκεινται δὲ αὐτῇ αἱ ῥηθεῖσαι ἀνωτέρω Καλύδναι δύο νῆσοι. ἐκαλεῖτο δέ ποτε, φασὶ, καὶ αὐτὴ Καλύδνα. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Λεύκοφρυς. διὰ δὲ τὸν Τέννην, οὗ γέγονεν ἕδος, ὡς βασιλεύσαντος ἐν αὐτῇ, ἐπεκράτησε Τένεδον καλεῖσθαι αὐτήν· ὅν τινα Τέννην διαβολῇ μὲν μητρυιᾶς [3] Φυλονόμης", ἢ Πολυβοίας, συγκατέῤῥιψε διὰ τοῦ πατρὸς Κύκνου εἰς θάλασσαν τῇ ἀδελφῇ Λευκοθέᾳ, ἐγκλείσασα λάρνακι· ἡ δὲ δίκη περισωσαμένη, τῆς νήσου βασιλέα κατέστησεν. ἦν δὲ ἡ τῆς μητρυιᾶς διαβολὴ πρὸς τὸν Κύκνον ἐρωτικὴ, ὅτι δηλαδὴ ὁ Τέννης ἐβιάζετο αὐτήν· καίτοι αὐτὴ οὕτως εἰς τὸν Τέννην ἐποίησεν. ἀπὸ ταύτης ἐπὶ τῶν αὐστηρὰ ψηφιζομένων ᾄδεται παροιμία, Τενέδιος ἀνήρ. λέγεται γάρ ποτε τοῖς ἐπὶ μεγάλῳ κακῷ αὐτόθι [4] δικαζομένοις" πελεκυφόρον ἐφεστάναι ἄνδρα, ὃν ἔδει τῷ ἑαλωκότι τοῦ ἐγκλήματος, πληγὴν εὐθὺς ἐπιθεῖναι θανάσιμον.

538. Μέλας καὶ κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἴησιν] Ὅτι ἐκεῖ που περὶ τὴν Τένεδον ὁ Μέλας κόλπος ἐφ' Ἑλλήσποντον ἴησιν, ἀφρὸν ἐρευγόμενος· τὴν κλῆσιν ἔχων ἀπὸ ποταμοῦ Μέλανος, τοῦ καὶ [5] ἄνω ῥηθέντος, ἐκδιδόντος εἰς αὐτόν· ἢ καὶ διὰ τὸ τοῦ βάθους πολύ. συνάπτει γὰρ τῷ Αἰγαίῳ, ὃν βαθὺν πόρον φθάσας ἔφη ὁ Διονύσιος. κόλπος δὲ Μέλας ἐστὶν (ὡς οἱ ἀκριβέστεροι λέγουσιν, οἷς φαίνεται καὶ ὁ Διονύσιος ἐπακολουθῶν) περὶ ὃν καὶ ἡ Αἶνος κεῖται, πόλις Αἰολική. φασὶ γὰρ ὅτι ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ ἡ Αἶνος πρὸς τῇ ἐκβολῇ τοῦ [6] Ἕβρου". οἱ δὲ περὶ Κύζικον καὶ Προικόννησον τὸν Μέλανα κόλπον τιθέμενοι, δοκοῦσιν ἀμάρτυρα [7] καλεῖν". εἰ μὴ ἄρα ἔκ τινος χωρίου βοηθοῦνται, κειμένου ἐν τοῖς τοῦ [8] Ὀππιανοῦ Ἁλιευτικοῖς, ὅπου περὶ τῆς τῶν πηλαμύδων ἄγρας ἐκεῖνός φησι. καὶ [9] Ἡρόδοτος δέ φησι, Μέλας ποταμὸς,

1. Alex. v. CCXX. 2. Ἔασαν MS R. STEPH. 3. Φιλονόμης STEPH. BYZ. 4. ψηφιζομένοις MS R. STEPH. 5. vide comment. in v. CCCCXIV. 6. Ἕβρου MS R. STEPHANI. 7. λαλεῖν MS R. STEPH. 8. lib. IV. v. DXV. &c. 9. Polymn. LVIII. & LII.

ἐξ οὗ ὁ κόλπος ὁ πρὸς τῇ Αἴνῳ. λέγεται δὲ ὡσαύτως μὴ ἐξαρκέσαι τῷ Περσικῷ στρατῷ, ὅτε ὁ Ξέρξης εἰς τὴν [1] Εὐρώπην" διέβη, ἀλλὰ ἐκλιπεῖν πινόμενος. οὕτω δὲ καὶ ὁ Σκάμανδρος οὐκ ἀντέσχε τὸ ὕδωρ. καὶ ὁ Λίσσος δὲ ποταμὸς Θρᾳκικὸς οὐκ ἀπέχρησεν, ἀλλὰ προδέδωκε τὸ ῥεῖθρον, ὥς φησιν ὁ γλυκὺς Ἡρόδοτος.

541. Ἔστι δέ τις καὶ σκαιὸν ὑπὲρ πόρον Εὐξείνοιο] Ὅτι ἀντικρὺ τοῦ Βορείου ποταμοῦ Βορυσθένους τοῦ περὶ τὰ σκαιὰ τοῦ Εὐξείνου πόντου ἐκβάλλοντος, πελαγία ἐστὶ νῆσος ἡρώων πολυώνυμος, Ἀχιλλέως ἱερά, ὅπου ἀντιπέραν καὶ ὁ προρρηθεὶς αὐτοῦ παρώνυμος δρόμος Ἀχίλλειος. τὴν δὲ νῆσον ταύτην φησὶ Λευκὴν καλεῖσθαι κατὰ ἐπωνυμίαν, ὅ ἐστι φερωνύμως· ἐπειδὴ τὰ ἐν αὐτῇ κινώπετα, ἤγουν θήρια ὀρνέων, τουτέστιν ὄρνεα, λευκά εἰσι· τυχὸν μὲν λάροι, κατὰ δέ τινας πελαργοί. κινώπετα δέ ἐστιν, ὧν ἡ κίνησις ἐν τῷ πέτεσθαι. ἀσυνήθης δὲ ἡ λέξις. ἐκεῖ δέ, φησί, φήμη ἐστὶν Ἀχιλλέως τε καὶ ἡρώων ἐλίσσεσθαι ψυχάς, ἐρημαίας ἀνὰ βήσσας. ὥς τε νῆσος ἡρώων λέγεται ἡ Λευκὴ αὕτη νῆσος, ὥσπερ νῆσοι μακάρων αἱ ἐν τῷ ἑσπερίῳ ὑμνούμεναι ὠκεανῷ. καὶ τοῦτο, φησί, δῶρον τοῖς ἀριστεῦσιν ἀντ' ἀρετῆς· ἤγουν, τοῦτο ἔλαχον οἱ ἥρωες γέρας ἀντὶ ἀρετῆς, τὸ ἀθύρειν μετὰ ῥᾳστώνης ἐν τῇ ῥηθείσῃ νήσῳ. εἶτα ἐπιπλέκει γνωμικὸν προτρεπτικὸν εἰς ἀρετήν, καί φησιν, ἀρετὴ γὰρ ἀκήρατον ἔλλαχε τιμήν. τουτέστιν, ἀθάνατόν ἐστι καλὸν ἡ ἀρετή, καὶ οὐ συναπολήγει τῷ σώματι. δεῖ δὲ εἰδέναι ὅτι σπανιώτατόν ἐστι τὸ τῆς γνώμης καλὸν παρὰ τῷ Διονυσίῳ. τούτου δὲ αἴτιον, ὅτι μὴ δίδωσιν αὐτῷ ἡ τῆς πραγματείας ὕλη συχνὰ γνωματεύεσθαι.

549. Κιμμέριον δ' ἄρα τοι διὰ Βόσπορον εὐθὺς ἰόντι] Ὅτι ἐντὸς τῆς Μαιώτιδος νῆσος ἀπειρεσίη ἐστήρικται, ἣν καλοῦσι Ταυρικήν· ἐν ᾗ Φαναγόρα καὶ Ἑρμώνασσα [2] Παιόνων" ἄποικοι πόλεις, ὧν ἡγήσατο Φαναγόρας τις καὶ Ἕρμων, ἀφ' ὧν οἱ τόποι καλοῦνται. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησί, Φαναγόρεια, ἣν ἔκτισε Φαναγόρας ὁ Τήϊος, φεύγων τὴν τῶν Περσῶν ὕβριν. ἐπὶ δὲ Ἑρμωνάσσῃ τῇ γυναικὶ Σημάνδρου Μιτυληναίου τινός, οὗ τινας τῶν Αἰολέων εἰς ἀποικίαν μεταστήσαντος, καὶ θανόντος ἐν τῷ τῆς πόλεως οἰκισμῷ, ἡ γυνὴ τῆς τε πόλεως ἐγκρατὴς ἐγένετο, καὶ τὸ ἑαυτῆς ὄνομα τῇ πόλει ἐπέθετο. τὸ δὲ στόμα τῆς Μαιώτιδος, Κιμμερικὸς λέγεται Βόσπορος, περὶ οὗ [3] προερρέθη, ἔνθα τὸ τοῦ πορθμοῦ στενότατον, στάδια κ'. πολεμισταὶ δέ εἰσιν οἱ περὶ τὴν Μαιῶτιν, καὶ γεωργικοί, καί, μετά γε τὸ Σκυθῶν ἔθνος, πάντων ἀλκιμώτατοι· καὶ ἀπ' αὐτῶν ἡ κλῆσίς ἐστι τῇ Μαιώτιδι, καθά τινες λέγουσι.

1. Ἐλλάδα MS R. STEPHANI.
2. Ἰώνων legit THO. de PINEDO, super STEPH. BYZ. in v. Ἑρμώνασσα.
3. vide comment. in v. CXL.

φασὶ

φασὶ δὲ καὶ πάντας τοὺς ἑξῆς αὐτοῖς Σκύθας πάλαι ποτὲ σιτοφάγους εἶναι καὶ ἀροτῆρας· μεταβαλόντας δέ, γενέσθαι νομάδας, ἀλλοκότους τε καὶ ἀπόλιδας, διὰ τὴν ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα ῥηθησομένην αἰτίαν.

554. Αἳ δὲ μὲν ἀνθρώποισιν ἀγακλέες εἰν ἁλὶ νῆσοι] Ὅτι λέγων κατὰ σχῆμα συμπληρώσεως ὁ Διονύσιος, αἳ δὲ μὲν ἀνθρώποις εὐκλεεῖς νῆσοι, ὁμολογεῖ πάλιν τὴν παχυμερῆ περιήγησιν. καὶ καινὸν οὐδέν, ὅπου καὶ ὁ πλατύτατος γεωγράφος ἑκών φησι παραλείπειν πολλά. τὸ γὰρ πάντα [1] λεπτολογεῖν", χωρογραφίας ἐστὶν ἴδιον, ὡς καὶ ἐν προοιμίοις εἴπομεν. ἐρεῖ δὲ ὅτι καὶ τῶν νήσων αἳ περὶ Ὠκεανὸν ἐστεφάνωνται, τὰς περισήμους περιηγήσεται. ἄρξεται δὲ καὶ ἐπὶ τούτων ἀπὸ Λιβύης, ἀρχὴν κἀνταῦθα ταύτην ποιούμενος, καὶ οὕτω πρεσβεῖον ὥσπερ τιμῆς τῷ ἑαυτοῦ ἔθνει περιποιούμενος·

557. Ἀνέμοιο παρὰ σφυρόν] Ὅτι κατὰ μεταφορὰν τολμηροτέραν, καὶ ποιητῇ πρέπουσαν, σφυρὸν (ἤτοι πόδα) ἀνέμου λέγει τὴν βάσιν· ὅ ἐστι τὴν θέσιν καὶ τὸν τόπον ὅθεν πνέει. τὸ δὲ κυρίως σφυρὸν διερμηνεύων [2] Ἀριστοτέλης φησί, τῆς κνήμης [3] δι' ὀστοῦ" οὔσης, τὸ μὲν πρόσθιον, ἀντικνήμιον λέγεται· τὸ δὲ ὀπίσθιον, γαστροκνημία· τὸ δὲ ἔσχατον ἀντικνημίου, σφυρόν. λέγει δὲ καὶ ὅτι τῶν σφυρῶν ἑκάτερον ἐκ [4] πλαγίου" τῶν δεξιῶν καὶ ἀριστερῶν κάμπτεται.

558. Ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἀμφ' Ἐρύθειαν] Ὅτι Ἐρύθεια ἡ τοῦ Γηρυόνου νῆσος περὶ τὸ χεῦμά ἐστι τοῦ Ἄτλαντος, ἤτοι περὶ τὸ Ἀτλαντικὸν πέλαγος. καὶ ὅρα ὅτι τὸν [5] τόπον", ἤτοι τὸ πέλαγος, Ἄτλαντα εἶπεν, ὁμωνύμως τῷ ἥρωϊ, ἐξ οὗ καὶ αὐτὸ παρωνόμασται. ταύτην τὴν νῆσον βουτρόφον ἐπωνόμασε, διὰ τὴν περιουσίαν τῶν βοῶν αἳ ἦσαν τῷ Γηρυόνῃ, ἐν ᾗ Αἰθίοπες μακροβίων υἱοί, περὶ ὧν [6] προείρηται· οἳ μετὰ τὸν Γηρυόνου, φησί, θάνατον ᾤκησαν τὴν νῆσον. αὐτοῦ γὰρ ζῶντος ἀοίκητος ἦν τοῖς ἄλλοις, διὰ τὸ ἐκείνου ἀπόξενον. ᾄδεται δὲ Ἡρακλῆς εἰς αὐτὴν πλεύσας χαλκῷ λέβητι, ὅτε καὶ τὰς Γηρυονείους ἤλασε βοῦς,

Χαλκείῃ ἀκάτῳ βουπλήθεος ἐξ Ἐρυθείας·

ὡς ὁ Εὐφορίων λέγεται ἱστορεῖν. ὁμοίως καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀλέξανδρος εἰπών,

Χαλκείῳ δὲ λέβητι μέγαν διενήξατο πόντον.

τάχα δὲ ὁ μὲν ῥηθεὶς λέβης πλοίου εἶδος ἦν, ᾧ καὶ ὁ ληστρικὸς λέμβος ἔοικε παρηχεῖσθαι, κατὰ παρονομασίαν τινά. τὸ δὲ τοῦ χάλκεον συγκρότησίν τινα χαλκοῦ δηλοῖ ἐπ' αὐτῷ, ὡς εἶχε τυχὸν χαλκέμβολον ἦν, ἢ παράσημά τινα, ὡς εἰκός, ἐκ τοιαύτης εἶχεν ὕλης περὶ τὰ κατὰ πρύμναν ἢ κατὰ πρῷραν. Ἱστέον δὲ ὅτι ὁ Ἀρριανός, δοξάζων τὸν Τύριον Ἡρακλέα τοῖς περὶ τὰ Γά-

1. λεπτολογεῖν C.E. & MS R STEPHANI.
2. histor. animal. lib. I. cap. XV.
3. διοστέου legendum; ita enim ARISTOTELES.
4. πλαγίων ARISTOT.
5. legendum πόντον.
6. vide comment. in v. CCXVIII.

δεῖρα

δειρα τόποις ἐπιφοιτῆσαι, λέγει ὅτι κατὰ τὸν λογοποιὸν Ἑκαταῖον ὁ Γηρυόνης, ἐφ' ὃν ὁ Ἀργεῖος Ἡρακλῆς ἐστάλη, οὐδέν τι προσήκει τῇ γῇ τῶν Ἰβήρων· ἤγουν, οὐκ ἦν ἐξ Ἰβηρίας, ἀλλὰ τῆς Ἠπείρου τῆς περὶ Ἀμπρακίαν βασιλεὺς ἐγένετο, καὶ ἐκ τῆς Ἠπείρου ταύτης ἀπήλασεν ὁ Ἡρακλῆς τὰς βόας, οὐδὲ τοῦτο φαῦλον ἆθλον τιθέμενος. οἶδα δέ, φησίν, ἐγὼ καὶ εἰς τοῦτο ἔτι τὴν Ἤπειρον ταύτην εὔβοτον, καὶ βοῦς τρέφουσαν καλλίστας. καὶ ταῦτα μὲν οὕτω. τοὺς δὲ ἐν Ἐρυθείᾳ Αἰθίοπας μακροβίους μὲν ὁ Διονύσιος λέγει, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἀκριδοφάγων Αἰθιόπων, οἳ βραχύβιοί εἰσι, σπανίως ὑπερτιθέντες ἔτη μ', κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, ὡς ἀποθηριουμένης αὐτῶν τῆς σαρκός. θεουδέας δὲ ἐπονομάζει, καὶ ἀμύμονας, διὰ δικαιοσύνην, ὡς τῶν ἄλλων ἑσπερίων ἀδίκων ὄντων. Ἰστέον δὲ ὅτι μακροβίους καί τινας τῶν ὑπερβορείων ἱστοροῦσί τινες. ἄλλοι δὲ νῆσον Ἐρύθειαν εἶπον αὐτὰ τὰ Γάδειρα, τῷ Διονυσίῳ οὐ συντρέχοντες, οἱ δὲ νῆσόν τινα Ἐρύθειαν εἶπον παραβεβλημένην τοῖς Γαδείροις, πορθμῷ σταδιαίῳ διειργομένην. ἐνόμισαν δὲ τοῦτο οἷα τὸ εὔβοτον ὁρῶντες τῆς τοιαύτης νήσου, ἔνθα τὸ τῶν προβάτων γάλα ὀρρὸν οὐ ποιεῖ, ἀλλὰ καὶ τυροποιοῦσι πολλῷ ὕδατι μίξαντες, διὰ τὴν πιότητα. καὶ ἐν τριάκοντα δέ, φασίν, ἡμέραις αὐτόθι πνίγεται τὸ ζῶον, εἰ μή τις [2] ἀποσχάζει" τι τοῦ αἵματος. πλούσιος δὲ ὁ Γηρυόνης, ὥσπερ κατὰ τὰς βόας, οὕτω καὶ κατὰ τὸ ὄνομα. λέγεται δὲ καὶ Γηρυὼν, καὶ Γηρυόνης, καὶ Γηρυονεύς.

561. Αὐτὰρ ὑπ' ἄκρην Ἱερὴν] Ὅτι κατὰ τὴν Ἱερὰν ἄκραν, τὴν κατὰ τοὺς ἀφνειοὺς Ἴβηρας, (ὅ ἐστι κατὰ τὸ οὕτω λεγόμενον ἱερὸν ἀκρωτήριον, ὃ καὶ [3] κάραν" Εὐρώπης ἄλλοι φασὶν) αἱ Κασσιτερίδες εἰσὶ δέκα νῆσοι ἐγγὺς ἀλλήλων, πρὸς ἄρκτον κείμεναι· ἃς ὁ Διονύσιος Ἑσπερίδας καλεῖ, διὰ τὸν τόπον τῆς θέσεως· δυτικαὶ γάρ εἰσιν. ὅθεν, φησί, κασσιτέροιο γενέθλη, διὸ καὶ Κασσιτερίδες λέγονται. οὐκ [4] ἐπιπολῆς" δέ, φασίν, αὐτόθι ὁ κασσίτερος, ἀλλ' ὀρυττόμενος εὑρίσκεται. τούτων τῶν δέκα νήσων μία ἔρημος, τὰς δ' ἄλλας οἰκοῦσι Μελάγχλαινοι, ἄνθρωποι ποδήρεις ἐνδεδυκότες χιτῶνας, ἐζωσμένοι τὰ στέρνα, μετὰ ῥάβδων περιπατοῦντες, ὅμοιοι ταῖς τραγικαῖς ποιναῖς, ὥς φασιν οἱ παλαιοί. [5] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι, οὐκ οἶδα νήσους Κασσιτερίδας, ἐξ ὧν ὁ κασσίτερος ἡμῖν φοιτᾷ.

566. Δισσαὶ νῆσοι ἔασι Βρετανίδες ἀντία Ῥήνου] Ὅτι πρὸς βορρᾶν, ἔνθα Ῥῆνος ὑστατίαν εἰς ὠκεανὸν ἀπερεύγεται δίνην, αἱ Βρετανίδες εἰσὶ δύο νῆσοι, Οὐερνία, καὶ Ἀλουΐων· ἤτοι Βερνία καὶ Ἀλβίων, Βρετανίδες δι' ἑνὸς τ' παρὰ τούτῳ τῷ ποιητῇ γραφόμεναι· ὧν μέγεθος περιώσιον (ὅπερ καὶ ἐπὶ τῆς Κρήτης [6] εἶπεν) οὐδέ τις ἄλλη νήσοις ἐν πάσαις [7] ἰσοφαρίζει", ὅ ἐστιν,

1. STRABON. lib. XVII. 2. ἀποσχάσει E. 3. ἄκραν MS R. STEPH. 4. ἐπὶ πολὺ C. E. 5. Thal. CXV. 6. DIONYS. v. DIII. 7. ἰσοφαρίζει E.

ἐξισοῦται

ἐξισοῦται αὐταῖς, καὶ τὸ ἴσον φέρεται. αἷς καὶ συγκρίνων τὰς ἐκεῖ νήσους τῶν Ἀμνιτῶν, νησιάδας ἐν ὑποκορισμῷ καλεῖ. ἔνθα, φησίν, αἱ γυναῖκες τῶν ἀγαυῶν Ἀμνιτῶν ἀντιπέρηθεν ἐρχόμεναι τελοῦσιν ἱερὰ τῷ Βάκχῳ κατὰ νόμον ἐννύχιαι, [1] στεψάμεναι" κισσοῦ μελαμφύλλου κορύμβοις· παταγῆς δὲ λιγύθροος ὄρνυται ἠχή. λέγει δὲ κισσὸν μελάμφυλλον, τὸν δασύν, ὡς μελανίαν τοῖς φύλλοις παρέχοντα. οὕτω δὲ καὶ ἐν τῷ μέλαν δρυὸς ἀμφικεάσας, παρ' [2] Ὁμήρῳ, δρυὸς μέλαν τινὲς εἶπον τὴν τῶν φύλλων πυκνότητα, καὶ τὴν πύκνωσιν, ἀφ' ἧς τὸ τῆς σκιᾶς μέλαν γίνεται, ὡς καὶ περὶ τούτων [3] γέγραπται. κόρυμβοι δὲ νῦν, οἱ βοτρυώδεις λέγονται καρποὶ τοῦ κισσοῦ. ὅτι δὲ καὶ ἐπὶ ἐξοχῆς ὀρεινῆς ἡ λέξις καλεῖται δῆλον. φησὶ γὰρ [4] Ἡρόδοτος, οἱ μὲν ἔφυγον ἐπὶ τοῦ ὄρους τὸν κόρυμβον. τὸ δὲ παταγή, κοινότερον μὲν ὀξύνεται, ὡς τὸ ἀλαλαγή. ὁ δὲ Ἡρωδιανὸς βαρύνει αὐτό, λέγων ὅτι οὐκ ἐκ τοῦ παταγῶ γίνεται (ὠξύνετο γὰρ ἄν, ὡς τὸ ἀλαλαγή) ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πάταγος· οὗ τὸ θηλυκόν, φησίν, ἡ πατάγη· καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. [5] φασὶ" δὲ νῆσον ὠκεανίαν εἶναι [6] μικρὰν", οὐ πάνυ πελαγίαν, ἣν οἰκοῦσι γυναῖκες Ἀμνιτῶν, Διονύσῳ κατεχόμεναι. οὐκ ἐπιβαίνει δὲ ἀνὴρ τῆς νήσου, ἀλλ' αὐταὶ πλέουσι περὶ τοὺς ἄνδρας, καὶ κοινωνοῦσαι αὐτοῖς ἐπανέρχονται. εἶτα συγκρίνων ἐντεχνικῶς ταῦτα τὰ ἱερὰ πρὸς ἄλλα ὅμοια, φησίν, οὐχ οὕτως οἱ Ἀψίνθιοι Θρᾷκες, οὐδ' οὕτως οἱ Ἰνδοὶ μελανδίνην ἀνὰ ποταμὸν Γάγγην, κῶμον, ἤγουν κωμαστικὴν ἑορτήν, ἄγουσι τῷ Διονύσῳ, ὡς αἱ νησιώτιδες αὗται γυναῖκες ἀνευάζουσι, τουτέστιν ὑμνοῦσι τὸν Εὔιον Διόνυσον, εὐοῖ εὐὰν ἀνακράζουσαι, ταῦτα δὴ τὰ ἐπὶ Διονύσῳ ἐνθουσιαστικὰ ἐπιφωνήματα. λόγος γάρ, τὰς τῶν Ἀμνιτῶν γυναῖκας δι' ὅλης νυκτὸς [7] ἐξελαυνομένας" χορεύειν, ὥστε ἐν τούτῳ καὶ τοὺς Θρᾷκας εἴκειν αὐταῖς, καὶ τοὺς Ἰνδούς, καίτοι καὶ αὐτοὺς κατόχους ὄντας τοῦ Διονύσου, καὶ πάνυ ὀργιάζοντας αὐτῷ. ὁ δὲ [8] γεωγράφος καὶ ἱερὸν εἶναι λέγει ταῖς γυναιξὶ τῶν [9] Ἀμνιτῶν, ὅπερ κατ' ἐνιαυτὸν ἀποστεγάζουσαι, αὐθημερὸν πάλιν πρὸ δύσεως ἡλίου στεγάζουσιν, ἑκάστης φορτίον ἐπιφερούσης· ὅπερ ἐὰν ἐκπέσῃ, διασπῶσι μανιωδῶς τὴν φέρουσαν. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐννύχια τῷ Διονύσῳ ἐτελοῦντο τὰ μυστήρια, πρὸς αἴνιγμα τοῦ δεῖν τοὺς πίνοντας ἐπικρύπτειν τὸν οἶνον, καὶ μὴ ἐς προῦπτον ἀσχημονεῖν κωμάζοντας. ἢ καὶ διὰ τὴν σπουδὴν τοῦ ταμιεύεσθαι τὸν οἶνον, καὶ κρύπτεσθαι, ὡς εἰς παλαίωσιν. διὸ καὶ οἰκουρὸς Διόνυσος ἐλέγετο. Τὸ δὲ ἔθνος οἱ Ἀψίνθιοι ἀπὸ ποταμοῦ ἐοίκασι κεκλῆσθαι Ἀψίνθου. φησὶ γὰρ ὁ [10] Διονύσιος, Θρήϊκες ἐπ' ἠϊόσιν Ἀψίνθου. δίχῃ δὲ γρά-

1. στελλόμεναι MS R. STEPH. 2. Odyss. Ξ. v. XII. 3. vide comment. in v. CCCXXI. 4. HERODOTUS habet οἴχοντο φεύγοντες ἐπὶ ὄρεος τὸν κόρυμβον. 5. φησὶ MS R. STEPH. 6. μακρὰν MS R. STEPH. 7. ἐξαλλομένας MS R. STEPH. 8. STRABO lib. IV. 9. Σαμνιτῶν STRABO legit. 10. v. DLXXV.

φέρεται,

φεται, καὶ διὰ τοῦ υ, καὶ διὰ τοῦ ι· ὡς καὶ τὸ Ἀψίνθιον, τὸ φυτὸν, καθά φασιν οἱ παλαιοί. τὸ δὲ εὐοῖ εὐὰν, ἀναφωνήσεις εἰσὶν, ὡς εἴρηται, εἰς τὸν Διόνυσον ὑμνητήριοι, περὶ ὧν μετ' ὀλίγον ἐν τῷ περὶ Καμαρισμοῦ λόγῳ ῥηθήσεται. ὁ δὲ Διόνυσος, Εἰραφιώτης μὲν καλεῖται, ἢ παρὰ τὸ ἐρράφθαι ἐν τῷ μηρῷ τοῦ Διὸς, ἢ παρὰ τὸ ἔρειν φαίνειν. πατὴρ γὰρ ἀοιδῆς οἶνος ὑπὲρ μέτρον πινόμενος. ἐρίβρομος δὲ καὶ ἐριβρεμέτης, ἢ διὰ τὰς τῶν μαθυόντων κραυγὰς (διὸ καὶ Βάκχος ὡς ἀπὸ τοῦ βάζειν λέγεται, πλεοναζόντος τοῦ κ στοιχείου διὰ πλείονα τραχύτητα φωνῆς) ἢ διὰ τὸν βρόμον, ὃν ὁ γλευκάζων οἶνος ποιεῖ πιθοιματούμενος, καὶ ζέων. καὶ ταῦτα μὲν ταῦτα. τὴν δὲ μεγίστην Βρεττανικὴν νῆσον οἱ παλαιοὶ τρίγωνον ἱστοροῦσιν εἶναι τῷ σχήματι, εἰς ἣν διαίρων, ἤγουν ἀποπλέων, Καῖσαρ ὁ ἐπιλεγόμενος θεὸς, νύκτωρ ἀνήχθη, καὶ τῇ ὑστεραίᾳ κατῆρε περὶ τετάρτην ὥραν, τριακοσίους σταδίους διάπλουν τελέσας. δὶς δὲ, φασὶ, διαβὰς ἐκεῖ, ἐπανῆλθε διὰ ταχέων, οὐδὲν μέγα διαπραξάμενος, οὐδὲ προελθὼν ἐπὶ πολὺ τῆς νήσου, ἀλλὰ δύο μὲν ἢ τρεῖς νίκας νικήσας, ἀπολέσας δὲ πλοῖα πολλὰ, διὰ τὴν αὔξησιν τὴν ἐν τῷ ὠκεανῷ πλημμυρίδων καὶ τῶν ἀμπώτεων.

568. Τάων τοι μέγεθος περιώσιον] Ὅτι τὸ μέγεθος τῶν Βρεττανίδων νήσων (ἃς ἄλλοι, ὡς [1] προεῤῥέθη, διὰ τοῦ π Πρεττανίδας καλοῦσιν) οὐ μόνον ὁ Διονύσιος ἐνέφηνεν, ὡς ἀνωτέρω ἐῤῥέθη, ἀλλὰ δηλοῖ καὶ ὁ [2] Πτολεμαῖος ἐν τῇ γεωγραφικῇ ὑφηγήσει, λέγων ὅτι τῶν νήσων προτερεύει ἡ Ἰνδικὴ Ταπροβάνη μεγέθει καὶ δόξῃ· μεθ' ἣν ἡ Βρεττανικὴ, τρίτη ἡ χρυσῆ Χεῤῥόνησος, τετάρτη ἑτέρα Βρεττανῶν ἡ Οὐερνία, πέμπτη Πελοπόννησος, Σικελία μετ' αὐτὴν ἕκτη, ἑβδόμη Σαρδὼ, ὀγδόη Κύρνος, Κρήτη ἐνάτη· ἐπὶ δὲ ταύταις ἡ Κύπρος ἐστὶ δεκάτη, γίνεται τοῦ καταλόγου κορωνίς. καὶ Πτολεμαῖος μὲν οὕτως εἰς δεκάδα κορυφοῖ τὰς μεγίστας νήσους, συναριθμῶν αὐταῖς καὶ δύο χεῤῥονήσους, ὡς ἂν, οἶμαι, ἡ δεκὰς σεμνυνθῇ. ἕτεροι δὲ, ὡς καὶ ἄνω που ἐλαλήθη, εἰς ἑπτὰ συνάγουσιν αὐτὰς καὶ μάλιστα γράφοντες οὕτως ἐμμέτρως,

Τῶν ἑπτὰ νήσων, ἃς ἔδειξεν ἡ φύσις
Θνητοῖς μεγίστας, Σικελία μὲν, ὡς λόγος,
Πρώτη μεγίστη, δευτέρα Σαρδὼ, τρίτη
Κύρνος, τετάρτη δ' ἡ Διὸς Κρήτη τροφὸς,
Εὔβοια πέμπτη στενοφυὴς, ἕκτη Κύπρος,
Λέσβος δὲ τάξιν ἐσχάτην λαχοῦσ' ἔχει.

581. Νῆσόν κεν Θούλην εὐεργέϊ νηῒ περήσαις] Ὅτι μετὰ τὰς Βρεττανίδας,

1. comment. in v. DLXVII, 2. lib. III. cap. ix.

πολὺ

πολὺ πρὸς τῷ βορείῳ ἡ Θούλη νῆσος, εἰς πολὺς ὁ ἐκτοπισμός. [1] ἀρκτικωτάτη γὰρ τῶν ὀνομαζομένων τίθεται. ἔνθα, φασὶν, ἤματα ὁμοῦ καὶ νύκτας ἀειφανὲς ἀνακέχυται πῦρ, ὁπηνίκα ἥλιος βεβήκοι ἐς πόλον ἄρκτων, ἐν καρκίνῳ γενόμενος. ἀλλὰ τοῦτο μὲν ὑπερβολικὸν, τὸ ἀδιάδοχον ἐν τῷ τοιούτῳ καιρῷ εἶναι τὴν ἡμέραν ἐκεῖ. ἐκεῖνα δὲ καὶ ἐπὶ πλέον ἐκπίπτει ὑπερβολῆς, ἃ δή τινες ἱστορήκασι, τὸ τὸν μὲν θερινὸν ὅλον ὑπὲρ γῆς εἶναι αὐτόθι, τὸν δὲ χειμερινὸν ὑπὸ γῆν. ὡς ἐντεῦθεν τὸν ἐνιαυτὸν ἐν τῷ ἐκεῖ κλίματι μερίζεσθαι εἰς ἡμερονύκτιον ἓν, ἤγουν εἰς μίαν ἡμέραν, καὶ εἰς μίαν νύκτα· καθὰ καὶ [2] Ἡρόδοτος περὶ τῶν Κιμμερίων λέγων, φησὶ μὴ ἐνδέχεσθαι, ἀνθρώπους εἶναι οἳ τὴν ἑξάμηνον νύκτα καθεύδουσιν. φασὶ δὲ ἄλλοι, ἐπὶ τοὺς ἀρκτῴους ἐλθόντα τὸν ἥλιον ποιεῖν παρατείνειν τὴν ἡμέραν ἐκεῖ καὶ εἰς κ' θερινὰς ὥρας, καὶ εἰς πλεῖόν τι, ὀλιγίστων ὡρῶν ποιοῦντα τὴν νύκτα. χειμῶνος δὲ τὸ ἀνάπαλιν. αἰτίαν δὲ λέγει ὁ Διονύσιος τοῦ ἐκεῖ ἀειφανοῦς φωτὸς, τὸ, λοξοτέρᾳ τηνικαῦτα τὸν ἥλιον ἐπιστρέφεσθαι στροφάλιγγι· τουτέστι τὸ, λοξότερον ἀναφέρεσθαι τὸν ἥλιον, καὶ δι' αὐτὸ ἐμβραδύνειν τοῖς ἄνω. τὸ δὲ ἑξῆς ἐπαγόμενον, τὸ, ἀκτίνεσσιν ἰθείαις ἐπὶ κλίσιν ἐρχομένων, ἀντὶ τοῦ, κατ' εὐθὺ τῆς νήσου φερομένου τοῦ ἡλίου, καὶ ἐς αὐτὴν ὀρθὸν ἀφορῶντος. καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ῥητορικὸν ἀντίθετον, ἀντιτεθέντος τοῦ λοξοῦ τῇ εὐθύτητι· ὡς ἐὰν εἴπῃ ὅτι λοξοτέρᾳ μὲν ἄλλως φύσει τοῦ [3] ἡλίου, κατ' εὐθὺ δὲ ὅμως τηνικαῦτα ὄντος τῇ νήσῳ. ποιεῖ δὲ, φησὶ, τοῦτο ὁ ἥλιος, ἕως ἐπὶ κυανέους ἄνδρας νοτίην ὁδὸν αὖθις ἐλάσσῃ. τουτέστιν, ἐπιμήκης ἡ ἡμέρα γίνεται τοῖς περὶ τὸν βόρειον πόλον, ἕως εἰς τὸ ἀντικείμενον νότιον ἡμικύκλιον ἢ ἡμισφαίριον τραπῇ ὁ ἥλιος. τούτους γὰρ λέγεσθαι φησὶ κυανέους, δηλονότι τοὺς πρὸς τῷ νοτίῳ μέρει Αἰθίοπας· εἰς οὓς καὶ ὁ Ζεὺς ἴσως ἀποδημεῖν ποτε ἀλληγορικῶς τῷ [4] ποιητῇ πλάττεται. τὸ δὲ, ἐς πόλον ἄρκτων, ἀντὶ τοῦ, περὶ τὸν ἀρκτῷον πόλον, ἤγουν κύκλον τοῦ οὐρανοῦ, περὶ ὃν αἱ δύο ἄρκτοι εἰλοῦνται.

589. Χρυσείην τοι νῆσον ἄγοι πόρος] Ὅτι πρὸς τοῖς ὁρίοις τοῦ ὠκεανοῦ ἐστιν ἡ Χρυσῆ νῆσος, λεγομένη οὕτως, ἢ διὰ τὸ χρυσὸν φέρειν, κατά τινας, ἢ κατὰ τὸν Διονύσιον, [5] διότι "ἀντολαὶ καθαροῦ φαίνονται ἠελίοιο. καὶ ἴσως διὰ τὸ καθαρὸν τοῦ [6] φαίνεσθαι", χρυσοῦς εἶναι ταῖς δοκεῖ ὁ ἥλιος, οὐ μὴν σιδηρωπὸς, καθὰ [7] παρὰ" Σκύθαις, διὰ τὴν τοῦ κρυμοῦ πάντως συνέχειαν. καὶ διὰ τοῦτο Χρυσῆ λέγεται καὶ ἡ ὑπ' αὐτοῦ λαμπομένη αὕτη νῆσος.

591. Προπάροιθε κολώνης Αἰγίδος Κωλιάδος μεγάλην ἐπὶ νῆσον ἵκοιο, Μητέρα Ταπροβάνην] Ὅτι ἡ Ταπροβάνη, ποτὲ Σαλικὴ ὀνομασθεῖσα,

1. ἀρκτικωτάτη C.E. 2. Melpom. xxv. v. ccccxxiii. 5. αὐτόθι addunt C. E.
3. φερομένου addit C.E. 4. HOMER. Il. A. 6. φάντασμα MS. B. STEPH. 7. περὶ B.

νη-

νῆσος ἐστι πελαγία, οὐκ ἐλάττων τῆς Βρεταννικῆς, κατὰ τινὰ ἱστορίαν, τετράπλευρος, ἑτερομήκης, πεπληθυῖα ἐκείνων ἐλεφάντων, ὥς φησιν [1] Ἀλέξανδρος ὁ καὶ Λύχνος ἐπιλεγόμενος. ταύτην τὴν νῆσον ὁ Διονύσιος μητέρα φησὶν ἐλεφάντων Ἀσιηγενέων. λέγει δὲ αὐτὴν καὶ Κωλιάδος νῆσον μεγάλην ὅ ἐστιν Ἀφροδίτης, ὁποία καὶ ἡ Κύπρος· διὰ τὸ καὶ τοὺς ἐν τῇ Ταπροβάνῃ ἀνθρώποις γυναικείῳ κόσμῳ φαιδρύνεσθαι, ἄλλως τε τὰ εἰς Ἀφροδίτην θρυπτομένους, ἔτι δὲ καὶ ἐμπλεκομένους τὰς τρίχας. ἱστορεῖ δὲ καὶ τὸν καρκίνον τὸ θερινὸν ζώδιον ὑπὲρ αὐτῆς δινεῖσθαι τῆς νήσου, οὐρανίαις ἀειρόμενον στροφάδεσσιν, ὡς τοῦ ἐκεῖ κλίματος ὑπὸ τὸν καρκίνον κειμένου. Πτολεμαῖος μέντοι τὸν κριὸν τὸ ζώδιον ὑπὲρ αὐτῆς εἱλεῖσθαί φησι. Σημείωσαι δὲ ὅτι κατὰ λόγον δριμύτητος, ἤτοι γλυκύτητος, στροφάδας ἐστὶ νῦν εἰπεῖν τὰς τοῦ ἀστέρος τοῦ καρκίνου κατ' οὐρανὸν στροφάλιγγας, καὶ κινήσεις. ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὄνομα νήσων ἔχει τὰς Στροφάδας περὶ τὸ Σικελικὸν κειμένων πέλαγος. Κωλιὰς δὲ ἡ Ἀφροδίτη, ἡ ἀπὸ τόπου Ἀττικοῦ, ὅπου τὰ Περσικὰ συνέπεσον ναυάγια, περὶ [2] οὗ χρησμὸς τοιοῦτος ἐξέπεσε,

———— Κωλιάδες δὲ γυναῖκες ἐρετμοῖς
Φρίξουσιν. ————

ὁ δὲ τοιοῦτος Ἀττικὸς τόπος ὅμοιός ἐστι, φασὶν, ἀνθρώπου κώλῳ δηλαδὴ τῷ κατὰ τοὺς πόδας, [3] ἐκκείμενος εἰς θάλασσαν, ἔχων Ἀφροδίτης ἱερὸν, Κωλιάδος καλουμένης ἐκ τοῦ τόπου ὁμοιότητος. ἕτεροι δὲ Κωλιάδα φασὶ κληθῆναι ἀπὸ τόπου εἰς ὃν ζώου κωλῆν ἀπέθετο ὄρνις, ἔκ τινος θυσίας ἁρπάσας. μέρος δὲ προβάτου ἐμπροσθίου ἡ κωλῆ· καὶ περισπᾶται ἀπὸ συναιρέσεως, ὥσπερ μηλέα, μηλῆ, οὕτω καὶ κωλέα, κωλῆ. οἱ δέ φασιν ὅτι Ἀθηναίους ἐληΐσαντό ποτε οἱ Τυῤῥηνοὶ, μεγάλα συνιστῶντες πειρατήρια. γυνὴ δὲ Τυῤῥηνὶς διατεθεῖσα φιλίως περί τινα τῶν Ἀττικῶν αἰχμαλώτων, ἀφῆκε λύσασα. ὁ δὲ ἵδρυσε φυγὼν Κωλιάδος Ἀφροδίτης ἱερὸν, ὡς δι' αὐτὴν τὰ κῶλα λυθείς. αἴθωνα καὶ τὸν καρκίνον προσεῖπεν, ἀντὶ τοῦ καυστικόν. διὰ τὴν θερμότητα ἣν ὁ ἀὴρ πάσχει, ὄντος ἡλίου ἐν τῷ τοιούτῳ θερινῷ ζωδίῳ.

Κολώνης ἄγχι δὲ Κωλιάδος] Ὅτι κεῖται καὶ ἐνταῦθα παρήχησις καινότερος, ὁποῖαι πολλαὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν εἴρηνται. ἔστι δὲ τοιαύτη, στρεφθεὶς νοτίης προπάροιθε κολώνης, ἄγχι δὲ Κωλιάδος ἐπὶ νῆσον ἱκνούμενος. παρηχοῦνται γάρ πως ἡ κολώνη καὶ ἡ Κωλιάς. τάχα δὲ οὐδὲ τοῦτο παρήχησις, ἀλλ' οὕτω παρατυχὸν συνέπεσεν, οὐ προμελετήσαντος [illegible] τοῦ ποιητοῦ.

1. apud STEPH. BYZ. hic LYCHNI locus sic se habet,
Νῆσος τετράπλευρος, ἀλισέφαντος Ταπροβάνη, Θηρσὶ βρύουσα πέπληθεν εὐρέων ἐλεφάντων.

2. οὗ C. [illegible] ἐγκείμενος STEPH. BYZ. & SUIDA[illegible] v. Κωλιάς, uti & HESYCHIUS. [illegible]μενος magis placet HOLSTENIO.

546. Αὐτὴ

596. Αὐτὴ δ' εὐρυτάτη μέγεθος πέλει] Ὅτι εὐρυτάτη τὸ μέγεθος ἡ Ταπροβάνη. φησὶν οὖν καὶ ὁ [1] γεωγράφος, Ταπροβάνη, πελαγία νῆσος μεγάλη, πολὺ τῆς ἠπείρου διέχουσα. ἔχει δὲ κατὰ τὸν Διονύσιον, καὶ κήτη πολλὰ ὄρεσιν ἠλιβάτοις ἐοικότα, οἷς ὑπὲρ ἄκρων νώτων τέτρηχεν, ὅ ἐστι [2] τετάρακται, μήκιστος ὁλκὸς ἀκάνθης. ὧν καὶ τὰ στόματα λυγρὰ λέγει, καὶ χάσμα οὕτω μέγα φησὶν αὐτοῖς εἶναι, ὡς πολλάκις καὶ νῆα σὺν αὐτοῖς ἀνδράσιν ὑφ' ἓν καταβρῶξαι, ὅ ἐστι καταβροχθίσαι, καταπιεῖν. ὀνοματοποίηται δὲ τὸ καταβρῶξαι, ὡς ἀπὸ τοῦ βρόχω ῥήματος· καὶ ἀπ' αὐτοῦ ἐστι καὶ ὁ βρόχθος, καὶ τὸ καταβροχθίζω ῥῆμα. λέγει δὲ τὰ τοιαῦτα κήτη, καὶ τέρατα, καὶ βοτὰ πόντου Ἐρυθραίου, ἐν ᾧ καὶ ἡ νῆσος κεῖται. μεγαθύνας δὲ αὐτὰ τῷ λόγῳ, ἐπάγει [3] πάνυ ἐνδιαθέτως, ὡς οἷα φόβον παθὼν, ὅτι δυσμενέων ἀνδράσι ἐκείνοις ἀντιάσειαν, ὅ ἐστιν, ἐχθροὶ ἄνδρες, πλανώμενοι περὶ θάλασσαν, ἐντύχοιεν αὐτοῖς. τούτου δὲ τοῦ σχήματος τὸ ἀνάπαλιν χρήσεται, ὅτε περὶ τῶν Μασσαγετῶν εἴπῃ ὅτι, μήτ' αὐτὸς ἐγὼ, μήθ' ὅστις ἑταῖρος αὐτοῖς ἐμπελάσοι. μάλα γὰρ κακόξενοι. ἔμπαλιν γὰρ ἐσχημάτισται τοῦτο πρὸς ἐκεῖνο. εἰ γὰρ καὶ ἄμφω ἐνδιαθέτως ἔχουσιν, ἀλλ' ὅμως διαφέρουσι· καθὰ ἐνταῦθα μὲν ἐχθροῖς ἐπαρασάμενος ἀπώλειαν, καταντᾷ σωτηρίως εἰς τὸ ὑπὲρ φίλων ἀπεύχεσθαι (φησὶ γὰρ, δυσμενέες ἐμπελάσειαν αὐτοῖς· φίλοι δὲ δηλαδὴ, οὔ.) ἐν δὲ τῷ περὶ Μασσαγετῶν, ἀνάπαλιν τὰ ὑπὲρ φίλων ἀπευξάμενος, ὡς ἐχθροῦ ἀφορᾷ καταλλήλῳ. λέγει γὰρ, μήτ' ἐγὼ, μήτε συνήθης ἐμὸς ἐμπελάσοι τοῖς Μασσαγέταις, ἀλλ' ἐχθρὸς δηλονότι ἐμπελάσοι αὐτοῖς.

599. Τέτρηχεν] Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐστὶ μὲν τὸ τέτρηχεν, ἀντὶ τοῦ τετάρακται, εἰπεῖν· παρ' [4] Ὁμήρῳ δὲ ἡ λέξις ἐπὶ τοῦ τεταράχθαι κεῖται, ἐν τῷ, Τετρήχει δ' ἀγορή.

Ὁλκὸς ἀκάνθης] Ὅρα δὲ ὅτι ὁλκὸν ἀκάνθης εἶπεν. ὅς τε πολυσήμαντος ὁ ὁλκὸς, ὡς καὶ πρὸ μικροῦ [5] ἐφάνη. ἄκανθαν δὲ λέγει οὐ τὸ τοῦ κήτους ἰσχίον, τὸ ἀναλογοῦν ῥάχει, ὃ κυριολεκτεῖται καὶ ἐπὶ ἰχθύων καὶ ὄφεων· ἀλλὰ νῦν ἄκανθαν ἐστὶ νοῆσαι τὰ ἐπιφαινόμενα ἔξω περὶ τὴν ῥάχιν κέντρα, καὶ ἐξεστηκότα ὡς ἐν φραγμοῦ αἱμασιᾶς.

604. Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς] Τοῖς γὰρ ἀλιτροῖς ἐν ἁλὶ καὶ γαίῃ κακὰ μυρία θήκατο θεὸς· ἤγουν, πανταχοῦ κακὰ τοῖς κακοῖς. εἴπομεν δὲ καὶ [6] ἀνωτέρω ὅτι πένεται γνωμῶν ἐστὶ ὁ ποιητὴς, κατὰ τὸ κοινὸν ἔθος. ὀλίγον γὰρ αὐτῷ μέλει τοῖς τοπογράφοις.

606. Καρμανίδος ἔκτοθεν ἄκρης] Ὅτι ἐν τῇ Καρμανίδι ἄκρᾳ νῆσος ἡ

1. STRABO lib. II. 2. τετρηχυῖα C. & HI R. STEPH. 3. πάλι MS R. STEPHANI. 4. Iliad. B. v. XCV. 5. vide comm. in v. CCCCXLI. 6. vide comm. in v. DXLI.

Ὤγυρις,

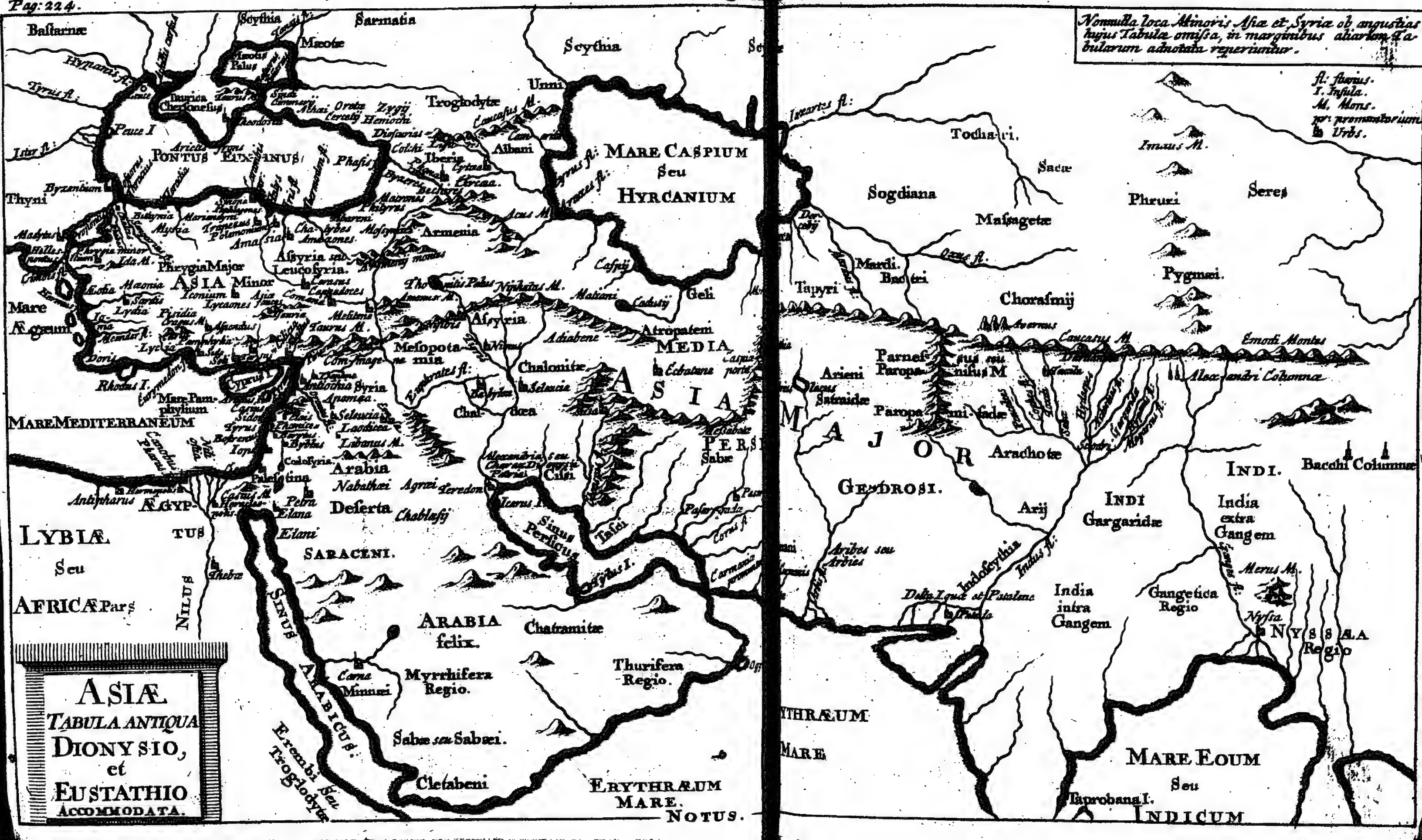
ASIÆ TABULA ANTIQUA DIONYSIO, et EUSTATHIO ACCOMMODATA.
Nonnulla loca Minoris Asiæ et Syriæ ob angustias hujus Tabulæ omissa, in marginibus aliarum Tabularum adnotata reperiuntur.
fl: fluvius. I. Insula. M. Mons. pr: promontorium. Urbs.
AQUI
NOTUS.
Bastarnæ
Scythia
Sarmatia
Mæotæ
Scythia
Unni
Troglodytæ
Pontus Euxinus
Mare Caspium seu Hyrcanium
Armenia
Asia Minor
Phrygia Major
Mare Ægæum
Rhodus I.
Mare Mediterraneum
Cyprus I.
Syria
Assyria
Mesopotamia
Media
Asia
Major
Persis
Arabia Deserta
Arabia felix
Saraceni
Chatramitæ
Thurifera Regio
Myrrhifera Regio
Sabæ seu Sabæi.
Cletabeni
Erythræum Mare.
Sinus Persicus
Sinus Arabicus
Lybiæ seu Africæ Pars
Ægyptus
Nilus
Palestina
Todhari.
Sacæ
Sogdiana
Massagetæ
Seres
Phruri
Imaus M.
Pygmæi.
Chorasmij
Tapyri
Mardi.
Bactrei
Arieni
Gedrosi.
Arachotæ
Arij
Indi Gargaridæ
Indi.
Bacchi Columnæ
India extra Gangem
India intra Gangem
Gangetica Regio
Indoscythia
Nyssæa Regio
Emodi Montes
Alexandri Columnæ
Caucasus M.
Erythræum Mare
Mare Eoum seu Indicum
Taprobana I.

λόσοφος τελεστὴς δέδωκε τῷ Τρωῒ πρὸς φυλακὴν τῆς Τροίας Παλλάδιον ἀπὸ ξύλου τετελεσμένον, ἤτοι καταγεγοητευμένον. ὁ δὲ εἰς τιμὴν ἐκείνου τοῦ ἀνδρὸς, τὴν ὑπ' αὐτοῦ χώραν, Ἤπειρον καλουμένην [1] τότε πρὶν", Ἀσίαν μετωνόμασεν. ἐξ αὐτῆς δὲ, ὡς ἀξιολόγου μερίδος, καὶ ἡ λοιπὴ χώρα μετέσχε τῆς αὐτῆς κλήσεως. ἔχουσι δὲ αἱ ἱστορίαι ὥσπερ Λιβύην κώμην τινὰ τῆς Λιβύης χώρας, καθὰ [2] προγέγραπται, οὕτω καὶ μέρος τι τῆς ὅλης Ἀσίας, οὕτως ἰδίως Ἀσίαν καλούμενον, ὁμωνύμως τῇ ὅλῃ Ἠπείρῳ. καλεῖται γὰρ, φασὶν, Ἀσία ἡ ἐντὸς τοῦ Ταύρου περιέχουσα Λυδοὺς, Κᾶρας, Λυκάονας, Παφλαγόνας, Ἴωνας, Αἰολεῖς, καὶ ἄλλους. οἱ δέ φασιν ὅτι ἐστὶν ἰσθμὸς ὁ ἐπὶ Ἀμισὸν καὶ Θεμίσκυραν· καὶ ἡ ἐντὸς τῆς γραμμῆς ταύτης χώρα ἰδίως Ἀσία λέγεται. οἱ δὲ φασὶν ὅτι Ἀσία πόλις Λυδίας παρὰ Τμώλῳ τῷ ὄρει, ἐν ᾗ τρίχορδος κιθάρα εὑρέθη, καὶ ἀπὸ ταύτης ἡ χώρα καλεῖται. ἢ ἀπὸ Ἀσίου τινὸς Λυδοῦ, ἐξ οὗ ὁ Ἀσίας λειμὼν, ὡς τὸ κοχλίας· ὡς καὶ [3] Ὅμηρος, Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι· οὐ κατὰ δοτικὴν, τοῦ Ἀσιανοῦ· ἀλλὰ κατὰ γενικὴν, Ἀσίου κοινῶς, ὡς κοχλίου· καὶ Ἰωνικῶς [4] Ἀσίαο (ὡς καὶ παρὰ [5] Ἡροδότῳ εὕρηται) καὶ συγκοπῇ, Ἀσίω· ὡς Ἑρμείαο, Ἑρμείω, καὶ [6] ἐϋμελίω Πριάμου.

Ῥυσμὸς πέλει ἀμφοτεράων ἠπείρων] Ὅτι ὁ τῆς Λιβύης καὶ Εὐρώπης ὁμοῦ τῶν δύο ῥυσμὸς, ὅ ἐστιν ἑλκυσμὸς καὶ ἔκτασις, ὁ καὶ εἰς κῶνον, ὡς [7] προείρηται, συντελούμενος, σχῆμά ἐστι τῆς Ἀσίας, κώνου δηλαδὴ καταμόνας οὔσης καὶ αὐτῆς ἑτέρωθεν, οὗ τὸ πλατὺ προσήνωται τῷ τῆς Εὐρώπης καὶ τῆς Λιβύης (ἔχει ὡς τὴν μὲν βάσιν ἐκείνου τε καὶ τούτου τοῦ κώνου κοινὴν εἶναι), τὸ δὲ ὀξὺ τούτου τελευτᾷν ἐπὶ ἀνατολῆς μυχὸν πάσης, ὅ ἐστι πρὸς τὸν ἑῷον ὠκεανὸν καὶ τὰς ἐκεῖ τοῦ [8] Διονύσου" στήλας· ὥσπερ τὸ τοῦ ἑτέρου κώνου ὁμοίως ἀποξυνόμενον τερματοῦται πρὸς τὰ κατὰ δύσιν Γάδειρα, καὶ τὰς τοῦ Ἡρακλέος στήλας. διὸ καὶ ἐξ ἀρχῆς ἐῤῥέθη [9] σφενδόνῃ ἐοικέναι τὴν γῆν, ἧς τὸ ὀξὺ ἀμφοτέρωσε πρὸς τὰς τοῦ ἡλίου κελεύθους. διαφορὰν δὲ τοῖς τοιούτοις δυσὶ κώνοις ἐρεῖ, κατά τε τὸ ἐν μεγέθει ποσὸν (μείζων γὰρ κατὰ πολὺ ὁ τῆς Ἀσίας κῶνος) καὶ κατὰ τὸ εἶδος· ἐπειδὴ ἐκεῖ μὲν εἷς [illegible] ἀπείριτος τῇ Εὐρώπῃ καὶ τῇ Λιβύῃ μεσολαβεῖται, ὁ ἐκ τοῦ ἑσπερίου ὠκεανοῦ, ὃς καὶ τῆς Ἀσίας ἐφ' ἱκανὸν προσάπτεται· ἐν δὲ τῇ Ἀσίᾳ πολὺς, φησὶν, ὠκεανὸς, καὶ οὐ μόνος εἷς πόντος. τρεῖς γὰρ, φησὶ, κόλπους κυμαίνοντας ἐρεύγεται ἔνδοθι βάλλων, Περσικὸν, Ὑρκάνιόν τε, καὶ Ἀράβιον βαθυδίνην. ἐν δὲ τῷ τόπῳ τούτῳ καὶ ἐπαναλήψει χρῆται, κατὰ τὸ σχῆμα τὸ λεγόμενον ἐπαναστροφή· λέγων οὕτως, τοὺς δύο, νοτίους, τὸν δ' εἰς βορέην ὁρόωντα, ἐς βορέην ὁρόωντα καὶ ἐς

1. πότε C. 2. vide comment. in v. CCLXX. 3. Iliad. B. v. ccc[illegible] 4. A-[illegible] HILLUS edidit. male [illegible]p. XLV. 6. HOM. Il. Δ. v. XLV. 7. vide comment. in v. CCLXXIV. 8. Διονύσου E. 9. DIONYS. v. VII.

Λίβα. λέγει δὲ τὸν Υρκάνιον· ὃν καὶ, ὡς βόρειον, γείτονα τοῦ Εὐξείνου πόντου φησίν. ἔστι δὲ τὸ ῥηθὲν σχῆμα τῆς ἀναστροφῆς ὅμοιον τῷ [1] Ομηρικῷ, τῷ,

Τοῦ δ᾽ ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν·
Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, [2] μένος" δ᾽ αἴθωνι σιδήρῳ.

623. Στῆλαι Θηβαιγενέος Διονύσου] Ὅτι καὶ ἄλλο τί ἐστι κοινὸν ἀμφοτέροις τοῖς ῥηθεῖσι κώνοις. ὥσπερ γὰρ ἐν Γαδείροις περὶ τὸ ἑσπέριον ὀξὺ τοῦ κώνου Ηράκλειαι ἑστᾶσι στῆλαι, οὕτω καὶ ἐν Ινδίᾳ, πύματον περὶ ῥόον ὠκεανοῦ, Ινδῶν ὑστατίοις ἐν ὄρεσι, στῆλαι Θηβαίου Διονύσου, ἐλθόντος μέχρι καὶ ἐκεῖ, ὅτε καὶ ὑφ᾽ ἑαυτῷ τὴν χώραν ἐποίησεν, ὡς καὶ ἐν τῷ τέλει λεχθήσεται τῆς περιηγήσεως. καὶ ὅρα ὅπως ἐξ Ελλάδος ἦσαν, κατά τινας, οἱ τὴν γῆν περιεληλυθότες ἕως τερμόνων· ὅ Ηρακλῆς τε δηλονότι, καὶ ὁ Διόνυσος. καὶ ἔστι τοῦτο οὐ μόνον Ελλάδος, ἀλλὰ καὶ Θηβῶν μάλιστα ἐγκώμιον. ἐκεῖθεν γὰρ ὁ τοιοῦτος Διόνυσός τε καὶ Ηρακλῆς. καίτοι τινὲς ἄλλους τινὰς βούλονται τοῦτο ποιῆσαι, καὶ οὐ τοὺς Ελλαδικοὺς, Ηρακλῆ τε καὶ Διόνυσον.

625. Ενθά τε Γάγγης λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον] Ὅτι ἐν οἷς λέγει ὡς ὁ Γάγγης ὁ Ινδικὸς ποταμὸς λευκὸν ὕδωρ Νυσαῖον ἐπὶ πλαταμῶνα κυλίει, οὐ κυρίως ἔοικε χρῆσθαι τῇ λέξει, ἀλλ᾽ ἁπλῶς ἐπὶ γῆς πλάτους λέγει τὸν πλαταμῶνα. κυρίως δὲ ὁ πλαταμὼν ἐπὶ θαλάσσης λέγεσθαι εἴωθεν, ἐχούσης καὶ πέτρας ὑποκειμένας. τάχα δὲ τοιοῦτός ἐστι καὶ ὁ τόπος δι᾽ οὗ ῥέει ὁ Γάγγης. Νύσαι δὲ, φασὶ, διάφοροι, Αἰθιοπικὴ, [3] Αρραβικὴ, Εὐβοϊκὴ", περὶ ἣν λέγεται καὶ τὸ τῆς ἀμπέλου τεράστιον, βότρυν ἐκφερούσης καθημερινόν. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νύσαι, ὡς οἱ τὰ ἐθνικὰ [4] γράψαντες λέγουσι. φασὶ δὲ τοὺς περὶ τὴν Νυσαίαν Ινδικὴν ταύτην ὁδὸν ὄντας, καὶ τοὺς περὶ τὸ Νυσαῖον ὄρος τοῦτο οἰκοῦντας, ἀνθρωποφάγους εἶναι. περὶ δὲ ταύτης τῆς Νύσης καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα [5] ῥηθήσεται.

636. Μέσσον δ᾽ ἀμφοτέρων χθονὸς ἄσπετος ἰσθμὸς ὀρίζει] Ὅτι τὸν ἤδη ῥηθέντα μέσον τοῦ Εὐξείνου πόντου καὶ τοῦ Υρκανίου πλατύτατον ἰσθμὸν, ἤτοι τὸν περὶ τὴν Ιβηρίαν τὴν Εῴαν, ἄσπετόν τε λέγει, καὶ μακροῖς ὧδε καὶ ὧδε τιταινόμενον πεδίοις. καὶ σημείωσαι καὶ ἐνταῦθα ὅτι ὁ ἰσθμὸς ἁπλῶς μὲν καὶ οὕτω ῥηθεὶς, γῆν δηλοῖ στενοχωρουμένην μεταξὺ δύο θαλασσῶν· εἰ δὲ [6] προσκεῖται" τὸ μακρὸς, ἢ πλατὺς, ἢ ἀθέσφατος, ἤ τι τῶν τοιούτων ὁποῖα πολλὰ ἐπινοεῖται ὁ Διονύσιος, τότε διὰ τὰς τοιαύτας προσθήκας ἰσθμὸς νοηθήσεται καὶ ὁ μὴ στενός. τὸ δ᾽ αὐτὸ νοητέον καὶ ἐπὶ πορθμοῦ, εἴ γε παρὰ τοῖς [7] παλαιοῖς" πορθμὸς λέγεται ὁ περὶ Σικελίαν, οὐ μόνον ὁ βόρειος, ὁ

1. Iliad. Υ. v. CCCLXXI. &c. 2. δέμας MS R. STEPH. 3. omittit MS R. STEPHAN. 4. vide unum ex iis STEPHANUM BYZANT. in v. Νύσαι. 5. vide com[illegible]t. in v. MCLIII. 6. πρόσκειται C. [illegible] πολλοῖς MS R. STEPH.

ἐπλασά-

ἐπλασάμενος, ἀλλὰ καὶ ὁ νότιος, ὁ χιλίοις καὶ πεντακοσίοις σταδίοις μετρούμενος, καὶ εἰς χάσμα τοσοῦτον ἀνοιγόμενος.

638. Μέσσα γεμιζῶν πάσης Ασίης ὄρος ἀμφιβέβηκεν] Ὅτι ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀρξάμενος ἐκ τῆς Παμφυλίας, ὡς οὗτος δοξάζει, ἄχρι καὶ Ινδῶν παρήκει, διὰ πάσης ἥκων Ασίας· ἄλλοτε μὲν, φησὶ, λοξὸς καὶ ἀγκύλος, καὶ, ὡς ἐρεῖ, καμπυλώτερος, πολλὰς ἔχων στροφάλιγγας, ἄλλοτε δὲ ὀρθότερος ἴχνεσιν. εἶτα αἰτιολογῶν τὴν κλῆσιν τοῦ ὄρους, φησὶ, Ταῦρον δὲ αὐτὸν κικλήσκουσιν, οὕνεκα λοφούμενος ταυροφανὴς καὶ ὀξυκάρηνος ὁδεύει, οὔρεσιν ἐκταδίοις, ὅ ἐστι μακροῖς, πολυσχιδὴς ἔνθα καὶ ἔνθα. τὸ δὲ ὀξυκάρηνος γράφεται καὶ ὀρθόκραιρος, καὶ ἔστι προσφυὲς τῇ κλήσει τοῦ Ταύρου. ἐπίθετον γὰρ ταύρου, καὶ ἁπλῶς βοὸς, τὸ [1] ὀρθόκραιρος"· ὡς δηλοῖ τὸ, [2] βοῶν ὀρθοκραιράων. λέγει δὲ ὅτι ὁ Ταῦρος οὗτος οὐ μίαν ἐπωνυμίαν ἔλαχεν, ἀλλ᾽ ἐν ἑκάστῃ στροφάλιγγι ἔχει ὄνομα. εἶτα δεικνύων πάλιν τὸ παχυμερὲς τῆς περιηγήσεως, λέγει τοιαῦτα ἐκείνοις ἂν μέλοιτο οἳ κατὰ χώραν οἰκοῦσιν. ὅμοιον δὲ, φασὶ, τὸ σχῆμα τοῦτο τῷ τοῦ [3] Ησιόδου, τῷ,

Οἳ δὲ [4] ἕκαστα" ἴσασιν, οἳ ἂν περιναιετάωσιν.

καὶ τοὺς ἐκ τοῦ Ταύρου δὲ καναχηδὰ ῥέοντας ποταμοὺς, ἀπειρεσίους εἰπὼν, ἐπάγει, τίς ἂν πάντα ὀνόματα [5] εἴποι"; καὶ ἔθνη δὲ διίξεσθαι λέγει οὐ πάντα, ἀλλ᾽ ὅσα εἰσὶν ἀείδηλα· εὐχόμενος τὰς Μούσας [6] ἰθύντατον" ἴχνος ἄγειν, καὶ μὴ σκολιὸν, εἰ καὶ πολλαὶ τοῖς περιηγουμένοις τόποις εἰσὶν αἱ στροφάλιγγες.

647. Επωνυμίαν μίαν] Ὅρα δὲ ὅτι κατὰ μίμησιν τοῦ Σαμία μία ναῦς, εἶπε καὶ οὗτος τὸ, ἐπωνυμίαν μίαν ἔλαχεν. ἐξ Ομήρου δὲ ἄμφω εἴληπται, εἰπόντος ἐν Οδυσσείᾳ, Σαμία μία. ὁ δὲ [7] γεωγράφος οὕτω περὶ τοῦ Ταύρου φησί, Διέζωκεν ὁ Ταῦρος μέσην τὴν Ασίαν, ἀπὸ ἑσπέρας ἐπὶ τὴν ἕω τεταμένος· οὗ τελευταῖον τὸ Ιμαιον τῇ Ινδικῇ θαλάσσῃ συνάπτον. ὅτι δὲ μέρος τι τοῦ ὄρους τοῦ Ταύρου καὶ Κράγος λέγεται, αὐτὸς ὁ [8] Διονύσιος ἐρεῖ ἐν τοῖς ἐφεξῆς· ἔνθα καὶ ἄλλαι τινὲς τῆς τοιαύτης Ταύρου κλήσεως αἰτίαι παρατεθήσονται, ἀρέσκουσαι τοῖς παλαιοῖς. [9] Αρριανὸς δὲ φησὶν οὕτως, ὁ Ταῦρος τὸ ὄρος ἀπείργει τὴν Ασίαν, ἀρχόμενος ἀπὸ [10] Μυκάλου" τοῦ καταντικρὺ Σάμου τῆς νήσου ὄρους· ἀποτεμνόμενος δὲ τὴν Παμφυλίων καὶ Κιλίκων γῆν, ἔνθεν μὲν ὡς εἰς Αρμενίους παρήκει, ἀπὸ δὲ Αρμενίων, ὡς ἐπὶ Μήδους,

645. Οἱ μὲν πρὸς βορέην] Ὅτι τὰ τέσσαρα κέντρα τοῦ κόσμου ἐν-

1. ὀρθόκερως MS R. STEPH. 2. HOMER. Iliad. Θ. v. CCXXXI. 3. theogon. v. CCCLXX. 4. ἕκαστοι in vulgatis Hesiodi editionibus. 5. εἴπῃ E. & edit. R. STEPH. 6. ἰθύτατον E. 7. STRABO lib. II. 8. lib. V. de expedit. ALEXANDRI. 9. v. DCCCL. 10. Μυκάλης MS R. STEPH. sed ARRHIANUS, ut noster in textu.

ταῦθα

ταῦθα περιλαμβάνων συντομώτατα, κατὰ [1] ἰδέαν γοργότητος", φησὶν ὡς οἱ ἐκ τοῦ Ταύρου ποταμοὶ ῥέουσιν, οἱ μὲν πρὸς βορέην, οἱ δ' ἐπὶ νότον, οἱ δ' ἐπὶ ῥιπὴν εὔρου καὶ ζεφύρου.

652. Μαιώτιδος ἄγχι νέμονται αὐτοὶ Μαιῶταί τε καὶ ἔθνεα Σαυροματαων] Ὅτι περὶ τὴν προϊστορηθεῖσαν Μαιῶτιν αὐτοί τε εἰσὶν οἱ Μαιῶται, οἱ τῆς Μαιώτιδος δηλονότι παρώνυμοι, ἢ καὶ τυχὸν ἐξ ὧν ἡ Μαιῶτις λίμνη ἀπεκέκληται· καὶ οἱ Σαυρομάται δὲ πρὸς αὐτῇ κεῖνται, ὕλην ναίοντες ἀπείριτον, δι' ἧς μέσης ὁ Τάναϊς συρόμενος ἐς μέσα πίπτει τῆς Μαιώτιδος· ὃς Εὐρώπην Ἀσίας ἀποτέμνεται, εἰς δύσιν μὲν, Εὐρώπην, εἰς δ' αὐγὰς, τὴν Ἀσίαν. περὶ δὲ τούτων εἴρηται ὅσα ἔδει ἐν τοῖς φθάσασιν.

653. Ἔθνεα Σαυροματαων] Ὅτι περὶ τοὺς Σαυρομάτας (φῦλον δέ εἰσι Σκυθικὸν) Ἐνυαλίου Ἄρεος ἔθλον γένος λέγει, ἢ διὰ τὸ πολεμικοὺς εἶναι, ἢ διότι ἐξ Ἀμαζόνων γενεαλογοῦνται, αὗται δὲ ἐξ Ἄρεος. φησὶ γὰρ ὅτι ἐκ φιλότητος ἰφθιμάων Ἀμαζονίδων ἐγένοντο* ἣν ἐκεῖναί ποτε τοῖς Σαυρομάταις ἐμίγησαν, πλανηθεῖσαι πάτρηθεν ἐκ Θερμώδοντος ἐς Σκυθίαν· διὸ καὶ παῖδες μεγαλήτορες αὐτῶν ἐξεγένοντο. ἐπλανήθησαν δὲ, φασὶν, αἱ Ἀμαζόνες, ἢ ὅτι κατὰ τῆς Ἑλλάδος ἐστράτευσαν περιοδεύσασαι τὰ βόρεια, καὶ διὰ τοῦ Ἴστρου περαιωσάμεναι, ἀφ' ὧν, ὡς ἐξ Ἄρεος καταγομένων, καὶ ὁ Ἄρειος πάγος ἐν Ἀθήναις ὠνόμασται, οἷα μέχρι καὶ ἐκεῖ ἐλθουσῶν· ἢ ὅτι Ἡρακλῆς αὐτὰς ἐκ τῆς Ἀσίας ἐφυγάδευσεν ἐπιστρατευσάμενος, διὰ τὸν τοῦ Ἱππολύτης ζωστῆρα. [2] Ἡρόδοτος δὲ περὶ τούτων τοιαῦτά φησιν, Ἕλληνες νικήσαντες Ἀμαζόνας ἐπὶ [3] Θερμώδοντος", καὶ ζωγρήσαντες ὅσας ἠδύναντο, ἀπέπλεον διὰ τοῦ Εὐξείνου· αἱ δὲ ἐν τῷ πελάγει ἐπιθέμεναι, κατέκοψαν τοὺς ἄνδρας. εἶτα φερόμεναι κατὰ κῦμα καὶ ἄνεμον, ἀφικνοῦνται εἰς τὴν Μαιῶτιν· καὶ ἐξελθοῦσαι, καὶ ληϊζόμεναι τὴν Σκυθικὴν, τῶν μὲν ἀρχὴν ἐδόκουν ἄνδρες εἶναι· γνωσθεῖσαι δέ ποτε κατειργάσθησαν εἰρηνικῶς· καὶ ζευχθεῖσαι τοῖς ἐγχωρίοις νεανίαις, διέβησαν τὸν Τάναϊν, καὶ τριῶν ἡμερῶν ὁδὸν ὁδεύσασαι πρὸς ἥλιον ἀνίσχοντα, κατέμειναν ἐν τῇ νῦν χώρᾳ τῶν Σαυροματῶν. τὸ δὲ Ἀμαζονίδες, οὐχ [4] ὑποκοριστικὸν" (ἵνα μὴ τὰς ἰφθίμους τῷ ὑποκορισμῷ ταπεινοῖ) ἀλλὰ κατὰ παραγωγήν. τοιοῦτον δὲ ἐφάνη περὶ τούτων καὶ τὸ [5] Ἀονίδα γῆν· καὶ τὸ, [6] Σικελικὴν πορθμίδα, καὶ εἴ τι ἄλλο τοιοῦτο. τὸν δὲ Παφλαγονικὸν ποταμὸν Θερμώδοντα, πάτραν τῶν Ἀμαζόνων εἶπε, διότι πάλαι ποτὲ περὶ τοὺς Παφλαγονικοὺς αὗται κατῴκουν τόπους, ὡς αἱ ἱστορίαι φασίν.

1. ἰδέαν γοργότητα C. 2. Melp. cx. 3. Θερμώδοντα C. E. —δοντι HERODOTUS dicto loco. 4. ὑποκοριστικῶς E. 5. DIONYS. v. CCXXXI. 6. DIONYS. v. CCCXLIV.

663. Τοῦ

663. Τοῦ δ' ἤτοι πηγαὶ μὲν ἐν οὔρεσι Καυκασίοισι] Ὅτι αἱ τοῦ ῥηθέντος Τανάϊδος πηγαὶ ἐν τοῖς Καυκασίοις μορμύρουσιν ὄρεσιν, αὐτὸς δὲ πλατὺς ἐπιτρέχει ἔνθα καὶ ἔνθα τοῖς Σκυθικοῖς πεδίοις. νοητέον δὲ νῦν, φασὶ, Καύκασον τμῆμά τι τοῦ προειρημένου Ταύρου βορειότατον, [1] περὶ τὴν Κερ[illegible] ἀνῆκον θάλασσαν, οὗ μέρη καὶ τὰ περὶ τούτων γραφέντα Ῥιπαῖα ὄρη. τὸν δὲ τοιοῦτον Καύκασον, περὶ ὃν καὶ ὁ τοῦ Προμηθέως πλάττεται ἀνασκολοπισμὸς, οἱ παλαιοὶ μὴ ἐγκεῖσθαί φασι τῷ τῆς περιηγήσεως πίνακι. ὁ δὲ [2] γεωγράφος φησὶν αὐτὸν διήκειν μέχρι τῶν Τιβαρηνῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ μὲν Διονύσιος λέγει τοῦ τοιούτου Καυκάσου ἐκπίπτειν τὸν Τάναϊν· ὁ [3] γεωγράφος δὲ ἀδήλους λέγει καὶ τοῦ Τανάϊδος τὰς ἀρχὰς, καθὰ καὶ τὰς τοῦ Νείλου· λέγουσι καὶ πόλιν παρ' αὐτῷ εἶναι ὁμώνυμον τῷ ποταμῷ. ἄλλοι δέ φασιν αὐτὸν ἐκ λίμνης τινὸς, ὡς ἐξ ἀρχῆς, εἰς λίμνην τὴν Μαιῶτιν ῥέοντα δυσὶ στόμασιν εἰσβάλλειν εἰς αὐτήν.

666. Τοῦ δ' ἂν κυμαίνοντος] Ὅτι περὶ τοὺς τόπους τοὺς κατὰ τὸν Τάναϊν, καὶ τὸν ἐκεῖ βόρειον Καύκασον, βορέου χειμαίνοντος, παγετὸν ἂν ἴδοις ὑπὸ κρυμοῦ παγέντα. εἶτα ἐνδιαθέτως ὁ Διονύσιος οἷα οἰκτιζόμενος τοὺς ἐν τῷ τοιούτῳ τόπῳ, διὰ τὸν ἀπείριτον παγετὸν, ἔτι δὲ καὶ αὐξητικῶς τὸν χειμῶνα ἐκφράζων, φησὶ, σχέτλιοι ἐκεῖνοι φῶτες· αἰεὶ γὰρ αὐτοῖς ψυχρά τε χιὼν καὶ κρυμὸς δυσαής. καὶ δὴ ὅταν ἐξ ἀνέμων πλεῖον κρύος ἔλθῃ, καὶ ἵππους ἄν τις θνήσκοντας ὀφθαλμοῖς ἴδοιτο καὶ ἡμιόνους· τὸ δὲ ὑπερβολικὸν, καὶ ὄϊς ἀγραύλους, ὧν, καθ' [4] Ἡσίοδον, οὐδὲ τὸ κατὰ Ληναιῶνα ψῦχος καθικνεῖται, διὰ τὸ δασὺ τῶν τριχῶν. οὐδὲ μὴν οὐδ' αὐτοὶ, φησὶν, οἱ αὐτόθι ἄνδρες [5] ὑπὸ" ψύχους ἀπήμαντοι μίμνουσιν. ἀλλὰ γὰρ ὑποζεύξαντες ἀπήνας (ἁμαξόβιοι γὰρ οἱ ἐκεῖ) πλανῶνται εἰς ἑτέραν χώραν, λείπουσι δὲ γαῖαν αὐταῖς χειμερίοις. τοῦτο δὲ καὶ εἰς παροιμίαν ἐπὶ ἐρημωθείσης οἰκουμένης κεῖται. ὡς τὴν δεῖνα πόλιν ἐρήμην οἱ ἄνεμοι καταπνέουσι. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι τὴν χιόνα ἐριῶδες ὕδωρ ἀστείως οἱ παλαιοί φασι, τοῦ σοφοῦ βασιλέως Δαβὶδ ἀφορμὴν ἐνδόντος αὐτοῖς, ὅτε εἴπη,

[6] Διδόντος χιόνα αὐτοῦ ὡσεὶ ἔριον.

Ὅρα δὲ καὶ ὅτι φανερῶς ἐνταῦθα τὸ σχέτλιοι, οὐκ εἰς ὕβριν, ἀλλ' ἐπὶ οἴκτῳ εἴρηται.

669. Αἰεί σφιν ψυχρή τε χιὼν, κρυμός τε δυσαής] Ὅτι δὲ ἡ τῶν πλανήτων τούτων Νομάδων χώρα δυσχείμερός ἐστιν, ὡμολόγηται. διότι οὐδὲ ὄνους τρέφει· δύσριγον γὰρ τὸ ζῶον. [illegible] δὲ, κατὰ τὴν ἱστορίαν, καὶ

1. παρὰ E. 2. STRABO lib. XI. 3. STRABO lib. XI. 4. oper. & dies, v. DII. & DXIV. &c. 5. ὑπὸ E. 6. psalm. CXLVII. v. XVI. ut exemplar ALEXANDRINUM.

χαλεπῇ

χαλκοῦ ὑδρίαι χειμῶνος ἐκεῖ, καὶ διαβάντες τινὲς ἁμαξεύονται. καὶ τὰ καύματα δὲ σφοδρὰ θέρεος ἐκεῖ φασί τινες γίνεσθαι. ὁ μέντοι Διονύσιος ἔοικε μὴ οὕτως δοξάζειν, ἀλλὰ διηνεκῶς τὴν χώραν ἐκείνην ψύχεσθαι. φησὶ γάρ, Αἰεὶ σφι ψυχρή τε χιών, κρυμός τε δυσαής. οὕτω δὲ καὶ [1] Ἡρόδοτος, δυσχείμερον εἰπὼν τὴν Σκυθικήν, ἐπάγει, ὅτι τοὺς μὲν ὀκτὼ μῆνας ἐκεῖ ἀφόρητος οἷος γίνεται κρυμός· ὅτε ὕδωρ μὲν ἐκχέας, πηλὸν οὐ ποιήσεις· πῦρ δὲ ἀνακαίων, ποιήσεις πηλόν. ἡ δὲ θάλασσα πήγνυται, καὶ ὁ Βόσπορος ὁ Κιμμέριος. τοὺς δὲ λοιπούς, φησί, [2] τέσσαρας" μῆνας ψύχεα αὐτόθι ἐστί. τάχα οὖν ἡ μὲν ἐνδοτέρα Σκυθικὴ ἡ πρὸς βορέαν, τοιαύτη ἐστὶν οἵαν φησὶν ὁ Ἡρόδοτος· ἡ δὲ λοιπὴ πάσχει, ὡς εἰκός, καὶ καύματα. Σκυθῶν δὲ ἡ τοιαύτη πᾶσα γῆ, περὶ ὧν ἱστορεῖ Ἀρριανός, ὅτι σιτοφάγοι ποτὲ καὶ ἀροτῆρες ὄντες, καὶ οἰκίας οἰκοῦντες, καὶ πόλεις ἔχοντες, ἐπειδὴ ὑπὸ Θρᾳκῶν ἐπλήγησαν, μετέβαλον τὰ [3] πρότερον" ἤθη, καὶ ἀρὰς ἐπηράσαντο μεγάλας, μή ποτε οἰκίαν ἔτι δείμασθαι, μήτε ἀρότρῳ γῆν ἀναρρῆξαι, μήτε [4] πόλεις" δομήσασθαι, μήτε κτῆμα κειμήλιον ἐπικτήσασθαι, ἀλλ' οἴκους μὲν ποιήσασθαι ἁμάξας, τροφὴν δέ, κρέα θήρεια· πόμα δὲ ταυτὸ καὶ τροφήν, τὸ γάλα. θρέμματα δὲ κεκτῆσθαι μόνα, ὅπως ἄγεσθαι αὐτοῖς ὁμ[illegible] ἄλλην γῆν ἐξ ἄλλης ἀμείβουσι· καὶ ἀπὸ τοῦδε ἀντὶ γεωπόνων γενέσθαι [illegible]μάδας. ἀλλόγιμον δὲ ἄνδρα ἡ τῶν Σκυθῶν ἤνεγκε γῆ τὸν Ἀνάχαρσιν, οὗ μέμνηται καὶ [5] Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Εὔξεινος παρέχεται ἔθνη ἀμαθέστατα· καὶ ἐξ οὐδενὸς τῶν ἐντὸς τοῦ Πόντου ἀνὴρ ἐλλόγιμος λέγεται, πάρεξ τοῦ Σκυθικοῦ, ὅθεν ὁ Ἀνάχαρσις. λέγονται δὲ οἱ Νομάδες οὗτοι Σκύθαι καὶ μέχρι τῆς Θρᾳκικῆς Χερρονήσου ἐλάσαι ποτέ, καταστρέχοντες τὴν Εὐρώπην, ὅτε ὁ Δαρεῖος ἐκεῖ στρατεύσας ἠρέθισεν αὐτούς.

680. Σαυρομάτας δ' ἐπίσχουσιν ὑπαιπύτεροι γεγαῶτες Σινδοί] Ὅτι Σαυρομάτας ἐπέχουσιν οἱ Σινδοί, οἱ καὶ Ζικχοὶ [6] λεγόμενοι", κατά τινας. λέγει δὲ τὸ ἐπέχουσιν, ἀντὶ τοῦ διαδέχονται, καὶ μετ' αὐτοὺς τὴν γῆν ἔχουσιν. [7] Ὅμηρος δὲ τὸ ἐπέχειν λέγει, τὸ κατά τινος ἔχειν καὶ ἐπιφέρεσθαι. καὶ δοτικῇ συντάσσει, οἷον, Δαιμονίη τί μοι ἐπέχεις; ὁμοίως μετὰ Σαυρομάτας εἰσὶ καὶ οἱ ἐν Ὀδυσσείᾳ πλατύτερον ἱστορηθέντες Κιμμέριοι, καὶ οἱ Ὀρέται, δίχα τοῦ σ'. οἱ γὰρ μετὰ τοῦ σ' Ὀρέσται ἔθνος εἰσὶν Εὐρωπαῖον, Μολοσσικὸν ἀπὸ τοῦ Ἀγαμεμνονίδου Ὀρέστου καλούμενοι. ἐκεῖ δέ, φησί, καὶ οἱ Κερκέται, ὧν ἡ χώρα Κερκετὸς λέγεται, παρακειμένη τῷ [8] προειρημένῳ Καυκάσῳ. ἐκεῖ καὶ οἱ ἀλκήεντες Ἀχαιοί, οὓς ἐκ Τροίας, φησί, νότου καὶ ζεφύρου πνοαὶ νοσφισάμεναι,

1. Melp. XXVIII. 2. δύο MS R. STEPH. male. HERODOTUS enim, ut in textu. 3. πρότερα E. 4. πόλιν C. 5. Melpom. XLVI. 6. omittunt C. E. 7. Odyss. T. v. LXXVII. 8. DIONYS. v. DCLXIII. in quem versum vide comment.

ἦγον

ἦγον νόσφι καὶ χωρὶς καὶ μακρὰν ἀπαγαγοῦσαι καὶ ἀφορίσασαι, ἤγαγον ἐκεῖ, ἑπομένους Ἀρητιάδῃ βασιλεῖ, ἤγουν τῷ Πελοπίδῃ Ἀγαμέμνονι· ὃν Ἀρητιάδην λέγει, τουτέστιν ἐξ Ἄρεος καταγόμενον, διὰ τὴν τοῦ Ἄρεος Ἱπποδάμειαν, ἣν ὁ τοῦ Ἀγαμέμνονος πρόγονος Πέλοψ εἰς γυναῖκα ἠγάγετο. οἱ δὲ ἕπεσθαι τοὺς τοιούτους φασὶν Ἀχαιοὺς Ἀρητιάδῃ βασιλεῖ, ἤτοι τῷ πολεμικῷ Ἀχιλλεῖ, συλλῃστεύοντας αὐτῷ πολεμαρχοῦντι. ἢ μᾶλλον Ἰαλμένῳ φασὶν αὐτοὺς ἀκολουθῆσαι τῷ υἱῷ Ἄρεος, Ἀσπληδονίων βασιλεῖ· ἦσαν δὲ Ὀρχομένιοι. ὁ δὲ [1] γεωγράφος φησὶν ὅτι ἀπὸ τῆς Ἰάσονος στρατείας τῆς εἰς Κόλχους οἱ μὲν Φθιῶται Ἀχαιοὶ τὴν ἐν Ἀσίᾳ Φθίαν ᾤκησαν· Λάκωνες δέ, τὴν Ἡνιοχίαν χώραν, ὧν ἦρχε Ῥέκας τε καὶ Ἀμφίστρατος, ἡνίοχοι Διοσκούρων· ἀφ' ὧν τὸ ἐκεῖ ἔθνος οἱ Ἡνίοχοι, καὶ ἡ χώρα ἡ Ἡνιοχία. οἱ δὲ τὸν Πομπήιον Ἀρητιάδην βασιλέα ἐνόησαν, ὃς ἔχων Σκύθας συμμάχους, μεθ' ὧν ἦσαν καὶ οἱ τοιοῦτοι Ἀχαιοί, ἐπολέμησε Καίσαρι, κατὰ τὸν ἐμφύλιον πόλεμον. τὸ δὲ Ἀρητιάδης, ἀπὸ τοῦ Ἄρης Ἄρητος ἰαμβικοῦ γίνεται. πάσχει γὰρ καὶ τοιαύτην ἰαμβικὴν κλίσιν ὁ Ἄρης. τὸ δὲ [2] νοσφισάμενοι", λέξις ἐστὶν [3] Ὁμηρική· οἱ δὲ ὕστερον ἐπὶ τοῦ ἰδιοποιεῖσθαι καὶ ἀποκερδαίνειν τιθέασι τὸ νοσφίζεσθαι.

687. Ἡνίοχοι, Ζύγιοί τε Πελασγίδος ἔκγονοι αἴης] Ὅτι μετὰ τοὺς Ἀχαιοὺς οἱ προρρηθέντες Ἡνίοχοι, καὶ οἱ Ζύγιοι, ἔθνος ἀγριώτατον, ὡς ἡ ἱστορία φησί, Πελασγῶν ἔκγονοι. ἱστορεῖ δὲ Χάραξ τοὺς Ἀργοναύτας, οὐ μιᾷ νηΐ (κατὰ τὸν πολὺν περὶ τῆς Ἀργοῦς λόγον) ἀλλὰ πολλοῖς πλοίοις εἰσπλεῦσαι τὸν Εὔξεινον· καί τινας αὐτῶν ἀποπλανηθῆναι, καὶ ἐν μιᾷ τῶν νηῶν εἶναι τοὺς τῶν Τυνδαρειδῶν ἡνιόχους, ἤτοι τοὺς τῶν Διοσκούρων· ἀφ' ὧν κληθῆναι τὰ ἔθνη τοὺς Ἡνιόχους, καὶ τοὺς Τυνδαρείδας. ναὶ μὴν καὶ τὴν Διοσκουρίδα λέγουσι, τὸν τοῦ Εὐξείνου μυχόν, ἤγουν τὸν ἔσχατον πρὸς τῇ Κολχικῇ Τραπεζοῦντι πλοῦν. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία,

[4] Ἐς Φᾶσιν, ἔνθα ναυσὶν ἔσχατος δρόμος.

τουτέστιν, εἰς αὐτὴν τὴν Κολχίδα γῆν, ἀπὸ μέρους, ἔνθα τὸ ἔσχατον τοῖς ἐκεῖ πλέουσιν. ἀπέστι γε ἄλλως πολλὰ στάδια, φασί, καὶ πολὺς πλοῦς ἐκ τοῦ Φάσιδος εἰς τὸν μυχὸν τοῦ Εὐξείνου καὶ εἰς τὴν Διοσκουρίδα, ᾗ συνεχής ἐστιν ἡ Τραπεζοῦς, κτίσμα Σινωπέων, μέγα ἐμπόριον, περὶ ἣν ἡ Τραπεζουσία χώρα. καὶ ἡ Τυνδαρειδῶν δὲ χώρα πρὸς αὐτῷ ἐστι τῷ τοῦ Πόντου μυχῷ, ἤτοι τοῦ Εὐξείνου. περὶ ὧν, καὶ διό τι Τυνδαρεῖδαι λέγονται, ἀνωτέρω εἴρηται.

689. Κόλχοι ναιετάουσι, μετήλυδες Αἰγύπτοιο] Ὅτι ἀκολούθως τῷ

1. STRABO lib. XI. ubi Ἀχαίαν STRABO legit pro Φθίαν in EUSTATH. 2. νοσφισάμενοι C. E. 3. Iliad. B. v. LXXXI. 4. Iambus e STRABON. lib. XI. ejusdem meminit THEOCRIT. idyll. XIII. v. LXXV. Πεζὸς δ' ἐς Κόλχους τε καὶ ἄξεινον ἵκετο Φᾶσιν.

[1] Ἡρο-

[1] Ηροδότῳ γνωματεύει καὶ αὐτὸ, μετήλυδας εἶναι τῶν Αἰγυπτίων τοὺς Κόλχους, οὐκ ἐστὶν ἀποίκους, ἢ μετοίκους. πίστις δὲ τοῦ λόγου τούτου, ὅτι τε μελάγχροοι, πυ τέσιν οὐλότριχες, εἰσὶ, κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους, καὶ μέλανες. ἔτι δὲ καὶ τὰ παρ' αὐτοῖς Αἰγύπτια [2] ἔθη" ὧν ἓν καὶ τὸ περιτέμνεσθαι, καὶ τὸ λινᾶς ἐσθῆτας ἀμπέχεσθαι. καὶ ἡ ζωὴ δὲ, φασὶ, καὶ ἡ γλῶσσα ἐμφερὴς ἦν τοῖς Κόλχοις καὶ τοῖς Αἰγυπτίοις. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶ, Κόλχοι μετὰ Ηνιόχους, ὑπὸ τοῖς Καυκασίοις καὶ Μοσχικοῖς ὄρεσι. καλοῦνται δὲ Κόλχοι ἀπὸ Κόλχου υἱοῦ Φάσιδος. τούτων δὲ ὑπερκεῖσθαι λέγονται οἱ Θοάνες, ἄνδρες οὐδὲν μὲν βελτίους τῶν προσοίκων Φθειροφάγων τῷ ῥύπῳ, πλουτοῦντες δὲ τῷ χρυσῷ. χρυσὸν γὰρ παρ' αὐτοῖς οἱ χείμαρροι καταφέρουσιν, ὃν ὑποδέχονται οἱ ἐκεῖ μαλλωταῖς ἀφ' ὧν τὸ χρυσόμαλλον ἐμυθεύθη δέρας, οὗ χάριν καὶ ὁ τῶν Αργοναυτῶν ἐγένετο πλοῦς. καίτοι ὁ Χάραξ τὸ χρυσοῦν [4] δέρμα" μέθοδον εἶναι λέγει χρυσογραφίας [5] μεμβράναις" ἐμπεριειλημμένην, δι' ἣν, ὡς λόγου ἀξίαν, τὸν τῆς Αργοῦς καταρτισθῆναι στόλον φησί. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. ὁ δὲ Διονύσιος τοὺς Κόλχους τοπογραφῶν, κατοικεῖν φησιν αὐτοὺς περὶ τὸν ἐκθέντα μυχὸν τοῦ Εὐξείνου πόντου, μετὰ τοὺς εἰρημένους Τυνδαρίδας, ἐγγὺς τοῦ προειρημένου Καυκάσου, ὃς περὶ τὸν Υρκάνιον κόλπον ὄρεσιν ἠλιβάτοις αὔξεται. ἔνθα, φησὶ, καὶ ὁ Φᾶσις Κιρκαίου κατὰ νῶτον ἑλισσόμενος πεδίοιο, Εὐξείνου ποτὶ χεῦμα θοὴν ἀπερεύγεται ἄχνην. εἰς γὰρ τὸν Εὔξεινον πόντον ἐκβάλλει καὶ ὁ Φᾶσις ποταμὸς, ὃς ἐκτείνει μὲν τὴν παραλίγουσαν, καλεῖται δὲ οὕτως ἀπὸ Φάσιδος, οὗ υἱὸς Κόλχος ἱστόρηται. καταῤῥέει δὲ εἰς τὴν Κολχίδα τραχὺς καὶ βίαιος, περατὸς ἑκατὸν γεφύραις, κατὰ τὸν [6] γεωγράφον, διὰ σκολιότητα. ἐμβάλλουσι δὲ εἰς αὐτὸν ποταμοὶ Γλαῦκος καὶ Ιππος. ἐπίκειται δὲ καὶ πόλις ὁμώνυμος. οἱ δὲ περὶ αὐτὸν τόποι, Φασιανὴ λέγεται χώρα ὑπό τε [7] Διοδώρου καὶ ἄλλων. καὶ οἱ Φασιανοὶ δὲ τὸ ὄρνεον ἐκεῖθεν παρονομασθῆναι δοκοῦσιν, ὡς αὐτόθι πλεονάσαντες. ὁ δὲ Καύκασος, καὶ Κάσπιος ὑπὸ τῶν ἐκεῖ καλεῖται, ὡς ὁ [8] γεωγράφος φησίν· ὃς λέγει καὶ ὅτι τὰ πρὸς θάλασσαν αὐτοῦ Κεραύνια ὄρη καλοῦνται ὁμωνύμως δηλονότι τοῖς Ιλλυρικοῖς· καὶ ὅτι ὑπέρκειται ὁ Καύκασος ἀμφοῖν τοῦ Ποντικοῦ καὶ Κασπίου [9] πελάγους", διατειχίζων τὸν αὐτόθι ἰσθμὸν, καὶ ἀφορίζων πρὸς μὲν νότον Αλβανοὺς καὶ Ιβηρας, πρὸς δὲ ἄρκτον, Σαρμάτας.

692. Κιρκαίου κατὰ νῶτον] Τὸ δὲ Κιρκαῖον πεδίον, διὰ τὴν τοῦ Κόλχου βασιλέως Αἰήτου ἀδελφὴν Κίρκην οὕτω καλεῖται, τὰς βοτάνας ἐκεῖθεν συλλέγουσαν. περὶ τούτου τοῦ πεδίου καὶ ὁ [10] γεωγράφος φησὶν,

1. Euterp. CIV. 2. ἔθνη E. 3. STRABO lib. XI. 4. δέρας MS R. STEPH. 5. μεμβράνῃ MS R. STEPH. 6. STRABO lib. XI. 7. biblioth. hift. lib. XIV. 8. STRABO lib. XI. 9. πελάγη E. 10. STRABO lib. IV.

ὅτι

ὅτι [1] περὶ" τὴν Αλβανῶν γῆν Κίρκης ἱερὸν, ἔνθα καὶ φιάλη τις Οδυσσέως δείκνυται· καὶ Κιρκαῖον ὄρος πολύῤῥιζον, νησίζον θαλάσσῃ καὶ ἕλεσιν. Ιστέον δὲ ὅτι κατὰ τὸν [2] Λυκόφρονα ἐστὶ Κιρκαῖόν τι ὄρος καὶ περί που τὰ τῆς Ρώμης

...ειαι.

694. Οὔριος Αρμενίοιο] Ὅτι τὸ Αρμένιον ὄρος, ἀφ' οὗ ῥέειν ὁ Φᾶσις ἄρχεται, ὁ μὲν τὰ ἐθνικὰ [3] γράψας περὶ τὴν ἀρχὴν τῆς Υρκανίας εἶναι οἴεται. ἄλλοι δὲ τοῦ Ταύρου φασὶν ἀπόσπασμα εἶναι τὸ Αρμένιον, παρατεῖνον ἕως ... εἰς Αρμενίαν, τῆς οὕτω κληθείσης ἢ ἀπὸ τοῦ ῥηθέντος Αρμενίου ὄρους, ἢ ἀπὸ ...νος Αρμένου, Ροδίου ἀνδρὸς. κατὰ δὲ ἄλλους Αρμενία ἡ χώρα λέγεται ἐπωνύμως Αρμένου ἥρωος, ἐξ Αρμενίου πόλεως Θετταλικῆς, συστρατεύσαντος ... τῷ Ιάσονι. ὅτι δὲ καὶ εἰς τοὺς τοιούτους τόπους ἦλθεν ὁ Ιάσων, ὅτε εἰς ... χρυσόμαλλον ἐπέπλευσε δέρμα, πολλὰ τεκμήρια παρὰ τοῖς παλαιοῖς. ... δὲ Αρμένιον ὄρος λέγεται καὶ πληθυντικῶς τὰ Αρμένια. Ιστέον δὲ ὅτι [4] Ηρόδοτος τοὺς Αρμενίους Φρυγῶν ἀποίκους φησὶ, λέγων καὶ ὅτι πολυπρόβατοί εἰσι. καὶ [5] Εὔδοξος δὲ ἐν γῆς περιόδῳ φησὶν, Αρμένιοι τὸ γένος ἐκ Φρυγίας, καὶ τῇ φωνῇ πολλὰ φρυγίζουσι. παρέχονται δὲ καὶ λίθον τὴν γλύφουσαν καὶ [6] τυποῦσαν" τὰς σφραγῖδας. κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι τὴν Αρμενίαν χώραν εἰς τέσσαρα διελεῖν λέγεται Ιουστῖνος ὁ βασιλεύς· καὶ πρώτην μὲν, φασὶν, ἔθετο, τὴν ἐνδοξοτάτην Επτάπολιν, ἧς μητρόπολις Βαζανίς, ἡ πρὶν Λεοντόπολις· ταύτης δὲ ἐστὶ καὶ ἡ Θεοδοσίου πόλις, καὶ ἡ Κολώνεια· καὶ ἡ Τραπεζοῦς δὲ καὶ ἡ Κερασοῦς ἐκ τοῦ Πολεμωνιακοῦ κόλπου. δευτέραν δὲ ὁ αὐτὸς ἔταξεν Αρμενίαν ἐν πέντε πόλεσιν, ὧν καὶ ἡ Σεβάστεια. τρίτην δὲ Αρμενίαν κατέστησεν ἑξάπολιν, τὴν ποτε καλουμένην δευτέραν Αρμενίαν, ἧς ἡγεῖται ἡ Μελιτηνή· περὶ ταύτην τὴν Αρμενίαν καὶ ἡ Κόμανα, ἡ καὶ Χρυσῆ ὀνομαζομένη, καὶ ἡ [7] Κουκουσός". ἐπέστησε δὲ καὶ τετάρτην Αρμενίαν ὑπὸ σατράπαις οὖσαν, συγκειμένην ἐκ διαφόρων, καὶ λεγομένην [8] Τζοφαρὴν", καὶ Βαλβιτηνὴν, καὶ τοιαῦτά τινα βάρβαρα ὀνόματα.

695. Τοῦ δὲ πρὸς ἀντολίην] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς καὶ βορέαν τῆς Αρμενίας ὄρεις ὁ ἰσθμὸς ἐστὶν ὁ μεταξὺ Κασπίας καὶ Εὐξείνου θαλάσσης· περὶ ... οἱ ἑῷοι εἰσὶν Ιβηρες, Υρκανίοις, ὡς εἰκὸς, πολέμιοι, ἐκ τῶν κατὰ Πυρήνην [9] μετοικισθέντες" ἑσπερίων Ιβήρων. ἣν δὴ Πυρήνην, καὶ Πυρηναῖον ...ίδαμεν ὄρος λέγεσθαι. ἐπαναλαμβάνει δὲ καὶ τὸν τοιοῦτον ἰσθμὸν, διὰ τὸ ... τοῦ χάσματος, καὶ ἀξιόλογον. ὅρος γάρ ἐστιν ὃν καὶ ὅρον Ασίας καὶ Εὐρώπης

1. περί τι C. E. & MS R. STEPHAN. 2. alex. v. MCCLXXIII. 3. STEPHANUS [illegible] BYZANT. in v. Αρμενία. 4. Terpsich. XLIX. 5. e STEPHAN. BYZANT. in v. Αρμενία. 6. τυπῶσαν SALMASIUS apud STEPH. BYZ. legebat. 7. Κουκουσὸς C. E. & MS R STEPH. 8. Τζοφάνην & Τζόφας MSS R. STEPH. 9. μετοικισθέντων E.

ἐνόμι-

ἐνόμισάν τινες, ὡς [1] προγέγραπται. τοὺς δὲ Ἴβηρας τούτους Ἀρμενίοις καὶ Μήδοις ὁ [2] γεωγράφος ἐσκευάσθαι φησί. λέγει δὲ καὶ ὅτι τούτων οἱ ὀρεινοὶ μαχιμώτεροι.

696. Ἰσθμὸς Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο] Σημείωσαι δὲ ὅτι ἡ τοῦ ἰσθμοῦ ἐνταῦθα ἐπανάληψις, ὁμοῦ ἐπανάληψίς ἐστι καὶ ἐπαναστροφή. φησὶ γάρ, ἐπικέκλιται ἰσθμός, ἰσθμός, Κασπίης τε καὶ Εὐξείνοιο. τοῦτο μὲν γάρ, καθὸ μὲν τοῦ προτέρου νοήματος λήγοντος εἰς τὸ ἰσθμός, ὁ δεύτερος στίχος ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἄρχεται λέξεως, ἐπαναστροφὴν ποιεῖ, σχῆμα ῥητορικόν· διότι δὲ χάριν σαφηνείας ἀναγκαίως ὁ ἰσθμὸς ἐδισσεύθη, ἐπανάληψις γέγονεν.

700. Καὶ Καμαριτάων φῦλον μέγα, τοί ποτε Βάκχον] Ὅτι περὶ τὸν ῥηθέντα ἰσθμὸν κεῖται καὶ τὸ μέγα φῦλον τῶν Καμαριτῶν, οἳ οὕτω λέγονται ἀπὸ πλοίων στρογγύλων λῃστρικῶν, οἷς ἐχρῶντο· ἃ ἐκαλοῦντο καμάραι παρ' Ἕλλησιν. ἦσαν δὲ ἀκάτια λεπτὰ στενὰ καὶ κοῦφα, ἀνθρώπους κε' δεχόμενα, σπάνια δὲ καὶ εἰς λ'. οὗτοι οἱ Καμαρῖται τὸν Βάκχον Ἰνδῶν ἐκ πολέμου, φησί, δεξάμενοι ἐξένισαν, καὶ ταῖς [3] Ληναῖς", ὅ ἐστι ταῖς Βάκχαις, συνεχόρευσαν, τὰ ἐκείνων φορήματα, ζώματα δηλαδὴ καὶ νεβρίδας, ἐπὶ στήθεσι βαλόντες, εὐοῖ Βάκχε λέγοντες. ὑμνητικὸν δὲ ἦν τοῦτο τὸ λόγιον, τῷ Διονύσῳ ἐπιφωνούμενον, ὥσπερ καὶ τὸ εὐάν· ὅθεν καὶ τὸ εὐάζειν παράγεται, καὶ ὁ Διόνυσος Εὔιος λέγεται. ταῦτα δὲ οἱ μὲν ἐδάσυνον, ὡς ἐνθουσιαστικὰ προσπαθῆ τὰ ἐπιρρήματα· οἱ δὲ ἐψίλουν, ἀντὶ τοῦ εὖ οἷ, τουτέστιν αὐτῷ, ἐκλαμβανόμενοι τὴν τοῦ περιηγητοῦ ταύτην φωνήν, καὶ ἐξ αὐτῆς τὸ εὐὰν προσάγοντες, τάχα μὲν ἐν μιᾷ λέξει, τάχα δὲ καὶ ὡς ἐκ δύο σύνθετον, τοῦ εὖ καὶ τοῦ ἄν. Ἰστέον δὲ ὅτι αἱ Βάκχαι αἱ τοῦ Διονύσου ὀπαδοὶ εἰς ἀμπέλους ἀλληγοροῦνται. τροφοὶ γὰρ αὗται τοῦ εἰς οἶνον ἐκλαμβανομένου Διονύσου. αἱ δὲ Διονυσιακαὶ νεβρίδες τὴν τῶν σταφυλῶν ἐν χρόᾳ αἰνίττονται πολυείδειαν. πολύχροοι γὰρ καὶ αἱ νεβρίδες, καὶ ποικίλαι τοῖς στίγμασιν. ἢ καὶ τὸ τῶν μεθυόντων ὑπεμφαίνουσιν ἀγεννές· δειλὸν γὰρ ὁ νεβρός, τὸ τῆς φυζακινῆς ἐλάφου νεογνόν, οὗ δορὰ ἡ νεβρίς. ἢ καὶ διότι ποικίλοι τὰ εἰς νοῦν, διὰ τὸ εὐμετάβολον, οἱ μεθύοντες. ποικίλον δὲ καὶ ἡ νεβρίς, διὰ τὸ πολύστικτον.

707. Τὴν δὲ καταγράψαιμι θάλασσαν, οὐ μὲν ἰδὼν] Ὅτι ὥσπερ [4] Ἡσίοδος ἐν τοῖς περὶ τοῦ πλέειν λέγει, ὅτι [5] λέξω"

Οὔτέ τι ναυτιλίης σεσοφισμένος, [6] οὐδέ" τι νηῶν.

οὐ γάρ ποτε νηῒ ἔπλευσα, καὶ τὰ ἑξῆς· διδοὺς νοεῖν ὅτι ὡς μουσῶν ὑποφήτης οἶδε πάντα· οὕτω καὶ οὗτός φησιν, ὅτι ῥᾷόν σοι καταγράψομαι καὶ τὴν

1. DIONYS. v. XXII. 2. STRABO lib. 1. 3. Σὺν Ληναῖς MS R. STEPH. 4. opera & dies, v. DCXLVIII. 5. λέγω C. E. δείξω HESIODUS, loco dicto. 6. οὐδέ C. E. ut & HESIODI cod.

Κασπίαν θάλασσαν, οὔτε ἰδὼν αὐτήν, οὔτε νηῒ περάσας. εἶτα πλατύνων θεατρικῶς τὸ νόημα, φησίν, Οὐ γάρ μοι βίος ἐστὶ μελαινάων ἐπὶ νηῶν. οὐδέ μοι ἡ ἐμπορεία πατρώϊος, οὐδ' ἐπὶ Γάγγην ἔρχομαι, οὐδὲ τὰ καὶ τὰ ποιῶ, οἷά περ οἱ ἄλλοι, ψυχῆς, φησίν, οὐκ ἀλέγοντες, ἵνα πολὺν ὄλβον ἕλωνται. τοῦτο δὲ γνωμικῶς καὶ παροιμιακῶς ἐπὶ τῶν τοῦ πλοῦ ἀφειδούντων λέγεται. ἀλλά με, φησί, μουσῶν φέρει νόος· τουτέστιν αἱ ἐκ τῶν μαθήσεων γνώσεις, αἳ δύνανται δίχα πλάνης πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι, οὐρεά τε, ἤπειρόν τε, καὶ αἰθερίαν ὁδὸν ἀστέρων. Καὶ σημείωσαι ὅτι ὁ Διονύσιος τοιοῦτον βουλόμενος ἔσεσθαι καὶ τὸν αὐτοῦ ἀκροατήν, τὴν παροῦσαν πραγματείαν ἐνεστήσατο, ὑφ' ἧς καὶ ἐκεῖνος ὡς οἷα ὑπὸ μουσῶν φερόμενος, τῷ Διονυσίῳ τούτῳ ἔσται ὅμοιος. Ὅρα δὲ ὅτι τὸ περιηγήσασθαι, ἐνταῦθα καταγράψασθαι εἶπε, καὶ μετρήσασθαι, εἰπών, καταγράψομαι θάλασσαν· καὶ, [1] πολλὴν ἅλα μετρήσασθαι. τούτῳ δὲ πάντως ὅμοιον καὶ τὸ γῆν μετρήσασθαι, ἐξ οὗ τὸ γεωμετρεῖν συντέθειται· Ὁμηρικὴ δὲ ἡ λέξις, ληφθεῖσα ἐκ τοῦ,

[2] Ὄφρα τὴν ὀλοὴν ἀναμετρήσαιμι Χάρυβδιν.

714. Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων τ' Ἀριηνῶν] Ὅτι ἔοικε καὶ Ἐρυθραῖός τις εἶναι Καύκασος· εἶπε φησὶν ὁ Διονύσιος, Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων Ἀριηνῶν· κάλλιον δὲ γράφειν, Καυκασίας κνημῖδας Ἐρυθραίων τ' Ἀριηνῶν, ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐκ ἐρανῶ τὸν βόρειον Καύκασον, καὶ τὴν Ἀριανὴν χώραν, περὶ ἧς ἐν τοῖς ἑξῆς [3] λεχθήσεται. Καὶ ὅρα ὅπως τοὺς τῶν ὀρέων κνημούς, ἤτοι πόδας, κνημῖδας εἶπεν ὑποκοριστικῶς, ἢ μᾶλλον παρωνύμως, κατὰ ἰδίαν δριμύτητα. ὥς που καὶ τὸν πορθμὸν [4] πορθμίδα εἶπε, καὶ τὴν Κασπίαν δὲ θάλασσαν, [5] Κασπίδα ὁμοίως ἐρεῖ.

718. Ἀλλ' εἴη τοι σχῆμα περίδρομον ἀμφιέλικτον] Ὅτι ὁ Διονύσιος μὲν περίδρομον ἢ περίτροχον ἀμφιέλικτον τὸ τῆς Κασπίας θαλάσσης σχῆμά φησιν, ὡς οἷα κυκλοτερές· καὶ τῷ ὠκεανῷ αὐτὴν συμμιγνύειν. φησὶ γάρ, ἐξ οὗ δ' ἐπ' ἄρκτους [6] ἑλκομένη" ἐπιμίσγεται ὠκεανῷ. καὶ οὕτω μὲν ὁ Διονύσιος, ὅς γε καὶ στόμα ἔοικε παραδιδόναι, καθ' ὃ δηλαδὴ εἰς αὐτὴν ὁ ὠκεανὸς ἀπερεύγεται, ὡς καὶ ἐν [7] ἀρχαῖς τοῦ βιβλίου φαίνεται. Πτολεμαῖος δὲ οὔτε στόμα αὐτῆς τοιοῦτον οἶδεν· ὅς γε καὶ περιοδεύεσθαί φησι κύκλῳ αὐτὴν τοῖς πεζεύουσι. καὶ οὐδὲ κυκλοτερῆ αὐτὴν ἱστορεῖ, ἀλλὰ σφενδόνῃ ἐοικυῖαν ὑποτίθεται· ὁποῖον ὁ Διονύσιος τὸ τῆς οἰκουμένης ἔθετο σχῆμα. δοκεῖ τοίνυν οὕτω διαφερομένων τῶν σοφῶν, τὰ μὲν περὶ τοῦ σχήματος τῆς θαλάσσης ταύτης μεμηνύκασιν ἴσως αὐτοῖς ἀκατάλληλα· ἡ δὲ λοιπὴ διαφορά, ὡς ἐν ἀρχαῖς

1. DIONYS. v. DCCXVI. 2. HOMER. Odyss. M. v. CCCCXXVIII. 3. vide comment. in v. MXCVII. 4. DIONYS. v. CCCXLIV. 5. DIONYS. v. DCCXLVIII. 6. ἑλκόμενος MS R. STEPH. 7. comm. in v. XLVIII.

ἐῤῥέθη, συμβιβάζεσθαι, παρὰ τῶν παλαιῶν διαιτηθεῖσα καλῶς. εἰ γὰρ ἐξ ἀδήλων πηγῶν ὁ ὠκεανὸς τὸ Κάσπιον ἀναδίδωσι πέλαγος, σώζοιτο ἂν καὶ ὁ τοῦ Πτολεμαίου καὶ ὁ τοῦ Διονυσίου λόγος, ὡς ἐν τοῖς [1] φθάσασι γέγραπται. καθ' ὃ μὲν γὰρ ἐξ ὠκεανοῦ τὸ Κάσπιον ὕδωρ, ἀληθεύει ὁ Διονύσιος, ἐρεύγεσθαι εἰπὼν αὐτόθι τὸν ὠκεανόν· εἰ δὲ ἄδηλοι αἱ πηγαὶ, καὶ οὐ φαίνεται τὸ στόμα, ἀληθεύει καὶ ὁ Πτολεμαῖος.

721. Τόσσος γὰρ πόρος ἐστὶν ἀμείλιχος] Ὅτι τὴν Κασπίαν θάλασσαν ὁ Διονύσιος πόρον ἀμείλιχον λέγει, ἔτι δὲ καὶ μεγάλην θάλασσαν. διὰ τί δὲ μεγάλην; ὅτι οὐκ ἂν, φησὶν, ἐκείνην νηῒ περάσειας τετράτης ἐπὶ κύκλα σελήνης, ὅ ἐστιν, ἐπὶ μῆνας τρεῖς· δηλονότι κατὰ τὴν κύκλῳ περίοδον. ἄλλως γὰρ ἀπέρατός ἐστι, μῆκος μὲν πλέον ἔχουσα τοῖς ἐρέσσουσιν ιε' ἡμερῶν, εὖρος δὲ ὀκτὼ ἡμερῶν, ὅπου ἐστὶν εὐρυτάτη ἑαυτῆς, κατὰ τὸν [2] Ἡρόδοτον. ἐντεῦθεν δὲ σημείωσαι καὶ ὅτι οὐκ ἀκριβῶς ἐστι κυκλοτερὴς ἡ Κασπία θάλασσα, ὡς τάχα ὁ περιηγητὴς ὑποτίθεται, ἀλλὰ ἑτερομήκης, ὡς καὶ ὁ Πτολεμαῖος φησίν.

723. Ἡ δὴ πολλὰ μὲν ἄλλα μετ' ἀνδράσι θαύματ' ἀέξει] Ὅτι πολλὰ καὶ ἄλλα θαύματα ἡ Κασπία ἐν ἀνδράσιν αὔξει, φύει δὲ καὶ κρυστάλλους λίθους, καὶ ἴασπιν ἠερόεσσαν, ὅ ἐστιν ἀεροειδῆ, σκοτεινὴν, ἐχθρὰν Ἐμπούσαις, καὶ ἄλλοις εἰδώλοις. δοκεῖ γὰρ ἀλεξίκακος εἶναι ἡ λίθος αὕτη, καὶ ἀποτροπιαστικὴ φασμάτων· ὧν ἕν ἐστι καὶ ἡ Ἔμπουσα, δαιμόνιόν τι περὶ τὴν Ἑκάτην, ἑνὶ ποδὶ δοκοῦν [3] ὀχεῖσθαι· ὅθεν καὶ παρωνομάζεται, ὡς εἴ τις εἴπῃ, μονόπους ποδὶ ζῶον· ὡς τοῦ ἑτέρου ποδὸς χαλκοῦ ὄντος, κατὰ τὸν μῦθον.

725. Ἠερόεσσαν ἴασπιν ἐχθρὴν Ἐμπούσῃσιν] Ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς ἐρεῖ καὶ ἑτέραν ἴασπιν [4] ὑδατόεσσαν. ὅτι δέ τινα δαιμόνια ὕλας φοβοῦνταί τινας, πολλοῖς δοκεῖ, ὡς καὶ ἐν [5] Ὀδυσσείᾳ εἴρηται.

728. Πρῶτοι μὲν Σκύθαι εἰσὶν, ὅσοι Κρονίης ἁλὸς ἄγχι] Ὅτι Σκύθαι Κρονίας ἁλὸς ἄγχι εἰσί. περὶ ὧν, οἷοι τὸν βίον εἰσὶν, ἤδη [6] προγέγραπται. καλεῖσθαι δὲ λέγονται Σκύθαι, ἢ παρὰ τὰ σκύτη ἃ περιβέβληνται· ἢ παρὰ τὸ σκύζεσθαι, ἤτοι ὀργίζεσθαι· ὀργίλοι γάρ εἰσιν. ἢ ἀπὸ Σκύθου υἱοῦ Ἡρακλέους, καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ [7] γέγραπται. ἦσαν δὲ Σκύθαι καὶ Θράκιον ἔθνος, οἳ καὶ Νομαῖοι ἐλέγοντο.

730. Οὖννοι δ' ἑξείης] Ὅτι Οὖννοι, ἢ Θοῦννοι, μετὰ τοῦ θ' στοιχείου, [8] Κάσπιον" ἔθνος εἰσὶ Σκυθικόν. μάλιστα δὲ προσθετέον τοῖς γράφουσι Οὔννοι, δίχα τοῦ θ'. φέρεται γοῦν καὶ ἐν τῇ τοῦ [9] Σιμοκάττου οἰκουμενικῇ ἱστο-

1. comm. in v. XLVIII. 2. Clio CCII. 3. διερείδεσθαι conject. H. STEPH. 4. DIONYS. v. DCCLXXXII. 5. vide comment. EUSTATHII in Odyss. K. v. CCXCV. 6. vide comm. in v. DCLXIX. 7. comm. in v. DCCX. 8. Κάσπιοι E. 9. lib. III. cap. VI.

ρίᾳ,

ρίᾳ, Οὔννους τοὺς πρὸς τῷ βοῤῥᾷ τῆς ἕω, οὓς Τούρκους Πέρσαι καλοῦσιν, οὕτω ποτὲ πολυχρύσους γενέσθαι, ὡς καὶ κλίνην χρυσῆν σφυρηλατεῖν, καὶ τραπέζας, καὶ θρόνους, καὶ βήματα, εἰσπραττομένους ἐκ τῶν Μήδων, ἠρεμίας προφάσει, τεσσαράκοντα χιλιάδας χρυσῶν. ὕστερον μέντοι φορολογηθῆναι τοὺς τοιούτους Οὔννους ὑπὸ Βαβυλωνίων ἱστοροῦσιν. οὐ μόνον δὲ ὁ Σιμόκατος, ἀλλὰ καὶ πολλοὶ πίστεως ἄξιοι τοὺς Οὔννους ἔθνος ἱστοροῦσι Σκυθικὸν ἀξιόλογον.

Ἐπὶ δ' αὐτοῖς Κάσπιοι ἄνδρες] Ὅτι ὥσπερ οἱ ῥηθέντες Οὖννοι Σκύθαι εἰσὶν, οὕτω καὶ οἱ Κάσπιοι μετ' αὐτοὺς ὄντες, ἔθνος λόγου ἄξιον· ἀφ' ὧν καὶ ἡ θάλασσα Κασπία καλεῖται, ὡς καὶ ἀπὸ τῶν Ὑρκανίων, Ὑρκανία. παρ' οἷς καὶ τῶν φύλλων ἀποῤῥέειν μέλι ἡ ἱστορία φησὶ, καὶ ἡ ἄμπελος πολυφορεῖ. καὶ ἡ σῖτος δὲ οὕτω λέγεται πλουτεῖν τῷ καρπῷ, ὡς ἐνίας καὶ εἰς μεδίμνους ἑξήκοντα πληθύνειν τὸν καρπόν. ἐκεῖ δὲ καὶ τὸ ἔθνος οἱ Ἀλβανοὶ, ποιμενικοὶ, καὶ μετρίως πολεμικοὶ, μεταξὺ Ἰβήρων καὶ Κασπίας· ὧν κυκλώπειος, φασὶν, ὁ βίος, τουτέστιν εὐδαίμων καὶ [1] ἄπονος"· οἷς ἡ γῆ πολλαχοῦ ἅπαξ σπαρεῖσα, τὸν λοιπὸν δὶς καὶ τρὶς ἄσπαρτον φέρει καρπόν. ἁπλοῖ δέ εἰσι, καὶ οὐκ οἴδασι νόμους, οὐδὲ [2] ἀριθμεῖν" οἴδασι πλείω τῶν ἑκατόν. γλῶσσαι δὲ αὐτῶν, κατὰ τὸν γεωγράφον, ἓξ καὶ εἴκοσιν. ἐκεῖ δὲ καὶ οἱ Καδούσιοι, κατὰ τὸν [3] Διονύσιον", ὧν τραχεῖα ἡ γῆ· ἄνδρες δεινοὶ πετροβατεῖν, καὶ ἀκοντισταὶ ἄριστοι, ὡς ὁ [4] γεωγράφος ἱστορεῖ, καὶ οἷοι ἐν τοῖς τραχέσι πεζοὶ ἀντὶ ἱππέων διαμάχεσθαι. τούτοις δὲ ἀγχιγείτονες Μάρδοι καὶ Ὑρκάνιοι, καὶ Ἄπυροι, οὓς Ταπύρους φησὶν ὁ [5] γεωγράφος, ἀρχομένους ἀπὸ τοῦ τ'. οἳ ἐκ γυναικὸς δύο ἢ τρία ἀνελόμενοι τέκνα, ἐκδιδόασι τὸ λοιπὸν τὰς γυναῖκας ἑτέροις.

734. Μάρδος] Ὅτι Μάρδος ὁ ποταμὸς, Δερκεβίων τε καὶ ἀφνειῶν Βάκτρων ἐστὶ πόμα, εἰς Ὑρκανίαν μὲν βάλλων θάλασσαν, μέσος δὲ ἀμφοτέρων τούτων τῶν ἐθνῶν ἑλισσόμενος.

737. Παρνησσοῖο] Ὅτι Παρνησσοῦ τινος ὄρους Βακτρίου ἐνταῦθα ὁ Διονύσιος μέμνηται· καὶ ζητητέον εἴτε οὕτω γραπτέον αὐτὸ, ὁμωνύμως τῷ Εὐρωπαίῳ Παρνασσῷ, εἴτε καὶ Παρπαμισὸν ὀνομαστέον αὐτό· οὕτω γὰρ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι. μεμνήσεται δέ που καὶ ὁ [6] περιηγητὴς ὄρους Παρπαμισοῦ.

739. Πέρην κελάδοντος Ἀράξου Μασσαγέται] Ὅτι πέραν Ἀράξου πρὸς ἀνατολὰς οἱ Μασσαγέται, τοξικώτατοι καὶ κακοξενώτατοι· ἔθνος μέγα καὶ ἄλκιμον· παρ' οἷς Κῦρος ἐτελεύτησε, βασιλευούσης [7] Τεμύριδος"· ὧν ὑπογράφων τὴν ἀγριότητα, φησὶν, ὅτι αὐτοῖς οὐ σίτου ἐστὶ μελίφρονος

1. ἄλυπος MS R. STEPH. 2. ἀριθμοὺς E. 3. γεωγράφον E. 4. STRABO lib. XI. 5. STRABO lib. XI. 6. v. MXCVII. 7. Ταμύριδος E. Τωμύριδος aut Τομύριδος forte rescribendum, inquit BERKELIUS super STEPH. BYZ. in v. Μασσαγέται.

ἐδωδή,

ἐδωδή, οὐδὲ μὴν οὐδὲ οἶνος μεταδήμιος, ἤτοι ἐνδήμιος, ἀλλ' ἵππων αἵματι μίσγοντες λευκὸν γάλα, ζῶσι. διὸ καὶ εὔχεται ὁ Διονύσιος ἐνδιαθέτως, ὡς καὶ πρὸ ὀλίγου ἐρρέθη σαφέστερον, ὅτι μήτ' αὐτὸς ἐγώ, μήθ' ὅς τις ἐμοὶ ἑταῖρος ἐμπελάσαι αὐτοῖς. μάλα γάρ τε κακοξεινότεροι ἄλλων. καὶ ὅρα ὅτι τῶν ἄλλων μελίφρονα οἶνον λεγόντων, οὗτος σῖτον ἔφη μελίφρονα. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι καὶ οὗτος τὸ κακοξεινότεροι τὴν παραλήγουσαν ἀντὶ μακρᾶς ἐδέξατο· καθὰ καὶ ὁ ποιητὴς ἐν τῇ [1] Ὀδυσσείᾳ, ἔνθα καὶ ἐρρέθη τὰ εἰκότα. Ἱστέον δὲ ὅτι ἠδύνατο μὲν ἐκφυγεῖν τὴν κακομετρίαν ὁ Διονύσιος, σχηματίσας, ὥσπερ καὶ περὶ τούτου ἐκ τοῦ αἰδοῖος τὸ [2] αἰδοιέστερος Ἰωνικῶς, οὕτω καὶ ὧδε ἐκ τοῦ κακόξεινος, τὸ κακοξεινέστερος· ἀλλ' ἔοικε θελῆσαι μᾶλλον συγχωλᾶναι τῷ Ὁμηρικῷ μέτρῳ, ἤπερ ἄλλως ὀρθὸν παραγαγεῖν τὸ ἔπος, καὶ ἀσφαλτον. φασὶ δὲ ἄριστον εἶναι παρὰ τοῖς Μασσαγέταις θάνατον, ὅταν γηράσαντες συγκατακοπῶσι κρέασι προβάτων, καὶ βρωθῶσιν. ἀμπέχονται δὲ φωκῶν δέρματα· καὶ Ἥλιον δεσπότην ἐπιγράφονται, καὶ ἵππον αὐτῷ θύουσιν, ὡς ταχίστῳ, φασί, τὸ πάντων τῶν θνητῶν τάχιστον. χρυσὸς δὲ αὐτοῖς καὶ χαλκὸς ἄπλετος. σιδήρῳ δὲ χρῶνται οὐδέν, ὅτι μηδὲ ἔχουσιν. Ἀράξης δὲ καλεῖται ὁ ἐκεῖθεν ποταμός, ὡς ἀπαράξας τὴν συνέχειαν τῶν ἐκεῖ ὀρῶν καὶ διεκδύς· καθάπερ καὶ ὁ Πηνειός, ὁ νῦν Σαλαβείας καλούμενος, τὴν Ὄσσαν τοῦ Ὀλύμπου ἀπέρρηξε· διὸ καί, κατὰ τὴν ἱστορίαν τοῦ γεωγράφου, Ἀράξης ἐκλήθη ποτὲ καὶ ὁ Πηνειός, ὡς καὶ αὐτὸς ἀπαράξας τὴν Ὄσσης τὸν Ὄλυμπον, ὅτε σεισμῷ τὰ Τέμπη τὰ Θετταλικὰ ῥαγέντα διέστησαν. τοῦ δὲ Μασσαγετικοῦ τούτου Ἀράξου μέμνηται καὶ [3] Αἰσχύλος, καὶ ἀρέσκεται καὶ ἐκεῖνος ἀπὸ τοῦ ἀράσσειν καλεῖσθαι αὐτόν. [4] Ἡρόδοτος δέ φησι μείζονα μὲν αὐτὸν εἶναι τοῦ Ἴστρου, ῥέοντα ἐκ Ματιανῶν, καὶ νήσους ἔχειν μεγάλας συχνάς· στόμασι δὲ τεσσαράκοντα ἐκδιδόναι εἰς ἕλη, καὶ τενάγη· ἑνὶ δὲ προσρέειν εἰς τὴν Κασπίαν.

747. Ἱερὸς Ὦξος ὅς τε λιπὼν Ἠμωδὸν ὄρος] Ὅτι Ὦξος ὁ ποταμός, ὃν καὶ ἱερὸν οὗτος καλεῖ, ἐκ τῶν Ἠμωδοῦ ὀρέων διὰ τῆς Σογδιάδος γῆς ἑλισσόμενος εἰς τὴν Κασπίδα βάλλει. καὶ ὅρα τὸ Κασπίδα, παρωνύμως καὶ αὐτὸ λεχθέν, κατὰ τὴν τοῦ Διονυσίου συνήθειαν. ὄρος δὲ τὸ Ἠμωδόν, Ἰνδικόν, πρὸς ταῖς τοῦ Διονύσου στήλαις· ὅπερ τινὲς προπαροξυτόνως Ἤμωδον λέγουσι, καθὰ καὶ τὸ Ἴμαιον, ὅπερ ἐστὶ τμῆμα τοῦ Ταύρου. προϊὼν δὲ ὁ [5] Διονύσιος πληθυντικῶς Ἠμωδὰ ὄρη ἐρεῖ τὸ αὐτό. ἡ δὲ Σογδιὰς γῆ, καὶ Σογδιανὴ λέγεται, ὅπου ἱστοροῦσι τὴν ἀνάλωτον εἶναι πέτραν, ἣν Ἀλέξανδρος εἷλε πολλῇ σπουδῇ τῶν Μακεδόνων· οὓς πτηνοῖς στρατιώταις εἴκαζον οἱ βάρβαροι σὺν

1. Υ. v. CCCLXXVI. 2. v. CLXXII. 3. Prometh. vinct. v. DCCXVI. consule scholia ibidem. 4. Clio CCII. 5. v. MCLXII.

γέλωτι,

γέλωτι, ὁπηνίκα τὴν ἀρχὴν τῇ ἁλώσει ἐπέβαλον. Ἱστέον δὲ ὅτι ἐνταῦθά που περὶ τὸν Ὦξον, ὡς ἡ ἱστορία φησί, στρατεύοντος Ἀλεξάνδρου, οὐ μακρὰν τῆς αὐτοῦ σκηνῆς, πηγὴ ὕδατος εὕρηται, καὶ ἄλλη ἐλαίου, πλησίον αὐτῆς. καὶ ὁ μάντις Ἀρίστανδρος ἔφη ὅτι πόνων τέ ἐστι σημεῖον, τοῦ ἐλαίου ἡ πηγὴ (ἀθλούντων γὰρ ἄλειμμα τὸ ἔλαιον) ἀλλὰ καὶ νίκην ἐπὶ τοῖς πόνοις σημαίνει.

749. Ἰαξάρταο] Ὅτι μετὰ τὸν Ὦξον ὁ Ἰαξάρτης ποταμός, ὅπου οἱ Σάκαι τόξα ἔχοντες, ἃ οὐκ ἄν τις ἄλλος ἐλέγχοι τοξευτής· οὐ γάρ σφι θέμις ἀνεμώλια βάλλειν. τοῦτο δὲ παρῳδία ἐστὶ τοῦ παρ' [1] Ὁμήρῳ ἀνεμώλια βάζειν. καὶ τὸ ἐλέγχοι δέ, ἐξ Ὁμήρου ὁ Διονύσιος εἴληφεν, εἰπόντος, [2] μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς, ἀντὶ τοῦ, ἀργὸν καὶ ἄπρακτον ποιήσῃς. τοῦτο δὲ τὸ ἔθνος τοὺς Σάκας καὶ σακέων φασί τινες εὑρετάς, παρωνυμουμένων αὐτοῖς. ἡ δὲ ἱστορία φησὶ καὶ μεγάλα ἰσχῦσαι ποτὲ τοὺς Σάκας, καὶ μέχρις Εὐξείνου κατακτήσασθαι γῆν ἀρίστην· καί τινα γῆν Ἀρμενίαν ἀπ' αὐτῶν κληθῆναι Σακασηνήν· ἀπολέσθαι δέ φασιν ἄρδην αὐτοὺς ὑπὸ Περσῶν πανηγυρίζοντας [3] ἀπὸ λαφύρων. τινὲς δὲ οὕτως τοῦτο ἱστόρησαν, ὅτι τὸν Κῦρον οἱ Σάκαι ἡττήσαντες, εἶτα ἐξ ὑποστροφῆς ἐκείνου ἡττηθέντες, διὰ μέθην ἀπώλοντο. καὶ διὰ τοῦτο ἀπεδείχθη πανήγυρις ἱερὰ Περσικὴ τὰ Σάκαια. καὶ Κῦρος δὲ τὴν ἡμέραν καθ' ἣν ἐκείνους κατέκοψεν, ἀνιερώσας πατρίῳ θεῷ, Σάκειαν ἀνηγόρευσεν. [4] Ἡρόδοτος δὲ λέγει ὅτι Πέρσαι πάντας τοὺς Σκύθας καλοῦσι Σάκας.

752. Φρουροί] Ὅτι Φροῦροι Σκυθικὸν ἔθνος βαρυτόνως, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τοῦ φρουροί, ὅπερ ὀξυνόμενον δηλοῖ τοὺς φύλακας. τινὲς δὲ Φρυνοὺς γράφουσιν, ὁμωνύμως τῷ ζώῳ. φρῦνοι γάρ, (καθὰ καὶ ὁ Φίλων γράφει) οἱ βάτραχοι. τὸ δὲ Τόχαροι (ἔθνος δὲ ὅμοιον καὶ αὐτό) τινὲς ὀξύνουσι, τραχεῖς εἶναι λέγοντες.

Καὶ ἔθνεα βάρβαρα Σηρῶν] Ὅτι Σῆρες ἔθνος βάρβαρον Σκυθικόν, ἐξ ὧν τὰ σηρικὰ ὑφάσματα λέγονται. οὗτοι βόας μὲν (φησὶν) ἀναίνονται καὶ ἴφια μῆλα, αἰόλα δὲ ξαίνοντες ἐρήμης ἄνθεα γῆς, εἵματα τεύχουσι πολυδαίδαλα, τιμήεντα, ἐοικότα κατὰ χροιὰν λειμωνίδος ἄνθεσι ποίας· ἅπερ λεπτὰ ὥστε τις οὐκ ἂν ἐκείνοις ἐρίσειεν ἔργον ἀραχνάων. φασὶ δὲ καὶ τὴν βύσσον ἀπὸ βοτάνης συνάγεσθαι. Σημείωσαι οὖν ὅτι ἐξ ἀνθῶν οἱ Σῆρες ποιοῦσι τὰ ὕφη· διὸ οὐδὲ τοὺς λειμῶνας ἐῶσι καταβόσκεσθαι. ὅτι δὲ ἀπροσμιγεῖς ἀνθρώποις εἰσὶ καὶ ἀπροσομίλητοι οἱ Σῆρες, δῆλον ἐκεῖθεν· τῶν πωλουμένων τὸ τίμημα σακκίοις ἐπιγράψαντες ὑποχωροῦσιν. εἶτα ἐλθόντες οἱ ἔμποροι, καὶ

1. Odyss. Δ. v. DCCCXXXVII. 2. Il. I. v. DXVIII. 3. ὑπὸ C. R. 4. Polymn. LXIV.

θέντες

θέντες τὴν τιμὴν, ἀναχωροῦσιν· ἐφ' οἷς ἔρχονται οἱ Σῆρες, καὶ εἰ μὲν ἀρέσκονται, λαμβάνουσι τὴν τιμήν. εἰ δὲ μή γε, τὰ ἴδια. φασὶ δὲ μακροβιωτάτους εἶναι τοὺς Σῆρας, παρατείνοντας πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὅμοια τῇ ἱστορίᾳ τῶν Σηρῶν γίνεται καὶ ἔξω τῶν Ηρακλείων στηλῶν. ἔμποροι γὰρ ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος [1] ἐρχόμενοι, καὶ τὰ φορτία ἐξελόντες, ὡς φησιν Ηρόδοτος, ὑποτύφουσι καπνόν· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀνάγονται τοῦ αἰγιαλοῦ, οἱ δὲ ἐπιχώριοι ἐγγίσαντες, σκέπτονται τὸν φόρτον, καὶ τίθενται χρυσὸν, καὶ ἀναχωροῦσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐκβάντες τῶν νηῶν, λογίζονται τὴν ἀξίαν. καὶ καταλλάσσουσιν ἀπροσωπόληπτοι, καὶ ἐξισώσαντες τὸ καταλλασσόμενον, ἀπαλλάσσονται. δηλαδὴ οὖν συναλλάσσειν αἱ ἱστορίαι καὶ τούτους καὶ τοὺς Σῆρας παραδιδόασιν.

759. Περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν] Ὅτι ἐν Σκύθαις δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν, χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη καὶ χαλάζαις, ὡς καὶ ἀνωτέρω [2] γέγραπται. παρέφρασε δὲ ὧδε τὸ ἀνωτέρω ῥηθὲν, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις χειμερίοις, ἐν τῷ εἰπεῖν, χθὼν χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη.

762. Φράζεο δ' ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη] Ὅτι δυτικώτεροι Κόλχων καὶ Φάσιδος, Εὐξείνου περὶ χεῖλος, ἤλασαν, οἱ Βύζηρες, ἀφ' ὧν καὶ λιμὴν Βυζηρικός· καὶ οἱ Βέχειρες, Ποντικὸν ἔθνος, καὶ Σκυθικόν. ἔτι δὲ καὶ οἱ Μάκρωνες, καὶ οἱ Μοσσύνοικοι, καὶ οἱ Τιβαρηνοὶ, καὶ οἱ Χάλυβες, περὶ ὧν κάτω [3] λελέξεται.

764. Καλχὶς ἄρουρα] Ὅτι ἡ Χαλκὶς ἄρουρα κατὰ τὸ Θρᾴκιον τοῦ Πόντου κεῖται στόμα, ἤγουν ἡ γῆ τῶν Χαλκηδονίων. τῆς Χαλκίδος τὸ ἐθνικὸν, οἱ Χαλκιδεῖς. ἐρεῖ οὖν αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς, [4] Καλχηδόνες περὶ στόμα γαῖαν ἔχουσιν, Θύδας ἐς ἀντιπέραν Βυζάντιον εἰσορόωντες. τούτους τυφλοὺς ὁ χρησμὸς ἐκάλεσε, διότι οἱ τὴν Χαλκίδα κτίσαντες Μεγαρεῖς ἐνταῦθα πρῶτα πλεύσαντες, καὶ ἀφέντες καταλαβεῖν τὴν περὶ τὸ Βυζάντιον γῆν, εἵλοντο τὴν λυπροτέραν ἀρχαίαν. καὶ Μεγάβυζος δὲ μαθὼν ὅτι ἑπτακαίδεκα ἔτεσιν, ὥς φησιν [5] Ηρόδοτος, πρότεροι Βυζαντίων Χαλκηδόνιοι τὴν χώραν ἔκτισαν, τυφλοὺς εἶπε τοῦτον τὸν χρόνον αὐτοὺς εἶναι. οὐ γὰρ ἂν, εἰ ἔβλεπον, τοῦ καλλίονος τόπου παρόντος, ἀνθείλοντο τὸν αἰσχίονα. ἔστι δὲ καὶ περὶ Εὔβοιαν, ὡς [6] προεῤῥέθη, Χαλκὶς, ἡ πρότερον Εὔβοια καλουμένη· ὅθεν καὶ Χαλκιδικὰ ποτήρια, παρὰ τῷ [7] κωμικῷ. καὶ οἱ ἐν τῇ Σικελικῇ δὲ νήσῳ Χαλκιδεῖς τούτων ἄποικοι τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκιδέων. ἱστορεῖται δὲ καὶ σιδήρου καὶ

1. ἱκόμενοι E. 2. DIONYS. v. DCLXXVI. 3. vide comment. in v. DCCCCLXX. 4. DIONYS. v. DCCCIII. &c. 5. Melpom. CXLIV. 6. comment. in v. CCCCXCVI. 7. ARISTOPH. in equitibus.

χαλκοῦ

χαλκοῦ μέταλλα εἶναι κατὰ τὴν Εὐβοϊκὴν Χαλκίδα, καὶ ὅτι ἄριστοι ἐκεῖ σιδηρουργοί· καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐκεῖ πρῶτον ὤφθη χαλκεῖα, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι χαλκὸν ἐκεῖ ἐνεδύσαντο Κουρῆτες μετὰ Διός. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, ὡς [1] προεγράφη, Χαλκίδες· ὧν μία καὶ ἡ Αἰτωλικὴ, ἀφ' ἧς τὸν Αχελῷον ῥέειν εἶπεν ὁ [2] Διονύσιος.

766. Μάκρωνες] Ὅτι καὶ οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, Βεχείρων νοτιώτερον. τούτους νῦν Σάννους φαμὲν, ἰδιωτικώτερον δὲ, Τζάνους, ὡς καὶ τὴν Κελσηνὴν, Κελτζηνήν· καὶ τὴν χώραν δὲ τῶν Σάννων, Τζανικὴν λέγουσιν οἱ τὴν φράσιν ἰδιωτεύοντες.

Καὶ οἱ μόσσυνας ἔχουσι] Ὅτι τοὺς Μοσσυνοίκους περιφράζων ἢ ἐτυμολογῶν ὁ Διονύσιος, λέγει μόσσυνας ἔχειν δουρατέους, ἤγουν ξυλίνους. οὗτοι δὲ ἀπὸ θηρίων ζῶσι σαρκῶν καὶ ἀκροδρύων. λέγει δὲ καὶ ὁ [3] γεωγράφος, ἀπὸ μοσσύνων, ὅ ἐστι πύργων, αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι. [4] Ξενοφῶν δὲ στέατι δελφίνων χρῆσθαι τοὺς Μοσσυνοίκους ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ, καὶ κάρυα πολλὰ ἔχειν τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν (ἤτοι σχισμὴν) οὐδεμίαν. καὶ παῖδας αὐτοῖς εἶναί φησι σιτευτοὺς, τεθραμμένους καρύοις ἑφθοῖς, ἁπαλοὺς, καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ πολλῷ δέοντας ἴσους τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος εἶναι. καὶ οἶνον παρ' αὐτοῖς λέγει εὑρίσκεσθαι, ὃς ἄκρατος μὲν, ὀξὺς ἦν ὑπὸ αὐστηρότητος· κερασθεὶς δὲ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς. λευκοὶ δὲ πάντες, φησὶν, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. βαρβαρώτατοι δὲ οἱ ἐκεῖ, ἐν ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες ἅπερ ἄν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ ἰέναι μόνοι, πράττοντες ἅπερ ἂν μετ' ἀλλήλων ἰόντες. καὶ γὰρ (φησὶ) καὶ ἐγέλων, καὶ ἑαυτοῖς διελέγοντο, καὶ ὠρχοῦντο, ἐφιστάμενοι ὅποι τύχοιεν.

767. Πολύῤῥηνες Τιβαρηνοί. τοῖς δ' ἔπι καὶ Χάλυβες] Ὅτι οἱ Τιβαρηνοὶ (οὓς ἡμεῖς Τιβρανοὺς φαμὲν) πολύῤῥηνές εἰσιν, ὅ ἐστι πολυπρόβατοι, πολυθρέμμονες. οἰκοῦσι δὲ, καθὰ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μέχρι τῆς μικρᾶς Αρμενίας, καθὰ καὶ ὁ [5] γεωγράφος φησίν. ἐφ' οἷς οἱ Χάλυβές εἰσι, στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γῆν οἰκοῦντες, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου· οἱ βαρυδούποις, φησὶν, ἐπ' ἄκμοσιν ἑστῶτες, οὔ ποτε παύονται καμάτου. τούτους τοὺς Χάλυβας ἄλλοι Χαλδαίους ἐκάλεσαν (ἔθνος δέ εἰσι Ποντικὸν, παρὰ τῷ Θερμώδοντι) ἀφ' ὧν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ πρὸς τὰ στόματα ἐπιτήδειος, ἤτοι [6] πρὸς τὰ στομώματα. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κνώδων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ', Χαλυβδικὸς παρὰ τῷ [7] Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρου. Αῤῥιανὸς δὲ οὕτω φησὶν, Χάλυβες πρῶτοι ἀνθρώπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκεύσασθαι σίδηρον.

1. comment. in v. CCCCLXXIII 2. v. CCCCXCVI. &c. 3. STRABO lib. XII. 4. lib. V. de expedit. CYRI. 5. STRABO lib. XII. 6. περὶ STEPH. BYZ. in v. Χάλυβες. unde hæc desumta sunt. 7. Alex. v. MCIX.

Hh

ἐξαίρει

θέντες τὴν τιμὴν, ἀναχωροῦσιν· ἐφ᾽ οἷς ἔρχονται οἱ Σῆρες, καὶ εἰ μὲν ἀφίσκονται, λαμβάνουσι τὴν τιμήν. εἰ δὲ μή γε, τὰ ἴδια. φασὶ δὲ μακροβιωτάτους εἶναι τοὺς Σῆρας, παρατείνοντας πέρα καὶ διακοσίων ἐτῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὅμοια τῇ ἱστορίᾳ τῶν Σηρῶν γίνεται καὶ ἔξω τῶν Ἡρακλείων στηλῶν. ἔμποροι γὰρ ἐκεῖ ἀπὸ Καρχηδόνος [1] ἐρχόμενοι, καὶ τὰ φορτία ἐξελόντες, ὥς φησιν Ἡρόδοτος, ὑποτύφουσι καπνόν· καὶ αὐτοὶ μὲν ἀνάγονται τῶν αἰγιαλῶν, οἱ δὲ ἐπιχώριοι ἐγγίσαντες, σκέπτονται τὸν φόρτον, καὶ τίθενται χρυσὸν, καὶ ἀναχωροῦσιν. οἱ δὲ Καρχηδόνιοι ἐκβάντες τῶν νηῶν, λογίζονται τὴν ἀξίαν. καὶ καταλλάσσουσιν ἀπραγμόνως, καὶ ἐξισώσαντες τὸ καταλλασσόμενον, ἀπαλλάσσονται. δικαίως οὖν συναλλάσσειν αἱ ἱστορίαι καὶ τούτους καὶ τοὺς Σῆρας παραδιδόασιν.

759. Περὶ δέ σφι δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν] Ὅτι ἐν Σκύθαις δυσήνεμος ἐκτέταται χθὼν, χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη καὶ χαλάζαις, ὡς καὶ ἀνωτέρω [2] γέγραπται. παρέφρασε δὲ ὧδε τὸ ἀνωτέρω ῥηθὲν, λείπουσι δὲ γαῖαν ἀήταις χειμερίοις, ἐν τῷ εἰπεῖν, χθὼν χειμερίοις ἀνέμοις λελειμμένη.

762. Φράζεο δ᾽ ἐκ Κόλχων καὶ Φάσιδος ἐς δύσιν ἤδη] Ὅτι δυτικώτεροι Κόλχων καὶ Φάσιδος, Εὐξείνου περὶ χεῖλος, ἤλασαν, οἱ Βύζηρες, ἀφ᾽ ὧν καὶ λιμὴν Βυζηρικός· καὶ οἱ Βέχειρες, Ποντικὸν ἔθνος, καὶ Σκυθικόν· ἔτι δὲ καὶ οἱ Μάκρωνες, καὶ οἱ Μοσσύνοικοι, καὶ οἱ Τιβαρηνοὶ, καὶ οἱ Χάλυβες, περὶ ὧν κάτω [3] λελέξεται.

764. Καλχὶς ἄρουρα] Ὅτι ἡ Χαλκὶς ἄρουρα κατὰ τὸ Θρᾴκιον τοῦ Πόντου κεῖται στόμα, ἤγουν ἡ γῆ τῶν Χαλκηδονίων. τῆς Χαλκίδος τὸ ἐθνικὸν, οἱ Χαλκιδεῖς. ἐρεῖ οὖν αὐτὸς ἐν τοῖς ἑξῆς, [4] Καλχηδόνες περὶ στόμα γαῖαν ἔχουσιν, Θυνίας ἐς ἀντιπέραν Βυζάντιον εἰσορόωντες. τούτους τυφλοὺς ὁ χρησμὸς ἐκάλεσε, διότι οἱ τὴν Χαλκίδα κτίσαντες Μεγαρεῖς ἐνταῦθα πρῶτα πλεύσαντες, καὶ ἀφέντες κατασχεῖν τὴν περὶ τὸ Βυζάντιον γῆν, εἵλοντο τὴν λυπροτέραν ἀρούραν. καὶ Μεγάβυζος δὲ μαθὼν ὅτι ἑπτακαίδεκα ἔτεσιν, ὥς φησιν [5] Ἡρόδοτος, πρότεροι Βυζαντίων Χαλκηδόνιοι τὴν χώραν ἔκτισαν, τυφλοὺς εἶπε τοῦτον τὸν χρόνον αὐτοὺς εἶναι. οὐ γὰρ ἂν, εἰ ἔβλεπον, τοῦ καλλίονος τόπου παρόντος, ἀνθείλοντο τὸν αἰσχίονα. ἔστι δὲ καὶ περὶ Εὔβοιαν, ὡς [6] προερρέθη, Χαλκὶς, ἡ πρότερον Εὔβοια καλουμένη· ὅθεν καὶ Χαλκιδικὰ ποτήρια, παρὰ τῷ [7] κωμικῷ. καὶ οἱ ἐν τῇ Σικελίᾳ δὲ κώμῃ Χαλκιδεῖς τούτων ἄποικοι τῶν ἐν τῇ Εὐβοίᾳ Χαλκιδέων. ἱστορεῖται δὲ καὶ σιδήρου καὶ

1. ἰκόμενοι Ε. 2. DIONYS. v. DCLXXVI. 3. vide comment. in v. DCCCCLXX. 4. DIONYS. v. DCCCIII. &c. 5. Mel-pom. CXLIV. 6. comment. in v. CCCCXCVI. 7. ARISTOPH. in equitibus.

χαλκοῦ

χαλκοῦ μέταλλα εἶναι κατὰ τὴν Εὐβοϊκὴν Χαλκίδα, καὶ ὅτι ἄριστοι ἐκεῖ σιδηρουργοί· καὶ ὅτι οὐ μόνον ἐκεῖ πρῶτον ὤφθη χαλκεῖα, ἀλλὰ καὶ πρῶτοι χαλκὸν ἐκεῖ ἐνεδύσαντο Κουρῆτες μετὰ Διός. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι, ὡς [1] προεγράφη, Χαλκίδες· ὧν μία καὶ ἡ Αἰτωλικὴ, ἀφ᾽ ἧς τὸν Ἀχελῷον ῥέειν εἶπεν ὁ [2] Διονύσιος.

766. Μάκρωνες] Ὅτι καὶ οἱ Μάκρωνες ἔθνος Ποντικὸν, Βεχείρων νοτιώτερον. τούτους νῦν Σάννους φαμὲν, ἰδιωτικώτερον δὲ, Τζάνους, ὡς καὶ τὴν Κελσηνὴν, Κελτζηνήν· καὶ τὴν χώραν δὲ τῶν Σάννων, Τζανικὴν λέγουσιν οἱ τὴν φράσιν ἰδιωτεύοντες.

Καὶ οἳ μόσσυνας ἔχουσι] Ὅτι τοὺς Μοσσυνοίκους περιφράζων ἢ ἐτυμολογῶν ὁ Διονύσιος, λέγει μόσσυνας ἔχειν δουρατέους, ἤγουν ξυλίνους. οὗτοι δὲ ἀπὸ θηρίων ζῶσι σαρκῶν καὶ ἀκροδρύων. λέγει δὲ καὶ ὁ [3] γεωγράφος, ἀπὸ μοσσύνων, ὅ ἐστι πύργων, αὐτοὺς ὀνομάζεσθαι. [4] Ξενοφῶν δὲ στέατι δελφίνων χρᾶσθαι τοὺς Μοσσυνοίκους ἱστορεῖ, ὡς οἱ Ἕλληνες τῷ ἐλαίῳ, καὶ κάρυα πολλὰ ἔχειν τὰ πλατέα, οὐκ ἔχοντα διαφυὴν (ἤτοι σχισμὴν) οὐδεμίαν. καὶ παῖδας αὐτοῖς εἶναί φησι σιτευτοὺς, τεθραμμένους καρύοις ἑφθοῖς, ἁπαλοὺς, καὶ λευκοὺς σφόδρα, καὶ οὐ πολλῷ δέοντας ἴσους τὸ μῆκος καὶ τὸ πλάτος εἶναι. καὶ οἶνον παρ᾽ αὐτοῖς λέγει εὑρίσκεσθαι, ὃς ἄκρατος μὲν, ὀξὺς ἦν ὑπὸ αὐστηρότητος· κερασθεὶς δὲ, εὐώδης τε καὶ ἡδύς. λευκοὶ δὲ πάντες, φησὶν, οἱ ἄνδρες καὶ αἱ γυναῖκες. βαρβαρώτατοι δὲ οἱ ἐκεῖ, ἐν ὄχλῳ μὲν ποιοῦντες ἅπερ ἄν τινες ἐν ἐρημίᾳ ποιήσειαν· ἐν δὲ τῷ ἰέναι μόνοι, πράττοντες ἅπερ ἂν μετ᾽ ἀλλήλων ἰόντες. καὶ γὰρ (φησὶ) καὶ ἐγέλων, καὶ ἑαυτοῖς διελέγοντο, καὶ ὠρχοῦντο, ἐφιστάμενοι ὅποι τύχοιεν.

767. Πολύρρηνες Τιβαρηνοί. τοῖς δ᾽ ἔπι καὶ Χάλυβες] Ὅτι οἱ Τιβαρηνοὶ (οὓς ἡμεῖς Τιβρανοὺς φαμὲν) πολύρρηνές εἰσιν, ὅ ἐστι πολυπρόβατοι, πολυθρέμμονες. οἰκοῦσι δὲ, καθὰ καὶ οἱ Χαλδαῖοι, μέχρι τῆς μικρᾶς Ἀρμενίας, καθὰ καὶ ὁ [5] γεωγράφος φησίν. ἐφ᾽ οἷς οἱ Χάλυβές εἰσι, στυφελὴν καὶ ἀπηνέα γῆν οἰκοῦντες, μογεροῦ δεδαηκότες ἔργα σιδήρου· οἳ βαρυδούποις, φησὶν, ἐπ᾽ ἄκμοσιν ἑστῶτες, οὔποτε παύονται καμάτου. τούτους τοὺς Χάλυβας ἄλλοι Χαλύβους ἐκάλεσαν (ἔθνος δέ εἰσι Ποντικὸν, παρὰ τῷ Θερμώδοντι) ἀφ᾽ ὧν σίδηρος, φασὶν, ἐξάγεται ὁ πρὸς τὰ στόματα ἐπιμεμιγμένος, ἤτοι [6] πρὸς τὰ στομώματα. ὅθεν καὶ Χαλυβικὸς κνώδων, καὶ πλεονασμῷ τοῦ δ, Χαλυβδικὸς παρὰ τῷ [7] Λυκόφρονι, ὁ ἐξ ἀρίστου σιδήρου. Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησὶν, Χάλυβες πρῶτοι ἀνθρώπων αἰτίαν ἔχουσι χαλκεύσασθαι σίδηρον.

1. comment. in v. CCCCLXXIII 2. v. CCCCXCVI. &c. 3. STRABO lib. XII. 4. lib. V. de expedit. CYRI. 5. STRA-BO lib. XII. 6. περὶ STEPH. BYZ. in v. Χάλυβες. unde hæc desumta sunt. 7. Alex. v. MCIX.

Hh

ἐξαίρει

ἐξαίρει δὲ καὶ [1] Αἰσχύλος τὸν τοιοῦτον σίδηρον. [2] Ξενοφῶν δὲ ὀλίγους τε αὐτοὺς εἶναι λέγει, καὶ τῶν Μοσυνοίκων ὑπηκόους· καὶ τὸν βίον αὐτῶν τοῖς πλείσοις ἀπὸ σιδηρείας εἶναι. οἱ δέ φασιν ὅτι οὗτοί εἰσιν οἱ παρὰ τῷ [3] ποιητῇ Αλίζωνοι ἢ Αλιζῶνες· ὧν ἦρχεν Οδίος καὶ Επίςροφος, ὧν καὶ ἡ παραλία μέταλλα ἔχει πολλὰ, ὡς καὶ [4] Ομήρῳ δοκεῖ, ἔνθα ὑπεμφαίνει καὶ Αλύβας εἶναι αὐτοὺς, λέγων,

Τηλόθεν [5] ἐκ Αλύβης"· (ἢ, Τηλόθεν ἐξ Αλύβων·) [6] ὅθεν" ἀργύρου ἐςὶ γενέθλη.

ὡς ἢ μετατιθείσης τῆς γραφῆς ὕςερον ἐφ' Ομήρου, ἀπὸ τῆς ποτε Χαλύβης εἰς Αλύβην· ἢ ἀνάπαλιν τῶν πρότερον μὲν ἐπὶ Ομήρου Αλύβων λεγομένων, μεταπεσόντων δὲ εἰς Χάλυβας ὕςερον. ὥσπερ αὖ πάλιν οἱ τοιοῦτοι Χάλυβες ἐκ τῆς κλήσεως, φασὶ, ταύτης εἰς Χαλδαίους [7] μετέπεσαν", κατά τινα λέξεως παραφθορὰν, ἢ παραποίησιν. ἀφ' ὧν καὶ τόπος Χαλδία ἐλέγετο. χώρα δὲ Αρμενίας ἡ Χαλδία, ἧς μέχρις ἡ Ποντικὴ βασιλεία. τοὺς δὲ ἐκεῖσε Χάλδους λέγεσθαι ἐπικρατεῖ ἡ συνήθεια δισυλλάβως, οὐ Χαλδαίους. Χαλδαῖοι γὰρ τρισυλλάβως, οἱ ποτὲ μὲν Κηφῆνες, ἀπὸ δὲ Περσέως, Πέρσαι· Χαλδαῖοι κληθέντες ἀπό τινος Χαλδαίου, ὅν φασι τέταρτον ἐπὶ δέκα (ἤγουν τεσσαρεσκαιδέκατον) βασιλέα μετὰ Νῖνον γενόμενον, τὴν Βαβυλῶνα [8] οἰκίσαι", καὶ τοὺς συναχθέντας καλέσαι ἀφ' ἑαυτοῦ Χαλδαίους. λέγονται μέντοι παρά τινων καὶ οἱ περὶ [9] Χαλκίδα" Χάλδοι, Χαλδαῖοι τρισυλλάβως, κατὰ [10] Δικαίαρχον. Ιςέον δὲ ὅτι οἱ ἐξ Αλύβης, ἢ ἐξ Αλύβων, μετατεθεῖσαι τῆς γραφῆς εἰς Χάλυβας λέγοντες, ἢ ἀνάπαλιν μεταποιηθεῖσαι ἀπὸ Χαλύβης εἰς Αλύβην, παρατιθέασι καὶ ἄλλα ὀνόματα ἀλλαγέντα κατὰ μεταγωγὴν κλήσεως. οἷον οἱ παρ' [11] Ομήρῳ, φασὶ, Σίντιες Θρᾷκες, Σίντοι ἐκλήθησαν ὕςερον. εἶτα παρὰ [12] Αρχιλόχῳ Σάϊοι, καὶ πάλιν Σάπαι. ὥσπερ δὲ τὰ τοιαῦτα ἐθνικὰ ὀνόματα διαφόρως παρεποιήθησαν, οὕτω καὶ τὸ τῶν Φρυγῶν. Βρύγοι γὰρ, καὶ [13] Βρύγες", καὶ Φρύγες, ἐκλήθησαν οἱ αὐτοί.

772. Τοὺς δὲ μέτ', Αμυρείης προχυσις χθονὸς ἐκτετάνυςαι] Οτι μετὰ τοὺς Χάλυβας ἡ τῆς Αμυρείας χθονὸς πρόχυσις ἐκτέταται· ἔνθα καὶ ὁ Θερμώδων, Σκυθικὸς κατά τινας ποταμὸς, ἀπὸ τῶν Αρμενίου ῥέων ὀρῶν, τοῖς

1. Prometh. vinct. v. CCCI. 2. lib. v. de expedit. CYRI. 3. HOMER. Il. B. v. DCCCLVI. quo loco male legitur ὁ Δίος pro Οδίος, ut habet noster, & STEPH. BYZ. & ipse HOMERUS Iliad. E. v. XXXIX. Αρχὸν Αλαζώνων Οδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου. 4. Iliad. B. v. DCCCLVII. 5. ἐκ Χαλύβης STEPH. BYZ. in v. Χάλυβες: sed idem in v. Αλύβη, legit ἐξ Αλύβης. EUSTATH. in HOM. Il. B. v. DCCCLVI. notat hunc versum sex modis legi. videndus etiam STRABO lib. XII. & XIII. 6. ἔνθι STEPH. BYZ. loco dicto. & in v. Αλύβη. 7. μετέπεσον E. 8. οἰκῆσαι E. 9. Χολκίδα E. 10. ex STEPH. BYZ. in v. Χαλδαῖοι. 11. Iliad. A. v. DXCIV. hæc e STRAB. lib. XII. desumta sunt. 12. ARCHILOCHI carmina apud STRABONEM lib. XII. 13. Βρίγες E.

Αμα-

Αμαζόσι λευκὸν ὕδωρ προΐησι. δι' ἃς καὶ Ενυάλιος ὁ Θερμώδων λέγεται· οὐχ ὅτι αὐτὸς τοιοῦτος, ἀλλ' ὅτι μάχιμοι αἱ τούτου πίνουσαι Αμαζόνες· περὶ ὧν εἴρηται μὲν καὶ ἀνωτέρω, καὶ μετὰ ταῦτα δὲ ῥηθήσεται. λέγει δὲ καὶ ὅτι ὁ αὐτὸς Θερμώδων καὶ τὴν Ασωπίδα Σινώπην πλανωμένην ἐδέξατο, ἤγουν τὴν θυγατέρα τοῦ Ασωποῦ τὴν Διὸς ἐρωμένην. πλανηθεῖσα γὰρ Διὸς βουλῇ, οὐχ ἑκοῦσα κατῴκησεν ἐκεῖ. ἐξ ἧς καὶ πόλις διαφανεςάτη ὁμώνυμος αὐτῇ ἡ Σινώπη, ἡ λεγομένη καὶ Σινωπικὴ χερρόνησος, κτίσμα, κατά τινας, [1] Κειτίου", ἀνδρὸς Κώου· ἧς, κατὰ [2] Διόδωρον, ἄποικος ἡ Τραπεζοῦς, πόλις Ελληνὶς, [3] πρὸς" τῇ τῶν Κόλχων χώρᾳ κειμένη. ὁ δ' αὐτὸς Διόδωρος καὶ Μιλησίων ἄποικον τὴν Σινώπην λέγει, μέγιςον ἀξίωμα ἔχουσαν· ἐν ᾗ καὶ τὰ Μιθριδάτου βασίλεια τοῦ πρὸς Ρωμαίους διαπολεμήσαντος. [4] Ξενοφῶν δὲ, ἱςορήσας καὶ αὐτὸς τοὺς Σινωπεῖς οἰκεῖν μὲν ἐν τῇ Παφλαγονικῇ, Μιλησίων δὲ ἀποίκους εἶναι, φησὶ καὶ ὅτι Κοτυωεῖται καὶ Κερασούντιοι καὶ Τραπεζούντιοι δασμὸν ἔφερον τοῖς Σινωπεῦσι· λέγων καὶ ὅτι Κερασοῦς πόλις Ελληνὶς ἐπὶ θαλάσσῃ, Σινωπέων ἄποικος ἐν τῇ Κολχίδι χώρᾳ. [5] Ηρόδοτος δὲ ἱςορεῖ ὅτι Κιμμέριοι φεύγοντες εἰς Ασίαν τοὺς Σκύθας τὴν χερρόνησον ἔκτισαν, ὅπου νῦν Σινώπη, πόλις Ελλὰς οἰκεῖται. ὁ δὲ [6] γεωγράφος φησὶν ὅτι ἡ Σινωπῖτις χώρα καὶ σφένδαμνον ἔχει, καὶ ὀρεοκάρυον φύει· ἐξ ὧν αἱ τράπεζαι τέμνονται. περὶ δὲ τῆς τοῦ Ασωποῦ θυγατρὸς τῆς ῥηθείσης Σινώπης φασὶν, ὅτι αὕτη καὶ τὸν Δία καὶ τὸν Απόλλωνα ἠπάτησε, τὴν παρθενίαν αἰτήσασα κατ' ἐπαγγελίαν μισθοῦ συνουσίας, καὶ οὕτω κατασοφισαμένη τοὺς ἐραςὰς δεξιώτατα. οἱ γὰρ ὑποσχόμενοι παρθενίαν τῇ ἐρωμένῃ, πάντως ἑαυτοὺς τοῦ γάμου ἀπέκλεισαν. δόντες μὲν γὰρ, οὐ συνελεύσονται· συνελθόντες δὲ, ψεύσονται. ἢ καὶ ἑτέρως· οὔτε δόντες τὴν παρθενίαν, συνελεύσονται αὐτῇ· πῶς γὰρ ἔτι ἐὰν δεῖ παρθένον εἶναι; οὔτε αὖ τὴν παρθενίαν αὐτῆς ἀφαιρούμενοι, συνέλθοιεν ἄν. οὐ γὰρ διδόασι τὸν μισθόν. Ιςέον δὲ ὅτι παρὰ τῷ Διονυσίῳ Συρία μὲν λέγεται ἡ περὶ τὸν Λίβανον καὶ τὸ Κάσιον ὄρος, καὶ τὰ ἐκείνων ἀνώτερα, ἕως τῶν περὶ Σινώπην. Αμυρεία δὲ διὰ τὸ α' αὕτη λοιπὸν ἡ περὶ Σινώπην γῆ, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς [7] φανήσεται. [8] Ηρόδοτος δὲ οἶδε μὲν καὶ αὐτὸς Συρίαν τὴν παρὰ τῷ Διονυσίῳ, λέγει δὲ καὶ Αράβων τὰ περὶ θάλασσαν Συρίους νέμεσθαι. ἱςορεῖ δὲ καὶ Παλαιςίνους τινὰς Σύρους, καὶ Συρίαν Παλαιςίνην. καὶ ἔθνη δέ τινα [9] παρακείμενα" τῷ Εὐξείνῳ οὕτως ὀνομάζει, λέγων ὅτι Σύριοι οἱ περὶ Θερμώδοντα ποταμὸν, τὸν καὶ Παρθένιον, καὶ

1. Μαχελτίου STEPH. BYZ. sed vitiose, judice HOLSTENIO, & BERKELIO. 2. biblioth. histor. lib. XIV. 3. ἐν DIODORUS, cujus hæc sunt verba. 4. lib. V. de expedit. CYRI. 5. Melpom. XII. 6. STRABO lib. II. 7. vide comment. in v. CMLXX. 8. Thal. XCI. 9. περικείμενα E.

Μά-

Μάκρωνες οἱ τούτων ἀστυγείτονες. ὁ [1] γεωγράφος δὲ Ἀσσυρίους μὲν οἶδε τοὺς περὶ Βαβυλῶνα καὶ τὴν κύκλῳ, ἔνθα καὶ Νῖνος πόλις, καὶ Νίσιβις· ὅπου καὶ ἡ πρὸς ἀνατολὰς τῆς Μεσοποταμίας [2] κειμένη, ἡ λεγομένη Ἀδιαβηνὴ χώρα, οὕτω καλουμένη διὰ τὸ δυσδιάβατον τῶν ἐκεῖσε ὑδάτων· Σύρους δὲ ἰδίως δίχα τῶν α', τοὺς περὶ Κιλικίαν καὶ Αἴγυπτον καὶ Φοινίκην, καὶ τοὺς περὶ Εὔξεινον· ὧν μέρος οἴδαμεν καὶ τοὺς Σινωπεῖς. διετείνετο γὰρ, φησί, τὸ τῶν Σύρων ὄνομα τὸ παλαιὸν, ἀπὸ Βαβυλωνίας, μέχρι τοῦ Ἰσσικοῦ κόλπου, κἀκεῖθεν ἕως τοῦ Εὐξείνου. οἱ γοῦν Καππάδοκες ἀμφότεροι, οἵ τε πρὸς τῷ Ταύρῳ, καὶ οἱ πρὸς τῷ Πόντῳ, Λευκόσυροι, φησὶ, λέγονται, ὡς τινῶν ὄντων ἐπικεκαυμένων τὴν χρόαν. καὶ [3] Ἡρόδοτος δὲ οὕτω βούλεται, λέγων, Οἱ Σύριοι ὑπὸ Περσῶν καλοῦνται Καππαδόκαι, καὶ πάλιν Καππαδόκαι, οὓς ἡμεῖς Συρίους καλοῦμεν. [4] Ἀρριανὸς δὲ τοὺς περὶ Μεσοποταμίαν Ἀσσυρίους λέγει· ἐν οἷς φησὶ τοὺς πρὸς Εὐφράτῃ ποταμῷ Ἀσσυρίους, οὕς τε ἐπὶ Νίνῳ καὶ Βαβυλῶνα, καθ' ὧν Ἀμαζόνες ἐστράτευσαν, Εὐρυπύλου ἡγουμένης αὐτῶν. καὶ τοὺς Καππαδόκας δὲ οὕτω ποτὲ ἱστορεῖ λέγεσθαι, ἐν οἷς, φησὶ, Καππάδοκα παῖδα Νινύου. ἐφ' ὅτῳ Ἀσσύριοι μεταβαλόντες τὸ ὄνομα, Καππάδοκαι ὠνομάσθησαν. [5] Ὀππιανὸς δὲ καὶ τοὺς περὶ Τίγριν Ἀσσυρίους καλεῖ, οὓς καὶ πολυγύναικας ἱστορεῖ.

775. Ἀσωπὶς δέκτο Σινώπην] Ὅτι δὲ ἄλλοι παρὰ τοὺς Σύρους οἱ Ἀσσύριοι, δηλοῖ καὶ [6] Ξενοφῶν ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς. [7] Ἡρόδοτος δὲ δοκεῖ ἄγειν αὐτοὺς εἰς ταυτὸν, ἐν οἷς, φησὶν, ὅτι Ἀσσύριοι ὑπὸ μὲν Ἑλλήνων ἐκαλοῦντο Σύριοι, ὑπὸ δὲ βαρβάρων Ἀσσύριοι ἐκλήθησαν· ὡς εἶναι τὸ μὲν Σύρος, καὶ τὸ Σύριος, λέξεις Ἑλληνικάς· βάρβαρον δὲ τὸ Ἀσσύριος. τοιοῦτον δέ τι βούλεται καὶ ὁ τὴν Σιδωνίαν θάλασσαν, ἤγουν τὴν ἐν τῇ Φοινικικῇ Συρίᾳ, ὀνομάσας Ἀσσυρίαν θάλασσαν. [8] Πλούταρχος δὲ καὶ αὐτὸς ὁμοίως τῷ γεωγράφῳ, ἐν παραλλήλῳ τινὶ, ἐν ᾧ τὰ περὶ Μιθριδάτου κεῖται, ἐμφαίνει τοὺς περὶ Σινώπην δύνασθαι Σύρους λέγεσθαι. φησὶ γὰρ ὅτι τὴν Σινώπην Σύριοι κατεῖχον, ἀπὸ Σύρου γεγονότος τοῦ Ἀπόλλωνος, ὡς λέγεται, καὶ Σινώπης τῆς Ἀσωπίδος. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τοὺς παλαιοὺς παρὰ τῷ [9] Ἐρατοσθένει Ἀσσύρες οἱ Ἀσσύριοι λέγονται, ὡς καὶ περὶ τούτου [10] ἐῤῥέθη, ἀπὸ εὐθείας τῆς ὁ Ἀσσυρ. καὶ ὅτι πρόχυσιν ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ κυρίως, τὴν πρόχωσιν ἢ πρόσχωσιν λεγομένην, ἔνθα δὴ ποταμὸς ἐπαγόμενος ἰλὺν ἀποτίθεται, ὡς

1 STRABO lib. XVI. 2. λεγομένη C. omittit E. 3. Clio LXXII. 4. de expedit. ALEXANDRI lib. VII. 5. halieut. Δ. v. CCIV. 6. non in Hellenicis, ut THO. de PINEDO notat, sed in lib. I. de CYRI institutione. 7. Polymn. LXIII 8. in LUCULLO. 9. vide STEPHAN. BYZANT. in v. Ἀσσυρία. 10. vide comment. in v. CCCCXCII.

καὶ

καὶ ὁ Νεῖλος περὶ τὴν Αἴγυπτον. οἱ δ' αὐτοὶ λέγουσι καὶ τὸν τόπον τὸν περὶ τὴν Σινωπαίαν Ἀσσυρίαν, τοιαύτην πρόχυσιν εἶναι τοῦ Ἅλυος· καὶ δῶρον αὐτοῦ τὴν ἐκεῖ γῆν, ὡς καὶ τοῦ Νείλου τὴν Αἴγυπτον. οὕτω δὲ καὶ ἄλλα πολλὰ πεδία, κατὰ τὸν Ἀρριανὸν, ποταμῶν εἰσὶ ποιήματα· οἷον τὸ Ἕρμου πεδίον, καὶ τὸ τοῦ Καΰστρου τὸ Λύδιον, καὶ Μαιάνδρου τὸ Καρικόν. καὶ ὁ Γάγγης δὲ πεδίον τι ἐν Ἰνδίᾳ προσέχωσεν. ὡς τε κυριολεκτεῖ ὁ Διονύσιος, λέγων ὅτι ἐκτετάνυσται μετὰ Χάλυβας Ἀσσυρίης χθονὸς πρόχυσις, τουτέστιν, ἡ τῆς ἐκεῖ γῆς ἐκ τοῦ Ἅλυος πρόσχωσις.

780. Κείνου δ' ἂν ποταμοῖο περὶ κρυμώδεας ὄχθας] Ὅτι περὶ τὰς τοῦ Θερμώδοντος κρυμώδεας ὄχθας τέμοις ἂν κρυστάλλου λίθον καθαρὸν, οἷα πάχνην χειμερίαν· εὑρήσεις δὲ καὶ ὑδατόεσσαν ἴασπιν, ἑτέραν οὖσαν τάχα παρὰ τὴν ἱστορηθεῖσαν πρὸ μικροῦ [1] ἠερόεσσαν. καὶ ὅρα ὅτι λίθου εἶδος ὁ μεταλλευτὸς κρύσταλλος, καθὰ ὁ [2] μάργαρος: κρυμώδεις δὲ τὰς τοῦ Θερμώδοντος ὄχθας καλεῖ, διότι, ὡς οἱ παλαιοί φασι, καὶ θέρους πήσσεται, τῆς ὑποθεσίας τὴν τοιαύτην ἰδέαν διεξαγούσης. διὸ, φασὶ, καὶ κρύσταλλός ποτε ὁ Θερμώδων ποταμὸς ἐκλήθη.

783. Ἶρις δ' ἐξείης] Ὅτι ἐφεξῆς τῷ Θερμώδοντι ὁ Ἶρις ποταμὸς καθαρὸν ῥόον εἰς ἅλα βάλλει. περὶ τούτου ὁ [3] Ἀρριανὸς ταῦτά φησιν, Αἶ-[…]ος βασιλεὺς Σκυθῶν, οὗ υἱὸς Ἔριδος· ἀφ' οὗ ὁ Ποντικὸς ποταμὸς κληθεὶς Ἔριδος, ὕστερον εἰς τὸ δεξιώτερον μετωνομάσθη Ἶρις. ὁ δὲ [4] γεωγράφος φησὶν ὅτι Θερμώδων ἐκ πολλῶν πληροῦται ποταμῶν, ᾧ πάρισος ἐκ Φαναροίας ῥέει Ἶρις. ῥέει δὲ, φησὶ, καὶ δι' Ἀμασείας ὁ Ἶρις, παραλαβὼν τόν τε Σκύλακα καὶ ἄλλους ποταμοὺς, καὶ τὸν ἐξ Ἀρμενίας ῥέοντα Λύκον.

784. Τῷ δ' ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῖο] Ὅτι τῷ Ἴριδι ἐπιμορμύρουσι ῥοαὶ Ἅλυος ποταμοῦ, ἑλκόμεναι πρὸς βορρᾶν, ἀπὸ τῶν Ἀρμενίων ὀρῶν, ἐγγὺς τῆς Καραμβίδος ἄκρας Παφλαγονικῆς, περὶ ἧς εἶπε καὶ ἀλλαχοῦ. νομίζεται δὲ κληθῆναι Ἅλυς, ἀπὸ τόπου τοῦ κατὰ τὴν Ξιμηνήν, ἔνθα ὀρυκτοὶ ἅλες εὑρίσκονται. καὶ εἰ τοῦτο ἀληθὲς, σκοπητέον μή ποτε δασύνεσθαι ὁ Ἅλυς ὀφείλει, ὡς ἀπὸ τῶν τοιούτων ἁλῶν. οἱ μέντοι ψιλοῦντες τὴν λέξιν, παρὰ τὴν ἄλην, ὅ ἐστι τὴν πλάνην, ἐτυμολογοῦσιν αὐτὸν, ὡς [5] περὶ πολλὴν γῆν ἀλώμενον. ὁ δὲ [6] γεωγράφος φησὶ ῥέειν αὐτὸν μεταξὺ Παφλαγόνων καὶ Σύρων, ἤτοι Καππαδόκων. [7] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι ὁ Ἅλυς ὥριζέ ποτε τὴν Μηδικὴν ἀρχὴν καὶ τὴν Λυδικήν· ῥέει δὲ ἐξ Ἀρμενίου ὄρους, διὰ γῆς τῶν Κιλίκων· παραμειβόμενος δὲ Ματιανοὺς μὲν ἐν δεξιᾷ, ἑτέρωθεν

1. DIONYS. v. DCCXXIV. 2. μάρμαρος legendum, inquit H. STEPHAN. 3. de expedit. ALEXANDRI, lib. V. 4. STRABO lib. XII. 5. παρὰ C E. 6. STRABO lib. XII. 7. Clio LXXII. vide etiam Clio XXVIII.

δὲ

δὲ Φρύγας, ῥέει πρὸς βορρᾶν· ἔνθεν μὲν Σύρους Καππαδόκας ἀφεὶς, ἐξ εὐωνύμων δὲ, Παφλαγόνας. [1] λέγει δὲ καὶ ὅτι Θαλῆς ὁ Μιλήσιος ἔτεμέ ποτε τὸν Αλυν παρὰ Κροίσῳ διὰ βαθείας διώρυχος εἰς διάβατον.

787. Παφλαγόνες δ' ἐπὶ τοῖσιν ἐπ' ἠϊόνεσσι νέμονται, καὶ Μαριανδυνῶν ἱερὸν πέδον] Ὅτι ἐπὶ τοῖς ῥηθεῖσι ποταμοῖς οἱ Παφλαγόνες μὲν παράλιοι νέμονται, ἀπὸ [2] Παφλαγόνος" οὕτω κληθέντες, υἱοῦ Φινέως· καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ, ὅπου καὶ ἡ κατὰ τὸν Πόντον Ἡράκλεια, ἐπώνυμος μὲν Ἡρακλέους, Μιλησίων δὲ κτίσμα, κατὰ τὸν [3] γεωγράφον. [4] Ξενοφῶν μέντοι φησὶν ὅτι ἡ ἐν τῷ Πόντῳ Ἡράκλεια, Μεγαρέων ἄποικος. ἐνταῦθα διὰ τοῦ πεδίου ῥέει ποταμὸς, Λύκος ὄνομα, εὖρος δύο πλέθρων. οἱ δὲ Μαριανδυνοὶ οὕτω καλοῦνται ἀπό τινος Αἰολέως Μαριανδυνοῦ καλουμένου. καὶ τὸ ἐθνικὸν δὲ, Μαριάνδυνος μὲν λέγεται προπαροξυτόνως, κατὰ τοὺς Αἰολεῖς, ὥς φησιν ὁ [5] γράψας τὰ ἐθνικά· ἡ δὲ κοινὴ χρῆσις ὀξυνεῖ αὐτὸ, κατὰ τὸν τύπον τῶν εἰς νος ἐθνικῶν. οὐ παραλήγεται δὲ τῷ η, ὡς τὰ ὅμοια ἐθνικὰ, διὰ τὸ ἀκολουθῆσαι τῇ γραφῇ τοῦ ὁμωνύμου Αἰολικοῦ κυρίου ὀνόματος. περὶ δὲ τὴν τῶν Μαριανδυνῶν γῆν βοτάνη φύεται δηλητηριώδης τὸ ἀκόνιτον· περὶ οὗ ὁ μῦθός φησιν, ὅτι ὁ Κέρβερος ὁ χαλκεόφωνος ᾅδου κύων ἀνελκόμενος ἐξ ᾅδου ὑπὸ μεγαλόφρονος Ἡρακλέους, καὶ λυπήσας, δεινὸν ἐκεῖ ἀπὸ στόματος ἔβαλε σιαλώδη χυμὸν, ἢ χυλόν. ὃν δεξαμένη ἡ γῆ αὐτόθι πῆμα ἐφύτευσε, τὸ ἀκόνιτον. ὄνομα δὲ φαρμάκου τοῦτο ἐστὶ, πρὸς ὃ οὐκ ἔστι κονίσασθαι, καὶ οἷον παλαῖσαι καὶ ἀντιπαλαμήσασθαι. διὰ τοῦτο γὰρ καὶ ἀκόνιτον λέγεται, οἱονεὶ ἀκαταπάλαιστον.

791. Δεινὸν ἀπὸ στομάτων βαλέειν σιαλώδεα χυλόν] Σημείωσαι δὲ διὰ τοῦ σιαλώδεος, ὅτι οὐ μόνον σίελος λέγεται διὰ τοῦ ε, ἀλλὰ καὶ σίαλος διὰ τοῦ α, ὡς καὶ ὕελος καὶ ὕαλος. [6] Διόδωρος δὲ οὕτω περὶ τούτου φησὶν, Ἡράκλεια Μεγαρέων ἄποικος, περὶ ἣν Ἀχερουσία χερρόνησος, ὅπου φασὶν Ἡρακλέα τὸν ἐξ ᾅδου Κέρβερον ἀναγαγεῖν. [7] Ἀρριανὸς δὲ οὕτω γράφει περὶ τῶν τοιούτων, Ἐπέκεινα Σαγγαρίου ὅμοροι Παφλαγόνων Μαριανδυνοί· ἔνθα πόλις Ἡράκλεια πεπόλισται, ὅπου Κιμμέριοι πόαν φαγόντες ἀκόνιτον, ἐδυστύχησαν. ἦν γὰρ αὐτοῖς πάτριον τὸ ποηφαγεῖν. τὸ δ' ἀκόνιτον πάλαι μὲν, φασὶν, ἀσινὲς ἦν, ὕστερον δὲ κακόν τι γέγονε φάρμακον, διὰ τὸν ἰὸν, ὃς τῶν ἐχιδνῶν ἀποστάξας, αἳ τῆς τοῦ Κερβέρου κεφαλῆς ἐκπεφύκασιν, ἔβλαψε τὴν πόαν. καὶ τάχα τις ἀστειζόμενος πρὸς τὸν μῦθον, καὶ τὸν Ἡράκλειον τοῦτον ἆθλον κάτω βάλλων, ἔτι δὲ καὶ τὸν μῦθον, ἐρεῖ μηδὲν ἀγαθὸν τὸν Ἡρακλῆ

1. HERODOTUS, Clio LXXV. 2. Παφλάγου STEPH. BYZ. a quo hæc desumta; sed male. 3. STRABO lib. XIII. 4. lib. v. de CYRI expeditione. 5. STEPHAN. BYZANT. in v. Μαριανδυνία. 6. biblioth. histor. lib. XIV. 7. de expedit ALEXANDRI, lib. VII.

ἐνταῦθα

ἐνταῦθα καταπράξασθαι. οὐ γὰρ τοσοῦτον ἀνθρώποις εἶναι πῆμα τὸν Κέρβερον κάτω μένοντα, ὅσον ἄνω γενόμενον. τότε μὲν γὰρ νεκροῖς ἐνεκάθητο, οὓς καὶ οὐκ ἔστι δὶς θανεῖν· ἄνω δὲ φανεὶς, καὶ τὸ ἀκόνιτον ἐκφήνας, κακὸν μέγα τοῖς ζῶσιν ἐγένετο. ὑποκάθηται δὲ τῷ λόγῳ τούτῳ καὶ σκῶμμα κατὰ τῶν Ποντικῶν Ἡρακλειωτῶν. εἰ γὰρ ἐπαινετέα ἡ σιλφιοφόρος Κυρήνη, διὰ τὴν εὔχρηστον βοτάνην τὸ σίλφιον, μωμητέοι ἐκ τοῦ ἀνάπαλιν ἄνθρωποι παρ' οἷς τὸ θανάσιμον φύεται. εἴγε καὶ ὁ θύμος μηδὲν βλάπτων, ὅμως ψεκτέαν τὴν θυμοφόρον ποιεῖ γῆν. χαλκεόφωνον δὲ τὸν Κέρβερον παρατετηρημένως καλεῖ, ὡς τὸ τῆς κυνῶν ὀξείας φωνῆς ἀπηχήσει προσεοικυίας χαλκοῦ. Ἰστέον δὲ ὅτι ἐπεχωρίαζον τοῖς Μαριανδυνοῖς θρήνων αὐληταὶ, ὡς καὶ ἡ [1] παροιμία δηλοῖ, Μαριανδυνοῦ μεμνημένη θρηνητῆρος. θρηνητικοὶ δὲ καὶ οἱ Κᾶρες, ἀφ' ὧν καὶ Καρικὰ θρηνώδη αὐλήματα. τοιοῦτοι δὲ καὶ οἱ Φρύγες, ἔτι δὲ καὶ οἱ Μυσοί. διὸ καὶ [2] Αἰσχύλος φησὶ, βόα τὸ Μύσιον, ἤγουν θρήνει. μυθεύεται δὲ παῖς Τιτυοῦ ὁ Μαριανδυνὸς, ὃς τὴν ὀδυρτικὴν αὐλῳδίαν ηὔξησε, καὶ ἐδίδαξε τὸν Μάρσυον τὸν αὐλητοῦ πατέρα, ἐξ οὗ καὶ Μαριανδυνοὶ αὐλοὶ ἐπιτήδειοι τοῖς θρηνοῦσιν. ἐν ἄγρᾳ κυνηγετῶν, φασὶν, ἀπώλετο, καὶ οἱ Μαριανδυνοὶ ἀκμῇ θέρους ἐθρήνουν αὐτόν.

793. Βιθυνοὶ λιπαρὴν χθόνα ναιετάουσι, Ῥήβας ἔνθ'] Ὅτι μετὰ τοὺς Μαριανδυνοὺς ἡ τῶν Βιθυνῶν λιπαρὰ γῆ, ὅπου καὶ ὁ Ῥήβας ἐρατεινὸν προΐησι ῥέεθρον, ὁδεύων παρὰ τοῖς τοῦ Πόντου στόμασιν, ἤτοι ἐγγὺς τοῦ Ποντικοῦ στόματος. οὕτω καὶ ἀνωτέρω τὸ στόμα τοῦ Κερβέρου πληθυντικῶς [3] στόματα εἶπεν· ὕδωρ ποταμοῦ κάλλιστον, φησὶν, ἐπὶ χθονὶ σύρεται ὕδωρ. ὃν καὶ ἐπαναλαμβάνει, ὡς εἴπερ καὶ αὐτὸς ἄξιος ἦν λόγου πολλοῦ. ῥέειν δέ φασι καὶ αὐτὸν ἐκ τοῦ Μυσίου Ὀλύμπου, καθὰ καὶ τὸν Σαγγάριον, ὃς δὴ Σαγγάριος καὶ ναυσιπορός ἐστι, καὶ μέγιστος τῶν ἐν Βιθυνίᾳ ποταμῶν, εἰσβάλλων εἰς τὸν Εὔξεινον. τοὺς δὲ Βιθυνοὺς καὶ ναυτικωτάτους ἱστοροῦσι γενέσθαι ποτὲ, καὶ τὴν αὐτῶν γῆν πάμφορόν τε καὶ εὔδενδρον εἶναι φασὶ, καὶ λιθοτομίας ἐχούσας, καὶ κρυστάλλους ἐν ὄρεσι φυούσας, [4] καὶ" ἄλλα πολλὰ ἔχουσαν ἀγαθά. [5] Ἡρόδοτος δὲ λέγει Θρᾷκας διαβάντας εἰς Ἀσίαν, κληθῆναι Βιθυνοὺς, καὶ εἶναι παρ' αὐτοῖς χρηστήριον Ἄρεος. λέγεται δὲ καὶ ὅτι τὴν ἀπὸ Βοσπόρου γῆν ἕως ἐπὶ Ῥήβαντα, Βιθυνοί ποτε κατεῖχον. τὴν δὲ αὐτοῦ ἐπέκεινα ἐπὶ Πόντον ὀρεινὴν οἱ Θυνοὶ εἶχον, ἄχρι ποταμοῦ Κάλητος· ὡς εἶναι ὁμόρους τούς τε Θυνοὺς καὶ τοὺς Βιθυνοὺς, οὕτω καλουμένους ἀπό τινων ἀδελφῶν ἐπιφανῶν Θυνοῦ καὶ Βιθυνοῦ, παίδων [6] Φινέως" κατὰ ποίησιν, ἤτοι ποιητῶν καὶ θετῶν, καθά φησιν Ἀρριανός·

1. vide ERASM. in chiliad. 2. Perf. v. MLIX. 3. DIONYS. v. DCCXCI. 4. πολλαχοῦ præfigit c. 5. Polymn. LXXV. &c. 6. Φοινίως E. vide STEPH. BYZ. in v. Βιθυνία.

ὅς

ὃς καὶ γνήσιον παῖδα Φινέως ἱστορεῖ Παφλαγόνα, ἐξ οὗ χώρα Παφλαγονία, καὶ γῆν λέγει Ῥηβαντίαν τὴν πρὸς τῷ Ψιλλίῳ ποταμῷ, καὶ δημιουργόν τι ἱστορεῖ παρὰ Βιθυνοῖς, Δαίδαλον καλούμενον, οὗ ἔργον ἐν Νικομηδείᾳ γενέσθαι θαυμαστὸν ἄγαλμα Στρατίου Διός. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς Ἀρριανὸς καὶ ὅτι ἄλλοι Ὀδρύσου [1] παῖδα" φασι τὸν Θυνὸν καὶ τὸν Βιθυνὸν, ὧν ἡ χώρα ὁμώνυμος. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ μὲν γῆν Ῥηβαντίαν παρὰ τῷ Ἀρριανῷ, ἀφορμὴν δίδωσι τοῦ φανερῶς νοεῖν ὅτι περιττοσυλλάβως ὁ Ῥήβας κλίνεται, ὁμοίως τῷ Αἴαντι· τὸ δὲ Ῥηβαῖος, ἐθνικὸν, κλίσιν ὑπεμφαίνει τινὰ ἰσοσύλλαβον, παρὰ τοῖς παλαιοῖς καὶ αὐτὸ εὑρισκόμενον.

803. Χαλκιδέες] Ὅτι οἱ Χαλκιδέες, ὅ ἐστιν, οἱ περὶ τὴν Χαλκηδόνα, ὡς [2] προερρέθη (οἱ καὶ Δωριεῖς ἱστορούμενοι εἶναι ἀνέκαθεν) περὶ τὸ στόμα οἰκοῦσιν, ἤγουν περὶ τὴν Προποντίδα, ἥ τις μετὰ προσθήκης μάλιστα, Πόντου στόμα λέγεται. Καὶ ὅρα ὅτι οἱ Χαλκιδεῖς οὗτοι παρώνυμοί εἰσι τῆς ἐνταῦθα τινὸς Χαλκίδος, ἀφ' ἧς ἄρουραν ἀνωτέρω Χαλκίδα εἶπε τὰ περὶ Χαλκηδόνα, κατὰ δὲ τὴν Ἀρριανοῦ ἱστορίαν, ἐπώνυμός ἐστιν ἡ τῶν Χαλκηδονίων πόλις τῷ Κέρ... υἱῷ Χαλκηδόνι, ἀφ' οὗ πρότερον μὲν ὁ ἐκεῖ τις ῥέων ποταμὸς ἐκλήθη Χαλκηδών· ἔπειτα ἡ πόλις, Δωριέων ἀποικησάντων ὑστέροις χρόνοις, ὁμώνυμος γίνεται τῷ ποταμῷ. ἱστορεῖ δὲ ὁ αὐτὸς ὅτι τοῖς Χαλκηδονίοις ἀποφρ... νομίζεται παντὸς μηνὸς φθίνοντος ἐνάτη, ἤγουν, ὡς τοῖς Ἀττικοῖς ἀρέσκει, αἱ εἰκοστὴ πρῶται τῶν ὅλων μηνῶν, ἀπαίσιοι αὐτοῖς κρίνονται· διὰ ἐν τοιαύταις ἡμέραις ἄλλας τε δυστυχίας αὐτοὶ ἔπαθον, καὶ Φαρνάβαζος δὲ ὁ Πέρσης τοὺς αὐτῶν παῖδας ἐκτεμὼν, εἰς τὸν Δαρεῖον ἀνέπεμψε. κατασκῆψαι δέ φησιν αὐτοῖς καὶ νόσον ἐκ θεομηνίας, τὸ αὐτοὺς τὰ σφῶν [3] αὐτῶν" ἀποτέμνειν αἰδοῖα, διότι θυσιῶν τινῶν κατημέλησαν. ἱστορεῖται δὲ καὶ τὸ ἐν ἀριστερᾷ τοῦ Εὐξείνου πόντου μεσημβρίαν, Χαλκηδονίων εἶναι κτίσμα καὶ Βυζαντίων, ἡττηθέντων ἔν τινι μάχῃ, καὶ φυγόντων ἐκεῖ. οἰκοῦσι δὲ ... Χαλκιδέες οὗτοι, καθὰ καὶ [4] προγέγραπται, ἐς ἀντιπέραν Βυζαντίου, κληθέντος οὕτω ἀπὸ Βύζαντος υἱοῦ [5] Κερόεσσης", ἥ τις ἦν θυγάτηρ Ἰοῦς. ἢ διότι Βύζης ἡγεῖτο τοῦ τῶν Μεγαρέων στόλου, οἳ καὶ ἔκτισαν τὸ Βυζάντιον, κατὰ χρησμὸν τοιοῦτον,

> [6] Ὄλβιοι οἳ κείνην πόλιν ἀνέρες οἰκήσουσιν
> Ἀκτῆς Θρηϊκίης [7] ὑγρὸν παρ' ἄκρον στόμα Πόντου,
> Ἔνθ' ἰχθῦς, ἔλαφός τε νομὸν βόσκουσι τὸν αὐτόν.

1. παῖδας E. 2. DIONYS. v. DCCLXIV. 3. omittunt C. E. 4. vide comment. in v. DCCLXIV. 5. Κεκρόεσσης E. Κερόεσσης STEPHAN. BYZANT. Κρηούσης etymologici auctor. 6. ex STEPH. BYZ. hæc desumsit EUSTATHIUS. Apud HESYCHIUM MILESIUM extat hoc oraculum, sed non iisdem verbis. quem vide. 7. ὑγροῦ legunt SALMASIUS, BERKELIUS, & HOLSTENIUS.

τῆς δὲ Βυζαντίας, οὗ ἐπώνυμον τὸ Βυζάντιον ἄστυ, δικαιότατόν φασιν ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ἐπάρξαι τῆς παραλίας ἁπάσης Θρᾴκης, ἕως καὶ εἰς Αἶμον τὸ ὄρος. εἰσὶ δὲ καὶ Λίβυες, Βύζαντες, καὶ πόλις ἐκεῖ Βυζάντιον. τινὲς δὲ Γύζαντας ἐκείνους καλοῦσιν. ἐν δὲ τῷ Θρᾳκικῷ Βυζαντίῳ ἱστορεῖται φυλάξασθαί ποτε τὸν πλοῦτον τοῖς Ἀθηναίοις, διὰ τὴν ὀχυρότητα τῆς πολίχνης. ὀνομασθῆναι δέ ποτε αὐτὸ καὶ Ἀντωνίαν, ἕως περὶ Σεβῆρος, καὶ ὁ ἐκείνου παῖς Ἀντωνῖνος. ὕστερον δὲ τοῦ μεγάλου Κωνσταντίνου κληθῆναι αὐτὸ Ἀνθοῦσα. καμφθέντες δὲ εἰς μέθην οἱ παλαιοὶ Βυζάντιοι. πολέμου γοῦν ἐπικειμένου ποτὲ, οὐκ ἄλλως ἔσχεν ὁ στρατηγὸς ἔργον ἐπὶ τοῖς τείχεσιν ἔχειν αὐτοὺς, εἰ μὴ τὰ καπηλεῖα ἐγγὺς τῶν τειχέων ἤγαγεν. Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ Βυζάντιον ἄστυ καὶ διὰ τῆς ει διφθόγγου ὤφειλεν ἔχειν, ὡς τινές φασι, τὴν παραλήγουσαν, τῷ λόγῳ τῶν κτητικῶν· ἀλλ' ὁ Διονύσιος ἀποβαλὼν τὸ ψιλὸν, διὰ μόνου τοῦ δικρόνου ἐκφέρει αὐτὸ, τῷ λόγῳ τῶν τοπικῶν· ὡς καὶ παρὰ τούτῳ τὸ Κυρβάντιον ἄστυ, ἐπὶ Σαμοθρᾴκης. πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα ὀνόματα τὸ τοιοῦτον ἔπαθον πάθος ὥσπερ καὶ τὸ Τραπέζιον σχῆμα, καθὰ [1] προγέγραπται, καὶ τὸ Ποσιδήϊον, καὶ τὸ Ἰκόνιον, καὶ τὸ ἀλγινόεις παρὰ τῷ [2] Ὀππιανῷ, καὶ ἄλλα παρ' ἄλλοις. καὶ γὰρ καὶ τὸ τραπέζιον, ὡς προερρέθη, διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν παραλήγουσαν. καὶ τὸ [3] Ποσειδήϊον δὲ καὶ τὸ [4] ἀλγεινόεις οὐκ ὤφειλον διὰ διφθόγγου μόνου ἔχειν τὴν δευτέραν [5] κατὰ" τὴν ἀρχοῦσαν· καὶ τὸ Ἰκόνιον ἀπαιτεῖ διὰ διφθόγγου, ὡς ἀπὸ εἰκόνος, τὴν ἀρχικὴν γράφεσθαι. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὸ Βυζάντιον δοκεῖ παραλόγως διὰ τοῦ ι γράφεσθαι, οὕτω καὶ παρὰ [6] Ἀπολλωνίῳ τὸ Τάντιος Ὀλχηστός, ἡ τοῦ Ταντος πόλις, οὕτω δὲ καὶ τὸ Ἄβας Ἄβαντος, Ἀβάντιον, ἐξ οὗ καὶ τὸ, Ἀβαντιὰς Μάκρις. ἀλλὰ ταῦτα μὲν ἔχει ἀπολογίαν τὸ τοπικόν· ἀληθῶς δὲ παράλογα, [7] Αἰπυτίον παρὰ τύμβον, καὶ τὸ, [8] Ποιάντιον ἀγλαὸν υἱόν. ταῦτα γὰρ, κτητικὰ ὄντα κυρίων ὀνομάτων τοῦ Αἰπύτου καὶ τοῦ Ποίαντος, καὶ ὀφείλοντα δίφθογγον ἔχειν τὴν παραλήγουσαν, ὅμως διὰ μέτρου ἀνάγκην μονοφθόγγῳ παραλήγεται. Κἀκεῖνο δὲ ἰστέον, ὅτι λέγονται μεγάλως ἰσχῦσαι καὶ οἱ Βυζάντιοι. [9] * πτοηθῆναι δέ ποτε τοὺς Φοίνικας ἐπιπλέοντας, καὶ ἀποφυγεῖν τὴν σφετέραν· [10] φυγόντας" δὲ εἰς τὸν Εὔξεινον μετὰ τῶν Χαλκηδονίων, οἰκῆσαι τὴν μεσημβρίαν πόλιν, ὡς καὶ ἀνωτέρω εἴρηται.

805. Βέβρυκες] Ὅτι μετὰ τοὺς Χαλκηδονίους Χαλκιδέας, οἱ Βέβρυκας

1. vide comment. in v. CLXXV. 2. halieut. Δ. v. LXXIII. 3. DIONYS. v. DCCCCXVI. 4. DIONYS. v. MCLXXVI. 5. μετὰ editio R. STEPH. 6. Argonaut. lib. III. v. MCXLI. 7. ex HOMER. Il. B. v. DCIV. ubi legitur, Αἰπύτιον παρὰ τύμβον. 8. Odyss. Γ. v. CXC. 9. aliquid deesse putavit R. STEPHANUS. at non opus est asterisco, inquit H. STEPH. si intelligamus BYZANT. expavefactos fuisse ad PHOENICUM adventum. 10. rectius φύγοντες inquit H. STEPH.

ἱστοροῦνται μείζω δοκεῖν ἔχειν τὰ σώματα ἢ καθ' ἡλικίαν ἀνθρώπων, παρ' οἷς καὶ ὁ Βέβρυξ ἐκεῖνος Ἀράντας, ᾧ τὸ μὲν μῆκος εἰς ὀκτὼ λέγεται πήχεις, εὖρος δὲ, ὡς Ἀρριανός φησιν, ὅσον τοσῷδε μήκει ἐς κυφότητα σύμμετρον· ἤγουν, ὅσον τὴν ξύμμετρόν πως τοὺς ὀκτὼ πήχεις τοῦ μήκους, εἰς τὸ κύφως βαίνειν τὸν ἄνθρωπον. κατὰ δὲ τοῦ τοσούτου ἀνδρὸς νικηφόρος γέγονεν εἰς μονομαχίαν συστὰς νεανίας ἐτῶν ιζ'. τὴν δὲ ῥηθεῖσαν Βεβρυκίαν φασὶ κληθῆναι ἀπὸ Βεβρύκης Αἰγύπτου μὲν ἀδελφόπαιδος, μίαν δὲ τῶν θυγατέρων τοῦ Δαναοῦ, ἀδελφὴν τῆς Ὑπερμνήστρας. φείσασθαι δὲ λέγουσι καὶ αὐτὴν Ἱππολύτου τοῦ αὐτανεψίου νυμφίου, ὡς καὶ τὴν Ὑπερμνήστραν τοῦ Λυγγέως, καὶ φυγεῖν σὺν ἐκείνῳ, καὶ πολλὰ δυνηθῆναι, διὰ τὸ διδάσκειν τοὺς βαρβάρους τὴν Αἰγυπτίαν σοφίαν. διὸ καὶ Βεβρύκην ἢ Βεβρυκίαν ἀπ' αὐτῆς κληθῆναι τὴν χώραν εἰς ἣν ἔφυγε. [1] Πίνδαρος [illegible] διὰ τοῦτο μὴ ἱστορεῖ τὰς Δαναΐδας ὡς τὰς δύο μὴ συναριθμεῖν [2] τῶν λοιπῶν" θέλων, οὐ μὴ πεισθείσας τῷ πατρὶ, καὶ διὰ τοῦτο ἀπαλλαγῆναι τῆς ἐκείνου παιδότητος. Ἱστέον γὰρ ὅτι, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, πεντήκοντα παίδων τῶν τοῦ Αἰγύπτου πεντήκοντα νεανίσι αὐτανεψιαῖς συναρμοσθέντων θυγατράσι Δαναοῦ, ἡ Βεβρύκη μὲν καὶ Ὑπερμνήστρα μόναι τῶν συνεύνων ἐφείσαντο, αἱ δὲ λοιπαὶ τοὺς λοιποὺς διεχρήσαντο.

Οὔρεα Μυσίδος αἴης] Ὅτι μετὰ τοὺς βαρβάρους ἡ Μυσία, καὶ τὰ τῆς Μυσίδος γῆς ὄρη· ἔνθα Μύσιος ποταμὸς ὁ Κίος περιεὶς ἱμερόεντα ῥέεθρα, καὶ πόλις ὁμώνυμος ἡ Κίος. περὶ δὲ τὸν Κίον ποταμὸν ἡ θρυλλουμένη ἀπαγὴ τοῦ Ὕλα συνέπεσεν. ἑταῖρος δὲ Ἡρακλέους ὁ Ὕλας. νύμφη γάρ, φασὶν, ἐκεῖ ὑδρευόμενον τὸν Ὕλαν καθήρπασεν· ὃν καὶ ἀνακαλούμενος ὁ πλανώμενος Ἡρακλῆς οὐδὲν ἤνυσεν, ἀλλὰ μακρὰ καὶ κενὰ βοήσας ἀπηλλάγη, ὡς καὶ [3] Θεόκριτος ἱστορεῖ. ὅθεν καὶ παροιμία φησὶν, ἐκ τῶν ἀνακαλουμένων τοὺς μὴ ἀκούοντας, Ὕλαν καλεῖν. φασὶ δὲ καὶ τὴν Προυσιάδα πρότερον Κίον καλεῖσθαι, ἣν ὕστερον Δημήτριος κατέσκαψεν. ὁ δὲ [4] γεωγράφος λέγει ὅτι ὑπὲρ τῆς Προυσιάδος Κίος πόλις, ἣν ἔκτισε Κίος Ἡρακλέους ἑταῖρος, καὶ συμπλεύσας ἐπανελθὼν ἐκ Κολχίδος, ἔνθα τὰ κατὰ τὸν Ὕλαν γενέσθαι φασί. περὶ δὲ Μυσῶν καὶ [5] προείρηται μὲν ἤδη, καὶ αὖθις δὲ κατωτέρω πάλιν [6] ῥηθήσεται.

809. Ἐπιτρέχει ἄσπετος ἀγκὼν βαθυτέρης Φρυγίης] Ὅτι μετὰ τὴν Ἀσίαν ὁ τῆς μικρᾶς Φρυγίας ἄσπετος ἀγκὼν (ἤγουν ἀγκάλη) ἐπιτρέχει. πρὸς Ἑλλήσποντον εἰς ἑσπέραν, ὑπὸ τοὺς τῆς Ἴδης πόδας· ἐνδότερον δὲ πρὸς ἀνατολὰς ἡ εὐρυτέρα Φρυγία, ὅ ἐστιν ἡ μεγάλη, ἧς Μίδας ἐβασίλευσε, παρὰ

1. od. IX. Pyth. 2. τῶν λοιπῶν cum verbo συναριθμεῖν locum habere non existimo, inquit H. STEPH. 3. idyll. XV. v. LVIII. 4. STRABO lib. XII. 5. vide comm. in v. CCCXXII. 6. vide comm. in v. DCCCXXX.

τῷ

τῷ προειρημένῳ Σαγγαρίῳ ποταμῷ, οὗπερ αἱ πηγαὶ περί τινα λέγονται εἶναι κώμην Σαγγίαν καλουμένην. ταύτην δὲ τὴν μεγάλην Φρυγίαν καὶ ἱππόβοτον λέγει καὶ λιπαράν. ὀλβιωτάτους δὲ τοὺς Φρύγας καὶ Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι λέγονται Φρύγες παλαιότατοι ἀνθρώπων γενέσθαι, καὶ ὅτι μαίνονται τῇ Ῥέᾳ, καὶ πρὸς Κορυβάντων κατέχονται, ἤγουν κορυβαντιῶσι δαιμονῶντες. ὅταν δὲ κατάσχῃ αὐτοὺς τὸ θεῖον, ἐλαυνόμενοι, καὶ μέγα βοῶντες, καὶ ὀρχούμενοι, προθεσπίζουσι τὰ μέλλοντα, καὶ θεοφορούμενοι καὶ μαινόμενοι. ἔστι δὲ, φασὶ, Φρυγία, καί τις τόπος Εὐρωπαῖος περὶ τὴν Οἴτην τὸ τῆς Τραχῖνος ὄρος, οὕτω κληθεῖσα παρὰ τὸ ἐκεῖ [1] πεφρύχθαι" τὸν Ἡρακλέα καυθέντα. τὸ δὲ, πόδας Ἴδης, ἐξ [2] Ὁμήρου ληφθὲν, [3] Πινδάρῳ μὲν δέδωκεν ἀφορμὴν σφυρὰ ὄρεος εἰπεῖν· τῷ δὲ [4] Λυκόφρονι, πτέρναν στύγους· καὶ ἄλλοις, κνημοὺς ὄρεος. Ἱστέον δὲ ὅτι Διονύσιος μὲν Ἀσιανῶν ἐνταῦθα Φρυγῶν μέμνηται· ἄλλοι δέ φασι καὶ ἑτέρους Εὐρωπαίους εἶναί ποτε Φρύγας, ἐξ ὧν περαιωθέντων ἡ κατὰ τὴν Ἀσίαν ἐγένετο· ὥσπερ καὶ Μυσοὶ, οὐ μόνον Εὐρωπαῖοι, οἵ γε καὶ πέραν Ἴστρου ἦσαν, ἀλλὰ καὶ Ἀσιανοὶ, ὧν μέρος καὶ οἱ Ὀλυμπηνοὶ Μυσοὶ, λεγόμενοι οὕτως, ὥς που προείρηται, παρὰ τὴν μυσὸν, ὅς τις ἐστὶν ἡ [5] ὀξεῖα", κατὰ τὴν Μυσῶν ἢ Λυδῶν γλῶσσαν· πολὺ γὰρ τὸ τοιοῦτον φυτὸν παρὰ τοῖς Μυσοῖς. οὕτω δέ φασι δύσεργον εἶναι, διορίσαι Μυσοὺς καὶ Φρύγας, διὰ τὸ ἀδιάφορον τῆς οἰκήσεως, ὥς τε τάχα καὶ τὴν παροιμίαν ἐντεῦθεν διεκπεσεῖν τὴν λέγουσαν, πόρρω τὰ Μυσῶν καὶ Φρυγῶν ὁρίσματα. ὡσαύτως δὲ ἐγκέχυνται Λυδοὶ καὶ Μαίονες, οἳ καὶ Μῄονες παρὰ τῷ [6] ποιητῇ. Ἀρριανὸς δέ φησιν ὅτι Θυνὸς καὶ Μυσὸς υἱοὶ ἦσαν Ἀργανθώνης (καλόν τι χρῆμα νύμφης ἦν) ἀφ' ὧν Θυνὸς μὲν Θυνίαν οἰκίσας ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασε, Μυσοὶ δὲ ἐπὶ τῷ Μυσῷ ὠνομάσθησαν. [7] Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ αὐτὸς πρώτους ἀνθρώπων τοὺς Φρύγας εἶναι· καὶ ὁ [8] κωμικὸς ἐμφαίνει, ἔνθα τὸ ἀρχαῖον βεκκεσέληνον λέγει, ἀπό τε τῶν Ἀρκάδων τῶν πρὸ τῆς σελήνης μυθευομένων εἶναι, καὶ ἀπὸ τοῦ βέκκου. βέκκος γὰρ ὁ ἄρτος, Φρυγιστί.

815. Ἴλιον ἠνεμόεσσαν ὑπὸ πλευρῇσιν ἔχουσα] Ὅτι ὑπὸ ταῖς πλευραῖς τῆς μικρᾶς Φρυγίας καὶ Ἴλιος, μεταξὺ τῆς Ἴδης καὶ τῆς θαλάσσης. ταύτην τὴν πόλιν, ἀγλαὸν ἄστυ παλαιγενέων ἡρώων λέγει. καὶ ἔργον μέν φησι γενέσθαι Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος κτισάντων, ὑπὸ Ἀθηνᾶς δὲ καὶ Ἥρας ἀπολέσθαι, ὅ ἐστιν, ὑπό τε φρονήσεως, καὶ τῆς ἠραιωσμένης βασιλικῆς ἀνδρώδους δυνάμεως. ἢ καὶ ἄλλως ἀστείως, ὅτι ἄνδρες μὲν τὴν πόλιν ἵδρυσαν, γυναῖκες δὲ κατέρρειψαν. ὅτι δὲ ἐξήλειπται ἀφανισθεῖσα ἡ παλαιὰ Ἴλιος, ὡς μηδὲ θεμελίους

1. πεφρύχθαι editio R. STEPH. 2. Il. B. v. DCCCXXIV. 3. Pyth. od. II. 4. Alex. v. CCCCXLII. 5. legendum ὀξύη, ut docet ipse EUSTATHIUS, comm. in v. CCCXXII. 6. HOM. Il. B. v. DCCCLXVI. 7. Euterp. II. 8. ARISTOPHANES in nebulis.

ὑπολεί-

ἀπολειφθῆναι αὐτῆς, ἀδιάδηλον ἡ παλαιὰ ἱστορία φησί. Ἰστέον δὲ ὅτι ὑπολαμβάνει καὶ τὴν Ἴλιον, κατὰ συνήθειαν ποιητικὴν, οὐ μόνον διὰ τὸ σημαίνειν ἄλλων τῶν πόλεων, ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ θρήνων ἄξια παθεῖν αὐτήν. διὸ καὶ ὁ Λιβάνιός πως, Αἰγαίου μὲν πελάγους, καὶ ἄλλων τινῶν τόπων, πρὸς ὄνομα [1] ψιλῶν ", [2] καὶ μόνης ἁπλῶς οὕτω μέμνηται * τῆς Τροίας οὐχ οὕτως ", ἀλλὰ τὴν τὰ δεινότατα παθοῦσαν Πριάμου πόλιν, φησὶν, οἰκτισάμενος ὡς ἐν παρόδου αὐτήν. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τρεῖς ἀναγράφονται Φρυγίαι παρὰ τοῖς παλαιοῖς. μία μὲν, ἡ μεγάλη, ἧς ὁ Μίδας ἄρξαι λέγεται, περὶ ἣν καὶ Πισιδία, καὶ τὸ Ἀμμόριον, καὶ τὰ Σύνναδα. ταύτης δὲ τῆς μεγάλης ἐστὶ καὶ ἡ Πάρειος Φρυγία, περὶ ἣν τὸ Φιλομήλιον. καὶ αὕτη μὲν μία Φρυγία. δευτέρα δὲ ἑτέρα Φρυγία ἡ μικρὰ ἡ ἐν Ἑλλησπόντῳ, καὶ περὶ Ὄλυμπον. καὶ τρίτη ἡ λεγομένη Ἐπίκτητος, ἐν ᾗ τὸ Καπυεύειον, καὶ τὸ Δορύλαιον, ὡς ὁ [3] γεωγράφος ἱστορεῖ, τὸ καὶ Δορυλάειον. κατὰ δὲ τὴν ὀρθογραφικὴν τέχνην, καὶ τὸ Δορύλλειον, διὰ διφθόγγου· ὥσπερ καὶ Δοκίμειον, πόλις καὶ αὐτὸ Φρυγίας. οὕτω καὶ [4] Σύλλειον, ἐν δυσὶ λλ, ἢ καὶ δι' ἑνός. ἔστι δὲ καὶ αὐτὸ, κατὰ τὰ ἐθνικὰ γράψαντα, πόλις Φρυγίας, ἢ κατά τινας, ὥς φησι, Παμφυλίας. δῆλον δὲ ὅτι καὶ Σύλαιον τὸ τοιοῦτον γράφεται.

820. Τὴν δὲ μετ', Αἰολίδος παραπέπταται ἤθεα γαίης] Ὅτι μετὰ τὴν μικρὰν Φρυγίαν, καὶ τὴν Ἴλιον, ἡ τῶν Αἰολέων παραπέπταται γῆ, Αἰγαίῳ παρὰ χεῖλος, ὑπὲρ τὸν μέγαν, ἤτοι τὸν πλατὺν, Ἑλλήσποντον, ὅ ἐστι νοτιώτερον τοῦ Ἑλλησπόντου. καὶ ἐνταῦθα γὰρ τὴν ὑπὲρ πρόθεσιν ἐπὶ τοῦ νοτιωτέρου τέθεικεν, ὡς αὐτῷ σύνηθες. ἄλλως γὰρ ὑπὲρ τὴν Φρυγίαν πρὸς τὰ βόρεια κεῖνται οἱ Αἰολεῖς. ἀλλὰ κατὰ τὴν παλαιὰν ἀναγραφὴν, Φρυγῶν ἔχονται καὶ Καππαδόκων πρὸς βορρᾶν δηλαδή. τούτων δὲ πρόσουροι Κίλικες, καθήκοντες ἐπὶ τὴν θάλασσαν, περὶ ἣν καὶ ἡ Κύπρος. τούτων δὲ ἔχονται Ἀρμένιοι, αὐτῶν δὲ Ματιανοί· τούτων δὲ οἱ Κιοπανοί. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι μετὰ τοὺς Αἰολεῖς, ὧν ἐστι καὶ ἡ Σμύρνα, ἡ τῶν Ἰώνων γῆ κεῖται, ἀγχίαλος καὶ αὐτή. ταύτης ἀρχὴ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἡ Φώκαια, πέρας οὖσα τῆς Αἰολίδος. Ἰστέον δὲ ὅτι ὥσπερ τὴν Ἰάδα ἐν τοῖς φθάσασιν ἔγνωμεν τὴν αὐτὴν τῇ παλαιᾷ Ἀτθίδι εἶναι, ὡς Ἰώνων καλουμένων πάλαι ποτὲ τῶν Ἀττικῶν, ἀπὸ Ἴωνος, καὶ τῆς χώρας Ἰάδος λεγομένης· οὕτω καὶ ἡ Δωρὶς ἡ αὐτὴ τῇ Αἰολίδι ἐστίν. ἐκαλοῦντο γάρ ποτε, κατὰ τὸν [6] γεωγράφον, Αἰολεῖς, κατ' ἐπικράτειαν ἔθνους, πάντες οἱ [7] ἐντὸς τοῦ κατὰ Πελοπόννησον ἰσθμοῦ, πλὴν Ἀθηναίων,

1. ψιλῶν substituendum, inquit H. STEPH. 2. H. STEPH. ita scribendum censet hunc locum, amota asterisci nota, καὶ ἁπλῶς οὕτω μέμνηται, μόνης δὲ τῆς Τροίας οὐχ οὕτως. Locus autem est apud LIBANIUM in oratione de sua vita seu fortuna. 3. STRABO lib. X. 4. Σύλλειον STEPH. BYZ. 5. STRABON. lib. XIV. 6. STRABON. lib. XIII. 7. ἐκτὸς E. in margine.

καὶ

καὶ Μεγαρέων, καὶ Δωριέων τῶν περὶ Παρνασσόν. διὸ καὶ [1] Πίνδαρος πολλαχοῦ, καίτοι Δωριστὶ γράφων, [2] Αἰολίδα " τὴν ἑαυτοῦ λέγει μολπήν. Αἰολεῖς δὲ ἐκεῖνοι ἐλέγοντο ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰόλου παίδων, ὥσπερ καὶ Δωριεῖς ἀπὸ τῶν τοῦ Δώρου καὶ Ἴωνες ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Ξούθου, ἀνδρὸς Ἀττικοῦ, ὃν καὶ [3] Εὐριπίδης κτίστορα ἱστορεῖ Ἀσιάτιδος χθονός. οἱ δὲ περὶ τὴν Ἀσίαν Αἰολεῖς οὕτως ἐκλήθησαν, οὐ μόνον ὡς ὄντες τῶν ῥηθέντων Εὐρωπαίων Αἰολέων ἄποικοι, ἀλλὰ καὶ ὅτι ἀπὸ Αἰολέων, ὅ ἐστιν ἐκ ποικίλων τινῶν καὶ μιγάδων ἀνθρώπων, ἡ αὐτόθι ἀποικία ἐκείνοις συνεκροτήθη.

823. Ἧς διὰ μέσσης Μαίανδρος] Ὅτι διὰ μέσης τῆς τῶν Ἰώνων γῆς ὁ Μαίανδρος λιπαραῖς δίναις εἰς ἅλα κατέρχεται, μεταξὺ τῆς Πριήνης, καὶ τῆς Μιλήτου, Ἰωνικῆς πόλεως, ἀποίκου Ἀθηναίων, κατὰ [4] Ἡρόδοτον. ὧν ἡ μὲν Πριήνη, καὶ Κάδμη ποτὲ ἐκλήθη, ἣν Αἴπυτος ὁ Νηλέως ἔκτισεν, ἀφ' ἧς εἷς τῶν ἑπτὰ σοφῶν ὁ Βίας· ἡ δὲ Μίλητος, κτίσμα Νηλέως, ἀνδρὸς Πυλίου, αὐτόθι μετοικήσαντος· κατὰ δὲ [5] Ἡρόδοτον Νείλεως ὁ Κόδρου ἔκτισεν αὐτήν. φησὶ γὰρ, Νείλεω τῷ Κόδρου ἐπισπόμενος ἐπὶ τὴν Μιλήτου κτίσιν. ἔρια δὲ ὁ τόπος ἐσθλὰ φέρει ἀγαθά· ὅθεν καὶ εἰς παροιμίαν κεῖται τὰ Μιλήσια στρώματα. καὶ [6] Θεόκριτος δὲ τάπητας μαλακωτέρους ὕπνου εἰπὼν, ἐπάγει, φαίη ἂν ἡ Μίλητος, καὶ ὁ τὰς Σαμίας καταβόσκων· ὡς τῆς Σάμου καὶ τῆς Μιλήτου ἀγαθῶν οὐσῶν εἰς ἐρίων φοράν. περὶ δὲ τῆς πόλεως ταύτης τοιαῦτα γέγραπται, [7] Μίλητος πόλις ἐπιφανής. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ [8] Λελεγὶς ", διὰ τοὺς ἐποίκους Λέλεγας· καὶ Πιτυοῦσσα, ἀπὸ τῶν ἐκεῖ πιτύων, καὶ διότι ἐκεῖ πρῶτον πίτυς ἔφυ. ἐκεῖθεν ἦν Θαλῆς ὁ Μιλήσιος, καὶ ῥήτωρ Αἰσχίνης, ὃν ἡ παῤῥησία ἔβλαψε· καὶ Φωκυλίδης· καὶ Τιμόθεος ὁ κιθαρῳδὸς, εἰς ὃν [9] ἐπίγραμμα φέρεται τόδε,

Πάτρα Μίλητος τίκτει τὸν μούσαισι ποθεινὸν
Τιμόθεον, κιθάρας δεξιὸν ἡνίοχον.

ἦν δέ ποτε καὶ Κρητικὴ νῆσος ἡ Μίλητος. λέγεται δὲ καὶ τὴν τῆς Καλυψοῦς νῆσον Μίλητον κληθῆναί ποτε. λέγεται δὲ λόγος, καὶ μέγιστον κατασκευασθῆναι ναὸν ἐν Μιλήτῳ, χωρὶς ὀροφῆς μείναντα διὰ τὸ μέγεθος. ταύτης δὲ ἱστοροῦνται πολλαὶ ἀποικίαι, ὅπου γε καὶ περὶ τὰ Νειλῷα στόματα τεῖχος ἦν Μιλησίων λεγομένων, ὅπερ αὐτοὶ ἐτείχισαν ναυσὶ τριάκοντα πλεύσαντες· καὶ ὅπου δὲ τελευταῖος ὁ Ἴστρος περὶ τὸν Εὔξεινον Ἰστριανοὶ κατοικοῦσι Μιλησίων ἄποικοι, ὥς φησιν [10] Ἡρόδοτος. τούτων δὲ βορειοτέρα ἡ Ἔφεσος (ἡ καὶ Τρα-

1. Olymp. od. I. & alibi. 2. Αἰολίδα legendum. 3. in Ione. 4. Clio CXLII. 5. Calliope XCVI. 6. idyll. XV. v. CXXV. 7. apud STEPHAN. BYZANT. 8. Λελεγηὶς STEPHAN. BYZANT. 9. apud STEPHAN. BYZANT. & EUSTATH. in HOMER. Iliad. B. 10. Euterpe XXXIII.

χεία

χεῖά ποτε κληθεῖσα, καὶ Ορτυγία, καὶ Πτελέα) πόλις Ιώνων, κατὰ δὲ [1] Ηρόδοτον Λυδίας· ἣν παράλιαν ὁ Διονύσιος λέγει, καὶ μεγάλην πόλιν Αρτέμιδος, καὶ ναὸν φησὶν ἐκεῖ εἶναι, ὃν αἱ Αμαζόνες ἐποίησαν ἐν πρέμνῳ (ὅ ἐστιν ἐν κορμῷ) πτελέας, περιώσιον ἀνδράσι θαῦμα. λέγει δὲ ἴσως τὸν περίπυστον ἐκεῖνον, τὸν ὕστερον καυθέντα παρά τινος θελήσαντος οὕτως ἑαυτῷ περιποιήσασθαι τὸ ἐπ' ὀνόματι ἀοίδιμον. κἂν οὐκ ἔσχε τυχεῖν ἐκεῖνος ὃ ἤθελεν. ἀραὶ γὰρ ἐτέθησαν, μηδένα τῶν ἁπάντων τὸ ἐκείνου περιφέρειν ὄνομα, ὡς ἂν ἐπιλησθείη παντάπασι, καὶ μὴ ἔχοι ὃ βούλεται. λέγεται δὲ καὶ ὅτι Κροῖσος τῇ Εφέσῳ ἐπιθέμενος ἐπολιόρκει· ἀμηχανοῦντες δὲ οἱ πολῖται ἀνέθεσαν τὴν πόλιν τῇ Αρτέμιδι, ἐξάψαντες ἐκ τοῦ ναοῦ τῆς Αρτέμιδος σχοινίον εἰς τὸ τεῖχος.

828. Αμαζονίδος] Ὅτι δὲ αἱ Αμαζόνες πολλοὺς ἐν Ασίᾳ κατέσχον τόπους ποτὲ, δηλοῦσι καὶ κρῆναί τινες Αμαζόνων ὁμώνυμοι, καὶ μὴν καὶ πόλεις· οἷον αὐτὴ ἡ Εφεσος, ἡ Αναία, ἡ Μύρρινα, ἡ Αἰολική. ἔστι δὲ καὶ Ελαία τόπος πρὸς τὴν κομη * κατὰ τὸν Αρριανὸν, ἀπὸ Ελαίας Αμαζόνος. καὶ περὶ τὸν Πόντον δὲ Θίβα τόπος, διὰ τοῦ ι ἔχων τὴν παραλήγουσαν, ἀπὸ μιᾶς τῶν ὑφ' Ηρακλέους ἀναιρεθεισῶν Αμαζόνων ἔχουσα τὴν κλῆσιν, ὧν αἱ διάφοροι, τουτέστιν αἱ ὑπερέχουσαι, καὶ ἀξιολογώτεραι, κατὰ τὴν τοῦ Αρριανοῦ ἱστορίαν, εἰσὶν αὗται τὸ ὄνομα, Τράλλα, Ισοκράτεια, Θίβα, Τάλλα, καὶ ἄλλαι. καὶ ἡ Σμύρνα δὲ, Αμαζὼν οὖσα καὶ αὐτὴ, κατασχεῖν τὴν Εφεσον λέγεται, ἀφ' ἧς καὶ Σμύρνα τόπος Εφέσου. καὶ αὐτὴν δὲ τὴν Εφεσον Σμύρναν κληθῆναι λέγουσι. φασὶ δὲ τὴν τῆς Εφέσου πόλιν, ἐν κοίλῳ τόπῳ οἰκισθεῖσαν τὴν ἀρχὴν, καὶ χειμῶνι κατακλυσθεῖσαν, ὑπὸ Λυσιμάχου μετατεθῆναι ἔνθα νῦν ἐστι, καὶ Αρσινόην κληθῆναι ἀπὸ Αρσινόης τῆς ἐκείνου [2] θυγατρὸς *. φέρεται δὲ καὶ Δουρίδος καλὸν ἐπίγραμμα εἰς τὸν τοιοῦτον κατακλυσμὸν, ἐν ᾧ καὶ ἀοιδοτάτην τῶν Ιάδων Εφεσον ἐκεῖνος λέγει· ἀρχὴ δὲ τοῦ ἐπιγράμματος αὕτη,

Ηερίαι νεφέλαι πόθεν ὕδατα πικρὰ πιοῦσαι,

Νυκτὶ σὺν ἀστεμφεῖ πάντα κατεκλύσατε.

καὶ τὰ ἑξῆς. τὴν δὲ Εφεσον τὸ κύριον ὄνομα (γυνὴ γὰρ ἡ Εφεσος, ἀφ' ἧς ἡ πόλις ὀνομάζεται) πρόσπολον Αρτέμιδος φασὶ, καὶ θυγατέρα αὐτῆς τὴν Αμαζὼ ἱστοροῦσιν, ἀφ' ἧς αἱ Αμαζόνες. οἱ δὲ φασὶ τὰς Αμαζόνας ὑπὸ Ηρακλέους διωκομένας, ὅτε κελεύοντος Εὐρυσθέως, ἐπὶ τὸν τῆς Ιππολύτης ἐστάλη ζωστῆρα, καταφυγεῖν ἐπί τινα βωμὸν Αρτέμιδος, κἀκεῖ τυχεῖν ἀφέσεως, καὶ τὸν τόπον ἐκεῖθεν Εφεσον κληθῆναι, κατὰ παραγραμματισμὸν, ἀντὶ τοῦ Αφεσον.

1. Clio CXLII. 2. γυναικὸς STEPH. BYZ. in v. Εφεσος. quæ lectio potior est; cum Pausania enim convenit: quo modo codex MS, teste HOLSTENIO.

ἔθνος

ἔθνος δὲ γυναικεῖον αἱ Αμαζόνες περὶ τὸν Θερμώδοντα· διὸ καὶ ἀπὸ μητέρων ἐγενεαλογοῦντο, καθὰ καὶ Αρριανὸς ἱστορεῖ. ἐκαλοῦντο δέ ποτε καὶ Σαυρομάτιδες, διὰ τὸ ἐν Σαυροματικῇ ποτε Σκυθίᾳ οἰκῆσαι, καθάπερ προγέγραπται ἐν τοῖς περὶ Σαυροματῶν· ἢ οἱονεὶ Σαυροπάτιδες, διὰ τὸ σαύρας πάσασθαι, ὅ ἐστι γεύσασθαι. τοιούτων γὰρ ἤσθιον κρεῶν. διὸ καὶ Αμαζόνες ἐκαλοῦντο κατά τινας, οὐ μόνον ὡς μονόμαζοι, (ἐπεκαίοντο γὰρ βρεφόθεν τὸν δεξιὸν μαζὸν, ὡς ἂν μὴ ἐπικωλύῃ τὴν τοξείαν) ἀλλὰ καὶ οἷα μὴ μάζαις, ἀλλὰ κρέασι θηρείων ἐπιτρεφόμεναι. καὶ ταῦτα μὲν τοιαῦτα. τὸν δὲ ῥηθέντα Μαίανδρον, σκολιὸν φασὶ ῥέειν, ἀφ' οὗ καὶ τὰς τῶν ποταμῶν σκολιότητας πάσας Μαιάνδρους καλεῖσθαι. ἱστορεῖται δὲ ὅτι τὴν ἀνωτέρω εἰρημένην Πριήνην πρὸς τῇ θαλάσσῃ οὖσαν τὰς ἀρχὰς, μεσόγειον ἐποίησεν ὁ Μαίανδρος μακρῷ προσχώματι. φησὶ γὰρ ὁ [1] γεωγράφος, Οὕτω γὰρ ὁ Μαίανδρος πολὺν χοῦν κατάγων, καὶ ὅπῃ τύχῃ τοῦ αἰγιαλοῦ προστιθεὶς, πεποίηκε τὴν Πριήνην μεσόγειον τεσσαράκοντα σταδίων προσχώματι, ἐπὶ θαλάττῃ πρότερον οὖσαν.

830. Μηονίη δ' ἐπὶ τῇσιν] Ὅτι μετὰ τοὺς Ιωνας οἱ Μῄονες, ὧν καὶ [2] Ομηρος μέμνηται, ἤγουν οἱ Λυδοὶ ἐπ' ἀνατολὰς, ἔθνος χώραν ἀγαθὴν οἰκοῦν καὶ πολυαργυροτάτην, ὡς φασὶν οἱ παλαιοί. ἔνθα ὁ ἠνεμόεις Τμῶλος τὸ ὄρος, ὅθεν ὁ Πακτωλὸς ῥέων χρυσὸν ὁμοῦ δίνῃσιν ἐφελκόμενος κελαρύζει. χρυσοῤῥόας γὰρ ἱστορεῖται ποταμὸς ὁ Πακτωλὸς, ἢ ὡς αὐτὸ τοῦτο χρυσοῦ κατασύρων ψήγματα, ἢ ὡς λιπαίνων τὴν ἐγχώριον γῆν, καὶ πλουτοποιὸς τοῖς ἐκεῖ γενόμενος. καὶ ὅρα καὶ ἐνταῦθα τὸ κελαρύζειν, οὐ πάνυ προσφυὲς ὂν μεγαλειότητι ποταμοῦ ῥεύματος, οὐδὲ ἐν τοῖς περὶ τούτου, τοῦ Κηφισσοῦ. ὁ δὲ Πακτωλὸς καταφέρεσθαι λέγεται εἰς τὸν Ερμον, καθὰ καὶ [3] Ηρόδοτος ἱστορεῖ, λέγων, Πακτωλὸς ψῆγμα χρυσοῦ καταφέρων ἐκ τοῦ Τμώλου εἰς τὸν Ερμον ποταμὸν ἐκδιδοῖ. ὁ δὲ Ερμος ῥέων ἐκ τῆς Σαρδιανῆς ἐκδίδωσιν εἰς τὴν τῆς Φωκαίας θάλασσαν. λίαν δὲ τὴν τῶν Ινδῶν ὁ Διονύσιος ἐξυμνεῖ, ὡς εὐδαίμονα, θεῖόν τε ἔδαφος αὐτὴν ἀποκαλῶν, καὶ λέγων κύκνων λιγυρὰν ὄπα ἴαρος ὥρᾳ ἀκούεσθαι ἐν ταῖς τοῦ Πακτωλοῦ πλευραῖς, οἳ καθ' ὕλην ἔνθα καὶ ἔνθα νέμονται) αὐξανομένης ἐπὶ ποίας· καὶ ὅτι πολλοὶ μὲν λειμῶνες ἐν Ασίᾳ θάλλουσιν, ἔξοχα δὲ κατὰ τὸ Μαιάνδριον πεδίον. διὸ τινὲς καὶ τὸ παρ' [4] Ομήρῳ, Ασίῳ ἐν λειμῶνι, ἐντεῦθεν νοοῦσιν, ὡς τάχα τῆς Μηονίας, Ασίας λεγομένης. μεθ' ἣν καὶ ἔθνος τι οἱ Μυσοὶ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἄλλο παρὰ τοὺς Ολυμπίους. φησὶ γὰρ ἐκεῖνος, Μυσοὶ μετὰ Λυδοὺς, καὶ πόλις Φιλαδέλφεια. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ τὸν Καΰστρον ἥσυχα κα-

1. STRABO lib. XII. 2. Iliad. K. v. CCCCXXXI. 3. Terpsich. CI. 4. Il. B. v. CCCCLXI. de hoc loco HOM. consule comm. in v. DCXX. 5. STRABO lib. XI.

κλάζοντα,

χλάζοντα, ἢ παφλάζοντα, ἐπιῤῥέειν ὕδατι ἀγλαῷ εἰς τὸν Μαίανδρον.

857. Καΰστρου] Καΰστρος δὲ ὀνομάζεται ἀπὸ τοῦ παρακεῖσθαι τῇ κατακεκαυμένῃ χώρᾳ, ἐξ ἧς, κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, οἶνος ἐλλόγιμος ἀρετῇ ἐστι κατακεκαυμενίτης. τὴν δὲ χώραν ταύτην οἱ μὲν Μυσίαν καλοῦσι, διὰ τοὺς ἐκεῖ ἐλθόντας Μυσοὺς, οἱ δὲ Μῃονίαν, διὰ τοὺς Μῄονας· ἥ τις τεφρώδης λέγεται εἶναι τὴν ἐπιφάνειαν, καὶ ἄδενδρος, πλὴν ἀμπέλου. ἀπὸ δὲ τοῦ Καΰστρου καλεῖται καὶ πεδίον Καΰστριον, τὸ καὶ Καϋστριανόν· ᾧ συνεχὲς τὸ Κιλβιανόν. λέγονται δὲ καὶ οἱ Λυδοὶ, καὶ Μαίονες καὶ Μῄονες· ὡς δηλοῖ καὶ [2] Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ δῆμος Λύδιος ἀπὸ Λυδοῦ τοῦ Ἄτυος πρότερον Μῄων καλούμενος· παρ᾽ οἷς καὶ αἱ Σάρδεις, τὸ τῶν Λυδῶν βασίλειον, ἅς φασιν Ὕδας λέγεσθαι παρὰ τῷ ποιητῇ. ταύτας ἔχειν οἱ Κιμμέριοι λέγονται δίχα τῆς ἀκροπόλεως, ὅτε τὴν πολλὴν τῆς Ἀσίας κατέδραμον.

839. Οὐ μὰν οὐδὲ γυναῖκας ὀνόσσεαι] Ὅτι ἀποσεμνύνων τὴν γῆν τῶν Λυδῶν ὁ Διονύσιος, ὡς καὶ καλλιγύναικα, φησὶν ὅτι, οὐ μὴν οὐδὲ τὰς Λυδὰς μέμψαιτό τις γυναῖκας, αἳ χρύσεον ἅμμα κατ᾽ ὀσφύος βαλοῦσαι, ἤγουν ζώνῃ χρυσῇ ζωσάμεναι, κύκλον χοροῦ θηητὸν ἑλίσσουσι, χοροστασίας τελοῦσαι τῷ Διονύσῳ. εἶτα ἐνθουσιῶν οἷον ὁ ποιητὴς πανηγυρικώτερον ἐπὶ τῇ τῆς χώρας εὐδαιμονίᾳ, καὶ ἀφελείᾳ λόγου γοητεύων τὴν ἀκρόασιν, ἢ καὶ, ὡς εἰπεῖν, τοῖς ἔπεσι χορεύων καὶ ἐπορχούμενος, ἐπάγει, Σὺν καὶ παρθενικαὶ νεοθηλέες οἷά τε νεβροὶ, Σκαίρουσιν. τοῦσι δὲ, ἤγουν ταύταις, περισμαραγεῦντες ἄηται Ἱμερτὰς δονέουσι περὶ στήθεσσι χιτῶνας. τὸ δὲ νεοθηλέες, ταῖς νεβροῖς συντακτέον. παρθένοις γὰρ τοιαύταις οὐ πάνυ προσφυὲς τοὔνομα. χαιρόντων δὲ τὸ σκαίρειν. τὸ μέντοι ἀσπαίρειν, κινδυνώδης λέξις ἐστὶν, ὥσπερ καὶ τὸ ἀσπαίρειν. τὸ δὲ σμαραγεῖν ἴδιον καὶ ἐπὶ ἀνέμων ὀνοματοπεποίηται· ὅθεν καὶ Ζεὺς ἐρισμάραγος, ἤτοι ἀνὴρ πολύηχος. ἐνταῦθα δὲ οὐ μόνον ὡς δεξιὰς χοροποιοὺς ὁ Διονύσιος, ἀλλὰ καὶ ὡς ἀγαθὰς ὑφαίνειν τὰς Λυδὰς ἐπαινεῖ. ὅτι δὲ καὶ πλούσιοι πάλαι ποτὲ οἱ Λυδοὶ, δῆλον· παρ᾽ οἷς πρῶτον καὶ νομίσματα χρυσοῦ καὶ ἀργύρου ἐκόπη. καὶ τρυφὴν δὲ πολλὴν εἶχον, ὅτι καὶ παίγνια πολλὰ ἐξεῦρον αὐτοί. λέγονται δὲ καὶ ἀνδρεῖοί ποτε γενέσθαι, καὶ ἀλκιμώτατοι, καὶ ἀγαθοὶ εἶναι ἱππεύειν. διὸ καὶ παρὰ Λύδιον ἅρμα θεῖν λέγονται οἱ ἐν ἡνιοχείᾳ ἠσκημένοι.

846. Λυδοῖσι] Ὅτι ὥσπερ Πάμφυλος, καὶ Παμφύλιος τὸ ἐθνικὸν, καὶ Σύρος, Σύριος, οὕτω καὶ Λυδὸς, Λύδιος. διεβάλλοντο δὲ οἱ Λυδοὶ ἐπὶ πονηρίᾳ· ὅθεν καὶ παροιμία, Λυδοὶ πονηροὶ, δεύτεροι Αἰγύπτιοι, καὶ τρίτοι Κᾶρες. αἱ δὲ Λυδαὶ πορνεύεσθαι πᾶσαι λέγονται, καὶ δῶρα πλείω διδόναι ἢ

1. STRABON. lib. XII. 2. Clio VII.

λαμβάνειν. οὕτω δέ φασι καὶ παρὰ Ἀρμενίοις παρθένους ἐπιφανεῖς ἀνιερωθείσας θεᾷ τινι λεγομένῃ Ταναΐτιδι καταπορνεύεσθαι, εἶτα πρὸς γάμον ἐκδίδοσθαι, μηδενὸς ἀπαξιοῦντος τὰς τοιαύτας συνοικεῖν.

847. Λύκιοι] Ὅτι Λύκιοι τὸ ἔθνος κατά τινας καλεῖται ἀπὸ Λύκου τοῦ Πανδίονος διαβάντος εἰς τὴν Ἀσίαν. κεῖνται δὲ, φησὶν, οἱ Λύκιοι πρὸς θάλασσαν, ἔνθα καὶ ὁ Ξάνθος ποταμός ἐστιν, ἄλλος παρὰ τὸν Τρωϊκὸν, τὸν καὶ Σκάμανδρον· καὶ πόλις ὁμώνυμος. περὶ ὧν ἐζητήθη τι καὶ ἐν τῇ τῶν [1] Πατάρων ἱστορίᾳ. περὶ δὲ Λυκίαν καὶ τὰ τοῦ βαθυκρήμνου Ταύρου ὄρεα φαίνεται μέχρι Παμφύλων, ἤτοι Παμφυλίων (διχῶς γὰρ ἡ τοῦ ἔθνους φέρεται γραφὴ, ὡς [2] προείρηται) οὗ Ταύρου τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν προστομῇ ταύρου εἰκάζονται. διὸ καὶ Ταῦρον τὸ ὄρος κληθῆναι λέγουσιν. οἱ δὲ καὶ διὰ τὸ μέγεθος Ταῦρόν φασιν αὐτὸν λέγεσθαι. ταῦροι γὰρ παρὰ τοῖς παλαιοῖς, πάντα τὰ μεγάλα καὶ βίαια. ὅθεν καὶ τὸ βου ἐπιτατικὸν μόριον, κατά τινας, εἴληπται ὡς ἐκ τοῦ βοός. τὸ δὲ ἐνταῦθα Ταῦρον τὸ ὄρος, καὶ Κράγον φησὶ φημίζεσθαι, ἀπὸ Κράγου τινὸς ἐπιφανοῦς ἀνδρὸς, ὃς αὐτόθι θανὼν τιμᾶται. ἐν τούτῳ δέ φασιν οἱ παλαιοὶ τῷ Κράγῳ θεῶν ἀγρίων ἄντρα εἶναι. ὁ δὲ [3] γεωγράφος περὶ τοῦ Κράγου καὶ ταῦτά φησιν, Ὁ Κράγος ὄρος ἐστὶν ἔχον ἄκρας ὀκτὼ, καὶ πόλιν ὁμώνυμον, ἔνθα μυθεύεται τὰ περὶ Χιμαίρας· καὶ φάραγξ ἐκεῖ Χίμαιρα ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ ἀνατείνουσα. πρὸ δὲ αὐτοῦ κεῖται ὁ Ἀντίκραγος. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὄρος εἶναι περὶ Λυκίαν, τίκτον πῦρ αὐτόματον. τοῦτο δὲ μέχρι καὶ εἰσάρτι φαίνεται.

852. Ἄσπενδον, ποταμοῖο παρὰ ῥόον Εὐρυμέδοντος] Ὅτι ἐν Ἀσπένδῳ τῇ Παμφυλικῇ πόλει, ἔνθα ποταμὸς Εὐρυμέδων ῥέει, συῶν θυσίαις ἱλάσκεται Ἀφροδίτη, ὅ ἐστι θεραπεύεται, Μόψου τινὸς προκατάρξαντος τοῦ ἔθους, ὃς εὐξάμενος θύσειν ὃ ἂν παραπέσῃ τῇ χώρᾳ, σῦν ἑλὼν ἔθυσε, κἀκεῖθεν τὸ ἔθος ἐκράτησεν. Ἀργείων δὲ κτίσμα ἡ Ἄσπενδος, εὐανδροῦσά ποτε κατὰ πολύ. εἶχε δὲ καὶ ἐλαιῶνα. φησὶ γὰρ ὁ [4] γεωγράφος, Ἄσπενδος ἐλαιόφυτος, καὶ Σίδη Παμφυλικὴ, πόλεις κατέχουσι χωρία γεώλοφα. ὁ δὲ [5] Ἀῤῥιανὸς ἱστορεῖ κακωθῆναι τοὺς Ἀσπενδίους ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, διότι δοῦναι τῇ στρατιᾷ ὑποσχόμενοι πεντήκοντα τάλαντα εἰς μισθὸν, καὶ τοὺς πεντήκοντα ἵππους οὓς ἔτρεφον τῷ βασιλεῖ, οὐκ ἔδωκαν. ἄλλα τε οὖν αὐτοὺς ἐλύπησεν ὁ βασιλεὺς, καὶ τάλαντα ἑκατὸν ἔλαβεν ἀντὶ τῶν πεντήκοντα. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἄσπενδος μὲν διὰ τοῦ ε, ὄνομα πόλεως· διὰ δὲ τοῦ ο Ἄσπονδος, ὁ μὴ σπενδόμενος. ἵνα μὴ συνεμπέσῃ ἡ πόλις καὶ τὸ ἐπίθετον.

1. vide comment. in v. CXXIX. 2. vide comment. in v. DCCCXXVI. 3. STRABO lib. XIV. 4. STRABO lib. XIV. 5. lib. I. de expedit. ALEX.

854. Παμφυλίδες εἰσὶ πόληες] Ὅτι ἡ Παμφυλία χώρα ἢ ἀπὸ γυναικὸς Παμφύλης, ἢ ἀπὸ Παμφύλου τινὸς, οὗ καὶ ὁ [1] Λυκόφρων μέμνηται. [2] Ἡρόδοτος δέ φησιν ὅτι [3] Παμφύλιοί " εἰσι τῶν ἐκ Τροίας ἀποσκεδασθέντων μετὰ Ἀμφιλόχου καὶ Κάλχαντος.

855. Κώρυκος, Πέργη τε, καὶ ἠνεμόεσσα Φάσηλις] Ὅτι Παμφυλίδες πόλεις, Κώρυκος, καὶ Φάσηλις περιπαραξυτόνως, ἡ ποτὲ [4] Φάρσαλος ", ἀφ' ἧς [5] Θεοδέκτης κάλλει διαφέρων, καὶ ποιήσας τεχνικὴν ῥητορικὴν, καὶ λόγους ἀγαθοὺς γράψας, καὶ τραγῳδίας ν'. περὶ τούτων ὁ [6] γεωγράφος φησὶ, Κώρυκος καὶ Φασηλὶς, Παμφύλων τόποι. ἀλλαχοῦ δέ φησι, Κώρυκος αἰγιαλὸς περὶ Λυκίαν. εἶτα Φάσηλις λίμνη, καὶ πόλις ἀξιόλογος ἔχουσα τρεῖς λιμένας. ταύτης ὑπέρκειται τὰ Σόλυμα, καὶ Τελμισσὸς πόλις Πισιδικὴ ἐπικειμένη τοῖς στενοῖς τοῖς περὶ τὴν Φασηλίδα θάλασσαν, ἀφ' ὧν Ἀλέξανδρος ἀνοίξας διήγαγε τὴν στρατιάν. ἔνθα καὶ Κλίμαξ ὄρος, φησὶν, ἐπικείμενον τῷ Παμφυλίῳ πελάγει. ἐνταῦθα νηνεμίας μὲν γυμνοῦται τοῖς παροδεύουσιν αἰγιαλὸς, πλημμύροντος δὲ τοῦ πελάγους, ὑπὸ κυμάτων καλύπτεται τὸ πολύ. μέσον δὲ Φασηλίδος καὶ Ἀτταλείας Θήβη πόλις καὶ Λυρνησσὸς, ὁμώνυμοι τῶν Τρωϊκῶν. τὴν δὲ Ἀττάλειαν ὁμώνυμον ὁ [7] γεωγράφος εἶναι λέγει τοῦ κτίσαντος, ὃς καὶ Κώρυκον πολίχνιον ἔκτισεν. ἐν ἄλλοις δέ φησιν ὁ αὐτὸς ὅτι Κώρυκος ἄκρα Λυκίας, μετὰ τὴν ἄκραν τὸ Ἀνεμούριον· ὑπὲρ ἧς ἄντρον τὸ Κωρύκειον, ἐν ᾧ ἀρίστη κρόκος φύεται. Ἰστέον δὲ ὅτι ἡ παροιμία ἡ λέγουσα,

[8] Τοῦ δ' ἄρα ὁ Κωρυκαῖος ἠκροάζετο,

οὐκ ἀπὸ ταύτης τῆς Κωρύκου εἴρηται, ἀλλ' ἀπὸ νησίου τινὸς, καὶ λιμένος ὄντος πλησίον τῆς Τέω νήσου, καὶ τῶν Ἐρυθρῶν, ἔνθα λῃστήριον ἦν τῶν ἐκεῖ Κωρυκαίων, ὠτακουστούντων περιέργως τὰ κατὰ τοὺς ἐμπόρους, καὶ οὕτως ἐπιβουλευόντων αὐτοῖς. ὅθεν καὶ ἡ παροιμία, ἐπὶ τῶν περιεργαζομένων καὶ μανθανόντων τὰ ἀπόρρητα.

857. Λυκάονες] Ὅτι τοὺς Λυκίους πρὸς θάλασσαν εἰπὼν εἶναι, διαστέλλων πρὸς τοὺς Λυκάονας· οὓς Λυκάονας πρὸς ἀνατολὴν λέγει ὡς ἠπειρώτας μέσην χθόνα οἰκεῖν. καὶ ἀγκυλοτόξοις ὀνομάζει, καὶ ἴδριας ἐν πολέμῳ καλεῖ. τούτων τῶν Λυκαόνων ἐστὶ καὶ τὸ Εἰκόνιον, τῇ εἰκόνι τῆς Γοργόνος παρονομαζόμενον, ἣν αὐτόθι ἀναστηλῶσαι λέγεται ὁ Περσεύς. λέγονται δὲ Λυκάονες ἀπὸ Λυκάονός τινος Ἀρκάδος, πόλιν αὐτόθι κτίσαντος κατὰ χρη-

1. Alex. v. CCCCXLII. 2. Polymn. XCI. 3. Πάμφυλοι apud HERODOTUM legitur loco dicto. at cod. MS, teste doctissimo THO. GALÆO, habet Παμφύλιοι. 4. Φάσηλος legit SALMASIUS apud STEPHAN. BYZANT. unde hæc desumta sunt. 5. e STEPHANO BYZANT. de hoc auctore consule SUIDAM. 6. STRABO lib. XIV. 7. STRABO lib. XIV. 8. apud STEPH. BYZ. in v. Κώρυκος. ubi plura, quæ huc adducta sunt, reperiantur.

σμὸν, ἐπὶ ἐμφανείᾳ Λύκου Ἀκάμαντος, φέροντος ἐνὶ γναθμοῖς ἀνδρομέην παλάμην·

——— τό ῥα οἱ τέκμηρεν Ἀπόλλων.

Ἰστέον δὲ ὅτι διττοί εἰσιν οἱ Λύκιοι, ὡς καὶ Ὁμήρῳ δοκεῖ· οἱ μὲν, Τρωϊκοὶ, καθὰ καὶ ὁ [1] γεωγράφος φησίν· οἱ δὲ, πρὸς τῇ Καρίᾳ. ἄδηλον δὲ πότεροι τοὺς ἑτέρους ἀπῴκισαν. οὕτω δέ φησιν ὁ γεωγράφος καὶ περὶ τῶν Κιλίκων. περὶ τούτων μέντοι ἀλλαχοῦ φησιν ὁ αὐτὸς γεωγράφος, ὅτι οἱ Κίλικες οἱ ἐν Τροίᾳ μεταστάντες εἰς Συρίαν, ἀπετέμοντο παρὰ τῶν Σύρων τὴν νῦν Κιλικίαν. [2] Ἡρόδοτος δὲ τοὺς πρὸς τῇ Καρίᾳ Λυκίους ἐκ Κρήτης γενέσθαι ἱστορεῖ, λέγων καὶ ὅτι Τερμίλαι ἐκαλοῦντο· ἐπὶ δὲ Λύκου τοῦ Πανδίονος ἀνδρὸς Ἀθηναίου ἐκλήθησαν Λύκιοι. εἶχον δὲ καὶ κράνεια τόξα, καὶ ὀϊστοὺς καλαμίνους ἀπτέρους, καὶ αἰγὸς δέρματα περὶ τοὺς ὤμους, καὶ περὶ τὰς κεφαλὰς πίλους ἐστεφανωμένους πτεροῖς.

858. Πισιδέων λιπαρὸν πέδον] Ὅτι Πισιδέων πεδίον, οὓς καὶ Σολύμους τινές φασι, λιπαρὸν λέγει· ὧν πόλις ἡ Σέλγη, ἣν καὶ κτίσμα λέγει λαῶν Ἀμυκλαίων, καὶ μεγαλώνυμον καλεῖ. φασὶ γὰρ δισμυρίανδρον τὴν πόλιν ταύτην γενέσθαι. ἀπὸ Πισίδου δέ τινος ὀνομασθῆναι λέγονται οἱ Πισίδαι, δι' ἑνὸς σ' ἐκφερόμενοι· καὶ ποτὲ μὲν ἐν συστολῇ, ποτὲ δὲ ἐν ἐκτάσει τῆς ἀρχούσης. λέγεται δὲ ὑπὸ Κάλχαντος ἡ Σέλγη κτισθῆναι, εἶτα ὑπὸ Λακεδαιμονίων. ἀξιολογώτατοι δὲ Πισιδέων οἱ Σελγεῖς, καὶ δι' ἐρυμνότητα πόλεως, οὐδέποτε ἐπ' ἄλλοις γενόμενοι· Ἀλεξάνδρῳ δὲ πρεσβευσάμενοι, καὶ κατὰ φιλίαν εἰπόντες δέχεσθαι τὰ προστάγματα. ἱστορεῖται δὲ καὶ πάνυ ποτὲ τὴν πόλιν ταύτην εὐνομηθῆναι, Λακώνων, ὡς εἴρηται, μετοικησάντων εἰς αὐτήν. ὅθεν καὶ ἀσελγεῖς φασι κατὰ στέρησιν καλεῖσθαι τοὺς αἰσχροὺς, καὶ οὐ ζῶντας εὐνόμως, μηδὲ ἐοικότας Σελγεῦσι κατὰ ἤθους χρηστότητα. καίτοι ἄλλοι τὸ ἀνάπαλιν φαυλοτάτους τοὺς ἐκεῖ ἱστοροῦσιν, ὅθεν κατ' ἐπίτασιν λέγεσθαι τὴν ἀσέλγειαν ἐπὶ τῶν οὐ καθαρῶς ζώντων, ἀλλὰ τοῖς Σελγεῦσιν ἐοικότων. κρείττων δὲ ἡ προτέρα ἐπιβολὴ τῆς ἐτυμότητος. τάχα γὰρ οὐκ ἂν ὁ Διονύσιος μεγαλώνυμον εἶπε τὴν Σέλγην, εἰ φαύλους τοὺς πολίτας ἔτρεφεν.

859. Τερμισσὸς, Λύρβη τε] Ὅτι πόλις Πισιδέων καὶ ἡ Λύρβη καὶ ἡ Τερμισσὸς, ὑπερκειμένη τῆς Κιβύρης τῆς μεγίστης διοικήσεως· ἔνθα φησὶν ὁ [3] γεωγράφος τὸν σίδηρον ῥαδίως τορνεύεσθαι. ταύτην τινὲς διὰ τοῦ λ' γράφουσι Τελμισσὸν, καὶ λέγουσιν ὅτι Τελμισσὸς ἡ πόλις πλεονασμὸν ἔπαθεν, ἐπενθέντος τοῦ λ'. ἐκλήθη γὰρ ἀπὸ Τερμισσοῦ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὥς φησιν Ἡρωδιανὸς ἐν τῷ περὶ παθῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι κρείττων ἡ διὰ τοῦ ρ' προενεχθεῖσα

1. STRABO lib. XIII. & XIV. 2. Clio CLXXIII. 3. STRABO lib. XIII.

γραφή. φέρεται γὰρ ἐν τοῖς ἐθνικοῖς, τὴν μὲν διὰ τοῦ λ Τελμισσὸν, πόλιν εἶναι τῆς Καρίας, ἢ Λυκίας· τὴν δὲ Τερμισσὸν, τῆς Πισιδίας. λέγει δὲ καὶ ὁ [1] γεωγράφος, Τελμισσὸς, πολίχνη Λυκίων· καὶ Τελμισσὸς ἄκρα. εἶτα ὁ Ἀντίκραγος. αὕτη δὲ ἡ Τερμισσὸς καὶ μείζων λέγεται, πρὸς ἀντιδιαστολὴν ἑτέρας ἀντικρὺ αὐτῆς, καλουμένης μικρᾶς Τερμισσοῦ.

861. Κεῖθεν δ' εἰς αὐγὰς] Ὅτι μετὰ τὰς Πισιδίας πόλεις, πρὸς αὐγὰς ὁ τοῦ Ἰσσικοῦ, (ἤτοι τοῦ Παμφυλίου) πελάγους ἐστὶ καμπὴ κυλινδομένη, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ [2] προείρηται, καὶ οὐ περίδρομος, ἐπὶ πολλῷ ἔσω βαίνουσα, οὐκ ἀρνουμένη δὲ οὐδὲ τὸν Εὔξεινον, ὡς οἱ παλαιοὶ γράφουσιν, ἀλλὰ πρὸς αὐτὸν ἐν τῷ κάμπτεσθαι νεύουσα. διὸ καὶ, ὥσπερ ὁ Τραχήνιος, οὕτω καὶ αὐτὸς ὁ Παμφύλιος, γείτων τοῦ Εὐξείνου λέγεται, καίτοι ἄλλως ἐπὶ μακρὸν ἀφεστηκώς. Ἰστέον δὲ ὅτι μακρὸς ἐπὶ ἀνατολὴν περισυρόμενος τὴν τῶν Κιλίκων γῆν ὁ Ἰσσικὸς οὗτος κόλπος, καὶ προκείμενον ἔχων ἔγγιστα τὸν Ταῦρον τὸ ὄρος, ἀποτελεῖ τὰ κατὰ τὸν Διονύσιον λεγόμενα τῆς Ἀσίας στενά. ταῦτα δὲ λέγεται ἀνοῖξαι Ἀλέξανδρος, εἰς εὐρυχωρίαν τῷ στρατῷ, περιάγων ἐκεῖ κάλλιόν τι καινοτομήσας αὐτὸς καὶ τῆς περὶ τὸν Ἄθω Ξερξείου ἀλαζονείας πάνυ τι χρησιμώτερον. [3] Ἀρριανὸς δὲ λέγει καὶ εὐτυχῆσαι τηνικαῦτα τὸν Ἀλέξανδρον. ἄλλως γὰρ οὐκ οὔσης ὁδοῦ ἐν τῇ κατὰ Φασηλίδα θαλάσσῃ, ὅτι μὴ τῶν ἀπ' ἄρκτου πνεόντων ἀνέμων (εἰ γὰρ νότος κατέχοι, ἄπορον ἦν διὰ τοῦ αἰγιαλοῦ διελθεῖν Ἀλεξάνδρῳ) σκληροὶ δὲ βορέαι ἐπιπνεύσαντες οὐκ ἄνευ τοῦ θείου εὐμαρῆ τὴν ὁδὸν παρέσχον. λέγεται δὲ καὶ κατὰ τὴν Περσίδα πολλὰ εἶναι στενὰ, ἃ βίᾳ μὲν, διῆλθε δ' ὅμως ὁ Μακεδὼν Ἀλέξανδρος, ἄλλα τε σπουδῆς καὶ τὰ γαζοφυλάκια δὲ καταλαβεῖν, ἃ πολλοῖς χρόνοις ἐξεπεπλήρωτο. περὶ δὲ τῶν τῆς Ἀσίας στενῶν [4] εἴρηταί τι καὶ ἐν τοῖς πρὸ μικροῦ ἔμπροσθεν περὶ Φασηλίδος.

867. Πυράμοιό τε, καὶ Πινάροιο, Κύδνου τε σκολιοῖο] Ὅτι ὁ Παμφύλιος (ὁ καὶ Ἰσσικὸς) κόλπος τὴν Κιλίκων γῆν, ὡς [5] εἴρηται, περισύρεται· καὶ ὅτι εἰς αὐτὸν ὁ Πύραμός τε ποταμὸς εἰσβάλλει, καὶ ὁ Πίναρος, καὶ [6] Κίανος ″, ὁ ἀπὸ τοῦ Ταύρου ὄρους τοῦ ὑπερκειμένου τῆς Ταρσοῦ ῥέων σκολιὸς, καὶ μέσην τὴν Ταρσὸν διιών· περὶ οὗ καὶ κατωτέρω ῥηθήσεται. ψυχρὸν δὲ, φασὶ, καὶ ταχὺ τὸ ῥεῦμα τοῦ Κύδνου, καὶ ἐπικουρεῖ τοῖς παχυνομένοις κτήνεσι καὶ ἀνθρώποις. εἰς τοῦτον, ὡς καὶ [7] Ἀρριανὸς ἱστορεῖ, ἔρριψεν ἑαυτὸν ὁ Ἀλέξανδρος, καὶ καύματι ἐχόμενος, ἐπιθυμήσας τοῦ ὕδατος, ἡνίκα καὶ σπασμῷ ἐσχέθη, καὶ θέρμαις ἰσχυραῖς, καὶ ἀγρυπνίᾳ συνεχεῖ· ὅτε καὶ ἐκάθηρεν αὐτὸν

1. STRABO lib. XII. 2. vide comm. in v. CXIX. 3. lib. v. de expeditione ALEXANDRI. 4. vide comment. in v. DCCCLV. 5. DIONYS. v. DCCCLXIV. 6. legendum Κύδνος. 7. lib. II. de expedit. ALEXANDRI.

φίλιπ-

ίλιππος ὁ Ἀκαρνὰν ἰατρὸς, τῶν ἄλλων ἰατρῶν οὐκ οἰομένων εἶναι βιώσιμα. ἡ Πύραμος σκολιός τε ῥέει, ὡς εἴρηται, καὶ καταπίπτων εἰς βαθεῖαν άραγγα, ψόφον προσβάλλει βροντῇ παραπλήσιον· καὶ χοῦν δὲ πάνυ πολὺν, ς ὁ [1] γεωγράφος φησὶ, κατάγει ἐπὶ τὴν θάλασσαν. διὸ καὶ χρησμὸς ἐξέπεσεν ν ὑπερβολῇ τοιοῦτος,

Ἔσσεται ἐσσομένοις, ὅτε Πύραμος εὐρυδίνης
Ἠϊόνα προχέων ἱερὴν ἐς Κύπρον ἵκηται.

ἡ Ταρσὸς ἐν πεδίῳ μὲν ἵδρυται, Ἀργείων δὲ ἐστὶ κτίσμα, πλανηθέντων εῖ κατὰ ζήτησιν Ἰοῦς τῆς τοῦ Ἰνάχου θυγατρός. ἱστορεῖται δὲ ἐπιπολάσαι ποτὲ ῇ πόλει ταύτῃ πολλὴν εὐχέρειαν τοῦ ἀποσχεδιάζειν ῥήτορας πρὸς τὴν δοθεῖσαν ὑπόθεσιν· εὐπορῆσαι δὲ καὶ πολλῶν ἀνδρῶν ἐλλογίμων, καὶ ἄλλα ολλὰ χρεῖν ἀγαθά. ὁ δὲ Διονύσιος, ἐπαναλήψει καὶ ἐνταῦθα, διὰ τὸ τῆς ντε ἔνδοξον, χρησάμενος, λέγει καὶ αἰτίαν δι' ἣν ἡ τῶν Κιλίκων πόλις το καλεῖται· ὅτι δηλονότι ὁμώνυμός ἐστι τῷ τοῦ Πηγάσου ταρσῷ, ἐκεῖ κα-πεσόντος ἄνωθεν, καὶ τὸν ἀναβάτην Βελλεροφόντην συγκατενεγκόντος, με-λαγχολήσαντα πρὸς τῷ γήρᾳ, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης ἱστορεῖ, καὶ πλανώμενον εἰ περὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον. ὅτε γὰρ ἐς Διὸς ὁ Βελλεροφόντης ἀφικνεῖτο, ἐπο-χούμενος τῷ πτερῷ Πηγάσῳ, τότε καὶ ὁ Πήγασος κάτω ἠνέχθη, χόλῳ Διός, ὶ ὁ ἱππεὺς συγκατηνέχθη· καὶ ὁ ἵππος αὐτοῦ ἐνταῦθα τὸν τοῦ ποδὸς ταρ-ν ἐπαφεὶς (ἐκεῖ γὰρ ὤκλασε) τῷ τόπῳ ἔλιπε τὸ ὄνομα. ἄλλοι μέντοι τὸ νομα τῆς πόλεως ὑπόμνημα τῆς τοῦ Βελλεροφόντου χωλείας [2] εἶναι φασί * τὴν λιν *, διὰ τὸ μετὰ τὸν κατακλυσμὸν, ἢ μετὰ τὴν πρώτην σύστασιν τῶν ὑδάτων [3] προχωρούντων εἰς τὴν θάλασσαν, τὰ ἐκεῖ ἀναξηρανθῆναι πρῶτον Ταυ-ρικῆς ἄρα. διὸ καὶ τὴν πόλιν Τερσίαν τότε κληθῆναι, ὡς ἀπὸ τοῦ τέρσω τὸ ξη-ραίνω· ὕστερον δὲ Ταρσόν. [4] Ἐρατοσθένης δέ φησι τὴν κλῆσιν τῇ πόλει εἶναι ἀπὸ Διὸς Τερσίου τοῦ ἐκεῖ καλουμένου. οἱ δέ φασι Τερσὸν ταπεινότατα διὰ τὸ ε' σοι-χεῖν ὀνομασθῆναι τὴν πόλιν, διὰ τὸ τοὺς ἐκεῖ πρώτους συναγαγόντας καρ-πὸν χλωρὸν τερσῆναι, ὅ ἐστι ξηρᾶναι, καὶ εἰς χειμῶνος ἀποθέσθαι τροφήν. ῦ δέ πού φασιν εἶναι καὶ τὸ Ἀλήϊον πεδίον, οὗ καὶ [5] Ὅμηρος μέμνηται· ἐν μετὰ τὴν κατάπτωσιν, ὡς ἐρρέθη, ἐπλανᾶτο Βελλεροφόντης, τῶν τε Πηγάσου πτεροῖν, καὶ τῶν φρενῶν ἐκπεσών· ὅθεν καὶ μονώτην εἵλετο βίον, ἀν-θρώπων ἀπενάσθη περὶ τὸ πεδίον ἀλώμενος, ἤγουν πλανώμενος· ὅθεν ῃ ἡ τοιαύτης αὐτοῦ ἄλης, ὅ ἐστι πλάνης, ἐτυμολογηθὲν, ὡς καὶ Ὁμήρῳ

1. STRABO lib. XII. 2. restituatur locus iste, judice H. STEPHANO, addendo οὐκ ante εἶναι· & post φασί, scribendo, ἀλλ' οὕτω κληθῆναι τὴν πόλιν. 3. προχωρύντων STEPHAN. BYZ. in v. Ταρσός. unde hæc desumta sunt. 4. apud STEPHANUM BYZANT. 5. Iliad. Z. v. CCI.

δοκεῖ

δοκεῖ, ἐκλήθη Αλήϊον· ἢ ἀπό τινος πόλεως καλουμένης Αλης, ὥς τινες λέ- γουσιν· ἢ παρὰ τὸ ἐστερῆσθαι λήϊων. ἔστι δὲ, φασὶ, τὸ πεδίον τοῦτο μεταξὺ Κύδνου ποταμοῦ, καὶ Σινάρου. τὸν δὲ μνημονευθέντα Σίναρον, ποταμόν π... φασὶν εἶναι ἐκ μέσου πεδίου ἀνιόντα, καὶ οὕτω βιαίως τοῦ μυχοῦ ἀνατέλλειν, ὥστε τῷ καθιέντι ἀκόντιον εἰς τὸ τῆς γῆς βάθος ἀντιπεριάπτει τὸ ὕδωρ, ... μόλις τὸ καθιέμενον βαπτίζεται. διττὴ δὲ ἡ γραφὴ τοῦ Ταρσοῦ, διά τε τοῦ ι, ὡς [1] προεῤῥέθη, ἀπὸ τοῦ τέρσω, καὶ διὰ τοῦ α, ἔταρσον, δευτέρου ἀορίστου. λέγεται δὲ ταρσὸς καὶ ἐπὶ πτέρυγος ὀρνέων, καὶ ἐπὶ εἰρεσίας τριήρων. καὶ ὁ τῶν τυροποιούντων δὲ καλαθίσκος ταρσὸς καλεῖται, καὶ ἀπ᾽ αὐτοῦ ταῤῥὸς, ... πυρσὸς, πυῤῥός. ἄποικος δ᾽ Αργείων ἡ Ταρσὸς, κτίσμα Σαρδαναπάλου, ὃν καὶ ἐν αὐτῇ τεθάφθαι φασί τινες.

872. Νῶτα] Οτι ἐὰν καὶ νῶτα γῆς, ὥσπερ καὶ θαλάσσης, οἱ ἔμπειροι λέγουσι, δηλοῦντες τὴν αὐτῆς ἐπιφάνειαν, ἀλλ᾽ αὖθίς ποτε καὶ ὑπτίαν καὶ ... κεῖσθαί φασιν, ὅτε περὶ πεδιάδων λέγουσι. δῆλον δὲ ὅτι καὶ λαγόνας γῆς ... κενεῶνά φασιν, ὅτι μὴ τὸ φαινόμενον αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ τὸ ἐν βάθει δηλῶ- σαι βούλονται.

874. Κιλίκων] Οτι Κίλικας τὸ ἔθνος, καθά φησιν Αῤῥιανὸς, ἀπὸ Κίλικος τοῦ Αγήνορος, ὃς ἐκ Φοινίκης κατὰ ζήτησιν Εὐρώπης σταλεὶς, καὶ πο... λὴν γῆν πλανηθεὶς, οὐδενὶ μὲν ἴχνει τῆς παιδὸς ἐνέτυχε, τῆς δὲ πολλὴν τῆς Φοι- νίκων γῆς κατασχὼν, ἀφ᾽ ἑαυτοῦ τὴν ἐπωνυμίαν ἔδωκε τῇ χώρᾳ. [2] Ηρόδο- τος δὲ λέγει ὅτι πρὸ τούτου Αχαιοὶ ἐκαλοῦντο οἱ Κίλικες. πειρατικοὶ δὲ ... Κίλικες, οἳ καὶ τῷ κατὰ Σαμοθρᾳκῶν ἱερῷ ποτε προσπεσόντες, τάλαντα ... πλείω χιλίων ἀπήνεγκαν. ὁ δὲ [3] γεωγράφος φησὶν ὅτι Κιλικία, ἡ μὲν, τρα- χεῖα, ἧς ἡ παραλία στενὴ μέχρι καὶ περὶ Ισαυρείαν καὶ Πισιδίαν, καὶ οἱ αὐ- τὴν οἰκοῦντες Τραχειῶται λέγονται· ἡ δὲ, πεδιὰς, ἀπό τε Σόλων καὶ Ταρ- σῶν, μέχρι καὶ Ισσοῦ.

875. Αγχιάλεια] Οτι πολλαὶ πόλεις Κιλίκων, αἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, αἱ δὲ ἀγχίαλοι· ὧν μία καὶ ἡ Αγχιάλη, κτίσμα τῆς Ιαπετοῦ θυγατρὸς, ὅτι ... καὶ ὁ ποταμὸς Αγχιαλεύς. ταύτης τῆς Αγχιάλης υἱὸς Κύδνος· ἀφ᾽ οὗ Κύδνος ὁ ἐν Ταρσῷ ποταμὸς, οὗ ἐκβολαὶ μετὰ τὴν Αγχιάλην πόλιν. τινὲς δὲ Σαρ- δαναπάλου κτίσμα καὶ αὐτὴν τὴν Αγχιάλην φασὶν, ἐπιγράφοντες ὅτι Σαρδα- νάπαλος Αγχιάλην καὶ Ταρσὸν ἔκτισεν ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. ὁ δὲ Διονύσιος Αγχιάλειαν ταύτην λέγει· ὡς καὶ ὁ [4] γεωγράφος τὴν Θεσσαλονίκην, Θεσσα- λονίκειαν. ἔστι δὲ καὶ Θρᾳκικὴ Αγχιάλη, κατὰ τὸν γεωγράφον.

1. comment. in v. CCCLXXXVIII. 2. Euterp. XLIX. 3. STRABO lib. XIV. 4. STRAB. lib. XVI. consule comment... in v. CLII.

Αυ...

... Λυρνησσὸς Μαλλός τε] Οτι Κιλίκων ἐστὶ πόλις καὶ ἡ Λυρνησσὸς, ἄλλη ... παρὰ τὴν Τρωϊκὴν, ὀνομαζομένη καὶ Ομαλή· ἐφ᾽ ὕψους μὲν κειμένη, κλη- ...εῖσα δὲ οὕτως ἀπό τινος Μαλλοῦ κτίσαντος αὐτήν· ἢ ἀπὸ μαλλῶν, ἤγουν ...μμάτων, ἃ κόρακος ἁρπάσαντός ποθεν, καὶ καταθέντος ἐνταῦθα, ἐκλή- ... ἡ πόλις κατὰ χρησμὸν, ὑπὸ Μόψου καὶ Αμφιλόχου τῶν ὑμνουμένων μάν- ...ων, οἳ καὶ Μαλλὸν ἐκάλεσαν τὴν πόλιν ἐκ τῶν τοιούτων μαλλῶν. Ιστέον δὲ ... ὅτι ἔθνος ἐστὶ μαχιμώτατον Ινδικὸν οἱ Μαλλοὶ πληθυντικῶς, ἔνθα ... παρὰ βραχὺ ἐκινδύνευσεν εἰς ζωὴν ὁ μέγας Αλέξανδρος.

... Σόλοι] Οτι πόλις Κιλικίας καὶ οἱ Σόλοι, ἡ νῦν Πομπηΐου πόλις. λέ- ...ονται δὲ Σόλοι, κατά τινας, ἀπὸ Σόλωνος. οἱ δέ φασι Ῥοδίων καὶ Α- ...ιῶν κτίσμα τὴν τοιαύτην πόλιν. τούτων οἱ πολῖται οὐ Σόλοι, ἀλλὰ Σολεῖς. ... δὲ καὶ τὸν σολοικισμὸν ἐντεῦθεν λαβεῖν τὴν ἀρχὴν, ὡς ἀνδρῶν ποτε ...ικῶν οἰκησάντων ἐκεῖ, καὶ τὴν σύγχυσιν παρακοπέντων Αττικὴν γλῶτταν, ... ἐξαγροικισθέντων διὰ τὸν ἐν Σόλοις οἰκισμόν· ὅθεν καὶ πάντας τοὺς τοιού- ...ς, σολοίκους λέγεσθαι, ὅ ἐστι βαρβάρους, κατὰ τοὺς ἐν Σόλοις οἰκήσαντας. ... δὲ Σόλοι [1] περὶ Κύπρον, ὧν οἱ πολῖται Σόλιοι λέγονται.

877. Κομμαγηνῶν ἕδος] Οτι μετὰ τὴν Κιλικίαν καὶ ἡ Κομμαγηνὴ ...αππαδοκία ἐστὶ, ναὶ μὴν καὶ περὶ τὴν στρεπτικὴν δῖνα τοῦ Ισσικοῦ κόλπου Συ- ...α, τουτέστιν ἡ Φοινίκη, διήκουσα ἄχρι καὶ εἰς τὸ Κάσιον ὄρος· ὅπερ ὄρος ... ἀγχίαλόν φησι καὶ βαθύκρημνον, περὶ ὃ ἡ τοῦ Ισσικοῦ κόλπου περιφέρεια ... δύσιν ἐστραμμένη παύεται τοῖς ἐκ τῶν βορείων δηλαδὴ ἕως ἐπὶ τὰ ἐκεῖσε ...σιν. Ιστέον δὲ ὅτι τὴν Κομμαγηνὴν, Κομμαγηνὴν λέγει, κατὰ πλεονα- ...ὸν τοῦ ε, διὰ μέτρου ὀρθότητα. Σημείωσαι δὲ ὅτι περὶ τὴν Κομμαγηνὴν ...αππαδοκίαν καὶ ἡ Μελιτηνὴ κεῖται, καὶ τὸ λεγόμενον Αμανὸν ὄρος., τοῦ ...ίρου δὲ κόμμα καὶ αὐτό. κἀκεῖνο δὲ σημείωσαι, ὅτι ἀξιόλογος ἡ Κομ- ...αγηνὴ χώρα, ὅπου τινὲς εἰς πέντε διαιροῦντες τὴν ὅλην Συρίαν, μέ- ... αὐτῆς ἐτίθεντο τὴν Κομμαγηνὴν, καὶ τὴν Σελευκίδα, καὶ τὴν Κοί- ... Συρίαν· καὶ τελευταῖον τὴν παραλίαν Φοινίκην, καὶ τὴν Ιουδαίαν ἐν ...ογείῳ.

882. Γαιάων Ασίης] Οτι χώραν γαίας λέγει ἐν τῷ, γαιάων Ασίης· ...γεωγραφικὸν δέ φησι γαίας καὶ ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις.

916. Δάφνης] Οτι πρὸς τῷ Πηλουσιακῷ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον ...πληθυντικῶς Δάφναι λέγεται παρὰ τῷ [2] Ηροδότῳ. ὁ δὲ τὰ ἐθνικὰ [3] γρά- ...ς προάστειον ἐπισημότατον τῆς ἑῴας Αντιοχείας τὴν Δάφνην ταύτην εἰ- ...ν, λέγει καὶ ἄλλην εἶναι Δάφνην, χωρίον Λυκίας· καὶ λιμένα Δάφνην ἐν τῷ

1. καὶ præfigit editio R. STEPH. 2. Euterp. XXX. 3. STEPH. BYZ. in v. Δάφνη.

στόματι

στόματι τοῦ Πόντου, ἐν δεξιᾷ ἀναπλέοντι· καὶ προάστειον δὲ αὐτόθι τὶ ἐν ἀριστερᾷ ἐπὶ τὸν ἀνάπλουν ἀνιοῦσιν.

918. Αὐτὰρ ἐνὶ μέσσῃσιν, Ἀπαμείης πτολίεθρον] Ὅτι ἐν μέσαις [...] περὶ Φοινίκην πόλεσιν ἐστὶ καὶ ἡ Ἀπάμεια, ποτὲ μὲν κώμη οὖσα, καὶ Φαρνά[...] καλουμένη, πόλις δὲ ὕστερον γενομένη, ἐν μεσογαίῳ κειμένη, πρὸς νότον Ἀν[τι]οχεῦσιν· ἥ τις καὶ Χερρόννησός ποτε ἀπὸ τῆς περιοχῆς τῶν ἐκεῖ ὑδάτων ἐκ[λή]θη. καὶ Πέλλα δὲ ὠνομάσθη παρὰ τῶν αὐτόθι Μακεδόνων, διὰ τὴν ἐν Μα[κε]δονίᾳ Πέλλαν, τὴν τοῦ Φιλίππου πατρίδα. ἐν ταύτῃ δὲ ἐλέφαντας πεντα[κο]σίους ὁ Σέλευκος ἔτρεφε, καὶ τὸ πλέον τῆς στρατιᾶς. φασὶ δὲ καὶ ἐν Μη[δίᾳ] Λαοδίκειαν εἶναι, καὶ Ἀπάμειαν, καὶ ἄλλας Μακεδονικὰς πόλεις. ὥσπερ δὲ [ἡ] Ἀπάμεια, ἣν ὁ Ἐπιφανὴς Νικομήδης ἔκτισεν, ὠνομάσθη ἀπό τινος γυναι[κὸς] Ἀπάμας, οὕτω καὶ ἡ παρὰ τῷ Διονυσίῳ αὕτη Ἀπάμεια. ἱστοροῦσι γὰρ ταῦ[τα] οἱ παλαιοί. Ἀντιόχεια ἡ ἐπὶ Δάφνῃ, καὶ Ἀπάμεια ἡ ἐν [1] Συρίᾳ" [...] νότον Ἀντιοχείας ἐν μεσογαίῳ κειμένη, ὅτι δὲ Λαοδίκεια καὶ Σελεύκ[εια] κτίσματα Σελεύκου εἰσὶ τοῦ Νικάτορος· αἵ τινες καὶ ἀδελφαὶ διὰ τὴν [πρὸς] ἀλλήλας ὁμόνοιαν ἐκαλοῦντο. καὶ ἡ μὲν μεγίστη, φασί, τῷ τοῦ Σελεύκου πα[τρὶ] τῷ Ἀντιόχῳ ἐπωνομάζετο· ἡ δὲ ἐρυμνοτάτη, αὐτοῦ ἐπώνυμος ἦν. Ἀπά[μεια] δὲ τὸ τῆς γυναικὸς ἔφερεν ὄνομα, Λαοδίκεια δὲ τὸ τῆς μητρός. περὶ [...] Ἀντιοχείας ἄλλοι καὶ οὕτω φασίν, [2] Ἀντιόχῳ τῷ Σελεύκου τρεῖς ἐπιφαν[...] κατ' ὄναρ γυναῖκας, κτίσαι πόλιν ἑκάστῃ θελούσας. ὁ δὲ ὑπολαβὼν αὐ[...] εἶναι τὴν γυναῖκα, τὴν μητέρα, καὶ τὴν ἀδελφήν, κτίζει ἀπὸ μὲν τῆς ἀδελφῆς Λα[ο]δίκης, Λαοδίκειαν· ἀπὸ δὲ τῆς γυναικὸς [3] Νύσσης, Νύσσαν"· ἀπὸ δὲ [...] μητρὸς Ἀντιοχίδος, Ἀντιόχειαν. ἔτι δὲ περὶ Ἀντιοχείας καὶ ταῦτα λέγ[εται], ὅτι καὶ Θεούπολις ἤρξατο καλεῖσθαι [4] ἀπὸ" Ἰουστινιανοῦ, ἀντεψεῦ Ἰουστί[...] Θρηνός· καὶ ὅτι περὶ τὸ Σίλπιον ὄρος κεῖται, ὅπου καὶ τόπος ἐστὶν ἡ Ἰώπο[λις] ἀπὸ τῆς Ἰοῦς τελευτησάσης ἐκεῖ· ἥ τις καὶ Ἶσις ὕστερον ἐκλήθη, ὡς καὶ ὁ υἱὸς [...] τῆς Ἔπαφος, Ἆπις. καὶ ὅτι τετραπόλεως αὐτῆς οὔσης, καὶ τετειχισμένης τ[...] κοινῷ τε καὶ ἰδίῳ κατὰ ἕκαστον κτίσμα, τὸ μὲν πρῶτον Σέλευκος ὁ ἐπι[λε]γόμενος Νικάτωρ συνῴκισεν, εἰς ὃν τότε τὸ τῆς Ἀσίας περιελήλυθε κρά[τος]· τὸ δεύτερον δὲ οἱ οἰκήτορες ἔκτισαν· τὸ δὲ τρίτον, Σέλευκος ὁ Καλλίνι[κος]· καὶ τὸ τέταρτον, ὁ Ἐπιφανὴς Ἀντίοχος. εἰσὶ δὲ Ἀντιόχειαι περί τε τὰς [...] ὡς οἱ ἱστοροῦντες ἐκτίθενται· ἐξ ὧν αὕτη ἡ τῆς κοίλης Συρίας προκεχώρηκ[εν] οὐ πολύ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, ἐλείπετο δυνάμει καὶ μεγέθει Σελευκεία[ς] ἐπὶ τῷ Τίγρει, καὶ Ἀλεξανδρείας τῆς πρὸς Αἰγύπτῳ.

1. Ἀσυρίᾳ MS R. STEPH. 2. sequentia apud STEPHANUM BYZ. in v. Ἀντιόχεια. 3. Νύσης Νῦσαν STEPH. BYZANT. 4. ἐπὶ C. E. 5. STRABON. lib. XIV.

919. Τ[...]

919. Ὑγρὸς Ὀρόντης] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Ἀπαμείας κατασύρεται [ὑ]γρὸς Ὀρόντης ἄσπετος, ὃς ἐκ Κοίλης Συρίας ἔχων τὰς ἀρχάς, καὶ ὑπὸ [γ]ῆν ἐνεχθείς, εἶτα τὸ ῥεῦμα ἀναδύς, καὶ διὰ τῆς Ἀπαμέων γῆς προελθὼν [ε]ἰς Ἀντιόχειαν, καὶ πλησιάσας τῇ πόλει, μέσην ὁρίζει τὴν Ἀντιοχέων γῆν, [ο]ὐχ ὅτι μέσην τέμνει τὴν πόλιν, ὡς τὴν Ταρσὸν ὁ Κύδνος, ἀλλ' ὅτι τὰ ἐκεῖ [π]αραῤῥέει. ὁ δὲ γεωγράφος φησὶν ὅτι Ὀρόντης ἐν Συρίᾳ καταδὺς εἰς τὸ με[τ]αξὺ Ἀπαμείας καὶ Ἀντιοχείας χάσμα, ὃ καλοῦσι Χάρυβδιν, ἀνατέλλει πά[λ]ιν [1] ἐπὶ" τεσσαράκοντα σταδίοις, καὶ καταφέρεται πρὸς θάλασσαν τὴν κατὰ Σελεύκειαν, Τυφῶν μὲν καλούμενος πρότερον, διὰ τὸν ἐπὶ τῷ Τυφῶνι μῦ[θ]ον, ὃς ἐν Ἰλιάδι γέγραπται· μεταβαλὼν δέ, καὶ τὸ τοῦ γεφυρώσαντος αὐτὸν μεταλαβὼν ὄνομα, ὃς Ὀρόντης ἐκαλεῖτο· οὗ τάχα πρὸς ἀντιδιαστολήν, [ὑ]γρὸν Ὀρόντην ὁ Διονύσιος τὸν ποταμὸν ἐπωνόμασεν· ἢ καὶ ἄλλως ἁπλού[σ]τερον, ὡς καὶ τὸν ἐν Πελοποννήσῳ ποταμὸν Ἰάονα, ὑγρὸν [2] εἶπεν. ἄλλοι δὲ [φ]ασὶν ὅτι Καῖσαρ Τιβέριος ἐκ δράκοντος αὐτὸν Ὀρόντην μετωνόμασεν, ὃ [ση]μαίνει Ῥωμαϊστὶ τὸν ἀνατολικόν.

921. Πᾶσα δέ τοι λιπαρή τε καὶ εὔβοτος ἔπλετο χώρη] Ὅτι πᾶσα ἡ [π]ερὶ Ἀντιόχειαν χώρα λιπαρά τε καὶ εὔβοτος, καὶ ἀγαθὴ μῆλα τρέφειν, καὶ [δέ]νδρεσι καρπὸν αὔξειν. μητρόπολις δὲ ἦν αὕτη Συρίας, καὶ ἐν αὐτῇ τὸ [β]ασίλειον ἦν τοῖς ἄρχουσιν. ἦν δὲ καὶ αὐτὸ τῆς Σελευκίδος μοίρας. ἰστέον δὲ [ὅ]τι μέρος ἐστὶ Συρίας ἀρίστη, ἡ λεγομένη Σελευκίς, καὶ καλουμένη Τετρά[π]ολις, διὰ τὰς ἐν αὐτῇ ἐξεχούσας τέσσαρας πόλεις, αἳ ἦσαν Ἀπάμεια καὶ [Λ]αοδίκεια· περὶ ὧν ἀνωτέρω [3] εἴρηται, καὶ Ἀντιόχεια αὕτη, καὶ Σελεύκεια, [ἡ] ἐν Πιερίᾳ ὄρει, ὃ προσεχὲς τῷ Ἀμανῷ ἐστίν. ἣν Σελεύκειαν ἡ ἱστορία ἔρυ[μα] φασὶν εἶναι ἀξιόλογον, καὶ βίας κρεῖττον. ὅτι δὲ πολλαὶ Ἀντιόχειαι, καὶ [ἤ] τι ἄλλο ἔδει ῥηθῆναι, ὡς ἐν συνόψει [4] προγέγραπται.

924. Ἀῤῥαβικοῦ κόλπου] Ὅτι [5] νοτιώτερον" τῆς Συρίας ἡ Ἀραβία, καὶ [ὅ]τι ὁ Ἀράβιος κόλπος μέσος εἰλεῖται Συρίας καὶ Ἀραβίας, συχνὸν ἐπὶ τὴν [ἀ]νατολὴν τετραμμένος, ἤτοι παρεκκλίνων καὶ παρεκτείνων ἄχρι Σελανδῶν· [...]ς τινὲς ἀξιοῦσιν ὁμοίως τῷ Ἀλανοί, Γερμανοί, καὶ τοῖς τοιούτοις ἐθνικοῖς. [οὕ]τως γὰρ καὶ οἱ Σελανοὶ Ἀῤῥάβιον. καὶ ὅρα ἕως ποῦ παρατείνειν βούλεται τὴν [Συ]ρίαν, ἣν καὶ φθάσας ἔφη ἐς νότον ἕρπειν. διὸ καὶ τοὺς Ἄραβας, Σύρους [κα]λοῦσι τινές, διὰ τὴν ἐκ τοῦ ὁμορεῖν ἐπιμιξίαν αὐτῶν. συναφὲς γὰρ τῇ Ἀρα[βί]ᾳ τὸ νότιον πέρας τῆς Συρίας ἐστίν.

927. Ὀλβίστων Ἀράβων] Ὅτι περὶ Ἀραβίαν, ἣν καὶ ἐρατεινὴν καλεῖ,

1. ἐν C. E. 2. DIONYS. v. CCCCXVI. 3. vide comment. in v. DCCCCXVIII. 4. comm. in v. DCCCCXVIII. 5. νοτιώτερα E. & MS R. STEPH.

L l οἱ

οἱ ὄλβιστοι Ἄραβες, τουτέστιν οἱ εὐδαίμονες· ὄλβος γὰρ ἡ εὐδαιμονία. ἡ τοιαύτη δὲ χώρα, καὶ εὐδαίμων Ἀραβία λέγεται. ταύτην δὲ ἡ γῆ δισσῇ, φησί, θαλάσσῃ ἔζωσαι, Περσίδι τε, Ἀραβίῃ τε, ὧν μέση κεῖται ἡ τῶν Ἀράβων γῆ. Σημείωσαι δὲ ὅτι τὸ ἔζωσαι καὶ ἐν ἄλλοις φθάσας [1] εἶπεν ἐπὶ ὁμοίας σημασίας· καὶ ὅτι ἐν τῷ, ὀλβίστων Ἀράβων, φανερῶς δι' ἑνὸς ρ' ἡ τοῦ Ἄραψ γραφή, ὡς καὶ ἐν τῷ, [2] ἀβροβίων Ἀράβων· εἰ καὶ ἐν ἄλλοις τόποις πολλὰ τῶν ἀντιγράφων πολὺν τὸν ῥοῖζον ἐκ τῆς τῶν ἀμεταβόλων ἐξηχοῦσι διπλώσεως. εἴποι δ' ἄν τις τάχα, διὰ τὸ μέτρον ἐκπεσεῖν ἄρτι τὸ ἓν ἀμετάβολον, ὅθεν καὶ συσταλῆναι τὴν ἄρχουσαν. βούλονται γὰρ πολλοὶ ἀναδιπλοῦν τὸ ρ', ὡς ἀπὸ τῆς α' στερήσεως, καὶ τοῦ ῥάπτω ῥάψω· κἀντεῦθεν τὴν τῶν Ἀράβων κλῆσιν οἱ συῤῥάπτουσιν, ὡς μὴ ῥαπτομένων ἱμάτια, περιτυλισσομένων δὲ ὑφάσματα· καὶ διὰ τοῦτο κατ' ἀνάγκην φασὶν ἐν τῷ Ἄραψ κεῖσθαι τὸν τοῦ ρ' ἀναδιπλασιασμόν, ὡς καὶ ἐν τῷ ἄῤῥηκτος, καὶ ἄῤῥητος, καὶ ἀῤῥαγὴς, καὶ ἐν τοῖς ὁμοίοις. [3] Ἡσίοδος μέντοι ἐν τῷ, κούρην Ἀράβοιο (ἐξ οὗ καὶ ἡ Ἀραβία κεκλῆσθαι δοκεῖ) δι' ἑνὸς ἀμεταβόλου, καὶ συστολῆς τῆς ἀρχούσης, καὶ αὐτὸς ἐμφαίνει δεῖν γράφειν τοὺς Ἄραβας. καὶ ὁ τὰ ἐθνικὰ δὲ [4] γράψας, ἐν ἑνὶ ἀμεταβόλῳ γράφει αὐτούς. τυχὸν δὲ ἀντιγράφων αὐθάδεια τὴν τοῦ ρ' διπλῶσιν ἐξ αὐτονομίας παρεισήνεγκεν, ὅτε καὶ τὴν ἄρχουσαν τὴν παρὰ προθέσεως πα[...] τούτῳ τῷ ποιητῇ πολλὰ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων διὰ δύο ἀμεταβόλων προήγαγον, ὡς καὶ ἐν τῷ, [5] παῤῥαλίην Ἔφεσον· ὡς εἴπερ μὴ εἶχε καὶ χ[...] εἰς τὸ τῶν ἀμεταβόλων διπλοῦν ἐκτείνεσθαι ἡ τῆς παρὰ προθέσεως προλή[...]γουσα, καθάπερ καὶ παρ' [6] Ὁμήρῳ ἐν τῷ, αἴσιμα παρειπών.

929. Ἑκάστη] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τὸ ἑκάστη ἀντὶ τοῦ ἑκατέρα τέθεικ[...] εἰπὼν περὶ τῆς Περσίδος καὶ Ἀραβίας θαλάσσης, ἄνεμον δὲ ἔλαχεν ἑκάστη, Ἀραβία ζέφυρον, Περσὶς εὖρον. τὸ δὲ ὀρθὸν ἦν ἑκατέρα εἰπεῖν, εἰ μὴ τὸ μέτρον ἐκώλυσεν.

933. Ἔξοχα γάρ μιν πασάων πολύολβα καὶ ἀγλαὰ φῦλα νέμονται] Ὅτι πολὺ καταχέει τὸ εὐδαίμονος Ἀραβίας ἐγκώμιον, ἐνδιατρίβων αὐτῇ [...] καὶ τούς τε Ἄραβας ἀβροβίους καλεῖ, ὡς καὶ περὶ ὀλίγου ὀλβίστους, καὶ αὐτὴν [...] μεγίστην λέγει, καὶ ἀγλαά φησι καὶ πολύολβα φῦλα νέμεσθαι αὐτήν. ἄλλο δὲ [...] φησί, μέγα θαῦμα ἔξοχον ἔλαχε. ποῖον ἐκεῖνο; ἀεὶ ὑπὸ θύοις λ[...] ὀδώδεν, ἢ σμύρνης, ἢ εὐώδους καλάμου, ἢ θεσπεσίου πεπαινομένου λιβάνου [...]

1. DIONYS. v. CCCC. 2. DIONYS. v. DCCCCLXVIII. 3. videtur EUSTATHIUS fragmentum quoddam HESIODI, quod apud STRABONEM extat, respicere. est hujusmodi,

Καὶ κούρην Ἀράβου, τὸν Ἑρμάων ἀκάκητα
Γείνατο, καὶ Θρονίη κούρη Βήλοιο ἄνακτος.

4. STEPHANUS BYZANT. in v. Ἀραβία. 5. DIONYS. DCCCXXVII. 6. Iliad. [...] v. LXII.

ἢ κασίας, ἢ θύου, ὅπερ ἐστί, φασίν, εἶδος δένδρου εὐώδους. καὶ μὴν ἄλλως θύον γλυκὺ ἅπαν ἄρωμα λέγεται. διὸ καὶ αὐτὸς φθάσας ἔφη, κηώεσσα θύοις ὕπο, τουτέστιν τοῖς ἀποτελοῦσιν εὐωδίαν θυμιάμασιν. Ἱστέον δὲ ὅτι ὁ τοῦ λιβάνου δένδρου καρπός, λιβανωτὸς λέγεται παρὰ τοῖς παλαιοῖς· καὶ ὅτι οὕτω πολὺς αὐτόθι λιβανωτός, ὥς τε χίλια τάλαντα λιβανωτοῦ οἱ Ἀράβιοι ἦγον τῷ βασιλεῖ ἑκόντες· οὐ γὰρ κατήκουσαν τοῖς Πέρσαις, ὥς φησιν [1] Ἡρόδοτος, ἐπὶ δουλοσύνῃ, ἀλλὰ ξένοι ἐγίνοντο. λέγει δὲ ὁ [2] αὐτὸς καὶ ἐν μόνῃ τῇ Ἀραβίᾳ φύεσθαι λιβανωτόν, καὶ σμύρνην, καὶ κασίαν, καὶ κινάμωμον, καὶ λήδανον, ὅπερ, φησίν, Ἀράβιοι καλοῦσι λάδανον.

936. Ὀδώδεν ἢ θύου] Ὅρα δὲ ὅπως [3] γλυκικῇ" συντάσσει τὸ ὄζει, εἰπὼν, ὀδώδει θύου, ἢ σμύρνης, καὶ τὰ ἑξῆς. σκοπητέον δὲ εἴτε ὁ ἐνταῦθα εὐώδης κάλαμος ὁ αὐτός ἐστι τοῖς παρὰ τῷ [4] γεωγράφῳ Ἰνδικοῖς [5] καλάμοις", ἃς μελιτοποιεῖν ἐκεῖνος φησιν· εἴτε καὶ διαφέρει μάλιστα ἐκείνων ἐστὶ [...]ς εὐώδης, μὴ τοιούτων. Ἱστέον δὲ ὅτι κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, Ἀλέξανδρος διενοεῖτο, μετὰ τὴν ἐξ Ἰνδῶν ἐπάνοδον, βασίλειον ἑαυτοῦ τὴν Ἀραβίαν ποιῆσαι. καὶ ὅτι εἰσὶ καὶ σκηνῖται Ἄραβες περὶ τὰ πέραν Εὐφράτου, ἕως Κοίλης Συρίας.

939. Ἀνὰ χθόνα λύσατο κείνην Ζεὺς αὐτὸν Διόνυσον] Ὅτι ὁ Διονύσιος ἐπιτόμῳ ἐγκωμίῳ τὴν Ἀραβίαν σεμνύνας κατὰ τὸ προσεχές, ἐπάγει μῦθον, ὅτι ὄντως ἐκεῖ Ζεὺς τὸν Διόνυσον ἐλύσατο παρὰ μηροῦ εὐραφέος. ἀφ' [...] καὶ Εἰραφιώτης, ὡς [6] προῤῥέθη, ἐκλήθη κατά τινας. τοῦτο δὲ ὁ Ἀῤῥιανὸς ἐπὶ Σαγγαρίῳ μυθοπλαστεῖ, λέγων ὅτι πρὸς ταῖς ὄχθαις τοῦ Σαγγαρίου ἔῤῥηξε τοὺς δεσμοὺς τοῦ Διὸς ὁ Διόνυσος, ἤδη τρόφιμος ὤν. ὁ δὲ Διονύσιος, οἷς [...] [7] εἶπον", ἀκολούθως ἐπάγει μυθολογικὴν διασκευήν, λέγων ὡς ἐν ἐκφράσει, [...]α εἰκὸς ἦν τότε τῷ τοιούτῳ τόκῳ ἐπισυμβῆναι. πάντα γάρ, φησίν, ἦσαν εὐώδη τηνικαῦτα, μῆλα δὲ λασίοις ἐβαρύνετο μαλλοῖς· αὐτομάτῳ δὲ κα[...]ρέστερον ὕδατι λίμναι. ὄρνιθες δὲ ἀοικήτων ἀπὸ νήσων (τῶν περὶ τὸ Ἐρυθραῖον τάχα πέλαγος) ἦλθον [8] φῦλα" φέρουσαι ἀκηρασίων κινναμώμων. [...] πολὺς [9] ὄλβος" τοῖς ἐκεῖ· διόπερ εἰσέτι νῦν λιβάνῳ μὲν κομῶσιν αἱ ἄρουραι, τὰ δὲ ὄρη χρυσῷ, οἱ δὲ ποταμοί, θυηλαῖς. οἱ δὲ ἐνοικοῦντες μάλα [...] δῆμον ἔχουσι, χρυσέοις πέπλοις [10] ἀγαλλόμενοι" μαλακοῖς. λέγει δὲ [...] ὅπως νεβρίδα τε ἐτανύσατο κατωμαδίην, ἢ ἐπωμαδίην, ὁ Διόνυσος, καὶ [...] κισσῷ ἐστέψατο. ἀκροχάλιξ δὲ οἴνῳ μειδιόων, οἷα φιλομειδής, καὶ αὐτὸς [...] ἀνεσείσατο θύρσους, ὅ ἐστι κλάδους τινάς, οἳ καὶ αὐτοὶ Διονύσου

1. Thal. LXXXVIII. 2. Thal. CVII. 3. γενικοῖς C. R. 4. STRABON. lib. XV. 5. καλάμοις MS R. STEPH. 6. comment. in v. DLXVI. 7. εἶπεν E. 8. φύλλα E. 9. ἐπεχύθη addit E. 10. ἀγόμενοι HILLUS edidit, vitiose.

φόρημα ἦσαν. Σημείωσαι δὲ ὅτι εἰπὼν ὁ περιηγητὴς ἀπὸ ἀοικήτων νήσων ἀγρεύεσθαι ὑπὸ ὀρνίθων τὸ κινάμωμον, ἐμφαίνει καὶ αὐτὸς μὴ γινώσκεσθαι τὴν γῆν τὴν φέρουσαν τὸ κινάμωμον, ὥσπερ φησὶ καὶ [1] Ἡρόδοτος. ἐκεῖνος δὲ ἀφηγεῖται καὶ ὅπως οἱ μὲν ὄρνιθες τὰ κάρφη τοῦ κιναμώμου φέρουσιν εἰς τὰς οἰκείας νεοσσιάς, καὶ [2] πηλὸν" προσπλάττουσιν ἐν ἀβάτοις κρημνοῖς· οἱ δὲ Ἄραβες νεοσσιαῖς κρέα μεγάλα προσρίπτουσι, καὶ οἱ ὄρνεις [3] ἀνάγουσιν" αὐτά, καὶ αἱ νεοσσιαὶ διὰ δὴ βαρύνονται, καὶ κάτω φέρονται, καὶ τὸ κινάμωμον συλλέγεται. παρὰ δὲ [4] Ἀριστοτέλει φαίνεται ὁμωνύμως τοῖς φερομένοις κάρφεσι λέγεσθαι κινάμωμα καὶ τὰ ὄρνεα τὰ φέροντα τὰ τοιαῦτα κάρφη, ἐξ ὧν καὶ τὰς νεοσσιὰς αὐτὰ ποιοῦνται ἐν τόποις ἀβάτοις, ἃς οἱ ἐγχώριοι καταβάλλουσι, μολυβδίνοις ὀϊστοῖς προσαρτῶντες, καὶ τοξεύοντες· καὶ οὕτω συνάγουσιν ἐκ τοῦ φορυτοῦ, φασί, τὸ κινάμωμον. τὸ δέ, ἐτάνυσε νεβρεῖδα, οὐκ ἀντὶ τοῦ ἐνεδύσατο νοητέον, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ ἐφόρησεν, ἐξεκρέμασεν, ἤτοι ἐνήψατο. ἐνάπτεσθαι δὲ καὶ καθάπτεσθαι λέγομεν τὰ μὴ ζώνῃ διαλαμβανόμενα, μηδὲ τὸ σῶμα ὅλον ἐνδύοντα, ἀλλὰ μέρος τι σκέποντα, καὶ ἄφετα ἐξαρτώμενα, οἷον πήραν, λεοντῆν, ἢ παρδαλέην. Ἀρριανὸς δὲ καὶ διφθέρας καθάπτεσθαι λέγει. οὕτω γοῦν καὶ νεβρίδα, ὅ ἐστι δέρμα νεβροῦ, ἤτοι νεογνοῦ ἐλάφου, πολύστικτον, ὁ Διόνυσος ἐνάπτεται τοῖς ὤμοις. ποιεῖ δὲ τοῦτο, ἢ διὰ τὸ τῶν μεθυόντων πολύστροφον (ὡς φθάσαντες [5] εἴπομεν) οὗ σύμβολον τὸ πολύστικτον· ἢ διὰ τὸ τῶν σταφυλῶν πολύχροον· ἢ καὶ διὰ τὴν ἐκ τῆς μέθης ἀσθένειαν. καὶ γὰρ καὶ ὁ νεβρὸς ἀπόλεμον, καὶ εἰς φυγὴν ἑτοιμότατον. τὸ δὲ ἀπὸ κισσοῦ στεφάνωμα τὸ τοῦ οἴνου συμβολικῶς κισσητόν, ἤτοι ἐπιθυμητόν, αἰνίσσεται· εἴ γε τὸ κισσᾶν ἐπὶ τοῦ ἐπιθυμεῖν τίθεται. οἱ δὲ θύρσοι τὸ τῶν μεθυόντων ἕτοιμον εἰς πληγὰς ὑπεμφαίνουσι, πληκτοὶ λεγόμενοι παρωνύμως τῇ τῶν διαμαχομένων συμπλοκῇ. ἀκροχάλιξ δὲ οἴνῳ, ὁ ἄκρως κεχαλασμένος· ἢ ὁ τῷ ἀκράτῳ χαλασθεὶς τοῦ φρονεῖν, ὁποῖόν τι καὶ ὁ χαλίφρων παρὰ τῷ [6] ποιητῇ· ἢ ὁ ὀρθοῦσθαι μὴ ἔχων, ἀλλὰ κάτω χαλώμενος, ὁποῖοι οἱ ἄξονες. τοῦ δὲ κιναμώμου τὴν βλάστην (φρύγανον δέ, ὥς φησιν ὁ Πορφύριος, ἐστὶν Ἀραβικὸν) ὁμοίαν φασὶν εἶναι ἀμπέλῳ, ὅπερ ὁ ὀσφραινόμενος κλαυθμυρίζεται ὑφ' ἡδονῆς· φιλοῦσι δὲ αὐτὸν αἱ κατὰ χώραν αἶγες. διὸ καὶ ἡ παροιμία ἐπὶ τῶν λίαν φιλίως πρός τι διακειμένων, [7] ἡ αἲξ τὸ κινάμωμον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἀπὸ τοῦ τῶν Ἀράβων ἔθνους, μὴ πάνυ, ὡς ἔοικεν, εὐδοκιμούντων τὰ εἰς ᾠδήν, πεπαροιμίασται τὸ [8] Ἀράβιος αὐλητής· ὃς κατὰ τὴν παροιμίαν,

1. Thal. CXI. 2. πηλοῦ E. & ipse HERODOTUS, loco dicto. 3. συνάγουσιν MS R. STEPH. 4. histor. animal. lib. IX. cap. XIII. 5. comm. in v. DCC. 6. HOMER. Odyss. Δ. v. CCCLXXI. 7. originem hujus adagii ostendit PHILOSTR. in lib. III. de vita APOLLONII. 8. hujus adagii meminit JUL. POLLUX, Ἀράβιος αὐλητής.

δραχμῆς

Δραχμῆς μὲν αὔλει, τεττάρων δὲ ἐπαύετο.

λέγεται δὲ τοῦτο ἐπὶ τῶν ἀπαύστως διαλεγομένων, καὶ ἀδολεσχούντων, καὶ μόλις παυομένων τοῦ πολυλογεῖν· ἢ ἐπὶ τῶν ἀμούσων καὶ βαρβάρων ἐν τῷ αὐλεῖν.

954. Ἀλλ' ἤτοι πρῶτοι μὲν ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνοιο] Ὅτι Ἀράβων πρῶτοι ὑπὲρ κλιτὺν Λιβάνου, τουτέστι πρὸς νότον τοῦ Λιβάνου, ἀφνειοὶ Ναβαταῖοι, ἀπό τινος Ναβάτου καλούμενοι. Ναβάτης δέ, φασίν, Ἀραβιστὶ, ὁ ἐκ μοιχείας γινόμενος. μετὰ δὲ Ναβαταίους, Χαβλάσιοι καὶ Ἀγραέες, οὓς ὁ τὰ ἐθνικὰ [1] γράψας Ἀγραίους λέγει. μεθ' οὓς ἡ Χήτραμις γῆ, κατὰ δὲ ἄλλους, Χατραμῖτις, κατέναντι Περσίδος γῆς. καμηλοκόμοι δὲ καὶ οὗτοι, καὶ οἱ περὶ τὸ πλησίον τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης κείμενοι Σάβαι. ὅπου καὶ οἱ [2] Μινναῖοι", ἔθνος καὶ αὐτὸ παράλιον. τοὺς δὲ Σάβας, καὶ Σαβαίους ἄλλοι φασί, λέγοντες ὅτι Ναβαταῖοι καὶ Σαβαῖοι τὴν εὐδαίμονα Ἀραβίαν νέμονται, καὶ ὅτι εὐδαιμονεστάτη ἐστὶν ἡ τῶν Σαβαίων γῆ ἔθνους μεγίστου, παρ' οἷς καὶ σμύρνα καὶ λίβανος καὶ κινάμωμον καὶ βάλσαμον. καὶ ὅτι τεσσάρων ἐθνῶν μεγίστων κατεχόντων τὴν Ἀραβίαν, ἐν ἐκείνοις ἐστὶ καὶ τὸ τῶν Μινναίων πρὸς Ἐρυθράν· ὧν πόλις μεγίστη, Κάρνα. ἐχόμενοι δὲ Σαβαῖοι. ἡ δὲ Ναβαταία χώρα [3] πολύανδρος", φασί, καὶ εὔβοτος. μητρόπολις δὲ Ναβαταίων ἡ Πέτρα. λέγονται δὲ καὶ σώφρονες οἱ Ναβαταῖοι, καὶ κτητικοί. ὥστε ὁ μὲν τὴν οὐσίαν μειώσας, δημοσίᾳ ζημιοῦται. τῷ δὲ αὐξήσαντι κεῖνται τιμαί. εἰσὶ δὲ καὶ ὀλιγόδουλοι, καὶ διακονοῦνται τὸ πλέον ὑπὸ συγγενῶν, καὶ εἰσιν αὐτοδιάκονοι καὶ ἀντιδιάκονοι. ὁ δὲ τῶν ἐθνικῶν [4] ἀναγραφεὺς λέγει ὅτι καὶ Δοχαρηνοὶ τὸ τοιοῦτον ἔθνος ἐκλήθη, ὅ ἐστιν ἱεροσυνικοί.

963. Λυπρὸν ὀρεσκῴων παραφαίνεται ὕδασι Ἐρεμβῶν] Ὅτι ἀντιπέραν τῆς εὐδαίμονος Ἀραβίας πρὸς ζέφυρον, [5] λυπρῶν" ὕδασι Ἐρεμβῶν, ἤτοι τῶν ἐν [6] ἀρχῇ τοῦ βιβλίου ῥηθέντων Τρωγλοδυτῶν· οἳ (φησὶν) οὐχ ὡς οἱ ἀντιπαρακείμενοι ἁβρόβιοι Ἄραβες ζῶσιν, ἀλλὰ τὸν βίον ὑπὸ πέτραις καταρυχέσι (μᾶλλον δὲ καταρραγέσι) τίθενται, γυμνοὶ καὶ κτεάνων ἐπιδεεῖς, καὶ αὐαλέοι τὰ χρῶτα, διὰ τὸ καύματι θάλπεσθαι, οἷα θῆρες ἀλώμενοι, καὶ ἄλγεα ἔχοντες. καὶ ἐπάγει γνωμικόν, Οὐ γὰρ ἐν ὄλβῳ ἴσην μοῖραν ἐν ἀνδράσι θήκατο θεός. ὅπερ ὅμοιόν ἐστι τῷ, Οὐ πᾶσι πάντα δέδωκε θεός.

970. Αὐτὰρ ὑπὲρ Λιβάνοιο, πρὸς αὐγὰς ἠελίοιο] Ὅτι πρὸς αὐγὰς τοῦ Λιβάνου, ὡς πρὸς Μεσοποταμίαν, ἡ ἑτέρα Συρία μηκύνεται, ἤγουν περὶ τὴν Κοίλην Συρίαν· ἑλκομένη καὶ μέχρι Σινώπης· ἣν ἁλίκλυστον λέγει, διὰ

1. STEPH. BYZ. in v. Ἀγραῖοι. 2. Μιναῖοι MS R. STEPH. quo modo, infra. 3. πολύαρνος legendum putant HOFMANNUS & LLOYDIUS in voce Nabathaea. 4. STEPH. BYZ. in v. Δαχαρηνοί. 5. λυπρῶν E. 6. vide comm. in v. CLXXX.

τὸ

τὸ χερρόνησον ἐστί. ἐφ' ἧς ἑτέρας ταύτης Συρίας οἱ Καππαδόκαι μεσήπειροι (οὓς προπαροξυτόνως Καππάδοκας ὁ [1] γεωγράφος λέγει, ὡς ἀπὸ εὐθείας τῆς, ὁ Καππάδοξ) οἵ, ὡς [2] προϊστόρηται, καὶ Λευκόσυροι λέγονται πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἑτέρων μελαγχρόων Σύρων. ὁ δὲ Διονύσιος τοὺς Καππαδόκας καὶ ἐπισήμονας ἱπποσύνης φησίν· ὃς καὶ τοὺς ἁλὸς ἄγχι τοῦ Εὐξείνου, [3] περὶ" τὸν Θερμώδοντα, οὐ Σύρους, ἀλλὰ Ἀσσυρίους φησίν, ὡς καὶ ἐν τοῖς περὶ Σινώπης [4] προγέγραπται. Καὶ ὅρα ὅτι ἐνταῦθα σαφέστατα ὁ Διονύσιος ἐφάνη δοξάζων δύο Συρίας· ὧν τρίτην ἑτερώνυμον ἔχει τὴν Ἀσσυρίαν, ἥ, ὡς ἔκ τε τῶν προλαβόντων ἐδηλώθη, καὶ ὡς ἐκ τῶν ἄρτι λεχθέντων φαίνεται, μετὰ τοὺς Χάλυβας ἐστὶν ἱστορεῖ, καὶ ἐμπεριγράφει αὐτὴν περὶ τὴν θάλασσαν τοῦ Εὐξείνου πόντου, περὶ τὸ στόμα τοῦ Θερμώδοντος. ὡς εἶναι κατ' αὐτὸν μίαν μὲν Συρίαν τὴν Κοίλην, ὑπερεκπίπτουσαν πρὸς νότον, καὶ ἕως Ἀραβίας, ὡς καὶ αὐτὸς ἱστόρησεν· (ἧς μέρος καὶ ἡ παραλία Φοινίκη, κατὰ τὸν αὐτὸν Διονύσιον, εἰπόντα ὅτι τῶν Σύρων [5] οἱ μὲν ἐν ἠπείρῳ, οἱ δὲ ἁλὸς ἐγγύς, ἐπωνυμίην Φοίνικες) ἑτέραν δέ, δευτέραν Συρίαν, τὴν ὑπὲρ Λίβανον ἕως Σινώπης, ὧν τὴν μέσην ἡ Καππαδοκία. τρίτους δ' ἐκεῖθεν περὶ τὴν τοῦ Εὐξείνου θάλασσαν κεῖσθαι τοὺς Ἀσσυρίους. φησὶ γάρ, Ἀσσύριοι ἁλὸς ἄγχι παρὰ στόμα Θερμώδοντος. εἰ μὴ ἄρα τις καὶ τούτους Σύρους βούλεται λέγειν, ἀδιάφορον ἡγούμενος τὸ τῶν Ἀσσυρίων καὶ Σύρων ὄνομα, κατά τινας. ὅτι δὲ περὶ Ἀσσυρίων ἄλλοις ἄλλα ἱστόρηται, ἱκανῶς ἀλλαχοῦ [6] προείρηται. καὶ ὅτι δὲ ὑπό τινων εἰς πλείους μοίρας ἡ Συρία διῃρεῖτο, [7] προγέγραφη καὶ αὐτὸ ἐν τοῖς περὶ τῆς Κομμαγηνῆς χώρας. ἄλλοι δὲ εἰς τρία διῄρουν αὐτήν, Κοιλοσύρους, καὶ Σύρους, καὶ Φοίνικας. καὶ τοιαῦτα μὲν καὶ ταῦτα. ἐν δὲ Καππαδοκίᾳ ἱστορεῖται [8] μάγους" εἶναι οἳ Πύραιθοι ὠνομάζοντο, ὡς πῦρ αἴθοντες, καὶ δι' αὐτοῦ μαντευόμενοι. ὅτι δὲ ἀπό τινος Καππάδοκος οἱ Καππαδόκαι οὕτω καλοῦνται, προείρηται καὶ αὐτό. ὁ δὲ [9] γεωγράφος λέγει καὶ ὅτι τὴν Καππαδοκίαν Πέρσαι μὲν εἰς δύο σατραπείας διεῖλον, Μακεδόνες δὲ ὕστερον εἰς δύο βασιλείας· ὧν τὴν μὲν ἰδίως Καππαδοκίαν ὠνόμασαν, καὶ μεγάλην Καππαδοκίαν, καὶ πρὸς τῷ Ταύρῳ Καππαδοκίαν· τὴν δὲ ἑτέραν, πρὸς τῷ Πόντῳ Καππαδοκίαν ἐκάλεσαν.

976. Τῆς δὲ πρὸς ἀντολίην] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῆς Καππαδοκίας ὁ Εὐφράτης ποταμὸς ἀπειρέσιος ἀπὸ τοῦ Ἀρμενίου ὄρους ῥέει μακρός, ἐπὶ νότον τὰ πρῶτα· εἶτα ἑλίξας ἀγκῶνας πρὸς ἀνατολάς, καὶ μέσην τὴν Βαβυλῶνα περάσας, εἰς τὴν Περσίδα θάλασσαν ἀπερεύγεται, καὶ περὶ τὴν Τερηδόνα,

1. STRABO lib. XII. 2. comment. in v. DCCLXXII. 3. παρὰ C. E. 4. vide comment. in v. DCCLXXII. 5. DIONYS. v. DCCCCIV. 6. comment. in v. DCCLXXII. 7. comm. in v. DCCCLXXVII. 8. μόνους E. & editio R. STEPHANI. sed μάγους MS ejusdem exhibet. 9. STRABO lib. XII.

πόλιν Περσικήν, ῥέων διὰ τῆς μεγάλης Ἀρμενίας ἕως τῆς μικρᾶς. μετὰ δέ γε τὸν Εὐφράτην εἰς αὐγάς, ὁ Τίγρις ῥόον ἶσον ἐλαύνων, κατὰ δὲ ἄλλους, καὶ αὐτὸς ὁμοίως ἀγκωνιζόμενος, καὶ οὕτω μετ' οὐ πολὺ διάστημα εἰς ἶσον τῷ Εὐφράτῃ γινόμενος, κοινοῦται τὸ ῥεῦμα, καὶ συγκαταβαίνει εἰς θάλασσαν. τὸ δὲ μέσον τούτων διάστημα, μέσην, φησί, καλοῦσι ποταμῶν, ὅ ἐστι Μεσοποταμίαν. ὡς καὶ τὴν ἀκρόπολιν διαλελυμένως ἡ ποίησις ἄκραν πόλιν φησίν, καὶ τὴν Λευκόπετραν, Λευκὴν πέτραν, καὶ τὴν Νεάπολιν, Νέαν πόλιν. διΐστανται δὲ ἀλλήλων οἱ ποταμοὶ οὗτοι, ὅσον ἄν, φησίν, εἰς ἕβδομον ἦμαρ ἴφθιμος καὶ κραιπνὸς ἀνήρ, ὅ ἐστι ταχὺς ὁδίτης, ἀνύσειεν. ἑπτὰ γάρ, φησίν, ἡμερῶν ἡ μέση τῶν ποταμῶν ὁδός ἐστιν εὐζώνῳ ἀνδρί, τουτέστιν ἀπερίττῳ καὶ ἐλαφρῷ εἰς ὁδόν. φασὶ δὲ οἱ παλαιοί, τὴν συναγωγὴν τῆς Μεσοποταμίας ἐπὶ συχνὸν [1] περιπίπτουσαν" μῆκος, πλοίῳ πως ἐοικέναι. τὰς δὲ τῶν δύο τούτων ποταμῶν πηγὰς διέχειν ἀλλήλων φασὶ περὶ ‚α φ' στάδια. ὤκιστος δέ, φησί, ποταμῶν ὁ Τίγρις, καὶ οὐκ ἂν ἐκείνου ἐν πᾶσι ποταμοῖς θοώτερον, ὅ ἐστιν ὀξύτερον, ἴδοις. διό, φασί, καὶ Τίγρις καλεῖται, ἤγουν ταχὺς ὡς βέλος. Μῆδοι γὰρ τίγριν καλοῦσι τὸ τόξευμα. οὕτω δὲ καὶ Ἄκις ποταμὸς Σικελικὸς παρὰ [2] Θεοκρίτῳ, διότι, φασίν, ἀκίδι τὸ τάχος τοῦ ῥεύματος ἐκείνου ἔοικε. κατὰ δέ τινας, παρὰ τὴν τίγριν τὸ ζῶον ἡ κλῆσίς ἐστι τούτῳ τῷ ποταμῷ, οὗ ἡ θηλυκὴ Τίγρις, παρὰ τῷ Ἀριστοτέλει. μυθεύεται γὰρ ὅτι Σύλαξ ποτὲ καλούμενος πρότερον ὁ ποταμός, ὅ ἐστι κατωφερής, ὕστερον ἐκλήθη Τίγρις, δι' αἰτίαν τοιαύτην· μαίνεται Διόνυσος Ἥρας προνοίᾳ, καὶ φοιτῶν ὅποι τύχοι, γίνεται καὶ πρὸς τῷδε τῷ ποταμῷ, καὶ θέλων εἰς τὸ πέραν διαβῆναι, ἀπόρως ἔχει. οἰκτίζεται δὲ αὐτὸν ὁ πατὴρ Ζεύς, καὶ πέμπει ζῶον τίγριν, ὃς τὸν πόρον τῷ Διονύσῳ καθηγησάμενος, αὐτῷ μὲν ποιεῖ τὸ θυμῆρες, τῷ δὲ ποταμῷ ἀφ' ἑαυτοῦ καλεῖσθαι ἀφίησι. καὶ ἄλλως δὲ δίχα τῆς μυθικῆς ταύτης ἐπιβολῆς, τὴν πρὸς τὸ ζῶον ὁμωνυμίαν ὁ ποταμὸς ἔχει, διὰ τὸ τοῦ ῥεύματος ὀξύ. θηρίον γὰρ ὁ τίγρις, οὐ μόνον ἐλέφαντος πολὺ ἀλκιμώτερος, ἀλλὰ καὶ τὴν ὠκύτητα οὐ ῥᾴων εἰκασθῆναι. διὸ καὶ ὁ τῷ Ἰουλιανῷ δοθεὶς ἀπατηλὸς χρησμὸς παρὰ Θηρὶ ποταμῷ ὑπέσχετο ποιῆσαι τὰ θρυλλούμενα, ἤγουν παρὰ τῷ θηριωνύμῳ Τίγρει. ὅτι δὲ διὰ τοῦ ι' ἔχει τὴν γραφὴν ἡ λήγουσα, ἡ κλίσις δηλοῖ· Τίγριος γάρ ἐστι καὶ παρὰ τῷ [3] Διονυσίῳ ἡ γενική, ὡς τοῦ ὄφιος· ὡς [4] δηλοῖ" ἐντεῦθεν εἶναι τὴν Ἀττικὴν γενικὴν Τίγρεως, ὡς Θύμβρεως. ὁ μέντοι [5] Ἀρριανὸς διὰ τοῦ δ' κλίνει Τίγριδος, καθὰ καὶ ὁ γράψας τὸ δρᾶμα τῆς [6] Σωσάνιδος", οἶμαι ὁ Δαμασκηνός, ὡς ἐκ τῆς ἐπιγραφῆς φαίνεται. οὕτω δὲ

1. περιαπίπλυσαν E. 2. idyll. I. v. LXIX. 3. v. DCCCCXCII. 4. δοκεῖ E. 5. lib. VII. de expeditione ALEX. sic reperit EUSTATH. in suis ARRIANI exemplaribus. 6. Σωσάννης MS R. STEPH. quo modo legendum esse contendit A. MATTHÆUS.

καὶ τὸ Απις τὸ κύριον ἐν τοῖς περὶ Αρκάδων λόγοις οἱ μὲν διὰ τοῦ δ' ἔκλιναν, Απιδος, ὡς Πάριδος· οἱ δὲ κατὰ τὴν τοῦ ὄφεως κίνησιν αὐτὸ μετεχειρίσαντο, κλίνοντες Απεως. τινὲς δὲ διὰ τοῦ η κλίνουσι, Τίγρις Τίγρητος, τοῦ λόγου τοῦ εἰς ης ἰαμβικῶν. ἄλλοι δὲ καὶ τὴν ἄρχουσαν μετὰ τοῦ π [1] γράφουσι". τὸ εὕρηται τοιαύτη γραφὴ παρά τε τῷ Ιουλιανῷ, καὶ παρὰ τῷ Αῤῥιανῷ δὲ ἐν τοῖς περὶ Αλεξάνδρου. πολλὰ γὰρ τῶν παλαιῶν ἀντιγράφων ἔχουσιν οὕτω, Τόν τε ποταμὸν τοῦ Εὐφράτου καὶ τοῦ [2] Τίγρητος", οἳ τὴν μέσην σφῶν Ασσυρίαν ἀπείργουσιν. ὅθεν καὶ Μεσοποταμία πρὸς τῶν ἐπιχωρίων κληΐζεται, ὁ Τίγρης ταπεινότερός ἐστι τοῦ Εὐφράτου. ἔστι δὲ Τίγρις καὶ Παφλαγονικὸς ποταμὸς, περὶ οὗ φησι [3] Ξενοφῶν, πρῶτον μὲν, Θερμώδοντα, εὖρος τριῶν πλέθρων· δεύτερον δὲ, [4] Τίγριν", τρίπλεθρον ὡσαύτως· τρίτον δὲ, Αλυν. κλίνει δὲ καὶ αὐτὸς τοῦτον διὰ καθαροῦ τοῦ ο. καὶ [5] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι οὐχ εἷς μόνος [6] Τίγρις", ἀλλὰ καὶ δεύτερος καὶ τρίτος, οὐχ ὁ αὐτὸς μὲν, οὐδὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ ῥέων, ὁ αὐτὸς δὲ ὀνομαζόμενος.

988. Θωνῖτις] Οτι ἡ Θωνῖτις, λίμνη ἐστὶ νιτρώδης [7] κατὰ μέσον" τὸν Τίγριν, εἰς ἣν αὐτὸς μετὰ πολλοῦ φερόμενος τοῦ ῥόθου, καὶ κατὰ μυχὸν τῆς λίμνης, ὡς οἱ παλαιοί φασιν, εἰς βέρεθρον ἐμπεσὼν, καὶ ἐπὶ πολὺ ἐνεχθεὶς ὑπόγειος, καὶ αὖθις ἀνίσχων, καὶ διασώσας τὸ ῥεῖθρον ἀμιγὲς, διὰ τὴν ὀξύτητα, παραῤῥέει τὸ [8] σῆμα" τῆς Σεμιράμιδος, καὶ ἐν δεξιᾷ ἔχων τὴν Μεσοποταμίαν, ἐξίησιν εἰς τὸν Περσικὸν κόλπον. ὁ δὲ [9] γεωγράφος φησὶ καὶ Αρσηνὴν καλεῖσθαι τὴν νιτρῖτιν ταύτην Θωνῖτιν, καὶ πολλοὺς ἔχειν ἰχθύας. ῥύπτειν δὲ τὰς ἐσθῆτας, καὶ διαξέειν, καὶ ἄποτον ἔχειν τὸ ὕδωρ. λέγει δὲ καὶ οὕτω σφοδρῶς διαβάλλειν αὐτόθι τὸν Τίγριν, ὥς τε τὴν λίμνην ἁλμυρὰν οὖσαν καὶ ἄνιχθυν, γλυκεῖαν ἐν τούτῳ τῷ μέρει γίνεσθαι, καὶ ἰχθύων πλήρη.

Τίγρις] Οτι δευτερεύουσι μετὰ τοὺς Ινδικοὺς ποταμοὺς Εὐφράτης καὶ Τίγρις· καὶ ὅτι μείζων Εὐφράτης Τίγριος ῥέοντος ἀπὸ Νιφάτα ὄρους, τὴν πλείω διέξεισι χώραν. ἐνεχθεὶς δὲ ἐπὶ Σελεύκειαν τὸ τῶν βασιλέων χειμάδιον (ἐν Εκβατάνοις γὰρ θερίζειν ἐκεῖνοι λέγονται) συνάπτει τῷ Εὐφράτῃ πλησίον, καὶ ποιεῖ τὴν ῥηθεῖσαν Μεσοποταμίαν πρὸς αὐτόν. μετὰ δὲ τὸν ῥηθέντα Νιφάταν [10] Αβος" ὄρος, ἐξ οὗ ὁ Εὐφράτης τε ῥέει, καὶ ὁ προειρημένος Αράξης. ῥέειν δέ φησιν ὁ αὐτὸς [11] γεωγράφος τὸν Εὐφράτην διὰ

1. προφέρουσι C. E. 2. Τίγρητος legendum est, judice BLANCARDO in ARRIANI lib. VII. de expedit. ALEX. ita & Τίγρητι infra legendum. 3. lib. V. de CYRI expeditione. 4. δ' Ιερν H. STEPH. edidit apud XENOPHONTEM, in textu; at in margine Τίγριν. 5. Terpsich. LII. 6. apud HERODOTUM legitur Τίγρης, pro quo alii codices habent Τίγρις. 7. κέμιη μέσον MS R. STEPHANI. & μέσον pro μέσου habent C. E. 8. σῶμα E. sed vitiose. 9. STRABO lib. XI. 10. Αβος C. E. 11. STRABO lib. XI.

μέσης τῆς Βαβυλῶνος, ἐν ᾗ καὶ θαυμαστὸς κρεμαστὸς κῆπος, περὶ οὗ ῥηθήσεται. καὶ [1] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι τὸ μέσον τῆς Βαβυλῶνος ὁ Εὐφράτης διείργει, ὃς ῥέει μὲν ἐξ [2] Αρμενίου" μέγας ὢν, καὶ βαθὺς καὶ ταχὺς, ἐξίησι δὲ εἰς τὴν Ερυθρὰν θάλασσαν. ὁ δὲ αὐτὸς καὶ ναυσὶ περατὸν τὸν Εὐφράτην ἱστορεῖ, καὶ ὅρον αὐτὸν εἶναι Κιλικίας καὶ Αρμενίας φησί. τὴν δὲ εἰρημένην Βαβυλῶνα μεγάλην ποτὲ γενομένην, ὕστερον ἐρημωθῆναί φασι. φασὶ δὲ καὶ τὴν παρὰ τῷ Τίγρει Νῖνον, πολὺ μείζω τῆς Βαβυλῶνος οὖσαν, ἀφανισθῆναι καὶ αὐτὴν, καταλυθέντων τῶν Περσῶν. ἧς τοῦ μεγέθους σημεῖον τὸ τῆς κτίσεως ἐργῶδες. λέγεται γὰρ Νῖνος οἰκοδομῆσαι αὐτὴν ὁ τῶν Ασσυρίων βασιλεὺς, μυριάδων δεκατεσσάρων συνεχῶς αὐτὴν ἐργαζομένων ἐπὶ ἔτη ὀκτώ. σοφοὶ δὲ οἱ Βαβυλώνιοι, καὶ, ὡς [3] Ηρόδοτος λέγει, παρ' αὐτῶν οἱ Ελληνες ἔμαθον πόλον, καὶ γνώμονα, καὶ τὰ δώδεκα μέρη τῆς ἡμέρας.

992. Οσση δ' Εὐφρήτου καὶ Τίγριος ἔνδοθι γαῖα] Οτι κοινὸν σχῆμα τὸ, ὅση δὲ Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντὸς, ταύτην μέσην φασὶ ποταμῶν. οὐ γὰρ τὸ ἀκόλουθον οὕτως εἰπεῖν, ὅση δὲ ἐστὶν Εὐφράτου καὶ Τίγριος ἐντὸς, αὕτη λέγεται μέση ποταμῶν. Σημείωσαι δὲ ὅτι ὁ [4] γεωγράφος ἱστορεῖ καὶ Εὐρωπαίαν Μεσοποταμίαν εἶναι, ἣν Κελτοὶ νέμονται καὶ Λυσιτανοί.

994. Οὐ μέν τοι κείνης γε νομοὺς ὀνόσαιτο βοτῆρ] Οτι ἐπαινῶν τὴν Μεσοποταμίαν γῆν, φησὶν ὡς οὔ τε τοὺς νομοὺς ἐκείνης ἀνὴρ βουκόλος μέμψεται, ἢ μήλοις ἀγραύλοις ἑπόμενος. ἄλλαι δὲ πάντως νομαὶ βουσὶν ἀγαθαὶ, καὶ ἄλλαι μήλοις, ὡς καὶ ἡ τῶν Λαιστρυγόνων γῆ δηλοῖ, παρὰ τῷ [5] ποιητῇ. λέγει δὲ καὶ ὅτι οὐδεμίαν ὕλην παντοίην φυτοεργὸς ἀνὴρ ἀθερίσσεται. ἄροσίς τε γὰρ, φησὶν, ἐκεῖ ἀγαθὴ, καὶ πόαν αὔξει πολλήν· καὶ οἱ νομοὶ εὐανθεῖς, καὶ ἡ τῶν ἀνδρῶν φύτλη καλλίστη, καὶ ἀθανάτοις ὁμοία. τοιοῦτον δὲ εἰπεῖν θεοειδῆς, διὰ τὸ ἀξιοθέατον καὶ εὔδαιμον. καὶ τὴν τῶν Αρμενίων δὲ καὶ Ματιανῶν χθόνα, πρὸς βοῤῥᾶν τῆς Μεσοποταμίας οὖσαν, καὶ ὄρεσι περιειλημμένην, λιπαρὰν καλεῖ, καὶ τοὺς ἐκεῖ δὲ ἄνδρας ἀφνειούς τε λέγει, καὶ Αρεος εὖ δεδαότας, καὶ πίονας· ὡς καὶ τὸν Αραβικὸν δῆμον πίονα εἶπεν. ἐξ [6] Ομήρου δὲ ἡ τοιαύτη ἀφορμὴ, λιπαροὺς πόδας τοὺς τῶν ἡρώων λέγοντος. τὸ δὲ ἀθερίσσεται, [7] Ομηρικὴ λέξις ἐστὶ, καὶ ἐῤῥέθη ἐν τοῖς εἰς τὸν Ομηρον. δηλοῖ δὲ τὸ ἀποδοκιμάσαι καὶ ἀποῤῥῖψαι.

995. Σύριγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων] Οτι τὸν ποιμένα περιφράζων, οὕτω φησὶν, ὃς σύριγγι κερώνυχα Πᾶνα γεραίρων, μήλοις ἀγραύλοισιν ἐφέπεται. κερώνυχα δὲ τὸν ὀξύχειρον φασὶν οἱ παλαιοὶ, ὡς τοῦ ὄνυχος ἐνταῦθα τὴν

1. Clio CLXXX. 2. Αρμενίων C. E. & ita HERODOTUS, loco dicto. 3. Euterp. CIX. 4. STRABO lib. IV. 5. HOMER. Odyss. K. v. LXXXII. 6. Iliad. Ξ v. CCCCXLI. 7. Iliad. A. v. CCLXI. vide comment. EUSTATHII ibidem.

ὀξύτητα δηλοῦντος, καθὰ καὶ ὅτε ἀκρωνυχίαν ὄρεος φαμέν. οὐ φιλοῦσι δὲ ἐκεῖνοι τὴν ἐπίθετον ταύτην λέξιν, ὡς καὶ σκληρὰν, καὶ οὐδὲν ἀστεῖον ἔχουσαν.

1005. Πρὸς δὲ νότον, Βαβυλὼν] Ὅτι πρὸς νότον τῆς Μεσοποταμίας ἡ Περσικὴ μητρόπολις Βαβυλὼν, ἱερὰ πόλις, τεῖχος περιβεβλημένη χαλκοῦν, κατά τινας, καὶ ποταμῷ περιρρεομένη. ταύτην, φησὶ, πᾶσαν τείχεσιν ἀρραγέσι Σεμίραμις ἐστεφάνωσεν. ὅπου γέ τινες, ὡς εἴρηται, καὶ χαλκοῦν αὐτῇ τεῖχος ἱστόρησαν, καὶ ἄλλα πολλὰ θαυμάσια, δίχα τῶν ἀνωτέρω ἐκτεθημένων, περὶ αὐτῆς ἐξέθεντο. καὶ ἐπὶ τῇ ἀκροπόλει δὲ, φησὶ, βωμὸν τοῦ Βήλου ἡ Σεμίραμις ἵδρυσε, χρυσῷ καὶ ἐλέφαντι καὶ ἀργύρῳ ἀσκήσασα. Βῆλος δὲ ἦν βασιλεὺς Βαβυλῶνος, υἱὸς Διὸς, (ἀφ' οὗ καὶ πύλαι Βαβυλῶνος Βηλίδες) ἢ καὶ ὁ Ζεὺς αὐτὸς, κατά τινας. διὸ καὶ [1] Ἡρόδοτος ἱερὸν εἶναι αὐτόθι λέγει Βήλου Διός. ὁ αὐτὸς δὲ τῇ [2] Βαβυλωνίων" χώρᾳ τοσαύτην προσμαρτυρεῖ δύναμιν, ὥς τε αὐτὴ μὲν, φησὶ, τέσσαρας μῆνας τοῦ ἐνιαυτοῦ τρέφει τὸν μέγαν βασιλέα· ἡ δὲ λοιπὴ πᾶσα Ἀσία τοὺς λοιποὺς ὀκτὼ μῆνας. [3] Θεόκριτος δὲ ἀσφάλτῳ δείμασθαι τὴν Σεμίραμιν τὸ τῆς Βαβυλῶνος τεῖχός φησιν. ἕτεροι δὲ Σελεύκειάν ποτε καλεῖσθαι τὴν τοιαύτην Βαβυλῶνά φασι, καὶ κτίσμα εἶναι Βαβυλῶνος ἀνδρὸς σοφωτάτου, παιδὸς [4] Μήδου". καὶ ἀρχαιοτέραν τὴν πόλιν ταύτην τῆς Σεμιράμιδος λέγουσιν ἔτεσι χιλίοις ὀκτακοσίοις. Ἱστέον δὲ ὅτι συνετὴν μὲν γυναῖκα καὶ τὴν Σεμίραμιν ἡ ἱστορία ἔχει, συνετωτέραν δὲ αὐτῆς τὴν Νίτωκριν, Βαβυλῶνος καὶ αὐτὴν βασιλεύσασαν. τοὺς δὲ Πέρσας, ὧν μητρόπολις ἡ Βαβυλὼν, Κηφῆνάς ποτέ φησι καλεῖσθαι ὁ [5] Ἀρριανός. ἄλλοι δὲ καὶ τοιαῦτά τινα ἱστοροῦσιν, ὅτι Νίνου τοῦ Σύρων βασιλέως τὴν Νινὸν κτίσαντος, ἡ τούτου γυνὴ τὸν ἄνδρα ὑπερβαλλομένη, Βαβυλῶνα ἐν τῷ πεδίῳ κτίζει ἐξ ὀπτῆς πλίνθου καὶ ἀσφάλτου, καὶ λίθων λαξευτῶν, τριπήχεων μὲν τὸ πλάτος, ἑξαπήχεων δὲ τὸ μῆκος· καὶ περίμετρον αὐτῇ διεγράψατο σταδίων [6] τ' φ' ε'". τὸ δὲ τεῖχος εἰς ὕψος ἀνέτεινε ν' πήχεων· οὗ τὸ πάχος εἰς τριάκοντα πήχεις διέστησεν, ὡς καὶ τέθριππα ἐπ' αὐτοῦ ἐναντιοδρομεῖν ἀλλήλοις. καὶ [7] πύργους ταῖς πύλαις" ἐπέστησεν ὑψηλὰς, χαλκᾶς τε πύλας ἐκποιήσασα, εἰς ὕψος τε ἀνατεινομένας πολὺ καὶ εἰς πλάτος ἀξιόλογον. ἔκτισε δὲ καὶ δεξαμενὴν μεγάλην, ἢ κῆπον ἐπήγειρε θαυμαστὸν, ἐπιλεγόμενον κρεμαστόν· ὃς τετράπλευρος μὲν ἦν, ἑκάστην δὲ πλευρὰν εἶχε τετράπλεθρον. καὶ ἦν ἓν καὶ αὐτὸς τῶν ἑπτὰ κοσμικῶν θεαμάτων. ἔστι δὲ καὶ ἄλλη Βαβυλὼν

1. Clio CLXXXI. 2. Βαβυλωνία E. 3. idyll. XVI. v. c. 4. hæc apud STEPH. BYZ. cujus cod. MS exhibet Βήλου pro Μήδου; teste HOLSTENIO. 5. lib. III. de expeditione CYRI. 6. π' ε' MS R. STEPH. τ' κ' ς' legendum censet A. MATTHÆUS. τ' π' ε' C. E. τ' ξ' ε' HILLUS edidit. male. 7. πύλας τοῖς πύργοις MS R. STEPHANI.

Λιβυκή.

Λιβυκή. [1] Ἡρόδοτος δὲ περὶ τῆς Περσικῆς Βαβυλῶνος καὶ ταῦτά φησιν· ὅτι τῆς Ἀσσυρίας ὀνομαστότατον πόλισμα, καὶ ἰσχυρότατον, ἡ Βαβυλὼν, ἔνθα καὶ τὰ βασίλεια. οὖσα δὲ τετράγωνος κεῖται ἐν μεγάλῳ πεδίῳ, καὶ μέτωπον ἕκαστον αὐτῆς, εἴκοσι καὶ ἑκατὸν σταδίων. ὥς τε εἶναι κατ' αὐτὸν τὴν περίοδον τῆς πόλεως, στάδια τετρακόσια ὀγδοήκοντα. πύλαι δὲ πέριξ τῷ τείχει ἑκατὸν, χάλκεαι πᾶσαι, ὥσπερ καὶ οἱ σταθμοὶ, καὶ τὰ ὑπέρθυρα. καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον ἑκατόμπυλοι Θῆβαι, ἀλλ' ἰδοὺ τοιαύτη καὶ ἡ Βαβυλών.

1010. Ἀκρόκομοι φοίνικες] Ὅτι ἡ Περσικὴ Βαβυλὼν πολλοὺς ἀκροκόμους ἐπηρεφέας φέρει φοίνικας. ἰδιότης δὲ ἐστι τοῦτο τοῦ φυτοῦ. καὶ λέγονται ἐπηρεφεῖς μὲν, οἷα ἐπικλίνοντες τοὺς κλάδους εἰς ὄροφον· ἀκρόκομοι δὲ, ὡς οὐ κάτωθεν, ἀλλ' ἐν ἄκρῳ ἄνω κομῶντες. τοιοῦτον γὰρ τὸ δένδρον. Καὶ ὅρα ὅτι τῶν Καρῶν ἀκροκόμων λεχθέντων παρὰ τῷ [2] ποιητῇ, οὗτος ἐπὶ φοίνικος τοῦ φυτοῦ τὴν λέξιν ἔθετο, παραξέσας αὐτὴν, κατὰ λόγον δριμύτητος. φέρει δὲ, φησὶν, ἡ Βαβυλὼν καὶ χρυσοῦ τι χαριέστερον ἄλλο. ποῖον ἐκεῖνο; ὑγρᾶς βηρύλλου γλαυκὴν λίθον, φυομένην ἐκεῖ ἐν προβολαῖς, ὀφιήτιδος ἔνδοθι πέτρης. τόπος γάρ τις ἐκεῖ ὀφίτης ἐκβάλλων μάρμαρον λίθον, ᾧ ἡ βήρυλλος ἐνθαλαμεύεται. τὸ δὲ ὀφιήτης πλεονασμὸν ἔχει τοῦ η', καὶ ἔστιν ὅμοιον τῷ πολιήτης.

1012. Ὑγρῆς βηρύλλου] Σημείωσαι δὲ ὅπως τὴν γλαυκὴν βήρυλλον, ὑγρὰν ἔφη, ὡς τῶν γλαυκῶν σωμάτων ὑγρῶν εἶναι δοκούντων, διὰ τὸ διαφανές· ὅπου γε καὶ θαλάσσης ἐπίθετον τὸ γλαυκόν.

1016. Ἀλλ' ὁπότ' Ἀρμενίων] Ὅτι ἐν τῷ, Ἀλλ' ὁπότ' Ἀρμενίων ὀρέων προπάροιθεν ὁδεύσῃς, νοοῦμεν ἐκ τῆς συναλοιφῆς, ἤγουν ἐκ τοῦ κυφισμοῦ, ψιλοῦσθαι τῆς Ἀρμενίας τὴν ἄρχουσαν· εἰ καί τινες ἐφίενται δασύνειν αὐτήν.

1017. Μηδικὰ τέμπεα δήεις] Ὅτι μετὰ τοὺς Ἀρμενίους εἰς αὐγὰς, τὰ Μηδικά εἰσι τέμπεα, ὅ ἐστιν ἀπὸ μέρους ἡ τῶν Μήδων χώρα· οὕτω κληθεῖσα, κατὰ τὸν [3] γεωγράφον, ἢ ἀπὸ Μήδου υἱοῦ Μηδείας, ἢ τις λειπόπατρις δι' ἔρωτα γέγονεν· ἢ ἀπὸ αὐτῆς δὴ τῆς φυγάδος Μηδείας τῆς Αἰήτου θυγατρὸς, ἥ τινι ὁ Διονύσιος ὁμώνυμον τὴν γῆν ταύτην φησί· δεῖ δὲ μᾶλλον εἰπεῖν παρώνυμον. ἀφεῖσα γὰρ τὴν Ἀττικὴν ἡ Μήδεια, ἐκεῖ παρὰ τοῖς Μήδοις ἔμεινεν, οὐχ ἑκὰς Κόλχων, ἀλλὰ δηλαδὴ ἐγγὺς, κατὰ τὴν γειτνίασιν τῶν τῆς ἀντικρύ. ᾧ λόγῳ καὶ ὁ Ἰαστικὸς, ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ὑρκάνιος, γείτονες τοῦ Εὐξείνου πόντου λέγονται. Κόλχων γαμήν, φησὶν, εἰς γῆν οὐκ ἦν αὐτὴν [4] ἐξελθεῖν", διὰ τὴν τοῦ πατρὸς μῆνιν, ὅτε καὶ τῇ χώρᾳ δέδωκε τὸ ἀπ' αὐτῆς

1. Clio CLXXVIII. 2. per τὸν ποιητὴν non intelligitur HOMERUS hoc loco, sed alius aliquis. 3. STRAB. lib. XI. 4. ἐλθεῖν E.

κλη-

κληθῆναι αἰδοῖ, φησί, λιποῦσα τὸν Πανδιονίδην Αἰγέα, καὶ τὰς Ἀθήνας, ὅτε λυγρὰ φάρμακα τῷ τοῦ Αἰγέως υἱῷ τῷ Θησεῖ ἐβουλεύσατο. διό, φασί, ἀπ᾽ ἐκείνης τῆς Μηδείας, οἷα σοφῆς φαρμακουργοῦ, ἔτι οἱ Μῆδοι πολυφάρμακοί εἰσιν. τὸ δὲ αἰδοῖ, σεμνῶς εἶπεν, οὐ θέλων ἐξυβρίσαι εἰς τὴν ἡρωΐδα. τῷ ὄντι γὰρ οὐχ ἑκοῦσα ἐκείνη, οὐδὲ δι᾽ αἰδῶ, ἀλλὰ πρὸς βίαν ἔλιπε τὰς Ἀθήνας, διωχθεῖσα ὑπὸ τοῦ Αἰγέως, διότι τῷ Αἰγείδῃ Θησεῖ ἐπεβούλευσε, κερασαμένη θανάσιμα φάρμακα, ὁπηνίκα ἐκεῖνος ἐκ Τροιζῆνος χρόνιος ἐλθὼν μετὰ τοῦ ξίφους, καὶ τῶν πεδίλων τῶν πατρικῶν (ἃ καὶ ὁ [1] Λυκόφρων ἱστορεῖ) ἐνεφανίσθη μὲν ἀγνοοῦντι τῷ πατρὶ Αἰγεῖ παῖς καλὸς καὶ πρέπων εἰς βασιλείαν· μικροῦ δὲ ἂν λαθὼν ὑπὸ τῆς Μηδείας ἀπώλετο, εἰ μὴ ὁ πατὴρ γνωρίσας τὸν ἐκ πολλοῦ ἐπὶ διαδοχῇ τῆς βασιλείας ποθούμενον παῖδα περιεσώσατο· καὶ τὸν διαδεξόμενον εὑρηκώς, ἀπώσατο τὴν Μήδειαν, ἣν διὰ ἔρωτα παιδοποιΐας "[2] ἐπεισηγάγετο". φασὶ δὲ αὐτήν, δυναστεύσασαν ἐν Μήδοις, καὶ ἐπικρυπτομένην τὴν ὄψιν, ὁπηνίκα προέρχοιτο, καταδεῖξαι τὸ θηλυστολεῖν τινὰς τῶν ἐκεῖ, καὶ ἐν ταῖς προόδοις κατηρεφεῖς εἶναι τοῖς σκεπάσμασιν. Ἰστέον δὲ καὶ ὅτι ὀπός τις ἀπὸ σιλφίου ὀνομαστὸς παρὰ τοῖς Μήδοις λέγεται "[3] γίνεσθαι", καλούμενος Μηδικός· καὶ ὅτι οἱ Μῆδοι, καὶ "[4] Μήδειοι" λέγονται προπαροξυτόνως· καὶ ὅτι δεινοὶ περὶ τοξείαν εἰσί· διὸ καὶ καθάπερ οἱ παρ᾽ [5] Ὁμήρῳ Κήτειοι, καὶ ὅτι τοξοφόρους αὐτοὺς ἐρεῖ ὁ [6] Διονύσιος. καὶ ὅτι καὶ βοτάνη τις ἡ μάλιστα τοὺς ἵππους τρέφουσα, Μηδικὴ καὶ εἰσέτι καλεῖται, ὡς ἐν Μηδίᾳ τάχα πλεονάζουσα. ὅτι δὲ κατὰ κυριολεξίαν ἀνωτέρω εἴρηται τό, [7] Μηδικὰ τέμπεα, δηλοῖ ὁ Διονύσιος κατωτέρω, [8] εἰπὼν λασίας εἰαμενὰς τὰς ἐν Μήδοις. πάντως γὰρ ἔνθα λάσιος εἰαμενή, τεμπώδης ὁ τοιοῦτος τόπος, ἤτοι ἐλώδης, ἐστίν. εἰαμενὴ γάρ ἐστιν οἱονεί τις ἑειαμενή, τόπος δηλονότι καταρρύτος, ἢ καὶ εἰς βοτανῶν ἀνάδοσιν ἐπιτήδειος· παρὰ τὸ ἕω, ὑφ᾽ οὗ δηλοῦται τὸ ἀναδίδωμι. φασὶ δὲ Μήδοις ἔθος εἶναι, βασιλέα αἱρεῖσθαι τὸν ἀνδρειότατον, καὶ γυναῖκας ἕκαστον ἔχειν οὐκ ἐλάττους τῶν πέντε. καὶ γυνὴ δέ, φασίν, ἄνδρας ἐλάττονας τῶν πέντε τρέφουσα, συμφορὰν ἡγεῖται τὸ πρᾶγμα, ἐν καλῷ τιθεμένη πλείστοις νέμειν ἄνδρας. Ἰστέον δὲ ὅτι καὶ τὸ ᾀδόμενον Νισαῖον πεδίον ἐκεῖ που περὶ τὴν Μηδικὴν χώραν ἦν, φέρον ἵππους μεγάλους τοὺς λεγομένους Νισαίους.

1027. Οὐ μὲν ἑκὰς Κόλχων. Κόλχων] Ὅτι τό, ἵκετο ἡ Μήδεια οὐχ ἑκὰς Κόλχων, Κόλχων μὲν αἶαν ἱκέσθαι οὐκ εἶχε, σχῆμά ἐστιν ἐπαναστροφῆς. ἔστι δὲ ἐπαναστροφή, ὅταν ἡ τελευταία λέξις τῆς προτέρας ἐννοίας, ἄρχηται τῆς δευτέρας· ὡς καὶ ἐνταῦθα τῆς μιᾶς ἐννοίας ληξάσης εἰς τὸ Κόλχων, ἀπὸ τούτου ἡ δευτέρα ἤρξατο. ἐκαλλωπίσατο δὲ καὶ ἀλλαχοῦ τῷ τοιούτῳ σχήματι ὁ Διονύσιος.

1 ALEXANDRA v. CCCCXCIV. in quem locum videndus TZETZES. 2. ἐπεισήγαγε C. 3. γενέσθαι E. 4. Μήδιοι STEPH. BYZANT. 5. Odyss. Λ. v. DXX. 6. v. MLXVII. 7. DIONYS. v. MXVII. 8. DIONYS. v. MXXXII.

ἄρχηται

1019. Γηλοί τε, Μάρδοι τε, καὶ ἀνέρες Ἀτροπατηνοί] Ὅτι βορειότεροι Μήδων οἱ Γηλοί, καὶ οἱ Μάρδοι, ἔθνος Ὑρκάνιον, λῃσταὶ καὶ τοξόται ἄνδρες. ἔτι δὲ καὶ οἱ "[1] Ἀτροπατηνοί", ἀπὸ ἡγεμόνος τινὸς Ἀτροπάτου καλούμενοι· ὧν Ἀτροπατία ἡ χώρα, δευτέρα μερὶς τῆς Μηδείας λεγομένη· πρώτη δὲ Μηδικὴ μερίς, καθ᾽ ἣν τὰ Ἐκβάτανα.

1031. Πέτρας, αἳ φύουσιν ἀφεγγέα ναρκισσίτην] Ὅτι πέτραι τινὲς Μηδικαὶ τὴν ναρκισσίτην φύουσι λίθον, ὃν καὶ ἀφεγγέα καλεῖ, ὡς ναρκίσσῳ τῷ φυτῷ ἐοικότα τὴν χρόαν, [2] καὶ" διαυγάζοντα. λέγει δὲ καὶ τὰ ποίμνια καλὰ εἶναι τοῖς Μήδοις, ἄδην βεβριθότα μαλλοῖς. Καὶ ὅρα ὅτι τὸ ἄδην δι᾽ ἑνὸς δ καὶ οὗτος ὁμοίως τῷ [3] Ὁμήρῳ ἐξενήνεγκεν· ὃ καὶ δασύνουσιν οἱ Ἀττικοί, ταυτὸν ὂν τῷ ἅλις. διὸ καί τις ἔφη, ἀλλὰ τύπων μὲν ἄδην, ἀντὶ τοῦ ἅλις.

1034. Ἄχρι πυλάων Κασπιάδων] Ὅτι οἱ Μῆδοι ἐπ᾽ ἀνατολὴν τεταμένοι ἄχρι τῶν Κασπιάδων διήκουσι πυλῶν, αἵ τινες μέρος οὖσαι τῆς Μηδείας χώρας, κλεῖδες καλοῦνται τῆς Ἀσίας, διὰ τὴν ἄγαν στενότητα, ὑπὸ πέτρας οὖσαι βαθυνομένας. ὄρη δέ εἰσιν αἱ Κάσπιαι πύλαι, μᾶλλον δὲ πέτραι ἀπερρωγυῖαι καὶ κοῖλαι, ὡς ἐν τάξει πυλῶν, ἀπὸ τῶν Κασπίων ἀνδρῶν, ἢ τῆς Κασπίας θαλάσσης, οὕτω καλούμεναι. πύλαι γὰρ οἷόν εἰσι τοῖς ἐκ βορρᾶ πρὸς Ὑρκανίας καὶ Κασπίας ἐκ νότου ὁδεύουσι, καὶ τοῖς ἐκεῖθεν αὖθις εἰς νότον πρὸς Πέρσας. οὕτω δὲ καὶ ὁ τόπος ἐστένωται, ὡς καὶ πύλας ἐπιθεῖναι τῷ τόπῳ, κωλυούσας τὴν τῶν βορείων ἐθνῶν ἐπὶ τὰ ἐξ ἐναντίας διάβασιν. ὅτι δὲ καὶ ἄλλως αἱ πύλαι στενότατον τόπον δηλοῦσι, καὶ ἐν τῷ περὶ Θερμοπυλῶν λόγῳ διείληπται. τῷ δὲ πύλας εἰπόντι τὴν τοιαύτην στενοχωρίαν, ἀκόλουθον τὰς αὐτὰς καὶ κλεῖδας εἰπεῖν. τὸ δέ, Κασπίδες πύλαι, παρωνύμως καὶ αὐτὸ εἴληπται, οὐχ ὑποκοριστικῶς, ὁποῖα πολλὰ ὁ Διονύσιος ἐποίησεν.

1039. Πυλέων μὲν ὑπαὶ πόδα Κασπιάδων Πάρθοι] Ὅτι ὑπὸ τὸν πόδα τῶν Κασπίων πυλῶν οἱ Πάρθοι ναίουσιν, ἄνδρες Ἀρήϊοι καὶ ἀγκυλότοξοι, καὶ παντοίου πολέμου δαήμονες, ὅ ἐστι τεχνῖται. εἶτα ἐμμένων τῷ περὶ αὐτῶν λόγῳ, φησὶ πλατυνόμενος, οὐ γὰρ ἀρότρῳ ἰθύνουσιν αὔλακα, διασχίζοντες ἄρουραν, οὐδὲ μὴν ἐρετμοῖς ἅλα τέμνουσιν, οὐδὲ νέμουσι βοῦς· ἐκ δὲ γενέθλης ἔτι νηπίαχοι τόξοις καὶ ἱπποσύναις μέλονται. ἀεὶ δὲ παρ᾽ αὐτοῖς

1. Ἀτραπατηνοὶ MS R. STEPH. 2. καὶ μὴ C. 3. Iliad. N. v. CCCXV.

δοῦπος

δοῦπος ὅπλων, καὶ δρόμος ἵππων ἀελλοπόδων. οὐ γὰρ θέμις αὐτοὺς δόρπου γεύσασθαι, πρὶν ἐνιδρῶσαι μόχθοις πολέμου. ἔχουσι δὲ ἐξ ἀρχῆς βίον ἀδηρύκτητον. οὕτω δὲ ὁ Διονύσιος αὐξήσας τὰ κατ' αὐτοὺς, ἐπιπλέκει σύντομον ἐγκώμιον βασιλικὸν, λέγων, ἀλλὰ καὶ ὑπὲρ τοιούτους ἐόντας Αὐσονίου βασιλῆος ἐπεπροφύνεν ἀκωκή. φασὶ γὰρ τὸν Αὔγουστον κακῶς αὐτοὺς διαθέσθαι, τὴν τοῦ Κράσσου ἧτταν ἀναπαλαίσαντα, ὃν στρατηγὸν ὄντα Ῥωμαίων οἱ Πάρθοι ἀνεῖλον ἡττήσαντες. οὕτω δέ φασι ταπεινωθῆναι αὐτοὺς τότε, ὥστε προστάξαι τὸν Αὔγουστον μὴ ἄλλως αὐτοὺς βασιλέας ἑαυτοῖς ἐφιστᾶν, ἀλλ' ἢ γνώμῃ τῆς συγκλήτου τῶν Ῥωμαίων. τοὺς δὲ Πάρθους, καὶ Παρθυαίους καλοῦσί τινες, καὶ φῦλον εἶναι φασὶ Σκυθικὸν, μετοικῆσαι ἐπὶ [1] Μηδίους ἐκ φυγῆς· διὸ καὶ οὕτω κληθῆναι. Πάρθους γὰρ Σκύθαι τοὺς φυγάδας φασίν. ἱστορεῖται δὲ καὶ ὅτι παρὰ τῷ ἰδίῳ ὀνόματι οἱ τῶν Παρθυαίων βασιλεῖς καὶ Ἀρσάκαι ἐκαλοῦντο, ἐπὶ τιμῇ ἀρχαίου τινὸς βασιλέως γενναιοτάτου Ἀρσάκου, ὡς ἂν ἐκεῖνός τε εἴη ἐν αὐτοῖς ἀοίδιμος, καὶ αὐτῇ τῇ ἐκείνου γλώσσῃ ἐνωραΐζοιντο. Σημείωσαι δὲ ὅτι νόμου γεωγραφικοῦ ὄντος, καὶ ἱστορίαις ἀρτύειν τὴν γεωγραφίαν, εἰς χειραγωγίαν τῆς ἀληθείας, ὡς καὶ ἐν προοιμίοις εἴρηται, διόλου μὲν ἐφύλαξε τοῦτο καὶ ὁ Διονύσιος, συχνὰ παραπλέκων τῇ περιηγήσει τὰ ἐξ ἱστοριῶν, πλὴν ἐν ἐπιτομῇ, καὶ ἐπιτροχάδην, διὰ τὸ καὶ τὴν ὅλην αὐτοῦ περιήγησιν συνοπτικὴν εἶναι, καὶ, ὡς οἱ λόγιοί φασιν, ἐπελευστικὴν, τὰ πάνυ πολλὰ εἰς κομιδῆ βραχὺ συναλείφουσαν, καὶ ἐγχειρίδιον οὖσαν τῆς περιηγήσεως. καὶ οὕτω μὲν τὰ περὶ τούτου· ἀφ' οὗ μέντοι εἰς τὴν Ἀσίαν διέβη, καὶ τετράπλευρόν τι χωρίον πλευραῖς, τῷ τε Ταύρῳ καὶ τῷ Νείλῳ, καὶ τῷ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ, καὶ τῷ νοτίῳ, τότε δὴ πλατύτερον τοῖς ἱστορουμένοις ὑπεξέρχεται, ὡς δῆλον ἔκ τε τῶν εἰς Ἀραβίαν λεχθέντων, καὶ τῶν περὶ Μηδείας ἱστορηθέντων, καὶ τῶν νῦν δὲ ἐκτεθέντων. ἐνηγλαΐσθη δὲ καὶ περὶ τούτων ἐν τοῖς Λυδῶν λόγοις, καθ' ὁμοίαν διατριβήν. ἐν τῷ ἑξῆς δὲ καὶ ἡ Ἰνδία ἱκανὴν αὐτῷ παρέξει διατριβήν. αἴτιον δὲ τούτου, οὐ μόνον τὸ προσπαθῶς δοκεῖν αὐτὸν ἔχειν πρὸς τὴν Ἀσίαν, ἀλλὰ καὶ τὸ κίνδυνον εἶναι, εἰ μὴ οὕτω μεθώδευσε, βραχύστιχον αὐτῷ παντελῶς γενέσθαι τὴν ποίησιν, καὶ εἰς μικροτεχνίαν ἀποκλῖναι, διὰ τὸ τῆς περιηγήσεως λίαν πάνυ στενὸν καὶ ἐπίτροχον.

1055. Ἀενάων] Ὅτι εὕρηται ὧδε τὸ ἀέναος δι' ἑνὸς ν', καὶ μετ' ἐκτάσεως τῆς ἀρχούσης. φησὶ γὰρ, καὶ πόρον ἀενάων ποταμῶν. οὕτω δὲ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, [2] ἀενάοις ποταμοῖσι καταρρύτους. καὶ παρὰ [3] Θεοκρίτῳ δὲ εἴρηται τοιαύτη γραφὴ, ἔνθα λέγει, Εὗρον δ' ἀέναον κρήνην. εἰ μή τις τὴν τῶν ἀντιγράφων αἰτιώμενος φαυλότητα, φυλάσσει μὲν τὴν διὰ τῶν δύο νν' γραφὴν, θεραπεύει δὲ τὸ πάθος τοῦ μέτρου διὰ συνιζήσεως, ὡς καὶ ἐν τῇ ἀρχῇ τῶν ἁλιευτικῶν [1] Ὀππιανοῦ.

1. vide STEPH. BYZ. in v. Παρθυαῖοι. ubi Μήδου legitur, pro quo Μήδους reponit HOLSTEN. 2. DIONYS. v. MCXXIV. 3. idyll. XXII. v. XXXVII.

τοιαύτη

1056. Μοῦνοι γὰρ τ' Ἀσίης βασιλεύτατον ἔθνος ἔχουσι] Ὅτι μόνοι οἱ Πέρσαι ἔθνος ἔχουσιν Ἀσίας βασιλεύτατον, καὶ μέγας διὰ τοῦτο ἐλέγετο βασιλεὺς ὁ τῶν Περσῶν, ὡς καὶ ὁ [2] κωμικὸς δηλοῖ. βασιλικώτατον δὲ τὸ τῶν Περσῶν ἔθνος, καλούμενον οὕτω ἀπὸ Πέρσου τοῦ υἱοῦ Μήδου. κατ' ἄλλους δὲ, ἀπὸ Περσέως καὶ Ἀνδρομέδας, ὥς φησιν [3] Ἡρόδοτος, λέγων ὅτι ὁ Περσεὺς ὁ Δανάης καὶ Διὸς ἀφίκετο ἐπὶ Κηφέα τὸν Βήλου, καὶ ἔσχεν αὐτοῦ θυγατέρα τὴν Ἀνδρομέδαν· καὶ γεννᾷ Πέρσην, ἐξ οὗ τὴν ἐπωνυμίαν ἔσχον οἱ Πέρσαι, πάλαι ποτὲ Κηφῆνες ἀπὸ τοῦ τοιούτου Κηφῆνος καλούμενοι. λέγει δὲ ὁ Διονύσιος καὶ ὅτι ἀπείριτον ὄλβον οἱ Πέρσαι περιεβάλοντο, θέμενοι ἐν μεγάροισιν, ὅτε Μῄονας καὶ Σαρδιανοὺς ἐπόρθησαν, καθελόντες τὸν Κροῖσον. καὶ δεῖγμά φησι τοῦ πλούτου, ὅτι χρύσεα μὲν τοῖς ἀνδράσι τὰ ὅπλα, χρύσεα δὲ τοῖς ἵπποις τὰ χαλινά· χρυσοῖς δὲ πεδίλοις τοὺς πόδας ἐκοσμήσαντο. ταῦτα δὲ πολὺ πρότερον τοὺς Μῄονας, ἤτοι τοὺς Λυδοὺς, πλουσιωτάτους δείκνυσιν, οὓς οἱ Πέρσαι ληϊσάμενοι, παμπλούσιοι γεγόνασιν, ἄλλως μὴ πλουτοῦντες· ὅπου γε καὶ αἱ παρονομαζόμεναι αὐτοῖς Περσικαὶ ἐμβάδες, ὥς τινες φασὶν, ὑπόδημα εὐτελὲς ἦν. ἀσκεῖν δὲ λέγονται καὶ μεγαλοφωνίαν οἱ Πέρσαι, καὶ καῦμα καὶ ψῦχος φέρειν, καὶ ὄμβρους, καὶ χειμάῤῥων διαβάσεις, ὥστε ἄβροχα φυλάσσειν τά τε ὅπλα καὶ τὴν ἐσθῆτα. τιμῶσι δὲ τὸ πῦρ καὶ δι' αὐτὸ οἷα πυροειδῆ ὄντα. λέγεται δὲ Περσική τις εἶναι ᾠδὴ, ἧς τὰς ὠφελείας ξ' διαριθμοῦνται. τίμιοι δὲ παρὰ τοῖς Πέρσαις οἱ μάγοι, οἳ οὔτε οὐροῦσιν εἰς ποταμὸν, οὔτε νίπτονται, οὔτε λούονται. [4] Ἡρόδοτος δέ φησι καὶ ὅτι Πέρσαι παιδεύουσι τοὺς ἑαυτῶν παῖδας, ἀπὸ πενταετοῦς, ἕως ἐτῶν κ', ἱππεύειν, καὶ τοξεύειν, καὶ ἀληθίζεσθαι. ἱστορεῖ δὲ καὶ νομάδας τινὰς Πέρσας· καὶ συχνὰ εἶναι λέγει γένη Περσῶν. λέγεται δὲ καὶ σύμβολον εἶναι ἀσπασμοῦ παρὰ Πέρσαις, τὸ ἀφελέσθαι τὴν τιάραν τῆς κεφαλῆς. μεγάλοις δὲ ὄρεσι περίδρομός ἐστιν ἡ Περσὶς, νοτιωτέρα τῶν Κασπίων οὖσα πυλῶν, ἑλκομένη μέχρι τοῦ ὁμωνύμου Περσικοῦ κόλπου. τὸ δὲ ἀρκτῷον αὐτῆς, τοῖς τῶν Μήδων ὄρεσιν ὑποπέπτωκεν, ἅπερ τέμπεα ὁ [5] Διονύσιος ἀνωτέρω ἔφη Μηδικά.

1069. Σάβαι] Ὅτι Σάβαι ἦσαν μὲν καὶ Ἀραβικοὶ, ὡς [6] προγέγραπται, εὕρηνται δὲ καὶ ὧδε Περσικοί. μεθ' οὓς οἱ Πασαργάδαι, περὶ ὧν κατωτέρω

1. lib. I. v. XXIV. 2. ARISTOPHANES in Pluto. 3. Polymn. LXI. 4. Clio CXXXVI. 5. v. MXVII. 6. vide comm. DCCCCLIV.

ἐῤῥή-

ἐκληθήσονται. ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς καὶ Ἰνδικὸν ἔθνος οἱ Σάβαι εὑρίσκονται. ἦν δὲ καὶ ἔθνος Θρᾳκικὸν Σάβοι, ὅπερ τοὺς Βάκχους δηλοῖ Φρυγίᾳ διαλέκτῳ· ἐξ οὗ καὶ ὁ Διόνυσος ἔοικε Σαβάζιος λέγεσθαι, διότι καὶ Βάκχος ὁ αὐτός.

Τασκοὶ] Ὅτι τὸ Τασκοὶ, ἔθνους Περσικοῦ ὄνομα, βαρυτόνως παρὰ πολλοῖς ἀναγινώσκεται. οἷς ἀγχιτέρμονες οἱ Πασαργάδαι, ἄριστοι Περσῶν, κατὰ [1] Ἡρόδοτον, παρ' οἷς Κύρου τάφος πολυτελὴς, πύργος οὐ μέγας ἐν παραδείσῳ, δάσει δένδρων ἀποκεκρυμμένος, κλίνην τε χρυσῆν ἔχων ποτὲ, καὶ τράπεζαν, καὶ πύελον ὕλης ὁμοίας, καὶ κόσμον λιθοκόλλητον. προσεκοσμήθη δὲ καὶ ὑπὸ Ἀριστοβούλου, κελεύσει Ἀλεξάνδρου, ἐσυλήθη δὲ οὐ πολλῷ ὕστερον. εἶχε δὲ, φασὶ, καὶ ἐπίγραμμα Ἑλληνικὸν Περσικοῖς γράμμασιν,

[2] Ἐνθάδ' ἐγὼ κεῖμαι Κῦρος βασιλεὺς βασιλήων.

ἦν δὲ καὶ ἕτερόν τι τοιοῦτον,

Ὦ ἄνθρωπε, ἐγὼ Κῦρός εἰμι, ὁ τὴν ἀρχὴν τοῖς Πέρσαις κτησάμενος,
καὶ τῆς Ἀσίας βασιλεύσας· μὴ οὖν φθονήσῃς μοι τοῦ μνήματος.

καὶ τοῦτο μὲν ἁπλοῦν, καὶ γοργόν· κάλλιον δὲ τὸ ἐπὶ Δαρείῳ,

Φίλος ἦν τοῖς φίλοις. Ἱππεὺς καὶ τοξότης ἄριστος [3] ἐγενόμην. Κυνηγῶν ἐκράτουν. Πάντα ποιεῖν ἠδυνάμην.

Ἰστέον δὲ ὅτι τὸ μὲν ἐθνικὸν, οἱ Πασαργάδαι· ἡ δὲ πόλις θηλυκῶς, ὡς δηλοῖ τὸ, τὰς δὲ Πασαργάδας ἔκτισεν ὁ Κῦρος. διερμηνεύεται δὲ ἡ πόλις κατὰ τὴν γλῶσσαν Ἑλληνίδα, Περσῶν στρατόπεδον.

1073. Χωρεῖ μὲν Κῦρος ἐπὶ μέγας, χωρεῖ δὲ Χοάσπης] Ὅτι Κῦρος ποταμὸς Περσικὸς, ἔτι δὲ καὶ Χοάσπης Ἰνδὸν μὲν ὕδωρ ἕλκων, ὡς ἐκ τοῦ Ἰνδοῦ σχιζόμενος ποταμοῦ, παραρρέων δὲ καὶ τὰ Σοῦσα· ἐξ οὗ καὶ μόνου ἔπινεν ὁ τῶν Περσῶν βασιλεύς. καὶ ἦν βασιλικὸν ὕδωρ τὸ Χοάσπειον. περὶ οὗ φησι καὶ [4] Ἡρόδοτος, ὅτι τοῦ ὕδατος τοῦ Χοάσπου ἀπεψημένου πολλαὶ ἅμαξαι ἡμιόνειοι τετράκυκλοι ἕπονται κομίζουσαι ἐν ἀγγείοις ἀργυρέοις. ἔστι δὲ, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, καὶ ἕτερος ποταμὸς μέγας, ἀπὸ Ἀρμενίας ἔχων τὴν ἀρχὴν, Κύρος ποτὲ λεγόμενος, ὕστερον δὲ Κῦρος μετονομασθείς. τὰ δὲ Σοῦσα οὕτω κληθῆναι διὰ τὸ τοῦ τόπου ἀνθηρόν· σοῦσα γὰρ ἐγχωρίως τὰ κρίνα. τῆς δὲ Περσικῆς ταύτης τῆς Σούσων χώρας οἱ ἐγχώριοι, οὐ μόνον [6] Σούσιοι, ἀλλὰ καὶ Κίσσιοι λέγονται. πάνυ δὲ, φασὶ, καυματηρὸς ὁ ἀὴρ τῇ Σουσίδι, καὶ οὕτως ἔμπυρος, ὥστε οὐ φθάνουσιν αἱ σαῦραι καὶ οἱ ὄφεις ἐν τῷ διαβαίνειν τὰς ὁδοὺς, ἀλλὰ καταφλέγονται. καὶ λουτρὰ δὲ, ἤγουν ὕδατα εἰς τὸ λούσασθαι, προστεθέντα ψυχρὰ, ἐκθερμαίνεται παραχρῆμα. ἐκαλεῖτο δὲ καὶ Μεμνόνειον ἄστυ, τὰ Σοῦσα, διὰ τὸ ἐκεῖ, ὡς εἰκὸς, τιμᾶσθαι τὸν Μέμνονα. λέγεται δὲ καὶ τοὺς τῶν βασιλέων Περσῶν θησαυροὺς αὐτόθι κεῖσθαι. καὶ ὁ τὴν πόλιν ταύτην ἑλὼν ἐρίζειν ἂν, κατὰ τὸν τοῦ [1] Ἡροδότου λόγον, ἐρίσαι τῷ Διὶ περὶ πλούτου.

1. Clio CXXV. 2. sic PATINUS: ΕΝΘΑ Δ ΕΓΩ ΚΕΙΜΑΙ ΚΥΡΟΣ ΒΑΣΙΛΕΥΣ ΒΑΣΙΛΗΩΝ. 3. γινόμενος E. 4. Clio CLXXXVIII. 5. STRAB. lib. XV. 6. Σοῦσοι, ἀλλὰ καὶ Σούσιοι MS R. STEPH. quod tamen non reponendum duxit idem STEPH.

ψυχρὰ,

1075. Εὔωπον Ἀχάτην] Ὅτι τὸν Ἀχάτην [2] ποταμὸν ἐπὶ πλευραῖς τε εἶναι τοῦ Χοάσπου φησὶ, καὶ εὐωπὸν αὐτὸν καλεῖ, διὰ τὸ τάχα διειδὲς τοῦ ὕδατος καὶ εὔθετον. φασὶ γὰρ ὅτι οἷα κύλινδρος ἐπὶ χθονὸς κεῖται, τουτέστιν ὡς σχῆμα κιονοειδές. τοιοῦτον γὰρ ὁ κύλινδρος. ἔοικε δὲ ὁ Ἀχάτης μὴ ἔχειν ἐξοχάς τινας καὶ καμπὰς, μηδὲ εἰς ἀγκῶνας καὶ κλῶνας ἑλίσσεσθαί τε καὶ σχίζεσθαι. φαίνεται δὲ καὶ μηδὲ πολὺς εἶναι κατὰ τὸ ἀέναον. χειμάρρους γὰρ, φασὶν, αὐτὸν ποταμοῦ κατασύρουσι χαράδραι. λέγει δὲ καὶ τοὺς ἐκεῖ καρποὺς θάλλειν ἄλλους ἐπ' ἄλλοις, λιαροῦ γεγηθότας ἐξ ἀνέμου. καὶ ἔστιν ἐνταῦθα γλυκεῖα λέξις τὸ, γεγηθότας, μετενεχθεῖσα ἐπὶ τὰ ἀναίσθητα. ὡς καὶ ὅτε ὁ [3] ποιητὴς ἐπὶ ὅπλων τὸ γανῦσθαι λέγει, καὶ τὴν χθόνα γελᾷν. καὶ ἔστι τοῦτο μεταγωγὴ πράγματος ἀπὸ τῶν ὁρώντων ἐπὶ τὰ ὁρώμενα. γεγήθασι γὰρ πάντως καὶ γανοῦσι καὶ γελῶσιν, οὐ τὰ ὅπλα, οὐδὲ ἡ γῆ, οὐδὲ οἱ καρποὶ, ἀλλ' οἱ βλέποντες αὐτά.

1082. Ἤτοι μὲν παρὰ χεῦμα τὸ Περσικὸν ὠκεανοῖο Καρμανοὶ] Ὅτι περὶ τὴν Περσικὴν θάλασσαν μέγα ἔθνος οἱ Καρμανοὶ, ἔνθα ποταμὸς ψήγματα καταφέρων χρυσοῦ. καὶ μέταλλα δέ εἰσιν αὐτόθι ἀργύρου καὶ [4] χαλκοῦ καὶ μίλτου. καὶ ὄρη δύο, κατὰ τὸν [5] γεωγράφον, τὸ μὲν [6] ἀρσενικοῦ, ὅπερ ἡ κοινὴ γλῶσσά φησιν ἀρσενίκιον· τὸ δὲ, ἁλός. γίνεται δὲ, φασὶν, αὐτόθι καὶ βότρυς πολλάκις [7] δίπηχυς, κυκλόρραγός τε καὶ μεγαλόρραγος. εἰς θερμότητα δὲ κατὰ γλῶσσαν ἐγχωρίαν ἡ Καρμανία ἑρμηνεύεται.

1086. Γεδρωσῶν ἕλκεται αἶα] Ὅτι πρὸς ἀνατολὰς τῶν Καρμανῶν ἡ τῶν Γεδρωσῶν ἕλκεται γῆ, γείτων ὠκεανοῦ μεγακήτεος. τούτων ἡ χώρα Γεδρωσία, ὥστε αὐτοὺς ἀναλογώτερον καλεῖσθαι Γεδρωσιανοὺς, κατὰ τὸν [8] γεωγράφον. λέγονται δὲ καὶ Γεδρωσηνοί. ἀκαρπίᾳ δὲ ἡ Γεδρωσία κατέχεσθαι λέγεται πολλάκις, καὶ διὰ τοῦτο τοῖς αὐτόθι τὸν καρπὸν εἰς ἔτη πλείω ταμιεύεσθαι. ἀρωματοφόρος δὲ ἡ Γεδρωσία, καὶ μάλιστα νάρδου καὶ σμύρνης. καὶ ὁ στρατὸς τοίνυν Ἀλεξάνδρου ὁδεύων ἐκεῖ, τούτοις ἐχρῆτο ἀντὶ ὀρόφου τε καὶ στρωμνῆς. λέγει δὲ καὶ [9] Ἀρριανὸς ὅτι ἐν τῇ ἐρημίᾳ τῶν Γεδρωσῶν πολλὰ δένδρα εἰσὶ σμύρνης. ἔχει δὲ καὶ νάρδου ῥίζαν πολλὴν καὶ εὔοδμον.

1088. Ἰνδὸν πὰρ ποταμὸν] Ὅτι πρὸς αὐγὰς τῆς Γεδρωσίας, ὁ Ἰνδὸς

1. Terpsich. XLIX. 2. lege ποταμοῦ. 3. HOMER. Il. N. v. CCLXV. 4. χρυσοῦ MS R. STEPH. 5. STRABON. lib. XV. 6. ἀρσινικὸν MS R. STEPH. 7. δίπηχυς MS R. STEPH. 8. STRABON. lib. XV. 9. lib. VI. de expeditione ALEXANDRI.

μέγιστος

μέγιστος ποταμὸς, ὃν Σκύθαι νότιοι παροικοῦσιν, οἱ καὶ Ινδοσκύθαι συνθέτως λεγόμενοι. Καὶ σημείωσαι ὅτι οὐ μόνον βόρειοι Σκύθαι, ἀλλ' ἰδοὺ καὶ οὗτοι Σκύθαι νότιοι. ῥέειν δέ φασι τὸν Ινδὸν, καθὰ καὶ τὸν Γάγγην, ἀρξάμενον ἀπό τινος Καυκάσου ὄρους ἀρκτικοῦ ἀνατολικοῦ, λαβρότατον ῥόον ὀχλούμενον ἐπὶ νότον ὀρθὸν ἐλαύνοντα, κατεναντίον τῆς Ερυθρᾶς θαλάσσης, ἤγουν τοῦ Ερυθραίου καὶ Αἰθιοπικοῦ ὠκεανοῦ, περὶ τὰ ἑῷα τοῦ Περσικοῦ κόλπου· καὶ χεόμενον εἰς δύο στόματα διέχοντα ἀλλήλων στάδια α' καὶ ω', ὡς καὶ [1] Αῤῥιανὸς ἱστορεῖ· ἃ δὴ στόματα ποιοῦσι τὴν Παταλήνην οἷα νῆσον ἀπολαμβανομένην ἣν καὶ ἐπαναλαμβάνει ὡς λόγου ἀξίαν, λέγων, μέσην ἐπιδέδρομε νῆσον, νῆσον ἣν καλοῦσι Παταλήνην. παραπλησία δὲ, φασὶν, ἐστὶν ἡ νῆσος αὕτη τῷ κατ' Αἴγυπτον Δέλτα. καὶ δὴ καὶ Δέλτα τινὲς καθ' ὁμοιότητα σχήματος ἐκάλεσαν καὶ αὐτήν. φησὶ γοῦν [2] Αῤῥιανὸς, δίστομός ἐστιν ὁ Ινδὸς, καὶ Δέλτα ποιεῖ καὶ οὗτος ἐν τῇ τῶν Ινδῶν γῇ, τῷ Αἰγυπτίῳ Δέλτα παραπλήσιον. πόλις δὲ ἐν αὐτῇ ἀξιόλογος τὰ Πάταλα, ἀφ' ὧν ἡ νῆσος Παταλήνη ὀξυτόνως, ὡς οἱ ἀκριβεῖς λέγουσι. τινὲς δὲ καὶ βαρυτόνως Παταλήνην, ὡς Πελλήνην ἀναγινώσκουσι. τοῦ δὲ μεγέθους καὶ τῆς ὀξύτητος τοῦ Ινδοῦ ποταμοῦ δεῖγμα καὶ τοῦτό φασιν οἱ παλαιοὶ, ὅτι ἐκλιπὼν τὸ οἰκεῖον ῥεῖθρόν ποτε, καὶ εἰς πεδία τινὰ κοῖλα ἐκτραπόμενος, καὶ οὕτω καταῤῥάξας, ἠρήμωσε χώραν πλειόνων ἢ χιλίων πόλεων, σὺν ταῖς κώμαις.

1095. Επὶ κλίσιν ἠελίοιο Ωρείτας τ', Αρβιάς τε] Οτι πρὸς δύσιν τοῦ Ινδοῦ ποταμοῦ Ωρεῖται, διὰ διχρόνου γραφόμενοι, πρὸς ἀντιδιαστολὴν τῶν ἐν τῷ Ωρεῷ τῆς Εὐβοίας Ωρειτῶν. ἐκεῖνοι γὰρ διὰ διφθόγγου γράφονται, διὰ συναίρεσιν. αὐτόθι δέ εἰσι καὶ Αρβιες, ὁμοίως τῷ ι' καὶ αὐτοὶ διχρόνῳ παραληγόμενοι, οὓς τινες ἐν τρισὶν α', Αραβας γράφουσι, τάχα σκηνίτας νομάδας ὄντας, ὁποῖοι καὶ ἐν τῇ βαθυτέρᾳ Αραβίᾳ εἰσί. σκοπητέον δὲ μή ποτε καὶ Αρβιες ὀφείλουσι γράφεσθαι οἱ Αρίβες οὗτοι. μέμνηται γὰρ τοιούτου ἔθνους Ινδικοῦ ὁ [3] γεωγράφος, λέγων, Αρβιες ὁμώνυμοι ποταμῷ Αρβει, ὁρίζοντι αὐτοὺς ἀπὸ τῶν Ωριτῶν. ὁ δ' αὐτὸς καὶ τοὺς Ωρείτας ἔθνος λέγει αὐτόνομον.

1096. Αραχώτας] Οτι τοὺς Αραχώτας λινοχλαίνους λέγει, διὰ ἰδιοτροπίαν ἴσως ἱματισμοῦ, ὅπερ καὶ οἱ Μελάγχλαινοι ἔπαθον, ἐξ ἱματίων κληθέντες καὶ αὐτοί. τοὺς δὲ Αραχώτας, τινὲς Αραχωτὲς φασιν ὀξυτόνως, λέγοντες ὅτι μετὰ τὸν Ινδὸν οἱ Παροπαμισάδαι, εἶτα πρὸς νότον, Αραχωτοί· πρὸς ἑσπέραν δὲ τοῖς Παροπαμισάδαις παράκεινται Αριοι.

1097. Παρπανισοῖο] Οτι βούλονταί τινες Παρπάνισον προπαροξυτόνως

1. in lib. rerum Indicarum. 2. lib. v. de expeditione ALEX. 3. STRABO lib. XV.

λέγεσθ

λέγεσθαι ὄρος Ινδικόν· οὐ μὴν Παρνισὸν, ὡς πολλὰ τῶν ἀντιγράφων ἔχουσι· πολλοὶ δὲ καὶ ὀξύνουσι, καὶ διὰ τοῦ μ' γράφουσι Παρπαμισόν. ὁ δὲ [1] γεωγράφος Παροπαμισὸν γράφει πεντασυλλάβως, καὶ τοὺς ἐκεῖ Παροπαμισάδας καλεῖ. τοὺς δὲ ὑπὸ τὰς πτύχας τοῦ τοιούτου ὄρους ὁ Διονύσιος λέγει πάντας ξυνῇ ἐπωνυμίᾳ εἶναι Αριηνούς· καὶ ἡ χώρα αὐτῶν Αριανὴ, κατὰ τὸν [2] γεωγράφον, λέγοντα ὅτι μετὰ τὴν Ινδικὴν ἡ Αριανὴ μερίς· ἔνθα καὶ οἱ Αρβιες, εἶτα Ωρεῖται, οἷς ἐφεξῆς Ιχθυοφάγοι. ἐοίκασι δὲ οὕτω λέγεσθαι ἀπὸ [3] Αρείου" ποταμοῦ, ὡς παρεμφαίνει [4] Αῤῥιανὸς ἐν τοῖς περὶ Αλεξάνδρου. [5] Ηρόδοτος δέ φησιν ὅτι καὶ οἱ Μῆδοί ποτε ἐκαλοῦντο Αριοι· ἀφικομένης δὲ τῆς Μηδείας εἰς αὐτοὺς, μετέβαλον τὸ ὄνομα. οἶδε δὲ καὶ τούτους τοὺς ἰδίως λεγομένους Αρείους, οὓς καὶ λέγει τόξοις ἐσκευάσθαι Μηδικοῖς. ὁ δὲ Διονύσιος φησὶ καὶ ὅτι οἱ Αριανοὶ φαύλην χθόνα οἰκοῦσιν, ὑπὸ λεπτῇ ψάμμῳ πλήθουσαν, καὶ ῥώπεσι δασεῖαν, τουτέστι φυτοῖς χθαμαλοῖς καὶ θαμνώδεσιν· ἅπερ ὁ μὲν [6] ποιητὴς ῥωπήια λέγει, ὁ δὲ πολὺς ὄχλος, ῥωπάκια. ἀλλὰ καὶ τοιαύτης οὔσης τῆς ἐκεῖ γῆς, ὅμως εἰσὶ, φησὶν, αὐτοῖς ἄλλαι κέλευθοι ἐπαρκεῖς εἰς ζωήν. κομίζει γὰρ αὐτοῖς ἡ γῆ ἄλλον ὄλβον ἀκήρατον. πάντη γὰρ λίθος ἐστὶν Ερυθροῦ κουραλίου, πάντη δὲ ὑπὸ πέτραις αἱ φλέβες ὠδίνουσι χρυσῆς κυανῆς τε καλὴν πλάκα σαπφείρου. κἀντεῦθεν οἱ ἐγχώριοι ἀποτεμνόμενοι, βιοτήσιον ὦνον ἔχουσιν, ἤγουν ἐξωνοῦνται δι' αὐτῶν τὰ εἰς βίον. ἔστι δὲ τὸ βιοτήσιον, ὅμοιον τῷ φιλοτήσιον καὶ νεοτήσιον. Ιστέον δὲ ὅτι χρυσῆν ὁμοῦ καὶ κυανῆν τὴν σάπφειρον εἶπεν, ἐπειδὴ τοιαύτας πέμπει χρόας. τὸ δὲ κουράλιον τοῦ τῆς Γοργόνος αἵματος ἀποστάξαι μυθεύεται, ἀφ' ἧς, οἷα κόρης οὔσης, ἡ κλῆσις τῷ λίθῳ ἐνεκάθισεν.

1107. Ινδῶν ἐρατεινὴ πέπταται αἶα] Οτι ἡ τῶν Ινδῶν γῆ, ἔθνους μεγίστου πάντων καὶ εὐδαιμονεστάτου, πασῶν ἐσχάτη παρὰ τοῖς τοῦ ὠκεανοῦ κεῖται χείλεσιν, ἣν ὁ ἥλιος πρώταις ἐπιφλέγει ἀκτῖσιν, ἐπὶ τὴν γῆν ἀνερχόμενος, τουτέστιν ἀνίσχων, ἀνατέλλων. διὸ καὶ θερμότατος παρ' αὐτοῖς ὁ ἥλιος τὸ ἑωθινὸν, ὥς φασιν οἱ παλαιοί· καὶ πολλῷ μᾶλλον ἢ ἐν μεσημβρίᾳ, κατὰ τὴν Ελλάδα. καὶ διὰ τοῦτο καὶ χρῶμα φέρουσι παραπλήσιον Αἰθίοψι. καὶ τοῦτο μὲν οὕτως. ὁ δὲ Διονύσιος πολὺν ἔπαινον κατατείνων τῆς Ινδικῆς, φησὶ, διὸ τόν τε χρόα οἱ ἐκεῖ κυανέουσι, θεσπέσιον λιπόωντες, τρίχας τε ποτάτας φοροῦσιν, ὑακίνθῳ ὁμοίας· ὅπερ ὁ [7] ποιητής πού φησιν, ὑακινθίνῳ ἄνθει ὁμοίας, ἤτοι μελαίνας. μέλαν γὰρ καὶ τὸ [8] ἄνθος". μελανότριχες δὲ καὶ τῶν

1. STRABO lib. XV. 2. STRABON. lib. XV. 3. Αρείου scribendum est, ita enim habet ARRIANUS. 4. lib. IV. de expeditione ALEXANDRI. 5. Polymn. LXII. 6. HOMER. Iliad. Φ. v. DLIX. 7. HOMER. Odyss. Z. v CCXXXI. 8. ὁ ὑάκινθος addunt C. E quod explicationis gratia apponitur.

Ινδῶν

Ἰνδῶν μάλιστα οἱ μεσημβρινοί, καὶ τὴν χροιὰν ὅμοιοι τοῖς Αἰθίοψι, διὰ τὸ ἐπιλείπειν τὴν ἐπιπολῆς ἰκμάδα, ἐπικαίοντος τοῦ ἡλίου· ὅθεν οὐδὲ οὐλοτριχοῦσιν. εἰσὶ δὲ καὶ μακρόβιοι· καὶ οἱ μὲν, φησὶ, χρυσοῦ μεταλλεύουσι γενέθλην, τὴν χρυσῖτιν ψάμμον μακέλλαις λαχαίνοντες, ὅ ἐστιν ἀνοίγοντες, σκάπτοντες· ἐξ οὗ καὶ τὸ λάχανον. οἱ δὲ ἱστοὺς ὑφαίνουσι λινεργέας· οἱ δὲ ἐλεφάντων λευκοὺς πριαθέντας ἀποξύουσιν ὀδόντας, οὓς ἕτεροι ἐλεφάντων κέρατά φασιν. ἄλλοι δὲ, φησὶ, τῶν Ἰνδῶν ἐπὶ τῶν τῶν χειμάρρων προβολαῖς, ἢ προσμολαῖς, ἤγουν ἐκρύσεσιν, ἢ βηρύλλου γλαυκὴν λίθον ἰχνεύουσιν, ἢ ἀδάμαντα μαρμαίροντα, ἢ χλωρὰ διαυγάζουσαν ἴασπιν, ἢ γλαυκὴν λίθον καθαροῦ τοπάζου, καὶ γλυκερὰν ἀμέθυσον ὑπηρέμα πορφύρουσαν. Καὶ ὅρα ὅπως ἕκαστον λίθον μετ' ἐπιθέτου προσφυεστάτου ἐξήνεγκε, γλυκέως γράφων, καὶ φράζων καλῶς τὰ καλά. λίθος δὲ τὸ τόπαζον διαφανὴς, ὃς καὶ τοπάζιον τετρασυλλάβως λέγεται, χρυσοειδὲς ἀπολάμπον φέγγος, ὃ μεθ' ἡμέραν οὐ ῥᾷον ἰδεῖν· ὑπεραυγεῖται γὰρ, φασί. νύκτωρ δὲ ὁρῶσιν οἱ συλλέγοντες, καὶ περικαθάψαντες σημεῖα τῷ ὀρύγματι, μεθ' ἡμέραν ἀνορύττουσιν. οὕτω τιμίοις λίθοις καταστέψας τὴν Ἰνδικὴν ὁ Διονύσιος, ἐπάγει ἐπιφωνηματικῶς, κατὰ συντομίαν, ὅτι παντοῖον ὄλβον αὔξει, ποταμοῖς οὖσα κατάρρυτος ἔνθα καὶ ἔνθα. καὶ μὴν, φησὶ, καὶ οἱ λειμῶνες οἱ ἐκεῖ ἀεὶ κομῶσι πετάλοις. ἄλλοθι μὲν γὰρ κέγχρος αὔξεται, ἄλλοθι δὲ ὗλαι θάλλουσιν Ἐρυθραίου καλάμου, τοῦ ἀρωματικοῦ δηλαδή· Ἐρυθραίου λεγομένου διὰ τὸ τὴν Ἰνδίαν ἕως καὶ εἰς τὸν Ἐρυθραῖον παρήκειν ὠκεανόν. ὅπερ δῆλόν ἐστι καὶ ἐκ τοῦ τὴν Γαγγῖτιν χώραν, κατὰ τὸν [1] Διονύσιον, περὶ τὰ τέρματα ἕλκεσθαι τῆς Κωλιάδος γῆς, ἤτοι τῆς Ταπροβάνης, ὅπου τὰ μέγιστα κήτη, ἅπερ αὐτὸς Ἐρυθραίου πόντου εἶπε βοτά. καὶ οὕτω μὲν ὁ Διονύσιος. ἕτεροι δὲ καὶ πολυφάρμακον τὴν Ἰνδικὴν ἱστοροῦσι, καὶ πολύρριζον, καὶ πολυχρώματον, καὶ δίκαρπον, καὶ δίφορον, καὶ τοὺς ἐκεῖσε ἄνδρας εὐμεγέθεις, καὶ πενταπήχεις τοὺς πολλοὺς, ἢ ὀλίγον ἀποδέοντας· ὧν καὶ ὁ βασιλεὺς Πῶρος ὑπὲρ πεντάπηχυν ἱστόρηται. καὶ φιλῳδοὶ δὲ οἱ Ἰνδοὶ λέγονται, καὶ φιλορχήμονες ἀπὸ Διονύσου. ἐλεύθεροι δὲ πάντες Ἰνδοὶ, καὶ οὔ τις δοῦλος Ἰνδός. εἰσὶ δὲ καὶ μελάντεροι τῶν ἄλλων ἀνθρώπων, πλὴν Αἰθιόπων, καὶ τὰ ἐς πόλεμον γενναιότατοι. φασὶ δὲ καὶ σηρικὰ παρ' Ἰνδοῖς γίνεσθαι ἔκ τινων φλοιῶν ξαινομένης βύσσου. ἐπανθεῖν δὲ καὶ δένδροις ἀγρίοις ὡς ἔριον καλλονῇ καὶ ἀρετῇ προφέρον τοῦ ἐκ τῶν προβάτων. ἐξ οὗ, φασὶ, καὶ εὐήτριοι σινδόνες ὑφαίνονται, τουτέστιν εὔμιτοι, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι γέγραπται· ὅπου ἐπίτριμοι ἐλέγοντο οἱ συχνοί. λέγεται δὲ καὶ ὅτι ἰχθυοφαγοῦσι πολλοὶ τῶν Ἰνδῶν, ὠμοὺς ἰχθύας σιτούμενοι. καὶ ὅτι τὰ ἑῷα τῆς Ἰνδίας, ἐρημία ἐστὶ διὰ

1. v. MCXLVII. &c.

τὴν

τὴν ψάμμον. καὶ ὅτι οἱ ἰχθυοφάγοι πλοῖα ποιοῦνται καλάμινα· καὶ ὅτι ἓν γόνυ καλάμου πλοῖον ἀπαρτίζει, ὥς φησιν [1] Ἡρόδοτος. περὶ δὲ τοῦ ἀνωτέρω [2] ῥηθέντος καλάμου φασὶ τοιαῦτα οἱ παλαιοί· ῥίζαι καλάμων μεγάλων καὶ τῇ φύσει καὶ τῇ ἑψήσει γλυκεῖαι. καὶ πάλιν, κάλαμοι ποιοῦσι μέλι, μελισσῶν μὴ οὐσῶν. τοὺς δὲ φαγόντας ὠμοῦ τούτου, μεθύειν. καὶ ἄλλως δὲ κάλαμοι ἁπλῶς ἕτεροι παράσημοι ἐν Ἰνδίᾳ, ὡς ἐρρέθη, καθὰ καὶ παρὰ τοῖς ἑσπερίοις Αἰθίοψιν. ὧν καλάμων ἕκαστον γόνυ χωρεῖν λέγεται χοίνικας τρεῖς. λέγεται δὲ νόμον ἄριστον εἶναι παρ' Ἰνδοῖς, τὸν εὑρόντα τι ὀλέθριον, ἀνάγκην ἔχειν ἐξευρίσκειν καὶ ἄκος τοῦ κακοῦ.

1118. Ἀναύρων] Ὅτι τοὺς χειμάρρους καὶ ἐνταῦθα ἀναύρους λέγει, διὰ τὸ μὴ ὁμοίως τοῖς ἀεννάοις αὔρας ἀποτελεῖν.

1134. Γάγγης δ' εἰς αὐγάς· ὁ δὲ Καύκασος ἐς πόλον ἄρκτων] Ὅτι τὸ σχῆμα τῆς Ἰνδικῆς, ὡς καὶ ὁ [3] γεωγράφος φησί, τέσσαρσιν ἥρμοσται πλευραῖς, λοξαῖς πάσαις, ῥόμβον ἀποτελούσαις. ὧν ἑσπερία μὲν, ἡ πρὸς τῷ Ἰνδῷ ποταμῷ· νοτία δὲ, ἡ πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν νεύουσα· ὁ δὲ Γάγγης, ἑῴα· εἰς δὲ πόλον ἄρκτων ὁ Καύκασος, ἤγουν, κατὰ τὸν [4] γεωγράφον, τὰ τοῦ Ταύρου ἔσχατα. Καὶ σημείωσαι ὅτι κατὰ τὸν Διονύσιον καὶ Ἰνδικός ἐστι Καύκασος, ὡς ἄνωθεν εἴρηται. τὸ δὲ, πόλον ἄρκτων, τὸν ἀρκτῷον δηλοῖ τόπον τοῦ οὐρανοῦ, ὡς ἤδη προγέγραπται. ὅτι δὲ ὁ Γάγγης καὶ ὁ Ἰνδὸς μέγιστοι ποταμῶν, καὶ αὐτὸ προείρηται. Σημείωσαι δὲ ὅτι ἐνταῦθα μὲν γεωμετρικὸν τετράγωνον σχῆμα ὁ ῥόμβος, τὰς διαμέτρους οὐ κατὰ χιασμὸν ἀγομένας ἔχων, ἀλλὰ κατὰ ὀρθόν πως ἀλλήλας διχαζούσας. μάλιστα δὲ, ὡς ὁ [5] γεωγράφος φησί, ῥόμβος ἐστὶ τετράγωνον σεσαλευμένον, οὐκ ὀρθογώνιον, ἀλλὰ τὰς μὲν δύο ἔχον ὀξείας, τὰς δὲ λοιπὰς ἀμβλείας τὰς ἀπεναντίας ἀλλήλαις, ὡς ἐν τοιαύτῃ καταγραφῇ. τοιούτου δὲ, φασί, σχήματος ἦν καὶ τὸ γέρρον, ἀσπὶς δηλονότι τετράγωνος, οὐκ ὀρθογώνιος. καὶ ξύλινον δὲ ζωγρεῖον ὀρνίθος, ἤγουν κλουβίον, παρασαλευθὲν τὴν κατὰ φύσιν παραλλήλου θέσεως τῶν πλευρῶν, ῥόμβου σχῆμα ἀποτελεῖ. καὶ τοιοῦτος μὲν ὁ ῥόμβος τὸ σχῆμα. εὕρηται δὲ καὶ ἰχθὺς λεγόμενος ῥόμβος, ὡς καὶ [6] Ἀθήναιος ἱστορεῖ, καὶ ἡ τῶν Θετταλῶν γλῶσσα παραλαλεῖ. ἔστι δὲ ῥόμβος καί τις τροχὸς, ὃν στρέφοντες ἐν ἱμάντι καὶ τύπτοντες ἐκτύπουν, ῥόμβος κατὰ ὀνοματοποιίαν καλού-

Ἑῴα πλευρὰ, Γάγγης·
Βορεία, Καύκασος
Ἐρυθρὰ νοτία
Ἰνδὸς, ἑσπερία.

1. Thal. XCVIII. CXXXXVII. 2. DIONYS. v. lib. II. 3. STRABO lib. II. 4. STRAB. lib. VII. 5. STRABO lib. II. 6. deipnos.

μενος.

μενος. [1] Ἀπολλώνιος οὖν ἐν Ἀργοναυτικοῖς λέγει, ῥόμβῳ καὶ τυμπάνῳ ὑπὸ Φρυγῶν τὴν Ῥέαν ἱλάσκεσθαι. ἔστι δὲ καὶ φαρμακίδων τροχὸς ὁ ῥόμβος παρὰ [2] Θεοκρίτῳ, καταγοητευόμενος ἐν τῷ στρέφεσθαι. τινὲς δὲ [3] ῥύμβον γράφουσι διὰ τοῦ υ΄, ὡς Εὐριπίδης ἐν Πειρίθῳ αἰθέριον ῥύμβον φησίν, ὅ ἐστι στροφὴν καὶ τροχοειδῆ κίνησιν. ἀπὸ τούτου δὲ καὶ τὰς κινήσεις ὁ [4] Ἀπολλώνιος ῥύμβονας καλεῖ. καὶ τάχα καὶ ἡ παρὰ τῷ Αἰλιανῷ κειμένη ἄπορος λέξις, τὸ ἐρρυμβόνα, ἐκ τοιούτου τινὸς ἔχει τὴν ἀρχήν. ἐν οἷς λέγει ὅτι ἐσπάθα τὰ χρήσιμα, καὶ εἰς ἀσωτίαν ἐρρύμβονα τὰ τιμιώτατα.

1138. Δαρδανέες· τόθι λοξὸν] Ὅτι οἱ Δαρδανεῖς, Ἰνδικὸν ἔθνος· οἱ μέντοι Δάρδανοι, Τρωϊκόν.

1139. Ὑδάσπης] Ὅτι ὁ Ὑδάσπης (ποταμὸς δὲ καὶ οὗτος Ἰνδικός) πλωτός ἐστι ναυσίν, εἰς ὃν Ἀκεσίνης ἐμβάλλει, λοξὸς ἀπὸ σκοπέλων φερόμενος· περὶ οὗ ὁ [5] γεωγράφος φησίν, ὅτι Ἀκεσίνης ἐν τροπαῖς θερειναῖς ἀναβαίνει πήχεις μ΄, ὧν οἱ μὲν κ΄ πληροῦσι μέχρι χείλους τὸ ῥεῖθρον, οἱ δὲ κ΄ ὑπερχέονται εἰς τὸ πεδίον, διὸ καὶ νησίζουσι τότε αἱ πόλεις, ὡς καὶ ἐν Αἰγύπτῳ. ἵδρυνται γὰρ ἐπὶ χωμάτων. [6] Ἀρριανὸς δὲ οὕτω φησίν, ὁ Ὑδάσπης εἰς τὸν Ἀκεσίνην ἐμβαλὼν τὸ πᾶν ὕδωρ, Ἀκεσίνην παρέχεται καλούμενον. λέγει δὲ καὶ ὅτι αἱ τριακόντοροι τοῦ Ἀλεξάνδρου τριχῇ τμηθεῖσαι, καὶ ἐπὶ ζευγῶν διακομισθεῖσαι συνεπήχθησαν ἐν τῷ Ὑδάσπῃ, καὶ ὤφθησαν ναυτικαί.

1140. Κώφης] Ὅτι καὶ ὁ Κώφης Ἰνδικός ἐστι ποταμός, ὃν ὁ Ἡρωδιανὸς μὲν καὶ αὐτὸς ἐν τῇ καθόλου προσῳδίᾳ βαρυτόνως ἐκφέρει, καὶ μετὰ τοῦ σ΄, ὡς τὸ Χρύσης. Ἀριστοτέλης δέ, ὥς φασιν, ἐν πέμπτῳ περὶ Ἀλεξάνδρου, τὸν Κωφῆνα, ὡς τὸν Σωλῆνα, φησίν. ὁ [7] γεωγράφος δὲ ὁμοίως τῷ Διονυσίῳ ἐκφέρει, λέγων, Χοάσπης εἰς τὸν Κώφην ἐμβάλλει. καὶ πάλιν, μετὰ τὸν Κώφην ὁ Ἰνδός, εἶτα ὁ Ὑδάσπης, εἶτα ὁ Ἀκεσίνης, καὶ ὕστατος ὁ Ὕπανις. τὸν δὲ Ὑδάσπην πλωτὸν νήεσσιν ὁ Διονύσιος λέγει. οἱ δὲ παλαιοὶ μεταξὺ τοῦ τε Ὑπάνιος καὶ τοῦ [8] Ὑδάσπου" ἔθνη μὲν κεῖσθαι λέγουσιν ἐννέα, πόλεις δὲ ᾠκίσθαι εἰς πέντε.

1141. Τοξίλοι ἄνδρες] Ὅτι καὶ πολλὰ τῶν ἀντιγράφων Τοξίλους γράφουσι τὸ Ἰνδικὸν ἔθνος, ἀλλ' ὁ γεωγράφος Ταξίλους γράφει διὰ τοῦ α΄, καὶ Τάξιλα τὴν κατ' αὐτοὺς πόλιν, μεγάλην αὐτὴν λέγων, καὶ εὐδαίμονα

καὶ

1. Argonaut. lib. I. v. MCXXXIX. 2. idyll. II. v. XXX. 3. hinc emendetur fragmentum EURIPIDIS e PERITHOO, hoc modo.

Σὲ τὸν αὐτοφυῆ, τὸν ἐν αἰθερίῳ
Ῥύμβῳ πάντων φύσιν ἐμπλέξαν-
θ', ὃν πέρι μὲν φῶς, ----

4. Argonaut. lib. IV v. CXLIV. 5. STRABO lib. XV. 6. lib. VI. de expeditione ALEX. 7. STRABO lib. XV. 8. Χοάσπου MS R. STEPH.

καὶ εὐνομωτάτην· καί τινα ἄνδρα [1] Τάξιλον" ἱστορῶν αὐτῆς βασιλέα, καὶ λέγων ὅτι φιλανθρώπως αὐτὸς καὶ οἱ ἐκεῖ δεξάμενοι τὸν Ἀλέξανδρον, ἔτυχον πλειόνων ἢ ἔδωκαν. διὸ καὶ φθονοῦντες οἱ Μακεδόνες ἔλεγον ὡς οὐκ εἶχεν Ἀλέξανδρος οὓς εὐεργετήσει, πρὶν διαβῆναι τὸν Ἰνδόν.

1143. Πευκαλέων. μετὰ τοὺς δέ, Διωνύσοιο θεράποντες Γαργαρίδαι] Ὅτι ἔθνος Ἰνδικὸν οἱ Πευκαλεῖς, ἄγρια φῦλα. τινὲς δὲ διὰ τοῦ ν΄ γράφουσι Πευκανεῖς. Ἰνδοὶ δὲ καὶ οἱ Γαργαρίδαι, οὓς Διονύσου καλεῖ θεράποντας· ὅπου, φησί, χρυσὸν καταφέρουσιν ὅ Ὕπανίς τε ποταμὸς ὁ καὶ ἀνωτέρω ῥηθείς, καὶ ὁ Μέγαρσος, λαβρότατοι ποταμοί, ἀπὸ Ἠμωδοῦ ὄρους προσρέοντες ἐπὶ τὴν Γαγγῖτιδα χώραν, πρὸς νότον εἰς τὴν προγραφεῖσαν Κωλιάδα νῆσον τετρασυλλάβως, ἢ Κωλίδα τρισυλλάβως κατὰ συγκοπήν. ἣν καὶ προσνενευκέναι εἰς τὸν ὠκεανόν φησιν, ὡς ὑπ' αὐτοῦ νησιζομένην. καὶ δυσέμβατον οἰωνοῖς εἶναι λέγει, διὸ καὶ καλεῖσθαι Ἄορνιν. τοῦτο δέ, ἢ διὰ τὸ ὕψος· ἠλίβατος γάρ ἐστιν· ἢ διότι αὐτὴ πρώτη ἐστὶ τῷ ἡλίῳ βατή. διὸ καὶ οὐ φέρουσι τὰ πετεινὰ τὴν τοῦ ἡλίου θέρμην ἐκεῖ πρῶτον ἀνατέλλοντος. Ἰστέον δὲ ὅτι Ἄορνις ὁ τόπος οὗτος λέγεται διὰ τοῦ ι΄. ἣν δὲ δυνατὸν καὶ διὰ τοῦ ο΄ λέγεσθαι αὐτήν, εἴγε ὁ [2] Λυκόφρων Ἀορνόν τινα λέγει λίμνην. καὶ περὶ τὴν Ἀδιαβηνὴν δὲ χώραν τὴν ῥηθεῖσαν πρὸ τούτων στόμιον ἱστορεῖταί τι ὀνομαζόμενον Ἄορνον, ὡς ὀρνέοις ἄβατον, ἐξ οὗ πνεῦμα φθοροποιὸν ἀναδιδόμενον, μικρόν τι κουφισθέν, καταπιλᾶται κάτω· ὑφ' οὗ φθείρεται εἴ τι παρατυχὸν ὀσφρήσεται· κἂν ἐσκεδάννυτο, φασί, τὸ τοιοῦτον πνεῦμα ἔξω, οὐκ ἂν ᾠκίσθη ὁ τόπος. ὅμοιον δέ τι καὶ ἐν [3] Ἱεραπόλει" τῆς Ἀσίας πνεῦμα ἱστορεῖται, ὃ πάντα τὰ ὀσφραινόμενα φθείρει, πλὴν τῶν εὐνούχων· λέγεται δὲ καὶ πέτρα τις Ἄορνος περὶ τὴν Ἰνδίαν, ἥνπερ ὁ Ἡρακλῆς μὲν προσβαλὼν εἰς τρὶς ἀπεκρούσθη, Ἀλέξανδρος δὲ κατὰ μίαν εἷλε προσβολήν. ταύτης δὲ τῆς Ἀόρνου τὰς ῥίζας ὁ Ἰνδὸς ποταμὸς ὑπορρέειν λέγεται. τοὺς δὲ ῥηθέντας δύο χρυσοφόρους ποταμούς, τὸν Ὕπανιν καὶ τὸν [4] Μέγαρσον", φασὶν ἐξιόντας τῶν Ἠμωδῶν ὀρέων, ἅπερ ἀνωτέρω Ἠμωδὸν ἔφη ὄρος ὁ [5] Διονύσιος, ἀφανίζεσθαι, καὶ κρυβέντας ἐφ' ἱκανὸν ἀνακλύζειν ἐκδιδομένους. πολὺς δὲ ἐν ταῖς ἱστορίαις ὁ Ἰνδικὸς Ὕπανις. ἀρίστη τε γάρ, φασίν, ἡ πέραν αὐτοῦ, καὶ οἱ χρυσωρύχοι μύρμηκες αὐτοῦ που λέγονται εἶναι, καὶ ἄλλα δὲ πολλὰ τῷ τόπῳ προστερατεύονται. φασὶ δὲ καὶ τὸν Ἀλέξανδρον μέχρις αὐτοῦ ἐλθόντα, περαιτέρω κωλυθῆναι προσελθεῖν, μαντείοις τισι προσέχοντα, καὶ διὰ τὸ ἀπαγορεῦσαι τὴν στρατιάν. οἱ περαιτέρω τοῦ Ὑπάνιδος ἐκεῖνόν φασι προσελθεῖν μέχρι καὶ εἰς Γάγγην, ὅν τινα Γάγγην μέ-

1. Ταξίλην C. E. 2. Alex. v. DCCIV. 3. Ἱερᾷ MS R. STEPHANI. 4. Μέγαρσον MS R. STEPHANI. 5. DIONYS. v. DCCXLVIII.

γιστον

γιστον τῶν κατὰ τὴν οἰκουμένην ποταμῶν ἱστοροῦσιν, ἐκ τῶν Ἡμωδῶν ὀρέων καταφερόμενον. μεθ' ὃν δεύτερον εἶναι λέγουσι τὸν Ἰνδὸν, καὶ τρίτον καὶ τέταρτον Ἴστρον καὶ Νεῖλον. φασὶ δὲ καὶ ιε' ποταμοὺς τοὺς [1] ἀξιολογωτάτους" εἰσβάλλειν εἰς τὸν Ἰνδὸν, ὧν ὕστερον εἶναι τὸν Ὕπανιν· οὓς πάντας ὁ Ἰνδὸς παραλαβὼν, ὥς φησιν [2] Ἀῤῥιανὸς, καὶ τῇ ἐπωνυμίᾳ κρατήσας, ἐκδίδωσι ἐς θάλασσαν. τὸ δ' αὐτὸ πάσχειν λέγουσι καὶ τὸν Τίγριν ὑπὸ ἄλλων πολλῶν ποταμῶν. διὸ καὶ ἐν τῇ ἐκβολῇ Πασιτίγριν καλεῖσθαι, οἷα μὴ ἁπλοῦν, ἀλλ' ὡς εἰπεῖν παντοῖον Τίγριν. Ἰστέον δὲ ὅτι κατὰ τὸν [3] Ἡρόδοτον καὶ Σκυθικὸς ποταμός τις ἐστὶ, λεγόμενος Ὕπανις, ἀνατέλλων ἐκ λίμνης μεγάλης, ἥ τις λέγεται μήτηρ Ὑπάνιος, καθὰ δηλαδὴ καὶ Μαιῶτις μήτηρ τοῦ Εὐξείνου. λέγει δὲ ὁ αὐτὸς καὶ ὅτι πέριξ τοῦ Σκυθικοῦ τούτου ποταμοῦ νέμονται ἵπποι ἄγριοι λευκοί. καὶ ὅτι κρήνη ἐκδίδωσιν εἰς αὐτὸν οὕτω πικρὰ, ὥς τι κιρνᾷ τὸν Ὕπανιν. καὶ ταῦτα οὐκ ὀλίγον ὄντα ποταμόν. τὸν δὲ Ἰνδὸν ποταμὸν εὐρύνεσθαί φασι καὶ ὑπὲρ πεντήκοντα σταδίους, ὅτε πληρωθείη, τὸ δὲ ἐλάχιστον εἰς ἑπτά. τοῦτον λέγεται ζεῦξαι πλοίοις Ἀλέξανδρος, Ἡφαιστίωνος γεφυρώσαντος. [4] Ἀῤῥιανὸς δέ φησιν ὅτι ἵνα μὲν στενότατος ὁ Ἰνδὸς, μ' σταδίους διέχουσιν αὐτοῦ αἱ ὄχθαι· ἵνα δὲ πλατύτατος, καὶ ἑκατόν. τὸ δὲ Ἡμωδὸν ὄρος, ὃ καὶ πληθυντικῶς λέγεται τὰ Ἡμωδὰ, καὶ πρὸς αὐτῷ ἐστι τῷ ὠκεανῷ, τῆς τῶν παλαιῶν περιπαρεζωκυίας, ὡς [5] προείρηται. πολλὴ δὲ ἐλάτη καὶ πεύκη καὶ κέδρος περὶ τὰ Ἡμωδὰ, καὶ στελέχη ναυπηγήσιμα.

1153. Χῶρος τιμήεις τε καὶ ἱερὸς, ὅν ποτε Βάκχος] Ὅτι ὁ Θηβαῖος Διόνυσος, τοὺς κελαινοὺς Ἰνδοὺς ὀλέσας ἀντιστάντας αὐτῷ, δύο στήλας ἔστησε περὶ τὰ τῆς γῆς τέρματα· καὶ αὖθις καγχαλόων, ὅ ἐστι χαίρων, εἰς Θήβας ἐπανῆλθε. Καὶ ὅρα ὅτι ὥσπερ κυανέους [6] ἀλλαχοῦ εἶπε τοὺς Αἰθίοπας, οὕτως ἐνταῦθα κελαινοὺς εἶπε τοὺς Ἰνδούς. δύνανται δὲ πάντως καὶ οὗτοι κυάνεοι λέγεσθαι, εἴπερ, ὡς ὁ [7] Διονύσιος φθάσας ἔφη, χροιὰ κυανίουσιν. εἶτα διηγεῖται καὶ ὅπως θυμαίνοντος αὐτοῦ, ἤγουν θυμουμένου, αἱ μὲν νεβρίδες τῶν Βακχῶν εἰς ἀσπίδας ἠλλάσσοντο, ἐς δὲ σίδηρον οἱ περιελιχθέντες θύρσοι· οἱ ζωστῆρες δὲ, καὶ οἱ τῆς ἑλίνου, (ἤτοι τῆς ἀμπέλου) ἕλικες, εἰς δρακόντων σπειρήματα, ὅ ἐστι σπείρας, ὁλκούς. ὅθεν καὶ σπειροῦν λέγεται τὸ σπαργανοῦν, καὶ σπεῖρον ὀνομάζεται τὸ εἰς τοῦτο χρησιμεῦον ὕφασμα. τὸν δὲ χῶρον, ὃν ὁ Διονύσιος θυμαίνων ἐπάτησε, θηητὸν καὶ τιμήεντα καλεῖ, καὶ ἱερόν· λέγων ὅτι ὁ τοιοῦτος τόπος Νυσαία ὁδὸς ἐκλήθη, ἥ τις περὶ τὸν Γάγγην ἐστὶν, ἀπὸ τῆς Ἀῤῥαβικῆς Νύσης κληθεῖσα, ἀφ' ἧς καὶ αὐτὸς ὁ Διόνυσος

1. ἀξιολογωτέρους C.E. 2. lib. v. de expeditione ALEX. 3. Melp. LII. 4. lib. v. de expedit. ALEX. 5. vide comm. in v. DCCXLVII. 6. v. DLXXXVI. 5. v. MCXI.

κληθῆναι

κληθῆναι δοκεῖ. Νύσα δὲ κατὰ τὸν [1] γεωγράφον, πόλις ἐν Ἰνδίᾳ, κτίσμα Διονύσου, καὶ ὄρος αὐτόθι Μηρός. ὅθεν παρὰ τοῖς μύθοις [2] μηρορραφὴς" ὠνομάσθη Διόνυσος. [3] Ἡρόδοτος δὲ περί που τὴν Αἴγυπτον τὸν μῦθον τοῦτον τελεσφορεῖ, λέγων ὅτι ὁ Ζεὺς τὸν Διόνυσον εἰς τὸν μηρὸν ἀνεῤῥάψατο, καὶ ἤνεγκαν εἰς Νύσαν τὴν ὑπὲρ Αἰγύπτου οὖσαν. ἄμπελος δὲ (ὥς φησιν ὁ [4] γεωγράφος) αὐτόθι οὐ τελεσίκαρπος. ἀποῤῥέει γὰρ ὁ βότρυς πρὶν ἢ περκάσῃ, διὰ τοὺς ἄρδην ὄμβρους. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Νύσαι, ὧν μία καὶ περὶ Θρᾴκην, ἧς μνημονεύει Ὅμηρος ἐν τοῖς περὶ Λυκούργου τοῦ Ἠδωνοῦ. καὶ περὶ τὰς Τράλλεις δὲ Νύσα τις ἐστὶ, καὶ κώμη αὐτόθι Νυσαέων, καὶ ἄντρον χαρώνειον, οὗ πλησίον οἱ ἱερεῖς ἐγκοιμώμενοι, διατάττουσιν ἐξ ὀνείρων τοῖς νοσοῦσι τὰς θεραπείας. τοῖς δ' ἄλλοις ἄδυτος ὁ τόπος ἐστὶ, καὶ ὀλέθριος. [5] Ἀῤῥιανὸς δὲ λέγει καὶ ὅτι κισσὸς, ἄλλῃ τῆς Ἰνδικῆς γῆς μὴ φυόμενος, παρὰ Νυσαίοις φύεται· καὶ ὅτι εἰς τὸ Νυσαῖον ὄρος τὸν Μηρὸν ἐλθόντες οἱ Μακεδόνες, ἡδέως τὸν κισσὸν εἶδον, καὶ στεφάνους σπουδῇ ἀπ' αὐτοῦ ἐποιοῦντο. καὶ ὅτι Νυσσαῖοι πρέσβεις τὸν Ἀλέξανδρον ἐν ὅπλοις ἰδόντες κεκονιμένον ἐκ τῆς ὁδοῦ, ἐθαμβήθησάν τε τὴν ὄψιν, καὶ πεσόντες εἰς γῆν, ἐπὶ πολὺ σιγὴν εἶχον. Ἰστέον δὲ ὅτι ἕλινος ἡ ἄμπελος κεῖται μὲν καὶ παρ' ἄλλοις, δοκεῖ δὲ γίνεσθαι παρὰ τὸ ἐλινύειν, ὅ ἐστιν ἀργεῖν, καὶ σχολάζειν, ὥσπερ ὁ οἶνος Διόνυσος αἴτιος. εἰδέναι δὲ χρὴ καὶ ὅτι τινὲς ταῦτα τὰ περὶ Διονύσου, καθὰ καὶ τὰ περὶ Ἡρακλέους, ἄπιστά φασι καὶ μυθώδη, καὶ κολακείας ἀναπλάσματα. πάντων γὰρ, φασὶ, τὰ κατὰ [6] τὸν δεσμὸν" τοῦ Προμηθέως ὑποθεμένων ἐν τῷ ἀρκτῴῳ γίνεσθαι Καυκάσῳ, οἱ Μακεδόνες κολακείᾳ τῇ πρὸς τὸν Ἀλέξανδρον, μετέθηκαν τῷ λόγῳ τὸν Καύκασον εἰς τὴν ἑῴαν θάλασσαν, καλέσαντες Καυκάσια ὄρη τινὰ ἐκεῖ Ἰνδικά. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες καί τι σπήλαιον ἱερὸν ἐν Παροπαμισάδαις τῷ Ἀλεξάνδρῳ δεικνύοντες, Προμηθέως δεσμωτήριον αὐτὸ ἀπέφαινον. καὶ τὸν Ἡρακλέα ἐλθεῖν ἐκεῖ ἔλεγον εἰς λύσιν τοῦ Προμηθέως· ἀναγόμενοι πρὸς τὸν λόγον, καὶ ἀπὸ τοῦ ἰδεῖν αὐτόθι βοῦς ἐγκεκαυμένας ῥόπαλον, τὸ τοῦ Ἡρακλέους παράσημον. ὥς τε τούτῳ τῷ λόγῳ ἐφ' ἑκατέρους τέρμονας γῆς ἐλθεῖν τὸν Ἡρακλέα, καὶ εἶναι καὶ τὸν Ἀλέξανδρον διὰ τοῦτο κατὰ τοὺς κόλακας οὐκ ἀπεοικότα οὔτε τοῦ Ἡρακλέους, ἀλλ' οὐδὲ μὴν οὐδὲ τοῦ Διονύσου, διὰ τὸ καὶ αὐτὸν ὁμοίως ἐκείνοις ἀποδημῆσαι. καὶ οἱ μὲν παλαιοὶ ταῦτα. εἰ δέ τι χρὴ προσπαῖξαι τοῖς κόλαξιν, εὐφυέστερον ἦν εἰς κολακείαν τὸ μὴ τοιαῦτα [7] πλάττειν", ἀλλὰ μᾶλλον ἀποσεύειν τῷ Ἡρακλεῖ καὶ τῷ Διονύσῳ τὰς ἐκδημίας, ὡς ἂν δοκοίη ὁ κολακευόμενος Ἀλέξανδρος

1. STRABON. lib. XI. 2. μηροραφής C. 3. Euterpe CXLVI. 4. STRABO lib. XI. 5. lib. v. de expeditione ALEXANDRI. 6. τοὺς δεσμοὺς C. 7. πλάττειν E.

εἰς

εἰς οὓς οὐδὲ Ἡρακλῆς, οὐδὲ Διόνυσος, οἱ τῆς εἰς τοιούτους ἀφικέσθαι τόπους. καὶ Καύκασον ὀνόμασιν ὁμοῦ Διός. οἱ δ' αὐτοὶ κόλακες, κατὰ τοὺς παλαιούς, καὶ Καύκασον ὀνόμασιν ὁμοῦ τόν τε Παροπαμισόν, καὶ τὸ Ἡμωδόν, καὶ τὸ Ἴμαιον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη. Ὅρα τόν τε Παροπαμισόν, καὶ τὸ Ἡμωδόν, καὶ τὸ Ἴμαιον, τὰ Ἰνδικὰ ὄρη. Ὅρα δὲ κόμπον Ἑλληνικόν, ὡς καὶ φθάσαντες εἴποιμεν, ἐὰν ἐξ Ἑλλάδος ἦσαν Ἡρακλῆς καὶ Διόνυσος, οἱ τοὺς τῆς γῆς ἀνδραγαθίαις περιελθόντες τέρμονας. [1] Ἀῤῥιανὸς δὲ τάδε γράφει περὶ τῆς εἰς Ἰνδοὺς τοῦ Διονύσου στρατείας. Διόνυσον πολεμῆσαι Ἰνδοῖς λόγος, ὅς τις γε ἐστὶν ὁ ἐπὶ Ἰνδοὺς στρατεύσας Διόνυσος. οὐ γὰρ δὴ ἔχω εὑρεῖν δοκεῖ οὔ τε τὸν Θηβαῖον τὸν τῆς Σεμέλης τῆς Κάδμου, οὔτε ὃν Ἀθηναῖοι ἐν ταῖς τελεταῖς Διὸς καὶ Κόρης παῖδα σέβουσιν, οὐ μὴν οὐδ' ἄλλον οὐδαμοῦ Διόνυσον ἀρήϊα ὅπλα ἐνδεδυκότα.

1166. Τόσσοι μὲν κατὰ γαῖαν ὑπέρτατοι ἄνδρες ἔασιν] Ὅτι καὶ ἐνταῦθα τοὺς ὑπερτάτους κατὰ γῆν ἄνδρας μόνους τὸ τῆς ἱστορίας ὁμολογῶν συνοπτικόν, τοὺς γὰρ ἄλλους, οἳ ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ τὰς ἠπείρους λέγει περιηγήσασθαι. τοὺς γὰρ ἄλλους, οἳ ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ τὰς ἠπείρους πλανῶνται μυρίοι, τίς ἄν, φησίν, ἀριφραδέως ἀγορεύσοι, θνητὸς ὤν; θεὸς δὲ μόνος πάντα ῥεῖα δύναται. εἶτα μαθηματικὴν φυσιολογίαν καὶ θεολογίαν τινὰ [2] ἐκθεὶς" προσφόρως τῷ καιρῷ, καὶ εἰς ἔννοιαν προσφόρως συμβάλλων τῆς γῆς προσφόρως θεμέλια ... τητος καταπαύων τὴν περιήγησιν, φησὶ θεὸν καὶ τὰ τῆς γῆς πρῶτα θεμέλια τορνώσασθαι, καὶ βαθὺν οἶμον δεῖξαι ἀμετρήτου θαλάσσης, καὶ τῷ βίῳ ἔμπεδα πάντα διατεκμήρασθαι, ἄστρα διακρίναντα· κληρώσασθαί τε ἐκάστων τῶν ἀστέρων μοῖραν γῆς καὶ θαλάττης· ὅθεν καὶ κατὰ τοὺς ἀστέρας τοὺς διαλαχόντας τὴν γῆν, ἄλλην ἀλλαχοῦ, φησί, γῆ ἑκάστη φύσιν ἔλαχεν. ἡ μὲν γὰρ λευκὴ καὶ ἀργινόεσσα τὴν μορφήν, ἡ δὲ μελαντέρα, ἡ δὲ μέση ἀμφοτέρων. οὕτω γάρ, φησίν, ὁ Ζεὺς ἐφράσατο. ἄλλη δὲ μιλτώδης, καὶ ἄλλη ἀλλοία. οὕτω γάρ, φησίν, ὁ Ζεὺς ἐφράσατο. ἐφ' οἷς γνωματευόμενος λέγει, Οὕτως ἀνθρώποις ἑτεροῖα πάντα τέτυκται. Ὅρα δὲ ὅτι ἐν καὶ ἔστι τοῦτο τέταρτον ἢ πέμπτον τῷ Διονυσίῳ γνωμικόν. Ὅρα δὲ ὅτι ἐν τῷ, ἔμπεδα πάντα τὰ κατὰ τὸν βίον τεκμήραντο, ἄστρα διακρίναντες, ἄστροις τὴν τῶν ἐγκοσμίων αἰτίαν ὁ Διονύσιος ἀνατίθησι. τὸ δὲ τορνώσασθαι, ἐξ Ὁμήρου εἴληπται, καὶ δηλοῖ τὸ περιγράψασθαι. τὸ δὲ ἀργινόεσσαν, γράφει [3] Ὁμήρου εἴληπται, καὶ δηλοῖ τὸ περιγράψασθαι. τὸ δὲ ἀργινόεσσαν, γράφεται καὶ ἀργιλόεσσαν, διὰ τοῦ λάμβδα, κατὰ στοιχείων συγγένειαν. οὕτω γὰρ καὶ τὸ νίτρον, λίτρον, καὶ τὸν πνεύμονα, πλεύμονα φασὶν οἱ Ἀττικοί. τάχα δὲ καὶ αἱ ἄργιλαι τὰ ὑπόγαια οἰκήματα ἐκ τῆς τοιαύτης παρωνομάσθησαν λέξεως, ὡς τῆς τοιαύτης γῆς μάλιστα εὐθέτως ἐχούσης διὰ τὴν [4] στεγανότητα", πρὸς κατεργασίαν τοιαύτης οἰκήσεως. τὴν δὲ μίλτον περιφράζων, ἄνθος λέγει Ἀσσυρίης γῆς, ἀντὶ τοῦ Σινωπικῆς. Ἀσσυρία γάρ, κατὰ τὸν [5] Διονύσιον, ἡ περὶ Σινώπην γῆ

[1]. lib. VI. de expeditione ALEXAND. [2]. ἐκτιθεὶς R. [3]. Iliad. Ψ. v. CCLV. [4]. στενότητα R. [5]. DIONYS. v. DCCLXXV. vide EUSTATHIUM in locum.

Σινώπην

Σινώπην γῆ κατὰ Εὔξεινον, ὡς προείρηται. αὐτὸ δὲ τοῦτο Σινωπικὴ ἡ μίλτος λέγεται, κατὰ τοὺς παλαιούς, οὐ διὰ τὸ αὐτόθι γίνεσθαι, ἀλλὰ διὰ τὸ ἐκεῖ πρὸς τὴν ἐμπόρων κατάγεσθαι. διὰ τοῦτο δὲ τάχα καὶ σινωπίδιον ἐρυθροὺς φαίνοντες οἱ τεχνῖται τὸ τοιοῦτον χρῶμα φασίν. τῇ δὲ Σινωπικῇ μίλτῳ ἐνάμιλλον εἶναι καὶ τὴν Ἰβηρικὴν λέγουσιν.

1181. Ὑμεῖς δ' ἤπειροί τε, καὶ εἰν ἁλὶ χαίρετε νῆσοι] Ὅτι γλυκεῖα ἡ καταστροφὴ τοῦ ποιήματος. ὡς γὰρ προαίρεσιν ἔχουσι τοῖς ἀψύχοις ὁμιλῶν ὁ Διονύσιος κατὰ λόγον γλυκύτητος, χαίρετε, φησίν, ὦ ἤπειροι, καὶ ὦ νῆσοι, καὶ ὅσα τὰ καὶ τά. καὶ ἐπὶ πᾶσιν εἰς εὐχὴν καταστρέφων τὸν λόγον, ἐπεύχεται ἐκ τοῦ κρείττονος, ἤγουν θεόθεν, ἐπάξιον αὐτῷ γενέσθαι τὴν τῶν ὕμνων ἀμοιβήν, ὡς μέγα τι ἀνύσαντι. ὕμνους δὲ ἐνταῦθα, ἢ τὰ ῥηθεῖσαν προσοιμοιβήν, ὡς μέγα τι ἀνύσαντι. ὕμνους δὲ ἐνταῦθα, ἢ τὰ ἑαυτοῦ ἔπη. ἔστι γὰρ ὅτε ὁ ὕμνος καὶ χωρὶς θεολογίαν καλεῖ, ἢ ἁπλῶς οὕτω τὰ ἑαυτοῦ ἔπη. ἔστι γὰρ ὅτε ὁ ὕμνος καὶ ἄλλως λέγεται, καὶ οὐ μόνον ἐπὶ θείου ἐπαίνου. [1] Πίνδαρος οὖν τοὺς ἑαυτοῦ ἐπινικίους, ὕμνους καλεῖ. καὶ [2] Αἰσχύλος δὲ ἐξ ἀντιφράσεως τὸ κακολογεῖν, ὑμνεῖν ἔφη, ἐν τῷ,

Ὑμνεῖθ' ὑπ' ἀστῶν φρεσιμαίοις πολυῤῥόθοις.

καὶ τὸ ἁπλῶς δὲ θρυλλεῖσθαί τι, ὑμνεῖσθαι λέγεται. καὶ [3] Ἡσίοδος δὲ τὸν περὶ ναυτιλίας ἔμμετρον λόγον, ὕμνον φησίν, ἐν τῷ,

Μοῦσαι γάρ μ' ἐδίδαξαν ἀθέσφατον ὕμνον ἀείδειν.

[4] Εὐριπίδης δὲ καὶ ἐπὶ μαντείας νοεῖν τὸν ὕμνον δίδωσιν, ἔνθα τὸ ὑμνῳδεῖν ἀντὶ τοῦ θεσπίζειν τίθησιν. φησὶ γοῦν ἐν Ἴωνι,

——— ὀμφαλὸν

Μέσον καθίζων Φοῖβος ὑμνῳδεῖ βροτοῖς.

τοῦτο δὲ καὶ ἀντὶ τοῦ [5] ἀμέτρως" ᾄδειν νοεῖσθαι δύναται.

[1]. od. II. Olymp. [2]. septem contra Thebas, v. VII. [3]. opera & dies, v. DCLX. [4]. Ion, v. VI. [5]. ἐμμέτρως & ita certe legendum; metrica enim antiqua fuere oracula. vide EURIPIDEM in Ione, v. VI. & XCIII. uti & doctissimi BARNESII notas in hunc locum posteriorem.

ΤΕΛΟΣ.

VARIÆ LECTIONES DIONYSII.

EXPLICATIO NOTARUM.

1. Codices MSS Roberti Stephani.
2. 3. 4. 5. } Quattuor codices MSS, in bibliotheca Bodleiana Oxon.
6. Codex MS in bibliotheca publica Cantabrigiensi.
7. Codex MS collegii Etonensis.
8. Paraphrastes.
9. Avienus.
10. Priscianus.
11. Eustathius.

V. 2. ἄκριτα] ἄσπετα 1. 7.
V. 5. μὴν] μὲν 1. 2. 3. 8.
V. 6. εὐρυτέρη] ὀξυτέρη 1. 5.
V. 7. ἐοικυῖα] εἰκυῖα 5. 6. 7.
V. 8. ἐπ'] ἐν 4. 5. 8.
V. 9. πρῶτα μὲν οὖν] πρῶτον μὲν 1. 11. πρώτην μὲν 1. 2. 3. 8.
V. 10. ἤτοι] ἤ τοι 4.
V. 12. βορειότατος] θερειότατος 1.
V. 14. Εὐρώπην] Εὐρώπης 3. μέσσον] μέσσου 4.
V. 18. νοτιώτατον] νοτιώτερον 1. 2. 8. 11.
V. 27. ῥόος] δῖνος 1. 4.
V. 31. ἀρειμανέων] ἀρειμανίων 11.
V. 33. εἵνεκ'] ἕνεκ' 1. 3. 7.
V. 35. αἰεὶ] πάντῃ 2. 3. 6.
V. 38. Αἰθιόπιον] Αἰθιόπων 1.
V. 39. αὐλῶν] ἀγκῶν 1. 10. 11.
V. 40. ἐκτέταται] ἐντέταται 1.
V. 42. τόσσος — τόσσα] τοῖος — τοῖα 1.
V. 43. ἔνθ' ἀπερεύγεται] ἔνθα ἐρεύγεται 2. 3.
V. 45. ἤτοι μὲν] ἤτοι ὁ μὲν 6. πρώτιστος] πρώτιστον 2. 3. 4. 8. πρώτιστα 4.
V. 47. δεύτερος — ὀλίγος] δεύτερον — ὀλίγον 2. 3. 4. 8. αὖτ'] ἐν 3. προφερέστατος] προφερέστερος 5. 9. 10. προφερέστατον 2. 3. 4. 8.
V. 51. ἀπαὶ] ὑπαὶ 2. 3.
V. 54. Ἀῤῥαβικὸς] Ἀῤῥάβιος 2. 3. 4.
V. 55. πόντου] κόλπου 1.
V. 56. βαθυκύμονος] βαθυκύμονες 2.
V. 59. πελάγεσσιν] ῥοθίοισιν 1. 2. 3.
V. 67. ἔδραμε κίων] ἔδραμεν ἄξων 1. 11.
V. 68. πυκινοῖσι] πυκνοῖσι 2.
V. 72. δ' ἔνθα] τ' ἔνθα 5. παρὰ] περὶ 2. 3. 4.

v. 73. ἐπ'] ἐς 7.
v. 76. ἕλκεται] ἔρχεται 2. 3.
v. 77. ἠπείροιο] ἠπείροισι 1. 5. 6. 8. 10.
v. 80. Σικελικῆς] Σικελίης 1. 2. 3. 4.
v. 82. τῇ] τῷ 5. 6. 7.
ἐγγύθι] ἔνδοθι 1. 2. 3. 7. 11.
v. 83. μετ' ἀρύεται] μετεκδέχεται 1. 2. 3. 4. μετωρύεται 7.
v. 85. αὐτὰρ ἔνερθεν] αὐτὰρ ὕπερθεν 2. 3. ὅς τ' ἀπάνευθεν 5. 6.
v. 89. κάρηνον] μέτωπον 1.
v. 96. κατὰ] ἐπὶ 5. 6.
v. 98. παραπέπταται] παρακέκλιται 2.
ἄσπετος] ἄπλετος 2. 3. 8.
v. 99. πολυπενὴς] πολυτελὴς 3.
περίδρομος] ἐπίδρομος 5. 6.
v. 104. πόντος] κόλπος 5. 11.
ἐπὶ] περὶ 2. 3. 5. 6. 7.
ἑλίσσων] ὁδεύων 5.
v. 106. ἔνδον] ἔνδος 5.
v. 107. ἐρχομένην] ἐρχομένης 1. 7.
v. 109. ἐκ δ' ὀρέων Σικελῶν] ἐκ δ' ὀρῶν Σικελῶν 10.
v. 114. κατεναντία] κατ' ἐναντία 1. 2. 11.
κεῖνται] κεῖται 1. 3. 4. 6. 7.
v. 118. χώραν] χώρης 2.
v. 122. ἐπερεύγεται] ἀπερεύγεται 2. 3. 4.
v. 127. προχοῇ] προβολῇ 1. 4. προχοῆς 2. 3.
v. 128. ἐπὶ νήσων] ἐπὶ μυχῷ 1. μυχὰ νήσων 1. 2. 4. 5.

v. 129. ζεφύρου] ζέφυρος 1. 10.
v. 131. πόρον] ῥόον 1. 2. 3. 4. 7.
v. 140. Ἰὼ] Ἰνὼ 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 146. ἐγγύθι] ἀνδράσι 1. 2. 3. 8.
v. 148. δ' ἤτοι] δήτοι 1. 7.
v. 150. δύω ἀνέχουσι] δύ' ἀνίσχουσι 6. 7.
v. 151. Ἡ μὲν —] ἡ μὲν ὑπαντίη, τὴν καὶ καλέουσι 1.
v. 155. ὁλκὰς — ἀνύσσῃ] ὁλκάδ' — ἀνύσωσι 1. ὁλκὰς ἀνύσσει 5.
v. 156. ἴδοις] ἴδῃ 4.
v. 157. τόρνῳ] τορνέῳ 3.
v. 159. ἰθὺ] εὐθὺ 3.
διαγραφθέντα] διαγραφέντα 2. 3. 4. 6. 7.
μέσση] μόνη 1. 9. 10.
v. 161. σῆμα] σχῆμα 6.
v. 163. ὕδατα] οἴδματα 1.
v. 167. παρὰ] ἐνὶ 8.
v. 171. ἔχοις] ἔχεις 5.
v. 173. παρ' ἀγνώσσοντι] παραγνώσσοντι 2. 5. 8.
προμυσκόμενος] προτασκόμενος 2. 3. 4. 5.
τὰ ἕκαστα] τάδε πάντα 4.
v. 178. ἄγχι] ἄχρι 1.
v. 182. ἡ] ἣ 2. 3.
v. 184. ἐπὶ] ὑπὸ 1. 2. 7.
v. 186. τοῖς δ' ἐπὶ δὴ Νομ.] τοῖσι δ' ἐπὶ Νομ. 1. 2. 3. 4.
παραπέπταται] ἀναπέπταται) 5.
v. 195. ἀμπέχει] ἀμπέχοι 5.
v. 199. ἔρχεται] ἕλκεται 1. 3. 4. 5. 6. 7.

ἄλλη]

ἄλλη] ἄλμη 1.
v. 200. βαρυνομένη] πιπνομένη 5. 6.
v. 213. εὔιππος] εὔπυργος 1. 9. 10.
γένος] ἔδος 1. 5. πέδον 6. 7.
v. 214. Ἄγχι δ', Μαρμαρίδαι προσνενευκότες Αἰγύπτοιο,
Γαιτουλοί τ' ἐφύπερθε]
Ἄγχι δ', Μαρμαρίδαι προσνενευκότες Αἰγύπτοιο,
Κεῖθεν δ' ἐς δυσμάς, Λιβύης ὅθι φαίνεται ἀρχή,
Μάνδρος ἐρήρεισται, Σάλαθός τε ῥόον ταχὺν ἕλκει,
Ἔνθα Νιγρίτιδος ἀγλαὸν ὕδωρ, Νίγρης τ' αὐτὸς
Πέπταται, ὁλκὸν μυρίον Αἰθιόπεσσιν ἑλίσσων.
Γαιτουλοί τ' ἐφύπερθε, ——— 1.
v. 215. ἐφύπερθε] ἐπὶ τοῖσι 5.
ἀγχίγυοι] ἀγχίγειοι 1.
Νίγρητες] Νιγέρητες 2. Νήγρητες 3. 4.
v. 216. ὑπὲρ αἶαν] ὑπὸ γαῖαν 1. 5.
v. 217. ἀπείριτοι] ἀπείρονες 3. 4.
v. 219. παρὰ] περὶ 2. 4.
v. 224. στρεφθέντι] στρεφθέντα 1. 2. 3. 5. 10. στρέψαντι 1. στραφέντα 4.
v. 226. πίπτει] βάλλει 1. 5. 11.
v. 227. ὕδασι] ὕδατι 1. 3. 11.
λιπαρὸν] ἱερὸν 5.
v. 230. ὅς ῥά τε —] ὅς ῥά τε καὶ Λιβύης ἀποτέμνεται Ἀσίδα γαῖαν 5.

v. 233. διεστήσαντο] συνεστήσαντο 1. 2. 5. 6.
v. 234. ἐπειρήσαντο] ἐπειρήθησαν 1. 4. 5.
v. 238. γαίης] χέρσου 1.
v. 241. πάντα] τέκνα 1.
v. 244. βαθυκρήμνοιο] πολυκρήμνοιο 11.
v. 253. Σερβωνίδος ἄλμης] Σερβωνίδα λίμνην 2. 5.
v. 257. ἴδοιο] ἴδηαι 3.
v. 258. ἠχί τε ἄκραι] ἠχί τε μακραὶ 1. 2. 3. 4. 5. 6.
v. 260. Κασιῶτιδα πέτρην] Κασιήτιδα χώρην 1. 4. Κασιῶτιδα λίμνην 1.
v. 264. νενασμένον] λελασμένον 1. 11.
v. 266. οἳ δ'] τοί δ' 5. 6.
v. 267. εὐρείης] ἱμερτῆς 4. 10.
ὕδατα] οἴδματα 2. 4.
v. 268. πόντον] κόλπον 1. 2. 5. 8.
v. 269. σχῆμα] τέρμα 6.
v. 270. ἐθέλεις] ἐθέλῃς 4.
v. 271. Λιβύης] Λιβύῃ 2.
ῥυσμὸς] ῥεσμὸς 2. ῥυμὸς 3.
v. 277. πέλοι] πέλει 2. 3. 4.
πλευρῆς — ἀμφοτέρῃσι] — οἷς — οισι 3. 4.
v. 278. ὑπὸ] ἐπὶ 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 283. τετραμμένον] τετασμένον 1. τεταμμένον 1. 10. 11.
v. 285. ἀρειμανέων] ἐρισθενέων 5. 11.
v. 292. ὑφήμενοι] ἐφήμενοι 1.

v. 293.

v. 293. ἀμέργονται] ἀμέλγονται 1. 2. 3. 4. 11.
v. 294. τόνδε] τῶνδε 2. 3. 4. 6. 8.
v. 299. Ἴστρος] αὐτὸς 1. 4. 5. 6.
ἄγχι] ἄχρι 4.
v. 302. νέμονται] κέχυνται 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 306. αἰπὺ] ὀξὺ 5. 7.
v. 307. ἐς σῶμα] ἔσχατα 1. 4. 6. 7.
v. 308. Αλανῶν] Αγαυῶν 1. Αγαυῶν 1. 3. 4.
v. 310. Ιππήμολγοί τε, Γελωνοί] ἱππήμολγοί τε Γελωνοὶ 9.
v. 313. γραμμῇ] γραμμῆς 1. 8.
v. 314. Αλδήσκοιο] Αλδίσκοιο 2. 3.
Παντικάπαιο] Παντικάποια 2. 3.
v. 316. παρὰ] περὶ 4.
v. 317. ἠδυφαὴς] ἠδυφανὴς 1. 4.
v. 318. τε] ἢ 7.
v. 321. Νωείκι] Ωείκι 11.
ἐρυμνὰ] ἐρεμνὰ 1. 11.
v. 324. πλευρῇσι] προβολῇσι 1. 2. 3.
v. 329. λύκνις — ὁμοίη] λύκνις — ὅμοιος 4. 5. 7. 11. λύχνος — ὅμοιος 1.
v. 335. ἑσπέρη] ἑσπερον 1. 3. ἑσπέρην 1. 6. 7. ἑσπέρη 4.
v. 337. Ταρτησσὸς] Ταρτησὸς 6. 7.
v. 339. μέσση] μέσσῳ 7.
αἶα] ἄκρη 1. 3. 5.
v. 143. ὃ] οἳ 1. 4.
Απέννιον] Απέννινον 1.

v. 344. λήγει] τέμνει 1. τέμη 1. 5. 7.
v. 353. ποταμὸν] ποταμὸς 1.
v. 357. ἱμερόν] ἱερὸν 1. 3. 4.
v. 358. ἁγνῆς] ἁγνὸν 1. 3. 5. 6. 7. 10.
v. 362. Βρέντιοι] Βρέτιοι 9. 10. 11.
ἔασι] ἔασιν 1.
v. 364. παρεφαίνεται] παρεπέπλαται 1. 3.
v. 365. ὑπὸ] ἐπὶ 1. 3. 4.
ἐτέοισι] ἐπ' ἔτεσι 4. 5.
v. 366. ἐπ'] ἐς 5. 7.
Αὐσονίην] Αὐσονίης 1. 7.
σφετέρης μιχθέντες ἀνάσσης] σφετέρῃ μιχθέντες ἀνάσσῃ 11. σφετέρῃ πειθέντες ἀνάσσῃ 10. 11.
v. 369. ἱμερτὸν] αἰπεινὸν 5. 6.
v. 370. ἐπ'] ὑπ' 3.
v. 371. ἔνθα καὶ] κεῖθι δ' ἂν 4.
v. 374. μηναμβύης] μαρναμβύης 2.
v. 376. κεῖται] ναίει 1. 3. 4. 7.
v. 377. ἣν] ὃν 5. 6. 7.
v. 378. Καλαβεῖδος] Καλαυείδης 11.
v. 379. Ιηπύγων] Ιηπυγίων 1.
v. 381. ἀγχίπορον Ακυλήιον ἔνθα] ἀγχίπορον· Ακυλήιον ἔνθα 8. 9.
v. 384. στεπτὴ περιβρέεται ἅλμη] στεπτὴν ἐπιρρεύγεται ἅλμην 1. 2. 5. στεπτὴν περισύρεται ἅλμην 1. 4. στεπτὴ ἐπισύρεται ἅλμη 1. 10. στεπτὴν ἀπερεύγεται ἅλμην 3. 8.

v. 386. Τλλείων] Τλλήων 11.
v. 387. Βυλιμέων] Βυλήμων 1. 7. Βυλίνων 3.
v. 388. περὶ] ποτὶ 1. 10.
v. 390. ἂν] αὖ 1. 2. 5. 7.
κόλπον] χῶρον 1. 4. 7.
ἐεικυδέα] περιηγέα 1. 5.
v. 392. σκολιὸν γένος] σκολιῶν δέμας 1. 10.
v. 406. κοινὸν] ξυνὸν 1. 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 407. περιδινήτῳ] πολυδινήτῳ 1. 2. 5. 7. 11.
v. 409. τῆς περὶ μὲν] τῆς μὲν περὶ 1.
ζεφύροιο] ζεφύρῳ 1. 2. 3. 6. 7. 11.
v. 412. Ασέηθεν] Ασίηθεν 1. 2. 3. 4. γαίηθεν 1. 5. 7. 11.
v. 413. καὶ] ἀλλ' 2. 3. 5. 6. 7.
v. 415. Απιδανῆες] Απιδανῆος 1. 2.
v. 418. Λακώνων] Λυκαόνων 1. 7.
v. 421. αὐγὰς] ἠῶ 1. 2. 3. 4. 5. 7.
v. 422. ἑλκομένη] ἐρχομένη 1.
μὲν] περ 5.
v. 423. νέρθε] πρόσθε 1. 4. 7. 8.
v. 426. τῷ] τοῖς 7.
v. 427. Μακηδονίης] Μακηδονέες 3. 7.
v. 430. ἐκτετάνυσαι] ἐστεφάνωται 1. 2. 3. 4. 5. 7.
v. 431. εἰσὶν ὑπὸ] εἰσὶ μετ' 1. 2. 3, Αρακύνθου] Αρακίνθου 1. 2. 3. 5. 7.

v. 434. Τειναρίης] Τειναρείης 1. 2. 3. 9. 10.
v. 439. νιφόεντος] νεφόεντος 4.
v. 442. Δελφινίης] Δελφίνης 1. Δελφίνη 1. Δελφῖνος 1.
παρακέκλιται] παραπέπλαται 1. 4. 7.
v. 444. ὅθι] τόθι 5.
v. 449. ναίονται] φαίνονται 1. 5. 6. 7.
ἄλλαι] ἄλλη 1.
v. 450. ὑφιστείων] ὑφ' ἑσπείων 1. 2.
v. 451. ἐσχατόωντα] ἐσχατόεντα 1.
v. 452. ἐπ'] ἀπ' 1.
ἐπὶ] περὶ 2. 3.
v. 454. Ηρακλῆα] αἰγιάλοιο 1.
v. 456. Κοπηΐσσαν] Κοπηΐσσαν 1.
v. 457. Γυμνήσιαι] Λιμνήσιαι 1.
ὁ Βῦσος] δ' Εὔβυσος 9. 10.
v. 458. ἀπείριτος] ἐπήρατος 1. 2. 3. 7. 8.
v. 459. Κορσίδα] Κορσίκαν 11.
v. 464. κοιρανίην] κοιρανέειν 1.
v. 467. Τειναρίη] Τειναρείη 2. 3. 5. 6. 7.
v. 476. Αονίῳ] Αὐσονίῳ 5.
v. 480. Μῆνιγξ] Μῆνιξ 1. 2.
Κέρκιννα] Κέρκινα 1. 2. 7. Κέρκιννα 1. 3. 5.
v. 482. ἐπὶ γαῖαν] μετὰ πέτρην 1. 5.
v. 485. τριλλίσων] τηλίσων 1. 11. τειλίσων 1. 6. 7.
v. 487. Ιονίοιο] ἠελίοιο 1. 2. 3. 4. 7. 8.

v. 490. ἀλήτιδ@] ἀλίμον@ 1. 2. 4. 5. 7. 8.
v. 493. φαίνοιντο] φαίνον 7.
Αμβρακίκον] Αμπρακικῶν 1. 2. 5. 6.
v. 496. Χαλκίδ@] Φωκίδ@ 5.
v. 497. ἀμφὶς ἑλίσσει] ἀμφιελίσσει 1. 6.
v. 498. Αμνισοῖο] Αμνισσοῖο 7.
v. 499. Καλαύρεια] Καλαβεία 3. 5.
τρηχεῖα] τραχεῖα 1. 5. 7.
v. 500. ζόφον] νότον 1. 7.
v. 502. τὲ] ϗ 1. 7.
v. 505. πέδον] ἕδ@ 1. 2. 3. 4.
γῦ@ 1.
v. 506. ῥ ! ῥ 2.
v. 510. ἐνὶ] ἐπὶ 3.
πόντῳ] κόλπῳ 1. 4. 5. 6. 8.
v. 511. ἐφύπερθεν] ὑπένερθεν 11.
v. 516. ὅπη] ὅπῃ 3.
v. 518. ἐρρώσθ'] ξώσθ' 1. 2. 3. 4. 6. 7.
v. 522. ἔνθεν ϗ] ἔνθ' ἐνὶ ϗ 7.
v. 524. Κορυβάντιον] Κυρβάντιον 1. 2. 11.
v. 525. ἵζουσι] ἕσσαι 1.
v. 528. ἀρχομένα] ἱσταμένα 1. 4. 7. 11.
v. 529. λιγύφθογγ@] λιγύφων@ 1. 2. 4. 5. 6. 7. 8.
v. 533. Καῦνος] Κῶος 1.
v. 535. ἠλιβάτου Πελλωναίς] ἠλιβάτοιο Πελλωναίς 1. 4. 5. 7.
ἠλιβάτοιο Πελλωναίς 1. 3. 9.
v. 536. ἀναφαίνεται] ὑποφαίνεται 1. 7.
v. 538. μέλας] μέγας 3.
v. 539. βορέλω] βορέω 3.
v. 542. πολυώνυμος] μεγαλώνυμος 1. 4. 5. 7. 8.
v. 548. ἀκήρατον] ἐπήρατον 2. 4.
v. 549. διὰ] ἀνὰ 1. 2. 7.
εὐθὺς] ἰθὺς 1. 5.
v. 551. δεξιτερὴ] δεξιτερῆ 1. 2. 7. 10. δεξιτερῷ 1. 4. 9.
v. 553. ἔκγονοι] ἔγγονοι 1. 2. 3. 5.
v. 554. ἀγακλέες] εὐκλέες 2. 11.
v. 555. περὶ] ἀμφὶ 1. παρὰ 1.
v. 557. ὁπποτέρω] ὁπποίη 1. 4
περὶ] παρὰ 2. 4.
v. 558. βοοτρόφον] βιοτρόφον 1.
v. 559. περὶ] παρὰ 4. 9. 10.
θευδέες] θευδέος 1.
v. 561. Γηρυόνος] Γηρυόνη 2. 4
ὑπ'] ἐπ' 1. 4. 10.
v. 563. γενέθλη] γενέθλην 1. 5. 7.
v. 564. παῖδες] ἔθνος 1. 2. 3. 5. 7.
v. 565. Βορεώταδας] Βορεήταδας 1. 2. 4.
ἀκτὶς] ἀρχὰς 1. 4. 5. 7.
v. 570. ἔνδια] ἦχι 4.
v. 571. Αμυντάων] Αμυνταίων 5.
v. 572. πελάσσει] πελάσσει 1. 6. 7.
v. 575. Θρήικες] Θρήικες 1. 4. 5. 9. 11.
v. 579. κατὰ] ἀνὰ 5. 7.
v. 582. πόλον] ῥόον 5.
v. 583. ἦμαθ' ὁμῶς] ἤματ' ἀεὶ 1.
v. 587. βαθεῖαν] βαθείῃ 1.
ῥόον] πόρον 5. 7.
v. 588. ἑσπερίου] ἑσπερίῃ 1. 7.
ἠῴην]

ἠῴην] ἠῶ ἄν 5.
v. 599. τέτευχεν] τέτυχεν 3.
εὐμήκεθ@] εὐμήκε@ 1. 7.
v. 600. ἑλισσομένοι] ἑλισσομένων 3.
v. 601. ἀντιόωσιν] ἀντήσωσιν 1. 5. 6. 7.
ἀλώμενοι] ἀλήμενοι 7.
v. 603. ἂν] αὖ 6.
v. 604. τοῖς] ϗ 5. 7.
v. 606. ἕκτοθεν] ἔξωθεν 2.
v. 611. ἀλευκέα] ἀδερκέα 1. 8.
v. 612. ἐπέχει] ἐφέπει 1. 4.
v. 616. ὑπ'] ἐπ' 1.
v. 624. πυμάτοιο] πύματον 1. 8.
περὶ] παρὰ 11.
v. 626. κυλίνδει] κυλίει 11.
v. 627. πέλοι] πέλει 2. 3. 7.
v. 628. ἀλλ' ἄπαν] ἀλλὰ μὲν 1. 5. 6.
v. 629. ἀπείειτος] ἔσω ῥόον 1. 2. 4. 7. 10. 11.
v. 631. ἔνδοθι] εἰς ἅλα 1.
v. 635. ἀπείειτοι] ἀπείρονες 2.
v. 636. μέσσον] μέσσῳ 1. 4. 5. 7.
ἀμφοτέρων] ἀμφοτέρας 1.
v. 638. μέσσα γενέθλῃ] μέσσον μὲν 1. μέσσος μὲν 6. 7.
v. 641. ὀρθότερον] ὀρθότατον 1. 4.
v. 642. ὀξυκάρηνον] ὑψικάρηνον 1. 6. 7. ὀρθόκραιρον 5. 10. 11.
v. 643. πολυειδέες] πελειάδες 1. 7.
v. 646. πάντ' ὀνόματ' εἴποι] πάντων ὄνομ' εἴποι 1. 2. 3. —— εἴπῃ 4. 7.
v. 649. ἔθεντο] ἔχουσι 1. 4. 7.
v. 655. ἰφθίμης] ἰφθίμων 11.
v. 656. Σαυρομάτησιν ἐπ'] Σαυρομάτησι μετ' 5.
v. 660. μυχὰ] μέσα 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 666. χειμαίνοντος] χειμαίνοντος 11.
v. 667. ὑπὸ] ὑπὸ 1. 2. 4.
κρυμοῖο] κρυμνοῖο 5.
v. 668. φῶτες] χῶρον 1. 2. 4.
v. 670. πλεῖστον] πλεῖον 5. 11.
v. 671. ἴδοιο] ὁρῶνται 1. 2. 3.
ὁρᾶνται 1. ὁρᾶσι 8.
v. 672. ἠὲ ϗ] ἢ ϗ 5.
v. 677. χειμερίοις] χειμερίῳ 5.
θύοντες] θυώοντες 1. 2. 3. 4. 5.
v. 678. πευκήεντα] βησσήεντα 1.
v. 680. Σαυρομάτας] Σαυρομάτους 1. 2. 4. 5. 7.
v. 682. τ', Ορέται] Τορέται 5.
v. 683. τῶν] ὧν 6.
v. 684. νοσφίσαντο] ἐνοσφίσαντο 6.
Βορέαο] ζεφύροιο 1. 2. 4. 5. 11.
v. 685. ἑσπομένους] ἐρχομένους 5.
v. 687. Ζύγιοί τε Πελασγίδ@] Ζύγοι τε Λακωνίδος 1.
v. 688. μετὰ] κατὰ 5. 6.
v. 690. πόντον] κόλπον 1. 2. 11.
v. 691. ὕρεσιν] ἀφνειόσιν 2. 4.
v. 693. ἐπερεύγεται] ἀπερεύγεται 11.
v. 699. ἔχοντες] ἄγοντες 3.

v. 702. Λιμνάων] Σειλιωῶν 1. 4. 5. 7.
v. 703. νεβεῖδας] νευεῖδας 3. 7. νεβεῖδα 3. 4. 5. 6.
ἐπὶ] περὶ 1. 3. 4. 5. 6.
v. 704. εὐοῖ] εὖ σοι 1. 6. 7. εὖ οἱ 1. 2. 4.
οὖ] δ' ἐν 1. 5.
v. 707. καταγράψαιμι] διαγράψαιμι 1. 2. 6. 7. μεταγράψαιμι 1.
v. 714. ἐρυθραίων τ' Αειηνῶν] ἐρυθραίων Αριηνῶν 2. 3. 4. 5. 6. 7.
v. 717. αἰθρείω] αἰθρείων 7.
v. 718. περίδρομον] περίτροχον 11.
v. 721. ἂψ δ' μετ' ἄρκτους] ὀξὺ δ' ἐπ' ἄρκτους 1. 4. 7. 11.
μετ'] ἐπ' 8. 10.
ἄρκτους] ἄρκτον 1. 5. 6.
v. 722. ἑλκομένη] ἑλκόμενος 1. 2. ἑλκόμενον 1.
v. 723. ἣ] ὃς 1.
v. 724. ἴδ'] ἤδ' 2.
v. 726. μὶν] οἱ 1. 2. 3. 5. 6. 7.
v. 729. παραλίην] παραλίη 4.
v. 730. Οὖννοι] Θῦννοι 11. Ωνοι 1. 4.
v. 733. Τάπυροι] τ' Απυροι 1. 2. 5. 7. 8. 9. 10. 11.
σφίσιν] σφὶν 4. 6. 7.
v. 734. ἀφνειῶν] ἀφνειὸν 1. 4.
v. 737. κνημοῖς] κνήμαις 7.
Παρνησσοῖο] Παρνησοῖο 5. 7. Παρπαμισοῖο 11.
v. 739. Αράξου] Αράξεω 1. 2. 3. 4.
v. 742. ἐμπελάσσαι] ἐμπελάσαι 1. 4. 5. 7.
κακοξεινότεροι] κακοξεινώτεροι 7.
v. 746. ἐπὶ γαῖα] ὑπὲρ αἶα 5.
v. 747. διὰ] ἀνὰ 1. 5. 6. 7.
μέσσον] μέσσης 1. 6. μέσσος 1. 2. 4.
v. 752. Φρύγες] Φρῦνοι 1. 2. 5. 7. 11.
v. 753. ἴφια μῆλα] πώεα μήλων 1. 10.
v. 756. ποίης] γαίης 1.
v. 759. περὶ] πρὸ 1. 4. 5.
v. 760. λελειμμένη] κεκλιμένη 1. 3. 7.
v. 763. παρὰ] περὶ 11.
v. 764. ἄχρι] ἄγχι 1. 2. 3. 6. 7. 11.
v. 773. ἔνθ' Αμαζονίδεσσιν] ἐνθάδ' Αμαζονίδεσσιν 4. 5. 7.
v. 774. περιήνησι] ἐνίησι 1.
v. 776. ἀκηχεμένην] ἀκαχειμένην 6.
v. 780. περὶ] πρὸ 1. 4. 10.
κρυμώδεας] κρημνώδεας 4.
v. 785. ἑλκόμεναι] ἑλκομένη 1.
v. 788. πέδον] γύος 1. 5. 6. 7. 9. 10.
v. 791. στομάτων] στόματος 1. 2. 4. 11.
χυλὸν] χυμὸν 11.
v. 800. πρὸς] ἐς 4.
v. 803. παρὰ] περὶ 2. 4. 11.
ἔχουσι] ἔχοντες 5. 7.
v. 804. εἰσορόωντες] εἰσορόωσι 5. 7.

v. 807. ἠρπάξατο] ἀπενόσφισε 1. 3. 5. 6.
v. 809. ἐπιτρέχει] ἀνατρέχει 1. 4. 5. 6. 7.
v. 811. γεγαυῖα] βεβαυῖα 1. 5. 6.
v. 814. ζαθέης] ζαθέους 1. 3. 8.
v. 818. ἀλάπαξαν] ἐλάπαξαν 4.
v. 819. ἐπ'] ὑπ' 1. 7.
v. 821. παρὰ] περὶ 11.
v. 822. παῖδες] ἔθνος 1.
v. 823. ἀγχίαλοι] ἀγχιάλου 1. 11.
v. 828. νηὸν] βωμὸν 1. 2. 3. 6. 8.
v. 829. ἐνὶ] ἐπὶ 3.
v. 834. εἰσαΐοις — τοὶ] εἰσαΐης — οἱ 2. 3.
ὕδωρ] ὕλην 1. 4. 11.
v. 836. ἐν Ασίδι τηλεθάουσι] ἐν Ασίπιδι τελέθουσι 5. 6. 7. ἐς Ασίδα τηλεθάουσι 1.
v. 837. ἀμπεδίον] ἂν πεδίον 5.
v. 838. καχλάζοντος] παφλάζοντος 1. 6. 11.
v. 840. ἰξύος] ὀσφύος 11.
v. 841. ἑλισσόμεναι] ἀμειβόμεναι 1.
v. 842. τελέοιεν] τελέθουσι 6. 7. τελέθοιεν 3. 5.
v. 843. παρθενικαὶ, νεοθηλέες] παρθενικαὶ νεοθηλέες, 1.
v. 844. περὶ σμαραγεῦντες] περισμαραγεῦντες 1. 4. 7. παρασμαραγεῦντες 3.
v. 845. ἐπὶ] περὶ 5.
στήθεσσι] στήθεσφι 1. 4.
v. 846. μέλονται] μέλωνται, 1. 9
v. 847. κεκλιμένην] κεκλιμένοι 1. 5. 6. 10.
v. 850. Παμφύλων] Παμφυλίων 1. 3. 10. 11.
φημίζουσι] κικλήσκουσι 2. 3.
v. 854. Παμφυλίδες] Παμφυλίδος 1. 5.
v. 857. ἀγκυλότοξοι] ἀργυρότοξοι 5. 6.
v. 859. Τερμισσὸς] Τελμισσὸς 11. Τερμησσὸς 1. 7. 9. 10.
v. 864. κόλπος] πόντος 1. 5. 7.
v. 867. ἐρχομένων] ἀρχομένων 1. 8.
v. 872. νῶτα] νῶτον 5.
v. 874. γεγάασι] βεβάασι 1. 2. 6.
v. 877. Συείης] Συείων 1. 3. 5. 7.
v. 878. ἐπὶ στρεπτῆς] ἐπιστρεπτῆς 1.
περιμήκεες] περιμήκεος 1. 2. 3. 4. 5. 7. 10.
v. 884. καταφράστοιο] περιφράστοιο 7.
v. 885. κἂν] κὲν 4. 7.
v. 887. πλευρῇσι] πλευροῖσι 4.
τετύχθω] τετάχθω 1. 5.
v. 889. γὰρ] μὲν 1. 5.
v. 890. ἕως Ινδῶν] ἐς ἠώην 1. 3. 9.
v. 891. τοὶ ἐν] τό γ' ἐν 2. 7.
τελέοιτο] πελέοιτο 2. 7.
v. 892. πέλοι] πέλει 2.
v. 893. οἴδματ' Ερυθρῆς] οἴδμα τ' Ερυθρὸν 1. 5.
v. 894. ἐπ'] ἐς 2. 4. 7.
v. 897. ἐγγύθεν] ἐς νότον 1. 4. 5. 7.

v. 899. ἐνέπουσι] καλέουσι 2. 3. 7.
v. 900. δύο] ὑπὸ 1. 2. 10.
v. 903. ὁμώνυμοι] ἐπώνυμοι 5.
v. 908. ἀλιδινέος] ἀλιμνηδέος 1. 4. 5. 7. 8.
v. 909. πόρον] χεῖρ 1. 2. 7. 9. 10. πόλον 5.
ἐφράσαντο] ἐφράζοντο 3.
v. 912. Σιδόνα] Σιδῶν 3.
ἀνθεμόεσσαν] ἀνεμόεσσαν 1. 2. 5.
v. 916. Ποσιδήϊα] Πισιδήϊα 1. 7.
v. 921. πᾶσαι] ἄνθεα 5.
v. 922. δένδρεσι] δένδρεα 1. 5.
v. 923. ἴδοις] ἴδῃς 4.
v. 924. Αἰξεάβικῶ] Αἰξεάβιν 1. 5. 10. 11.
κόλπου] πόντῳ 1. 10.
μύχατον] πύματον 1. 4. 7.
v. 926. ἄχρι Σελανῶν] ἄχρις Ἐλανῶν 1. 3. 5. 7. 8. 10. ἄχρις Ἐλάννων 1. 4. ἄγχι Σελανῶν 1.
v. 930. κελεύθους] κέλευθα 5.
v. 934. παιάων] γαιάων 1. 4. 7. 8. 10.
v. 937. σμύρνης, ἠ εὐώδ[μου] σμύρνης εὐώδεος, ἠ 1. 4. 7.
v. 940. αὐτὸν] αὐτὸς 4.
v. 941. γεινομένῳ] γεινομένῳ 1.
φύετο] γείνατο 1. 5.
v. 943. αὐτομάτοις] αὐτόματοι 1. 3. 8. αὐτομάτως 5.
λίμναι] κρῆναι 5.
v. 945. φύλλα] φῦλα 11.
φέροντες] φέρουσι 1. 3. 7. 8.
v. 946. αὐτὰρ ὁ] αὐτὸς 5.
μὲ νεβεῖδα καπωμαδίην] νεβεῖδας μὲ ἐπωμαδίας 1. 2. 4. 7. 8 — ἐπωμαδίην 11.
v. 948. ἀνισσείσατο] ἀνεδήσατο 1. 5.
v. 954. τερπτοὶ] τερπτὸν 5. 7.
ὑπὸ] ὑπὸ 1. 5. 7. ὅπη 1. 2. 3. 4. 8.
κλιτὺν] κλιτὺϊ 1. 2. 3. 4.
v. 956. Χαλδαῖοι] Χαλδάσιοι 1. 5. Χαυλάσιοι 2. 3. 4. 7. 9. 10.
Ἀγρέες] Ἀδρέες 2.
v. 963. παραφαίνεται] περιφαίνεται 2.
v. 964. καταρυχέουσιν] καταψύχουσιν 1. 5. 11.
v. 966. ἴδοι] εἴδει 1. 7.
v. 967. οἷά τε] οἱ ἅτε 3.
v. 969. ἐπ'] ἐν 4. 5. 11.
v. 972. μίσγεις ἀλικλύστοιο] μίσγει πολυκλύστοιο 1.
v. 983. ποταμοῦ] ποταμὸς 3.
v. 984. φέρεται, ῥόον ἶσον ἐλαύνει] φορέει ῥόον, ἐγγὺς ὁδεύων 1. 5. 8.
v. 985. ἰὼν] ἐὼν 1. 5. 7.
ὁδεύσας] ὁδεύων 1. 5.
v. 988. Θωνῖτις] Θωνίτης 2.
v. 989. πολλὸν] πολλὸς 7.
v. 994. ὀνόσσαιτο βέτης] ὀνόσαιτο βοώτης 1. ὀνόσαιτό κε βέτης 1. 3. 4.
v. 998. ὅπη κείνης] ἐπ' ἐκείνης 7.
v. 1010. ἀκρόκομοι] ἀκερσόκομοι 3.
v. 1011. ναὶ] νῶ 4.
v. 1012. ἀεὶ] αὖθι 4.
v. 1019. Γηλοὶ] Γηροὶ 1. 2. 4. 9. 10.

Ἀτροματίνοι] Ἀτραματίνοι 1. 5. 7.
v. 1024. φάρμακ' ἐμήσατο] φάρμακα μήσατο 1. 7.
γόνῳ] γονῇ 1. 5. γονῇ 7.
v. 1026. ἐπώνυμον] παρώνυμον 11.
v. 1030. ἐπ'] ὑπ' 2.
v. 1033. μαλλοῖς] μαλλῷ 1. 5. 7.
v. 1035. Κασπιάων] Κασπιάδων 2. 4. 7.
v. 1037. ἐκτέταται Βορέην τε] ἐκτέταται Βορέην δὲ 1. 2. 3. 7.
v. 1038. Τρηχαίων] Τρηχαίην 1. 4.
v. 1039. Κασπιάων] Κασπιαδίων 2. 4. 7.
v. 1044. νόμοις] νόμοισι 1.
v. 1045. ὑπείροχοι] ὑπείροχον 5.
v. 1049. πελώριον] πελώριον 5.
v. 1055. ἀενάου] ἀεννάου 11.
v. 1058. Σάρδιας] Σάρδεας 2. Σαρδίαν 5.
v. 1059. ὅπη] ἐνὶ 4. 5.
v. 1060. χρύσεα δ' αὖθ' ἵππω. — χαλινά] χρύσεοι δ' ἵππω. — χαλινοὶ 1. 4.
ὅπη] ἐνὶ 5. 7.
v. 1064. Κασπιάδων] Καυκασίων 1. Κασπιάων 5. 9.
v. 1065. ὁμωνύμως] ἐπωνύμως 4.
v. 1066. ὑπ'] ἐπ' 9.
v. 1067. τοξοφόρων] τοξοφόροι 5.
v. 1072. ἐλαιωόμενοι] ἐλιωσόμενοι 1. 2. 5. 7.
v. 1073. Χόασπις] Χοάσπης 1. 9. 11.
v. 1084. Καρμανοὶ] Καρβανοὶ 7.
v. 1086. Γεδρωσῶν] Γεδρώσιων 2.
v. 1087. παρ' ἐς] παρ' 5. 7.
v. 1090. λαβρότατον] λαβρότατος 1. λαυρότατος 5. 7.
v. 1096. Ἀείβας] Ἀράβας 1. 7. 9. 11.
Ἀραχώτας] Ἀραχωτὰς 11.
v. 1097. Παρπανισοῖο] Παρπαμισοῖο 1. 11. Παρνισοῖο 1. 2. 11. Παρπανίσοιο 1. 11. Παρπνισοῖο 1.
v. 1099. λεπτῇ ψάμμῳ] λεπτῆς ψάμμου 1.
v. 1101. ζωῇσι] ζωοῖσι 1. 5. 7.
v. 1102. ἀκήρατον] ἀπείρατον 2.
v. 1104. ἐν] αὖ 1. 5. 7.
v. 1106. Τῆς ἀποτεμνόμενοι] τὰς ἀποτέμνοντες 1. 7.
v. 1107. ἐρατεινὰ πέπλαται] ἐρατὰ προπέπλαται 1. 2. 5. 7.
v. 1109. ἦν ῥά τ'] ἤ ποτ' 1.
v. 1111. ὑπὸ] ὅπη 2.
v. 1113. κράτεσφιν] κροτάφοισιν 1. 2. 5. 7.
v. 1117. ἀργυφέας] ἀργυφέας 7.
v. 1118. προβολῇσιν] προμολῇσιν 1. 5. 7. 11.
v. 1125. ναὶ] καὶ 5.
v. 1126. αὖτε] αὖθις 5. 7.
v. 1130. πούρεσιν] τειοσῇσιν 1. 10.
v. 1133. νότιον] νότος 1. 5. 7.
v. 1134. ἄρκτων] ἄρκτον 4.
v. 1137. Ἰνδοῦ] Ἰνδῶν 5.
v. 1138. Δαρδανέες] Δάρδανες 1.

λοξὸν] πολλὸν 1.
v. 1139. συεόμενον δέχεται πλωτὸς] συεόμενος δέχεται πλωτὸν 1. 7.
v. 1141. Τοξίλοι] Ταξίλοι 1. 5. 10. 11.
v. 1142. Σκόδροι] Σκόθροι 1. Σκύθροι 1.
v. 1143. Πάκαλέων] Πευκαλέων 1. 4. 5. 7. 10.
v. 1144. Γαργαείδαι] Γανδαρίδαι 1. Γαρμανίδαι 5.
v. 1145. Μέγαρσος] Μάγαρσος 5. 10.
v. 1146. λαβρότατοι] λαβρότατος 14. λαυρότατος 1. 7. ἀβρότατος 2.
v. 1148. ἑλκόμενοι] ἑλκομένω 1. 4. 9. 10.
παρὰ] μετὰ 1.
v. 1149. δ' ἤτοι] δήτοι 1. 2. 4. 7.
v. 1150. ταχινοῖσι] ταχινοῖσι 4.
v. 1156. ἀσέρημα] εἴλημα 4.
v. 1157. πολυγνάμπτης] πολυγνάμπτις 7.
v. 1158. τῆμος] ἦμος 1. 2. 4
ἀπίμησιν] ἀπίτησιν 1.
v. 1161. ὄλεσεν] ἔσβεσεν 1.
v. 1164. σήσαις] ἔρυσαις 1. 2. 4. 5. 7.
v. 1169. πάντα] ταῦτα 5.
v. 1174. πόντοιο] ποταμοῖο 1.
βαθείης] ἀπάσης 5.
v. 1176. ἀργινόεντα] ἀργιλόεντα 1. 11.
v. 1177. λάχε μορφὴν] [illegible] 4.
v. 1178. ἄνθεϊ] ἄνθεσι 1.
v. 1179. ἐφράσατο] ἐδράσατο 5.
v. 1182. χεύματα] κύματα 5.
v. 1185. σκολιὸν] σκολιῶν 1.

NOTÆ

NOTÆ
IN
DIONYSIUM.

V. 6. εὐρυτέρη] ὀξυτέρη legit Janus Vlitius ex MS.
v. 9. πρῶτα] Paraphrastes in hunc versum, notat Dionysium fuisse Afrum. idem testimonium ex paraphrasi Græcâ, quæ male creditur Dionysii Halicarnassei, citat Lilius Giraldus. Paraphrasin a nobis editam Eustratio cuidam adscribit Catalogus Bibliothecæ Baroccianæ impressus.
v. 45. τίκτε] τίμησε, MS R. Stephani, & Priscianus.
v. 66. πρηῶνα] Paraphrastes; πρηὼν δέ ἐστιν ἡ προβολὴ, οἱονεὶ πρωϊών. Hesychius; πρηὼν, παρών. lege πρωϊών.
v. 89. περιπλώεις] περιπλώεις, codex vetus, teste H. Stephano.
v. 109. ἐκ δ' ὁρίων Σικελῶν] ἐκ δ' ὕρων Σικελῶν, Hillus, ex Ceporino.
v. 126. προχοῇσι] προβολῇσι, If. Vossius.
v. 127. προχοῇ] προβολῇ, Salmasius.
v. 128. νήσων] μυχῶν, If. Vossius.
v. 129. Παταρηΐδα] Hesychius; Παταρεῖς, πόλις καὶ ὄρος Λυκίας. lege Παταρῆς.
v. 140. τῇ] τῷ, Etymologici auctor, in v. Βόσπορος.
v. 167. παρὰ] ἐπὶ, MS R. Steph.
v. 195. Τοὺς δ' ἐπὶ Καρχηδὼν] versum hunc sic reddit Priscianus;
Quos prope tenduntur fines carthaginis alta.
pro *alta*, restituas *alma*, ad exprimendum πολυήρατον, in Dionysio.
v. 215 ἀγχίγυοι] ἀγχίμαχοι, Stephanus Byzantius in v. Νίγρητες.
v. 219. Κέρνης] Paraphrastes; ἡ δὲ Κέρνη λίμνη ἐστὶν Αἰθιοπίας. interpres Dionysii nondum editus, ab If. Casaubono citatus; ἡ Κέρνη λίμνη ἐστὶ τῆς Αἰθιοπίας παρὰ τῷ ὠκεανῷ.
v. 220. Τοὺς πρὸς ἀφνειῶν Βλεμύων] Priscianus;
Nec longe fervent Blemyorum collibus agri,
lege *solibus*.
v. 223. ὑπ' Αἰθιόπων] Paraphrastes; ἐπὶ τῶν Αἰθιόπων. lege ὑπὸ pro ἐπί.
v. 226. ἐπ' ἴδ'] in Paraphrasi super hunc locum pro Πηλουσιακὸν, lege Πηλουσιακόν.
v. 232. ἀριπρεπέων γένος ἀνδρῶν] Priscianus;
---- *Sapientum corda virorum.*
forte legendum est *turba virorum*.
v. 271. Λιβύης] Λιβύη, Menagius.
ibid. ῥυσμὸς] ῥεσμὸς, cod. MS. teste Menagio. qui etiam observat, quod in commentario quodam in Dionysium nondum edito, pro ῥυσμὸς, legitur ῥυθμὸς. & redditur ἔκτασις καὶ περιγραφή. eodem modo interpretatur hanc vocem Paraphrastes, ad versum Dionysii DCXX.
v. 291. Φαέθοντα] Paraphrastes; καὶ γὰρ οὗτος [ὁ Φαέθων] ἐξ Ἡλίου καὶ Ῥόδης γίνεται. hæc eadem verba ex antiquo Dionysii Paraphraste citat Holstenius in Stephanum Byzantium.
v. 293. ἀμέργονται] ἀμέλγονται, Etymologici auctor in v. Ἡλιάδες.
v. 295. ἀναφαίνεται] διαφαίνεται, Etymologici auctor in v. Ἄλπιος.
v. 304. Σαμάται] Σαρμάται, MS Bodl. 2. quam lectionem approbat J. Gronovius in suis notis super Stephanum Byzantium.
v. 308. Ἀλανῶν] Ἀγαυῶν, MSS. Salmasio teste.
v. 321. Γέῤῥαι] Ῥῆτοι Tanaquillus Faber restituit.
v. 329. λυκνὶς ὁμοίη] λύχνης ὅμοιος, MSS. teste Salmasio.
v. 335. ἄκρη] ἄκρῃ, cod. MS H. Stephani.
v. 338. Κεμψοὶ] Κελτοὶ, Ceporinus.
v. 341. ὀρθὸν] hunc versum cum sequenti

quenti omittit Stephanus Byzantius in v. Ἀπίννιον

v. 343. δ᾽] ὧν, Steph. Byz. ibid. & MS H. Stephani.

v. 350. Λατίνων] in quodam MS H. Stephani, huic nomini superscriptum erat, τῶν Λογγοβάρδων.

v. 387. Βυλιμέων] Βυλινέων in quibusdam exemplaribus. supra hoc nomen in uno H. Stephani codice, scriptum erat, Χρυβάτων.

ibid. ἀκτάς] ἀκταῖς MS Eton.

v. 390. ἱερικυδέα] περιηγέα legit If. Casaubonus. quæ lectio, eodem judice, naturam loci exprimit, qui ab Athenæo sic describitur, Deipnos. xi. 2. Πολλοῖς δέ ὁ ἐν Ιλλυρίοις τόπῳ διαβόητός ἐστιν, ὁ καλέμενος Κύλικες· παρ᾽ ᾧ ἐστι τὸ Κάδμυ καὶ Ἁρμονίας μνημεῖον, ὡς ἱστορεῖ Φύλαρχος ἐν τῇ δευτέρᾳ καὶ εἰκοστῇ τῶν ἱστοριῶν.

v. 444. ἱμερτῇ] judicent docti, an etiam μεγάλη legerit Eustathius.

v. 464. Κοιρανίω] Paraphrastes ad hunc versum, quædam è Callimacho citat, quæ sic ex Scholiis in Lycophronem restituenda sunt,

Ῥήγιον ἄστυ λιπὼν Ιοκάσυ Αἰολίδαο.

v. 469. Πελωρὶς] Πελωρὶς (inquit Etymologici auctor) νῆσος καὶ τόπος· Διονύσιος ὁ περιηγητής. γέγραπται δὲ μικρὸν, ὡς τό.

Ἀκρα δέ οἱ Πάχυνος, Πελωρίς τε, Λύβη τε.
καὶ μέγα, ὡς τό,
Πειμήσασα Πελωρὶς, ἐς Αὐσονίω ὁρόωσα.

locus Dionysii (inquit F. Sylburgius) non caret vitio. si Πελωρὶς legendum sit, talis requiratur lectio,

------ Πελωρίς τ᾽ ἄμπια Λύβη τε.

vel additione in primo hemistichio facta,

Ἀκρα δέ οἱ τελέθει Παχυνὸς, Πελωρίς τε, Λύβη τε.

v. 494. Κίρκυρα] Dionysii interpres MS citatus ab If. Casaub. in Strabonem; Κίρκυραι δὲ δύο, ἡ μὲν Φαρακὶς, ἐν ἀρχῇ τῷ Ἀδρίυ· ἡ δὲ περὶ τὰ ἐνδόν, ἡ καλυμένη Μελίγονις (scripserat forte Μελαινὴ) καὶ δύο λιμένας ἔχει· ἡ Φαρακὶς, ἧ μὲν Αλκινόυ, ἧ δὲ Ὑλλυ· δὲ, φησὶ Καλλίμαχος. Ἀμφίδυμος Φαίαξ.

v. 496. ἀλλάων] ἀλλοίων, Stephanus Byzantius in v. Χαλκίς.

v. 497. Ἀχιλλῶος ἀμφὶς ἐλίσσει] in Paraphrasi, Ἐχρηματίσθη τοῦ Ἀλκμήωνι γῆν οἰκῆσαι, ἣν ὁ ἥλιος οὐκ οἶδε. *. fabula hæc imperfecta suppleri possit ex Thucydidis libro II. sect. CII.

v. 500. αὖθ᾽ ἐπέρωθι] αὖ ἐπὶ τῇσι, Steph. Byz. in v. Κάρπαθος. apud quem hic versus vitiose citatur ex Homero.

ibid. ζόφον] νότον, Avienus.

v. 511. Σινιάδος] Glossæ; Σινιάς, Ἀκρωτήριον Ἀσίας. lege Ἀττικῆς.

v. 535. ἠλιβάτυ Πελλωαίε] ἠλιβάτοιο Πελληναίης. Salmasius, & Holstenius.

v. 540. Πέπταται ἔνθα] Priscianus;

Panditur hinc pelagus, tumidaque Tripontide fervet
Ad boream: saxisque viget Proconesus illa.

pro *viget*, lege *riget*.

v. 571. Ἀμνιτάων] Ναμνητάων, Menagius.

v. 592. Αἶψά κε] Κωλιάδος, αἶψά κε ἢ μεγάλην -----, Salmasius.

v. 599. περιμήκετος] ἱερμήκετος, Ceporinus.

v. 600. ζεί] οἱ, Phavorinus in v. [illegible]

v. 682. τ᾽ Ορίται] Τορέται, Salmasius.

v. 684. Βορέαο] ζεφύροιο. MSS. teste Salmasio.

v. 693. ἐπιρρύγεται] ἀπιρρύγεται, Stephanus Byzantius in v. Ἀρμινία.

v. 734. Δερκεβίων] Δερβικίων, Holstenius. Δερβίκισί τε καὶ ἀφνειῶν κλίμα Βάκτρων, Salmasius.

v. 737. Παρησαοῖο] Παρησσοῖο, vel Παρνησοῖο, Salmasius.

v. 760. λελιμμένη] scribe in version Stephani, *ventis relicta*.

v. 763. ἐπιλαδὸν] male hanc vocem interpretatur Paraphrastes.

v. 775. Ἀσωπίδα] Ἀσιήτιδα legit Priscianus, ut videtur.

v. 829. πρέμνῳ ἐνι πτελέης] P. Petitus in dissertatione de Amazonibus ostendit πτελέαν hic non significare *ulmum*, sed partem urbis Ephesi ita nominatam. vide Callimachi hymnum in Dianam.

v. 871. λίμνος] λιμένι, Ceporinus. uti & H. Stephanus.

v. 912. Βύβλον] hunc versum ex Hesiodo citat Etymologici auctor in v. Βύβλος. ubi Διονύσιος reponendum pro Ἡσίοδος, censet Berkelius. notandum, quod in Etymologico Σιδῶν᾽ ἀνθεμόεσσαν legitur.

v. 918

v. 918. αὐτὰρ ἐνὶ μεσσῇσιν] post hunc versum, quædam Dionysii excidisse opinatur Holstenius; censetque hemistichium illud quod ex Dionysio citat Steph. Byzantius in v. Ἐμισα, in hoc loco reponendum esse. hemistichium hoc est;

Τῆς δὲ πρὸς αἰζηῆς (ἀντολίην l. Holsten.) Ἐμίσων πόλιν ----

fragmentum hoc esse Dionysii constat ex Avieni versione.

Urbs mediis Apamea dehinc consurgit in arvis.
Et qua Thæbeam procul incunabula lucem
Prima fovent, Emisa fastigia celsa renidens. &c.

v. 924. Ἀρραβικῶ] Ἀρραβίν, Stephanus Byzantius in v. Ἀρραβία.

v. 926. ἄχει Σελανῶν] ἄχρις Ἐλανῶν, Salmasius.

v. 945. κινναμώμων] in codice MS H. Stephani, scriptum erat, Κινάμωμον, τὸ τεμάχιον. item Κινάμωμον, ἄμπελος ὅμοιον τῷ βλαστήσει· ἐὰν δέ τινι προσάξῃς, ὑφ᾽ ἡδονῆς κλαυθμυρίζει· καὶ ἐὰν ἀποσπάσῃς, ἀποτρίχει. eadem verba Paraphrastes habet in hunc locum. vide comm. Eustathii ad v. DCCCCXXXIX.

v. 954. κλιτὺν] κλυτὺν, MS H. Steph.

v. 957. Χατραμὶς ἐννάει] Priscianus:

Chatramis atque Maca contra sunt Persidis aquor.

forte Priscianus (inquit Bochartus) in Dionysio legerat, Χατραμὶς ἐν Μάκῃ, vel ἐν Μάκαις.

v. 959. Καιζαβηνοί] Καζαβηνοί, Salmasius & Lloidius.

v. 998. ἐπὶ] ἔπι forte vera lectio, inquit H. Stephanus.

v. 1069. δέ Τασκοί] Τασκοί, Salmasius.

v. 1073. Κῦρος] Κύρος, codd. veteres, teste Salmasio.

ibid. Χόασπις] Χοάσπης, MS Salmasii.

v. 1074. τε] δέ, Salmasii cod. MS.

v. 1096. Ὠρείτας τ᾽, Ἀριβάς τε,] Ἀρβίας, Ὠρείτας τε Auctorem scripsisse certa fides est, inquit Salmasius.

v. 1097. Παρπανισοῖο] Παρπισοῖο, Salmasius.

v. 1138. Δαρδανίες] Δανδαρίες, Holstenius.

v. 1141. Σάβαι] Σίβαι, Salmasius.

ibid. Τοξίλοι] Ταξίλοι, Salmasius.

v. 1143. Πιυκαείων] Πευκαλέων, Salmasius.

v. 1144. Γαργαρίδαι] Γανδαρίδαι, Salmasius.

v. 1148. ἄμης] ἄκρης, Salmasius.

NOTÆ

NOTÆ
IN
EUSTATHIUM.

Pag. 116. lin. 27. *πάλαι*] forte legendum est *πάλα*, ut intelligatur annuli *pala*.

p. 119. col. 1. l. 8. 13. Dionys. *v.* XLVI.] *lege*, 13. lib. III. de expedit. Alexandri

ibid. col. 1. l. 8. 13. Dionys. *v.* XLVII.] *scribe*, 13. lib. III. de expeditione Alexandri.

p. 128. l. 21. Ρηγίνης] Ροδάνου restituendum est, inquit H. Valesius.

ibid. col. 2. l. 5. MCCCLVI.] *scribe*, MCCCXII.

ibid. col. 2. l. 6. Ut Steph. Byz.] *lege*, vide notas Tho. de Pined. in Stephanum.

p. 132. l. 2. Αὔσονας] legendum est proculdubio Ἀσίδας.

ibid. col. 2. l. 2. CLII.] *scribe*, CIII.

p. 138. col. 2. l. 4. *v.* V.] *lege*, *v.* LXI.

p. 140. col. 2. l. 3. LXXXIX.] *lege*, LXXXVIII.

p. 141. col. 2. l. 2. Δ.] *lege*, A.

p. 143. col. 1. l. 3. Δ. *v.* XXIV.] *scribe*, Δ. *v.* LXXXIV.

p. 145. l. 19. Μαζίκων] restituo Μαζάκων, inquit Valesius ad Marcellinum.

p. 146. l. 15. ἡ καὶ Λωτ.] ἐν ᾗ καὶ Λωτοφαγῖτις, legendum est, inquit Berkelius.

ibid. l. 22. εἰρλωοῦντες] potius scribendum εἰρλωσύοντες, inquit H. Steph.

p. 147. col. 2. l. 5. LXXXI.] *scribe*, CLXXXI.

p. 152. col. 2. l. 3. XIII.] *lege*, III.

p. 158. l. 31. MS R. Steph.] *lege*, καὶ συνεκθέσεσι MS R. Steph. male pro καὶ προεκθέσεσι.

p. 164. col. 1. MS. R. Steph.] *adde*, facile crediderim Eustathium scripsisse δυνάσται καὶ μαθητεῦσαι. H. Steph.

p. 166. col. 2. l. 8. XXXII.] *lege*, XXXIV.

p. 172. col. 1. l. 4. Erato, *v.*] *dele v.*

ibid. col 2. l. 1. Terpsich. *v.*] *dele v*

p. 178. l. 32. ἐκεῖθεν δὲ καὶ Ῥίθων] hæc è Steph Byz. desumuntur, in *v.* Τάρας.

p. 182. l. 12. *μακρoί*] lege *μικροί*. vide Vegetium.

p. 198. l. 16. φασίν] *lege* φησίν.

p. 200. col. 1. l. 3. DLXVII.] *l.* DCCLXVII.

p. 209 l. 3. ἡμῶν] Berkelius ὑμῶν legit.

ibid. col. 2. l. 5. T. *v.* CCCXXVI.] *lege*, N. *v.* XII.

p. 212. col. 2. l. 7. Holstenio.] *adde*, Διονυσία legunt Is. Vossius & Berkelius.

p. 217. l. 34. Ἀρριανὸς] lib. II. de expedit. Alexandri.

p. 218. l. 33. Βηρία] Ἰβηρία legas, inquit Berkelius.

p. 220. l. 36. DLXVII.] *lege*, DLXVI.

p. 223. l. 1. 546.] *scribe*, 596.

p. 225. col. 2. l. 1. XLV.] *lege*, XLVII.

p. 227. col. 2. l. 1. 8. lib. v. de expedit. Alexandri. 9. *v.* DCCCL.] *scribe*, 8. *v.* DCCCL. 9. lib. v. de expedit. Alexandri.

p. 230 col. 2. l. 2. LXXVII.] *scribe*, LXXI.

p. 234. col. 2. l. 2. ὑδὶ] *scribe*, ὕτι.

p. 237. l. 33. Τεμυρεῖδος] Τωμυρεῖδος, H. Steph.

p. 243. l. 25. ἐὰν] ἐᾶν legatur, ait H. Steph.

p. 249. l. 6. Ἀντωνίας] aliter Ἀντωνινίου, inquit Gisb. Cuperus.

ibid. col. 1. l. 5. MCXLI.] *lege*, MCCXL.

p. 250. l. 4 πῶς] πρὸς, conjectura H. Stephani

ibid. l. 9. Λυγγίως] Λυγκέως, conject. H. Steph.

ibid. col. 1. l. 3. XV.] *lege*, XIII.

p. 252. l. 12. Κατ' Ιυσύφον] Κοτυάφον, Holstenius & Berkelius.

p. 254. l. 19. Τάλλα] Berkelius legit Πάλλα, ex Steph. Byz. in *v.* Θίβα.

p. 256. l. 2. 857.] *scribe* 837.

p. 262. l. 3. Σινάρου ---- Σίναρον] *lege*, Πινάρου & Πίναρον.

ibid. col. 1. l. 1. VIII.] *lege*, IX.

p. 264. l. 25. Σίλτιον] Σίλπιον, Berkelius.

p. 2-2. l. 30. Αχος] Αβος restituit Berkelius.

p. 273. col. 2. l. 2. CCCCXLI.] *l.* CCXLI.

p. 276. col. 2. l. 1. Δ] *lege*, A.

p. 279. l. 23. λέγεται δὲ Περσική τις &c.] Colomesius in Κειμηλίοις literariis, cap. 1. hunc locum corruptum esse existimat. quem vide.

p. 283. l. 1. Παρησὸν] *lege*, Παρπανισόν.

Supplementum lacunæ, quæ in Scholiis *Eustathii* occurrit ad versum *Dionysii* DCCCLXXXIX, &c. è codice MS bibliothecæ *Claromontanæ* depromptum.

V. 889. Οἶδα γὰρ ἐν πρώτοισιν] Ὅτι τὸ, ἐν ἀρχῇ λόγου, καὶ, πρὸ ὀλίγου δὲ, ἐν πρώτοις, λέγει. φησὶ γοῦν, οἶδα ἐμοῦ ἐν πρώτοις ἀκούσας.

891. Ἐν πλευρῇσι] Ὅτι πλευρὰν εἶπον θηλυκῶς, καὶ πλευρὸν οὐδετέρως. [1] λέγει καὶ πέζαν, τὴν αὐτὴν πλευρὰν, ἀπορῶν ἑτέρου κυρίου ὀνόματος· τὴν δ' αὐτὴν καὶ κρηπῖδα [2] ἔφη ἐν τοῖς περὶ * τούτοις". Ἔστι δὲ πλευρὰ, γραμμὴ ἐν σχήματι ἀγώνιος.

899. Ἣν Κοίλην ἐνέπουσιν] Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν ἐπώνυμον οὕτω καλεῖσθαί φησι, τουτέστι Κοίλην φερωνύμως λέγεσθαι, διότι αὐτὴν μέσην καὶ χθαμαλὴν κειμένην ἔχουσιν ὄρη δύο, τό, τε ἑσπέρειον Κάσιον πρὸς τῇ θαλάσσῃ κείμενον, καὶ ὁ ἠῷος Λίβανος, ὑφ' ὧν περιέχεται. οὕτω καὶ [3] Ὅμηρος τὴν Λακεδαίμονα κοίλην λέγει, διὰ τὸ περιειλῆφθαι κυκλόθεν ὄρεσιν. Ὁ μέντοι [4] γεωγράφος οὕτω φησί· Λίβανος καὶ Ἀντιλίβανος ὄρη δύο ὡς ἂν παράλληλα, ποιοῦντα τὴν Κοίλην καλουμένην Συρίαν, τελευτῶντα ἐγγὺς τῶν Ἀραβικῶν ὀρῶν τῶν ὑπὲρ τῆς Δαμασκηνῆς χώρας, εἰς ἄλλα ὄρη γεώλοφα καὶ καλλίκαρπα, μικρὸν ὕπερθεν τῆς θαλάσσης ἀρχόμενα, Λίβανος μὲν τῆς κατὰ Τρίπολιν, Ἀντιλίβανος δὲ τῆς κατὰ Σιδῶνα. καὶ ὁ μὲν γεωγράφος ταῦτα. Ὁ δὲ Διονύσιος τὴν Κοίλην Συρίαν καὶ πολύπολιν λέγει, καὶ πολλοὺς καὶ ὀλβίους ἄνδρας ἔχουσαν. Καὶ χρᾶται ἐπαναλήψει, ἐπ' αὐτῆς εἰπών· ἐς νότον ἕρπει, ἐς νότον ἀντολίην τε. Ὁ δὲ [5] γεωγράφος λέγει καὶ ὅτι πᾶσα ἡ ὑπὲρ Σελευκίδα καὶ Αἴγυπτον καὶ Ἀραβίαν ἀνίσχουσα χώρα, Κοίλη Συρία λέγεται, ἰδίως δὲ ἡ τῷ Λιβάνῳ καὶ Ἀντιλιβάνῳ ἀφορισμένη. Συρία δὲ ἀπὸ Σύρου κέκληται. φασὶ γὰρ ὅτι Λιβύης υἱὸς Ἀγήνωρ, οὗ καὶ Τύρος, Φοίνιξ, καὶ Σύρος, καὶ Κίλιξ, ἀφ' ὧν καὶ αἱ χῶραι· καὶ Κάδμος, ὅπερ ἡ Καδμεία ἐπώνυμος.

904. Οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρῳ] Ὅτι τῆς Κοίλης Συρίας οἱ μὲν ἐπ' ἠπείρου, ἤγουν οἱ Ἠπειρωτικοί, τοῦτο Σύριοι, τουτέστι [6] Σύριοι" καλοῦνται· οἱ δὲ περὶ θάλασσαν Σύροι ὄντες καὶ αὐτοί, ὅμως καὶ Φοίνικές εἰσι τὴν ἐπωνυμίαν, γένος Ἐρυθραῖον. Λέγει δὲ καὶ [7] Ἡρόδοτος τούτους ἐκ τῆς ἐρυθρᾶς καλουμένης θαλάσσης ὑπερβάντας οἰκεῖν τῆς Συρίας τὰ περὶ θαλάσσης, καὶ τοῦτο τὸ χωρίον

1. EUSTATH. *v.* DXXXV. 2. EUST. *v.* CCCXXXII. * l. τούτου. 3. Iliad. B. *v.* DLXXXI. 4. STRABO lib. XVI. 5. ibid. 6. lege Σύροι. 7. Polymn. *v.* LXXXIX.

μέχρις Αἰγύπτου Παλαιστίνην καλεῖσθαι. ὅθεν καὶ δοκοῦσιν, ὡς ὁ Διονύσιος παραδηλοῖ, ἐπωνύμως ἤτοι φερωνύμως οὕτω λέγεσθαι, ὡς ταυτὸ ὂν Φοινικάς τε καὶ Ἐρυθραίους εἰπεῖν, ὥσπερ καὶ φοινικοῦν χρῶμα καὶ ἐρυθρόν. Καὶ μὴν ἄλλοι Φοίνικας αὐτοὺς καλεῖσθαί φασιν ἀπὸ Φοίνικος τοῦ Ἀγήνορος, ὡς εἴρηται ἤδη. Λέγεται δὲ κατὰ τοὺς παλαιοὺς Φοινίκη πᾶσα ἡ ἀπ' Ὀρθωσίας μέχρι Πηλουσίου παραλία στενὴ καὶ ἀλιτενής. Ἱστέον δὲ ὅτι ἡ Κοίλη Συρία πρὸς διαστολὴν ἑτέρας λέγεται, διότι καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς ὁ [1] Διονύσιος ἐρεῖ ὅτι Κοίλην Συρίαν διαδέχεται ἡ ἑτέρα Συρία ἑλκομένη μέχρι Σινώπης, ὅπου, ὡς προγέγραπται, τοὺς Ἀσσυρίους εἶναί φησι. Ὅρα δὲ, ὅτι ὥσπερ τοὺς τῆς Φρυγίας κατοίκους οὐ μόνον Φρύγας ἀλλὰ καὶ Φρυγίους ἄνδρας φαμὲν, ὅθεν καὶ ἄστυ Φρύγιον, καὶ τοὺς ἐν Λυδίᾳ Λυδοὺς καὶ Λυδίους, καὶ τοὺς ἐν Ἀραβίᾳ Ἄραβάς τε καὶ Ἀραβίους, οὕτω καὶ τοὺς τῆς Συρίας, Σύρους τε καὶ Συρίους λέγομεν. Τὸ δὲ Σύρος ἔστι καὶ θηλυκὸν εἰς ρα. λέγεται γὰρ ἡ Σύρα γλῶσσα.

907. Οἳ πρῶτοι νήεσσιν] Ὅτι Φοίνικες πρῶτοι νηυσὶν ἐπειράσαντο θαλάσσης, καθά φησι καὶ Ὅμηρος ναυτικωτάτους αὐτοὺς ἱστορῶν. Πρῶτοι δὲ τῆς κατὰ θάλασσαν ἐμπορείας ἐμνήσαντο, καὶ βαθὺν οὐρανίων ἀστέρων πόρον ἐφράσαντο, οὐχ ὅτι αὐτοὶ τὸν οὐρανὸν πόλοις, ὅ ἐστι κύκλοις ἔταμον, τοῦτο γὰρ Αἰγυπτίων εὕρημα, [2] ὡς προείρηται, δι' ἀστρονομίαν, ἀλλ' ὅτι τοῖς ἠστροθετημένοις ἤδη καὶ παρὰ Αἰγυπτίων ἠστρολογημένοις προσέσχον δι' ἐμπορείαν οἱ Φοίνικες. ναυτικώτατοι δὲ Φοινίκων Σιδώνιοι. Ὁ δὲ [3] Γεωγράφος οὕτω καὶ περὶ τούτων φησίν· ὥσπερ Αἰγυπτίων εὕρημα ἡ γεωμετρία ἐκ τῆς χωρογραφίας, ἣν ὁ Νεῖλος ἐργάζεται συγχέων τοὺς τῆς γῆς ὅρους ἐν ταῖς ἀναβάσεσιν, οὕτως ἐκ Φοινίκων εἰς Ἕλληνας ἡ Ἀστρονομία ἥκειν πεπίστευται καὶ ἡ Ἀριθμητική. φιλόσοφοι γὰρ περὶ Ἀστρολογίαν καὶ ἀριθμητικὴν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοὶ καὶ ναύκληροι ἀπὸ λογιστικῆς καὶ νυκτιπλοΐας ἀρξάμενοι, τουτέστιν λογαριάζοντες μὲν τοὺς φόρτους, ἄστροις δὲ σημαινόμενοι τὸν ἐν νυκτὶ πλοῦν, ἀρχὴν ἐντεῦθεν ἔσχον, εἰς Ἀριθμητικὴν καὶ Ἀστρονομίαν. [4] Ἀρριανὸς δὲ ἐν τοῖς περὶ [5] Ἀλεξάνδρόν φησιν, ὅτι Φοίνικες μὲν πρὸς τὴν ὀλίγην ἄρκτον μελετῶσι τὰς πορείας, οἱ δὲ ἄλλοι ἄνθρωποι πρὸς τὴν μείζω. Λέγει δὲ ἐκεῖνος ὀλίγην μὲν τὴν κυνόσουραν, μεγάλην δὲ τὴν [6] ἡλίκην", ἀφ' ἧς καὶ οἱ Ἀχαιοὶ [7] ἡλίκωπες", ὡς οἴονταί τινες. Ἡρόδοτος δὲ στοχάζεται καὶ τὰ γράμματα μὴ ὄντα πρὸς τοῖς Ἕλλησιν, ἐκεῖθεν παραδοθῆναι ὑπὸ τῶν μετὰ Κάδμου εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐλθόντων Φοινίκων, καὶ Φοινίκια καλεῖσθαι.

910. Οἵ τ' Ἰόπην] Ὅτι πόλις Φοινίκης Ἰόπη, κληθεῖσα οὕτω ἢ ἀπὸ τῆς

1. v. DCCCCLXXI. 2. EUSTATH. v. CCXXXII. 3. STRABO lib. XVII. 4. de Expedit. ALEX. lib. IV. 5. l. Ἀλεξάνδρου. 6. l. ἑλίκην. 7. l. ἑλίκωπες.

Ἰοῦς,

Ἰοῦς, ἢ ἀπὸ τῆς Ἰόπης θυγατρὸς μὲν Αἰόλου, γυναικὸς δὲ Κηφέως, ἀφ' οὗ καὶ Κηφῆνες οἱ [1] Αἰγύπτιοι.

Γάζαν] Ὅτι Γάζα μὲν Φοινίκης, νῦν δὲ Παλαιστίνης. ἐκλήθη δέ ποτε καὶ Ἄζα, ἢ ἀπὸ [2] Ἄζονος" υἱοῦ Ἡρακλέους, ἢ ὅτι Ζεὺς κτίσας αὐτὴν, κατέλιπεν αὐτόθι τὴν ἑαυτοῦ [3] ἄζαν". καλοῦσι δὲ οὕτως οἱ Πέρσαι τὰ χρήματα.

Ἐλαΐδα] Ὅτι Ἐλαῒς πόλις Φοινίκης οὕτω λέγεται, διὰ τὸ ἐλαιοφόρον εἶναι.

911. Καὶ Τύρον] Ὅτι νῆσος ποτὲ ἦν ἡ Τύρος, ἡ τότε ἐστὶ χερσόνησος. ὠνόμασται δὲ ἀπὸ Τύρου τοῦ Φοίνικος, ἢ ἀπὸ γυναικὸς Τύρου, ἧς καὶ Ἀγήνορος ἡ Εὐρώπη, ἧς ἡ χώρα ἐπώνυμος. Συνῆπται δὲ ἡ Τύρος χώματι πρὸς τὴν ἤπειρον, ὃ κατεσκεύασε πολιορκῶν Ἀλέξανδρος, ὅτε καὶ ἐνύπνιον Σάτυρος ὁραθεὶς ἐχρησίασεν τῷ βασιλεῖ κατ' ὀνείρου λοξότητα ὅτι σὰ Τύρος, τουτέστι σὴ, Δωρικῶς, καὶ ὑπὲρ τὴν σὴν ἐξουσίαν ἔσται ἡ Τύρος. Τιμῶσι δὲ τὸν Ἡρακλέα ὑπερβαλλόντως οἱ Τύριοι καὶ εἰσὶ πολύτεχνοι. Ἔστι δὲ, φασὶ, καὶ πορφύρα καλλίστη ἡ Τυρία. [4] Ὁ δὲ Γεωγράφος φησὶ καὶ ὅτι μεγίστη ἐστὶ μετὰ Σιδῶνα ἡ Τύρος, καὶ ὅτι ἀρχαιοτάτη, καὶ δύο λιμένας ἔχει, καὶ ὅτι σεισμοί ποτε γενόμενοι μικρὸν ἀπέλιπον τοῦ ἄρδην αὐτὴν ἀφανίσαι. καὶ ὅτι ἀτυχήσασα ὑπὸ τῇ τοῦ Ἀλεξάνδρου πολιορκίᾳ, ὅμως ὕστερον καὶ αὐτὴν ἀνέλαβε διὰ τῆς ναυτιλίας, καθ' ἣν ὑπερτεροῦσι πάντων οἱ Φοίνικες. Ἔστι δὲ καὶ περὶ τὸν * Περσικὸν νῆσος Τύρος ὥσπερ καὶ Ἄραδος. Λέγεται δὲ ὅτι ἱερὸν Ἡρακλέους ἐν Τύρῳ ἦν πλουσίως κατασκευασμένον, καὶ στῆλαι δύο κατὰ τὸν [5] Ἡρόδοτον, ἡ μὲν χρυσοῦ ἀπέφθου, ἡ δὲ σμαράγδου λίθου λάμποντος τὰς νύκτας.

912. Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν] Ὅτι περὶ Φοινίκην πόλεις μετ' ἐπιθέτων ἐκφράζει οἷον εὐπόρως ἔχων τοῦ ὀνομάζειν· λέγει γὰρ Τύρον ὠγυγίην, Βηρυτὸν ἐρατεινὴν, Βύβλον ἀγχίαλον, Σιδόνα ἀνθεμόεσσαν, Τρίπολιν λιπαράν. Περὶ μὲν οὖν τῆς Τύρου εἴρηται τὸ ἀρκοῦν. Ἡ δὲ Σιδὼν, περὶ ἣν χαρίεντα λέγει ποταμὸν ῥέειν τὸν Βοστρηνὸν, πολυτέχνους ἔχει πολίτας καὶ καλλοτέχνους. ὅτι δὲ τοιοῦτοί εἰσιν οἱ Σιδόνιοι, δηλοῦσι καὶ οἱ παρὰ τῷ [6] ποιητῇ παμποίκιλοι πέπλοι Σιδονίων ἔργα γυναικῶν, καὶ ὁ τοῦ Εὐνήου γοῦν κρατὴρ, ὃς κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν. Τούτους δὲ Σιδονίους ἀποίκους εἶναί τινές φασι Σιδονίων τῶν ἐν Περσικῷ κόλπῳ. Οἱ δὲ παλαιοὶ ἐναντιολογίας ἱστοριῶν αἰτιῶνται ἐνταῦθα. οἱ μὲν γὰρ τοὺς καθ' ἡμᾶς Φοίνικάς τε καὶ Σιδονίους ἀποίκους φασὶ

1. Αἰθίοπες legit STEPH. BYZ. in v. Ἰόπη. consule notas BERKELII, & THO. de PINEDO in eum locum STEPHANI. 2. Ἄζονος STEPH. BYZ. legit in v. Γάζα. 3. Γάζαν STEPH. BYZ. ibid. ita certe legendum. *Gazam* enim esse Persicam vocem adnotarunt Q. CURTIUS, lib. III. ISIDORUS lib. XV. Orig. & SERVIUS ad lib. I. Æneid. 4. STRABO lib. XVI. * addendum est κόλπον. 5. Euterp. v. CLXXXIV. 6. HOMER. Iliad. Z. v. CCLXXXIX. & Ψ. v. DCCXLI.

τῶν

τῶν περὶ τὸν ὠκεανὸν Σιδονίων τε καὶ Φοινίκων, περισωθέντες καὶ διὰ τὴν Φοίνικες λέγονται. Διότι, φασί, καὶ ἡ θάλασσα ἐρυθρά, ὡς ταυτὸ ὂν φοινικά τε εἰπεῖν καὶ ἐρυθραῖον. οἱ δὲ ἀνάπαλιν ἀποίκους ἐκείνους τούτων τῶν καθ' ἡμᾶς ἱστόρησαν. Περὶ δὲ τῆς Σιδῶνος ταύτης τῆς περὶ τὴν Συριακὴν Φοινίκην, φέρεται ἱστορία. ὅτι θυγατὴρ Ἰοῦς ἡ Λιβύη, ταύτης δὲ καὶ Ποσειδῶνος Ἀγήνωρ, Βῆλος καὶ Ἐνυάλιος. Βήλου δὲ Σίδη καὶ Αἴγυπτος καὶ Δαναός. Ὧν τῆς Σίδης μὲν παρώνυμος ἡ Σιδών, τοῦ Αἰγύπτου δὲ ἡ χώρα ὁμώνυμος· ἐκ Δαναοῦ δὲ οἱ Ἕλληνες, Δαναοί. Προείρηται δέ που καὶ ὅτι ὁ Διονύσιος Ὁμήρῳ ἀκολουθῶν τῆς Σιδῶνος τὴν μὲν ἄρχουσαν ἐκτείνει, τὸ δὲ ω τῶν πλαγίων συστέλλει, κἂν οἱ ὕστερον αὐτὸ διαφοροῦντες ἐκτείνουσιν. Ὅτι δὲ καὶ σοφοὶ τὰ εἰς Ἀστρονομίαν καὶ Ἀριθμητικὴν εἰσὶν οἱ Σιδώνιοι, ὡς ἐμπορικοὶ καὶ Ναυκληρικοί, ἀνωτέρω [1] εἴρηται. Λέγεται δὲ ψάμμος ὑαλίτης εἶναι τοῖς Σιδωνίοις ἐπιτήδεια εἰς χύσιν. [2] Ἡ δὲ Βηρυτὸς κτίσμα ἐστὶ Κρόνου, ἐκ μικρᾶς μεγάλη γενομένη καὶ ἰσχυρά, διὸ καὶ οὕτως ἐκλήθη· [3] βηρυτ'' γὰρ τὴν ἰσχὺν οἱ Φοίνικες λέγουσιν. Οἱ δὲ φασὶ διὰ τὸ εὔυδρον οὕτω κληθῆναι αὐτήν. βὴρ γὰρ παρὰ τοῖς ἐκεῖ καλεῖται τὸ φρέαρ. Φασὶ δὲ αὐτὴν ὑπὸ τοῦ Τυράννου † Τρύφωνος κατασπασθεῖσαν ἀναληφθῆναι ὑπὸ Ῥωμαίων, ἤτοι ἀναστῆναι καὶ καινισθῆναι. Ὀξύνεται δὲ Βηρυτός, ὡς *παρισύλλαβον, κατὰ καὶ τὸ Κωκυτὸς καὶ Ταρυτός. Μακρὸν ἔχει τὸ υ παρὰ Διονυσίῳ. Ἡ δὲ Βύβλος κτίσμα καὶ αὐτὴ Κρόνου, Ἀδώνιδος ἱερά, Κινύρου βασίλειον ἀρχαιότατον, ἀπὸ Βύβλου τινὸς στρατηγοῦ, ἢ ἀπὸ Βύβλου γυναικὸς οὕτω κληθεῖσα, ἢ διὰ τὸ πάσης ἀρχαίας βύβλου κατὰ τοὺς παλαιοὺς τὴν [4] κεφαλὴν ἀσινέα ἐν αὐτῇ γίνεσθαι, ἢ καὶ διότι Ἶσις τὸν Ὀσίριν κλαίουσα ἐκεῖ τὸ τῆς κεφαλῆς ἀπέθετο διάδημα ἐκ βύβλου ὂν Αἰγυπτίας. φυτὸν δὲ ἡ βύβλος, κατὰ τοὺς παλαιοὺς φυόμενον ἐν τοῖς Αἰγυπτιακοῖς ἕλεσι, ῥάβδος ψιλή, ὥς φασιν ἐκεῖνοι, ἐπ' ἄκρῳ χάρτην ἔχουσα, φυομένη πολλὴ καὶ ἐν τοῖς κάτω μέρεσι τοῦ Δέλτα, ἧς κρείττων, φασίν, ἡ λεγομένη ἱερατική. Τῆς δὲ βύβλου τὸ κάτω ὅσον ἐπὶ πῆχυν τρώγεται, ὡς φησιν [5] Ἡρόδοτος, πνιγηρὰ μάλιστα ἐν κλιβάνῳ διαφανεῖ. Ζητητέον δὲ μήποτε ἀπὸ τῆς τοιαύτης βύβλου οἱ τῶν πεφυκυίας ὑφαίνεσθαι, ἢ πλέκεσθαι, ἢ ἄλλως πως συντίθεσθαι, καὶ οἱ τῶν γραμμάτων φύλακες τοιαύτην ποτὲ κατασκευάζεσθαι, καὶ ἡ κλῆσις παρέμεινε καὶ εἰς ἡμᾶς, ἐναγκαλέντος τοῦ υ εἰς τὸ συγγενὲς δίχρονον. Ἐγίνετο δὲ καὶ πέδιλα ἐκ τοῦ φυτοῦ τῆς βύβλου. Οἱ γοῦν Αἰγύπτιοι ἱερεῖς βύβλινα λέγονται ποτὲ φορεῖν ὑποδήματα. Καὶ πλοῖον δὲ ναυπηγουμένων αἱ Ἁρμονίαι βύβλῳ ποτὲ παρελύοντο, καὶ ἱστία δὲ πλοίοις ἐγίνοντο βύβλινα, καὶ τὴν ἐν Ἀβύδῳ δὲ τὴν

1. vide comment. in v. DCCCCVII. 2. vide STEPH. BYZ. in v. Βηρυτός. 3. Βηρυτ legendum, judice BOCHARTO. † lege Τυφῶνος. * lege περιττοσύλλαβον. 4 lege φυλακήν, ut STEPH. BYZANTIUS, in v. Βύβλος. 5. Euterp. XCII.

Ξέρξου

Ξέρξου γέφυραν, ὡς [1] Ἡρόδοτός φησιν, Φοίνικες μὲν λευκολίνῳ ἐγεφύρουν, Αἰγύπτιοι δὲ βύβλῳ. Αἴλιος δὲ Διονύσιος ἐν τοῖς περὶ Ἀττικῶν λέξεων ὑπογράφει σαφέστερον τὴν τοῦ φυτοῦ φύσιν τῆς βύβλου, ἔνθα περὶ φιλύρας φησίν, ὅτι φυτὸν ἡ φιλύρα φλοιὸν ἔχον βύβλου παπύρῳ ὅμοιον, ἐξ οὗ καὶ τοὺς στεφάνους πλέκουσι. καὶ ταῦτα μὲν περὶ βύβλου.

914. Καὶ Τρίπολιν λιπαρὴν] Ἡ δὲ Τρίπολις, ᾗ τινι συνεχὲς κεῖσθαι ἱστόρηται τὸ τοῦ Θεοῦ λεγόμενον πρόσωπον, οὕτω καλεῖσθαι διὰ τὸ ἔχειν ἀποικίαν ἐκ τῶν πόλεων Τύρου, καὶ Σιδῶνος, καὶ Ἀράδου, περὶ ἧς ἐν τοῖς περὶ νήσων εἴρηται. εἰσὶ δὲ καὶ ἄλλαι Τριπόλεις διάφοροι.

Ὀρθωσίδα τε, Μάραθόν τε] Ὅτι πόλις Φοινίκων καὶ ἡ Ὀρθωσὶς καὶ ἡ Μάραθος. Ἰστέον δὲ ὅτι τὴν Ὀρθωσίδα, Ὀρθωσίαν οὕτως ἄλλοι φασίν, καὶ ἴσως τῷ τοιούτῳ τρόπῳ ὁ Διονύσιος, ὥσπερ τὸν πορθμὸν εἶπε [2] πορθμίδα, καὶ τὰς Ἀμαζόνας [3] Ἀμαζονίδας, καὶ τὴν Ἀσίαν [4] Ἀσιάδα'', καὶ τὰς τῶν ὀρῶν κνημοὺς [5] κνημῖδας, καὶ τὴν Κασσίαν [6] Κασσίδα, οὕτως καὶ τὴν Ὀρθωσίαν Ὀρθωσίδα φησί. Μάραθος δὲ οὐ μόνον ἡ περὶ Φοινίκην αὕτη πόλις περὶ ἣν καὶ ποταμὸς ῥέει Μαραθίας λεγόμενος, ἀλλὰ καὶ Εὐρωπαία ἑτέρα ἐν τῇ τῶν Ἀκαρνάνων γῇ, ἐξ ἧς ὁ μυστικὸς Διόδωρος.

915. Λαοδίκην] Ὅτι ἡ Λαοδίκεια ἡ τῆς Φοινίκης ἀπὸ Λαοδίκης ὠνόμασται ἀδελφῆς Ἀντιόχου, ὡς μικρὸν κατωτέρω [7] ῥηθήσεται. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Λαοδίκεια Λυδίας, ἣν Ἀντίοχος ἔκτισε παῖς Ἀντιόχου τῆς Στρατονίκης, χρησμοῦ δοθέντος ἐν ὀνείροις τῇ γυναικὶ αὐτοῦ ποιῆσαι τοῦτο. Τὴν δὲ ἐν Φοινίκῃ Λαοδίκειαν, λευκὴν αὐτήν φασί ποτε κληθῆναι καὶ [8] Ῥάμανθαν'', διότι ποιμήν τις βληθεὶς κεραυνῷ ἀνεβόα Ῥαμανθάς, ἀφ' ὕψους ὁ Θεός. Ῥαμὰν γὰρ ἐγχώριον, τὸ ὕψος· [9] ἀθὰν'' δὲ ὁ Θεός. Διάφοροι Λαοδίκειαι, ὧν εὐοινοτάτη αὕτη ἡ Συριακή. Διαφορεῖται δὲ ἡ πόλις αὕτη· καὶ γὰρ τετρασύλλαβον Λαοδίκη λέγεται, καὶ κατὰ παραγωγὴν Λαοδίκεια, ὡς Ἀπάμη, Ἀπάμεια, Εὐρώπη Εὐρώπεια, καὶ ὅσα τοιαῦτα.

916. Καὶ Ποσιδήϊα ἔργα] Ὅτι ὥσπερ παρὰ τῷ [10] Ὁμήρῳ ἐν Ὀδυσσείᾳ τὸ ἐν Φαίαξι Ποσιδήϊον διὰ τοῦ ι ἔχει τὴν τετάρτην ἀπὸ τοῦ τέλους, ἤγουν τὴν σι συλλαβήν, οὕτω καὶ ἐνταῦθα παρὰ τῷ Διονυσίῳ λέγοντι περιφραστικῶς ὅτι Ποσιδήϊα ἔργα, ἤγουν Ποσιδήϊόν ἐστι περὶ τὰ ἐν Ἀντιοχείᾳ ἱερὰ τέμπεα, ὅ ἐστι περὶ τὰ τῆς Δάφνης ἀλσώδη δάση καὶ κοιλώματα, περὶ ἧς μετ' ὀλίγον εἴρηται. Ποσειδῖον λέγεται τετρασύλλαβον κατὰ τὸ ἐντελὲς τὸ τοῦ Ποσειδῶνος

1. Polymn. XXXIV. 2. DIONYS. v. CCCXLIV. 3. v. DCLV. 4. lege Ἀσίδα, ut DIONYS. v. CCXXXI. 5. v. DCCXIV. 6 v. DCCXLVIII. 7. vide comment. in v. DCCCCXVIII. 8 Ῥάμιθα legitur apud STEPH. BYZ. quem vide. 9 ἄθας apud STEPH. BYZ. 10. Odyss. Z. v. CCLXVI.

τι-

τέμενος, τὴν μὲν ἄρχουσαν ἔχον διὰ διφθόγγου τῷ λόγῳ τῆς προοχῆς, τὴν δὲ παραλήγουσαν διὰ τοῦ ι, τῇ ἀπελεύσει τῆς τῆς διφθόγγου ἑνὸς στοιχείου, ᾧ λόγῳ καὶ [1] Ὀππιανὸς τοὺς ἀλγεινοὺς ἀπρακνάσας τὴν δίφθογγον εἰς μονόφθογγον διὰ τοῦ ι γράφει, ὡς [2] προεῤῥέθη, τὴν παραλήγουσαν. Διαλυθὲν δὲ ἐκ τετρασυλλάβου τὸ τοιοῦτο ἐντελὲς Ποσιδεῖον εἰς πεντασυλλαβίαν γέγονεν. Ἐν οἷς καὶ ὁ λιμὸς ἐκ τοῦ λέλειμμαι, καὶ ἡ ἰδέα ἐκ τοῦ εἴδους, καὶ αἱ χεράδες ἐκ τῶν χειρῶν ῥαγάδες, καὶ τὰ χίμετλα τὰ ἐν τῷ χειμῶνι ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ γινόμενα ἀπὸ [3] καύματος".

Τέμπεα Δάφνης] Ὅτι κατὰ τὴν ἱστορίαν ὑπέρκειται τῆς Ἀντιόχου μ' σταδία ἡ Δάφνη, κατοικία μὲν μετρία, ἄλσος δὲ μέγα ἔχουσα συνηρεφὲς, οὗ κύκλος ὀγδοήκοντα σταδίων διαῤῥεόμενον πηγαίοις ὕδασιν. Ἔνθα ἐπανηγύριζον οἱ ἐγχώριοι, ὅπου καὶ τέμενος ἄσυλον. Ἀῤῥιανὸς δὲ περὶ τούτου οὕτω γράφει Ἐν Δάφνῃ τῇ πρὸς Ἀντιόχειαν ἄλσος τι ἱερὸν Ἀπόλλωνος, καὶ αὐτὴ ἐκείνη ἡ Δάφνη Λάδωνος, ἡ φεύγουσα τὸν ἐραστὴν Ἀπόλλωνος, ηὔξατο τῆς ὑπὸ γῆν ἀφανισμὸν, καὶ ἔτυχε τῆς εὐχῆς. Ἄλλοι δὲ περὶ αὐτῆς οὕτω φασί. Δάφνη ἐπ' Ἀντιοχείᾳ ἡ ποτὲ πόλις Ἡρακλείας, εἰς ἣν πολλὰς κυπαρίσσους ἐφύτευσε Σέλευκος ὁ Νικάτωρ, ἧς ἐγγὺς τὸ τοῦ Ἐπιφανοῦς Ἀντιόχου βουλευτήριον. Ταύτην σεισμὸς ἐκάκωσεν ἐπὶ Τραιανῆς, ὥστε τοὺς Ἀντιόχους ἐγγράψαι, ΟΙ ΖΗΣΑΝΤΕΣ ΑΝΕΣΤΗΣΑΝ ΕΝ ΘΕΩ ΣΩΤΗΡΙ. Σημείωσαι δὲ ὅτι αὕτη μὲν ἡ Δάφνη ἑνικῶς λέγεται. Πρὸς τῷ Πηλουσιακῷ καὶ τοῦ Νείλου στόματι χωρίον τι &c.

1. halieut. Δ. v. LXXIII. 2. vide comment. in v. DCCCIII. 3. lege χύματος.

EDI-

EDITIONES DIONYSII,

Quæ nostram hanc præcesserunt.

Dionysius, Latine. Antonio Becharia interprete. Venet. MCCCCLXXVII. 4to.
Carmine Latino Heroico, per Priscianum. Venet. MCCCCLXXXII.
Latine, Becharia interprete. Venet. MCCCCXCVIII. 4to.
Carmine Latino Heroico, per Priscianum, cum notis Joachimi Camerarii. Vien. MDXII. 4to.
Græce. Venetiis, MDXIII. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Priscianum. Venet. MDXVIII. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Priscianum. Florentiæ, MDXIX. 8vo.
Græce & Carmine Latino Heroico, per Priscianum, cum notis C. Calcagnini. Bas. MDXXII. 8vo.
Græce & Latine, (interprete Joanne Camerte monacho Franciscano) cum notis Jacobi Ceporini. Basil. MDXXIII. 8vo.
Græce & Carmine Latino Heroico, per Andream Papium. Colon. MDXXX. 8vo.
Latine, Antonio Becharia interprete. Basileæ, MDXXXIV. 4to.
Carmine Latino Heroico, per Simonem Lemnium. Venet. MDXLIII.
Græce, cum Comment. Eustathii, & variis Lectionibus, per Rob. Stephanum. Paris. MDXLVII. 4to.
Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini. Basil. MDXLVII. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Priscianum. Lugduni, circa annum MDL.
Græce & Latine. Antuerp. MDLIII. 8vo.
Græce, cum notis Guil. Morelii. Paris. MDLVI.
Latine, cum Comment. Eustathii Latine versis, & notis per Abelem Matthæum. Paris. MDLVI. 4to.
Latine, cum Commentariis Eustathii Latine versis, per Bernardum Bertrandum. apud Oporinum MDLVI. 8vo.
Græce, cum notis Guil. Morelii. Paris. MDLIX. 4to.
Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini. Basil. MDLXI. 8vo.
Græce, cum variis lectionibus, per H. Stephanum. Paris. MDLXVI. fol.
Græce & Carmine Latino Heroico, per Andr. Papium, cum notis ejusdem. adjecta est versio Prisciani, cum notis Papii. Ant. MDLXXV. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Andr. Papium. Antuerp. MDLXXVI. 8vo.
Græce & Latine, (interprete H. Stephano,) cum comment. Eustathii, & notis variorum, per H. Steph. Paris. MDLXXVII. 4to.
Græce & Latine, cum notis Jacobi Ceporini, & Versione Prisciani. Bas. MDLXXXV. 8vo.
Carmine Latino Heroico, per Rufum Festum Avienum, cum notis Pithœi. Paris. MDXC.
Græce & Latine, cum variis lectionibus, per Jac. Lectium. Aureliæ Allobrogum, MDCVI. fol.
Græce. Cantabrigiæ, MDCXXXIII. 8vo.

Carmine

Carmine Latino Heroico, per Rufum Festum Avienum. Madriti, MDCXXXIV. si *Joanni Harduino*, notis in Plinium, fides. nobis enim videre non contigit.

Græce & Latine, cum Tabulis Geographicis, & notis Guilielmi Hill. Londini, MDCLVIII. 8*vo.*

Græce. Londini, MDCLXVIII. 8*vo.*

Græce, cum versione Papii, & notis variorum, ex recensione Tanaq. Fabri. Salmurii, MDCLXXVI. 8*vo.*

Græce & Latine, cum Eustathii Comment. tabulis Geographicis & notis Guil. Hill. Londini, MDCLXXXVIII. 8*vo.*

MSS CODICES,

Quorum lectionibus variantibus, sive etiam Glossis & commentariis, aucta est hæc Editio.

Codex Baroccianus, in Bibliotheca Bodleiana, num. 78. continens textum Dionysii.

Codex alter, Bodleianus NE. num. 2. 16. in quo nudus textus Dionysii.

Codex in Bibliotheca Publica Cantabrigiensi; in quo Dionysii textus, una cum Eustathii commentariis. hunc litera *C.* designamus.

Codex Collegii Etonensis; in quo item textus Dionysii, & Eustathii commentarii: quem notamus litera *E.*

Codex in Archivis Laudinis, in Bibliotheca Bodleiana, C. num. 31. continens textum Dionysii, & interspersas passim Glossas interlineares. hujus nota α.

Codex inter Baroccianos, num. 147. continens textum Dionysii, ac Glossas interlineares, una cum luculenta Paraphrasi; quam integram in versus priores 1011. (reliqua enim infelici nescio quo casu periit) jam demum in publicum emisimus. nota hujus est β.

PERIE-

PERIEGESIS PRISCIANI.

ANDREAS PAPIUS
LECTORI.

CUM Dionysii Alexandrini de situ orbis poëma, una cum Latina interpretatione mea, hortatu C. V. Lævini Torrentii avunculi ac Mæcenatis mei, in lucem emitterem; operæ pretium facturus videbar, si antiquam ex eodem auctore versionem, seu Prisciani, seu Fannii, seu alterius cujuscumque, tamquam accessionem adjungerem. duas fere ob causas. unam, quod eodem esset argumento: alteram, quod multis partibus castigatiorem, opera mea, in manus hominum venturam confiderem. Sed nonnihil me commovebat, quod cogitabam fore quibus hic labor non admodum probaretur. dictitaturos enim aliquos, meliori cuipiam scriptori utilius tantumdem operæ impendi potuisse. nam hunc, neque ob eximiam aliquam elegantiam vehementer expetendum, neque quod eruditionem promittat, quæ non aliunde copiosius parari possit. præterea jam aliquoties haud negligenter editum. iis me prius hoc loco purgandum putavi, quam de castigatione mea quidquam agendum. Primum igitur, ad auctorem quod attinet, quamvis optimo cuique beneficium maximo, sine dubio, fructu ac laude præstatur; tamen interdum neque deteriori, cum sine incommodo nostro potest, negandum esse, vel eorum exempla omnibus persuadere debent, quos hoc tempore manum scriptoribus, haud paulo me hercule hoc nostro & impolitioribus, & inutilioribus, admovere videmus. Alterum multo est levius. frequenti enim editione adeo non est factus emendatior, ut quoties editus est, toties pene corruptum esse recipere ausim: non prioribus modo vitiis propagatis. sed novis etiam inde, ut solet, exortis. Nam qui exemplar illud primi nobis adornarunt, e quo expressa fere sunt ea, quæ passim recenter excusa reperiuntur, sive Aldinum id est, sive (quod non arbitror, nam antiquius nullum adhuc tale vidi) Aldino paulo superius, cum interpretationem novis interdum versibus auxere, tum in opusculo castigando ita sunt versati, ut non obscure, quam in suis tantummodo scriptis libertatem alius usurparet, ipsi in alienis sibi permiserint. more majorum, hoc est illius temporis. quo præstantissimos etiam auctores semidocti, ut plurimum, correctores pro sua libidine tractabant: quæ vitiosa erant non tam ex veterum codicum (quos habebant sæpe præclarissimos) fide atque auctoritate restituentes, quam suo arbitrio magis etiam vitiantes: tum pleraque quæ proba erant malo judicio tamquam suspecta removentes. suaque in eorum locum sufficientes. quæ omnia lectorem facile latebant, cum nudus duntaxat textus ederetur, nullis adjectis notis, nullis mutandi rationibus redditis. Ejus rei plurima quidem exempla jamdudum ab aliis observata sunt. qui in repurgandis auctorum scriptis operam posuerunt: sed nullum hoc nostro, etsi in auctore minoris momenti, clarius adnotari potuisse, fidem facile sum facturus iis. quibus hanc editionem videre continget. In qua adornanda, quibus codicibus sim adjutus, paucis explicabo. Primum omnium duobus me exemplaribus instruxit bibliotheca Caroli Langii. magno litterarum damno, ante biennium defuncti: altero pervetusto (impresso Venetiis anno CIↃ. CCCC. LXXXII. Aldino altero; in quo C. Langius e manuscripto codice varietates lectionum

lectionum adnotarat. De manuscripti illius lectionibus & Veneto libro editionem plane jam adornaveram; cum ecce mihi tertium exemplar, sed mutilum, suppeditat collegium trilingue Buslidianum: & quartum postea magnis in litteras & omnem antiquitatem meritis clarissimus, familiaris meus Ludovicus Carriò I. C. quod e bibliotheca Gemblacensi apud se habebat. Hæc duo cum e prioribus illis multas castigationes adjuverunt, tum novas non paucas addiderunt: nonnulla etiam quemadmodum de conjectura erant a me restituta, ut suis locis admoneo, confirmasse, testis est amicissimus Antonius Hurnius, eleganti ingenio juvenis, qui in eis conferendis auxilio mihi fuit. His exemplaribus adjutus, quantum potui, operam dedi ut Prisciani hanc, seu Fannii est, interpretationem integritati suæ restituerem. Quæ passim præter Dionysium adjicit, unde petita sint, (e Solino autem omnia sunt,) ne quid desiderares, admonui. Quid effecerim, benigne lector, tuum erit judicium. vale. III. KAL. Sextiles, Lovanii.

NOTARUM EXPLICATIO.

A. Aldinus codex.
V. Venetus.
L. Langianus MS.
C. Carrionis MS.
B. Buslidianus MS.

PE-

*PERIEGESIS PRISCIANI.

NAturæ genitor, quæ mundum continet omnem,
Annue, rex cœli, positum telluris & undæ,
In quas imperium mortalibus ipse dedisti,
Materiæ tantæ me promere carmine digno.
Incipiens terræ tractus, pontique meatus,
Et fluvios canere, atque urbes, populosque per orbem
Discretos; late refluum memorare parabo
Oceanum: tellus quo cingitur æquore tota,
Insula ceu sese diffundens littore vasto.
Non tamen assiduo teres undique margine circum
Clauditur hæc, bifido sed brachia littore pandens
Arctatur rapidos cursus ad solis utrimque,
Assimilis fundæ. sed quamvis corpore toto
Una sit hæc, homines tres dicunt esse diremtas.
Et primam Libyen; post, Europen; Asiamque.
Sed Libyam Europæ discernit finibus amplis
Linea, quam obliquant Gades atque ostia Nili:
Qua boreæ excurrit Memphitis terra sub axes,
Atque locum vovit Spartano fama Canopo.
Sed terras aquilo qua frigore damnat iniquo,
Europen Asiæ Tanaïs disjungit ab oris:
Sauromatas linquens Scythiam qui gurgite vasto

A. PAPII NOTÆ.

* Libellum hunc (sicut & de ponderibus & mensuris poëma) Prisciano aliquando attributum, docti viri Rhemnio Fannio transscripserunt, qua auctoritate non satis scio, de hoc præsertim opusculo. nam & Caroli Langii MS codex Prisciano inscribebat, hoc titulo, *Periegesis Prisciani*: & reliqua omnia exemplaria C, V, A, consentiebant. quorum singulorum inscriptionibus referendis non est cur tempus teramus. De Buslidiano ideo nihil testari possum, quod in eo nec caput erat, nec pedes. Ita igitur Aldinam inscriptionem sequor, ut integram per me suam sibi sententiam relinqui sciant, qui Fannii esse malunt: si modo id firmis rationibus constituere possunt. Mequidem, cui nulla illorum argumenta cognoscere licuit, cum omnium codicum quos citavi consensus, tum illud satis tuetur, quod non videam cur Priscianum talis poëmatis pudere debeat.

V. 4. *Materia tanta.*] Sic A, & V. Sed L. *materiam tantam* rectius; nisi C., quod editum est juvare videretur. in eo sic scribitur. *Materie tanta me promere carmina digna.*

Per-

Perstringit, præcepsque ruit Mæotida poscens.
At medius finis jam jam declinis ad austrum est,
Quas Hellesponti fauces dixere priores:
Sed magis australis sunt terminus ostia Nili.
Per mare sic fluviosque duos discernitur orbis.
Ast alii terris malunt discernere terras.
Finibus est Asiæ (latus arctum) lingua supernis,
Caspia quam mediam faciunt atque æquora ponti
Euxini: locus hic discrimen dicitur esse
Europes Asiæ disjungens ruribus arva.
Ast alius finis longissimus exit in austros,
Qui secat Ægypti terras æquorque Sabæum:
Separat hic Libyen, Asiæ confinia rumpens.
Talia mortales perhibent discrimina terræ.
  Circuit oceani gurges tamen undique vastus:
Qui, quamvis unus sit, plurima nomina sumit.
Finibus Hesperiis Atlanticus ille vocatur:
At boreæ qua gens fervens Arimaspa sub armis,
Dicitur ille piger, nec non Saturnius: idem
Mortuus est aliis, minimo quod lumine solis
Perfruitur: tarde radios nam suscipit ortus,
Nubibus & crassis premitur, nimbisque gravatur.
Unde tamen primo conscendit lumine Titan,
Eôumque vocant atque Indum nomine pontum.
Sed qua devexus calidum polus excipit austrum,
Æthiopumque simul pelagus rubrumque vocatur:
Qua deserta patet tellus ardore perusta.
Circuit oceanus sic totum maximus orbem,
Nominibus variis celebratus & æquore tanto.

A. PAPII NOTÆ.

23. *Perstringit*] Edidi ex L. quamvis C, A, V, habeant *præstringit*. quia Tanain per Scythas fluere, & verum est, & ipse Dionysius indicat, dum ait --- ἐς Σκυθίην τε.

24. *Declinis*] Sic recte L, C. In A, & V, *declivis*.

27. *Duos*] Sic L, C, Tanain nimirum & Nilum. A, & V, *patens*, etiam non male.

30. *Æquora*] Sic L, C. Male A, & V, *æquore*.

32. *Europes Asiæ*] L, C. Sed A, & V, *Europæ atque Asiæ* falso

40. *Fervens*] Sic L, C. In A, & V, apertum vitium, *ferens*.

42. *Mortuus &c.*] Sic C, V, & L. etsi quædam in eodem male. Sic enim totus versus est in L, *Mortuus est alius minimo quos* &c. In A, *mortuus ast* corrupte.

43. *Ortus*] C, *orbis*.

45. *Tamen*] Sic C, & V, ad quem modum eadem particula versu 37 paulo ante est usus. A, *autem*. nec dissentiebat L. nisi quid Langii diligentiam fugit. nam *autem* falsum esse puto.

50. *Circuit*] Ab hoc versu incipiunt chartæ exemplaris Buslidiani.

Hinc

Hinc atque inde sinus penetrabilis efficit ille
Exiguos multos, dirimens mare, quattuor amplos.
Persecat Hesperiam primus, qui porgitur undis,
Pamphylumque latus Libyæ portendit ab oris.
Hoc minor est, reliquis major, quem Caspia tellus
Suscipit intrantem vastis aquilonis ab undis,
Nomine Saturni quod Tethys possidet æquor:
Caspius iste sinus simul Hyrcanusque vocatur.
At duo, qui veniunt australis ab æquore ponti,
Hic supra currens mare Persidis efficit altum,
E regione situs qua Caspia volvitur unda:
Fluctuat ast alter Panchæaque littora pulsat,
Euxini contra pelagus protentus in austros.
Hosce sinus perhibent, quos Tethyos efficit unda,
Majores: nam sunt alii multique minores.
Nunc maris Hesperii lustrabo carmine tractus,
Flexibus in variis qui frangitur æquore pontus,
Has stringens pelago terras, circumfluus illis;
Montibus & radens suppostasque urbibus oras.
Adsis o numen, studiorum præsul & artis,
Ordine principium capiens Atlantis ab unda:
Herculeo celebrant qua metæ munere Gades,
Cœliferasque tenens Atlas stat monte columnas.
Est primus vastis qui pontus Ibericus undis

A. PAPII NOTÆ.

54. *Persecat Hesperiam*] Sic C, B, V, A, & nihil differebat L. optime. miror itaq; unde Morelius (qui interpretationem hanc Rhemnio tribuit) edat *Hesperium*: & in variis lectionibus Dionysii, quod ibi Codd. nonnulli habent ---ἄλλα τέμνει, hinc probet. errat sane. nam Priscianum, si quid omnino hinc peti posset, ἄλι τέμνει, legisse rectius judices.

56. *Hoc minor*] Edere cogitabam hunc locum antea ut in A, & V, extabat, mutata tantum dispunctione, hoc modo, *Hic minor est, reliquis major,* &c. quod ita requireret loci sententia: addita emendatione, *Hoc minor est.* Sic enim clariora & concinniora omnia fore videbam. nam Caspius sinus est, ut ait Dionysius, ---ὁλίγον μὲν, ἀτὰρ προφερέστατος ἄλλων. Eam conjecturam postea confirmarunt C. & B. hic quidem sine ullo alterius scripturæ vestigio: ille autem *hic* in ordine verborum habebat. & eadem manu supra adscriptum *hoc*, sicut & alias aliquando.

68. *Qui*] Sic L, C, B. *quo* A, V, non recte.

69. *Has stringens*] Sic C. optime. Reliqui libri omnes *astringens*. male.

70. *Suppostasque*] Et hunc locum ita restitueram ex conjectura: quam communiter C, & B, comprobarunt. A, & V, habebant *suppostas*. L, *appostasque*. particulam *que* ex L, petieram. *suppostas* autem ex A, V. retinueram. quod mallem oras montibus urbibusque suppostas quam appostas dici. etsi *appostasque* editurus eram, nusquam enim conjecturis tantum tribuo, ut eas recipere in textum audeam, nisi ab exemplaribus adjuventur.

73. *Qua*] Sic C, B. *quam* A, V.

Dividit

Dividit Europen Libya, communis utrique.
Hinc atque hinc statuæ sunt. ambæ littora cernunt,
Hæc Libyes, hæc Europes, adversa tuendo.
Gallicus hinc gurges, qui Celtica littora pulsat,
Excipit. hinc sequitur Ligurum cognomine dictus:
Qua domini rerum terris crevere Latinis,
Ad Petram Leucen aquilonis ab axe reductis,
Quæ freta Sicaniæ concludit littore curvo.
Insula sed Cyrnos propriis pulsatur ab undis,
Inter Sardinium pelagus Celtumque refusis.
Inde salis tumidus Tyrrheni volvitur æstus,
Ad partes vergens australes. excipit istum
Sicaniæ gurges, solis deflexus ad ortus:
Qui procul effusus Pachyni distenditur oris.
Ad Cretæ summam, quæ prominet æquore, rupem:
Qua Gortyna potens, mediis qua Phæstus in arvis.
Arietis hanc rupem simulantem vertice frontem,
Pro merito Graii criû dixere metopon.
Hoc mare Gargani concludit Iapygis ora.
Illinc incipiens extenditur Adria vastus,
Ad boream penetrans pelago, solemque cadentem:
Ionius pariter sinus hic perhibetur ab orbe.
Dividit &. geminas diversis partibus oras,
Quas tamen extremas conjungit terminus unus.
Ad dextram partem protenditur Illyris alma;

A. PAPII NOTÆ.

77. *Statua*] Sic omnes codices præter A, in quo est *stela*, ut plurimis postea sequentibus locis: quibus omnibus Aldinorum temeritas pro *statuis*, *stelas* supponit. ea fortasse causa quod *στήλας* male *statuas* reddi sibi persuaserant.

79. *Hinc*] Sic L, B, C. *hunc* A, V.

80. *Hinc*] L, B. Ceteri *hunc*.

82. *Reductis*] Sic L, C. Male A, V, *reductas*. ad terras enim Latinas, non Ligusticum gurgitem refertur.

85. *Inter Sardinium*] In A, erat *Intra Sardoum*. In V, *intra Sardinium*. In B, *Inter Sardonum*. In L, *Inter Sardinium*. In C, *inter Sardinium*, & eadem manu supra *di* adscriptum *do*. Igitur *Sardoum* ab iis, quibus id solum Latine dici posse videbatur, e *Sardonium* esse corruptum putarim. sed *Sardinium* an *Sardonium* scribendum sit haud queam statuere. *Sardinium* quidem plures codices habent: *Sardonum* autem. quod est in B, vitium est pro *Sardonium*. *Inter* vero sine dubio scribendum est.

87. *Istum*] Sic V, B. *Ipsum* C. *Illum* A.

89. *Qui procul* &c.] Sic L, C, B, nisi quod B habet *effusis*. Secundam syllabam *Pachynus* fere breviat interpres imitatione Græca. Aldini enim libri scripturam *Pachyni tenditur oris*, & Veneti cum ea pene congruentem *Pachynis tenditur oris*, pro adulterinis habeo.

90. *Ad Cretæ* &c.] Sic L, C, B. Male A, *Creten summam qua*. & V, *Ad Creten summam, qua*. Summam rupem *ἄκρον* intelligendum, frequenter etiam *summam* duntaxat vocat.

Post

Post hanc Dalmatiæ populorum Martia tellus.
At lævam Ausoniæ porrectus continet isthmos,
Quem tria circumdant maria undique littore curvo:
Tyrrhenum, Siculum, nec non simul Adria vastus:
Finibus at propriis excipiunt singula ventos:
Tyrrhenum zephyro, Siculum sed tunditur austro,
Adria succurrens eôo frangitur euro.
At post Sicaniam tractu diffunditur alto
Ad Syrtin pelagus, Lybicis quæ cingitur oris,
Majorem; post quam minor excipit æquora longe,
Atque sinu gemino resonantia littora pulsant.
Finibus a Siculis Cretæum provolat æquor,
Ad solis veniens ortus, Salmonida poscens,
Dicitur eôus qui Cretæ terminus esse.
Post hanc est geminum mare vastum fluctibus atris,
Flatibus Ismarici boreæ quod tunditur acris,
Qui ruit adversus celsæ de partibus arcti.
Quod prius est Pharium perhibent; hoc littora tangit
Præcipitis Casii montis: post unda secunda
Sidonium est pelagus: penetrat qua gurgite pontus
Issicus, arctôas ad partes æquore vergens;
Non longe rectus: Cilicum nam frangitur oris.
Hinc zephyros poscens, veluti draco flectitur undis,
Qui juga montivagus vastat, silvasque fatigat.
Partibus extremis Pamphylia clauditur isto:
Atque Chelidoniæ rupes cinguntur eodem.
At procul hunc zephyrus finit Patareide summa.
Post hæc arctôas ad partes adspice rursus
Ægæum, superat qui fluctibus æquora cuncta;
Dispersas vasto qui gurgite Cycladas ambit:

A. PAPII NOTÆ.

102. *At*] Ita C, B. Ceteri *ad*, male.

107. *Succurrens*] Sic omnes. sed L, *succrescens*.

116. *Flatibus* &c.] Sic C, L, B; nisi quod in L, pro *quod*, erat *quo*. A, *flatibus Is. b. q. t. atris*, *Quod ruit*.

118. *Hoc* &c.] Sic A, V. sed C, B, *hæc*, L, *hæc littora tangunt*. suspicor legendum ut C, B. *Hæc* autem refert undam.

124. *Qui*] Ita L, C, B. male A. V. *quod*.

130. *Qui gurgite Cycladas ambit*] Sic L, C, B, V. Aldus hic edit *Sporadas qui gurgite cingit*, quod citra controversiam a sciolis corruptum est e Græco, in quo Σποράδων esse mentionem videbant, non Κυκλάδων. quasi non & in eodem utræque sint mari: & ita vicinæ, omnibusque modis similes, ut tantum non & appellationibus confundantur. Certe eadem utrisque pulcerrime & conveniunt, & attribuuntur à scriptoribus. ut cum Virgilius *sparsasque per æquor Cycladas* dicit, venustissime illis applicat quod manifeste

* B alioquin

Terminat hunc Imbros pariter Tenedosque coërcens,
Angusta trahitur qua fauce Propontidis unda:
Asia quam supra populis distenditur amplis
Ad notiam partem, qua latus ducitur isthmos.
Threïcius sequitur post Bosporus, ostia Ponti:
Hoc nullum perhibent terras angustius orbis
Esse fretum dirimens: hic sunt Symplegades arctæ.
Panditur hinc Ponti pelagus Titanis ad ortus;
Quod petit obliquo boream solemque meatu.
Hinc atque hinc medio procurrunt æquore colles.
Unus, qui veniens Asiæ de parte Carambis,
Dicitur australis: sed contra finibus alter
Prominet Europæ, hunc criû dixere metopon.
Ergo conveniunt adversi, gurgite tanto
Distantes quantum ternis transire diebus
Evaleat navis. bimarem sic æquore Pontum
Adspicias, similem cornu quo flectitur arcus
Nervo curvatus distento. dextera nervum
Assimilat: recto trahitur nam linea ductu,
Extra quam boream quod scandit sola Carambis:
Sed formam cornu geminatis flexibus edit
Littus quod Pontum cingit sub parte sinistra.
In quam Mæotis penetrans aquilonis ad axes,
Quam Scythiæ gentes circumdant undique ripis,
Et matrem Ponti perhibent Mæotidis undam;
Scilicet hinc Ponti vis exit gurgite multo

A. PAPII NOTÆ.

alioquin e Sporadum nomine sumtum est. item quod Horatius (*Cycladas nitenteis & fulgenteis* vocans) Cycladibus, noster Dionysius eadem de causa Sporadibus accommodat, cum ait, Νῆσοι δ' ἑξείης Σποράδες περιπαμφανόωσιν Οἷαί τ' ἀννεφέλοιο &c.

138. *Hinc*] Sic L, C, B. Optime *hinc*, id est, e Thracio Bosporo. Ἐκ δὲ τῦ ἀγόμενος. Male A, & V, *hic*.

140. *Procurrunt*] L, C, B, optime. A, V, *percurrunt*.

142. *Australis*] Sic L. Ceteri *australi*.

147. *Cornu quo &c.*] Sic L. Reliqui *cornu quod flectitur arcus Nervo curvati distento*. si non corrupte, certe impedita admodum constructione.

150. *Quod scandit*] Sic C, & B. Ceteri *quo scandit*. neutra lectio satis mihi facit: illam tamen, quod sensum aliquem habeat, si *extra quam* interpretemur *præter quam*, potius expressi. Legendum puto, *Extra quam, boream qua scandit, sola Carambis*.

154. *Scythia gentes*] Ita L. C. B. optime. Sic Virgil. *At non qua Scythiæ gentes*. A. V. *Schytica*.

156. *Hinc Ponti vis*] Sic optime L, C, B, nec longe recedit V. *Hic Ponti vis*, Pessime A, *Hic Ponti vix*. Quid enim sibi vult *Ponti torrens*? Porro *hinc* e Græco pulcerrime expressum est, ἐκ τῆς γάρ. Quod in B, est *vis exigit æquore multo*, nescio an merito possit exigi, etsi nullius exemplaris consensu adjuvatur. *exigit* sic accipio ut *exigitur*, tamquam *se exigit* significet.

Cimmerium

Cimmerium torrens per Bosporon: hic ubi Taurum
Cimmerii gelidis habitant sub finibus imum.
Hæc maris est species, splendens hæc forma profundi.
Nunc tibi telluris regiones carmine pandam,
Ut cernas animo non visas lumine terras,
Atque docens alios lauderis pectore docto.
Incipiens Libye, tenuisque a Tethyos undis,
Oceanus Tyrias qua pulsat gurgite Gades,
Tenditur ad notias partes, & solis ad ortus.
Et mensæ formam reddit mensoribus artis,
Quam tradunt terræ non æquam margine cuncta.
Terminat hæc fines rubri prope littora ponti
Latos: Æthiopum populos quos possidet alter:
Quem calidis juxta terris pascuntur Erembi:
Has pelli similes pardi dixere priores:
Namque solum squalens urbes distinguit opacas.
Hac sitis, hac humor latos variatur in agros.
Sed summam Libyen habitant ad Tethyos undas,
(Alcidæ qua sunt statuæ) Maurusia plebes.
Post hos immensæ Nomadum de semine gentes:
Atque Masæsylii, nec non Masylia proles.
Saltibus hos duris asper silvisque vagantes
Victus alit sæva quæsitus cæde ferarum:
Scilicet ignaros terras persindere rastris;
Agricolasque boves plaustris domitare sonoris:
Namque errant nemorum per dumos more ferarum.
Quos prope tenduntur fines Carthaginis altæ;
Perpetuas Tyriis celebrat quæ condita laudes:
Qua regnans felix Dido per secula vivit,

A. PAPII NOTÆ.

158. *Imum*] Ita L, C, B. Inepte A, & V, *unum*.

163. *Libye*] Sic L, C. Male B, A, V, *Libya*.

164. *Qua*] Sic L, C, B. Sed A, V, *qui*, male.

166. 167. *Et mensa &c. Quam tradunt &c.*] Hi duo versus sic in A, & V, leguntur, *Et messis formam reddit messoribus arcis, Quam tradunt terra non æqua margine cinctam*. nisi quod V. *mensoribus* habet. Quidam rectius paulo priorem versum sic ediderunt, *Et mensa formam reddit mensoribus arcta*. Ego e tribus Codd. consentientibus L, C, B, priorem ita restitui ut neminem improbaturum puto. alterum edo ex solo C, cui partim assentiebatur & B. in quo erat, *non æquam margine cuncta*. In L, est *non æqua margine cincta*, quæ lectio probari posset, nisi ab illa vinceretur.

169. *Populos*] Sic omnes libri. *populos* igitur nominandi casu posuit.

171. *Has*] Sic L, C, B. Male A, V, *Hos*. ad terras enim Eremborum, non Erembos pertinet.

180. *Persindere rastris*] Ita L, C, B. Sed A, V, *proscindere aratris*, nescio unde petitum.

 Atque

Atque pudicitiam non perdit carmine falso.
Hanc minor insequitur Syrtis. majorque secunda:
Qua tumor immensus Tyrrheni pellitur aestus:
Accessusque furit, siccisque recessus arenis.
Ast inter Syrtes urbs est quam nomine dicunt
Esse Nean polin. hanc supra justissima fertur
Hospitiis gaudens gens degere Lotophagorum.
Hos licet ad fines desertas cernere terras
Extinctis populis Nasamonum Marte Latino.
Asbystæ post hos terrarum rura tenentes
In medio: summus Libycis & gentibus Ammon:
Nec non Cyrene clarorum mater equorum;
Urbis Amyclææ populus quam condidit olim.
Marmaridæ post hos Ægypti ad flumina vertunt;
Gætulique super sunt, vicinique Nigretes.
Continuo post hos sequitur Phaurusia tellus.
Hanc habitant juxta Garamantes Debride clari;
Quæ superat cunctas urbs miro munere fontis,
Frigore qui noctis fervet calefactus & umbris,
At solis friget radiis glacialis & igni.
Omnibus extrema populis clauduntur in ora
Æthiopes: Libyes ubi finit littora Cerne,
Oceanum nimio quas pulsat sole calentem.

A. PAPII NOTÆ.

186. *Carmine falso*] Sic C, B, Virgilii nimirum. Notum est enim & epigramma illud, in quo Dido Virgilii hanc injuriam queritur. A, V, in eundem sensum, *carmine ficto*. Quod autem in L, erat *crimine fasso*, quam edidimus scripturam adjuvat. nam *fasso* ad *falso* proxime accedit. alioqui plane rejicienda est ea lectio. non enim existimo interpretem alludere ad illud Virgilii voluisse. *Huic uni forsan potui succumbere culpæ. Anna* (*fatebor enim*) *miseri* &c.

189. *Accessusque* &c.] Sic L, C, B, nisi quod C, *Accessumque* habebat. Male A, V, *Accessusque fu. s. q. receptus ar.* Illa enim scriptura pulcerrime exprimit Græcas dictiones πλημμυρίς, ἀμπωτις.

191. *Nean polin*] Sic L, C. Minus recte B, A, V, *Neapolin*.

196. *Summus*] Sic L, C, B. sed L, etiam *est* ante *summus* habebat: sit, *In medio est summus* &c. Minus recte A, V, *In medio summus*.

198. *Populus*] Sic L, C, B. Sed A, V, *proles* falso.

199. *Ægypti ad flumina vertunt*] Sic C, B. optime. Langianus codex, *Ægypti ad flumina vergunt*. nec hoc male: sed *vertunt* præfero. sic Virgilius, *Et septemgemini turbant trepida ostia Nili*. quasi *se turbant*. Adjuvant & V, A, edendo, *Ægyptia flumina vertunt*. vix enim dubitare debemus quin ex *Ægypti ad* fluxerit *Ægyptia*.

200. *Super sunt*] Nescio unde L, C, B, V, communiter scribant unica dictione *supersunt*.

202. *Debride*] Sic L, C, B. Male A, V, *Debrire*. De hac urbe & fonte Solinus polyhistor. cap. xxxi.

207. *Littora*] Sic L, C, B. Male A, V, *littore*.

Nec

Nec longe fervent Blemyorum collibus agri.
Hinc fluvii pinguis descendunt flumina Nili.
Partibus a Libycis, qui currens solis ad ortus,
Siris ab Æthiopum populis cognomine fertur:
Versum cultores Nilum dixere Syenes.
Hinc boreæ currens ad partes flumine pingui,
Fertilis Ægypti terras foecundat opimas,
Septenoque ferit Pellæum gurgite pontum.
Non alius tantum fluviorum ditat arenas,
Atque trahens limum complectitur ubere campos.
Hic latis Libyen Asiæ disterminat oris:
Hæc ortus cernit, videt austros illa calentes.
Hunc habitant juxta sapientum corda virorum,
Disposuere vias qui vitæ mente potenti:
Et primi dederant sulcos & semina terris,
Obliquos solis tractantes pectore cursus.
Horum telluris fines nunc carmine dicam,
Et formam, celebrat quam gloria magna per orbem.
Hæc igitur latis diffusa patescit in arvis
Fertilis, & superans alias pinguedine glebæ.
Marginibus laterum formatur at undique ternis:
Lata quidem boreæ sub littore tenditur oris:
Ast ortus angusta petit summamque Syenem;
Qua celsi mediam montes utrimque coërcent:
Irrigui per quam descendunt flumina Nili.
Hanc habitant homines multi, pariterque opulenti.
Qui veteris claræque colunt sub moenia Thebes,
Quam perhibent centum portas habuisse priores;
Filius Auroræ Memnon qua regna tenebat.
Hic sunt & septem mediis in finibus urbes,
Quas celebrat totum discurrens fama per orbem.
Et quicumque maris vivunt prope littora vasti,
Qua lacus est ingens liquidæ Serbonidis undæ.
Ad cujus zephyrum Macetum sunt moenia regis:
Et Pharos Idothees scopuli Pallenidis alti.

A. PAPII NOTÆ.

232. *Qua*] Sic L, C, B, rectius quam A, V, *Quam*.

240. *Vasti*] Sic L, C, B. sed A, V, *vasta*.

242. *Macetum*] Ita L, C, B, V, cum hic, tum inferius versu 433, pro quo edere maluit Aldus *Macedum*. Ego tamen illam scripturam genuinam habeo: & Macedones appellatos fuisse Macetas suspicor, ex his Eustathii verbis, scholio in Dionysii versum 427, ἦν δέ τις μοῖρα Μακεδονίας Μακέτη λεγομένη, ἐξ ἧς καὶ ἡ Μακεδονία Μακετία ἐλέγετο.

Post

Post urbs sub Casio Pelusi vergit ad ortum:
Navigiis populus duris quam possidet aptus.
Non tamen est Libyes ponendus finibus iste:
Scilicet eôas Nili qui continet oras,
Nili, quem circum floret mirabilis arbor
Extinguitque sitim pomo cui nomen adipsos.
Hæc facies Libyes. hic claudit terminus illam.
Sunt tamen huic aliæ gentes: quæ littore summo
Tethyos, aut mediis habitant telluris in arvis,
Et gratas circum ripas Tritonidis undæ:
Hic lapis, Heliotropius qui nomine vero
Dicitur, est: vertit radios nam solis in unda,
Si quis eum fusa labris immergat aënis,
Sanguineaque rubens resplendet luce coloris.
Purior at soli renitet nudatus ab undis.
Si placet Europes quoque me tibi dicere formam,
Haud taceam. similis Libyæ est: sed vergit ad arctos:
Finibus & pariter distentis pergit ad ortus.
Linea namque Asiæ similis disjungit utramque.
Hæc notias spectat partes, aquilonis at illa.
Ast ambas unam si terras esse putemus,
Assimulent conum laterum compagibus æquis:

A. PAPII NOTÆ.

248. 249. *Nili, quem &c. Extinguitque &c.*] Solinus sub finem cap. XXXIIII.

249. *Extinguitque*] Sic L, C, B. Male A, V, *extinguit qua.* Id nimirum non viderant. qui deesse hic quædam, quæ Dionysius habet, viderant.

251. *Huic*] Sic L, C, B. Corrupte A, V, *hic.*

254. *Hic lapis Heliotropius qui nomine vero Dicitur, est:*] A, *Hic lapis heliotropius est qui nomine vero Dicitur, invertit.* nec dissentiebat L, præterquam quod pro *invertit* habet *hic vertit.* C, B, *Hic lapis heliotropius qui nomine vero Dicitur est, vertit.* nisi quod B, *heliotropium* scribit. V, *Hic lapis heliotropius qui nomine vero dicitur convertit.* Quidquid horum amplectaris, non potes quin aliquo modo in quantitatem *heliotropius* admittas. Ego C, B, sum secutus, quibuscum & V, toto priore versu convenit. Vocem autem *heliotropius*, *e* duntaxat elemento addito, ita immutari video, ut in hexametrum carmen commodissime recipiatur: Si nimirum *eeliotropius* scribatur, tamquam a Græco ἠελιοτρόπιος. Nam si Græcis licet nunc ἥλιος, nunc ἠέλιος, ut quoque loco commodum est, efferre; quidni & nobis liceat, dum Græcis utendum est, Græcam in iis libertatem usurpare? Librarios quidem nihil facilius quam geminatum e (si modo Prisciano ita placuit) latere potuisse quis non videt, consueta vocis ejusdem orthographia deceptos? sequenti versu sive quis *invertit*, sive *est, vertit*, sive, ut L, *hic vertit*, legat, non contendam. Hæc e Solini capite XXIX. post medium desumta sunt.

257. *Sanguineaque*] Sic C, B. Sed L, A, V, *Sanguineique.*

258. *Soli*] L, B, *sole.*

259. *Tibi dicere*] Sic L, C, B. Absurde A, *nunc dicem*, sed operarum vitio. V, enim habet *nunc dicere*, falso.

Cuju

Cujus ad occasus est summum, lata sub ortu.
Sic Europa tibi facili dignoscitur arte.
Ad cujus summum prope metas Herculis alti,
Magnanimæ gentes, dederat quîs nomen Iberus,
Ad spatium multum terrarum rura colentes,
Oceanum boreo contingunt frigore durum:
Scrutanturque decus pulcrum sapientibus auri.
Quos tamen haud maculat præsens nec dejicit absens.
Qua sunt Germani bellaces, atque Britanni.
Saltibus Hercyniis Germania subjacet atrox:
Hæc tergo similis taurino dicitur esse.
Et pascit volucres, mirum, fulgentibus alis,
Quîs ducibus noctu cernuntur flexa viarum.
Pyrrhenes sequitur mons. post hunc Celtica tellus,
Eridani fontis contingens rauca fluenta:
Hic Phaethonta suum caræ luxere sorores:
Hic electra legunt alnis stillantia Celtæ,
Succina quæ memorant, mellis vinive colore;
Quæ paleas rapiunt tractu frondesque caducas.
Post hos Tyrrheni. quos juxta solis ab ortu
Incipiunt Alpes: quibus exit gurgite vasto
Oceani rumpens glacialis littora Rhenus.
Hunc prope consurgit fons Istri flumine longo:
Qui poscens ortus Euxini pervenit undas,
Irriguam Peucen amplexus gurgite quino.
Cujus in arctôas est partes barbara tellus,
Innumeras gentes gremio complexa reducto,
Cui finem faciunt Mæotidis ostia vastæ.
Hinc sunt Germanique truces, & Sarmata bellax,
Atque Getæ, nec non Bastarnæ semina gentis,
Dacorumque manus, & Martia pectora Alani,
Atque dromon Tauri retinentes fortis Achilli,
Angustum & longum Mæotidis ostia juxta.

A. PAPII NOTÆ.

272. *Scrutanturque*] Sic L, C, B. Apertum vitium est in A, V, *scrutaturque.*

277. *Et pascit &c.*] Solinus. cap. XXII. in principio.

279. *Post hunc Celtica*] L, C, B, & lex carminis. In A, V, *post hunc est.*

289. *Ortus Euxini pervenit undas*] Sic L, C, B. pulcerrime. In A, erat *ortum Euxini percurrit in undas*, ab emendatoribus lectione corrupta. Nam V, bona fide vitium repræsentabat, sic, *ortus Euxini pervenit in undas.*

291. *In Arctoas*] C, B, *ad arctoas.*

294. *Hinc*] L, *Hic*, nec male. *Hinc* autem pro *ab hac parte*, boreali nimirum, hoc loco accipiendum.

295. *Atque Getæ*] Sic L, C, B, V. Sed A, *at quod* operarum vitio.

Hos

Hos equites supra celeres funduntur Alani :
Atque Melanchlænum populus metuendus in arcu.
Post, Hippemolgi sunt, Hippopodesque potentes,
Atque Geloni, cum Neuris, pictique Agathyrsi :
Hic ubi descendit porrecta Borysthenis unda,
Euxinumque subit criû prope tracta metopon.
E regione jacet locus hic Symplegados arctæ.
Hic sunt Aldesci quoque, Panticapique fluenta :
Dividui currunt Ripæis montibus ambo.
Immiscent qua se Ponti glacialibus undis,
Nascitur electrum præfulgens luce nitenti,
Mense solet primo qualis splendescere luna.
Hos adamanta legunt juxta fortes Agathyrsi.
Tot dirimit gentes Aquilonis partibus Ister.
Hujus ad australes terras Gerrhæque feroces,
Noriciique colunt bellaces, Pannoniique,
Et Mysi Thracum boreis in finibus orti:
In quorum terris, quas Ponti præfluit unda,
Ignipotens oleo commisto gignitur herba ,
Medica cui nomen : cujus compescere flammas
Si quis aqua cupiat, plus ignem pascit in illa :
Pulveris hunc jactus potis est extinguere solus.
Thraces arant post hos latissima rura tenentes :
Quæ torrens stringit finitque Propontidis unda,

A. PAPII NOTÆ

299. *Funduntur Alani*] Sic A. nec differebat L. Ceteri codd. C, B, V, habent *Agavi* : quæ scriptura cum quibusdam exemplaribus Græcis facit, quæ versu 308 legunt φῦλοι Ἀγαυῶν. ut credibile sit perantiquam eam varietatem Græcorum codicum esse, etsi ab Eustathio non agnoscitur. Nam Priscianum existimo, ut quod sentio eloquar, *Agavi*, non *Alani* scriptum reliquisse. tanti apud me est duorum illorum MSS auctoritas. Langiano quidem plurimum etiam, ut meretur, tribuo : sed nimirum quoties variare adnotatum est. nam omissumne aliquid aliquando fuerit scire non possum, cum aliena fide, ut admonui, exemplar hoc citem.

302. *Geloni*] Sic L, A, V. Sed C, B, *Gelonus*. nec male.

306. *Aldesci*] Sic A, V. Sed L, C, B, *Ardiscoi*.

311. *Fortes Agathyrsi*] Sic L, C, B, V. Aldus edit *algetes*, cum *algentes* edere constituisset, studio exprimendæ vocis Græcæ ψυχροὺς Ἀγαθύρσους. audacter, ut solet, genuina dictione loco mota.

315. *Mysi*] A, *Mœsi*, nec dissentiebat L. appellatione Latinis notiore.

316. *In quorum, &c.*] Vide Solinum. cap. XXIII. in fine.

316. *Præfluit unda*] L, C, B. rectius quam A, V, *perfluit*.

319. *Cupiat*] Sic C, B. & Solini verba adjuvant, *si eruere aqua gestias*. Libenter autem Priscianus quæ de Solino transfert paribus verbis exprimit. L, A, V, *capiat* ; nec male fortassis.

Atque Hellesponti fauces, Ægæus & altus.
Nascitur hic scopulis Pallenæ gemma refulgens,
Asterium perhibent. stellis certare putatur.
Et flammæ similis splendenti lumine lychnis.
Hi ripas Istri porrectas undique cingunt.
Europæ reliquas nunc partes adspice ternas ,
Phœbæos vergens quibus eminet illa sub ortus.
Prima est, Hispanum quæ frangit littore pontum.
Altera, Tyrrhenum quæ pulsat molibus æquor.
Tertia, quæ Graios circumflua gurgite pascit.
Sed tamen oceanum contingit Iberica tellus
Occiduum : Calpen qua summam sustinet unam
Herculis e statuis : quam supra dives & alta
Tertessus ; Cempsique, sedent qui collibus imis
Pyrrhenes, cœlum qui tangit vertice summo.
Ast ambas inter, tellus jacet Ausonidarum :
Limite quam recto mediam secat Apenninus.
Qui mons , incipiens boreis ex Alpibus altus,
In freta Sicaniæ porrectas terminat oras.
Hunc urbes circum, populi, gentesque frequentant :
Quos breviter retegam nostro tibi carmine cunctos.
Tyrrheni primum fortes, juxtaque Pelasgi ;
Cyllenes quondam propria qui sede relicta
Tyrrhenis socias petierunt navibus arces.
Hos prope sunt omni superantes laude Latini.
Quorum per terras decurrit in æquora Tibris
Regius, irriguo dirimit qui gurgite Romam ;

A. PAPII NOTÆ.

323. *Ægæus & altus*] Sic L, C, B, A, V. Sed A, V , puncto post *Ægæus* posito, & sequentis versus initio ita edito, *Nascitur hic scopulus*, occasionem vitii posterioribus dederunt : inter quos Morelium sic edidisse video, & aliis *Nascitur hic scopulis*.

324. *Pallenæ*] Sic scribo ex C, V, B. in quibus erat *Pallene*. L , *his scopulis Palarea*. A, *Pallenes*, e Græco.

327. *Hi*] Sic L, C, B. Male A, V, *hic*. *Cingunt*] Sic L, C, B. Male A, V, *stringunt*.

330. *Littore*] Sic L, C, B. Sed A, V, *littora*, inepte.

333. *Tamen*] *Tamen* pro *autem* posuit.

334. *Calpen*] Sic L, C, B. Male A, V, *Calpe*. *Qua*] C, B, *qui*.

335. *Statuis*] Sic ubique L, C, B, V quum A, constanter habeat *stelis*.

338. *Inter*] Sic C, B. Reliqui *intra*.

348. *Terras &c.*] Sic L, C, B. Sed A, V, *terram discurrit*. Post hunc versum in Aldina editione sequitur hic .
Ante alios Thybris fluvios præstantior omnes.
qui abest ab omnibus codd. L , C , B, V. Neque dubium quin eum Priscianus præter legem acquisiverit per correctores Aldinianos, per quas personas nullo jure Romano poterat. Itaque adimendum illi putavi , ut non paucos etiam alios , de quibus suis locis admonebo.

Romam, quæ genitrix regum dominatur in orbem.
Post hos pingue solum sequitur, Campania dives.
Hic ubi Parthenopes domus est castissima, frugum
Fertilis: hanc pontus propriis exceperat undis.
Ad noton est, longe supra Sirenida rupem,
Picentis Silari gurges, spectabile flumen.
Hunc habitant prope Leucani, Brettique coloni,
Ad Leucen petram longissima rura tenentes.
Hinc est ad boream zephyri quæ summa vocatur:
Sub qua sunt Locri celeres, qui tempore prisco
Illuc reginam propriam venere secuti:
Ausoniamque tenent, qua currit flumen Alecis.
Mœnia cernuntur Metaponti deinde, Crotonque,
Quam pulcer gratam præterfluit Æsarus urbem.
Ulterius pergens hinc templa Lacinia cernes.
Post hæc est Sybaris, periit quæ numinis ira,
Præponens hominum tumulos cœlestibus aris:
Ponere qui priscis ausi certamina soli.
Samnites medio complectitur Itala tellus
In gremio: Marsosque simul. tunc deinde Tarentum
Tangitur æquoribus, quod munivere Lacones.
Continuo Calabræ telluris rura sequuntur.
Usque Hyrii summam sed tendit Iapygis ora:
Qua salis Adriaci trahitur vastissimus æstus,
Atque sinum penetrans Aquileium, colligit undas.
Alta Tegestræon postremæ mœnia terræ,
Qua sinus Ionius finitur gurgite lasso.
Hi sunt Ausoniæ populi gentesque potentes.
Flexilis hinc pontus convertens vergit ad ortus,
Atque Liburnorum terras, Hyllesque feroces,

A. PAPII NOTÆ

355. *Picentis*] Sic C, B. Adjuvat & V, in quo *Dicentis* vitiose legitur. A, *Peucentis.*

356. *Brettique*] Sic L, B, & C, in quo est *Bretique.* A, V, *Brutiique.*

357. *Leucen petram*] Sic L, C, B. In A, *Leucopetram.*

360. *Illuc*] C, *Isthuc* recte: nec multo aliter B, *Isthic.*

367. *Ponere qui priscis ausi certamina soli*] Hunc versum nec intelligo, nec statuere possum, an de Sybaritis, an Samnitibus potius sit accipiendus. Itaque ut in A, legitur, reliqui. va- rietatibus exemplarium hic adnota- tis, si quid alicui fortassis in men- tem venire possit. L, habet *Poscere qu*[illegible] *piscis.* C, *Poscere qui piscis*, sed primo[illegible] eraso. B, *Poscere qui Pisis*, & supra *Pisi*[illegible] adnotatum est *civitas.* V, *Postere qu*[illegible] *priscis.*

372. *Sed*] Sic C, B, V. Reliqui *se*[illegible]

379. *Hyllesque*] Id enim sibi vell[illegible] video, tam C, B, scribendo *Hyllesque*, quam A, V, *Hyllisque.* L, habet *Hyl*[illegible]*losque.*

Bulimeon pariter præstringens littora currit:
Et venit Illyrias late porrectus ad arces:
Qua tollunt montes excelsa Ceraunia summos.
Cernitur hic tumulus, qui Cadmi dicitur esse
Harmoniæque simul. namque hic serpentibus illi
Corpora post tempus longum mutasse feruntur,
In senio: postquam patriam Thebasque relinquunt.
Hic illos aliud posuerunt numina monstrum:
Namque duo tumuli concurrunt peste futura,
Significant quoties sævissima damna colonis.
Hæc regio fontem mirandæ concipit undæ,
Quem merito veteres dixerunt nomine Sacrum.
Nam gelidus superat cunctarum frigus aquarum:
Accensasque faces si quis prope duxerit undam,
Extinguit flammas; recipit sed rursus easdem,
Admoveat dextra cum extinctam lampada fonti.
Sed supra Thracen, nec non Epiron, ad austros,
Principium terræ doctissima Græcia sumit:
Adscendens multum, geminatoque æquore cincta,
Ægæo Siculoque: movent quæ flamine venti
Diverso: Siculum zephyrus tenet, eurus at altum
Ægæum. sequitur Pelopis post insula lata;
Consimilis platani folio; quod muris acutam
Æquiparat caudam: cujus jacet isthmos imago,
Hellados ad boream sibimet confinia jungens:
Latior at tellus, folium ceu flexile, circum
Cingitur æquoribus. zephyrumque Triphyllidis arva
Excipiunt: per quam descendit flumine pulcro
Alphæus; qui Messeni discinditur undis

A. PAPII NOTÆ.

382. *Qua &c.*] Sic L. Reliqui om[nes] libri male, *Quas tollunt monteis excelsa Ceraunia summas.*

387. *Hic*] Sic L, C, B. Reliqui *hinc.*

389. *Significant*] Sic L, C, B. Male A, V, *significat.*

390. *Hæc regio &c.*] Solinus cap. [illegible]xii. sub initium.

396. *Nec non Epiron, ad austros*] Sic L, C, B, V. Solum A, exemplar, *qua*[*que*] *Oricon accipit austros.* ad sententi[a]m quidem utrum legas nihil inter[e]st. nam Oricos Epiri portus est. ne[que] nesciebant id fortassis hemistichii [i]stius fabricatores: sed non satis esse putabant eodem sensu transferri, nisi & verba, quæ præsertim propria sunt, retinerentur. Idem & ante versu 130 fecerant: & toto passim libro frequentia occurrunt exempla.

399. *Qua*] Sic L, C, B. Male A, V, *qua.*

406. *Zephyrumque Triphyllidis*] Sic A. nec dissentiebat L, nisi (quod magis puto) Langium fugit. Nam C, B, V, omittunt *que*: eamque veram esse scripturam puto. In quibusdam etiam Græcis codicibus producebatur prima dictionis *τριφυλλίδος* syllaba.

Eurotæ: terris ambo naſcuntur Aſeis:
Hic tamen Eleos, & dividit ille Laconas.
Hic mediis habitant late telluris in arvis
Arcades Apidanei ſub ſcopulis Erymanthi:
Qua Melas, atque Crathis fluvii, qua currit Iäon,
Tenditur atque vetus qua longo gurgite Ladon.
Hic merulos perhibent albos, mirabile dictu:
Hic naſci lapidem, qui tacto accenſus ab igni
Extingui nequitur; quem Graii nomine vero
Asbeſtum memorant. ferri nitet ille colore.
Juxta eſt Argivûm tellus, pariterque Laconum:
Ortus Argivi, verguntque Lacones ad auſtros.
Æquoribus geminis iſthmos pulſatur utrimque:
Hoc Ephyren contra zephyrus, ſed verberat illud
Eurus; in immenſum quæ mergitur unda profundum,
Nomine quam Danaï dixere Saronida priſco.
Attica ſed tellus poſt iſthmum ſolis ad ortum eſt.
Hinc Orithyiam Boreas rapuiſſe puellam
Traditur. hic Iliſſus aquis devolvitur amnis.
Bœotum ſequitur finis: quo dicitur unda
Eſſe poteſtatis diverſæ. namque duobus
Fluminibus mutat vervecum lana colorem:
Hoc fuſcat niveas; hoc albat gurgite nigras.
Locridis inde ſolum ſequitur regionis, & ora
Theſſalis, & tellus Macetum cum mœnibus altis:
Sub cujus ſcopulis tangentes vertice cœlum
Speluncæ veteris ſervant inſignia cladis:
Finibus in mediis terrarum namque videntur
Oſtrea muricibus ſiccata latentibus eſſe:
Diluvium latebras dederat quod piſcibus illas.

A. PAPII NOTÆ.

410. *Et*] Sic L, C, B, V. In A, *et*.

412. *Apidanei*] Sic L, C, V. Sed A, *Apidanees*, e Græco. *Scopulis*] Sic L, C, B. Sed A, V, *ſcopulos*, falſo.

415. *Hic* &c.] Solinus. cap. XII. paulo ante medium.

416. *Lapidem*] Sic L, C, B. Abſurde A, V, *linum*.

420 *Verguntque Lacones*] Sic L, C, B. Sed A, V, *que* omittunt.

422. *Contra zephyrus*] Sic L, C, B. Sed A, V, *contra eſt*.

423. *Qua mergitur*] Sic C, B, V. In L, *qua vergitur*. In A, *qua mergitur*.

428. *Quo*] Sic L, C, B. Falſo A, V, *qua*.

429. *Eſſe* &c.] Solinus. ſub finem cap. XII.

433. *Macetum*] Sic L, C, B, V. de quo diximus verſu 242.

434. *Scopulis*] Sic C, B, recte. Reliqui *ſcopulos*; ut *tangentes* non ad *ſpeluncæ* pertineat. ſed ad *ſcopulos*. Hic verſus, ſicut & 7 ſubſequentes e Solino. cap. XIV. poſt principium.

Concipit & parit hic naturæ munere gemma,
Quam pæaniten perhibent, prægnantibus iſta
Auxilium confert, facilis relevamine partus.
Cernitur hinc niveas attollens vertice rupes
Æmus Threïcius. quem contra tenditur agris
Ad zephyrum regio Dodones lata feracis.
Ad cujus notias partes, ſub rupe Aracynthi,
Ætolæ gentis ſunt belli laude potentis
Campi: quos medios Acheloïa perſecat unda,
Et mare Trinacrium perrumpit Echinadas inter.
Regna Cephallenæ prope ſunt ſapientis Ulyſſi.
Iſta galactiten ripis oſtendit in altis:
Uberibus prodeſt, nec non infantibus idem:
Et ſi quis terat hunc, albeſcit lacte liqueſcens.
Hunc fluvium juxta, præclaros ſolis ad ortus,
Phocis ad arctôos ventos extenditur ingens,
Donec contingat calida oſtia Thermopylarum,
Sub juga Parnaſſi: Cephiſſos gurgite magno
Quam mediam dirimit, deſcendens murmure vaſto:
Qua templum Phœbi memorabile Delphica ſedes.
Nunc magno nobis ſunt inſulæ ore canendæ,
Quas homines toto diſperſas æquore cernunt.
Eſt igitur ponto tellus circumflua prima,
Cui nomen Gadis. ſtatuas hæc Herculis inter
A Tyriis colitur, Cotinuſa vocata vetuſtis.
Continuoque jacent Gymneſiæ. has Baleares

A. PAPII NOTÆ.

439. *Gemma*] Sic L, B, V. Sed C, A, *gemmam*. Quam edidi genuina ſcriptura eſt. nam ſi *gemmam* legas, quomodo *hic* deſignabit Macedoniam, cum præcedat *tellus Macetum*: neque appellatio ulla maſculina ſit in uſu, ad quam interpres referre ſe poſſit. Deinde, ut poſſet, tamen duæ illæ voces conjunctæ *concipit* & *parit* aliud quiddam præ ſe ferunt: quod quale ſit, Solini locus, qui hic exprimitur, docebit. Is fine cap. XIV. varie quidem legitur tam in MSS quam impreſſis codicibus. Sed hic locus diſſenſionem librorum ita pulcre componit, ut Solino mutuum hoc non ſine fœnere Priſcianus reſtituat. Vera igitur lectio eſt, *hunc eundem & concipere, & parere, & parturientibus opitulari, fama prodiga eſt*. quamvis aliter Martinus Antonius Delrio edidit.

443. *Æmus Threïcius*] Hic verſus cum ſequentibus nonnullis uſque ad 510. e chartis Buſlidianis perierant.

448. *Inter*] Sic L, C. Male A, V, *intra*.

450. *Iſta*] C, *Iſte*. non male, quamvis non *Achelôus*, ſed *Acheloïa unda* præcedit.

451. *Uberibus* &c.] Solinus cap. XII. ſub initium.

462. *Statuas*] Sic L, C, V, Sed A, ſuo more *ſtelas*.

464. *Gymneſiæ*] Sic L, C, Sed A, V, *Gymnaſiæ*.

Romani memorant. hinc frangitur æquor Ebuſo.
Sardiniæ poſt quam pelago circumflua tellus
Fontibus e liquidis præbet miracula mundo:
Quod ſanant oculis ægros; damnantque nefando
Perjuros furto, quos tacto flumine cæcant.
Poſt quam non longe cernuntur littora Cyrni:
Corſida quam pariter, geminato nomine, dicunt.
Hanc ſolam perhibent catochiten gignere terram.
Corporibus lapis hic, ceu glutine tactus, adhæret.
Nulla tamen tellus altiſſima robora ſilvæ
Sic alibi generat. dehinc rupes Æolidarum;
Quas ſeptem numero perhibent, cognomine Plotas:
Quippe viam ratibus pelago dant undique vaſto.
Trinacriæ poſt has moles diſtenditur ampla:
Cardinibus ternis laterum quam terminat actus,
Procurrens Pachyno longe, clauſtriſque Pelori,
Exterrenſque rates Lilybæi cautibus aſpris.
Eminet ad zephyrum Lilybe: Pachynuſque ſub ortum:
Adſpicit Auſoniam boreæque Pelorus ad axes.

A. PAPII NOTÆ

465. *Frangitur æquor Ebuſo*] Ita ſolum Carrionis exemplar; ſed, meo calculo, veriſſime: nam vulgare illud *æquore Ebuſos*, quod in A, erat, non repugnante L; & quemadmodum V, habet, *æquore Buſos*, ſimpliciter dicam, inepta ſunt. maria enim inſulis frangi, non mari inſulas, dicimus.

467. *Fontibus* &c.] Solinus. cap. IX.

468. *Quod ſanant oculis ægros: damnantque nefando*] Sic pulcerrime L, C. Ut e loco Solini, unde hæc deſumta ſunt, quivis intelligere poteſt. Peſſime A, V, *Quod ſanant ægros, pandunt damnantque*. Sequenti autem verſu, ejuſdem loci Solini auctoritate inductus, pro *flumine* legendum puto *lumine*. ait Solinus, *lumina aquis attrectat*. non igitur quavis ratione fontem attigiſſe ſufficit: ſed oculis eſt admovendus, ut fidei fiat indicium. tum quis, de fonte cum loquitur, fluminis appellationem adhibuit?

472. *Hanc ſolam* &c.] Solinus. cap. VIII.

473. *Tactus*] Sic L, C. Falſo A, V, *tectus*. Nam quod in V, eſt *rectus*, eodem tendit. reprehendere tamen illam ſcripturam nullo modo velim. ſed malo, lapidem tactum adhærere corporibus, ceu glutine; quam lapidem, ceu glutine tectum, adhærere corporibus, dicere. quid? quod ea ſcriptura, nequid negligam, propius exprimit Solini verba? qui ait, *ut cum ipſis hæreat a quibus tangitur*. nam id ſtudioſe interpres facit.

474. *Altiſſima* &c.] L, C, ut edidi, *altiſſima robora ſilvæ, Sic alibi generat*. V, *latiſſima robora ſilvæ Sic habili generat*. quam ſcripturam A, ſequitur, voce tantum *ſilvæ* in *ſilva* mutata propter *habili*. Quid legendum ſit omnes facile vident, niſi quod *altiſſima* an *latiſſima* ſcribas nihil intereſt. Illud uno verbo addam, particulam *tamen* idem hic eſſe quod *autem*. quo ſenſu verſu 45 a me reſtituta eſt: & toto libello millies occurrit: quod aliquibus locis admoneo.

478. *Has*] Sic L, C. Male A, V, *hos*.

480. *Clauſtriſque Pelori*] Sic L, C. Male A, V, *caſtriſque*. Virgil.
—— *rareſcent clauſtra Pelori*.

Qua

Qua mare vix ſuperant haud æquum mille periclis,
Anguſtum, rapido quod frangit gurgite ſaxa.
Traditur hic pelagi diruptas viribus olim
Excepiſſe fretum terras, cogente ruina.
Plurima ſunt iſthic totum memoranda per orbem.
Dianas fons eſt, Camerina gignitur unda:
Quem ſi quis manibus non caſtis hauſerit umquam,
Lætifico triſtis non miſcet pocula Baccho.
Hæc eadem montem mirandum ſuſtinet Ætnam:
Vertice qui ſummo rigida nive temperat ignem,
Nec ſuperant flammæ frigus, nec frigora flammas.
At ſalis hic Acragas miracula poſſidet unus,
Naturas in quo proprias mutare videntur
Ignis & unda: ſalem namque illum ſolvere flammæ,
Unda ſolet crepitus illi conjuncta movere.
Hic & Haleſinus fons eſt, mitiſſimus undis:
Tibia quem extollit. cantu ſaltare putatur
Muſicus, & ripis lætans excurrere plenis.
Cernitur egregius lapis hic, cui nomen achates:
Hoc dederat fluvius cujus generatur ad undas:
Hanc ſimulacra vides venis oſtendere gemmam.
Æquoris at Siculi, quod vaſtis funditur undis,
Ad noton, eſt pontus Libyæ, Syrtiſque vadoſa
Major. at ulterius ſi pergas, cerne minorem
Occiduam: juxta quam Meninx inſula fulget,
Et Cercinna ſimul, Libyca ſtatione patentes.
Adria qua penetrat, venias ſi parte ſiniſtra,

A. PAPII NOTÆ.

488. *Plurima* &c.] Solinus. cap. X.

489. *Dianas*] Sic L, C, V, nominandi caſu, optime. In A, *Diana* corrupte.

490. *Quem ſiquis manibus*] Sic C, V, A. In L, eſt *ſiqua*. Locum e Solini cap. X. huc adſcribam, & corrigam. *Dianam, qui ad Camerinam fluit, niſi habitus pudica hauſerit, non cohibet in corpus unum latex vineus, & latex aquæ*. ſic enim expreſſit Aldus. exemplaria MSS quædam, *ſi habitus impudica hauſerit non coibunt*: quædam, *ſi habitus pudica hauſerit non coibunt*. e libris legendum puto, nulla pene mutatione, *ſi habitus impudice hauſerit*, aut *niſi habitus pudice hauſerit, non coibunt*. nam Delrionis conjectura non video quî probari poſſit, ſine ulla cauſa *habitus* in *manus* mutantis; deinde ex *hauſerit*, illius mutationis neceſſitate, *hauſerint* facientis. Quod ſi *habitus pudica* aut *impudica* pudicam aut impudicam ullo modo ſignificare poſſet, nihil in Solino quidem mutarem: Sed hic *ſiqua*, ut L, habet, legerem.

492. *Mirandum*] Sic L, C. Minus recte A, V, *mirandam*.

496. *Videntur*] Sic L. Sed C, A, V, *videtur*.

510. *Qua*] Sic L, C, & B, codex, qui ad hunc verſum rurſus redit. In A, V, *quas*, male.

Atque

Atque legas Calabrum littus; tunc insula magni
Ostendit sese Diomedis nomine dicta:
Quo profugus quondam victor concesserat ille,
Conjugis incestæ per fraudes Ægialeæ.
Ioniam pergens Absyrtidas æquor ad ortus
Circuit: has olim Colchi tenuere feroces,
Lassi dum frustra Medeæ furta sequuntur.
Continuo post hasce Liburnidas adspicis altas.
Ad notias partes, hinc sæva Ceraunia nautis
Insulæ Ambraciæ contra cernuntur in alto;
Et Corcyra potens; Ithaces atque aspera tellus;
Et quas oblimat rivis Acheloïus amnis,
Flumine torrenti præcelsam Chalcida linquens.
Sed multæ Amnisi boreæ sub parte videntur,
Ægylaque, inde Cythera, Calauria dura colonis:
Ad radios vergit sed Carpathus. hanc prope Crete
Pinguis & umbrosis extendens collibus Iden,
Ante ortus solis perhibent quam fulgere sole.
Gignitur hic alimos. quam si quis mordeat herbam,
Compescit damnumque famis rabiemque diurnam.
At Rhodos Ægyptum contra jacet, insula dives,

A. PAPII NOTÆ.

513. *Concesserat*] L, *consederat.*

514. *Ægialeæ*] Sic C, B, quod malo, quam *Ægialiæ* quod habent A, V.

517. *Furta*] B, *frusta*, quæ Absyrto conciso fecerat.

525. *Calauria*] Sic L, B, C. Sed A, V, *Calabria*, male.

526. *Ad radios vergit*] In A, *Ad notias vergit*, corrupte, sine dubio, ex Græca lectionis varietate πρὸς νότον. nam L, C, B, V, una scriptura habent *Ad radios*, neque dubium quin ita scripserit interpres, sive lectione aliqua, quam neque in suis exemplaribus R. Steph. repererit, nec Eustathius viderit, usus est: sive (quod magis puto) locum, ut in Græco quidem legitur, in speciem manifeste falsam transferre arbitrio suo voluit. eadem id sibi libertate permittens, qua nunc adjicit nunc omittit plurima, quaque versus aliquot paulo post sequentes alio atque e Dionysio debuisset ordine transtulit.

527. *Iden*] Sic C, B, V. Sed A, *Idam*. Addit hunc versum e Solini cap. XVI. & duos item sequentes.

531. *At Rhodos* &c.] Novem versus hinc sequentes, quo ordine a me collocati sunt, in omnibus exemplaribus reperiuntur. neque reprehendi ea collocatio merito potest, etsi alia in Dionysio est: quam Aldus exprimere volens hunc versuum facit ordinem.

At Rhodos Ægyptum contra jacet insula dives,
Nubila quam numquam verterunt lumina solis:
Nam purus caræ potitur telluris. ad ortus
Posthac sunt ternæ, citra Patareïde summa,
Fama Chelidonias celebrat quas nomine terras.
Suniados contra quoque summum rupis, Abantas
Supra, sunt Salamis nec non Ægina: sed ortus
Cernentem Cyprum pontus Pamphylius ambit.
Nec procul est Arados Phœnices æquore cincta.

In iis eum, qui in hoc numero secundus est, sic edidi.

Nubila qua numquam verterunt lumina solis,

ex L, B. Carrionis liber habebat,

Nubila qua numquam vetuerunt lumine solis,

non longe recedens ab eleganti lectione V,

Nubila quam numquam vetuerunt lumine solis.

In quarto versu, pro eo quod in A, & V, est *citra Patareïda summa*. & in C, *citra Patareïda summa*, edidi ex L, B, *citra Patareïda summam*.

533. *Nubila* &c.] Et hic versus e Solini cap. XVI. est.

537. *Post hæc*] Sic L, C, B, V. Male A. *Posthac*.

541. *Insulæ Abydi*] Sic L, C, B, V, pulcerrime. ut mirer qua fronte Aldinus ille depravator, quicumque fuerit, substituerit *Sestos Abydos*, cum rectissime se omnia haberent. Sensus enim est, toto passim Ægæo mari, usque ad arctas fauces Abydi, multæ sunt insulæ. Id quidem est, non solum integerrimum interpretis locum sine judicio corrumpere: sed ipsius etiam Græci auctoris sententiam, ad quam hæc mutasse vult videri, non intelligere. Non enim Sesti atque Abydi, ut in istarum insularum numero habeantur, (nam qui possint, quæ ne insulæ sunt quidem) Dionysius meminit: sed ut locum, ad quem usque insularum hunc tractum pervenire dicit, designet. Interpres, qui ut utriusque mentionem faciat non laborat, omissa Sesto, alteram tantum urbem, & quidem celebriorem, nominat. exemplo Virgilii.

Pontus & ostriferi fauces tentantur Abydi.

542. *Dextræ* &c.] Sic L, C, B, V. Male A, *Dextra, Europesque sinistra.*

543. *Tamen hæ*] Sic L, C, B, V. In A, *quæ se* corrupte; quod non viderent *tamen* idem esse quod *autem*.

545. *Celsa*] Sic L, C, B. Male A, V, *celsam*.

548. *Quæ tangunt æquore primæ*] Sic L, C, B. In A, *quæ tangunt æquora primam*. In V, *quæ tangunt æquore primam*.

Suniados contra quoque summum rupis, ad ortus:
Nubila qua numquam verterunt lumina solis:
Nam purus caræ potitur telluris. Abantas
Supra sunt Salamis nec non Ægina. sed ortus
Cernentem Cyprum pontus Pamphylius ambit.
Post hæc sunt ternæ citra Patareïda summam,
Fama Chelidonias celebrat quas nomine terras.
Non procul est Arados, Phœnices æquore cincta.
Ægæi vero diversis partibus alti,
Ad fauces arctas multæ sunt insulæ Abydi:
Confines Asiæ dextræ, Europesque sinistræ:
Ad boream tamen hæ pertendunt ordine longo.
Europes Macris agnoscit Abantias oram,
Et celsa Scyrus, Peparethus, sacraque Lemnos,
Fertilis atque Thasos, simul Imbros, post Corybantum
Mœnibus antiquis Samothracia cernitur alta.
Ast Asiæ partem quæ tangunt æquore primæ,

Delon circumdant: has dicunt Cycladas esse.
Continuo Sporadas ceu stellas adspicis almas,
Ioniasque simul: quas inter Caunus, & altæ
Sunt Samos atque Chios celebratæ nomine claro.
Æolicæ post, & Lesbus, Tenedusque sequuntur.
Et sinus inde melas Helles prorumpit in æquor.
Panditur hinc pelagus, tumidaque Propontide fervet
Ad boream: saxisque viget Proconesus in illa.
Est etiam lævis Euxini partibus una,
Quam Leucen perhibent, adversa Borysthenis amni,
Pascit aves quoniam multas candore nivali.
Hic animas perhibent heroum laude potentes
Degere securas, virtutis munere pulcro.
Cimmerium recta sed si quis Bosporon ibit,
Cernitur huic, dextra vastæ Mæotidis unda,
Insula mole gravi stans, Alopeccea lata.
Post quam Phænagoren Hermonassamque nepotes
Egregiæ quondam coluerunt gentis Ionum.
Insulæ hæ celebres pelagi sunt nomine claro.
Ast alias refluum circumdat Tethyos æquor:
Quarum demonstrem positum regionis, & oras.
Æthiopes habitant Erythiam pectore justi,
Atlantem juxta longævi. finibus olim
Venit hyperboreis quæ gens, post fata peremti
Geryonis, domuit quem virtus Herculis ingens.
Sed summam contra sacram, cognomine dicunt

A. PAPII NOTÆ.

551. *Ioniasque*] Sic C, B. Male A, V, *Ionidasque*. nam in ea voce secunda longa est.

557. *Euxini partibus*] Sic L, C, B, V. In A, accesserat *in* hoc modo. *Euxini in partibus*.

558. *Amni*] Sic L, C, B. Sed A, V, *amnis*.

563. *Huic*] Sic L, C, B. Male A, V, *hinc*.

564. *Mole gravi stans Alopeccea lata*] Sic L, optime, nisi fallor. Reliqui omnes C, B, V, A, *gravis trans Alopecea lata*, quod ego non intelligo: miror tamen exemplarium consensum. Dionysius quidem non Alopecen insulam intelligit, ut Priscianus accepit: sed Tauricam Cherroneson, in qua sunt Hermonassa, & Phænagore, quam Phanagoriam Plinius appellat. sic enim Eustathius accipit. Priscianum autem de Taurica Chersoneso ne cogitasse quidem, ex eo intelligere licet, quod ἧς ἔπι non *in qua*, sed *post quam* transtulit. quo magis legendum puto, *gravi stans Alopeccea lata*.

569. *Et oras*] Sic L, C, B. Male A, V, *ad oras*.

571. *Longævi*] Post hanc vocem, duo hæc hemistichia

—— scilicet illos
Μακροβίους Græci dixerunt, ——

addiderunt Aldinæ editionis magistri, cum ab omnibus libris L, C, B, V, absint; neque Prisciani certe sunt.

574. *Sacram*] Sic L, C, B. Melius quam A, V, *sacrum*.

Quam

Quam caput Europæ, sunt stanni pondere plenæ
Hesperides. populus tenuit quas fortis Iberi.
Ast aliæ oceani juxta boreotidas actas
Sunt geminæ; Rhenique Britannides ostia cernunt:
Hic etenim lasso perrumpit Tethya cursu.
Has tamen haud valeat spatio superare per orbem
Insula. perfulget nigro splendore Gagates
Hic lapis, ardescens haustu perfusus aquarum;
Ast oleo perdens flammas, mirabile visu:
Attritas rapit hic teneras, ceu succina, frondes.
Nec spatio distant Nesidum littora longe:
In quibus uxores Amnitum Bacchica sacra
Concelebrant, hederæ foliis tectæque corymbis.
Oceani tranans hic navibus æquor apertum,
Ad Thulen venies: quæ nocte dieque relucet
Titanis radiis, cum curru scandit ad axes
Signiferi, boreas succendens lampade partes.
At navem pelago flectenti aquilonis ab oris
Ad solem calido referentem lumen ab ortu,
Aurea spectetur tibi pinguibus insula glebis.
Hinc tepidos proram convertens navis ad austros
Taprobanen venies: generat quæ magna elephantes
Per fines Asiæ. jacet hæc sub sidere cancri.
Littoribus cujus saliunt densissima cete,

A. PAPII NOTÆ.

577. *Boreotidas actas*] Sic L, C, recte. In A, V, *Boreotidas*. in hoc etiam *archas* pro *actas*, quemadmodum quidem Græci Codd. hic habent.

580. *Has tamen haud valeat*] Sic L, C, B. In A, V, *habeat*. Hic etiam *tamen* significat *autem*.

585. *Nec spatio* &c.] Ut hunc versum edo legitur in C, B, V. In A, *Nesiadum spatio nec distant littora longe*, adnotatis e L, varietatibus *Neriadum* & *longe*. Sed de vocum ordine, quod mirer, nihil. ego tamen non possum quin suspicer in L, ita fuisse,

Nec spatio distant Neridum littora longe:

& Aldinos, quia Νησιάδων in Græco reperiebant, mutasse ordinem, non animadvertentes tantumdem Νησίδων appellatione significari, eamque Græcis multo esse frequentiorem quam Νησιάδων & fieri posse ut ita in Græco exemplari Prisciani scriptum fuerit.

587. *Concelebrant* &c.] Post hunc versum hi quattuor in Aldina editione accesserant.

Non sic Bistonides Absynthi ad flumina Thraces
Exertis celebrant clamoribus εἰραφιώτην.
Non sic, prærupto qua currit gurgite Ganges,
Indi solemneis epulas peragunt Dionyso.

quos eodem jure, quo superiores aliquos, ejeci, etsi digressionem, quæ in Dionysio est, continent. Adulterinos enim esse probant reliqui omnes libri, a quibus absunt, L, C, B, V.

591. *Succendens*] Sic C, B. Etsi quod in A, V, est *succedens*, reprehendi non potest.

Quæ

Quæ pascit vastum mare rubrum, montibus æqua:
Tenditur horribilis quorum per terga per armos
Spina, ferens cladem fatumque sub ore feroci:
Quippe solent pariter navem sorbere virosque.
Nam mala tam pelagus quam terra merentibus offert.
Ulterius pergas si post Carmanida summam,
Ogyris occurrat. qua dicitur esse sepulcrum
Regis Erythræi: dederat qui nomina ponto.
Persicus inde sinus penetratur & Icaron offert:
Insula quæ fertur nimium placare Dianam.
Tot sunt ingentes, quas claudit Tethyos unda,
Insulæ: ast aliæ diversis partibus orbis
Dispersæ plures famam latuere minores,
Duris difficiles nautis, vel portubus aptæ.
Quarum non facile est mihi promere nomina versu.
Ast Asiæ fines ambarum linea monstrat,
Et formam, contra positarum in imagine coni.
Paulatim trahitur tamen hæc orientis ad oras:
Oceanus statuas Bacchi qua tangere fertur,
Finibus Indorum postremis. gurgite torrens
Qua Ganges liquido Nysæos irrigat agros.
Non tamen est spatio similis telluris apertæ.
Scilicet ambabus penetrabilis unus in illis
Funditur oceani sinus & disterminat ambas:
Ast Asiæ gremio triplex mare confluit undis:
Hyrcanum, pariter Parthum, simul atque Sabæum;
Hæc noton, at boreos Hyrcanum vergit ad axes,
Gurgitis Euxini vicinum. multa virorum
Millia quod circum degunt, per littora Ponti.
Amborum medius campis distenditur isthmos.

A. PAPII NOTÆ.

604. *Carmanida*] L, C, B, *Carminida.*

605. *Occurrat*] Sic B, A, V. Sed L, *occurrit*, & C, *occurret.*

611. *Famam*] Sic L, C, B. In A, V, *fama.*

612. *Duris difficiles* &c.] In A, V. *Auris difficiles nautis vel portubus apta.* In L, C, B, *Duris difficiles nautis.* reliqua parte versus variant: nam L. habet *& pontibus apta.* C, quem secutus sum *vel portubus apta*, quemadmodum etiam A, V, scribunt. B, *& pontibus apta.*

614. *Ambarum*] Sic L, C, B. Male A, V, *amborum.*

617. *Statuas*] Sic L, C, B, V. In A, *Stelas.*

620. *Tamen*] Sic L, C, B. Male A, V, *tantum.*

621. *Penetrabilis*] Sic L, C, B. Male A, V, *penetralibus.*

622. *Funditur*] Sic L, C, B, V. Male A, *finditur.*

623. *Confluit*] V, *Confugit.*

624. *Parthum*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Persum*, falso.

628. *Distenditur*] Sic L. Reliqui omnes *discernitur.*

Ast Asiam qui mons excelsus dividit omnem,
Incipit a mediis terræ Pamphylidis oris,
Et longis sese spatiis producit ad Indos:
Nunc obliqua means, nunc recto limite currens:
Vertice quem torvo perhibent cognomine Taurum.
Cornua nam summus scopulis imitatur acutis,
Multifidusque suos colles huc spargit & illuc.
Ex hoc innumeri descendunt fontibus amnes:
In partes euri, zephyri, boreæque, vel austri.
Quis memorare queat fluviorum nomina cuncta?
Non tamen est unum montis cognomen ubique,
Sed varii flexus variantur nomine multo:
Singula sed propriis sunt nomina nota colonis.
Nunc igitur gentes illum populosque tenentes,
Qui celebres, memorem; sed felix numen adesto.
Mæotæ primi tangunt Mæotidis undas;
Sauromatæque truces, gens aspera Martis in armis:
Sanguis Amazonidum fortis quos protulit olim,
Sauromatis mixtæ quæ, Thermodonte relicto,
Ingentes genuere viros, belloque potentes:
Innumeras habitant qui silvas, gurgite vasto
Inter quas Tanaïs Mæotidis intima pulsat,
Europen fluvio dirimens Asiamque reflexo:
Europen zephyris, Asiam sub partibus ortus.
Caucasiis exit cujus fons montibus altis,
Murmure cum vasto Scythiæ per plana refusus.
Hunc tamen, immenso torrentem flumine, vertit
In glaciem boreas horrendo flamine sævus.
Heu miseros homines, habitant qui finibus illis,
Aëre damnati tristi nimioque rigore,
Quo pereunt pecudes pariter, populique virorum,

A. PAPII NOTÆ.

643. *Qui celebres, memorem*] Video in editione Morelii hæc ita habere, *Qui celebres minorem?* tamquam & *qui* adverbium sit, & tota oratio interrogandi modo exaudiri debeat: male. Quod, etsi dispungendi rationem, quam liberrime ubique suo arbitrio mutare cuivis liceat, & ego certe toto opere merito mihi permisi, tantum attingat, uno aut altero exemplo, ne quem fortasse fallat, docebo. Ad eumdem igitur modum loquitur paulo ante, versu 569,

Quarum demonstrem positum regionis & oras:

& mox, 694,

Hoc igitur pelagus qua gentes undique cingunt,
Incipiens numerem primis aquilonis ab oris.

652. *Zephyris*] Sic L, C, B. Sed A, V, *zephyro*, male.

653. *Caucasiis*] L, *Ripæis*, non male.

Ni propere linquant sua rura furentibus euris.
Hi Tanain habitant fluvium prope Sauromatarum.
Cui sunt vicini Sindi quoque, Cimmeriique.
Post hos Cercetii: juxta quos Axenus altis
Fluctuat æquoribus: nec non Oretæque feroces:
Et qui Trojanæ post prælia gentis Achæi
Ascalaphi regis victricia signa sequentes,
Dispulsi ventis istas venere sub oras.
Post hos Heniochi, genuit quos Græcia tellus:
Et Zygii juxta vivunt regione sub una.
Intima sed Ponti, post fines Tyndaridarum,
Ægypto missi Colchi tenuere coloni:
Caucasii montis prope collem, & Caspia ponti
Littora: qua celeres descendunt Phasidis undæ,
Circæosque secant campos atque æquora Ponti:
Nascitur Armenii fluvius qui vertice montis.
Ad cujus partes boreas, & solis ad ortus,
Euxinum dirimens & Caspia littora late,
Diffusus spatium per longum panditur isthmos.
Quem juxta terras habitant orientis Iberes:
Pyrrhenes quondam celso qui monte relicto,
Huc advenerunt Hyrcanis bella ferentes.
Hic Camaritarum gens est, carissima Baccho.
Fluctibus hanc propter persævit Caspius æstus:
Undique quem tereti concludit margine tellus.
Sed mare non valeat tribus illud mensibus ulla,
Scilicet immensum, navis transire profundo.
Hoc tamen exacuit pars una sub axibus æquor,
Qua tractum refugæ miscetur Tethyos undæ.
Multa quidem generat vivis miracula rerum:

A. PAPII NOTÆ.

663. *Axenus*] Miror in tribus codd. L, C, B, constanter scribi *Euxinus*.

666. *Ascalaphi*] Sic C, B, nec multum differt L, *Ascolaphi*. A, V, *Ascalpi*. Ascalaphi quidem nomen legimus, sed Troia occisi: cui & epitaphium inter heroas Homericos Aristoteles posuit. Sed hunc alium eodem nomine fuisse necesse est, etsi nihil de eo mihi constat: neque Eustathius de hoc Aretiade rege quod statuat habet. quo magis miror eum Prisciano tam familiariter, etiam de nomine, innotuisse.

687. *Hoc tamen*] Ita ex C, B, edidi, non admodum dissentiente & L, in quo erat *Hæc tamen*. Certe quod in A, & V, legitur, *Non tamen*, corruptum est ab aliquo qui eorum opinionem veriorem esse sciebat, qui sinum Caspium e mortuo mari deduci negant, totumque pedibus circumiri posse tradunt.

688. *Tractum*] Sic L, C, B, V. Male A, *tractim*.

690 Sed

Sed tamen egregio crystalli pondere gemmam,
Atque, malos lemures quod pellit munus, iaspin;
Nocturni manes fugitant quam membra tuentem.
Hoc igitur pelagus quæ gentes undique cingunt,
Incipiens numerem primis aquilonis ab oris,
Quæ vergunt zephyro, quas Caspia littora claudunt.
Primi sunt Scythiæ populi, Saturnia juxta
Æquora viventes, Hyrcanique ostia ponti.
Quos supra gryphes ditissima rura smaragdo,
Qualem non alius terrarum possidet orbis,
Atque aurum sibimet defendunt pondere puro.
Omnia sed duri superans audacia lucri,
Adversus volucres heu commovet arma virorum:
Prælia nam faciunt Arimaspi gryphibus hostes.
Hic & crystalli perlucet maxima moles.
Hinc Unnus sequitur. post fortis Caspia proles.
Hinc sunt Albani bellaces Marte feroci:
Unde canes nati superant genus omne ferarum.
Magnus Alexander missum sibi viderat inde
Victorem barrique canem, rapidique leonis.
Post hos Cadusi durissima rura colentes.
Et prope sunt Mardi. sequiturque Hyrcania plebes.
Hinc Apyri: per quos Mardus devolvitur amnis:
Dercebius bibit hunc præter Bactrusque fluentem,
Per quos Hyrcanum currens descendit in æquor.
Sed Bactri mediis habitant telluris in arvis,
Parnessum late prope montem rura tenentes:
Dercebii vero sub Caspia littora vergunt.
Post hos Massagetæ trans flumen Araxis, ad ortum,
Hospitibus sævi cunctis, belloque feroces:

A. PAPII NOTÆ.

690. *Sed tamen egregio*] Sic L, C, B, V, nisi quod in L, est *egregiam*. Sensus autem & clarissimus & e Græco pulcerrime expressus est hic. cum multa rerum miracula generat; tum vero crystalli gemmam egregio pondere. Nihil igitur opus erat locum pervertere, ut in A, factum video: in quo est *Gignit enim egregiam*.

692. *Fugitant quam*] Sic C, B, & ex parte L, qui *fugiant quam* scribit. In A, & V, *fugitant quem*.

698. *Quos supra* &c.] Hæc e Solini cap. XIX. petita sunt, ante finem.

705. *Unnus*] Sic A, V. In L, *Thimus*. C, *Tinus*. B, *Thynus*. in quibus omnibus vestigia sunt Græcæ lectionis Θοῦνοι.

707. *Unde canes* &c.] E Solini cap. XIX. paulo post principium.

710. *Post hos Cadusi durissima rura colentes*] Sic edo ex C, B, V, & L. Sed in hoc pro *colentes* erat *tenentes*: quæ permutatio lubrica est. In A, *Post hos calcantes durissima rura Cadusi*, toto versu in gratiam quantitatis primæ syllabæ in *Cadusi* perturbato.

716. *Parnessum*] L, C, B, *Parpessum*.

720 Non

Non Bacchi donum, Cereris nec munera norunt:
Sed lac commixtum potant cum sanguine equino.
Hos juxta boream vergit Chorasmia proles.
Sugdias hanc sequitur: rapidus quam dividit Oxus,
Emodum montem qui linquens Caspida rumpit.
Inde Sacæ nimium certis gens mira sagittis:
Flumen Iaxartem juxta quibus arva coluntur.
Et Tochari, Phrurique, & plurima millia Serum.
Illis nulla boum, pecoris nec pascua curæ:
Vestibus utuntur, texunt quas floribus ipsi,
Quos tenuant lectos desertis finibus ipsi.
Ast alia Scythiæ gens est extrema per arva.
Quos prope sunt tristes ventis & frigore terræ:
Namque nives semper pulsant has grandine mixtæ.
Caspius his populis lustratur pontus & oris.
Adspice post Colchos nunc & post Phasidis undas,
Occasum versus, populos in littore ponti
Euxini densos usque ad Chalcedonis arva:
Bosporus angustat scopulis quæ Thracius urgens.
Buzeres primi. quos juxta terra Vechirum.
Macrones post hos pariter, Philyresque sequuntur:
Mossynique domos præbent quîs lignea tecta:
Turribus arboreis habitantes unde vocantur.
Hinc pecorum dives nimium gens est Tibarenûm.
Hanc prope sunt Chalybes, durissima rura colentes:
Quos labor exercet sævus ferrique metalla.
Vicinos istis campos terramque patentem
Assyrii complent populi: qua gurgite vasto
Inter Amazonidas Thermodon, Martius amnis,
Armenium linquens montem, descendit in æquor.

A. PAPII NOTÆ.

720. *Nec*] L, *Non.*

722. *Boream vergit*] Sic B, A, V. Et C, *vergit boream.* In L, *vergit borea.*

727. *Phrurique*] V, *Phrunique*, e quibusdam Græcis codicibus.

729. *Ipsi*] L, *ipsis.*

731. *Extrema*] Sic L, C, B, recte. ἐσχατιὰς enim Græce est. In A, & V, *externa.* male.

734. *Populis*] Sic L, C, B. Male A, V, *populus.*

737. *Densos*] Sic L, C, B. pulcerrime expressa voce Græca ἐπιλαδὲς. Male A, V, *damus hos.*

739. *Buzeres*] Sic L. In A, *Byzares.* *Vechirum*] Sic L, C, B, V. Sed A, *Bechirum.*

743. *Hinc pecorum dives nimium gens est Tibarenûm*] Sic C, B. quæ genuina Prisciani scriptura est. ad eum modum & alibi dictione *nimium* abutitur, ut versu 608 *nimium placare Dianam.* Quod igitur A, V, habent, *Hinc pecorum est dives nimirum gens Tibarenûm*, paulo elegantius fortasse: sed tamen falsum est, mea sententia.

Huc Asiæ quondam devenit alumna Sinope:
Ex qua cognomen ceperunt mœnia clara.
Illius fluvii gelidas prope frigore ripas,
Invenies lapidem crystalli, pondere puro,
Consimilemque gelu, nec non splendore nitenti.
Gemma micans illic perlucet iaspidis albæ.
Iris continuo liquidus decurrit in æquor.
Post Halys est fluvius: boreæ qui currit in oras,
Atque Carambidis irrumpit prope littora Pontum,
Armeniis primas qui montibus accipit undas.
Paphlagones post hos, Mariandynique sequuntur,
Bithynique viri, pinguissima rura colentes:
Qua Rhebas pulcer gratissima flumina volvit,
Rhebas, qui rapidi decurrit ad ostia Ponti.
Tot populi terras habitant per littora Ponti:
Nam prius exposita Scythiæ sunt semina gentis.
Nunc Asiæ regio contingens littora nobis
Dicatur: partes calidas quæ currit ad austri,
Atque Hellespontum transit Syriæque recessus,
Poscit & Arrabiam, quæ florent ubere terræ.
Sunt Chalcedonii primi, post ostia Ponti,
Mœnia Byzantis qui cernunt optima contra,
Romanisque pie regnis dominantia mundo.
Bebrycii post hos, & Mysia montibus alta,

A. PAPII NOTÆ

750. *Huc Asiæ &c.*] Sic L, C, B, V. temere igitur, suo more, Aldiniani corruperunt totum hunc versum. *Huc quondam Asopi devenit alumna Sinope.* ut etiam vers. 130, 396, 710. & plurimos alios.

754. *Nitenti*] Sic A, V, C. sed L, B, *nitentem.*

756. *Decurrit*] Sic C, B. melius quam A, V, *percurrit.*

757. *Qui currit in oras*] Sic L, C, B. Etsi, quemadmodum A, V, legebant, *in ortus*, nolim reprehendere: cum & Virgilium ita locutum esse libro III Georgicorum videam, *non eure tuos, neque solis ad ortus.* quamquam de illo loco dupliciter responderi posse scio: partim, quod *euri ortus* proprie dicere liceat, quemadmodum *zephyri occasus, septemtriones borea, austri meridiem*: partim, quod solis mentio accedens id leniat. Sed tamen *euri ortus* dixisse poëtam puto, tamquam unde eurus oritur. sicut eodem loco meridiem designans, ait, *unde nigerrimus auster Nascitur.*

764. *Tot populi &c.*] Hic versus e L, C, huc accessit. cum nec in A, nec V, nec in ipso (quod miror) Buslidiano extaret. Sequens quidem hunc ante se plane requirebat: & miror Aldinorum, tot locis superfluum, officium hoc uno defuisse. Exprimit autem hunc Græcum,

Τόσσοι μὲν πόντοιο περικλῖται ἄνδρες ἔχουσι.

767. *Qua currit*] A, V, *decurrit.* L, *qua currit.* unde conjeceram legendum *qua currit*, quod C, B, probant.

769. *Qua florent*] Quid si *qua florent*, aut *qua florent* legamus, ut ad solam Arabiam pertineat.

771. *Byzantis*] Sic C, B. Reliqui *Byzanti.*

Qua Cius egregia decurrens murmurat unda:
Qua nymphas comitem perhibent rapuisse potentis
Alcidæ puerum, tristissima fata gementis.
Hinc Hellespontum pertenditur angulus ingens,
Qua brevior Phrygiæ pars est: nam latior intus
Sangarii ripis fluvii vicina rapacis.
Tenditur hæc potius Titanis pinguis ad ortus:
Altera ad occasus, altæ sub montibus Idæ,
Altaque qua cecidit præclaro nomine Troja,
Ad Xanthi liquidas nec non Simoëntis ad undas.
Post hæc Æoliæ tellus prætenditur oræ,
Fluctibus Ægæi primis quæ tunditur alti.
Inde tenet terras, pelagus prope, sanguis Ionum:
Per quas Mæander pinguis descendit in æquor,
Inter Miletum currens latamque Prienem.
Ad latus istorum boreum sunt mœnia clara:
Urbs Ephesus, claudit quam grato littore pontus.
Post has Mæoniæ tellus: quæ vergit ad ortus.
Et Tmoli colles, fluvius quibus aurifer exit
Pactolus: cujus prope ripas tempore verno
Si sedeas, dulci capiaris pectora cantu
Cygnorum, pascunt quos herbæ flumina circum.
Nam florent Asiæ per campos plurima prata:
Sed magis ad fluvium Mæandri, gurgite miti
Quem juxta volvens se murmurat unda Caystri.
Post hos sunt Lycii: quos Xanthus dividit amnis,
Ad mare vergentes: qui Tauri cornua cernunt,
Usque ad Pamphylos, perhibent quem nomine Cragum.
Illic aspicies Aspendum: mœnia cujus
Eurymedon amnis radit vicina profundo.
Continuoque jacent aliæ Pamphylides urbes:
Corycus, Pergeque calens, & celsa Phaselis.
Has supra mediis habitant telluris in arvis,
Ad partes ortus, gens dura Lycaonis armis.
Post has Pisidum pinguissima rura coluntur:

A. PAPII NOTÆ

777. *Pertenditur*] C, B, *protenditur.*

782. *Altaq; qua cecidit præclaro nomine Troja*] Sic pulcerrime L, & B. præterquam quod in hoc *qua cecidit* erat. A, V, *Altera qua cecidit præclaro nomine terra*, eodemque modo & C, nisi quod *qua cecidit* habet.

795. *Flumina*] Sic L, C, B. Male A, V, *flumine.*

801. *Pamphylos*] Sic C, B. Sed A, V, *Pamphylios.*

802. *Illic*] L, *Illinc.*

Telmessus,

Telmessus, Lyrbe, nec non clarissima Selge,
Gentis Amyclææ pulcerrima mœnia quondam.
Hinc sinus est longus Cilicum, qui vergit ad ortus,
Euxini penetrans vicinas æquoris undas.
Hunc Asiæ perhibent angustis partibus esse.
Cui tamen immenso fluvii se gurgite miscent,
Per longum Pyramus spatium, Pinarusque voluti,
Flexilis & Cydnus, dirimit qui flumine Tarson.
Hinc aliæ Cilicum sunt celsis mœnibus urbes:
Lyrnessus, Mallosque simul vicina profundo,
Atque Soli medio terrarum fine locati.
Commagena dehinc regio, Syriæque sequuntur
Urbes, dispositæ per longi littora flexus.
Nam Casii montis qua prominet ora per æquor,
Vergit in occasus diffusis tractibus unda.
Nunc reliquas Asiæ partes tibi carmine pandam,
Quadrati lateris qua clauditur undique forma:
Et spatiis campos longis protendit in ortum.
Scis etenim memorasse tibi, quod collibus altis
Per totam mediis mons ingens tenditur actu,
Qui fines Asiæ nigros producit ad Indos:
Hoc esto laterum boreum tibi. Nilus ad oras
Hesperias finit. sed Tethys solis ab ortu
Indica concludit. rubrum mare terminat austrum.
Adspice nunc igitur dum finem versibus ortus
Pervenio, retegens tibi veris omnia rebus,
Incipiens Syriæ terris, qua parte reliqui.
Quæ, pelagus supra, sub solem, vergit ad austros,

A. PAPII NOTÆ.

809. *Telmessus*] Sic L, C, B, & quædam exemplaria Græca: quæ etsi non probantur Eustathio, tamen Priscianum ita legisse ex horum codd. consensu mihi fit verisimile. A, V, *Termessus.*

813. *Hunc Asiæ*] L, *Hanc Asiam.*

816. *Qui*] Sic L, C, B. Incongrue A, V, *qua.* Post hunc versum tres hi in solo A, reperiuntur,

Cui nomen posuit audacia Bellerophontis,
Quando Medusæum valuit frænare caballum,
Atque in equo volucri per sublimem aëra ferri.

quos qui adsuit, duplici nomine ridendum se propinavit: & quod adsuit, & quod tam ineptos adsuit. Absunt igitur ab L, C, B, V. & a nobis omittuntur.

817. *Aliæ*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Asiæ.* male.

819. *Locati*] B, *Locatæ.*

824. *Reliquas*] Sic L, C, B. male A, V, *aliquas.*

828. *Actu*] Sic A, V. In L, est *arctus.* C, *arcu.* B, *archtos.* Puto legendum *actus.*

829. *Qui*] Sic L, C, B. Male A, V. *Quod.*

831. *Ab ortu*] C, *ad ortus.* B, *ad ortum.*

Urbibus

Urbibus & multis habitatur: nomine prisco
Quæ Cava vulgatur, mediam quia collibus altis
Atque humilem Libanus claudit protentus in ortum,
Occasumque petens Casius: multisque virorum
Incolitur populis locupletibus alma diremtis.
Namque alii mediis habitant telluris in arvis,
Hosque Syros proprie perhibent: sed littora juxta
Phœnices vivunt, veteri cognomine dicti.
Quos misit quondam mare rubrum laudibus auctos,
Chaldæo nimium decoratam sanguine gentem:
Arcanisque dei celebratam legibus unam.
Qui pelagus primi tentantes navibus altis,
Disjunctas gentes docuerunt jungere mercem:
Et primi stellis numeros nomenque dedere,
Atque oculis (mirum) voces sentire figuris.
Hi muros Iopes, Gazan, quoque Elaïda complent,
Antiquamque Tyrum, Beryti & mœnia gratæ,
Vicinamque mari Byblin, Sidonaque pulcram,
Quam juxta liquido Bostrenus gurgite currit:
Et pinguem Tripolin, nec non Orthosida sacram,
Laodicen pariter positam prope littus amœnum,
Et Posidi turres, & Daphnes optima tempe.

A. PAPII NOTÆ.

838. *Quæ Cava vulgatur*] Post hæc verba accedebant in A. hæc duo hemistichia,

------quam Κοίλην nomine Græco
Dixerunt veteres.------

æque necessaria atque illa, quæ paulo superius versu 571 induximus,

-------scilicet illos
Μακρόβιος Græci dixerunt.-----

neque hæc ergo L, C, B, V, agnoscunt. Quod sequitur, *mediam quia collibus altis*, expressi ex V, cujus lectio aptior mihi visa est, quam vel L, *mediam quam*, vel A, *media est qua*. Proximo deinde versu malim legere *Atque humilem*, quam *Ast humilem*. nam ita & omnia cohærent concinnius: & pulcerrime totum illud Græcum exprimitur,

--- --ὑψηλ' ὄρ' αὐλὴν
Μέσσην ἢ χθαμαλήν. ---

hanc conjecturam confirmarunt postea C. B. in quibus est,

----mediam quia collibus altis
Atque humilem.-----

itaque sic edo.

842. *Hosque Syros*] Sic C, B, V. Sed L, *Hos Syros*. A, *Hos Syrios*.

848. *Qui*] Sic L, C, B. Male A, V, *Quod*.

850. *Dedere*] C, B, *dederunt*.

851. *Voces sentire figuris*] L. *voces sentire figuras*. non male.

852. *Gazan quoque Elaïda*] Sic L, C, V. In A. *Gazamque & Elaida*.

858. *Et Posidi*] Hunc versum in solo A, sequebatur iste.

Hic etiam Antiochus nomen dedit Antiochea.

qui omnium, quos adscititios notavi, maxime erat necessarius. nam reliqui partim ne ex Græco quidem auctore erant: ut,

-------scilicet illos
Μακρόβιος Græci dixerunt.------ &
------quam Κοίλην nomine Græco
Dixerunt veteres:

partim

Terrarum mediis Apameæ mœnia claræ:
Ad cujus partes eôas currit Orontes,
Antiochi medius dirimit qui gurgite regna.
Hæc omnis pingui tellus est ubere læta,
Arboribus pariter pecorique & commoda viti.
Ad cujus fines veniens quos terminat auster,
Arrabii cernes extremi littora ponti:
Qui Syriam medius disterminat Arrabiamque,
Et tangit, vergens orientem versus Elanos.
Dives Arabs post quos latissima possidet arva,
Quæ protenta diu cinguntur ab æquore Perso,
Arrabioque, ferit zephyrus quod flamine sævo:
Persica nam flatus eôi littora turbant.
Ora sed hæc austro tendit subjecta per ortus,
Fluctibus oceani pulsatur & undique rubri.
Hanc quoque describam tenui ratione recensens:
Nam populos pascit felices divite terra,
Floribus & variis miracula præbet odoris.
Namque thyo, myrrhaque viget, cum thuris odore,
Et casia, nec non & cannæ dulcis odore:
Cinnama præterea jucundæ naribus auræ
Fertilis hæc generat tellus, aurique metalla:
Vestibus auratis quare gens utitur illa.
His, pueros servans, molochites splendet arenis:
Androdamasque lapis compescens pectoris iras.
Sed Libani montis sunt post declivia primi,
Felices opibus, Nabatæi nomine dicti.
Chaulasii post hos atque Agrees, inde propinquat
Chatramis, atque Macæ contra sunt Persidis æquor:
Minnæique maris prope rubri littora vivunt:
Atque Sabæ post hos, nec non habitant Cletabeni.
Arrabiæ populi celebres hi nomine claro.

A. PAPII NOTÆ.

partim e Græco quidem, sed quibus digressiones a proposito tantum continerentur; quas ubique studio Priscianus omittit, suis alibi in locum suffectis id damni facile compensans. Hic autem descriptionis aliquid continebat: cujus nihil uspiam Priscianus alibi, quod meminerim, omittit.

862. *Pingui*] Sic L, C, B. Male A, & V, *pinguis*.

867. *Elanos*] L, B, *Alanos*.

875. *Nam populos pascit*] Sic L, C, B. Male A, V. *Pascere nam populos*.

877. *Myrrhaque*] L, C, *smirnaque*.

878. *Et casia &c.*] Totus hic versus abest a B.

882. *His pueros &c.*] Solinus sub finem cap. XXXV.

886. *Chaulasiique*] Sic L, C, B. Sed V, *Chablasiique*. A, *Chalbasiique*.

887. *Macæ*] Sic L, C, B. Reliqui *Sacæ*.

Sunt

Sunt tamen & plures alii. nam maxima tellus.
Trans istam, zephyri sub partes, degit Erembûm
Speluncis genus infelix, & rebus egenum.
Qui solis radiis nigrescunt corpus adusti,
Dispersique dolent lustrantes more ferarum:
Non Arabis similes opulentis. scilicet æqua
Omnibus esse potest numquam fortuna bonorum.
Post Libani montes populi sunt, solis ad ortus,
Alterius Syriæ: quæ tendit ad usque Sinopen.
Cappadoces mediis habitant in finibus hujus:
Terminus Assyrios sed claudit Ponticus, ille
Thermodon pelagi qua pulsat gurgite fluctus.
Cujus ab eôo decurrit limite vastis
Viribus Euphrates, descendens montibus aspris
Armeniæ, longusque noton pertendit: & inde
Ad solem flexus, Babylonis dividit urbem:
Littora deinde ruens perrumpit Persidis undæ,
Extrema fluvii sub parte Teredona radens.
Hujus ad auroram ripis devolvitur altis
Tigris, aqua superant quem flumina nulla rapaci.
Sed tantum distat, quantum vix septimus ortus
Conficiat pedibus spatii properantibus ire.
Atque lacu medius Thonites intrat, & exit:
Nec violatur aqua quamvis penetrabilis illa,
Ocyor atque vadis emergens cedit amaris.
Hoc tamen omne solum fluvius quod cingit uterque
Indigenæ populi pro re dixere Medamnam:
Quod medias amnes has terras flumine cingunt,
Agricolis pariter pastoribus atque feracem.
Ubere nam læto florent ibi semina cuncta,
Herbarumque toris, & gramine læta virescunt:
Et variis rami complentur fructibus alti.
Gens quoque præfulget claris in laudibus illa.

A. PAPII NOTÆ.

893. *Egenum*] C, B, V, *egenis.*
898. *Montes*] C, B, *montem.*
902. *Qua*] C, B, *qui.*
911. *Distat*] Sic L, C. Sed B, *distat.* A, V, *superat.*
913. *Lacu*] Sic L, C, B, V. In A, *lacum.*
914. *Illa*] L, *ille.*
917. *Medamnam*] Sic L, C, & B, quamvis hic *Medanam* habebat. A, V, *Medamnem.*
920. *Florent ibi semina cuncta*] L, *florentia semina cuncta.* A, V, *florenti.* unde conjeceram legendum *florent ibi.* quam conjecturam approbant C, B, e quibus sic edidi.
921. *Gramine*] Sic recte L, C. Male fortassis A, V, B, *gramina.*

Nam

Nam peperit multos celsa virtute potentes,
Atque deo similes, licet ut mortalibus esse.
Armenii juxta quam sunt aquilonis ad axes,
Comminus & fortes quos sentit Mars Matieni:
Quos prope concludunt Euphraten collibus altis
Montes, divitiis pariter belloque potentes,
Ad partes austri Babylon: quam mœnibus olim
Mirandis posuit firmisque Semiramis urbem.
Cujus in arce domum splendentem fecerat auro:
Quam simul argentum varie decoravit, eburque.
Hoc quoque pingue solum palmarum divite silva,
Quod fert berylli munus, pretiosius auro,
Berylli lapidem liquidum, glaucique coloris,
Per loca quæ tendunt Asianæ ad mœnia petræ.
At supra Babylona vides & flamina vasta
Cissos, Messabatasque, Chalonitasque feroces.
Armenios montes si linquens ibis ad ortus,
Medica noscetur tibi tellus: cujus ad axes
Geli sunt, Mardique, viri simul Atropateni.
Ad noton inde habitant Medorum rura tenentes.
Medea huc fugiens dederat cognomina terræ.
Hinc Medi varios usus novere veneni.
Quorum per multas spatium diffunditur oras.

A. PAPII NOTÆ.

925. *Atque deo* &c.] Tres hi versus ut a me sunt editi, ita prorsus in B. leguntur; a quo non valde dissentiunt L, C, V. nam L, in tertio *fortis* habet. C. in secundo *qua sunt.* V, in primo *Atque adeo similes.* Reliqua cum B, conveniunt. Ab Aldo corruptissime sunt expressi hoc modo,

Atque adeo similes dis immortalibus illos.
Quam juxta Armenii putarunt aquilonis ad axes:
Et fortis prope quos sævit Mavors Matieni.

937. *Qua tendunt Asianæ ad mœnia petræ*] Sic omnes libri L, B, C, V. præter A. in quo iterum, Græcæ vocis retinendæ studio, una vox totum versum immutat. edit igitur, *qua prorsus penetrant Ophietida petram.* Corruptam de industria eam esse lectionem, non est quod prolixe probem. tot jam exempla similis relligionis, seu impudentia potius est, occurrerunt, ut vel uno verbo id admonenti quivis facile credere debeat.

938. *Vides & flamina vasta*] Sic V, quæ lectio sensum aliquem habet: L. *undascit flumine vasto.* C. *vide scit flumina vasta.* B, *undescit flumine vasto.* nullo sensu. A, *vides aquilonis ad oras,* clarissima quidem sententia: sed, ut consuevit, falso. fortasse legendum est, *vides ad flamina vasta*: id est ad boream, ut *flamina vasta* boream significent. sed ea conjectura neque admodum est firma; neque veterum librorum fidem satis sequitur.

942. *Geli*] Sic C, B. Sed L, A, V, *Geri.* ut nonnulla etiam exemplaria Græca.

944. *Huc*] Sic L, B, optime. C, A. V, *hinc,* male. quod ex *huic* corruptum esse puto.

Hæc

Hæc generat Narcissiten oriente sub ipso,
Qui lapis est fuscus: complent hanc undique silvæ,
Inter quas homines pecuaria ditia pascunt,
Caspiadas tangunt portas qui solis ab ortu:
Rupibus hæ celsis Asiæ sunt claustra potentis.
Qua via sub boream duplex se scindit & austrum:
Hæc regit ad Persas, Hyrcanos ducit at illa.
Sub colles imos habitant, post Caspia claustra,
Martia gens Parthi, telis arcuque potentes.
Vivere qui spoliis gaudent, raptuque nefando:
Quapropter bellis homines vexantur in orbe,
Atque optata perit multo pax sanguine mundi.
Post hos est Persis, circumdata montibus altis,
Assiduis florens regnis & divite censu,
Ex quo perdomuit Lydorum mœnia Sardes.
Cingitur excelsis hæc undique collibus omnis,
Advergens austros, post Caspia claustra: petensque
Quod proprio pelagus celebrat cognomine latum.
Atque tripartitis habitatur finibus illa.
Namque colunt alii, rigidæ sub partibus arcti,
Terras quas Medi nemorosis montibus umbrant:
Ast alii mediæ vivunt regionis in arvis:
Littora postremi tangunt australia Persæ.
Prima parte Sabæ, mediusque Pasargada, post hunc
Tascorum telis habitat gens fortis & arcu:
Quique tenent populi divisos Persidis agros.
Amnibus hæc multis recreatur, & ubere pingui.
Hinc Coros immensus profunditur: inde Choaspis
Fonte cadens Indo, qui stringit gurgite Susas:
In cujus ripis præclarus fulget achates,
Pondere consimilis volvit quos unda cylindris.
Fertilis hæc tellus fœcundis pascitur auris:
Nam ventis semper florescunt rura secundis.

A. PAPII NOTÆ.

953. *Hac regit ad Persas*] Sic L, C, B. Male A, V, *Hac regio Persas.*

956. *Raptuque nefando*] Sic L, C, V. Sed B, *raptoque nefando.* A, *raptuque superbo.*

957. *Quapropter*] C, B, *Qua propter.*

970. *Mediusque*] Sic L, C, B. Sed A, V, *mediisque.* male.

972. *Quique*] Sic L, C, B. Male A, V, *Quinque. Divisos*] L, *diversos.*

975. *Susas*] Sic L, C, B. Sed A, V, *Susa.*

977. *Consimilis volvit quos unda cylindris*] Sic C, B, V, & L, nisi quod in hoc est *consimili.* A, *consimilem quem proterit unda cylindris.*

980 Hæc

Hæc eadem gemmis nimium decoratur honestis,
Quarum quis varias vires, quis nomina dicat?
Tecolithum memorem, justo cognomine dictum,
Qui lapides renum tritus potusque resolvit:
Myrrhitemque, bonum nardi cum reddat odorem.
Hic aëtites est: sonitum cui spiritus addit
Arcanum crepitans, prægnantibus utilis ægris.
Nec non pyrites, digitos qui strictus adurit.
Gemmaque quæ radios emittit candida solis.
Atque selenites, lunaris imagine lucis
Qui decus & minuit proprii splendoris & auget.
Respice nunc reliquas Asiæ sub finibus oras.
Persidis ad pontum Carmani, solis ab ortu;
Littora pars habitant, mediæ pars limina terræ.
Gedrosi post hos tendunt orientis ad ignes,
Oceanum juxta: radiis propioribus inde
Est Scythiæ tellus australis, flumen ad Indum,
Qui ponto rapidus rubro contrarius exit:
Gurgite nam celeri rectus decurrit ad austrum,
Caucasiis oriens primum de montibus altis:
Dividua cujus Patalene cingitur unda.
Separat innumeras & vasto gurgite gentes.
Ad partes rapidi qua vergunt lumina solis,
Oritas, Aribasque simul, linique Arachotas
Utentes lænis, & Satraïdas simul omnes,
Parpanei montis sub celsa rupe, Arienos
Nomine communi, qui terras ubere nullo
Florentes habitant, squallent nam sentibus aspris;

A. PAPII NOTÆ.

980. *Hac eadem* &c.] Hæc omnia e [illegible]lini cap. XXXVIII. statim a medio [illegible]que ad finem.

982. *Tecolithum*] B, C, *Techolithum*, [a]spirata secunda syllaba, præter lin[gu]æ Græcæ regulam: in qua, a reme[di]o quod præstat, nomen invenit, ἀπὸ [illegible] τὸν λίθον. Miror igitur esse qui [in] Solino scribat *Techolithos*, non mi[nu]s pene vitiose quam, quod ipsemet [re]prehendit, *Tegolitus.*

985. *Hic aëtites est*] Sic L, C, opti[me]. Male B, *Hic echites est.* Male & [illegible] *Hic est aëtites.*

986. *Utilis agris*] C, B, *utilis ille.*

988. *Emittit*] L, *imitatur.*

990. *Qui*] Ita L, C, B. Male A, V, *Quod.*

994. *Ignes*] Sic L, C, B. Sed A, V, *ignem.*

1002. *Ad partes*] B, C, *Ad partem.*

1003. *Aribasque*] B, C, & L, *Aritasque.*

1004. *Lanis, & Satraïdas*] Sic C, B, V. adjuvat & L, *lineis & Satrachitas.* Male A, *chlanis atque Atraïdas.*

1005. *Parpanei montis*] Sic L, B. adjuvat C, in quo *Parpani*, & V, in quo *Pampanei* scribitur. nam Aldini codicis lectio *Parnasi* e Græca quorumdam exemplarium scriptura Παρπανισοῦ fluxit.

Curalii

Curalii lapidem qui rubrum littore carpunt,
Sapphirique decus nigri flavique coloris
Saxorum cædunt venis, hac merce beati.
Indorum terras hinc Tethyos æquora claudunt,
Quas primo Titan adſcendens lumine cernit.
Unde color populis niger eſt flagrantibus ortu,
Atque gerunt ſimiles hyacintho fronte capillos.
Effodiunt alii terras, aurique metallum:
Aſt alii texunt tenuiſſima tegmina lini:
Vel dentes ſtringunt elephantis ab ore revulſos:
Scrutantur ripis alii torrentibus imbri
Berylli gemmas glauci, nitidumque adamanta,
Atque aura viridi legitur quæ ſplendet Iaſpis,
Curaliique decus liquidi, gratique topazi.
Purpureoque amethyſtos ineſt ſuffuſa colore.
Divitias magnas ſic tellus illa miniſtrat.
Aſſiduiſque rigant hanc totam fontibus amnes:
Arboribuſque viget variis, milioque frequenti,
Et pretio rubræ perfloret arundinis illa.
Hic alii ſuperant procero corpore tantum,
Inſiliant equitum faciles ut more Elephantos:
Aſt alii vivunt ſapienti pectore nudi,
Luminibuſque vident rectis, mirabile, ſolem:
Et radios oculis, & ſacra mente retractant,
Signaque concipiunt arcana luce futuri.
Pſittacus hic viridis, decoratus torque rubenti,
Naſcitur, humanæ ſimulat qui verbera linguæ.
Nunc age, te fluvios, montes, formamque docebo
Ipſius terræ, populos, genteſque beatas.
Marginibus ternis tellus hæc clauditur omnis,
Obliquatque latus per cunctas linea partes.
Heſperios fines immanis terminat Indus;

A. PAPII NOTÆ.

1010. *Hac*] Sic C, B. pulcerrime. Male reliqui *ac*.

1011. *Indorum*] Sic L, C, B. Male A, V, *In quorum*. quod poſtea quidam in *Ii quorum* porro corruperunt.

1013. *Ortu*] Sic L, C, B. Male A, V, *ortus*.

1024. *Aſſiduiſque rigant*] Sic L, C, B. Abſurde A, V, *Aſſiduis rigant*.

1027. *Hic*] Sic B, C. Reliqui *Hinc*, minus recte. Hæc omnia e Solini cap. LIII. deſcripta ſunt.

1028. *Inſiliant* &c.] Sic L, C, B. & V. ſed hoc *elephantis* habet. A, *Inſiliant ut more equitum faciles elephantis* falſo.

1033. *Viridis*] Sic B, C, V. optime. A, *viridi*.

1039. *Heſperios* &c.] Hic ultimus eſt verſus ſchedarum Buſtidianarum.

At notios pelagus concludit gurgite rubrum:
Sed Ganges ortus, & Caucaſus excipit arctum.
Hanc homines habitant multi diteſque colendam,
Nominibus variis diſcreti & finibus amplis.
Dardanei ripas contingunt fluminis Indi:
Hic ubi præcipitem ſcopuli fundunt Aceſinem,
Huncque capax claſſis venientem volvit Hydaſpes:
Tertius hos ſequitur ſplendenti gurgite Cophes.
Taxilus inter quos habitat, cum gente Sabarum.
Hinc Scodri poſt hos ſunt, Peucaleique feroces,
Gargaridæque truces: auri qua pondus honeſtum
Devolvens Hypaniſque vehit, rapiduſque Magarſus:
Quos capit Emodo miſſos Gangetica monte
Tellus, porrigitur quæ ad terræ Colidis auſtros,
Oceani tangens pelagus ſub collibus altis,
Quos volucres metuunt celeri contingere penna,
Unde locis Graii poſuerunt nomen Aornin.
Hic via, quam celebrat nomen, Dionyſia, Bacchi,
Cui ſtatuas dederat victoria finibus illis.
Hic Tylos eſt, ſuperans vaſtæ miracula terræ,
Inſula. namque viret cunctis in partibus anni;
Nec foliis nudat ramos autumnus in illa;
Aſſidueque tenet flores genus arboris omne.
Hic adamas fulget limphantia pectora ſanans,
Et prohibens miſeris occulti damna veneni:
Quem minime valeat ferrum ſuperare, nec ignis:
Frangitur hircino maceratus ſanguine tantum,

A. PAPII NOTÆ.

1044. *Dardanei*] Sic L, C, V. In A, eſt *Dardanees*, e Græco.

1048. *Taxilus*] Sic L, C. In A, V, *Taxilus*.

1049. *Scodri*] Sic C, V. adjuvat quod in L, eſt *Codri*. A, ut in quibuſdam Græcis *Scothri*. *Peucaleique*] Sic A, C. Sed L, *Pencaleique*. V, *Peucaneique*.

1050. *Gargaridæque*] Sic L, C. In A, V, *Gangaridæque*. *Honeſtum*] Sic L, C. Sed A, V, *onuſtum*.

1051. *Magarſus*] Sic C. Sed A, *Megarſus*. L, *Nigircus*.

1057. *Hic via quam celebrat*] In Aldino libro & hic verſus in Græci vocabuli Νυσσαῖον gratiam temere immutatus eſt,
Hic via quæ nomen celebrat Nyſæa Lyæi.
veram lectionem retinent reliqui libri L, C, V, plane conſentientes: niſi quod V, pro *quam* habeat *quæ*, minimi momenti diſcrimine. Quid enim refert, Bacchi nomen viam celebrat, an via celebrat nomen Bacchi, dicamus?

1058. *Statuas*] Sic L, C, V. Sed A, ut ſolet, *ſtelas*.

1059. *Hic Tylos eſt* &c.] Solinus eadem cap. LIII. recenſet.

1062. *Flores genus*] C, *Florens genus*.

1063. *Hic adamas* &c.] Sic L, C, V. Falſo A, *Hic fulget limphata adamas qui pectora ſanans*.

Sed tepido, fractis multis incudibus ante.
Hic juxta positus magnetem viribus arcet
Occultis ferri raptu: vel tractibus ante
Admotum retrahit, defendens robore miro.
Hic lychnis lucem simulat splendore lucernæ:
Hinc meruit nomen præclaro lumine dignum.
Tot sunt per terras vulgatæ nomine gentes.
Nam reliquas quæ mens valeat mortalis in orbe
Dispersas numerare tibi, sine numine magno,
Quod bene disposuit terras pontique profundum,
Sideribus variis decorans cœlestia templa,
Et multis recreans gratisque coloribus arva,
Munera per populos tribuens diversa virorum.
Sed vos terrarum tractus gaudete per ævum,
Et quæcumque mari circumdatur insula vasto,
Oceanusque simul, nec non penetrabilis unda,
Quam gremio tellus sinuoso suscipit alma:
Et fluvii, montesque, lacus quos continet orbis.
Nam pelagi partes percurri carmine vastas;
Et terræ pariter regiones finibus amplis.
Omnipotens pro quo genitor mihi præmia donet.

A. PAPII NOTÆ.

1068. *Hic juxta &c.*] Horum trium versuum tertius tantum in V, extat, hoc modo. *Admotum retrahi defendens robore miro.* In A, soli primus & tertius ita,
Hic juxta positus Magontini viribus arcet:
Ad motum retrahit defendens robore miro.
In L, sic omnes reperiebantur,
Hic juxta positus magnetem viribus arcet
Occultis ferrum raptu: vel tractibus ante
Ad motum retrahit, defendens robore miro.
quos, collato Solini loco, cum plane perspexissem, emendavi in secundo *ferri raptu.* quod approbavit C, in quo ad verbum, ut edidi, habetur,
Hic juxta positus magnetem viribus arcet
Occultis ferri raptu: vel tractibus ante
Admotum retrahit, defendens robore miro.
Buslidianum nihil hic adjumenti nobis deferre potuit: in quo, quidquid a versu 1039 sequitur, desideravimus.

1072. *Lumine*] Sic L, optime. Male C, A, V, *nomine.*

1074. *Orbe*] Sic L, C. Male A, V, *orbem.*

7078. *Gratisque*] Sic L, C. Male A, V, *variisque.*

1084. *Et fluvii, montesque, lacus*] In C, V. In A, est, *Et montes, fluvii, atque lacus.*

FINIS.

VARIÆ LECTIONES
PERIEGESEΩS PRISCIANI
E CODICE MS BODLEIANO.

PERIEGESIS PRISCIANI] Incipit PERIEGESIS PRISCIANI grammatici.
V. 4. Materiæ tantæ] materie tanta.
18. Axes] axe.
30. Quam mediam] quod medium.
42. Est] ast.
51. Et] ab.
55. Portendit] pertendit.
56. Hoc] hic.
64. Protentus] portentus.
68. Flexibus] fluxibus.
73. Gades] Gadis.
74. Tenens Atlas stat] tenet stans Atlas.
80. Hinc] hunc.
87. Istum] æstum.
88. Deflexus] defluxus.
89. Pachyni] Pachynis.
94. Ora] oras.
96. Cadentem] calentem.
111. Sinu gemino] sinus geminos.
112. Provolat] tenditur.
137. Hic] his.
139. Quod] qui.
167. Æquam margine cuncta] æqua margine cinctam.
172. Distinguit] disjungit.
176. Immensæ] inmensæ. *& ita semper in sequentibus scribitur.*
199. Hos] hæc.
201. Phaurusia] Maurusia.
202. Debride] Debrite.
228. Glebæ] glebas.
229. At] ad.
233. Per] post.
238. Hic] hinc.
256. Immergat] inmergat.
260. Vergit] pergit.
265. Assimulent] assimulant.
273. Haud] haut. *ita & in sequentibus.*
291. In] ad.
299. Alani] Agavi.
301. Hippemolgi] Hippomolgi.
302. Geloni] Gelonus.
306. Aldesci] Ardisci.
311. Fortes] fontes.
321. Latissima] altissima.
324. Hic] his.
355. Silari] Silaris.
358. Zephyri] zephyrus.
367. Ponere qui priscis] poscere qui Pisis.
382. Qua] quas. Summos] summas.
389. Quoties] quotiens.
398. Geminatoque æquore] geminoque sub æquore.
417. Graii] Graio.
425. Isthmum] isthmon.
430. Mutat] vertit.
434. Scopulis] scopulos.
441. Relevamine] revelamine.
449. Ulyssi] Ulyxi.
456. Parnassi] Parnasi.
465. Æquor Ebuso] æquore Busos.
466. Sardiniæ] Sardoniæ.
468. Quod] qui.

483. Boreæque] boreamque.

495. At ſalis hic Acragas] hic ſalis Acragas.

508. Meninx] Menix.

514. Inceſtæ] incertæ.

515. Abſyrtidas] ad Syrtidas.

544. Agnoſcit] contingit.

547. Alta] aucta.

555. Fervet] fervens.

564. Gravi] gravis.

570. Erythiam] Erythriam.

588. Hic] hinc.

590. Curru] currus.

604. Carmanida] Carminida.

612. Portubus] pontibus.

657. Miſeros] miſeri.

662. Sindi] Indi.

663. Axenus] Euxinus.

680. Pyrrhenes] Pyrrhenæ.

705. Unnus] Thynus.

713. Dercebius] Dercevius, *ut & infra* Dercevii.

716. Parneſſum] Parpeſſum.

732. Quos] quas.

756. Decurrit] percurrit.

777. Pertenditur] protenditur.

781. Occaſus] occaſum.

797. Miti] noto.

801. Pamphylos] Pamphylios.

805. Corycus] Corycium.

812. Undas] oras.

839. Ortum] ortus.

850. Nomenque] numenque.

854. Byblin] Byblum.

867. Elanos] Alanos.

893. Egenum] egenis.

938. Vides & flamina vaſta] undeſcunt flumina vaſta.

945. Novere] movere.

949. Pecuaria ditia] pecora prædita.

952. Et] ad.

974. Choaſpis] Choaſpes.

986. Ægris] ille.

988. Emittit] imitatur.

992. Carmani] Carmini.

1002. Partes] partem.

1003. Aribaſque] Aritaſque.

1008. Curalii] curalli. Rubrum] rubro.

1061. Autumnus] auctumnus.

1073. Vulgatæ] vulgato.

VARIÆ LECTIONES

PERIEGESEΩS PRISCIANI

E COD. MS COLL. CORPORIS CHRISTI OXON.

PERIEGESIS PRISCIANI] Deſcriptio orbis terrarum & maris PRISCIANI grammatici ſecundum DIONYSIUM.

V. 4. Materiæ tantæ] Materia tanta.

10. Non] nec.

14. Tres] tris.

33. Longiſſimus] longiſſimos.

42. Eſt] aſt.

55. Portendit] pertendit.

56. Hoc] hic.

58. Tethys] Thetis. *ut & ſæpe in ſequentibus.*

62. Situs] ſitum.

69. Has ſtringens] aſtringens.

73. Ga-

73. Gades] Gadis.

74. Tenens Atlas ſtat] tenet ſtans Atlas.

80. Dictus] dignus.

96. Cadentem] calentem.

112. Provolat] tenditur.

116. Quod] qua.

118. Prius eſt] propius. Hæc littora tangit] hæc littora tangunt.

127. Hunc] hinc.

131. Coërcens] coërcet.

147. Aſpicias] aſpicies.

153. Quam] qua. Aquilonis] aquilones.

167. Æquam margine cuncta] æqua margine cinctam.

168. Fines] finis.

172. Diſtinguit] disjungit.

183. Carthaginis] Karthaginis.

190. Syrtes] Syrtis.

199. Hos] hæc.

201. Phauruſia] Mauruſia.

202. Debride] Debrite.

233. Irrigui] inrigui. *ut & in ſequentibus.*

235. Claræque] clarique.

241. Serbonidis] Tritonidis.

258. Soli] ſole.

261. Diſtentis] diſtendens.

265. Aſſimulent] aſſimulant.

291. Partes] partis.

297. Dromon] dromen.

299. Supra] juxta. Alani] Agani. *lege* Agavi.

301. Hippemolgi] Hippomelgi.

302. Geloni] Gelonus.

306. Aldeſci] Ardiſci.

317. Commiſto] commixto.

320. Jactus] tactus.

321. Latiſſima] altiſſima.

347. Hos prope ſunt omni ſup.] hos omnes prope ſunt ſuperantes.

355. Silari] Silaris.

358. Zephyri] zephyrus.

378. Ortus] oram.

379. Hylleſque] Hylliſque.

382. Qua] quas. Summos] ſummas.

389. Quoties] quotiens.

395. Dextra cum extinctam lampada] dextram cum extincta lampade.

398. Geminatoque æquore] geminoque ſub æquore.

423. Quæ mergitur] quæ vergitur.

425. Iſthmum] iſthmon.

430. Mutat] vertit.

434. Scopulis] ſcopulos.

439. Munere] munera.

441. Relevamine] revelamine.

449. Ulyſſi] Ulyxi.

450. Iſta] iſte.

456. Parnaſſi] Parnaſi.

457. Vaſto] magno.

466. Sardiniæ] Sardoniæ.

468. Quod] qui.

483. Boreæque] boreamque.

495. At ſalis hic Acragas] hic ſalis Acragas.

496. Videntur] videtur.

508. Meninx] Menix.

512. Oſtendet] oſtendat.

515. Abſyrtidas] ac Syrtidas.

528. Quam fulgere] fulgeſcere.

544. Agnoſcit] contingit.

547. Alta] aucta.

553. Lesbus, Teneduſque] Leſbos, Tenedoſque.

555. Fervet] fervens.

562. Recta] rectam.

570. Erythiam] Erythriam.

581. Gagates] Gagatis.

590. Curru ſcandit] currus candet.

602. Navem] navim.

604. Carmanida] Carminida.

605. Occurrat] occurrit.

607. Inde] ille.

609. Claudit] cingit.

612. Portubus] pontibus.

625. At] hoc.

631. Lon-

631. Longis] longe.
653. Caucasiis] Rhipæis.
663. Axenus] Euxinus.
666. Ascalaphi] Ascolaphi.
687. Hoc] hæc.
692. Fugiatit] fugiant.
705. Unnus] Thymus.
710. Colentes] tenentes.
716. Parnessum] Parpessum.
722. Boream vergit] vergit borea.
728. Pecoris] pecorum.
730. Desertis finibus] deserti funibus.
736. Versus] versum.
737. Arva] ora.
739. Buzeres] Buseres.
741. Præbent] perhibent.
746. Patentem] potentem.
752. Gelidas] rigidas.
754. Nitenti] nitentem.
756. Decurrit] percurrit.
758. Irrumpit] inrumpit.
777. Pertenditur] protenditur.
781. Occasus] occasum.
794. Pectora] pectore.
797. Miti] noto.
801. Pamphylios] Pamphylos.
813. Hunc Asiæ] hanc Asiam.
819. Soli medio] Soli in medio. Locati] vocati.
828. Actu] arctus.
838. Quia] quam.
842. Alii] almæ.
850. Nomenque dedere] numenque dederunt.
867. Elanos] Alanos.
879. Jucundæ] jocundæ.
898. Montes] montem.
903. Vastis] vastus.
905. Pertendit : &] protenditur.
911. Distat] distant.
914. Illa] ille.
949. Pecuaria ditia] pecora prææditia.
972. Divisos] diversos.
974. Choaspis] Choaspes.
977. Consimilis] consimili.
982. Memorem] admemorem.
986. Ægris] ille.
988. Emittit] imitatur.
1002. Partes] partem.
1003. Aribasque] Aritasque.
1008. Rubrum] rubro.
1011. Æquora] æquore.
1039. Immanis] inmanis.
1049. Scodri] Codri. Peucaleique] Pencaleique.
1051. Vehit] trahit.
1054. Tangens] tendens.
1062. Assidueque tenet flores genus arboris omne] assiduusque tenet flos germen arboris omne.
1075. Nunnine] nomine.
1077. Decorans] decorat.
1080. Sed] nunc.
1084. Montesque] montisque.
1086. Regiones] regionis.

INDEX

VOCABULORUM OMNIUM QUÆ IN DIONYSIO REPERIUNTUR.

Αλῆκος

ἀμφο-

INDEX.

Ἀρρα-

αὐτῷ

INDEX.

βόωσι

γεράεσι

* H

δνοφερῇ

ἐπο-

ἐσχα-

ἠπί-

Θ.

Ιαξάρ-

I.

Ισμηνοῦ

κατ Κι

Λ.

M.

N.

νασ

Νωρίκι

INDEX.

* K

ὁρίζων

Π.

σαγγαρίοιο

INDEX.

στόμα-

T.

Υ.

Φ.

Χ.

Ψ.

Ω.

INDEX AUCTORUM
IN COMMENTARIIS
EUSTATHII.

Asteriscus notat epistolam; figuræ, numerum commentariorum.

A.

Γ.

Ἰουλιανὸς
Παυ-

Auctores citati à Paraphraste.

ΤΕΛΟΣ.

Auctores citati in Supplemento Eustathii.

[A]uctores à Paraphraste citati, qui in indice omittuntur.

ERRATA.

P. 22. lin. 27. *Αἰολικόν.* P. 36. l. 34. *τὸ.* P. 110. l. 31. *ἔδην.* P. 132. l. 24. *ἐξῆρθαι.* P. 146. l. 8. *πάχυσιν.* P. 169. l. 5. *Θράϊξ.* P. 171. l. 1. *πολυτινῆ.* P. 185. l. 27. *Σικελική.* P. 238. l. 30. *προπαροξυτόνως.* P. 256. l. 25. *ἀήρ.* In Prisciano. P. 17. l. 14. Tartessus. In Indice. *ἀσιάζουσι.*

FINIS.